

SAMLING AF BESTEMMELSER

VEDRØRENDE

KØBENHAVNS KOMMUNE

1946

UDGIVET

I HENHOLD TIL KOMMUNALBESTYRELSENS BESLUTNING

VED

DIREKTORATET FOR STADENS ALMINDELIGE ØVRIGHEDSFORRETNINGER

BIND II

SIDE 945—1917

J. H. SCHULTZ A/S

UNIVERSITETS-BOGTRYKKERI

KØBENHAVN

1949

Lov om Ændring i Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 12 Juli.
om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse. Nr. 400.

§ 1. I Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse foretages følgende Ændringer:

- 1) I § 4, 1ste Punktum, tilføjes efter Ordene »væsenlig udvidet« Ordene: »med Henblik paa tyske Arbejder«.
- 2) I § 7, 1ste Pkt., ændres »§ 5« til: »§§ 5 og 6«.
- 3) § 13, 1ste Stk., affattes saaledes:

»Tilbagebetalingsbeløb, der er fastsat Henhold til nærværende Lovs §§ 2—10, vil være at nedsætte med saa stor en Del af den tilbagebetalingspligtiges samlede Tilsvær af Indkomstskat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt kirkelige Afgifter for de Skatteaar, der svarer til de af Avancerreguleringen omfattede Driftsaar, som efter Forholdet mellem den samlede skattepligtige ansatte Indkomst for de nævnte Skatteaar og det samlede Tilbagebetalingsbeløb falder paa sidstnævnte Beløb. Det saaledes nedsatte Tilbagebetalingsbeløb kan ikke fradrages ved Opgørelsen af den tilbagebetalingspligtiges skattepligtige Indkomst for det Aar, i hvilket Tilbagebetalingen sker. Den foran ommeldte Reduktion af den tilbagebetalingspligtiges Skattetilsvær, bæres alene af Statskassen.«

- 4) Til § 17 føjes som nyt Stykke:

»Finansministeriet træffer i saadanne Tilfælde Bestemmelse om Afviklingsperiodens Længde og de nærmere Vilkaar for Beløbets Betaling.«

- 5) I § 19, 1ste Stk., 2det Punktum, tilføjes efter Ordene »i Henhold til«: »§ 3, 2det Stk., og«.
- 6) Som nye Paragraffer 19 a og 19 b indsættes:

»§ 19 a.

De i §§ 18 og 19, 2det Stk., foran omhandlede Afgørelser træffes ved en af Grunde ledsaget Kendelse.

12 Juli. De ved Kendelse fastsatte Betalingskrav kan tvangs-
Nr. 400. fuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Regler om Fuld-
byrdelse af Domme.

Kendelser forkyndes efter Reglerne for Dømmes For-
kyndelse.

§ 19 b.

Statens Krav paa Tilbagebetalingsbeløb i Henhold til nærværende Lov er i Konkurs- og Gældsfragaalsboer ligestillet med simpel personlig Gæld. Forsaavidt angaar Konkurs- og Dødsboer, vil Statens ovennævnte Krav, uanset at Proklama maatte være udløbet, være at tage i Betragtning, saa længe endelig Udlodning ikke har fundet Sted.«

§ 2. Denne Lov træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 62. 1393—1394. Udg. 17. Juli.

12 Juli. **Lov om Ændring i Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945**
Nr. 401. **om Avancebegrænsning vedr. visse Leverancer og Ar-**
bejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945
om Revision af visse tyske Betalinger.

§ 1. I Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger foretages følgende Ændringer:

Lovens § 7, 1ste Stk., affattes saaledes:

»Tilbagebetalingsbeløb, der er fastsat i Henhold til nærværende Lovs §§ 2—6, vil være at nedsætte med saa stor en Del af den tilbagebetalingspligtiges samlede Tilsvar af Indkomstskat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt kirkelige Afgifter for de Skatteaar, der svarer til de af Avancereguleringen omfattede Driftsaar, som efter Forholdet mellem den samlede skattepligtige ansatte Indkomst for de nævnte Skatteaar og det samlede Tilbagebetalingsbeløb falder paa sidstnævnte Beløb. Det saaledes nedsatte Tilbagebetalingsbeløb kan ikke fradrages ved Opgørelsen af den tilbagebetalingspligtiges skattepligtige Indkomst for det Aar, i hvilket Tilbage-

betalingen sker. Den foran ommeldte Reduktion af den 12 Juli. tilbagebetalingspligtiges Skattetilsvær bæres alene af Statskassen.« Nr. 401.

Til Lovens § 11 føjes som nyt Stykke:

»Finansministeriet træffer i saadanne Tilfælde Bestemmelse om Afviklingsperiodens Længde og de nærmere Vilkaar for Beløbets Betaling.«

Efter Lovens § 13 indsættes som nye Paragraffer:

»§ 13 a.

De i §§ 12 og 13, 1ste Stk., foran omhandlede Afgørelser træffes ved en af Grunde ledsaget Kendelse.

De ved Kendelse fastsatte Betalingskrav kan tvangsfuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Regler om Fuldburdelse af Domme.

Kendelser forkyndes efter Reglerne for Dommes Forkyndelse.

§ 13 b.

Statens Krav paa Tilbagebetalingsbeløb i Henhold til nærværende Lov er i Konkurs- og Gældsfragaaltesboer ligestillet med simpel personlig Gæld. Forsaa vidt angaar Konkurs- og Dødsboer, vil Statens ovennævnte Krav, uanset at Proklama maatte være udløbet, være at tage i Betragtning, saa længe endelig Udloeding ikke har fundet Sted.«

§ 2. Denne Lov træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 62. 1395—1396. Udg. 17. Juli.

Handelsmin.s Bekg. om Statsgaranti for Formbrændsel af Produktionen 1946—47. 12 Juli. Nr. 408.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes efter Aftale med Finansministeriet og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri følgende:

§ 1. Staten garanterer efter nedenstaaende Regler for Afsætningen af Produktionen af Formbrændsel, der den 1. April 1947 henstaar hos Producent eller autoriseret For-

12 Juli. handler, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse af 18. Nr. 408. Maj 1945 angaaende Fordeling m. v. af Tørv, indenlandske Briketter, Formbrændsel og Brunkul; undtaget fra Garantien er dog Formbrændsel, der er produceret til eget Forbrug.

§ 2. Garantien, der alene omfatter Formbrændsel, der er produceret inden 15. Marts 1947, og som ifølge en ved Myndighedernes Foranstaltning ved Overtagelsen foretagne Analyse opfylder Betingelserne for lovligt at kunne forhandles som Formbrændsel, ydes for Producenternes Vedkommende paa Grundlag af den gældende Maksimalpris af Fabrik ved Salg til Forhandler med Fradrag af 9 Kr. pr. Ton.

Paa tilsvarende Maade ydes Garantien til autoriseret Forhandler paa Grundlag af den gældende Maksimalpris ved Salg til Forbruger (Detailforhandler) med Tillæg af lovligt afholdte Transportudgifter m. v., men med Fradrag af 9 Kr. pr. Ton. Garantien omfatter kun Beholdninger af Formbrændsel, der ligger paa Forhandlerens Lager.

§ 3. Producenter af Formbrændsel, der ønsker at gøre Brug af Statsgarantien, skal inden 1. November 1946 overfor Finansministeriet anmelde Størrelsen af det Kvantum Formbrændsel, der ventes produceret inden 15. Marts 1947, og som ønskes omfattet af Garantien.

Autoriserede Forhandlere, der ønsker at gøre Brug af Statsgarantien, skal paa tilsvarende Maade senest den 1. Marts 1947 anmelde Størrelsen af den paagældendes Lager af Formbrændsel, som ikke er solgt, og som skønnes at opfylde Betingelserne for og ønskes omfattet af Garantien.

Statens Overtagelse vil ikke kunne kræves for et større Kvantum end det af Producenterne eller Forhandlerne i Henhold til Stk. 1 og 2 anmeldte.

§ 4. Staten er berettiget til naar som helst i Tiden efter 1. December 1946 for Forhandleres Vedkommende i Tiden efter 1. Marts 1947 paa de i § 2 angivne Vilkaar at iværksætte Overtagelsen af det saaledes anmeldte Form-

brændsel efter forudgaaende Meddelelse herom til vedkom- 12 Juli.
mende Producent eller Forhandler. Saafremt Producenten Nr. 408.
eller Forhandleren ikke ønsker at afgive det af Garantien
omfattede Kvantum Formbrændsel paa de foran omhand-
lede Betingelser, ophører Statens Forpligtelse til Overtagelse
af det paagældende Formbrændsel.

§ 5. Det paahviler Producent og Forhandler at le-
vere det i § 4 omhandlede Formbrændsel paa et Sted af
saadan Beliggenhed og Beskaffenhed, at det kan befærdes
af lastede Motorvogne med 4 Tons Lasteevne.

§ 6. Anmeldt Formbrændsel, der ikke er aftaget af
Staten den 1. April 1947, og som opfylder Betingelserne for
lovligt at kunne forhandles, kan af Ejeren forlanges betalt
snaest muligt. Overtagelsessummen forrentes af Staten
med 3 pCt. p. a. fra 1. April 1947 til Betalingsdagen.

§ 7. Henvendelse om Overtagelse af Formbrændsel
sker til Finansministeriets Tørvekontor, Ny Vestergade 13,
København.

§ 8. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 408. Lov-Tid. A. 1411-1412.

Handelsmin.s Bkg. ang. midlertidige Bestemmel- 12 Juli. **ser om Salg af visse Lagenvarer m. v.** Nr. 409.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.
Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved føl-
gende:

§ 1. Salg eller Udlevering af Lagenvarer m. v., der
af vedkommende Fabrikant eller Grossist (Importør) er
mærket paa den i § 2 angivne Maade, kan indtil videre kun
finde Sted mod Aflevering af Indkøbstilladelse i Overens-
stemmelse med Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse.

§ 2. Virksomheder, der fremstiller Lagenvarer af
eller med Bomuld, er pligtige efter nærmere af Ministeriet
for Handel, Industri og Søfart fastsatte Regler at forsyne
de paagældende Varer med et tydeligt Mærke, der udviser

12 Juli. en Cirkel 2 cm i Diameter, omsluttende Bogstavet L.
Nr. 409. Bogstavets Højde skal være mindst 1 cm.

Importører, der her til Landet indfører eller efter 5. Maj 1945 har indført Lagenvarer eller andre Varer af eller med Bomuld, der er egnet til Lagener m. v., er pligtige efter tilsvarende Regler at forsyne Varerne med den omhandlede Mærkning. Dette gælder ogsaa med Hensyn til saadanne Varer, der fra Færøerne forsendes til den øvrige Del af Landet.

§ 3. Fjernelse eller Forvanskning af det i § 2, 1ste Stk., omhandlede Mærke, forinden Varen er bortsolgt til Forbruger, er forbudt.

Erhvervsdrivende skal paase, at Varer, der ved Modtagelsen er mærket paa den i nærværende Bekendtgørelse angivne Maade, ogsaa ved Videresalg er forskriftsmæssigt mærket, uanset om Varen i Mellemtiden er blevet opdelt i flere Stykker. Dette gælder dog ikke Salg i Detailhandelen af Stof i Metermaal, naar Varen, samtidig med at Salget finder Sted, afklippes et Stykke mærket Metervare.

§ 4. Varer, der er mærket i Overensstemmelse med det i § 2, 1ste Stk., anførte, maa ikke uden Tilladelse fra Direktoratet for Vareforsyning gøres til Genstand for erhvervsmæssig Oparbejdning med Salg for Øje.

§ 5. Efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Regler udleverer Kommunalbestyrelserne Indkøbstilladelse til Køb af de i § 1 nævnte Varer.

Til Hospitaler, Klinikker, Børnehjem og andre Institutioner m. v. kan Direktoratet for Vareforsyning efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Retningslinier udstede Indkøbstilladelse for de paagældende Varer.

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan endvidere bemyndige dertil udpegede særlige Institutioner til at udlevere de omhandlede Indkøbstilladelser.

§ 6. De i Medfør af § 5 udleverede Indkøbstilladelser giver, naar Tilladelsen afleveres, den, paa hvis Navn Tilladelsen lyder, Ret til hos næringsdrivende, der normalt

forhandler saadanne Varer, at indkøbe eller afgive Bestilling paa det paa Tilladelsen anførte Kvantum Varer. Naar Tilladelsen afleveres til en Detaillist, som ikke er i Besiddelse af fornødent Lager, er denne pligtig at bestille de paagældende Varer hos en Grossist (eventuelt Importør) eller Fabrikant. Med Henblik paa saadanne Bestillinger er Indkøbstilladelserne ved Perforering delt, saaledes at Forbrugeren ved Aflevering af Indkøbstilladelsen til en Detaillist kan afribe og beholde den dertil bestemte Talon, der skal stemples (paategnes) af Detaillisten som Kvittering for Indkøbstilladelsens Aflevering. 12 Juli. Nr. 409.

Talonen skal af Forbrugeren ved Varens Modtagelse afleveres til Detailhandleren, der indtil videre opbevarer modtagne Taloner.

§ 7. De af de næringsdrivende modtagne Indkøbstilladelser anvendes — saafremt den paagældende næringsdrivende ikke selv er i Besiddelse af de i § 1 nævnte Varer — ved Indkøb af Varerne hos Grossist (Importør) eller Fabrikant, saa vidt muligt hos vedkommende næringsdrivendes sædvanlige Leverandør.

De af Fabrikanter og Grossister (Importører) modtagne Indkøbstilladelser indsendes — saafremt de ikke i Henshold til foranstaaende benyttes ved Indkøb af de omhandlede Varer — til Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret (Adr. Vognmagergade 2, København K.).

Ved Indsendelsen, der skal ske senest den 10. i den første Maaned i hvert Kvartal for de i det foregaaende Kvartal stedfundne Leverancer — første Gang den 10. Oktober d. A. for den da forløbne Periode —, maa Indkøbstilladelserne være ledsaget af en i to Eksemplarer affattet og af vedkommende Grossist (Importør) eller Fabrikant underskrevet Følgesedel. Blanketter til de omhandlede Følgesedler vil kunne faas udleveret hos Direktoratet for Vareforsyning.

§ 8. De i Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940 §§ 1—3 indeholdte Bestemmelser om Opbevaring m. v. af Rationeringskort og disses Afstempling ved Modtagelsen i

12 Juli. Detailhandelen finder tilsvarende Anvendelse paa de i nær-
Nr. 409. værende Bekendtgørelse omhandlede Indkøbstilladelser.

§ 9. Køb og Salg eller anden Overdragelse af Indkøbstilladelser er forbudt.

§ 10. De i denne Bekendtgørelse indeholdte Bestemmelser om Salg eller Udlevering af Lagenvarer m. v. til Sengeudstyr kommer til Anvendelse, uanset om der inden Bekendtgørelsens Ikrafttræden maatte være truffet Aftale om Levering af de paagældende Varer.

§ 11. Det er forbudt at tilbageholde de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Varer fra Omsætningen.

§ 12. Forsendelse til Færøerne af de af denne Bekendtgørelse omfattede Varer kan ikke finde Sted uden Tilladelse fra Direktoratet for Vareforsyning.

Iøvrigt gælder Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse ikke for Færøerne.

§ 13. Den, der uberettiget lader sig udlevere Indkøbstilladelse for Lagenvarer m. v., saavel som den, der anvender eller modtager Indkøbstilladelse i Strid med Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse, saavel som den, der iøvrigt overtræder Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af denne givne Forskrifter, straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 158 af 29. Marts * 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 14. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 409. Lov-Tid. A. 1413-1415.

12 Juli.
Nr. 410.

Lov om civile, offentlige Lufthavne.

§ 1. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til paa Statskassens Regning

- a) at anlægge en offentlig Lufthavn ved Aarhus med Henblik paa regelmæssig, indenlandsk Lufttrafik (Lufthavn af Klasse B),
- b) at overtage de Aalborg og Esbjerg Kommuner tilhørende Flyvepladser ved disse Byer samt den et Aktieselskab tilhørende Flyveplads ved Rønne,

- c) *at* foretage de Foranstaltninger, som er nødvendige for at udbygge og indrette Flyvepladsen ved Aalborg (Aalborg Vest) som offentlig Lufthavn med Henblik paa regelmæssig, international Lufttrafik (Lufthavn af Klasse A) og Flyvepladserne ved Esbjerg og Rønne samt den ved Odense (Beldringe) tilvejebragte Flyveplads som offentlige Lufthavne af Klasse B,
- d) *at* overtage Driften af de fornævnte offentlige Lufthavne.

12 Juli.
Nr. 410.

§ 2. Til Statens Anlæg af Lufthavnene ved Aalborg, Aarhus, Esbjerg og Odense skal der af de paagældende Købstadkommuner ydes et Tilskud, svarende til Udgifterne — herunder eventuelle Ekspropriationsudgifter — ved Erhvervelsen af det til Lufthavnen med tilhørende Vejanlæg fornødne Areal samt ved Paalæg af Indflyvningsservitutter paa de Havnen omgivende Arealer.

Til Statens Udvidelse af Rønne Flyveplads vil der fra lokal Side være at yde et Tilskud, bestaaende deri, at den eksisterende Flyveplads med Bygninger og Tilbehør af enhver Art vederlagsfrit overlades til Staten.

For Aalborgs og Esbjergs Vedkommende fradrages der i de fornævnte Tilskud de af disse Kommuner inden Krigen afholdte Udgifter ved Tilvejebringelse af Arealer og Anlæg m. v. i det Omfang, hvori saadanne nu overtages af Staten.

Forsaavidt og i det Omfang Arealerhvervelse eller Paalæg af Indflyvningsservitutter sker ved Ekspropriation, lægges vedkommende Kommissions Afgørelse af Erstatningsspørgsmaalet til Grund ved Beregningen af det Tilskud, som fra lokal Side skal ydes til de paagældende Lufthavnes Etablering.

Saafrømt Arealerhvervelse og Paalæg af Indflyvningsservitutter ikke sker ved Ekspropriation, men derved, at faste Ejendomme, der er overgaaet i Statens Eje som Følge af de tyske Besættelsesmyndigheders Benyttelse (Skødeklausejendomme), helt eller delvis inddrages under Lufthavnen eller paalægges Indflyvningsservitutter, sker Fastsættelsen af den Værdi, hvortil Arealer og Servitutpaalæg skal sættes ved Opgørelse af Kommunens Tilskud,

12 Juli. i Mangel af mindelig Overenskomst med bindende Virk-
Nr. 410. ning af en Kommission, bestaaende af en af Kongen ud-
nævnt Formand, der skal opfylde Betingelserne for at be-
skikkes til Landsdommer, samt 2 af Ministeren for offentlige
Arbejder og 2 af vedkommende Amtsraad valgte Medlemmer.

Der tillægges den i Henhold til foranstaaende Stykke
nedsatte Kommissions Formand og Medlemmer Vederlag,
hvis Størrelse fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder.

Formanden antager den fornødne Medhjælp.

§ 3. For Aalborg Kommunes Vedkommende kan det
i § 2 omhandlede Tilskud ikke overstige de anslaaede Ud-
gifter til Arealerhvervelse og Servitutbelægning ved Udbyg-
ning af den paagældende Flyveplads til en Lufthavn af
Klasse A af Minimumsstørrelse.

Saafernt der senere bliver Tale om Udvidelse af Aar-
hus, Esbjerg og Odense Lufthavne, betaler de paagældende
Købstadkommuner Udgifterne til yderligere Arealerhver-
velse til en Lufthavn af Klasse A af Minimumsstørrelse og
bekoster Sikringen af Indflyvningen til en saadan Havn,
medens Udvidelser af disse Lufthavne udover Minimums-
størrelsen saavel som Udvidelse af Aalborg og Rønne Luft-
havne bekostes fuldt ud af Staten.

§ 4. København, Frederiksberg og Gentofte Kom-
muner betaler som Tilskud til de forestaaende Udvidelser
af Københavns Lufthavn ved Kastrup et Beløb svarende til,
hvad Arealerhvervelse og Sikring efter nugældende Regler af
Indflyvningen til en Lufthavn af Klasse A af Minimums-
størrelse ved Kastrup vilde have kostet ved Lufthavnens
Anlæg. Af det nævnte Tilskud betaler Københavns Kommune
 $\frac{4}{5}$ og Frederiksberg og Gentofte Kommuner hver $\frac{1}{10}$.

Saafernt der ikke mellem Ministeriet for offentlige
Arbejder og de paagældende Kommuner kan opnaas Enig-
hed om Størrelsen af det i Stk. 1 omhandlede Beløb, fast-
sættes dette med bindende Virkning af den i § 2, Stk. 5,
nævnte Kommission.

§ 5. De til Gennemførelsen af fornævnte Foranstalt-
ninger fornødne Beløb bevilges paa de aarlige Finanslove.

Lov om Skolelæger.12 Juli.
Nr. 413.

§ 1. 1) Ved enhver under Undervisningsministeriet hørende Statsskole og kommunal Skole skal der ved en Skolelæge føres Kontrol med Sundhedstilstanden i Skolen og foretages regelmæssige Undersøgelser af Skolebørnene.

Intet skolesøgende Barn kan forlanges undtaget fra Skolelægens Undersøgelse eller fra den i § 3 omhandlede Tuberkuloseundersøgelse, medmindre den paagældende ved hvert Skoleaars Begyndelse møder med Attest fra en praktiserende Læge om at være under Tilsyn af denne af mindst samme Omfang som det Skolelægen paahvilende. Børns Udeblivelse fra Skolelægens Undersøgelse betragtes som Skoleforsømmelse og behandles i Folkeskolen efter Reglerne i Lov Nr. 160 af 18. Maj 1937 § 48.

2) Skolelægen fører samme Tilsyn som efter Stk. 1 med private Skoler — Friskoler og private Eksamensskoler — i sit Distrikt, forsaavidt de private Skoler ikke godtgør, at der allerede føres betryggende Tilsyn med Skolerne og Børnene efter samme Regler som for de offentlige Skoler.

De paagældende Skolers Ret til Statstilskud er betinget af, at de underordner sig denne Lovs Bestemmelser.

3) For hjemmeunderviste Børns Vedkommende kan Forældrene forlange, at de undersøges af Skolelægen, naar de møder paa den kommunale Skole i Skoledistriktet til forud opgivet Tid.

4) Skolelægen har Adgang til alle under hans Tilsyn staaende Skoler og kan forlange sig alle Lokalteter, der benyttes af Eleverne, forevist.

§ 2. 1) For hver Skolelæge kan der ansættes en Skole-sundhedsplejerske.

2) Hvis en saadan ikke ansættes, men der i Kommunen findes Sundhedsplejerske i Henhold til Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937, bistaar denne, hvor Forholdet ikke ordnes paa anden Maade, Skolelægen i det Omfang, hvori hendes Arbejde med Spædbørnstilsynet tillader det. Sundheds-

12 Juli. plejerskens Overtagelse af Arbejde indenfor Skolelæge-
Nr. 413. ordningen skal godkendes af Sundhedsstyrelsen.

§ 3. ¹⁾ Skolelægen foretager aarlig i Samarbejde med den nærmeste Tuberkulosestation Tuberkuloseundersøgelse paa alle Elever i de under hans Tilsyn staaende Skoler, de til Skolerne knyttede Lærere og det øvrige ved Skolerne ansatte Personale.

²⁾ Er Eleverne ved Udgangen af Skolen negativt reagerende ved Tuberkulinprøven, skal der tilbydes dem gratis Calmettevaccination.

§ 4. ¹⁾ Den første almindelige Undersøgelse af Børnene skal finde Sted i Løbet af det første Halvaar efter Børnenes Indskrivning i Skolen. Senere Undersøgelser foretages i det Omfang, som bestemmes ved det i § 10, Stk. 5, omhandlede Reglement.

²⁾ Til Støtte for Skolelægens Undersøgelse af de nyindskrevne Børn skal Forældrene selv eller deres Læge udfylde et Spørgeskema til Oplysning om Sygdomme, som Barnet maatte have gennemgaaet inden dets Indskrivning i Skolen, samt om saadanne andre Forhold, som skønnes at være af Betydning for Bedømmelsen af Barnets Sundhedstilstand. Forældrene skal derhos anmodes om at være til Stede ved Undersøgelsen.

§ 5. ¹⁾ Maaling og Vejning af Børnene skal finde Sted mindst 1 Gang aarlig. Kommunalbestyrelsen — for Privatskolers Vedkommende Skolens Leder — drager Omsorg for, at der findes Maale- og Vejeapparater til Brug for de paagældende Skoler.

²⁾ For hvert skolesøgende Barn skal der føres et Helbredskort, hvorpaa Skolelægens Iagttagelser og Resultaterne af Maaling og Vejning af Barnet indføres.

§ 6. Egentlig Lægebehandling er Skolelægen uvedkommende. Trænger et Barn til Lægebehandling, henvises det til en praktiserende Læge.

§ 7. Det er en Betingelse for Ansættelse som Skolelæge, at vedkommende har gennemgaaet et af Undervisningsministeriet indrettet Kursus i Skolehygiejne.

Herfra kan Sundhedsstyrelsen meddele Dispensation. 12 Juli.

§ 8. Bestemmelse om en Skolelægeordning i København i Overensstemmelse med de i denne Lov givne Regler træffes af Kommunalbestyrelsen med Sundhedsstyrelsens Godkendelse. Nr. 413.

§ 9. ¹⁾ Skolelægen staar udenfor København under Tilsyn af Amtslægen. Hvor Amtslægen ved Lovens Ikrafttræden er ansat som Skolelæge, træffes der af Undervisningsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen Bestemmelse om, hvorledes Forholdet skal ordnes. Fremtidig maa Amtslæger ikke ansættes som Skolelæger eller Skoleoverlæger.

²⁾ I større Byer eller for et Amt kan der ansættes en Skoleoverlæge, der da fører Tilsyn med alle Skolelæger i Byen eller Amtet.

³⁾ Skolelægens Forhold til Embedslægen, herunder med Hensyn til Kontrollen med de hygiejniske Forhold i Skolerne og Foranstaltninger til Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme, fastsættes af Sundhedsstyrelsen efter Forhandling med Undervisningsministeriet.

Det samme gælder Embedslægens Forhold til en Skoleoverlæge.

§ 10. ¹⁾ For Statens Gymnasieskolers Vedkommende træffer Undervisningsministeren de fornødne Bestemmelser om Gennemførelsen af Skolelægetilsynet.

²⁾ I Købstadkommunerne træffer Kommunalbestyrelsen Foranstaltning til Ordningen af Skolelægetilsynet ved Skolerne i Kommunen og ansætter det fornødne Antal Skolelæger, forsaavidt Kommunen ikke ved Overenskomst med Skoledirektionen har sluttet sig til en af denne truffet Fællesordning.

³⁾ For Landkommunerne træffer Skoledirektionen en Fællesordning af Skolelægetilsynet ved Skolerne i Amtet og ansætter det fornødne Antal Skolelæger. En saadan Ordning omfatter samtlige Landkommuner i Amtet, dog at Undervisningsministeriet under særlige Omstændigheder kan tillade, at en Kommune har sin særlige Skole-

12 Juli. lægeordning. Kommunalbestyrelsen drager Omsorg for
Nr. 413. den nærmere Gennemførelse indenfor hver Kommune af
den af Skoledirektionen fastsatte Ordning vedrørende
Skolelægetilsynet.

4) Øvelsesskolerne ved Statsseminarierne henhører under
den for Kommunen truffne Ordning.

5) Ordningen af Skolelægetilsynet indenfor en Kommune
eller et Amt — herunder Honoraret til Skolelægen og eventuel
Ansættelse af en Skoleoverlæge — fastsættes ved et
Reglement, der skal godkendes af Undervisningsministeriet
efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen.

For Købstadkommunerne udarbejder Skolekommissionen
Udkast til Reglementet efter indhentet Erklæring fra
Fælleslærerrådet og Embedslægen og forelægger det for
Kommunalbestyrelsen.

For Amternes Vedkommende udarbejder Skoledirektionen
Reglementet efter indhentet Erklæring fra Amtslægen.

6) Antagelse af Skolelæger, Skoleoverlæger og Skolesundhedsplejersker
skal godkendes af Sundhedsstyrelsen.

§ 11. 1) Udgiften ved Skolelægeordningen paahviler for
Statens Gymnasieskolers Vedkommende Staten, for de kommunale
Skolers, Øvelsesskolernes og for de private Skolers Vedkommende,
der ikke i Henhold til § 1, Stk. 2, er undtaget fra det offentlige
Skolelægetilsyn, den paagældende Kommune, for andre private
Skolers Vedkommende paahviler Udgiften Skolen selv.

2) Som Tilskud til Kommunernes og de private Skolers
her henhørende Udgifter yder Staten 50 pCt. af Udgiften.

Statens Tilskud kan dog ikke beregnes i Forhold til et
højere Beløb end et aarligt Beløb pr. Person paa 5 Kr. +
et Tillæg, svarende til det til enhver Tid gældende
Procenttillæg til Honorarer til Statstjenestemænd, hvis
der er ansat en særlig Skolesundhedsplejerske; 3 Kr. +
nævnte Tillæg aarlig pr. Person, hvis der ikke er ansat en
særlig Skolesundhedsplejerske.

3) Der tillægges Amtslægerne for deres Virksomhed 12 Juli. med Skolelægetilsynet et aarligt Bestillingstillæg af 10 Øre Nr. 413. + det i Stk. 2 nævnte Tillæg for hvert under Ordningen hørende Barn i Amtet, dog ikke over 1 200 Kr. + Tillæg aarlig. Beløbet afholdes af Statskassen.

4) Bruttoomkostningerne ved Skolelægeordningen udredes for Københavns, Købstadkommunernes og for de Landkommuners Vedkommende, der har en særlig Skolelægeordning ifølge § 10, Stk. 3, af Kommunen, saaledes at Statens Tilskud udbetales som Refusion efter Finansaarets Udgang.

Bruttoomkostningerne ved den i § 10, Stk. 3, omhandlede Fællesordning udredes af Skolefonden, saaledes at den Statskassen paahvilende Halvdel opføres som refusionsberettiget paa Skolefondens Kvartalsafregninger med Ministeriet, medens den anden Halvdel refunderes Skolefonden af Kommunerne i Forhold til Antallet af de Skolebørn i Kommunen, der omfattes af Skolelægeordningen.

Statstilskud til Skolelægeordningen udbetales gennem Skolefonden; dog udbetales Tilskuddet til Københavns Kommune gennem Finanshovedkassen.

§ 12. 1) Undervisningsministeren fastsætter efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen de nærmere Bestemmelser vedrørende Gennemførelsen af nærværende Lov.

2) Samtlige Skemaer og Protokoller, der anvendes ved Skolelægetilsynet, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen.

§ 13. Denne Lov gælder ikke for Færøerne. Den træder i Kraft 1. April 1947. Den skal være gennemført for alle Kommuner inden 1. April 1949. Den forelægges Rigsdagen til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1956—57.

Lov-Tid. A. Nr. 64. 1424—1427. Idg. 26. Juli.

Lov om Lønninger m. m. til Folkeskolens Lærere. 12 Juli.

§ 1. 1) Tjenestemand i Folkeskolen er enhver Lærer, Nr. 414. der har fast Ansættelse i en Stilling, for hvilken Lønningen er fastsat i denne Lov.

12 Juli.   ²⁾ Vinterlærere, Aspiranter, Timelærere og Vikarer
Nr. 414. er ikke Tjenestemænd.

§ 2. Læreren skal i alle Anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans Tjenestestilling givne Forskrifter. Han skal i sine Forhold i og udenfor Tjenesten vise sig værdig til den Agtelse og Tillid, som hans Stilling kræver.

§ 3. Enhver Lærer er pligtig at underkaste sig de Forandringer i hans Tjenesteforretningers Omfang og Beskaffenhed, som maatte blive bestemt ved Skoleplanen eller Undervisningsplanen, uden at det er fornødent, at noget hertil sigtende Forbehold er optaget i hans Ansættelsesbrev.

§ 4. ¹⁾ Ingen kan ansættes som Tjenestemand i en Første- eller Enelærerstilling før det fyldte 25de Aar.

²⁾ Den første Ansættelse i Tjenestemandsstilling eller Genansættelse i en saadan efter Afskedigelse er betinget af tilfredsstillende Helbredsattest efter et af Undervisningsministeren udarbejdet Skema. Helbredsattesten skal forelægges Undervisningsministeriet.

³⁾ Med Hensyn til Attest for, at en Lærer ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, oprettholdes Regelen i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 10.

§ 5. Enhver Lærer skal ved sin første faste Ansættelse, inden Stillingen overtages, underskrive en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed lover at opfylde sine Tjenesteplichter med Trofasthed og Nidkærlighed. Lærere, der udnævnes af Kongen, afgiver desuden en højtidelig Forsikring om at ville holde Grundloven.

§ 6. ¹⁾ Lærere, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel forlange sig afskediget af Tjenesten.

²⁾ Der tilkommer enhver fast ansat Lærer eller Aspirant, der afskediges uden Ansøgning, et Varsel paa 3 Maaneder. Hvis Afskedigelsen er begrundet i noget af de i Statstjenestemandsløvens §§ 60 og 61 nævnte Forhold, kan Afskedigelsen dog ske med kortere Varsel eller uden Varsel.

Varselsbestemmelsen gælder ikke for Lærere, der er pligtige at søge Afsked paa Grund af Alder. 12 Juli.
Nr. 414.

3) Timelærere og faste Vikarer, der ikke har virket ved samme Skole eller Skolevæsen i 2 Aar eller derover, kan efter Kommunalbestyrelsens Beslutning afskediges med 3 Maaneders Varsel ved et Skoleaars Udgang. I alle andre Tilfælde foretages uansøgt Afskedigelse af en Time-lærer eller fast Vikar af Undervisningsministeriet (jfr. Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 § 32, Stk. 4). Afskedigelses-varselet er 3 Maaneder. Andre Vikarer fratræder uden Varsel ved Vikariatets Ophør.

4) Vinterlærere fratræder uden Varsel ved Vinterhalv-aarets Udløb.

5) Forinden en fast ansat Lærer afskediges uden An-søgning, og uden at Afskedigelsen skyldes Sygdom, skal der gives ham Lejlighed til at udtale sig i Sagen. Saafremt Forhør er afholdt i Henhold til § 13, skal der dog ikke ind-hentes yderligere Udtalelse.

6) Enhver fast ansat Lærer, der afskediges uden An-søgning, har Ret til efter derom fremsat Begæring at faa skriftlig Oplysning om Afskedigelsesgrunden.

7) Ved en fast ansat Lærers Afskedigelse træffer Under-visningsministeren Bestemmelse om, hvorvidt der tilkom-mer den paagældende Pension, og fastsætter dennes Stør-relse. jfr. dog § 15.

8) En kvindelig Tjenestemand, der efter Ansøgning afskediges uden Pension som Følge af Indgaaelse af Ægte-skab, kan, naar Afskedigelsen sker tidligst 6 Maaneder før Udgangen af den Maaned, i hvilken Ægteskabet indgaas, eller naar Begæring om Afskedigelse med sædvanligt Op-sigelsesvarsel indgives senest med Udgangen af den efter Ægteskabets Indgaaelse følgende Maaned, efter forelagt Vielsesattest faa udbetalt et Beløb, der for hvert fuldt Aars Tjeneste som Tjenestemand udgør $\frac{1}{3}$ af Aarslønnen med Tillæg ved Afskedigelsen, dog ingen Sinde udover 1 Aars Lønning med Tillæg. Udgiften udredes af den paa-gældende Skolefond.

12 Juli. § 7. 1) Efter Indstilling fra de stedlige Skolemyndig-
Nr. 414. heder og Skoledirektionen kan der af Undervisningsmini-
steriet gives en fast ansat Lærer Tilladelse til at træde
udenfor Nummer uden Lønning i begrænset Tid, i Alminde-
lighed ikke udover 1 Aar. Under særlige Forhold kan Til-
ladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. Saa-
dan Tid fradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

2) Saafremt en fast ansat Lærer, Timelærer eller fast
Vikar søger Tjenestefrihed for at gennemgaa en videre
Uddannelse, der skønnes at være af Betydning for hans
Lærergerning, kan det af vedkommende Kommunal-
bestyrelse — for Lærere i Landkommunerne med Skole-
direktionens Tilslutning — tillades, at hans Tjeneste
besørges ved Vikar i indtil 2 Aar. Udover 2 Aar kan
saadan Tilladelse kun gives af Ministeren.

3) I et paa Finansloven fastsat Omfang vil der være
Adgang for faste Lærere, Timelærere og faste Vikarer,
der i Henhold til Stk. 2 holder Vikar for at gennemgaa
yderligere Uddannelse, til at faa Halvdelen af Vikarud-
gifterne afholdt af det offentlige. Betingelserne herfor er,
at den paagældende har virket mindst 3 Kalenderaar ved
samme Skole eller Skolevæsen, at den videre Uddannelse
skal naas gennem et af Staten organiseret Kursus paa
mindst 3 Maaneder, at han maa ophøre fuldt ud med sin
Lærergerning i Kursustiden paa Grund af dette Kursus,
og at Stillingen ved den paagældende Skole holdes aaben
for ham ved Kursusets Ophør. Efter nærmere af Under-
visningsministeren fastsatte Regler bevilges saadan Vikar-
hjælp af Skoleraadet; Udgiften afholdes af Skolefonden,
men refunderes denne fuldt ud af Statskassen.

4) Paa Finansloven bevilges yderligere et Stipendie-
beløb til videre Uddannelse paa Kursus. Af denne Konto
kan en Lærer, der har Vikarhjælp efter Stk. 3, kun oppe-
bære Understøttelse, saafremt hans Deltagelse i Kursus
paafører ham Udgift til dobbelt Husførelse.

§ 8. 1) Naar en Lærer anholdes som mistænkt for
eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han

har paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Lærerstillingen kræver, suspenderes han, indtil endelig Afgørelse er truffet i Sagen. Suspension finder ligeledes Sted, naar en Lærer har gjort sig skyldig i en Handling, der gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjenestegerning. Suspensionen foretages af Undervisningsministeriet; dog kan Skoledirektionen (Byraadet) foreløbig sætte Læreren fra Tjeneste, indtil Ministeriets Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger. Ministeriet skal, saa vidt det staar til dette, foranledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes.

12 Juli.
Nr. 414.

2) Under Suspensionen oppebæres kun $\frac{2}{3}$ af Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg. Reduktionen af Lønnen sker fra Suspensionsdagen, dog saaledes, at Tilbagebetaling af allerede forfalden Lønning ikke finder Sted, forsaavidt Læreren ikke genindtræder i Tjenesten. Opheves Suspensionen derimod, uden at Afskedigelse finder Sted, foretages der den Iste i den efter Ophævelsen følgende Maaned en endelig Regulering af Lønnen i Forhold til Suspensionsperiodens Varighed.

3) Saafremt Sagen, der i Medfør af Iste Stykke, Iste og 2det Pkt., har medført Suspension, fører til Afskedigelse, jfr. § 14, sker der ingen Efterbetaling af den tilbageholdte Del af Lønningen med alle almindelige og særlige Tillæg. Sluttes Sagen derimod med Bøde, Irettesættelse eller Advarsel, ydes der ligesom i de Tilfælde, hvor Sagen afsluttes uden Paatale, Efterbetaling af den tilbageholdte Del, dog ikke for den Tid, i hvilken Læreren eventuelt ved sit Forhold under Sagen selv har bevirket dennes Forhaling. Bestemmelse om Efterbetaling træffes samtidig med Sagens Afslutning og af den samme Myndighed, som afgør Sagen, jfr. §§ 13 og 14. Saafremt Suspensionen skyldes Anholdelse eller Tiltale for en Forbrydelse, hvori vedkommende findes skyldig, finder Efterbetaling ikke Sted.

§ 9. 1) Enhver fast ansat Lærer er pligtig at gøre

12 Juli. midlertidig Tjeneste i højere Stilling end hans egen inden-
Nr. 414. for det samme Skolevæsen.

2) Varer saadan Tjeneste ikke udover 4 Uger, hvad enten Konstitution foreligger eller ikke, faar Læreren ikke Ret til nogen Del af den højere Stillings Indtægter. Varer Tjenesten derimod over 4 Uger, faar den fungerende for hele Funktionstiden foruden sin egen Stillings Løn Ret til Halvdelen af Forskellen mellem den ham i hans egen Stilling tillagte pensionsgivende Lønning og den pensionsgivende Lønning, han vilde oppebære ved Udnævnelse i den højere Stilling. Naar Funktionen har varet $\frac{1}{2}$ Aar, faar den fungerende for den resterende Periode Ret til Forskellen mellem den for hans Tjenestestilling gældende fulde Lønning og den Lønning, han vilde opnaa ved Udnævnelse i den højere Stilling. Alle Beløbene beregnes efter de i denne Lov fastsatte Satser. Ferie- og Sygedage fradrages saavel ved Afgørelsen af, om Funktionsvederlag skal ydes, som ved Vederlagets Beregning; Fradrag som foran nævnt finder dog ikke Sted for den Del af Funktionsperioden, der strækker sig udover $\frac{1}{2}$ Aar, dog saaledes, at Sygdom udover 4 Uger fradrages ved Vederlagets Beregning. Saafremt der ikke er Vakance i Stillingen, afholdes Udgiften efter de om Vikarudgifter i § 47, Stk. 2, givne Regler.

3) Besættes en Lærerstilling ved Konstitution, oppebærer den, der uden at være Tjenestemand konstitueres i Stillingen, et Vederlag, der højst kan udgøre Aspirantlønnen i den paagældende Stilling.

4) Saafremt der til den Stilling, der beklædes midlertidig efter de i Stk. 1—3 angivne Regler, er knyttet særlige, ikke-pensionsgivende Ydelser, tilfalder disse den fungerende, hvis Stillingen er ledig eller dens Indehaver suspenderet eller traadt udenfor Nummer, og det kan af Ministeren bestemmes, at saadanne Indtægter ogsaa i andre Tilfælde af Funktion eller Konstitution helt eller delvis skal tilfalde den fungerende.

§ 10. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt oppebærer en fast ansat Lærer af sin Løn-

ning med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, 12 Juli. Nr. 414.
naar han er ugift, Halvdelen, naar han er gift. Det samme gælder, forsaavidt den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning beregnes fra Indkaldelsesdagen, og den fulde Lønning genindtræder fra Hjemsendelsesdagen.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Læreren ingen Lønning for det Tidsrum, i hvilket han er fraværende.

3) En fast ansat Lærer, der er ansat som Befalingsmand i Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Falder Fraværelsen indenfor den paagældendes ordinære Ferie, lider han dog intet Fradrag.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkaldelser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte Indkommanderinger, oppebærer Læreren fuld Lønning.

5) Reglerne i nærværende Paragraf kan efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse bringes til Anvendelse paa Aspiranter, Timelærere og faste Vikarer.

§ 11. 1) Forsaavidt det ugentlige Timetal for en fast ansat Lærer varigt nedsættes enten paa Grund af kirkelige Forretninger eller af andre Grunde, vil Lønningen og de dermed forbundne Tillæg være at nedsætte efter Forholdet mellem Lærerens faktiske og det normerede pligtige Timetal.

2) Gifte Lærerinder har, saafremt det er foreneligt med de stedlige Tjenesteforhold, Adgang til at faa den dem paahvilende Tjenesteydelse nedsat til indtil Halvdelen mod kun at oppebære en forholdsmæssig Del af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Saadan Nedsættelse kan enten være varig eller paa begrænset Tid, dog ikke under 1 Aar. Genoptagelse af fuld Tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med Tjenesteforholdene.

3) Ved Beregning af Pensionsalderen medregnes den Tid, i hvilken vedkommende har haft nedsat Tjeneste, kun med en efter Forholdet mellem det faktiske og det

12 Juli. normerede pligtige Timetal fastsat Brøk. Pensionsindtæg-
Nr. 414. ten opgøres efter den fulde Grundløn i den i Statstjeneste-
mandslovens § 54, Stk. 3, nævnte Periode, uanset om der
i denne har været udført fuld eller nedsat Tjeneste, samt
efter det Antal Alderstillæg, som i nævnte Periode vilde
være tilkommet den paagældende, saafremt de Tjeneste-
aar, i hvilke der har været nedsat Tjeneste, kun medreg-
nedes i det foran angivne Forhold.

§ 12. 1) Naar en fast ansat Lærerinde, Aspirant, Timelærerinde eller fast Vikar er fraværende fra sin Tjeneste paa Grund af Utjenstedygtighed som Følge af Svangerskab eller Barnefødsel, noteres den paagældende Periode som Sygedage, jfr. § 47, Stk. 3. Tilsvarende gælder, hvis hun ved Lægeattest godtgør, at hun ikke uden Skade for Fostret kan udføre sin Tjeneste. Undervisningsministeren bemyndiges til ved det i § 47, Stk. 3, omtalte Reglement at give Adgang for den paagældende til at faa Fradraget for Fraværelse som Følge af Svangerskab og Fødsel opgjort og afregnet, naar hun som tjenstdygtig vender tilbage til Tjenesten.

2) Andre Lærerinder oppebærer ingen Lønning under Fraværelse af de i Stk. 1 nævnte Grunde.

§ 13. 1) En fast ansat Lærer, Aspirant, Timelærer eller fast Vikar, for hvis Vedkommende der sker tjenstlig Indberetning til overordnet Myndighed angaaende en Tjenesteforseelse eller et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, har Ret til at blive gjort bekendt med en skriftlig Fremstilling af de faktiske Forhold vedrørende det passerede. Han skal i Sagen afgive en Udtalelse, som kan bestaa i en Paategning om, at Fremstillingen erkendes at være rigtig, eller i Sager, der er saa alvorlige, at det maa forudsættes, at Forhør vil blive afholdt, af Paategningen „Læst“. Læreren kan kræve udleveret en Genpart af Fremstillingen.

2) Naar disciplinær Undersøgelse indledes mod Læreren for tjenstlig Forseelse, udpeges en Forhørsleder efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler.

3) Læreren er berettiget til at give Møde med en Bisidder, hvorom han maa gøres bekendt ved Indvarslingen til det første Forhør; saadan Indvarsling skal ske med passende Frist; Ministeren giver Regler for, hvem der kan optræde som Bisidder. Som Bisidder kan anvendes en Sagfører. 12 Juli. Nr. 414.

4) Under Forhørene har Læreren Ret til at lade føre Vidner og kan afgive skriftlige Indlæg, til Brug ved Udfærdigelsen af hvilke han kan kræve Udskrift af Forhørsprotokollen samt Afskrift af samtlige til denne knyttede Bilag eller Adgang til at gennemgaa disse. Bisidderne har Ret til at yde Læreren Bistand under Forhørene samt ved Udfærdigelsen af skriftlige Indlæg.

5) Andre Lærere, Kommunalbestyrelsens, Skolekommissionens og Skoledirektionens Medlemmer er pligtige paa Forlangende at lade sig afhøre, og Forhørslederen vil kunne forlange Udtalelser afgivne paa Ære og Samvittighed. Vidnesbyrd kan dog nægtes, naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

6) Saafremt det maa antages, at Sagen slutter med Afskedigelse, paahviler det Undervisningsministeriet, forinden Anvendelse af saadan Disciplinærstraf finder Sted, at give vedkommende forhandlingsberettigede Organisation Meddelelse om Sagens Stilling, saaledes at der kan gives en Repræsentant for Organisationen Lejlighed til en mundtlig Drøftelse af Sagen med Ministeriet, forinden endelig Afgørelse i Strafspørgsmaalet træffes.

7) Hvis Læreren er mistænkt for et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivning, kan Bisidder ikke kræves medtaget, og de øvrige i Stk. 2—6 givne Regler for den disciplinære Undersøgelse kan fraviges. Tjenestemanden kan i saa Tilfælde forlange Undersøgelsen henvist til Retten.

§ 14. 1) Som disciplinær Straf for tjenstlig Forseelse vil der kunne anvendes Advarsel, Irettesættelse, Bøde, der dog ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ Maanedes Løn, eller Afskedigelse.

12 Juli.
Nr. 414. 2) Bøde kan idømmes for Købstædernes Vedkommende af Byraadet, for Landkommunernes af Skoledirektionen, dog kan Bøde over 50 Kr. kun anvendes som Straf med Undervisningsministeriets Samtykke og kræver, at Forhør forinden er afholdt i Overensstemmelse med § 13, hvis der ikke foreligger uforbeholden skriftlig Tilstaaelse. En af et Byraad eller en Skoledirektion truffen Beslutning om disciplinær Straf kan altid forelægges Undervisningsministeriet til endelig Afgørelse. Ikendte Bøder kan indeholdes i Lønnen; de tilfalder den paagældende Skolefond.

3) Afskedigelse for de i Statstjenestemandslovens §§ 60 og 61 nævnte Forhold eller iøvrigt som Straf for en Tjenesteforseelse kan, naar Forholdet ikke er fastslaaet ved Dom, aldrig finde Sted uden efter forudgaaet tjenstligt Forhør.

§ 15. 1) En Lærer eller Pensionist kan for Domstolene indbringe ethvert ham vedrørende Spørgsmaal om Krav, begrundet i Lovbestemmelser om Lønning, Pension eller Ventepenge. Sag kan dog ikke rejses, hvis den paagældende ikke har gjort skriftlig Indsigelse overfor Styrelsen inden 6 Maaneder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling og udtaget Stævning inden 9 Maaneder efter Modtagelsen af Undervisningsministeriets Svar. Disse Frister gælder dog ikke, forsaavidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal. Ministeriet kan dispensere fra Bestemmelserne om Tidsfrister.

2) Saafremt der fra Myndighedernes Side sker for stor Udbetaling til Lærere, Pensionister eller saadannes efterladte — være sig egentlig Lønning, særlige Tillæg, Honorar, Ventepenge, Pensioner, Efterindtægt m. v. —, kan det for meget udbetalte Beløb kun kræves tilbagebetalt, naar Krav derom rejses overfor den paagældende inden 15 Maaneder efter Udbetalingen; denne Frist gælder dog ikke, naar og saa længe den urigtige Udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende Oplysninger fra den paagældendes Side.

§ 16. Naar en Lærer beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørige Beskyldninger mod ham, kan det af Ministeriet paalægges ham at fralægge sig Beskyldningen ved Dom.

§ 17. 1) Lærerorganisationer kan opnaa Forhandlingsret, der berettiger dem til at træde i Forhandling med Undervisningsministeriet om ethvert Spørgsmaal af tjenstlig eller økonomisk Art vedrørende hele Standen eller Enkeltmand indenfor samme, dog ikke om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse. 12 Juli.
Nr. 414.

2) Saa længe der indenfor Folkeskolen efter de Oplysninger, som foreligger for Undervisningsministeriet, bestaar en Organisation eller et Forbund af Organisationer, som giver Adgang til alle i Folkeskolen ansatte, herunder Vinterlærere, Aspiranter, Timelærere og faste Vikarer, som ikke giver Adgang til andre end nuværende og forhenværende ansatte, og som følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres Mindretallene (Forbundets forskellige Hovedgrupper) en passende Repræsentation under Forhandlingerne med Ministeriet, anerkendes denne Organisation eller dette Forbund, forsaavidt den eller det overvejende repræsenterer de i Folkeskolen ansatte, som Indehaver af Forhandlingsretten. Den anerkendte Organisation maa aarlig ved Indsendelse af de nødvendige Oplysninger godtgøre sin Ret til vedvarende at nyde Anerkendelse.

Under tilsvarende Betingelser kan der gives Foreningen af Lærere ved de kommunale Gymnasieskoler Forhandlingsret.

3) Til den anerkendte Organisation afgives til Drøftelse Forslag til Ændringer i Love og andre Bestemmelser af almindelig Karakter, som vil medføre Forandringer i bestaaende Lønningsregler, den normerede Undervisningstid, de ansattes personlige retlige Stilling i Folkeskolen og lignende tjenstlige økonomiske Forhold.

4) Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftlig. De nærmere Regler fastsættes af Ministeren.

5) Den almindelige Ret, som enhver Forening eller Enkeltmand har til at henvende sig til Ministeriet, berøres ikke af disse Regler.

§ 18. Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om Lærernes

12 Juli. Vederlag af det offentlige givne Love og lignende Bestem-
Nr. 414. melser.

§ 19. Saafremt en fast ansat Lærer af Helbreds-
hensyn eller paa Grund af anden ham utilregnelig Aarsag
overgaar til lavere lønnet Lærerstilling i Folkeskolen, kan
Ministeren tilstaa ham et personligt Tillæg, der højst udgør
Forskellen mellem den af ham i den hidtidige Stilling oppe-
baarne og den i den nye Stilling opnaaede Grundløn med
Alderstillæg, dog ikke udover Forskellen i samlet Indtægt
fra det offentlige i de to Stillinger.

§ 20. Personlige Tillæg af den i §§ 19 og 48 omhand-
lede Art bortfalder ganske eller delvis ved Opnaelse af
Alderstillæg eller højere Lønning enten i Henhold til nye
Lønningslove eller ved Overgang til højere lønnet Stilling.
Ministeren er bemyndiget til at dispensere fra denne Regel,
forsaavidt det personlige Tillæg er tilstaaet i Henhold
til § 19.

§ 21. 1) Udbetaling af de i denne Lov fastsatte
Lønninger, Pensioner m. v. sker efter følgende Regler:

a) Lønningerne udbetales for de i denne Lov fast-
satte Lønningers Vedkommende maanedlig og forud ved
hver Maanedes Begyndelse efter nærmere af Ministeren
fastsatte Bestemmelser.

b) Ventepenge og Pensioner udbetales af Skolefon-
den maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse.

2) Dersom Udbetalingsdagen falder paa en Helligdag,
skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søgnedag
i den foregaaende Maaned. Søgnedage, paa hvilke det ud-
betalende Kontor er lukket i Henhold til Lov, Anordning
eller ministeriel Bekendtgørelse, sidestilles i denne Henseende
med Helligdage. Lærerens Død eller Afskedigelse, efter at
saadan Udbetaling har fundet Sted, men før Maanedens
Udløb, medfører ikke noget Krav paa Tilbagebetaling af
det for den efterfølgende Maaned forudbetalte Beløb.
Hvis Efterindtægt oppebæres, vil Beløbet dog være at
udligne i Efterindtægten.

3) Dødsfald eller uansøgt Afgang i den Maaned, for hvilken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbagebetaling af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetøb. 12 Juli. Nr. 414.

4) Ved Udregning af det maanedlige Beløb for de enkelte Lønningsdele eller af andre Ydelser til Lærere eller Pensionister saavel som af Fradrag i Lønning eller Pension forhøjes Brøkdele af Øre til hel Øre.

§ 22. 1) Ved Udnævnelse til en Lærerstilling regnes Lønningen fra den Dato, fra hvilken Ansættelsen ifølge Ansættelsesbrevet er at regne. Ansættelsen skal altid ske fra den 1ste i en Maaned.

2) En Lærer, der ansættes fast i et Embede, er pligtig at tiltræde dette senest 14 Dage efter den Dato, fra hvilken Ansættelsen regnes; han er forpligtet til efter Regler, fastsat af Undervisningsministeren, selv at afholde Udgiften til Vikar i Tidsrummet mellem Ansættelsesdatoen og Tiltrædelsen.

§ 23. Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udbetaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende imidlertid ved Afskedigelsen staar udenfor Nummer eller af anden Grund ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepension og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterindtægt (jfr. dog § 76 i Statstjenestemandsløvens Kapitel om Efterindtægt), eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag, for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pension til Læreren.

§ 24. 1) Fast ansatte Lærere kan opnaa Lønforskud efter de for Statens Tjenestemænd gældende Regler. Lønforskuddet bevilges af det Skoleraad, under hvilket den paagældende Lærer hører, og afholdes af Skolefonden. Renter og Afdrag indeholdes af den Myndighed, der foretager Udbetalingen af Lønningen, eventuelt Pensionen. De nærmere Regler i Henhold til Bestemmelserne i dette Stykke gives af Undervisningsministeren, der har de Fi-

12 Juli. nansministeren ved de tilsvarende Bestemmelser i Stats-Nr. 414. tjenestemandsløven tillagte Beføjelser.

2) Fast ansatte Lærere kan give Forskrivninger paa deres Løn efter de samme Regler og indenfor de samme Grænser, som gælder for Statstjenestemænd. Dette gælder ogsaa med Hensyn til Forskrivninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

3) Bortset herfra kan endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge og Pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Tilsvarende gælder de ved en Lærers Fratrædelse til Udbetaling forfaldende Pensionsbidrag. Med Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 §§ 513 og 614.

§ 25. 1) Der tillægges de efter § 33 lønnede Lærere Tjenestebolig, for Første- og Enelæreres, Andenlæreres og Folkeskolelærerinders Vedkommende med Have. Første- og Enelærernes Bolig skal være som for en gift. Iøvrigt fastsættes det paa Skoleplanen, i hvilket Omfang de til en Skole knyttede Lærere skal have Bolig som for gifte.

2) For andre Lærere end de i Stk. 1 nævnte kan der indrettes Tjenestebolig. Ved Indførelsen af Købstadskoleordning i en Landkommune fastsættes det ved Skoleplanen, om og i hvilket Omfang der skal indrettes Tjenesteboliger ved Skolen. Undervisningsministeren kan forlange, at der ved nyopførte Skoler i Købstadkommuner skal indrettes Tjenestebolig for Lederen. Bestaaende Tjenesteboliger ved Købstadskoler maa kun nedlægges, naar det er nødvendigt af Hensyn til Skolens Tarv, og Undervisningsministeren giver Samtykke dertil.

3) Lærerne er forpligtede til at bebo de dem tillagte Tjenesteboliger, medmindre Kommunalbestyrelsen fritager dem derfor. Tjenesteboliger maa ikke benyttes som Erhvervsboliger.

4) Hvor Tilvejebringelse af Bolig er forbundet med særlige Vanskeligheder, kan Ministeren midlertidig dispensere fra Kravet om Indretning af Tjenestebolig.

5) Undervisningsministeren fastsætter de nærmere Regler for Tjenesteboligens og Havens Omfang og Indretning. Planer og Tegninger til nye Boliger forelægges Undervisningsministeren til Godkendelse. 12 Juli. Nr. 414.

§ 26. 1) For Tjenestebolig med eller uden Have fradrages $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen samt det til denne knyttede almindelige, pensionsgivende Tillæg, jfr. § 38, forsaavidt Tjenesteboligen er som for en gift, eller $\frac{1}{12}$, hvis Boligen er som for en ugift.

2) Den ydre og indre Vedligeholdelse af Tjenesteboliger paahviler Kommunen. Skatter og Afgifter, som efter Loven paahviler Ejendommen, udredes af Kommunen. Læreren er pligtig til at vedligeholde den til Boligen hørende Have. Over Tjenestebolig og Have afholdes aarligt Syn efter Regler, der fastsættes af Undervisningsministeren.

§ 27. 1) For den et Lærerebede tillagte Jordlod beregnes der et aarligt Fradrag i Lønnen. Dette Fradrag fastsættes af Ministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen under særlig Hensyntagen til passende Forrentning af den Værdi, Jordlodden ansættes til, og under Hensyntagen til, at Skatter og Afgifter udredes af Kommunen; Jordens Værdi maa ikke ansættes til mere, end hvad den er værd som Landbrugsjord. Ny Fastsættelse af Fradraget kan efter Lærerens eller Kommunalbestyrelsens Forlangende finde Sted efter hver ordinær Vurdering til Ejendomsskyld.

2) Kommunalbestyrelsen har Ret til at kræve Afløsning af Jordlodden ved indtrædende Vakance.

§ 28. Skolens Rengøring og Opvarmning sker ved Kommunens Foranstaltning.

§ 29. Naar en Lærer forflyttes, er han berettiget til at benytte den til hans hidtidige Embede knyttede Tjenestebolig, indtil Eftermanden er kaldet, mod at stille mindst 1 Beboelsesværelse til Raadighed for den, der midlertidig skal beklæde Embedet. Samme Ret har den Lærer, der afskediges med Pension. Saafremt Embedet nedlægges, eller Tjenesteboligen inddrages, gælder denne Benyttelsesret

12 Juli. 6 Uger fra Forflyttelsens eller Afskedigelsens Dag. For det Nr. 414. Tidsrum, i hvilket en Lærer i Henhold til nærværende Paragraf benytter en Tjenestebolig efter sin Fratræden af Stillingen, svares ikke Boligafkortning efter § 26, Stk. 1.

§ 30. ¹⁾ Forflyttes en fast ansat Lærer til et andet Opholdssted, kan der tilstaa ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Person og Husstand samt af dokumenterede Fragtudgifter til Jernbanetransport (eventuelt Skibstransport) af Bohavet. Herudover kan der til Bestridelse af de øvrige med Bohavets Flytning forbundne Udgifter til gifte mandlige Lærere og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandslovens § 92, Stk. 1, samt til ugifte Lærere over 40 Aar ydes et Beløb, der til enhver Tid fastsættes af Undervisningsministeren i Overensstemmelse med de for Statstjenestemændene gældende Regler som en Procentdel af den af Læreren umiddelbart før Forflyttelsen (Forfremmelsen) oppebaarne årlige pensionsgivende Lønning med Tillæg af det for det tidligere og det nye Opholdssted fastsatte årlige Stedtillæg. Saafremt Lærerens rimelige Flytteudgifter ikke herved kan dækkes, kan efter Skoledirektionens nærmere Bestemmelse Udgifterne til Bohavets Flytning godtgøres efter Regning. Til ugifte Lærere under 40 Aar ydes paa tilsvarende Maade Godtgørelse efter Regning. Til gifte Lærerinder godtgøres Halvdelen af de samlede Befordringsudgifter, der efter de i dette Stykke omhandlede Regler vilde kunne ydes en gift mandlig Lærer. Ved Beregningen af de omhandlede Godtgørelser bortset fra Befordringsudgifter for egen Person og Husstand vil der være at fradrage $\frac{1}{5}$. Saafremt Flytteudgiften staar i Misforhold til Lærerens Løn, bør Befordringsgodtgørelsen nedsættes; i saadant Tilfælde forelægges Sagen for Ministeriet. Disse Regler gælder ogsaa ved Forflyttelser samtidig med en Lærers Tilbagekomst fra Militærtjeneste, eller efter at han har staaet udenfor Nummer eller har været paa Ventepenge.

²⁾ Forsaaavdt Forflyttelsen skyldes Forfremmelse, kan der ydes Godtgørelse efter Reglerne i Stk. 1, dog uden Fra-

drag af $\frac{1}{5}$. Endvidere kan der udover de i Stk. 1 omhandlede Ydelser til gifte mandlige Lærere og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandslovens § 92, Stk. 1, tilstaaes en Godtgørelse paa 2 pCt. af den umiddelbart før Forflyttelsen (Forfremmelsen) oppebaarne pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. Til andre Lærere kan der tilstaaes en Godtgørelse paa 1 pCt. af de omhandlede Lønningsbeløb, jfr. dog Stk. 3. Godtgørelsen ydes ikke til ugifte under 25 Aar. Endvidere kan der tilstaaes Godtgørelse for eventuelt Huslejetab, dog ikke over 20 pCt. af den pensionsgivende Lønning, samt eventuelt Reguleringstillæg for vedkommende Tidsrum, eller for Udgifter foranlediget ved dobbelt Husførelse, dog højst $\frac{3}{4}$ af Dagpengene for Udstationering for vedkommende Lønningsklasse og i alt ikke over 20 pCt. af et Aars Grundløn, Alderstillæg, almindeligt pensionsgivende Løntillæg samt eventuelt Reguleringstillæg. Godtgørelsen for Huslejetab beregnes altid, som om Lejemaalet var indgaaet med sædvanligt Opsigelsesvarsel, selv om Lejemaalet er indgaaet for længere Tidsrum. Undervisningsministeren er dog bemyndiget til i særlige Tilfælde at foretage Afvigelser fra disse Begrænsninger.

12 Juli.
Nr. 414.

3) Er samlevende Ægtefæller begge Tjenestemænd, kan hver kun oppebære Halvdelen af den i Stk. 1 og Stk. 2, 1ste Punktum, omhandlede Godtgørelse, beregnet efter den højeste Lønning. Den i Stk. 2, 2det Punktum, omhandlede Procentgodtgørelse kan de tilsammen kun oppebære med 2 pCt. af den højstlønnedes pensionsgivende Lønning og eventuelt Reguleringstillæg. Samgifte Tjenestemænd kan ikke oppebære Godtgørelse for dobbelt Husførelse.

4) Flyttegodtgørelse vil ikke kunne tilstaaes, hvis der er forløbet mindre end 3 Aar siden den sidste med Flyttegodtgørelse forbundne Forflyttelse. I Tilfælde af Forfremmelse kan der altid ydes Godtgørelse uden Hensyn til tidligere Flyttegodtgørelser.

5) Saafremt en Lærer, uden at Forflyttelse foreligger, maa indflytte i eller udflytte af en anvist Tjenestebolig,

12 Juli. kan der af Skoledirektionen tilstaaes ham en Godtgørelse Nr. 414. i Overensstemmelse med foranstaaende Regler. Forsaavidt Ind- eller Udflytningen er beordret og uden at være forbundet med Forfremmelse, og der ikke foreligger et af de i Stk. 1, sidste Punktum, omhandlede Tilfælde, kommer Bestemmelsen i Stk. 4 ikke til Anvendelse, og den i Stk. 2, 2det og 3die Punktum, omhandlede Procentgodtgørelse vil kunne beregnes saaledes: for gifte mandlige Lærere 6 pCt., for andre Lærere 3 pCt., dog hvis Læreren er under 25 Aar kun 1 pCt. af den umiddelbart før Flytningen oppebaarne årlige pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg.

6) Naar en Lærer ved sin Afgang med Pension eller Enken efter en Lærer ved dennes Død skal fraflytte en Tjenestebolig, kan der ydes en Godtgørelse, svarende til 25 pCt. af de ifølge § 26, Stk. 1, fastsatte årlige Boligfradrag

7) De nærmere Regler for Beregningen af de omhandlede Godtgørelser fastsættes af Ministeren, efter hvis Bestemmelse Reglerne i Stk. 1—5 kan bringes til Anvendelse, naar Statens eller Folkekirkens Tjenestemænd eller Lærere fra Københavns Kommunes Skolevæsen eller fra en anerkendt Privatskole ansættes i Folkeskolen.

8) Efter tilsvarende Regler som foran anført kan der efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse ydes Flyttegodtgørelse til Aspiranter, Timelærere og faste Vikarer.

9) Udgiften udredes af Skolefonden for den Skoleraadskreds, hvortil Forflyttelsen sker, eller, i det i Stk. 5 og 6 omtalte Tilfælde, hvor Læreren er ansat.

§ 31. 1) En Lærer kan kun have Beskæftigelse udenfor Folkeskolen, forsaavidt og i det Omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans Pligter som Lærer og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

2) Læreren skal skriftlig gøre Anmeldelse for Skoledirektionen (Byraadet), inden han kan:

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed,
- b) overtage en udenfor Folkeskolen liggende Beskæf-

tigelse, der ikke er af midlertidig Karakter, og hvortil 12 Juli.
der er knyttet Vederlag, Nr. 414.

- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter.

3) Forsaavidt det skønnes, at det vil stride mod de i denne Paragrafs Stk. 1 nævnte Hensyn, at Læreren overtager den anmeldte Beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 Uger efter, at Anmeldelse er indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten. Læreren kan forlange en i saa Henseende truffen Afgørelse forelagt Ministeren.

4) Skulde det vise sig, efter at en Beskæftigelse er overtaget, enten at de Omstændigheder, som har været afgørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, vilde have medført et Forbud, kan Ministeren paa et hvilket som helst Tidspunkt paalægge Læreren, at han skal frigøre sig for Beskæftigelsen.

5) En fast ansat Lærer i Folkeskolen kan ikke tillige indtage nogen med Pensionsret forbunden Stilling i Staten, en Kommune, koncessioneret Selskab eller anden offentlig Virksomhed.

Forening af pensionsberettigende Stillinger, der er indtraadt før 1. Juli 1931, berøres dog ikke af Bestemmelsen i dette Stykkes Iste Punktum.

§ 32. 1) Fast ansatte Lærere ved de kommunale Skoler i Købstæderne lønnes saaledes:

- a. Skoledirektører 9 000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 10 200 Kr.

Skoledirektøren er Leder af Kommunens samlede Skolevæsen. Oprettelsen af Stillingen som Skoledirektør er betinget af, at der efter Købstadens Størrelse og Antallet af Klasser, fordelt paa flere Skoler, er Brug for en saadan særlig Stilling.

Saafremt det overdrages en af Kommunens Skoleinspektører i Forbindelse med denne Stilling at bestride Forretningerne som Leder af Kommunens sam-

12 Juli.
Nr. 414.

lede Skolevæsen, tillægges der ham derfor et pensionsgivende Honorar, hvis Størrelse fastsættes paa Skoleplanen. Honoraret afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende Kommune.

- b. Skoleinspektører 5 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 7 500 Kr.

Skoleinspektøren er Leder af den enkelte Skole, eventuelt af en særlig Skoleform, der ikke er knyttet til en bestemt Skole.

- c. Viceinspektører 4 800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 6 000 Kr.

Ved hver Skole, der normalt har mindst dobbelt Klasserække hele Skolen igennem, bortset fra de 2 ældste Klasser i Eksamensskolen og ældste Klasse i den eksamensfri Mellemskole, normeres der en Stilling som Viceinspektør for hver dobbelt Klasserække, dog at der altid normeres en Stilling som Viceinspektør for hver 500 Børn.

- d. Overlærere 4 500 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 5 700 Kr.

Antallet af Overlærerstillinger ved en Kommunes Skolevæsen kan højst fastsættes saaledes, at Forholdet mellem Stillinger, der lønnes henholdsvis efter d og efter e, bliver som 1 til 3.

- e. Lærere 3 300 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 420 Kr. indtil 4 980 Kr.

- f. Undervisningsministeriet fastsætter de nærmere Regler for Beskikkelse af Viceinspektører og Overlærere.

²⁾ Timelærere og faste Vikarer, der er ansat i en paa Skoleplanen normeret Stilling af den angivne Art, lønnes paa fuldt Timetal efter den for Aspiranter gældende Regel (jfr. § 42, Stk. 6) i Forhold til Lønningen efter e. Undervises der i et mindre Timetal, beregnes Lønnen i Forhold hertil, dog at Lønningen udgør mindst $\frac{3}{4}$ af Lønningen for fuldt Timetal under Forudsætning af, at vedkommende staar til Raadighed i et Timetal svarende hertil.

Ved Beregningen af, hvornaar den paagældende skal rykke op paa fuld Begyndelsesløn med Fradrag af 5 pCt. af Grundlønnen og det almindelige pensionsgivende Tillæg, følges Reglerne i § 42. 12 Juli. Nr. 414.

3) For andre Timelærere og Vikarer end de i Stk. 2 nævnte fastsættes Vederlaget efter derom af Undervisningsministeriet givne Regler.

4) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for Lærerpersonalet ved købstadordnede Skoler i Landkommuner i det Omfang, i hvilket Købstadskoleordningen maatte være indført ved saadanne Skoler.

5) Lærere ved en Skole, beliggende i et til en Købstadkommune hørende Landdistrikt, lønnes, forsaavidt Skolen ikke er købstadskoleordnet, efter Reglerne i § 33.

§ 33. Fast ansatte Lærere ved kommunale Skoler paa Landet lønnes saaledes:

- a. Første- og Enelærere 3 120 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 420 Kr. indtil 4 800 Kr.

Til Enelæreren og den Førstelærer, der har Ledelsen af vedkommende Skole, ydes der et pensionsgivende Ledertillæg, der beregnes pr. Klasse, Parallelklasserne medregnet. Ledertillæget udgør for hver af de 2 første Klasser 100 Kr. aarlig, for hver efterfølgende Klasse 50 Kr. aarlig. Er der til Skolen knyttet en Forskole, medregnes dennes Klasse til Hovedskolen, naar dennes Leder ogsaa har Lederforretningerne for Forskolen, enten fordi Forskolen har Lokaler i Hovedskolens Bygningskompleks eller i Henhold til særlig truffen Bestemmelse; i Tvivlstilfælde afgør Undervisningsministeren, om Betingelserne for at oppebære Ledertillæg er til Stede.

- b. Andre Lærere lønnes med 2 700 Kr., stigende efter 3 Aar med 300 Kr. og derefter hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4 440 Kr.

Undervisningsministeren kan efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen bestemme, at en eller flere af andre Lærere ved en Skole lønnes efter Reglerne under

12 Juli.
Nr. 414.

- a. Alle andre Lærere, der ved Lovens Ikrafttræden lønnes som Første- og Enelærere, beholder for Embedstid Lønning efter Reglerne under a.
- c. Forskolelærerinder lønnes med 2 220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 240 Kr. indtil 3 420 Kr.
- d. Lærere ved Biskoler lønnes efter Reglerne under b.
- e. Pogeskolelærerinder lønnes efter Reglerne under c.
- f. Vinterlærere lønnes forholdsmæssigt efter Reglerne under b.
- g. For Timelærere gælder tilsvarende Regler som de i § 32, Stk. 2, fastsatte, idet Lønningerne beregnes i Forhold til Lønningerne efter b, henholdsvis c. For Faglærere og Vikarer fastsætter Undervisningsministeriet Regler for Vederlaget.

§ 34. 1) Lærerne ved de til Statens Seminarier knyttede kommunale Øvelsesskoler i Landkommunerne lønnes som Første- og Enelærere efter § 33, hvorhos der ydes dem et pensionsgivende Tillæg paa 300 Kr. aarlig.

2) Saafremt Skolen ikke i sin Helhed benyttes som Øvelsesskole, fastsætter Undervisningsministeren, hvor stort et Antal af Lærerstillingerne der skal lønnes efter Reglerne i Stk. 1. Bestemmelsen herom optages paa Kommunens Skoleplan.

3) Har Benyttelsen af Skolen til Øvelsesskole midlertidig Karakter, lønnes Lærerne efter Bestemmelserne i § 33, jfr. § 36, men der kan da tillægges de Lærere, der har Arbejde med Seminarieelevernes praktiske Uddannelse, et ikke-pensionsgivende Vederlag, hvis Størrelse fastsættes paa Finansloven.

4) De Lærere ved et Statsseminariums kommunale Øvelsesskole i en Købstadkommune, der har Arbejde med Seminarieelevernes praktiske Uddannelse, kan der tillægges et paa Finansloven fastsat, ikke-pensionsgivende Vederlag.

§ 35. For Rektorer, Lektorer, Adjunkter og andre fast ansatte Lærere ved de kommunale Gymnasieskoler kommer de til enhver Tid for de tilsvarende Tjenestemænd

ved Statsskolerne gældende Lønsatser og Regler om Aspiranttid, Beregning af Tjenestealder, pligtigt Timetal og Betaling for Overtimer til Anvendelse. 12 Juli.
Nr. 414.

Der tillægges Rektor et Repræsentationstillæg paa 900 Kr. aarlig.

§ 36. Undervisningsministeren kan efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen for en Kommunes hele Skolevæsen eller Dele deraf godkende højere Lønninger end de i §§ 32—35 fastsatte. Saadanne Forhøjelser kan dog ikke medføre nogen Forhøjelse af Statens Udgifter til Lærrelønninger, ligesom de ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegningen.

§ 37. 1) Det pligtige Antal Undervisningstimer for Folkeskolens Lærere er 36 ugentlige Timer. Med dette som Udgangspunkt kan Begrænsning i Timetallet ske under følgende Forhold:

- a. Ved Bestemmelse paa Skoleplanen fastsætter **Ministeren** efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen Skoleinspektørens og Viceinspektørens pligtige Timetal.
- b. Undervisningsministeren er bemyndiget til at fastsætte Regler for Nedsættelse i det pligtige Timetal ved særlig krævende Undervisning og Hjemmearbejde med Stil- og Opgaverettelse i de store Klasser, i Eksamensskolen for de 2 sidste Klasser før den afsluttende Eksamen, i den eksamensfri Mellemskole i sidste Klasse og endelig i Særklasser for Børn, der ikke kan følge den almindelige Undervisning.

2) Paalægges det ved Undervisningsplanen en Lærer at undervise udover det for ham gældende pligtige Timetal, ydes der ham derfor et Vederlag under Hensyn til det overskydende Timetal, fastsat efter nærmere af Undervisningsministeren fastsatte Regler.

§ 38. 1) Foruden de foran fastsatte Lønninger tilkommer der de i §§ 32—35 nævnte fast ansatte Lærere:

- a. Det almindelige pensionsgivende Løntillæg,
- b. Reguleringstillæg og
- c. Stedstillæg

12 Juli. efter de derom i Statstjenestemandsløven fastsatte Regler, Nr. 414. dog at en Lærer aldrig har Krav paa højere Stedstillæg end det, der vilde tilkomme ham efter den Kommunes Forhold, i hvilken hans Botig er beliggende.

2) Reguleringstillæg ydes derhos til pensionerede Tjenestemænd i Folkeskolen og Tjenestemænds efterladte efter tilsvarende Regler, som er fastsat i Statstjenestemandsløven.

§ 39. De i Statstjenestemandsløvens Kap. 2 og 3 indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt finder tilsvarende Anvendelse for Folkeskolens Tjenestemænd og deres efterladte, saaledes at Finansloven for Folkeskolens Vedkommende træder i Stedet for Normeringsloven, og saaledes at Ansættelse i Statstjeneste betragtes som lig med Ansættelse i Folkeskolen i samme Omfang, hvori efter Statstjenestemandsløven Ansættelse i Folkeskolen betragtes som lig med Ansættelse i Statstjeneste.

§ 40. 1) Ved Beregning af Pensionsalder regnes et Aar, i hvilket en Lærer ved en Biskole eller en Pogeskole i Gennemsnit har undervist under 24 ugentlige Timer, for $\frac{2}{3}$ Aar, og Tjeneste som Vinterlærer efter det fyldte 35te Aar medregnes med $\frac{1}{2}$ Aar for hver fulde Vinter.

2) Vinterlærernes efterladte oppebærer Efterindtægt efter de for Tjenestemænd gældende Regler, saafremt den paagældende ved sin Død var fyldt 24 Aar.

§ 41. Det i Statstjenestemandsløvens § 50 omhandlede Pensionsbidrag, der beregnes af alle de pensionsgivende Lønningsdele, tilfalder Statskassen og Skolefonden med Halvdelen til hver.

§ 42. 1) Den første Ansættelse i Tjenestemandstilling i Folkeskolen er betinget af, at den paagældende har været Aspirant i mindst 2 Aar.

2) Fast Ansættelse i en Stilling som Første- og Ene-lærer eller som Øvelsesskolelærer eller Antagelse som Aspirant til en saadan Stilling er betinget af, at den paagældende paa en efter Skolekommissionens Skøn tilfredsstillende Maade har virket 2 Aar i anden Lærerstilling i Folke-

skolen eller som Lærer ved en anerkendt privat Skole eller har fast Ansættelse i en af Statens Lærerstillinger. 12 Juli.
Nr. 414.

3) Har den paagældende forud været Timelærer eller fast Vikar, i begge Tilfælde med mindst $\frac{2}{3}$ af fuldt Timetal, kan denne Tjeneste træde i Stedet for Aspiranttjeneste i den tilsvarende Tid. Tjeneste som løs Vikar kan efter Undervisningsministeriets Bestemmelse, der træffes under Hensyntagen til de løse Vikariaters Længde og Timetal, træde i Stedet for Aspiranttjeneste.

4) Tjeneste i en af Statens Lærerstillinger eller Lærervirksomhed ved en anerkendt privat Skole kan efter Regler, fastsatte af Ministeren, for den tilsvarende Tid træde i Stedet for Aspiranttjeneste. Ministeren kan tillade, at ogsaa anden privat Lærervirksomhed helt eller delvis træder i Stedet for Aspiranttjeneste.

5) Sker den første Ansættelse i en af de efter § 35 lønede Stillinger, skal den tidligere Stilling som Aspirant, Timelærer eller Vikar overvejende have omfattet Timer i Eksamensskolen.

6) I Aspiranttiden udgør den paagældende Lønning 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Tjenestemandsstilling normerede Grundløn. Hertil ydes de for Stillingens Grundløn ved Lovgivningen fastsatte særlige Tillæg udenfor den faste Løn, for det almindelige pensionsgivende Løntillægs Vedkommende med Fradrag af 5 pCt. Hvis Aspiranten ikke fastansættes ved Aspiranttidens Udløb, jfr. Stk. 1, 3 og 4, aflønnes han derefter med den fulde for Tjenestemandsstillingen fastsatte Begyndelsesløn med Fradrag af 5 pCt. af Grundlønnen og det almindelige pensionsgivende Løntillæg.

§ 43. 1) Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg regnes fra den paagældendes faste Ansættelse i Stillingen, jfr. §§ 1, 4 og 42.

2) Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg for Vinterlærere regnes fra den paagældendes Ansættelse i Stillingen.

3) Ved Oprykning til en Stilling som Overlærer, Viceinspektør, Skoleinspektør eller Skoledirektør kommer Tje-

12 Juli. nestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som
Nr. 414. er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den
hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den
hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en
Lønning, der var højere end eller lig med hans Lønning i
den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt inden-
for Slutningen opnaar nyt Alderstillæg.

4) Opnaas der ved Anvendelsen af Regelen i Stk. 3
ikke en Lønfrengang, der mindst andrager et Beløb, svarende til det sidst opnaaede Alderstillæg i den hidtidige Stilling, ydes Forskellen som et personligt, ikke-pensionsgivende Tillæg, dog højst et Beløb, svarende til det første Alderstillæg i den nye Stilling. Ved Beregningen bortses fra Reguleringstillæg, Stedstillæg og eventuelle personlige Tillæg. Tillæget bortfalder efter Reglerne i § 20.

5) Ved Beregning af Lønningerne i de i Stk. 3 og 4 omhandlede Tilfælde for henholdsvis den hidtidige og den nye Stilling medregnes det almindelige pensionsgivende Løntillæg.

6) Ved Overgang mellem følgende Stillinger: de i § 32, Stk. 1. e., nævnte Lærerstillinger, de i § 33 a—e nævnte Lærerstillinger og Lærerstillinger efter § 34, medtages den erhvervede Lønningsanciennitet.

7) Ved Førsteansættelse eller Genansættelse i en Stilling som Købstadlærer eller en af de i § 33 og § 34 nævnte Stillinger tages tidligere Lærervirksomhed i Betragtning efter følgende Regler:

- a. Tidligere Lærervirksomhed i den kommunale Folkeskole, ved Statsseminarier, anerkendte Privatseminarier, Forskoleseminarier, de til Seminarier knyttede Øvelseskoler, Statens højere Almenskoler, Sorø Akademis Skole eller Københavns kommunale Skolevæsen medregnes fuldt ud.
- b. Tidligere Lærervirksomhed ved private Skoler, ved anerkendte Kursus, der forbereder til den højere Almenskoles Eksaminer, ved Statens Opdragelseshjem, ved anerkendte private Opdragelseshjem og Børne-

hjem, ved Statens Straffeanstalter, ved Døvstumme- 12 Juli.
og Blindeinstitutter, ved Aandssvageanstalter, ved Nr. 414.

anerkendte Højskoler, Landbrugsskoler og Husholdningsskoler samt ved andre Institutioner, der i den omhandlede Henseende efter Ministerens Skøn kan ligestilles med de nævnte, medregnes med indtil 10 Aar. For Lærere ved private Mellem- og Realskoler medregnes Lærervirksomhed, under hvilken de har været Medlemmer af Pensionskassen af 1925 for de private Eksamensskoler, dog fuldt ud efter de i Lov Nr. 124 af 31. Marts 1938 § 2, Stk. 4, givne Regler.

- c. Betingelserne for, at en Virksomhed kan medregnes, er, at den har omfattet mindst 24 Timer ugentlig og har haft en sammenhængende Varighed af mindst $\frac{1}{2}$ Aar ved samme kommunale Skolevæsen eller Institution, jfr. dog Lov Nr. 311 af 4. Juli 1942 § 11, Stk. 1.
- d. For en Aspirants, en Timelærers eller en fast Vikars Vedkommende medregnes den Tid, i hvilken han efter mindst 2 Aars Virksomhed i Stillingen med Orlov fra denne Tjeneste har gennemgaaet videre Uddannelse, jfr. § 7, Stk. 2.
- e. Ved den endelige Fastsættelse af Lønningsancienniteten fradrages altid 2 Aar under Hensyn til Bestemmelsen om Aspiranttjeneste, jfr. dog § 42, Stk. 3.

8) Ved Beregningen af Lølstigningen for Timelærere og faste Vikarer er Udgangspunktet altid Tidspunktet for Ansættelse i en Stilling af den paagældende Art.

§ 44. 1) Af Statskassen ydes følgende Tilskud til Lærerlønningen:

- a) $\frac{1}{5}$ af den i denne Lov fastsatte Grundløn.
- b) Samtlige i denne Lov fastsatte Alderstillæg til fast ansatte.
- c) $\frac{4}{5}$ af Reguleringstillæget og Børnetillæget, jfr. § 48, Stk. 6.
- d) $\frac{3}{5}$ af det almindelige pensionsgivende Løntillæg.
- e) Personlige Tillæg i Henhold til § 19 og § 43, Stk. 4, og Halvdelen af personlige Tillæg i Henhold til § 48, Stk. 4.

- 12 Juli. f) Af Lønninger til Aspiranter, Timelærere og faste Vi-
Nr. 414. karer en saa stor Del, som svarer forholdsmæssig
til de under a), c) og d) anførte Tilskud til Lønninger
til Tjenestemænd.
- g) Halvdelen af Skolefondens Udgifter i Henhold til § 6,
Stk. 7, og § 47.

2) Statskassens Tilskud ydes Kommunerne gennem vedkommende Skolefond. Undervisningsministeriet bemyndiges til at give de i saa Henseende fornødne Bestemmelser.

§ 45. Af den Del af Reguleringstillæget og det almindelige pensionsgivende Løntillæg, der ikke efter § 44 betales af Statskassen, afholdes henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{5}$ af Skolefonden og $\frac{2}{3}$ og $\frac{4}{5}$ af Kommunerne.

§ 46. 1) Pensioner, herunder Børnetillæg, samt pligtige Præmier udredes af Skolefonden. Statskassen yder hertil som Tilskud Halvdelen af Pensionernes Grundbeløb og af Præmierne samt hele Reguleringstillæget.

2) Ventepenge afholdes med $\frac{1}{2}$ af det samlede Beløb, Reguleringstillæget iberegnet, af Kommunen, $\frac{1}{4}$ af Skolefonden og $\frac{1}{4}$ af Statskassen.

3) Efterindtægt udredes, og Udgiften fordeles paa samme Maade som den Ydelse, hvorefter Efterindtægten beregnes.

§ 47. 1) Er en Lærer forhindret i at varetage sin Embedsgerning, træffer de stedlige Skolemyndigheder de fornødne Foranstaltninger til Varetagelsen af denne.

2) Vikarudgifter, der skyldes, at en fast ansat Lærer, Aspirant, Timelærer eller fast Vikar ved Sygdom eller af anden ham utilregnelig Aarsag er ude af Stand til at varetage sin Gerning, afholdes med $\frac{1}{2}$ af Kommunen og $\frac{1}{2}$ af Skolefonden. Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Vikarudgifter under en Lærers Suspension. Har Fraværelsen sammenhængende Varighed af udover 1 Aar, overtager Skolefonden dog efter dette Aars Udløb hele Udgiften.

3) Ved et af Undervisningsministeren udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentaget Sygdomsforfald indtræder en Begrænsning af Lærereens Ret til fri Vikar. 12 Juli. Nr. 414.

4) Foretages der i Tilfælde af en Lærers Suspension eller Indkaldelse til Militærtjeneste eller af en Lærerindes Fraværelse paa Grund af Barnefødsel en Afkortning i den paagældendes Lønning efter Reglerne i §§ 8, 10 og 12, yder Staten dog Tilskud, beregnet efter den fulde Lønning, og Vikarudgiften afholdes i første Række af den besparede Lønning, saaledes at de i Stk. 2 givne Regler kun kommer til Anvendelse for det Beløb, hvormed Vikarudgiften overstiger Statens Tilskud.

§ 48. 1) Saafremt en Lærer ved nærværende Lov er oprykket i en højere Lønningsklasse, beregnes hans Alderstillæg saaledes, at han straks kommer paa det Løntrin i den nye Stilling, der er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, og saaledes, at han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lig med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

2) For Lærere, der samtidig med denne Lovs Ikrafttræden forfremmes til en højere Stilling, og hvis hidtidige Stilling stadig er opført i Loven, regnes som den hidtidige Lønning det Beløb, som Læreren vilde have oppebaaret efter nærværende Lov.

3) Lærere, der ved Lovens Ikrafttræden forbliver i deres hidtidige Stillinger, uden at Oprykning til højere Lønningsklasse har fundet Sted, bevarer med Hensyn til Alderstillæg deres hidtidige Tjenesteaider.

4) Saafremt en Lærer ved nærværende Lovs Ikrafttræden gaar ned i pensionsgivende Lønning, naar bortses fra det almindelige pensionsgivende Tillæg, godtgøres Nedgangen ham ved et eller om fornødent flere af de for hans Lønningsklasse fastsatte Alderstillæg, subsidiært ved pensionsgivende personligt Tillæg.

12 Juli. 5) Ved Beregningerne efter de foranstaaende Bestem-
Nr. 414. melser kommer eventuelle kommunale Tillæg ikke i Be-
tragtning.

6) De for Statens Tjenestemænd gældende Regler om Tillæg for Børn kommer til tilsvarende Anvendelse.

7) Spørgsmaalet, om en Lærers Forhold falder ind under Stk. 1, 2 eller 3, afgøres endeligt af Undervisningsministeren, saaledes at Sager herom ikke kan indbringes for Domstolene.

8) En Lærer, der efter de hidtil gældende Regler har haft Adgang til at faa kommunale Tillæg medregnet ved Pensionsberegningen, kan inden 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden vælge at bevare denne Adgang, men hans Pension kan da ikke overstige det Beløb, den vilde have andraget efter Reglerne og Lønsatserne i Loven af 28. April 1931 om Lønninger for Folkeskolens Lærere, jfr. Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931.

§ 49. 1) Denne Lov træder i Kraft straks.

2) De i denne Lov indeholdte Lønningsregler og dermed samhørende Bestemmelser har Virkning fra 1. April 1946 at regne for Tjenestemænd m. fl., der var ansat den nævnte Dato, og fra Ansættelsestidspunktet for Tjenestemænd m. fl., der er ansat efter nævnte Dato. Ved Førsteansættelse eller Genansættelse i en Lærerstilling i Folkeskolen, der finder Sted efter Lovens Ikrafttræden, kommer de i § 43, Stk. 7, givne nye Regler om Beregning af Tjenestealder til Anvendelse; for allerede fast ansatte Lærere forbliver den hidtil fastsatte Tjenestealder uforandret.

3) Samtidig ophæves Lov Nr. 167 af 28. April 1931 om Lønninger for Folkeskolens Lærere m. m. samt § 23, Stk. 3, i Lov Nr. 160 af 18. Maj 1937 om Folkeskolen.

Lov-Tid. A. Nr. 64. 1428-46. Udg. 26. Juli.

12 Juli. Lov om Ændring i Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933
Nr. 415. om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med
private Skoler.

I Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse

og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler foretages følgende Ændring: 12 Juli.
Nr. 415.

§ 17 affattes saaledes:

1) For hvert Amt udnævnes en Amtsskolekonsulent, fortrinsvis en af de i Amtet virkende Lærere.

2) For at kunne opnaa Ansættelse som Amtsskolekonsulent kræves det, at den paagældende i 10 Aar har øvet Lærergerning i Folkeskolen.

3) Stillingen som Amtsskolekonsulent besættes af Undervisningsministeren og opslaaes ved Skoledirektionens Foranstaltning efter de i § 30, Stk. 1, indeholdte Regler. Naar Fristen er udløbet, indstiller Skoledirektionen 5 af Ansøgerne, mellem hvilke Valget træffes. I de sønderjydske Landsdele deltager 3 Medlemmer af Amtsraadet, valgt af dette efter Reglerne for Forholdstalsvalg, i Indstillingen. Hvor der er to Amtsraadskredse i et Amt, indstiller Direktionerne i Fællesskab. Indstilles en Ansøger med alle Stemmer til Amtsskolekonsulent, skal han udnævnes.

4) Amtsskolekonsulenten lønnes med 5 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. til 8 100 Kr., hvortil kommer det almindelige pensionsgivende Løntillæg, Reguleringstillæg og Stedstillæg efter de derom i Statstjenestemandsløven fastsatte Regler. Stedstillægget ydes efter den Sats, der er gældende for den Kommune, i hvilken Amtskontoret er beliggende. Der tillægges ham ved Siden af Lønnen et Bestillingstillæg paa 1 500 Kr. aarlig. Han har Ret til Pension og Efterindtægt for sig selv og sine efterladte efter de for Folkeskolens Lærere gældende Regler og er underkastet de almindelige tjenstlige Bestemmelser i Lærerlønningsloven. Hans Lønningsanciennitet regnes fra hans Udnævnelse som Amtsskolekonsulent, dog at han straks kommer paa det Løntrin i Amtsskolekonsulentstillingen, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning — eventuelt Ledertillæg medregnet — i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i

12 Juli. Amtsskolekonsulentstillingen, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg, jfr. dog Stk. 5. Af sin Lønningsindtægt svarer han sædvanligt Pensionsbidrag, og ved hans Afgang med Pension medtages hans forudgaaende Ansættelse som Lærer ved Beregningen af hans Pensionsalder.

En Amtsskolekonsulent kan afskediges af Undervisningsministeren efter Indstilling af Skoledirektionen. Finder hans Afskedigelse Sted uden Ansøgning, og før han er kommet i en saadan Alder, at han efter Tjenestemandsløven er berettiget til Afsked med Pension, tillægges der ham Ventepenge i 5 Aar, eller indtil Pensionsalderen er opnaaet, og hvis han ikke i dette Tidsrum har faaet anden Ansættelse i Statens eller Folkeskolens Tjeneste, tillægges der ham Pension, alt forudsat, at Afskedigelsen ikke skyldes Forhold, der falder ind under Tjenestemandsløvens §§ 60 og 61.

Lønningen med samtlige Tillæg og Pensionen samt eventuelle Ventepenge afholdes af Skolefonden, saaledes at Statskassen refunderer Halvdelen af det samlede Beløb. Paa Skolefondens Budget fastsættes et Beløb til Rejseudgifter for ham; dette Beløb godkendes af Undervisningsministeren.

5) Skoledirektionerne kan indstille de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Amtsskolekonsulenter til fast Ansættelse. De medtager da deres Tjenestealder som Amtsskolekonsulenter, dog at de altid skal komme op paa det Løntrin, der er nærmest højere end den dem hidtil tilkommende Lærerløn med det som Tillæg dertil normerede Amtsskolekonsulentonorar.

6) Amtsskolekonsulenterne i de sønderjydske Landsdele lønnes efter Reglerne i Stk. 4. Der tillægges de ved Lovens Ikrafttræden virkende Amtsskolekonsulenter en saadan Lønningsanciennitet, at de straks kommer op paa ældste Løntrin.

7) Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1946.

Lov om Friskoler, om Hjemmeundervisning samt om Efterlønskassen for Friskoler og Efterskoler. 12 Juli.
Nr. 416.

I. Friskolens Skoleform.

§ 1. Friskoler er private Skoler, der underviser deres Elever gennem hele den undervisningspligtige Alder og giver en Undervisning, der staar Maal med, hvad der almindeligt kræves i Folkeskolen, men som ikke forbereder til nogen statskontrolleret Eksamen eller er Øvelsesskole ved Seminarier.

II. Tilsynet.

§ 2. 1) Oprettelse af en Friskole skal anmeldes for Skolekommissionen i den paagældende Kommune — i København for Skoledirektionen — med Angivelse af, hvem der skal være Leder af Skolen, og hvilke Lokaler der skal benyttes.

2) Det paahviler Skolens Leder ved hvert Skoleaars Begyndelse at tilstille Skolekommissionen — i København Skoledirektionen — en Fortegnelse over alle Børn i Skolen.

3) Der skal aarlig til Undervisningsministeren indgives Indberetning om Skolens Forhold, hvorved det godtgøres, at dens Undervisning staar Maal med, hvad der almindeligt kræves i Folkeskolen, samt indsendes de statistiske Oplysninger, der maatte blive forlangt.

§ 3. 1) Friskolen staar under Tilsyn af Skolekommissionen — i København Skoledirektionen —, der kan beskikke et af dens Medlemmer, i København Skoledirektøren eller en af Viceskoledirektørerne, til paa Kommissionens (Skoledirektionens) Vegne at udøve dette Tilsyn.

2) Skolekommissionens (Skoledirektionens) Tilsyn bortfalder dog, hvis Friskolen vælger en stedlig tilsynsførende til at føre det Skolekommissionen (Skoledirektionen) paahvilende Tilsyn.

En saadan tilsynsførende kan vælges paa Betingelse af, at Skolen er godkendt, for Købstadskolernes og de københavnske Skolers Vedkommende af Undervisningsministeren, for Skolerne i Landkommunernes Vedkommende af Skoledirektionen, samt

12 Juli. *enten* ejes og drives af en Skolekreds,
Nr. 416. *eller* er en selvejende Institution, paa hvis Styrelse den til Skolen knyttede Skolekreds har Indflydelse, *eller*, hvis den ejes af en enkelt eller enkelte Personer, at den til Skolen knyttede Forældrekreds, der skal omfatte mindst Halvdelen af de skolesøgende Børns Forældre, har Indflydelse paa Ledelsen af Skolen og Valget af den tilsynsførende.

3) Undervisningsministeren afgør, hvorvidt en Skole opfylder Betingelserne efter Stk. 2 for at vælge egen tilsynsførende.

§ 4. 1) Det offentlige Tilsyn med Friskoler omfatter, hvad enten det udøves af Skolekommissionen eller af en valgt tilsynsførende, alene

- a) Børnenes Standpunkt i Dansk — skriftlig og mundtlig —, Skrivning og Regning,
- b) Skoleforsømmelserne og
- c) Skolens Sundhedsforhold.

Hertil kommer det i § 5 omhandlede Tilsyn med Kristendomsundervisningen.

2) Skønnes det, at Børnene ikke i Dansk, Skrivning eller Regning staar Maal med, hvad Børn sædvanligt naar i Folkeskolen, skal dette meddeles Skolens Styrelse; viser det sig derefter, efter et Aars Forløb, at Undervisningen stadig er mangelfuld, indberettes Sagen til Skoledirektionen — i Købstæderne og København til Undervisningsministeren —, der, efter at have ladet Skolens Undervisning prøve, afgør, om Børnene skal indskrives i den offentlige Skole.

3) Det paahviler Skolens Leder og Lærerne at føre Forsømmelseslister over Børnene, og disse skal forelægges den tilsynsførende, naar det ønskes. Viser det sig, at Forsømmelserne giver Grund til Paatale, kan den tilsynsførende indkalde de forsømmende Børns Forældre til et Møde, hvor de skal afgive Forklaring om Grunden til Forsømmelserne; i dette Møde deltager Skolens Styrelse samt Skolens Leder.

4) Tilsynet med Skolens Sundhedstilstand skal foretages efter de i Kommunens Sundhedsvedtægt gældende Forskrifter og omfatter Lokalernes Rumfang og Belysning i Forhold til det Børnetal, der anbringes i hvert Lokale, Renholdelsen og Toiletforholdene. Findes disse Forhold ikke tilfredsstillende, afgiver den tilsynsførende Indberetning til Styrelsen, og er Manglerne ikke rettede inden $\frac{1}{2}$ Aars Forløb, anmeldes Sagen til den paagældende Embedslæge. 12 Juli. Nr. 416.

§ 5. 1) Tilsynet med Børnenes Undervisning i Kristendomskundskab føres efter følgende Regler:

- a) forsaavidt angaar Børn, der tilhører Folkekirken eller en evangelisk-luthersk Frimenighed, jfr. Lov Nr. 284 af 30. Juli 1922, skal Tilsynet af Skolens Styrelse overdrages til en i Folkekirken eller til en ved en saadan Frimenighed ansat Præst;
- b) forsaavidt angaar Børn, der tilhører et Trossamfund udenfor Folkekirken, paahviler Tilsynet med deres religiøse Opdragelse dette Trossamfund, der træffer Bestemmelse om, hvorledes Tilsynet skal udøves;
- c) Børn, der ikke tilhører noget Trossamfund, kan fritages for Undervisningen i Kristendomskundskab i Friskolen, men den tilsynsførende efter § 3, Stk. 2, eller Skolekommissionen (i København Skoledirektionen) skal paase, at Børnene ikke savner Oplysning om de almindelige Regler for Livet i et ordnet Samfund.

2) Finder den tilsynsførende, at de paagældende Børn ikke modtager tilfredsstillende Undervisning i Kristendomskundskab, meddeler den tilsynsførende dette til Skolens Ledelse, der træffer de Foranstaltninger, den finder paakrævet.

§ 6. 1) De i §§ 3 og 5 nævnte tilsynsførende skal godkendes af Undervisningsministeren efter indhentet Udtalelse fra Skoledirektionen.

2) Tilsynet med Friskolens Virksomhed iøvrigt og Ansvar for, at der i alle Folkeskolens Fag gives en Undervisning, der kan staa Maal med, hvad der almindeligt

12 Juli. kræves i Folkeskolen, paa hviler Skolens Skolekreds, der selv
 Nr. 416. træffer Beslutning om, paa hvilken Maade Tilsynet hermed
 skal udøves.

III. Statstilskud.

§ 7. 1) Det er en Betingelse for, at en Friskole kan
 oppebære Statstilskud,

at den i de sidste tre Kalenderaar — eller, forsaavidt
 den ikke har været i Virksomhed i tre Kalenderaar,
 da i Tiden siden dens Oprettelse — i Gennemsnit har
 været søgt af mindst 15 Elever. En Skoles Børnetal
 beregnes efter Gennemsnitstallet af undervisnings-
 pligtige Børn, som den 15. i hver Maaned er optaget
 i Skolen,

at den ikke har større Børnetal til Undervisning for en
 enkelt Lærer end det for den offentlige Folkeskole
 fastsatte,

at den underkaster sig det Tilsyn, som er angivet i Afsnit
 II, og imødekommer de Krav, der stilles fra Tilsyn-
 nets Side.

2) Friskoler, der er anerkendt pr. 1. April 1946, oppe-
 bærer dog Tilskud efter nærværende Lov, selv om de kun
 er søgt af gennemsnitlig 10 Elever aarlig, forsaavidt de
 enten har modtaget Tilskud for Kalenderaaret 1945 i
 Henhold til den hidtil gældende Lovgivning eller i Kalender-
 aarene 1944, 1945 og 1946 i Gennemsnit har været søgt
 af mindst 10 Elever og iøvrigt opfylder de i Stk. 1 anførte
 Betingelser. Alle Skoler, der ikke har været i Virksomhed
 i hele Kalenderaaret 1945, maa have ny Anerkendelse og
 falder ikke ind under denne Bestemmelse.

3) Saafremt en af de i Stk. 2 omhandlede Skoler mister
 sin Tilskudsret, maa Skolen for paa ny at opnaa Stats-
 tilskud opfylde Betingelserne efter Stk. 1.

§ 8. 1) Som Tilskud til Friskolerne stilles aarlig en
 Sum til Raadighed, der beregnes særskilt for Friskolerne i
 København, Frederiksberg og Gentofte, i Købstæderne og i
 Landkommunerne paa følgende Maade:

12 Juli.
Nr. 416.

- a) et Beløb for hvert i Friskolen undervist Barn i undervisningspligtig Alder, svarende til den Sum, som Staten i det sidst forløbne Finansaar har udbetalt som Tilskud til Lærertilskud i Folkeskolen — Grundløn, Alderstillæg og Reguleringstillæg — for hvert Barn i undervisningspligtig Alder i Folkeskolen,
- b) et Beløb for hvert i Friskolen undervist Barn i undervisningspligtig Alder, svarende til to Trediedele af den Sum, som Kommunerne har afholdt til samtlige Udgifter vedrørende Folkeskolen — herunder til Forrentning og Afdrag paa Byggeudgifter — for hvert Barn i undervisningspligtig Alder i Folkeskolen.

²⁾ Modtager en Skole foruden Tilskud fra Staten efter nærværende Lov tillige Tilskud til Skolens aarlige Drift — udover 300 Kr. — fra Kommunen eller Institutioner, er Skolen pligtig ved Indsendelse af Skolens Regnskab overfor Ministeriet at godtgøre, at disse Tilskud tilsammen ikke beløber sig til mere end 80 pCt. af Skolens samlede Driftsudgift. Overstiger nævnte Tilskud 80 pCt., fradrages det overskydende Beløb i Statstilskuddet.

§ 9. ¹⁾ Af den samlede Sum, der efter § 8 er til Raadighed for Friskolerne henholdsvis i København, Frederiksberg og Gentofte, i Købstæderne og i Landkommunerne, udbetales Tilskud efter følgende Regler:

- a) et *Grundtilskud* til hver Skole af følgende Størrelse:
- 1) i København, Frederiksberg og Gentofte 1 000 Kr.,
  - 2) i Købstæderne 900 Kr.,
  - 3) i Landkommunerne 700 Kr.;
- b) et *Tilskud til Lærertilskud* svarende til Halvdelen af den i det sidst forløbne Kalenderaar af Skolen udbetalte Lønning, herunder Lønning til Lederen.

Det er en Betingelse for Udbetaling af dette Tilskud, at ingen Lærer ved Friskolen, der har mindst 6 ugentlige Timer, under Hensyn til det af ham givne ugentlige Timetal oppebærer mindre Løn, end hvad der svarer til Andenlærertilskud paa Landet (Grundløn og Reguleringstillæg), for Skoler med ikke over 20 Børn

12 Juli.
Nr. 416.

og for Lærerinder, der kun underviser i de yngste Klasser, Forskolelærerindeløn (Grundløn og Regulerings-tillæg). Driver Lederen Skolen for egen Regning, betales i Statstilskud til Lederen af en Friskole i en Landkommune Halvdelen af Andenlærerløn og til Lederen af en Friskole i en Købstadkommune Halvdelen af Købstadlærerløn, medmindre Undervisningsministeriet finder højere Løn berettiget.

Undervisningsministeren fastsætter, hvor stort et ugentligt Timetal Lederen af en Friskole selv skal besørge for at faa fuldt Løntilskud.

Der betales ikke Løntilskud for en Lønning, der ligger over den Lønning, som den paagældende efter sin Tjenestealder vilde oppebære som Overlærer.

Undervisningsministeren fastsætter de nærmere Regler for Betaling af Løntilskud til katolske Skoler, hvori Undervisningen helt eller delvis besørges af Ordensmedlemmer;

c) et *Bygningstilskud* til de til Friskolen hørende, af den benyttede Lokaler efter følgende Regler:

- 1) for hvert Klasseværelse 400 Kr.,
- 2) for hver Fagklasse (Skolekøkken, Sløjdløkal, Fysik- og Kemiløkal, Naturhistorieløkal, Haandgerningsløkal) 500 Kr.,
- 3) for hver Gymnastiksal (med Bad og Omklædning) 1 200 Kr.

Benytter Friskolen lejede Lokaler, oppebærer Skolen et Bygningstilskud, svarende til Halvdelen af nævnte Beløb.

Friskoler, der drives sammen med Efterskoler, og som oppebærer Bygningstilskud efter de i Lov om Efterskoler Nr. 314 af 4. Juli 1942 § 7, Stk. 1, givne Regler, oppebærer ikke Bygningstilskud efter nærværende Lov. Dog kan en saadan Friskole frasige sig Bygningstilskud til Friskolens Lokaler efter Efterskoleloven og oppebærer da Tilskud efter de i nærværende Lov givne Regler. Efterskolen maa da be-

gære sin Bygning vurderet i Henhold til Lov Nr. 314 af 4. Juli 1942 § 6, Stk. 2, alene under Hensyn til den Del af Bygningen, der anvendes til Efterskolen. 12 Juli.
Nr. 416.

- d) Som *Tilskud til Undervisningsmidler og øvrige Driftsudgifter* uddeles, hvad der herefter maatte være til Rest af det efter § 8 til Raadighed værende Beløb med et Tilskud pr. Barn i Friskolerne i København, Frederiksberg og Gentofte, i Købstæderne og i Landkommunerne.

2) Er det efter § 8 til Raadighed værende Beløb indenfor hver af de nævnte Grupper ikke tilstrækkeligt til Udredelse af de efter Stk. 1 beregnede Tilskud, selv om Tilskud efter Stk. 1 d) bortfalder, maa Tilskuddet efter c) forholdsmæssigt nedsættes, medens Grundtilskuddet efter a) og Lærerløntilskuddet efter b) opretholdes uforandret.

§ 10. Statstilskuddet beregnes for det forløbne Kalenderaar og udbetales i Løbet af det følgende Finansaar; for nyoprettede Skoler beregnes Tilskuddet fra det Tidspunkt, de opfylder Betingelserne efter § 7.

IV. Efterlønsordningen.

§ 11. 1) »Efterlønskassen for Lærere i Friskoler og Efterskoler« udreder Efterløn til Ledere af og Lærere ved de af nærværende Lov omhandlede Skoler og ved Efterskolerne efter Lov Nr. 314 af 4. Juli 1942.

2) Berettigede til at være Medlemmer af Efterlønskassen er Ledere og Lærere ved de i Stk. 1 nævnte Skoler, forsaavidt de har dansk Indfødsret og ikke:

- a) er ansat i pensionsgivende Stilling i Staten eller en Kommune eller oppebærer Pension fra Staten eller en Kommune,
- b) har Adgang til Pension fra en statsanerkendt Pensionskasse eller Understøttelseskasse eller oppebærer Pension fra en saadan Kasse.

3) Forpligtede til at være Medlemmer af Efterlønskassen er Ledere og Lærere, der efter 1. April 1938 er ansat

17 Juli. ved en af de under Stk. 1 nævnte Skoler, forsaavidt de
Nr. 416. opfylder Betingelserne efter Stk. 2, naar den paagældende

a) er fyldt 24 Aar,

b) har et ugentligt Timetal af 18 eller derover og

c) har været ansat ved en Friskole eller Efterskole i
mindst 2 Aar.

Undervisningsministeren kan fritage Ledere og Lærere for Indtrædelse i Kassen, forsaavidt der paa anden Maade maatte være sikret dem en passende Efterløn.

4) Udbetaling af Statstilskud til de i Stk. 1 nævnte Skoler er betinget af, at det for Undervisningsministeren godtgøres, at de Lærere, der efter Stk. 3 er forpligtede til at være Medlemmer af Efterlønskassen, er indmeldt i denne.

5) Ingen kan optages som Medlem af Kassen, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaneder, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved.

§ 12. 1) Efterlønskassen udreder til Ledere og Lærere ved de her omhandlede Skoler en Efterløn, der svarer til den Pension uden Tillæg, som den paagældende i Forhold til den Indtægt, af hvilken han har svaret Indskud i Kassen, vilde have opnaaet efter sin Pensionsalder, hvis han i den Tid, han har været Medlem af Efterlønskassen, havde været i Folkeskolens Tjeneste; de nærmere Regler om Betingelserne for at opnaa Efterløn og dennes Beregning og Udbetaling fastsættes iøvrigt i den for Kassen gældende Vedtægt, jfr. § 15.

2) Har det paagældende Medlem ikke ved sin Optagelse i Kassen kunnet fremlægge tilfredsstillende Helbredsattest, tilkommer der ikke Medlemmet, hvis det fratræder paa Grund af Svagelighed, Ret til egentlig Efterløn af Kassen, men de for den paagældende gjorte Indskud med Renter benyttes til Indkøb af en Livrente eller paa anden af Bestyrelsen godkendt Maade.

3) Enhver Lærer, der efter § 11, Stk. 3, er pligtig at være Medlem af Efterlønskassen, svarer Indskud til denne

i Forhold til et Beløb, der ikke maa være under, hvad den 12 Juli.
paagældende efter sin Tjenestealder og sit Timetal vilde Nr. 416.
have oppebaaret i Grundløn og Alderstillæg som Anden-
lærer paa Landet eller, hvis den paagældende er ansat ved
en Skole med ikke over 20 Børn, Grundløn og Alderstillæg
som Forskolelærerinde og ikke over, hvad den paagældende
efter sin Tjenestealder vilde have oppebaaret i Grundløn
og Alderstillæg som Overlærer.

§ 13. 1) Det samlede Indskud for et Medlem i Efter-
lønskassen fastsættes til en saadan Procentdel af den
pensionsgivende Lønning, som maatte blive fastsat i Kas-
sens Vedtægter, jfr. § 15; det betales fra Begyndelsen af den
Maaned, da den paagældende indtræder i Kassen.

2) Af det aarlige Indskud betales Halvdelen af Stats-
kassen, medens Skolen og Lærerne i Forening betaler Halv-
delen; de nærmere Forhold i saa Henseende fastsættes i de
for Kassen stadfæstede Vedtægter.

3) Udover det i Stk. 2 omhandlede Indskud betales
aarlig til Efterlønskassen et Beløb af 2 Kr. for hver Elev
i de Friskoler og Efterskoler, der henhører til Efterløns-
kassen. Indskuddet afholdes forlods af det Skolen tilkom-
mende Tilskud og udbetales direkte af Statskassen.

Dette Tilskud opretholdes, saa længe det er nødvendigt
til Sikring af Kassens Solvens efter en forsikringsmæssig
Opgørelse af Kassens Status, der skal foretages mindst
hvert 3die Aar.

4) For alle, som er Medlemmer af Efterlønskassen ved
denne Lovs Ikrafttræden, og som paa dette Tidspunkt
er fyldt 30 Aar, udreder Efterlønskassen kun saa stor en
Del af den dem efter § 12 tilkommende Efterløn, som efter
en forsikringsmæssig Beregning svarer til de for den paa-
gældende i Efterlønskassen hidtil gjorte Indskud.

For saadanne Medlemmer tilskyder Statskassen saa
stort et aarligt Beløb, at deres Efterløn ikke bliver under
 $\frac{4}{5}$ af den efter § 12 opgjorte Efterløn, og i hvert Tilfælde
Halvdelen af Forskellen mellem den Efterløn, som Kassen
kan yde, og den fulde Efterløn.

12 Juli. 5) Til alle Medlemmer af Efterlønskassen, der er afgaaet
Nr. 416. med Efterløn før denne Lovs Ikrafttræden, og som falder
ind under Lov Nr. 211 af 13. April 1938 § 3, Stk. 2, betaler
Statskassen det i denne Bestemmelse fastsatte Tilskud til
deres Efterløn.

§ 14. 1) Af Efterlønnen til de ved Oprettelsen af
»Efterlønskassen for Lærere i Friskolen og Fortsættelsessko-
len« den 1. April 1922 af denne overtagne, tidligere paa Fi-
nansloven understøttede Friskolelærere og Lærerenker, ud-
reder Statskassen som hidtil to Trediedele.

2) Af den af »Efterlønskassen for Lærere i Friskolen og
Fortsættelsesskolen« inden 1. April 1938 til Lærere og
Lærerenker i Friskolen og Fortsættelsesskolen iøvrigt be-
vilgede Efterløn udreder Statskassen som hidtil Halvdelen.

§ 15. Vedtægterne for Efterlønskassen stadfæstes
af Undervisningsministeren og af Handelsministeren.

V. Hjemmeundervisning.

§ 16. 1) Forinden Hjemmeundervisning for undervis-
ningspligtige Børn paabegyndes, skal Forældre eller den
for Opfyldelse af Undervisningspligten ansvarlige i Overens-
stemmelse med Bestemmelsen i Lov om Folkeskolen Nr.
160 af 18. Maj 1937 § 45, Stk. 2, indgive skriftlig Anmeldelse
herom til Skolekommissionen — i København Skoledirek-
tionen.

2) Denne Meddelelse skal indeholde Oplysning om,
hvilke Børn der skal deltage i Undervisningen, Børnenes
Alder — Fødselsdagen angives —, i hvilket Hjem Undervis-
ningen skal foregaa, og hvem der skal forestaa Undervis-
ningen.

§ 17. 1) Skolekommissionen — i København Skole-
direktionen — fører Tilsyn med de hjemmeunderviste Børns
Undervisning. Skolekommissionen — i København Skole-
direktionen — eller et af dens Medlemmer, der udpeges
dertil, har Ret til at overvære Undervisningen i Hjemmet
samt til aarlig at lade afholde en Prøve i Dansk — skriftlig
og mundtlig —, Skrivning og Regning til Konstatering af,

om Undervisningen staar Maal med, hvad der almindeligt kræves i Folkeskolen. Den, der har undervist Børnene, skal lede Prøven efter Aftale med Skolekommissionen (Skole-
 12 Juli.
 Nr. 416.
 direktionen).

Skønnes Undervisningen ikke forsvarlig, meddeles det Hjemmet, at der vil blive afholdt en ny Prøve efter 3 Maa-
 neders Forløb, og at Børnene, hvis Undervisningen stadig er mangelfuld, vil blive henvist til den offentlige Skole eller til en anerkendt privat Skole.

Naar Skoledirektionen — i Købstæderne Kommunal-
 bestyrelsen — skønner, at Undervisningen er forsvarlig, kan den fritage hjemmeunderviste Børn for dette Tilsyn.

2) Tilsynet med Religionsundervisningen bortfalder for hjemmeunderviste Børn.

VI. *Almindelige Bestemmelser.*

§ 18. Friskoler, der opretter Klasser, der forbereder til en statskontrolleret Eksamen for at søge Ret til at di-
 mittere til en saadan Eksamen, kan efter Undervisnings-
 ministerens Bestemmelse oppebære Tilskud i Henhold til Kapitel III, saa længe de ikke faar udbetalt Statstilskud som private Eksamensskoler.

§ 19. 1) Opføres der af en Organisation, Forening eller stedlig Kreds en Bygning til Brug for en Friskole, kan der som Hjælp til Opførelsen ydes et Laan af Statskassen til et Beløb af indtil $\frac{1}{3}$ af Opførelsesværdien, naar følgende Betingelser er opfyldt:

- a) Skolen skal være godkendt efter § 3, Stk. 2, eller opfyldte Betingelserne efter § 7;
- b) Skolen skal være en selvejende Institution;
- c) den paagældende Organisation, Forening eller Kreds skal selv have skaffet et Beløb af mindst samme Størrelse som Statslaanet. Dette Beløb kan sikres ved Pant i Ejendommen efter Statslaanet; Rentefod og Afbetalingsvilkaar skal godkendes af Undervisningsministeren;
- d) Planer og Tegninger til Skolen skal være godkendt af Undervisningsministeren.

12 Juli. 2) For Statslaanet, der er afdragsfrit, men forrentes
Nr. 416. med 4 pCt. p. a., gives der Staten oprykkende Panteret i
Bygningen med Grund og Tilbehør næst efter et Laan, der
ikke maa overstige $\frac{1}{3}$ af Ejendommens Værdi. Laanet
er fra Statens Side uopsigeligt, saa længe Laanevilkaarene
nøje overholdes og Bygningerne anvendes til det oprindelige
Formaal.

3) Paa lignende Vilkaar kan der forventes ydet Stats-
laan til Køb af Bygninger til Brug for en Friskole. Stats-
laanet fastsættes i Forhold til Købesummen, der skal god-
kendes af Undervisningsministeren.

§ 20. Efter samme Regler som i § 19 angivet kan
der forventes ydet Statslaan til en Friskole, naar Nybyg-
ninger, større Ombygninger eller Forbedringer eller større
Anskaffelser af Inventar og Undervisningsmateriel er nød-
vendige for at bringe Skolen i tidssvarende Stand, under
Forudsætning af, at Skolen er eller samtidig omdannes til
en selvejende Institution. Der kan i saa Fald i Statslaan
ydes indtil Halvdelen af Udgiften ved Foretagelsen af de
paagældende Foranstaltninger.

§ 21. Naar en af de bestaaende Skoler omdannes til
en selvejende Institution, kan der, naar Skolens Forhold
af Undervisningsministeren skønnes at tale derfor, efter
samme Regler som i § 19 angivet ydes et Statslaan til Gen-
nemførelse heraf.

§ 22. Sælges en af de efter nærværende Lov støttede
Skoler, er det en Betingelse for fortsat Tilskud, at Købe-
summen ikke overstiger Ejendommens Værdi som Skole-
ejendom med Tillæg af Inventar og Samlinger. Købesum-
mens Størrelse og Vilkaarene for Handelen i det hele skal
godkendes af Undervisningsministeren.

§ 23. 1) Statstilskud efter nærværende Lov, der ikke
gælder for Færøerne, udbetales første Gang for Kalender-
aaret 1946, dog ikke over 3,5 Mill. Kr.

De nye Regler om Efterlønskassen træder i Kraft den
1. April 1947.

- 2) Med nærværende Lovs Ikrafttræden ophæves: 12 Juli.
 1) Lov Nr. 675 af 22. December 1919 om Tilskud af Stats- Nr. 416.
 kassen til Københavns kommunale Skolevæsen samt
 til private ikke-eksamensberettigede Skoler paa Landet
 § 2.
 2) Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse
 og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler §§ 43—45.
 3) Lov Nr. 211 af 31. Marts 1938 om Efterlønskassen for
 Lærerne i Friskolerne og Efterskolerne.
 3) Nærværende Lov skal forelægges Rigsdagen til Re-
 vision senest i Rigsdagssamlingen 1952—53.

Lov-Tid. A. Nr. 64. 1449—1456. Udg. 26. Juli.

Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København 12 Juli.
og paa Frederiksberg. Nr. 417.

Første Afsnit.

Lønningsbestemmelser m. m.

A. Præster.

§ 1. I 1ste Lønningsklasse er Lønnen 8 400 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 9 600 Kr.

Hertil henføres 16 Embeder som Sognepræst.

§ 2. I 2den Lønningsklasse er Lønnen 5 340 Kr., stigende hvert 3die Aar med 480 Kr. indtil 8 700 Kr.

Hertil henføres 51 Embeder som Sognepræst og residerende Kapellan.

§ 3. I 3die Lønningsklasse er Lønnen 4 740 Kr., stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 6 180 Kr. og derefter hvert 3die Aar med 480 Kr. indtil 8 100 Kr.

Hertil henføres Resten af Embederne som Sognepræst og residerende Kapellan.

§ 4. I 4de Lønningsklasse er Lønnen 4 020 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 5 100 Kr.

Hertil henføres Embederne som Kaldskapellan.

§ 5. Hjælpepræster, der paa Grund af særlige Forhold, f. Eks. Arbejdets Omfang eller Sygdomstilfælde, af Ministeriet ansættes midlertidig til Hjælp ved Betjeningen af et fast Embede, kan der, efter Ministeriets nærmere Be-

12 Juli. stemmelse, tillægges et Honorar paa indtil 2 700 Kr. aarlig
 Nr. 417. med Tillæg af Stedtillæg og Reguleringstillæg. Efter 3 Aars
 Tjeneste som Hjælpepræst kan der ske Forhøjelse af Grund-
 beløbet til 3 000 Kr.

§ 6. 1) Provster tillægges der et pensionsgivende
 Løntillæg af 1 500 Kr. aarlig, Provsten i Nørre Provsti
 dog 1 800 Kr.

2) Til delvis Dækning af Udgifterne til Provsternes Løn-
 tillæg indbetaler hver Kirke i Provstiet 40 Kr. aarlig til
 Kirkeministeriet. Vederlaget af Kirkerne erlægges inden
 den 30. Juni og gælder for Aaret fra den foregaaende 1. Juli.

3) Provsternes Løntillæg udbetales gennem Kirkemini-
 steriet med $\frac{1}{12}$ maanedlig forud.

§ 7. 1) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af
 Kirkeministeriet under Hensyntagen til Embedernes Om-
 fang og Betydning.

2) Ved Embedernes Regulering tages kun Hensyn til
 Embedets almindelige Indtægter, medens særlige Indtægter
 som Honorar for særlige Hverv (Militæroffer, Honorar
 som Hospitalspræst og deslige samt for Legatbestyrelse)
 holdes udenfor Reguleringen. Ved Regulering af Embederne
 ved Københavns Domkirke (Vor Frue Kirke) medtages
 i Reguleringen Indtægten af Nordhuus' Legat, saa længe
 denne tilfalder de paagældende Embeder. Indtægter, der
 oppebæres udenfor Reguleringen, medregnes ikke ved
 Pensionsberegning.

§ 8. 1) Alle teologiske Kandidater har Ret til at søge
 ethvert ledigt Præsteembede. For at blive lønnet i 1ste
 Lønningsklasse kræves dog 14 Aars Eksamensalder. Indtil
 denne Eksamensalder er naaet, lønnes Præsten i den paa-
 gældende Stilling, som om han var ansat i et Embede i 2den
 Lønningsklasse.

2) Iøvrigt finder de i Lov om Folkekirkens Lønnings-
 væsen udenfor København og Frederiksberg m. m. § 14
 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 9. Med Hensyn til Beregningen af Lønningsancienni-
 tet ved første Udnævnelse til et fast Præsteembede og ved

Forflyttelse til andet Embede finder de i Lov om Folke- 12 Juli.
kirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiks- Nr. 417.
berg m. m. §§ 15 og 16 indeholdte Regler tilsvarende An-
vendelse.

§ 10. 1) Til Hjælp til Bestridelse af tjenstlige Ud-
gifter tillægges der hver af de fast ansatte Præster i Køben-
havn og paa Frederiksberg en Godtgørelse paa 360 Kr.
aarlig til Sognepræster og 300 Kr. til andre Præster.

2) Der ydes af Statskassen en Godtgørelse til Prov-
sterne for deres Udgifter til Anskaffelse af Protokoller,
Papir til Embedsskrivelser m. v. Beløbet fastsættes af
Kirkeministeren.

§ 11. 1) For Tjenestebolig fradrages $\frac{1}{8}$ af Embedets
Grundløn samt det til Grundlønnen knyttede almindelige
pensionsgivende Løntillæg.

2) Efter Indstilling fra Menighedsraadet kan Kirkemini-
steriet, naar særlige Forhold taler derfor, tillægge en Præst,
der ingen Embedsbolig har, et Huslejetilskud, hvis Størrelse
fastsættes af Ministeriet for et Aar ad Gangen.

B. Kordegne, Gravere, Kantorer og Organister.

§ 12. 1) Kordegne lønnes saaledes:

I 1ste Lønningsklasse med 3 300 Kr. aarlig, stigende
hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 5 100 Kr.

Hertil henføres Halvdelen af Stillingerne.

I 2den Lønningsklasse med 2 700 Kr. aarlig, stigende
hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4 500 Kr.

Hertil henføres en Fjerdedel af Stillingerne.

I 3die Lønningsklasse med 2 310 Kr. aarlig, stigende
hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4 110 Kr.

Hertil henføres Resten af Stillingerne.

2) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirke-
ministeriet efter indhentede Erklæringer fra Sognets Me-
nighedsraad og Kirkens Overtilsyn samt under Hensyn-
tagen til Kirkens og Sognets Størrelse.

3) Der tillægges Kordegne 600 Kr. aarlig i Kontorholds-
godtgørelse. Hvor Arbejdets Omfang og Kordegnkontorets

12 Juli. Beliggenhed kræver det, kan Kontorholdsgodtgørelsen af Nr. 417. Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Kirkens Overtilsyn fastsættes til et højere Beløb.

§ 13. 1) Gravere lønnes saaledes:

I 1ste Lønningsklasse med 2 310 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 3 300 Kr.

Hertil henføres en Fjerdedel af Stillingerne.

I 2den Lønningsklasse med 2 220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 180 Kr. indtil 2 760 Kr.

Hertil henføres Halvdelen af Stillingerne.

I 3die Lønningsklasse med 2 100 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2 550 Kr.

Hertil henføres Resten af Stillingerne.

2) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirkeministeriet efter indhentede Erklæringer fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn samt under Hensyntagen til Kirkens og Sognets Størrelse.

§ 14. 1) For Kantorer og Organister oprettes der 16 Tjenestemandstillinger med følgende Lønning:

I 1ste Lønningsklasse 4 800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 6 000 Kr.

Hertil henføres Kantor- og Organiststillingen ved Domkirken (Vor Frue Kirke).

I 2den Lønningsklasse 3 900 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 480 Kr. indtil 5 340 Kr.

Hertil henføres 5 Embeder.

I 3die Lønningsklasse 3 120 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4 560 Kr.

Hertil henføres 10 Embeder.

2) Andre Kantor- og Organiststillinger aflønnes med aarlige Honorarer fra 3 300 Kr. indtil 5 100 Kr. Rent undtagelsesvis kan Honoraret, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, sættes højere.

3) Kirkeministeriet bestemmer, hvilke Stillinger der som Tjenestemandstillinger skal optages i 2den og 3die Lønningsklasse. For de øvrige Stillingers Vedkommende fastsætter Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Sog-

nets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn under Hensyn- 12 Juli.
 tagen til Kirken og Sognets Størrelse samt de Krav, Orgelets Nr. 417.
 Betjening stiller, Størrelsen af Honoraret.

§ 15. 1) For de i §§ 12—14 omtalte Tjenestemand-
 stillingers Vedkommende gælder Statstjenestemandslovens
 almindelige Regler om Aspiranttid og Lønning i denne.

2) Der kan af Kirkeministeriet helt eller delvis dispen-
 seres fra Kravet om Aspiranttid paa Grundlag af forud-
 gaende Tjeneste i en tilsvarende honorarlønnet Stilling.

3) Saadan tidligere Tjeneste kan ogsaa medregnes ved
 Beregning af Tjenestetid til Alderstillæg i den faste Stilling,
 dog altid med Fradrag af 2 Aar.

§ 16. 1) Der ansættes som Regel en Kordegn og en
 Graver ved hver Kirke.

2) Hvor Arbejdets Omfang gør det fornødent, kan det
 af Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Over-
 tilsynet bestemmes, at der ansættes flere Gravere.

3) Ved hver Kirke ansættes en Organist, der som Regel
 tillige fungerer som Kantor. Ved Ledighed bestemmer
 Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet
 og Overtilsynet, om de nuværende særlige Stillinger som
 Kantorer kan nedlægges.

4) Kordegne og Gravere samt Kantorer og Organister
 ansættes og afskediges af Kirkeministeren efter indhentet
 Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet.

§ 17. 1) De øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer
 (Kirkekoner, Kirkekor, Bælgetrædere m. v.) ansættes og
 afskediges af Menighedsraadet. For Kirkekorets Vedkom-
 mende sker Ansættelsen efter indhentet Erklæring fra Kan-
 toren eller, hvor der ikke er ansat særlig Kantor, fra Orga-
 nisten. Antallet af Medlemmer af Koret, der lønnes af Me-
 nighedsligningen, fastsættes af Kirkeministeriet, dog at
 Antallet ikke kan overstige 10.

2) Honoraret til Korets Medlemmer fastsættes af Kirke-
 ministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet
 og Overtilsynet.

12 Juli. 3) De Kormedlemmer, der antages til uden særligt
 Nr. 417. Vederlag at medvirke ved kirkelige Handlinger i samme
 Omfang som den honorarlønnede Organist, kan der tillægges
 et Honorar fra 900 Kr. til 1 800 Kr. aarlig.

4) Honorarerne til de øvrige ved Kirkerne ansatte
 Funktionærer fastsættes af Overtilsynet efter indhentet
 Erklæring fra Menighedsraadet.

§ 18. Til faste aarlige Honorarer efter §§ 14 og 17
 ydes det sædvanlige Honorartillæg som i Statstjenesten.

§ 19. 1) Efter indhentet Erklæring fra Menigheds-
 raadet fastsætter Overtilsynet et Regulativ for de i dette
 Afsnit nævnte Kirkebetjentes Embedsforretninger.

2) Ved dette Regulativ skal det fastsættes, at Kantoren
 og Organisten, forsaavidt disse er honorarlønnet, samt
 mindst 2 af Korets Medlemmer skal medvirke uden særligt
 Vederlag ved alle ordinære og ekstraordinære Gudstjenester
 i sædvanlig Form, der afholdes af Sognets Præster eller af
 andre paa deres Vegne, og ved kirkelige Handlinger, der
 udføres paa Søn- og Helligdage og paa 2 i hver enkelt
 Kirkes Regulativ fastsatte ugentlige Søgnedage. Deres
 Medvirken kan ogsaa kræves ved kirkelige Handlinger paa
 andre Søgnedage, men der tillægges dem da Betaling herfor
 efter Kirkens Takstregulativ. Betalingen erlægges paa
 Kordegnens Kontor og udbetales derfra maanedlig til de
 paagældende. De øvrige Kirkebetjente og Funktionærer
 skal medvirke ved samtlige Gudstjenester og kirkelige
 Handlinger paa Søn- og Helligdage saavel som paa Søgne-
 dage uden særligt Vederlag.

3) I Regulativet skal det endvidere fastsættes, at Kor-
 degnens Kontor skal være aabent 22 ugentlige Timer i en
 for alle Kirker fælles Tid.

§ 20. 1) Hvis en af de i §§ 12—14 omhandlede Tje-
 nestemænd oprykkes i en i højere Klasse lønnet Tjeneste-
 mandsstilling, kommer Tjenestemanden straks paa det
 Løntrin, der er nærmest højere end den Løn, han hidtil
 oppebar, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige
 Stilling ved Alderstilling vilde være opnaaet en Lønning,

der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye 12 Juli.
Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Nr. 417.
Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Denne Regel gælder
i alle Tilfælde, hvor en Graver i København eller paa
Frederiksberg kommer i en Kordegnestilling sammesteds.

2) Ved Overgang til en af de i §§ 12—14 nævnte Tjenestemandstillinger fra en Tjenestemandstilling af en af disse Arter udenfor København eller Frederiksberg gælder tilsvarende Regler som ved Overgang fra en Tjenestemandstilling til en anden indenfor København og Frederiksberg.

A n d e t A f s n i t.

Særlige Tillæg samt Efterindtægt og Pension.

§ 21. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—4 og 12—14 nævnte Tjenestemænd Stedtillæg, Reguleringstillæg og almindeligt pensionsgivende Løntillæg i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler.

§ 22. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—4 og 12—14 nævnte Tjenestemænds efterladte Efterindtægt i Overensstemmelse med de for efterladte efter Statens Tjenestemænd gældende Regler.

§ 23. De i denne Lovs §§ 1—4 og 12—14 nævnte Tjenestemænd er berettigede til Pension for sig selv og for deres Enker samt til Børnepension i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler.

§ 24. 1) De med Honorar lønnede Kirkebetjente og Funktionærer kan der ved deres Afgang tillægges en Understøttelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Overtilsynet. Paa samme Maade kan der tillægges Enker og Børn under 18 Aar en Understøttelse, herunder Efterindtægt. Midlerne til Udredelsen af disse Understøttelser tilvejebringes paa samme Maade som Honorarerne til de paagældende.

2) Med Hensyn til Adgangen til at bidrage til Pensionsforsikring for en honorarlønnet Kirkebetjent finder

12 Juli. Bestemmelsen i § 43 i Loven om Folkekirkens Lønnings-
Nr. 417. væsen udenfor København og Frederiksberg tilsvarende
Anvendelse.

T r e d i e A f s n i t.

Udgifternes Fordeling.

§ 25. Til Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov udreder Statskassen følgende Tilskud til de i første Afsnit A. nævnte Tjenestemænd:

1. Løntillæg til Stiftsprovsten og Provsterne.
2. Reguleringstillæg og $\frac{2}{5}$ af det almindelige pensionsgivende Tillæg.
3. Efterindtægt.
4. Af Grundpensionen til Præster og Enker efter Præster udreder Statskassen 20 pCt. Børnepension udredes helt af Statskassen.

De 5 pCt., der afkortes i Tjenestemandens Lønningsindtægt, anvendes til delvis Dækning af den Del af Pensionen, der ikke udredes af Statskassen.

5. Personlige Tillæg efter § 16, Stk. 4 og 5, i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg, jfr. nærværende Lovs § 9.

§ 26. 1) Udgifterne til Lønninger, Stedstillæg, Reguleringstillæg, det almindelige pensionsgivende Tillæg, Efterindtægt og Pension til de i denne Lovs §§ 12—14 nævnte Tjenestemænd samt Honorarer m. m. til Kantorer, Organister og det i Henhold til § 17 ansatte Kirkekor udredes, forsaavidt de ikke dækkes af Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København og paa Frederiksberg af Vederlaget for Højtidsorefret, ved en Tillægsligning, jfr. § 27.

2) Honorarer m. m. til Kirkernes øvrige Funktionærer udredes af Kirkerne eller den Institution, hvem Udgiften til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift paahviler.

§ 27. 1) Hvad der iøvrigt udkræves til Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov, tilvejebringes dels gennem de til de paagældende Embeder henlagte Midler, dels ved en Tillægsligning i København til Præste-, Degne-

og Klokkerpengene og paa Frederiksberg ved en Tillægsligning til Vederlaget for det afløste Højtidsoffer. 12 Juli.
Nr. 417.

²⁾ Med Hensyn til Ligning af Præste-, Degne- og Klokkerpengene gælder vedblivende Reglerne i Lov af 14. April 1904.

³⁾ Afløsningsvederlaget for Højtidsofferet paa Frederiksberg omreguleres efter hver almindelige Folketælling ved at multiplicere Indbyggerantallet med den i Henhold til Bestemmelsen i § 30, Stk. 3, i Lov Nr. 364 af 28. Juni 1920 fastsatte Kvotient. Det nye Afløsningsvederlag gælder fra den paa Folketællingens Afslutning nærmest følgende 1. April.

⁴⁾ Tillægsligningen lignedes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning paa de til Folkekirken hørende Beboere i København og Frederiksberg, med Undtagelse af Medlemmerne af en Valgmenighed, efter de for Ligning henholdsvis af Præste-, Degne- og Klokkerpengene og af Vederlaget for det afløste Højtidsoffer gældende Regler.

⁵⁾ Tillægsligningen fastsættes for hvert Finansaar af Kirkeministeriet til et Beløb, der er tilstrækkeligt til at dække, hvad der udover Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København og Vederlaget for Højtidsofferet paa Frederiksberg samt de enkelte Embeder i København og Frederiksberg tillagte andre Indtægter udkræves til Udredelse af de Lønninger, Alderstillæg m. v. og Honorarer, som tilkommer Præster og Kirkebetjente i Henhold til de foran givne Regler, saavel som de Pensioner og Understøttelser, der maatte være eller blive tillagt de paagældende eller deres Enker og Børn under 18 Aar efter de herom til enhver Tid gældende Regler, og Udgifterne til Præsternes Tjenesteboliger, til Provstiudvalgene, jfr. § 31 m. v. Endelig skal gennem Tillægsligningen tilvejebringes det fornødne Beløb til Vederlag til Kommunerne for Ulejligheden ved Lægning af Ligningen, Tillægsligningens Opkrævning og Lønningernes Udbetaling maanedlig forud.

⁶⁾ Saafremt Tillægsligningen i det enkelte Aar indbringer mere end, hvad der udkræves til Dækning af de

12 Juli. Udgifter, der skal udredes af samme, henlægges Overskudet til det følgende Aar. Indbringer Ligningen mindre, udredes det manglende forskudsvis af Kommunen. Det udlagte Beløb med Renter dækkes af Ligningen for det kommende Aar.

§ 28. Præster og Kirkebetjente maa ikke modtage Vederlag for Embedshandlinger, der udføres for Beboere indenfor Københavns og Frederiksberg Kommuner Grænser.

§ 29. 1) Attester efter Kirkebogen udover den første betales med 1 Kr., der tilfalder vedkommende Præst udenfor Embedets Lønning. Attester, der begæres af offentlige Myndigheder eller udstedes til offentlig Brug, udfærdiges dog altid uden Betaling.

2) Den første, vederlagsfri Attest tilsendes de paagældende, forsaavidt den ikke udleveres dem umiddelbart efter den kirkelige Handling.

§ 30. 1) De nærmere Regler for Udbetalingen af Lønninger, Honorarer m. v. samt for Regnskabsaflæggelsen fastsættes af Kirkeministeriet.

2) For at skaffe Dækning af Udgifterne, indtil de fornødne Beløb er indkommet ved den i § 27 omhandlede ligning, yder Københavns og Frederiksberg Kommuner de fornødne Forskud efter Begæring af Kirkeministeriet.

3) Ydede Forskud tilbagebetales, efterhaanden som de lignede Beløb indkommer.

§ 31. Til Varetagelsen af de økonomiske Anliggender vælges i København og Frederiksberg Provstiudvalg, bestaaende af Provsten som Formand og 2 læge Medlemmer, valgte af Provstiets Menighedsraad i eller udenfor disses Midte efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Af Provstiudvalgene i København vælges et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, der gør Indstilling til Overtilsynene angaaende de enkelte Kirkers Budgetter, før disse stadfæstes. Kirkeministeriet fastsætter en Instruks for dette Udvalgs Virksomhed.

Fjerde Afsnit.

12 Juli.
Nr. 417.*Almindelige Bestemmelser.*

§ 32. Bestemmelserne i §§ 20 og 43 samt §§ 58—79 i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. finder tilsvarende Anvendelse paa Præsterne i København og paa Frederiksberg.

§ 33. Ved Oprettelsen af nye Embeder som Sognepræst eller residerende Kapellan fastsætter Ministeriet, med hvilken af de i §§ 1—3 fastsatte Lønninger Embedet skal normeres.

§ 34. Denne Lov gælder ikke for Virksomhed ved Stiftelser, Klostre, Hospitaler, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger, dog at Betalingen for Attester, hvor disse ikke efter de hidtil gældende Regler udstedes uden Vederlag, fastsættes til 1 Kr. for hver Attest.

Femte Afsnit.

Overgangsbestemmelser.

§ 35. 1) Ved Beregningen af Alderstillæg for en ved denne Lovs Ikrafttræden ansat Præst, hvis Embede normeres med Løn i 4de Lønningsklasse, lægges den for ham tidligere fastsatte Tjenestealder (Lønningsanciennitet) til Grund. Tilsvarende gælder i de Tilfælde, hvor et Embede ved Lovens Ikrafttræden overføres til 3die Lønningsklasse og tidligere har været henført til 4de Lønningsklasse i Lov Nr. 143 af 28. April 1931. Sker Overgangen fra 3die Lønningsklasse i nævnte Lov til 3die Lønningsklasse i nærværende Lov, kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den af ham sidst oppebaarne Lønning, dog saaledes, at der ved 24 Aars Tjenestealder eller derover, beregnet efter de ved første Ansættelse i den tidligere 4de eller 5te Lønningsklasse gældende Regler, tillægges ham Slutløn. Ved Overgang til 2den Lønningsklasse i nærværende Lov fra 3die Lønningsklasse i fornævnte Lov kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest

12 Juli. højere end den Lønning, han vilde have oppebaaret, saa-
Nr. 417. fremt han var overgaaet til 3die Lønningsklasse i nær-
værende Lov. Ved Overgang fra 2den Lønningsklasse i Lo-
ven af 1931 til 2den Lønningsklasse i nærværende Lov
kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest
højere end den af ham sidst oppebaarne Lønning, hvorhos
han, hvis der fremtidig med Embedets hidtidige Normering
vilde være opnaaet en Lønning, der var højere eller lige
med hans Lønning efter denne Lov, allerede fra dette Tids-
punkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Til-
svarende gælder ved Overgang til 1ste Lønningsklasse.

2) Ved Beregningen af Alderstillæg for en ved denne
Lovs Ikrafttræden i Tjenestemandsstilling ansat Kirke-
betjent lægges den af ham i Stillingen erhvervede Tjeneste-
alder til Grund. For de honorarlønnede Gravere, Kantorer
og Organister, der overgaar i Tjenestemandsstilling, med-
regnes deres Anciennitet fra Ansættelsen i Kirkebetjent-
stilling ved en Kirke i København eller Frederiksberg.

§ 36. 1) Saafremt en Præst eller Kirkebetjent ved
nærværende Lovs Ikrafttræden gaar ned i pensionsgivende
Lønning, naar bortses fra det almindelige pensionsgivende
Tillæg, godtgøres Nedgangen ham ved et eller om fornødent
flere af de for hans Lønningsklasse fastsatte Alderstillæg,
subsidiært ved pensionsgivende personligt Tillæg.

2) Saafremt en Kirkebetjent, der hidtil har været hono-
rarlønned, ved Omdannelsen af denne Stilling til Tjeneste-
mandsstilling faar mindre i Indtægt, end han hidtil har
oppebaaret i fast Honorar med Tillæg, godtgøres Forskellen
som et ikke-pensionsgivende Tillæg.

§ 37. 1) Denne Lov træder i Kraft straks.

2) De i denne Lov indeholdte Lønningsregler og dermed
sammørende Bestemmelser har Virkning fra 1. April 1946
at regne for Tjenestemænd m. fl., der var ansat den nævnte
Dato, og fra Ansættelsestidspunktet for Tjenestemænd
m. fl., der er ansat efter nævnte Dato.

3) Samtidig ophæves Lov Nr. 143 af 28. April 1931.

Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor 12 Juli.
København og Frederiksberg m. m. Nr. 418.

§ 20. Til Anskaffelse af Embedsdragt ydes der et Tilskud i Forhold til en af Kirkeministeriet fastsat Anskaffelses- sum. Brugsterminen fastsættes af Kirkeministeriet, og Tilskuddet udgør ved første Anskaffelse $\frac{3}{4}$ af Anskaffelses- summen, derefter $\frac{1}{2}$ af denne. Tilskuddet udredes af Fællesfonden.

§ 43. 1) Hvor Forholdene taler derfor, kan Kirke- ministeren efter Indstilling fra Menighedsraadet tillade, at vedkommende kirkelige Kasse udreder Bidrag til Udgifterne ved Opretholdelse af en i et anerkendt Forsikringsselskab tegnet Pensionsforsikring eller ved en paa anden betryg- gende Maade sikret Adgang til Pension eller Understøttelse til en Kirkebetjent, der ikke er Tjenestemand, og dennes efterladte. Det er dog en Betingelse, at den paagældende Kirkebetjent udelukkende har Beskæftigelse ved Kirken eller i alt væsentligt er henvist til den Indtægt, han oppe- bærer for sin Virksomhed ved Kirken. Bidraget fra Kirken maa ikke overstige det Beløb, der ydes af Kirkebetjenten selv dertil, og kan ikke ydes til en Ordning, der giver den paagældende en gunstigere Stilling i pensionsmæssig Hen- seende end den, en Tjenestemand i Statens Tjeneste under tilsvarende Forhold kunde vente opnaaet. Forpligtelse til Sikring af en Pensionsordning ved Tegning og Opretholdelse af Pensionsforsikring eller paa anden lignende Maade kan med Kirkeministeriets Godkendelse paalægges en Kirke- betjent ved det Regulativ, der skal udfærdiges i Henhold til § 9 i Lov Nr. 281 af 30. Juni 1922 om Kirkers Bestyrelse m. m., under Forudsætning af, at der samtidig med Kirke- ministerens Godkendelse træffes Bestemmelse om ved- kommende kirkelige Kasses Bidrag til Ordningen i Over- ensstemmelse med foranstaaende.

2) I andre Tilfælde kan der, naar en Kirkebetjent, der

12 Juli. ikke er Tjenestemand, afgaar fra sin Stilling, naar For-
 Nr. 418. holdene taler derfor, af Kirkeministeriet tillægges ham et
 aarligt Beløb, hvis Størrelse fastsættes efter indhentet Er-
 klæring fra Menighedsraadet, Provstiudvalget og Overtil-
 synet. Beløbets Størrelse fastsættes under Hensyn til den
 Tid, i hvilken vedkommende har beklædt Stillingen, og
 det Honorar, der er oppebaaret i denne.

3) Ved en honorarlønnet Kirkebetjents Død kan der
 paa tilsvarende Maade tillægges hans Enke og Børn under
 18 Aar et aarligt Beløb samt Efterindtægt.

4) Ved Fastsættelse af det i Stk. 2 nævnte aarlige Beløb
 til Kordegne i Købstæderne, som før 1. Oktober 1919 var
 berettigede til Pension af deres kirkelige Indtægter, og til
 disses Enker skal der tages Hensyn til, hvad der efter den
 ældre Lovgivnings Regler vilde have tilfaldet de paagæl-
 dende i Pension af de før nævnte Tidspunkt oppebaarne
 kirkelige Indtægter.

5) Ved Fastsættelse af det i Stk. 2 nævnte Beløb til
 Kirkebetjente, der faar reduceret Pension af et Lærer-
 embede, fordi deres Timetal har været nedsat af Hensyn
 til deres kirkelige Tjeneste, og til disses Enker skal der
 tages Hensyn til, at de ikke, naar dette Beløb lægges til
 deres Pension, faar mindre, end de vilde have faaet af
 Lærerembedet, hvis de havde haft fuldt Timetal.

S j e t t e A f s n i t.

Almindelige Bestemmelser.

§ 58. Enhver Tjenestemand er pligtig at underkaste
 sig de Forandringer i hans Tjenesteforretningers Omfang
 og Beskaffenhed, som maatte blive bestemt, uden at det
 er fornødent, at noget dertil sigtende Forbehold er optaget
 i hans Kaldsbrev eller Ansættelsesbrev.

§ 59. 1) Biskopper, Stiftsprovster, Provster, Sogne-
 præster, faste Andenpræster, residerende Kapellaner, Kalds-
 kapellaner og Præster ved de døvstummes Menigheder samt
 Stiftskasserere udnævnes og afskediges af Kongen.

2) De øvrige Tjenestemænd ansættes og afskediges af 12 Juli.
Kirkeministeren. Nr. 418.

3) Kaldsbreve og Ansættelsesbreve udstedes afgifts-
frit.

§ 60. En Tjenestemand, der efter at være afskediget genansættes, kan faa tidligere Tjenestetid medtaget til Beregning af Lønning og Pension, saafremt hans Udtræden af Tjenesten skete paa Grund af Sygdom eller anden ham utilregnelig Aarsag eller for at overgaa til en Stilling, der i Henhold til de gældende Regler kan medtages ved Beregningen af hans Tjenestealder. Sker Udtrædelse af anden ham tilregnelig Aarsag, kan tidligere Tjeneste alene medregnes efter særlig Hjemmel paa Normeringsloven, dog at Genansættelse senest ved det fyldte 40de Aar af en efter eget Ønske afskediget Tjenestemand giver ham Ret til Medtagelse af den tidligere Tjenestealder i Henseende til Beregning af Pension.

§ 61. 1) Naar en Tjenestemand anholdes som mistænkt eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Tjenestestillingen kræver, eller han har gjort sig skyldig i en Handling, som gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjenestegering, suspenderes han, indtil endelig Afgørelse er truffet i Sagen. Den paagældende Myndighed skal dog i hvert saadant Tilfælde, saa vidt det staar til samme, foranledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes. Suspension finder endvidere Sted, saafremt en Tjenestemand, hvem der er overdraget Midler til selvstændig Forvaltning, erklæres fallit, i hvilket Tilfælde Suspensionen vedvarer, indtil Bobehandlingen er sluttet. Suspensionen foretages af Kirkeministeren; dog kan stedlige Myndigheder foreløbig sætte Tjenestemanden fra Tjeneste, indtil Kirkeministerens Afgørelse, der uophødelig skal indhentes, foreligger.

2) Under Suspensionen oppebæres kun $\frac{2}{3}$ af Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg, men intet af de med

12 Juli. Stillingen forbundne uvisse Indtægter. Reduktionen af Nr. 418. Lønnen sker fra Suspensionsdagen, dog saaledes, at Tilbagebetaling af allerede forfalden Løn ikke finder Sted, forsaavidt Tjenestemanden ikke genindsættes i Tjenesten. Ophæves Suspensionen derimod, uden at Afskedigelse finder Sted, foretages der den 1ste i den efter Ophævelsen paafølgende Maaned en endelig Regulering af Lønnen i Forhold til Suspensionsperiodens Varighed.

3) Saafremt Sagen, der i Medfør af Stk. 1, 1ste Punktum, har medført Suspension, fører til Afskedigelse, sker der ingen Efterbetaling af den tilbageholdte Del af Lønnen med alle almindelige og særlige Tillæg. Sluttes Sagen derimod med Bøde, Irettesættelse eller Advarsel, ydes der ligesom i de Tilfælde, hvor Sagen sluttet uden Paatale, Efterbetaling af den tilbageholdte Del, dog ikke for den Tid, i hvilken Tjenestemanden eventuelt ved sit Forhold under Sagen selv har bevirket dennes Forhaling. Bestemmelsen om Efterbetaling træffes af Kirkeministeren samtidig med Sagens Afslutning. Saafremt Suspensionen skyldes Anholdelse eller Tiltale for en Forbrydelse, hvori vedkommende findes skyldig, finder Efterbetaling ikke Sted.

§ 62. 1) En Præst er til enhver Tid pligtig at gøre midlertidig Tjeneste i et andet Præsteembede i Stedet for eller i Forbindelse med sit eget Embede indenfor samme eller et tilstødende Provsti.

2) For saadan Tjeneste kan Kirkeministeren tilstaa Præsten et Vederlag af indtil Halvdelen af Grundlønnen i vedkommende Tidsrum for den Stilling, hvis Besørgelse Præsten har overtaget. Honoraret, der udbetales for det Antal Dage, Tjenesten er udøvet, fastsættes af Kirkeministeriet efter Indstilling af Biskoppen. Deles Betjeningen af et Embede mellem flere Præster, deles Honoraret forholdsmæssigt imellem dem. Endvidere ydes der en passende Befordringsgodtgørelse, der fastsættes under Hensyn til de særlige Forhold.

3) En til andet Embede forflyttet Præst vedbliver at have Forpligtelse til at betjene sit tidligere Embede indtil

14 Dage, før han tiltræder sit nye Embede, medmindre der ved Orlov tilstaaes ham en længere Frist, i hvilket Tilfælde Embedets Betjening ordnes efter foranstaaende Regler. 12 Juli.
Nr. 418.

4) Honorarer m. m. for Betjening af et Embede under Ledighed udredes af Præstelønningskassen og Fællesfonden i Forhold til, hvad hver af dem udreder af Embedets Grundløn efter det sidste af Stiftsøvrigheden approberede Overslag for Præstelønningskassen. Den under Ledigheden besparede Del af Præstens Løn af Hjemmemidlerne forbliver i Præstelønningskassen og kan anvendes til Hjælp til Istandsættelse af Præstegaarden eller til Nedsættelse af de til Præstelønningskassen lignede Beløb. Hvor der af særlige Grunde af Ministeriet bevilges en Præst Orlov med Oppebærelse af Embedets fulde Løn, udredes Vederlaget til Embedets Betjening under Orloven af Fællesfonden. I Sygdomstilfælde udredes Betalingen af Fællesfonden. Saafremt Sygdommens Varighed ikke udgør en Maaned, betales der dog kun Befordringsgodtgørelse som foran angivet.

5) For Embeder, hvis Beliggenhed vanskeliggør Betjening ved Nabopræster, saasom navnlig Økald, kan det af Kirkeministeren fastsættes, at Præsten ved Forflyttelse skal blive i Embedet indtil Eftermandens Tiltrædelse, dog ikke udover 6 Maaneder, efter hvilken Tid Biskoppen træffer Bestemmelse om Embedets Betjening paa anden Maade.

6) Der kan tillægges en Præst, der fungerer midlertidig som Provst, et Vederlag herfor svarende til Halvdelen af det med Provstestillingen forbundne pensionsgivende Tillæg for det paagældende Tidsrum. De i Paragraffen nævnte Godtgørelser tilkommer ikke Stiftsprovster, naar de fungerer under Biskoppens Fraværelse eller Forfald eller under Ledighed i Bispeembedet.

7) Den, som uden at være Tjenestemand konstitueres i en Stilling, faar efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse indtil 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Stilling normerede Grundløn. Hertil kan ydes

12 Juli. de for Stillingens Grundløn ved Lovgivningen fastsatte
 Nr. 418. særlige Tillæg udenfor den faste Løn, for det almindelige
 pensionsgivende Løntillægs Vedkommende med Fradrag
 af 5 pCt.

§ 63. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af
 Værnepligt oppebærer en Tjenestemand af sin Lønning
 med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, naar han
 er ugift, Halvdelen, naar han er gift. Det samme gælder,
 forsaavidt den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkom-
 mende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning
 beregnes fra Indkaldelsesdagen, og den fulde Lønning gen-
 indtræder fra Hjemsendelsesdagen.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og
 under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Tjeneste-
 manden ingen Lønning for det Tidsrum, i hvilket han er
 fraværende.

3) En Tjenestemand, der er ansat som Befalingsmand
 af Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er
 indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af
 Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkal-
 delser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte Indkommanderinger,
 oppebærer Tjenestemanden fuld Lønning.

§ 64. En Præst, mod hvem disciplinær Undersøgelse
 er indledet, har Ret til, naar den foreløbige Undersøgelse
 er endt, at forlange Undersøgelsen henvist til Provsteretten,
 jfr. herved Bestemmelsen i Lov om Rettens Pleje af 11.
 April 1916 § 21, Stk. 4.

§ 65. 1) Som disciplinær Straf for tjenstlig Forseelse
 vil der kunne anvendes Advarsel eller Irettesættelse, Bøde,
 der dog ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ Maanedes Løn, eller Afske-
 digelse. Bøde over 10 Kr. vil, hvis der ikke foreligger en ufor-
 beholden skriftlig Tilstaaelse, ikke kunne anvendes, for-
 inden Sagen har været undersøgt ved Provsteret.

2) Ikendte Bøder kan indeholdes i Lønnen.

§ 66. 1) En Tjenestemand kan ikke for Domstolene
 indbringe andre af Tjenestemandsforsholdet opstaaende

pekuniære Krav end saadanne, der hidrører fra Lovbestem- 12 Juli.
melser om Lønning, Pension eller Ventepenge. Nr. 418.

2) For at kunne rejse en Sag overfor Domstolene maa den paagældende have gjort skriftlig Indsigelse overfor vedkommende Myndighed inden 6 Maaneder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling og udtaget Stævning inden 9 Maaneder efter Modtagelsen af Kirkeministeriets Svar. Disse Frister gælder dog ikke, forsaavidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal.

3) Saadan Sag kan ikke rejses i Anledning af Ansættelse af Hjemmeindtægternes Værdi.

4) Saafremt der sker for stor Udbetaling til Tjenestemænd, Pensionister eller saadannes efterladte — være sig egentlig Lønning, særlige Tillæg, Honorar, Ventepenge, Pensioner, Efterindtægt, særlige Ydelser m. v. —, kan det for meget udbetalte Beløb kun kræves tilbagebetalt, naar Krav derom rejses overfor den paagældende inden 15 Maaneder efter Udbetalingen; denne Frist gælder dog ikke, naar og saa længe den urigtige Udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende Oplysninger fra den paagældendes Side.

§ 67. Naar en Tjenestemand beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørig Beskyldninger mod ham, kan det paalægges ham at fralægge sig Beskyldningen ved Dom. Dette gælder ogsaa den, der er konstitueret i en Tjenestestilling.

§ 68. 1) Præsterne har Ret til at danne Organisationer, som kan træde i Forhandling med Kirkeministeriet om ethvert Spørgsmaal af tjenstlig eller økonomisk Art vedrørende hele Standen eller Enkeltmand indenfor samme, dog ikke om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse.

2) Saa længe der efter de Oplysninger, som foreligger for Kirkeministeriet, bestaar en Organisation eller et Forbund af Organisationer, som giver Adgang til alle i Folkekirken ansatte Præster uden Undtagelse, som ikke giver Adgang til andre end forhenværende eller nuværende

12 Juli. ansatte, og som følger saadanne Regler ved Valg, at der
Nr. 418. sikres Mindretallene (Forbundets forskellige Hovedgrupper)
en passende Repræsentation under Forhandlingerne med
Ministeriet, anerkendes denne Organisation eller dette
Forbund, forsaavidt den eller det overvejende repræsen-
terer de ansatte Præster, som Indehaver af Forhandlings-
retten. Den anerkendte Organisation maa aarlig ved Ind-
sendelse af de nødvendige Oplysninger godtgøre sin Ret
til vedvarende at nyde Anerkendelse.

3) Til den anerkendte Organisation afgives til Drøftelse
Forslag til Ændringer i Love og andre Bestemmelser af
almindelig Karakter, som vil medføre Forandringer i be-
staaende Lønningsregler, de ansattes personlige retslige
Stilling i Folkekirken og lignende tjenstlige økonomiske
Forhold.

4) Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftlig.
De nærmere Regler fastsættes af Ministeren.

§ 69. Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bort-
falder ethvert Krav, der støttes paa ældre om de paa-
gældende Vederlag givne Love og lignende Bestemmelser.

§ 70. 1) Lønninger og Pensioner m. v. udbetales
maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse, dog
saaledes, at dersom Udbetalingsdagen falder paa en Hellig-
dag, skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søgnedag
i den foregaaende Maaned. Søgnedage, paa hvilke det
udbetalende Kontor er lukket i Henhold til Lov, Anordning
eller ministeriel Bekendtgørelse, sidestilles i denne Hen-
seende med Helligdage. Tjenestemandens Død eller Afske-
digelse, efter at saadan Udbetaling har fundet Sted, men
før Maanedens Udløb, giver ikke noget Krav paa Tilbage-
betaling af det for den efterfølgende Maaned forudbetalte
Beløb. Hvis Efterindtægt oppebæres, vil Beløbet dog være
at udligne i Efterindtægten.

2) Dødsfald eller Afgang i den Maaned, for hvilken
Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbagebetaling
af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetøb.

3) Ved Udregning af det maanedlige Beløb for de enkelte Lønningsdele eller af andre Ydelser til Tjenestemænd eller Pensionister saavel som af Fradrag i Lønning eller Pension forhøjes Brøkdele af Øre til hel Øre. 12 Juli.
Nr. 418.

§ 71. 1) Ved Udnævnelsen regnes Lønningen, hvis vedkommende ikke allerede ved Udnævnelsen er ansat i Folkekirkens eller Statens Tjeneste, fra den 15de i paagældende Maaned, hvis Udnævnelsen foreligger nævnte Dag eller før denne Dato. I andre Tilfælde regnes Lønningen fra den 1ste i den paagældende Maaned, saafremt Udnævnelsen foreligger denne Dag, ellers fra den 1ste i den paafølgende Maaned.

2) Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udbetaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende imidlertid ved Afskedigelsen ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepension og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterindtægt, eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag, for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pension til Tjenestemanden.

§ 72. 1) Tjenestemænd kan under særlige og paa-trængende Omstændigheder opnaa et Forskud af Statskassen paa indtil $\frac{1}{2}$ Aars Løn, dog højst 3 000 Kr., uden Sikkerhedsstillelse. I Rente betales ved Udgangen af hvert Aars Juni og December Maaned 2 pCt. af det paa vedkommende Tidspunkt resterende Beløb. Forskuddet afdrages senest i Løbet af 6 Aar med lige store maanedlige Afdrag. Det er en Betingelse for at opnaa et saadant Forskud, jfr. dog Stk. 3, at Andrageren har været fast ansat i Tjenestemandsstilling i mindst et Aar, dog kan der i ganske særlige Tilfælde gøres Undtagelse fra denne Regel. Den, der har faaet et Lønningsforskud, kan ikke faa noget nyt Forskud førend 2 Aar efter, at det ældre er afbetalt. Renter og Afdrag, der i Forbindelse med eventuelle Forskrivninger ikke

12 Juli. maa overstige den i § 73 nævnte 25 pCt. Grænse, tilbage-Nr. 418. holdes i Lønningen, saaledes at Stiftsøvrigheden foretager Afregning med Statskassen.

2) Renter og Afdrag kan tillige indeholdes i den Tjenestemanden eller hans efterlevende Enke tillagte Pension. Saafremt en Tjenestemand er afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst under Tjenestens Udførelse, bortfalder dog ved Udløbet af Efterindtægtsperioden Enkens Pligt til at tilbagebetale resterende Forskudsbeløb. Dersom Forholdene i særlig Grad taler derfor, kan Enken helt eller delvis fritages for Tilbagebetaling af Restgælden. Afskediges Tjenestemanden uden Pension, eller dør han uden at efterlade sig Enke, der har Ret til Pension, er Restgælden uanset de fastsatte Afdragsvilkaar forfalden til Betaling.

3) Naar en Præst ved sin første Udnævnelse overtager et med Avling forbundet Embede, kan Forskuddet ydes af samme Størrelse og paa samme Betingelser.

4) Med Hensyn til de ved denne Lovs Ikrafttræden bevilgede Forskud forholdes efter de hidtil gældende Bestemmelser.

§ 73. 1) Tjenestemænd kan efter nærmere af Kirkeministeren fastsatte Regler give Forskrivninger paa deres Løn, men saadanne Forskrivninger har alene Retskraft, naar de gives til Laanefond eller Pengeinstitutter, som af Ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem, og de maa i Forbindelse med eventuelle Renter og Afdrag paa Lønningsforskud, jfr. § 72, Stk. 1, ikke indeholde Forpligtelse til Afdrag af mere end 25 pCt. af de Lønningsbeløb, som ved Laanets Stiftelse udbetales til Tjenestemanden.

2) Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til Forskrivninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

3) Med Hensyn til de ved denne Lovs Ikrafttræden gældende Forskrivninger forholdes efter de hidtil gældende Regler.

§ 74. Bortset fra de i § 73 nævnte Forskrivninger kan endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Vente-

penge eller Pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. 12 Juli.
 Med Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Nr. 418.
 Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 §§ 513
 og 614. Tilsvarende gælder de ved en Tjenestemand's Fra-
 trædelse til Udbetaling forfaldne Pensionsbidrag.

§ 75. Enhver Tjenestemand, hvem der er tillagt
 et aarligt Beløb i Godtgørelse for Kontorhold, er ved Ud-
 gangen af hvert Finansaar pligtig at indgive til Kirke-
 ministeriet specificerede Oplysninger om de Kontorud-
 gifter, som han i Aarets Løb har haft.

§ 76. 1) En Tjenestemand kan kun have Beskæf-
 tiggelse udenfor sin Virksomhed i Folkekirkens Tjeneste,
 forsaavidt og i det Omfang det er foreneligt med den sam-
 vittighedsfulde Udførelse af hans Pligter som Tjeneste-
 mand og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

2) Tjenestemanden skal skriftlig gøre Anmeldelse for
 Kirkeministeren, inden han kan

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed;
- b) overtage en udenfor Folkekirkens Tjeneste liggende
 Beskæftiggelse, der ikke er af midlertidig Karakter,
 og hvortil der er knyttet Vederlag;
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab
 for et Selskab af erhvervmæssig Karakter.

3) Forsaavidt Kirkeministeren skønner, at det vil
 stride mod de i denne Paragrafs Stk. 1 nævnte Hensyn,
 at Tjenestemanden overtager den anmeldte Beskæftiggelse,
 meddeles det ham inden 4 Uger efter at Anmeldelse er
 indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten.

4) Skulde det vise sig, efter at Beskæftiggelse er over-
 taget, enten at de Omstændigheder, som har været af-
 gørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller
 at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder,
 som, hvis de havde været oplyst, vilde have medført et
 Forbud, kan Kirkeministeren paa et hvilket som helst
 Tidspunkt paalægge Tjenestemanden, at han skal frigøre
 sig for Beskæftiggelsen.

12 Juli. § 77. 1) Dersom en Præst gennem en Aarrække i
Nr. 418. sin Præstegering udviser Mangel paa Evne til at varetage
sit Embede det paagældende Sted, kan der efter Indstilling
af Biskoppen og Provsten meddeles den paagældende
Afsked, saaledes at der tillægges ham først Ventepenge og
derefter Pension efter de herom gældende Regler.

2) Saadan Afskedigelse afskærer ikke den paagældende
fra paa ny at søge Embede andetsteds.

§ 78. 1) Ingen Tjenestemand kan, saa længe han staar
i Folkekirkens Tjeneste, faa anden Titel eller Rang end
den, som hans Tjenestestilling medfører, eller som er
knyttet til en ham af Kongen tildelt Ordensdekoration
eller Hofcharge.

2) Rangskat svares ikke for den med en Tjenestestilling
forbundne Rang.

§ 79. 1) Forflyttes en efter denne Lov lønnet Tjeneste-
mand efter Ansøgning til andet Opholdssted, kan der til-
staas ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Per-
son og Husstand samt af dokumenterede Fragtudgifter til
Jernbanetransport (eventuelt Skibstransport) af Bohavet.
Herudover kan der til Bestridelse af de øvrige med Bo-
havets Flytning forbundne Udgifter til gifte Tjenestemænd
og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandenslovens § 92,
Stk. 1, samt til ugifte Tjenestemænd over 40 Aar ydes et
Beløb, der til enhver Tid fastsættes af Kirkeministeren i
Overensstemmelse med de for Statstjenestemændene gæl-
dende Regler som en Procentdel af den af Tjenestemanden
umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne aarlige pensions-
givende Lønning med Tillæg af det for det tidligere og det
nye Opholdssted fastsatte aarlige Stedtillæg. Saafremt
Tjenestemandens rimelige Flytteudgifter ikke herved kan
dækkes, kan efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse
Udgifterne til Bohavets Flytning godtgøres efter Regning.
Til ugifte Tjenestemænd under 40 Aar ydes paa tilsvarende
Maade Godtgørelse efter Regning. Ved Beregningen af de
omhandlede Godtgørelser, bortset fra Befordringsudgifter

for egen Person og Husstand, vil der være at fradrage $\frac{1}{5}$ 12 Juli.
 Saafremt Flytteudgiften staar i Misforhold til Tjenestemandens Løn, bør Befordringsgodtgørelsen nedsættes. Disse Regler gælder ogsaa ved Forflyttelser samtidig med en Tjenestemand's Tilbagekomst fra Militærtjeneste, eller efter at han har staaet udenfor Nummer eller har været paa Ventepenge. Nr. 418.

2) Endvidere kan der tilstaa's Godtgørelse for eventuelt Huslejetab, dog ikke over 20 pCt. af den pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg for vedkommende Tidsrum, eller for Udgifter foranlediget ved dobbelt Husførelse, dog i alt ikke over 20 pCt. af et Aars pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. Godtgørelsen for Huslejetab beregnes altid, som om Lejemaalet var indgaaet med sædvanligt Opsigelsesvarsel, selv om Lejemaalet er indgaaet for længere Tidsrum. Kirkeministeren er dog bemyndiget til i særlige Tilfælde at foretage Afvigelser fra disse Begrænsninger.

3) Sker Forflyttelsen uansøgt, kan der ydes Godtgørelse efter Reglerne i Stk. 1, dog uden Fradrag. Endvidere kan der udover de i Stk. 1 omhandlede Ydelser til gifte Tjenestemænd og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandslovens § 92, Stk. 1, tilstaa's en Godtgørelse paa 2 pCt. af den umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. Til andre Tjenestemænd kan der tilstaa's en Godtgørelse paa 1 pCt. af de omhandlede Lønningsbeløb, jfr. dog Stk. 4. Bestemmelsen i Stk. 6 kommer ikke til Anvendelse i de i nærværende Stykke omtalte Tilfælde.

4) Er samlevende Ægtefæller begge Tjenestemænd, kan disse kun oppebære Halvdelen af den i Stk. 1 omhandlede Godtgørelse, beregnet efter den højeste Lønning, og der kan ikke tilstaa's dem Godtgørelse for dobbelt Husførelse.

5) Flyttegodtgørelsen vil ikke kunne tilstaa's, hvis der

12 Juli. er forløbet mindre end 3 Aar siden den med sidste Flytte-Nr. 418. godtgørelse forbundne Forflyttelse.

6) Saafremt en Tjenestemand, uden at Forflyttelse foreligger, maa indflytte i eller udflytte af en anvist Tjenestebolig, kan der tilstaas ham en Godtgørelse i Overensstemmelse med foranstaaende Regler. Forsaavidt Ind- eller Udflytningen er beordret, og der ikke foreligger et af de i Stk. 1, sidste Punktum, omhandlede Tilfælde, kommer Bestemmelsen i Stk. 5 ikke til Anvendelse, og den i Stk. 3, 2det og 3die Punktum, omhandlede Procentgodtgørelse vil kunne beregnes saaledes: for gifte Tjenestemænd 6 pCt., for andre Tjenestemænd 3 pCt. af den umiddelbart før Flytningen oppebaarne aarlige pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg.

7) Naar en Tjenestemand ved sin Afgang med Pension eller Enken efter en Tjenestemand ved dennes Død skal fraflytte en Tjenestebolig, kan der ydes en Godtgørelse, svarende til 25 pCt. af det aarlige Boligfradrag.

8) Efter tilsvarende Regler som foran anført kan der efter Kirkeministerens Bestemmelse ydes Flyttegodtgørelse til de af Ministeriet beskikkede midlertidige Hjelpepræster og til Præster, der i længere Tid har været konstitueret i et fast Embede, i Tilfælde af disses Udnævnelse til Tjenestemandstilling i Folkekirken.

Lov-Tid. A. Nr. 64. 1466—1491. Udg. 26. Juli.

12 Juli. **Indenrigsmin.s Begh. om Antallet af Valgmænd til**
Nr. 420. **Landstinget.**

I Henhold til § 61 i Lov Nr. 139 af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 94 af 10. Marts 1943, har Indenrigsministeriet paa Grundlag af den pr. 15. Juni 1945 afholdte Folketælling fastsat Antallet af Valgmændene til Landstinget for de enkelte Valgmandskredse i 1ste—6te Landstingskreds saaledes:

I 1ste Landstingskreds (vælger 10 Medlemmer af Landstinget):

København	1ste Valgkreds (Vesterbrokredsen)	26	12 Juli.
—	2den — (Kristianshavnskredsen)	45	Nr. 420.
—	3die — (Raadhuskredsen)	21	
—	4de — (Ravnsborgkredsen)	24	
—	5te — (Blaagaardskredsen)	26	
—	6te — (Østbanekredsen)	30	
—	7de — (Rosenborgkredsen)	19	
—	8de — (Havnekredsen)	21	
—	9de — (Sundbykredsen)	89	
—	10de — (Østerbrokredsen)	34	
—	11te — (Nørrebrokredsen)	32	
—	12te — (Bispeengkredsen)	132	
—	13de — (Enghavekredsen)	36	
—	14de — (Valbykredsen)	85	
—	15de — (Bispebjergkredsen)	118	
Frederiksberg	1ste — (Gl. Kongevejkredsen)	27	
—	2den — (Slotskredsen)	54	
—	3die — (Falkonerkredsen)	33	
	I alt 1ste Landstingskreds	852	

Nr. 420. Lov-Tid. A. 1493.

Handelsmin.s Cirk. til Kommunalbestyrelserne, 12 Juli.
 Politidirektøren i København og samtlige Politimestre Nr. 213.
 vedr. Rationeringen af Lagvarer m. v.

Ved en under Dags Dato udfærdiget Bekendtgørelse, af hvilken man vedlægger nogle Eksemplarer, er der gennemført en Række regulerende Foranstaltninger med Hensyn til Handelen med de nedenfor omhandlede Lagvarer m. v., saaledes at disse Varer kun kan sælges mod Aflevering af Indkøbstilladelse i Overensstemmelse med de i Bekendtgørelsen indeholdte Forskrifter.

I. Bekendtgørelsens Omraade.

Bekendtgørelsen omfatter saadanne Metervarer (af eller med Bomuld) til Fremstilling af Lagner m. v., som af vedkommende Fabrikant eller Grossist (Importør) er mær-

12 Juli. ket (L). Indtil videre vil de paagældende Varer kun blive
 Nr. 213. solgt i Metermaal, men saafremt der undtagelsesvis maatte fremkomme færdige Lagner m. v. i egnede Kvaliteter vil ogsaa disse færdige Varer blive mærket (L) og saaledes være omfattet af Ordningen, jfr. nedenfor under Afsnit V.

Varer af ren Hør eller ren Celluld er ikke underkastet Rationeringen. I et vist Omfang vil Hørvarerne blive forbeholdt Hospitaler m. v., men forsaavidt disse Varer fremkommer i Detailhandelen, vil de ikke blive mærket (L), og de vil saaledes kunne sælges uden Indkøbstilladelse.

II. Uddeling af Indkøbstilladelser.

Udlevering af Indkøbstilladelser for Lagenvarer finder Sted ved Kommunalbestyrelsernes Foranstaltning.

Udleveringen skal ikke ske paa en bestemt Dag, men efterhaanden som Begøring om Indkøbstilladelse er modtaget og behandlet, jfr. nærmere nedenfor. Begøringen skal indgives skriftligt paa særlige Blanketter, der skal være affattet i Overensstemmelse med den som Bilag til dette Cirkulære aftrykte Formular. *Det bedes paaset, at Formularen er nøjagtigt udfyldt.*

Fra Direktoratet for Vareforsyning vil der snarest blive tilsendt Kommunalbestyrelserne et Antal Indkøbstilladelser. Under Hensyn til de meget knappe Forsyninger af Lagenstoffer vil det foreløbig kun være muligt at uddele et meget begrænset Antal Indkøbstilladelser, og *der vil antagelig ikke i indeværende Aar kunne stilles yderligere Indkøbstilladelser til Raadighed for Kommunerne.* Det vil derfor kunne være hensigtsmæssigt, at Kommunerne saa vidt muligt reserverer en mindre Del af Indkøbstilladelserne til eventuelt senere fremkomne paatrængende Tilfælde.

Man anmoder Kommunalbestyrelserne om — eventuelt gennem de sociale Udvalg — saa vidt muligt at drage Omsorg for, at de fremsendte Indkøbstilladelser fordeles til saadanne Forbrugere, som maa antages at have det mest paatrængende Behov for Anskaffelse af Sengelinned, idet

de enten helt er udgaaet for Sengelinned eller dog ikke er i Besiddelse af den mest nødtørftige Beholdning heraf. 12 Juli.
Nr. 213.
I Almindelighed bør de Forbrugere i første Række komme i Betragtning, som gennem en Aarrække har levet under særlig vanskelige økonomiske Forhold, f. Eks. paa Grund af langvarig Arbejdsløshed eller lignende. I denne Forbindelse bør Opmærksomheden i Særdeleshed være henvendt paa saadanne Forbrugere, der i de senere Aar har modtaget økonomisk Hjælp fra det offentlige, herunder f. Eks. Invaliderente. Iøvrigt maa særligt Hensyn tages til Familier med smaa Børn, og herunder navnlig til børnerige Familier, samt til Unge der har indgaaet Ægteskab i de senere Aar, og Husstande, der har mistet deres Sengelinned ved Brand, Tyveri eller lignende, ligesom ogsaa Sygdom eller Graviditet bør tages i Betragtning.

Kommunalbestyrelsen træffer Bestemmelse om, paa hvilke Maade Behandlingen af Andragender om Indkøbstilladelser skal tilrettelægges. Naar bortses fra de Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen paa Grund af Kommunens ringe Indbyggerantal har personligt Kendskab til de enkelte Husstandes Forhold, vil det kunne tilraades, at *Kommunalbestyrelserne med Henblik paa at opnaa en saa retfærdig Fordeling af Indkøbstilladelserne som muligt træder i Samarbejde med stedlige Institutioner med filantropiske og lignende Formaal, saasom Mødrehjælpen, Dansk Rode Kors, Tuberkulosestationerne, Menighedsplejen, Husmoder- og Kvindeorganisationer m. v. i Særdeleshed saadanne Institutioner, der igennem deres Virksomhed har nærmere Kendskab til de enkelte Hjem indenfor Kommunen. Ogsaa Arbejdsløshedskasserne vil kunne inddrages i et saadant Samarbejde.* Indkøbstilladelserne vil da kunne uddeles efter anbefaling fra de paagældende Institutioner. Navnlig i større Byer vil det formentlig kunne være praktisk, at der nedsættes et Udvalg med Repræsentanter for Institutioner som de nævnte, saaledes at de indkomne Ansøgninger forelægges for Udvalget, som — eventuelt efter nærmere Undersøgelse ved Besøg i de paagældende Hjem eller paa anden Maade — gør Indstilling til Kommunalbestyrelsen.

12 Juli. Hver Indkøbstilladelse lyder paa $2\frac{1}{2}$ m Stof (dobbel
 Nr. 213. Bredde) mærket . Indtil videre maa der af Kommunal-
bestyrelsen i det højeste udleveres 2 Indkøbstilladelser for
hver Person i vedkommende Husstand, for Børn under
15 Aar dog kun een Indkøbstilladelse. Saafremt Husstanden
 er i Besiddelse af *noget* Sengelinned bør der ved Tildelingen
 af Indkøbstilladelser tages Hensyn hertil, saaledes at der
 eventuelt gives Husstanden et mindre Antal Indkøbstilla-
 delser, end foranstaaende Regler giver Mulighed for. I
 ganske særlige Tilfælde, saaledes navnlig hvor der er Tale
 om langvarig Sygdom eller lignende, vil der kunne udleveres
 indtil 4 Indkøbstilladelser for samme Person.

Indkøbstilladelserne udfyldes af Kommunalbestyrel-
 serne. Hver Indkøbstilladelse skal forsynes med vedkom-
 mende Forbrugers Navn og Adresse samt indeholde An-
 givelse af Dato for Udstedelsen. Af Kontrollensyn bedes
 Indkøbstilladelsens Nummer paaført Begæringsblanketten,
 inden Tilladelsen udleveres til vedkommende Forbruger.

For at undgaa dobbelt Udlevering af Indkøbstilladelser
 maa det derhos bl. a. med Henblik paa Flytninger foranle-
 diges anført i Folkeregisteret (paa Hovedkortet) for de
 enkelte Medlemmer af Husstanden, hvorvidt Indkøbstil-
 ladelse er udleveret, hvilket atter ved Fraflytning fra Kom-
 munen maa anføres paa Flyttemeddelelsen (f. Eks. saaledes:
 »Indkøbstilladelse for L-Varer udleveret«). Finder Ud-
 levering af Indkøbstilladelser til en Husstand Sted med
 Henblik paa Husstandens Folkehold, vil Udleveringen dog
 ikke være at anføre, naar der senere udfærdiges Flyttemed-
 delelse for de paagældende Medhjælpere. Udviser Flytte-
 anmeldelsen, at Indkøbstilladelse er udleveret, skal dette
 anføres i Tilflytningskommunens Folkeregister.

III. Detaillisters Salg.

Salg til Forbrugere af L-mærkede Varer maa kun
 finde Sted mod Aflevering af Indkøbstilladelse lydende paa
 vedkommende Kundes Navn.

Indkøbstilladelser, der ikke er indleveret til Detaillisten inden Udløbet af den paa Tilladelsen anførte Frist, er ugyldige. 12 Juli.
Nr. 213.

Indkøbstilladelser giver vedkommende Forbruger Ret til hos Detailhandlere, der normalt forhandler de paagældende Varer, at indkøbe eller *afgive Bestilling* paa det paa Tilladelsen anførte Kvantum Lagenvarer. Vedkommende Detailhandler er, naar gyldig Indkøbstilladelse afleveres til ham, og han ikke er i Besiddelse af Lager af de paagældende Varer, pligtig at bestille Varerne hos en Grossist (Importør) eller Fabrikant.

Med Henblik paa de nævnte Bestillinger er Indkøbstilladelserne ved Perforering delt, saaledes at Forbrugerne ved Aflevering af Indkøbstilladelsen i en Detailhandel kan afrive og beholde den dertil bestemte Talon, efter at denne er paategnet af Detailhandleren som Kvittering for Indkøbstilladelsens Aflevering. Talonen skal af Forbrugeren ved Varens Modtagelse afleveres til Detailhandleren, der indtil videre skal opbevare modtagne Taloner.

Da der ved Fordelingen af Indkøbstilladelser til Kommunen er taget Hensyn ogsaa til Produktionen af Hvidevarer i de kommende Maaneder, vil der eventuelt kunne hengaa nogen Tid, inden der kan udleveres Varer i Henhold til indsendte Indkøbstilladelser.

IV. *Grossisters og Fabrikanters Salg.*

De af de Næringsdrivende modtagne Indkøbstilladelser anvendes — saafremt vedkommende ikke selv er i Besiddelse af L-mærkede Varer — ved Indkøb af de paagældende Varer hos de Leverandører, og Salg af L-mærkede Varer i Engrosleddene maa saaledes ogsaa kunne finde Sted mod Aflevering af tilsvarende Indkøbstilladelser.

Fabrikanter og Importører skal senest den 10. i den første Maaned i hvert Kvartal indsende de af dem modtagne Indkøbstilladelser, i Henhold til hvilke der i det foregaaende Kvartal er solgt L-mærkede Varer, til Direktoratet for Vare-

12 Juli. forsyning, Vognmagergade 2, København K., hvorfra der vil tilgaa de paagældende en Kvittering. Følgesedler til Brug ved Indsendelsen vil kunne faas udleveret hos Direktoratet for Vareforsyning.

V. Mærkningen af Varer med (L).

Virksomheder, der fremstiller Lagenvarer af eller med Bomuld er efter nærmere Anvisning fra Direktoratet for Vareforsyning pligtige at forsyne de paagældende Varer med Mærket (L). Varer af ren Hør eller ren Celluld skal som foran anført ikke mærkes (L).

Virksomheder, der indfører eller har indført Tekstilvarer her til Landet efter 5. Maj 1945, er i Henhold til Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 2. Oktober 1945 pligtige inden Varernes Videresalg at forelægge Prøver af de paagældende Varer for Direktoratet for Vareforsyning til Afgørelse af, hvorvidt Varerne skal mærkes (K), jfr. dog i denne Forbindelse den af Direktoratet for Vareforsyning den 15. Februar 1946 udsendte Meddelelse til Importørerne. Denne Forelæggelse for Direktoratet for Vareforsyning finder fremtidig, forsaavidt angaar Varer af eller med Bomuld, der er egnet til Lagner m. v., Sted ogsaa med Henblik paa, om Varerne skal mærkes (L). Der vil fra Direktoratet for Vareforsyning fremkomme nærmere Meddelelse til Importørerne om, i hvilket Omfang Forelæggelsen af Prøver for Direktoratet eventuelt vil kunne undlades.

Hvert Stykke Stof, som i Henhold til foranstaaende skal mærkes (L), skal, forinden det udleveres fra Fabrikant eller Importør, være forsynet med det omhandlede Mærke paa en Etiket, der med en Lidse skal være fastgjort til Stofrullens inderste Kant.

Saafernt der maatte forekomme Import af Dynesatin til Sengelinned eller af færdigt Sengelinned, som skal mærkes (L), kan Direktoratet for Vareforsyning give Paalæg om, at Varerne kun maa sælges til særlige af Direktoratet

anviste Købere. Anses det for muligt at lade saadanne 12 Juli.
Varer indgaa i den almindelige Fordeling af Lagenvarer, Nr. 213.
kan Direktoratet for Vareforsyning give Paalæg om, at
Varerne foruden L-Mærket skal forsynes med Angivelse af,
hvilket Kvantum i Metermaal Varen skal anses at modsvare
ved Udlevering paa Indkøbstilladelser.

Fjernelse eller Forvanskning af det omhandlede Mærke,
forinden Varen er bortsolgt til Forbruger, er forbudt.

De Erhvervsdrivende skal paase, at Varer, der ved
Modtagelsen er mærket (L), ogsaa ved Videresalg er for-
skriftsmæssigt mærket, uanset om Varen i Mellemtiden er
blevet opdelt i flere Stykker. Dette gælder dog ikke Salg
i Detailhandelen af Stof i Metermaal, naar Varen, samtidig
med at Salget finder Sted, afklippes et Stykke mærket
Metervare.

*L-mærkede Varer maa ikke gøres til Genstand for erhvervs-
mæssig Oparbejdning med Salg for Øje.* Der er derimod intet
til Hinder for, at vedkommende Forbruger, der har erhvervet
Stof i Henhold til Indkøbstilladelse, kan lade dette op-
arbejde til Sengelinned hos en Næringsdrivende. Iøvrigt
henledes Opmærksomheden paa Bestemmelserne paa Side
2—3 i Handelsministeriets Cirkulære af 26. Juni 1946,
hvorefter som Hovedregel heller ikke andre Metervarer af
eller med Bomuld maa benyttes til Fremstilling med Salg
for Øje af Sengelinned.

VI. Almindelige Bestemmelser.

Med Hensyn til den praktiske Fremgangsmaade ved
Indkøbstilladelseernes Udlevering vil Kommunalbestyrelsen
kunne træffe de nærmere Bestemmelser. Det bør ved Med-
delelse i de stedlige Dagblade eller paa anden hensigtsmæssig
Maade offentliggøres, hvor naa Udleveringen af Indkøbs-
tilladelser paabegyndes indenfor Kommunen. Opmærk-
somheden henledes i denne Forbindelse paa det foran under
Afsnit II anførte vedrørende Tilraadeligheden af et Sam-
arbejde med stedlige Institutioner m. v. ved Udleveringen
af Indkøbstilladelser. Det vil være hensigtsmæssigt, at det

12 Juli. samtidig med den nævnte Offentliggørelse fremhæves, at
 Nr. 213. det kun er muligt at imødekomme Begæringer i meget
 begrænset Omfang, og at det derfor er formaalsløst at ind-
 give Begæring, saafremt der ikke foreligger et absolut paa-
 trængende Behov for Lagner.

Indkøbstilladelserne er strengt personlige. Køb, Salg
 eller anden Overdragelse af disse er forbudt. De i Bekendtgørelse
 Nr. 647 af 16. December 1940 §§ 1—3 indeholdte
 Bestemmelser om Opbevaring m. v. af Rationeringskort og
 disses Afstempling ved Modtagelsen i Detailhandelen finder
 tilsvarende Anvendelse paa de her omhandlede Indkøbs-
 tilladelser.

Nr. 213. Min.-Tid. A. 435—438.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser og Brændselsudvalg ang. Rationering af Petroleum og Brændselolie.

Man skal herved meddele, at næste Rationeringsperiode for Petroleum og Brændselolie omfatter Tiden fra *1. August til 31. Oktober 1946*. Tildelingen finder som hidtil Sted ved Direktoratet for Vareforsynings, Fordelingskontorets, og Kommunalbestyrelsernes (Brændselsudvalgenes) Foranstaltning.

Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) kan alene udlevere Rationeringsmærker for Petroleum og Brændselolie i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler, medens Udlevering af Rationeringsmærker i alle andre Tilfælde finder Sted ved Foranstaltning af Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret, (Adr.: Vognmagergade 2, København K.).

Endvidere kan Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) til visse nedenfor angivne landbrugsmæssige Formaal udlevere Rationeringsmærker for Benzin.

Henvendelse om Rationeringsmærker til Fiskeribrug rettes til Fiskerikontrollen i vedkommende Distrikt.

Rationeringsmærker vil snarest blive fremsendt til samtlige Amtmænd til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene), hvorfor alle Henvendelser

fra Kommunalbestyrelserne om Udlevering af Mærker maa rettes til Amtet. Mærkerne maa opbevares under forsvarlig Laas og Lukke eller under tilbørligt Tilsyn, jfr. Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940. 12 Juli.
Nr. 214.

Ved Ansøgning om Petroleum til Kogning og Belysning vil de hidtil benyttede Ansøgningskemaer, hvoraf Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) foranlediger anskaffet det fornødne Antal Eksemplarer, fortsat kunne anvendes, medens der i alle andre Tilfælde maa benyttes de særlige Ansøgningskemaer, der er udsendt fra Fordelingskontoret.

Ingen Rationeringsmærker maa udleveres forinden Afgivelse af en skriftlig Ansøgning. Ved Ansøgningernes Behandling vil følgende Regler være at iagttage:

I. Udlevering af Rationeringsmærker til Husholdninger og til andet privat Forbrug.

A. Kogning m. v.

Rationeringsmærker til Køb af Petroleum til Kogning maa alene udleveres til private Husholdninger i Boliger, i hvilke der ikke er installeret almindeligt Komfur, Gas eller elektrisk Kogeindretning, der er anvendelig til daglig Madlavning, Kogning m. v.

Saaframt det godtgøres, at et installeret Komfur er uanvendeligt, og at det ikke uden urimelige Omkostninger kan istandsættes, kan der efter Kommunalbestyrelsens (Brændselsudvalgets) Bestemmelse udleveres Rationeringsmærker til Kogning m. v. i samme Omfang, som hvis intet Komfur havde været installeret.

Der vil herefter til Kogning i private Husholdninger i *Ejendomme med fast Helaarsbeboelse* for hele Rationeringsperioden kunne udleveres Rationeringsmærker til Indkøb af 15 Liter Petroleum for hver Husstand med egen Husholdning med Tillæg af 6 Liter for hver Person indenfor Husstanden samt et yderligere Tillæg paa 6 Liter for hvert Barn under 2 Aar.

12 Juli. Til Logerende, der ikke hører til Boligens Indehavers
 Nr. 214. Husstand, kan der kun udleveres Rationeringsmærker til
 Kogning forsaavidt det udtrykkelig godtgøres, at de paa-
 gældende har egen Husførelse. Spiser vedkommende Loge-
 rende saaledes paa Hotel eller i Spisepensionat, vil der ikke
 kunne udleveres Mærker til Kogning.

Til *Sommerhuse* udleveres, forudsat at det sandsynlig-
 gøres, at Huset vil blive beboet i mindst 4 Uger af Ratio-
 neringsperioden, uanset Antallet af Beboere, Rationerings-
 mærker til Indkøb af 21 Liter Petroleum ialt for Perioden
 indtil 1. November 1946. Herudover vil der endvidere
 kunne udleveres Rationeringsmærker til Indkøb af 6 Liter
 Petroleum for hvert Barn under 2 Aar, saafremt Anmodning
 herom fremsættes. Saafremt det maa antages, at Huset
 bliver beboet i kortere Tid, vil der være at udlevere et i
 Forhold til Beboelsestiden nedsat Antal Rationeringsmærker
 efter Kommunalbestyrelsens (Brændselsudvalgets) Skøn.

Til *Kolonihavehuse, Week-end Huse og lign.*, det vil sige
 Huse, der ikke benyttes til fast Beboelse, kan der, naar det
 sandsynliggøres, at der er Anvendelse herfor, for den nævnte
 Periode udleveres Rationeringsmærker til Indkøb af ialt
9 Liter Petroleum.

I Tilfælde, hvor en Husejer udlejer en Del af sit Hus
 til Sommergæster med egen Husholdning, saaledes at han
 selv bebor Værelser uden Komfur eller lignende, vil der
 kunne udleveres Petroleumsmærker til den paagældende i
 Overensstemmelse med de for Sommerhuse fastsatte Regler.

Rationeringsmærker til Køb af Petroleum, der anvendes
 til Sommerhuse m. v., udleveres til Sommerhusets Ejer,
 eller hvis denne ikke maatte være til Stede, efter Kom-
 munalbestyrelsens (Brændselsudvalgets) Bestemmelse event-
 tuelt til den faste Lejer. Det paahviler Ejeren (den faste
 Lejer) af et Sommerhus at fordele de ham udleverede Ratio-
 neringsmærker mellem eventuelle Fremlejetagere i Forhold
 til Benyttelsestiden.

Tildelingerne til Sommerhuse, Kolonihavehuse og
 lign. kan, saafremt Forbrugerne nærer Ønske herom, tillige

anvendes til Belysningsformaal. — Saafremt der i Sommerhuse, Kolonihavehuse og lign. er installeret Komfur, Gas eller elektrisk Kogeindretning, og Tildeling til Kogning i Henhold til foranstaaende Regler saaledes ikke kan finde Sted, kan der til Belysning tildeles et mindre Kvantum Petroleum, hvis elektrisk Lys eller Gadebelysning ikke er installeret. 12 Juli. Nr. 214.

B. Belysning.

Rationeringsmærker til Køb af Petroleum til Belysning i private Boliger maa alene udleveres i Tilfælde, hvor elektrisk Lys eller Gasbelysning ikke er installeret i Boligen. Ligeledes maa det iagttages, at Rationeringsmærker ikke udleveres til Belysning af Værelser uden anden Belysning i de Tilfælde, hvor saadanne Værelser er beliggende i Ejendomme, der iøvrigt har elektrisk Installation. Kun i særlige Tilfælde og med Fordelingskontorets Samtykke kan der gøres Undtagelse fra denne Regel.

Til Husstande, der herefter er henvist til at benytte Petroleum til Belysning, kan der udleveres Rationeringsmærker til Indkøb af 12 Liter Petroleum for hver Husstand med Tillæg af 6 Liter for hver Person indenfor Husstanden over 15 Aar.

Med Hensyn til Tildeling af Petroleum til *Belysning i Sommerhuse, Kolonihavehuse, Week-end Huse og lign.* henvises til Afsnit I. A.

C. Opvarmning og andre Anvendelser.

Tildeling af Petroleum og Brændselolie til Opvarmning i privat Beboelse kan ikke finde Sted.

II. Udlevering af Rationeringsmærker til Brug i Forbindelse med Erhvervsudøvelse

A. Belysning.

Rationeringsmærker til Køb af Petroleum til erhvervs-mæssig Belysning maa alene udleveres til Virksomheder, hvor elektrisk Lys eller Gasbelysning ikke er installeret.

12 Juli.
Nr. 214. Til Virksomheder, der herefter er henvist til at benytte Petroleum til Belysning, kan der, forsaavidt det drejer sig om Landbrugsvirksomheder, udleveres Rationeringsmærker til Køb af højst 10 Liter Petroleum, hvis Ejendommens Malkekvægbestand ikke overstiger 5 Køer. Til Ejendomme med 6—10 Køer kan udleveres Mærker til Køb af 16 Liter Petroleum. Overstiger Ejendommens Malkekvægbestand 10 Køer, kan der yderligere tildeles Mærker for højst 10 Liter Petroleum for hver 10 Køer, udover de første 10, dog at Tildelingen aldrig maa overstige 60 Liter ialt.

Til andre Erhvervsvirksomheder, Forsamlingshuse og lign. kan udleveres Rationeringsmærker til Køb af højst 12 Liter Petroleum. Tildelingen herudover kan alene finde Sted med Fordelingskontor ts Samtykke.

B. Opvarmning.

Tildeling af Petroleum og Brændselsolie til erhvervsmæssig Rumopvarmning samt til Opvarmning af Rugemaskiner og Kyllingemødre kan ikke finde Sted.

C. Motorer og ikke-indregistreringspligtige Traktorer der anvendes udenfor Landbruget.

Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) kan tildele Petroleum, Brændselsolie og Benzin til Anvendelse i Motorer eller ikke-indregistreringspligtige Traktorer til Landbrugere, som ikke har Adgang til anden Drivkraft, efter følgende Regler:

a. Tildeling kan gives direkte til Landbrugere, der i egen Virksomhed benytter egne stationære Motorer eller ikke-indregistreringspligtige Traktorer.

b. Til Landbrugere, der lader Arbejdet udføre af Tærskeselskab eller en Entreprenør, kan der ikke gives nogen direkte Tildeling, men Tildelingen vil i saadanne Tilfælde være at give til vedkommende Tærskeselskab eller En-

treprenør i den Kommune, i hvilken Arbejdet skal finde Sted. 12 Juli.
Nr. 214.

c. Til Brug ved Ansøgning om Tildeling af Petroleum, Brændselolie og Benzin benyttes de Ansøgningskemaer, som af Fordelingskontoret er fremsendt til Kommunalbestyrelserne (Brændseludvalgene). Forsaavidt Ansøgning indgives af et Tærskeselskab eller en Entreprenør, maa der med Ansøgningen følge en Liste over de Landbrugere indenfor Kommunen, for hvilke Arbejdet skal udføres, og saaledes, at Arealets Størrelse er angivet i hvert enkelt Tilfælde og er bekræftet af den paagældende Landbruger.

1. *Mejning.*

Tildelingen fastsættes under Hensyn til Størrelsen af det Areal, der nødvendigvis maa mejes ved Anvendelse af traktordrevne eller motordrevne Selvbindere saaledes, at der til traktordrevne Selvbindere tildeles indtil 10 Liter Petroleum eller 10 kg Brændselolie pr. ha. Til Mejning ved Anvendelse af Selvbindere med benzindrevne Paahængsmotorer kan tildeles indtil 4 Liter Benzin pr. ha.

Saaframt det i Forbindelse med Anvendelsen af Petroleum og Brændselolie til ovennævnte Formaal vil være nødvendigt at anvende *Benzin eller Petroleum til Start*, kan der hertil samtidig med Udlevering af Rationeringsmærker for Petroleum og Brændselolie udleveres Rationeringsmærker for Benzin eller Petroleum svarende til 5 pCt. af det tildelte Kvantum Petroleum og Brændselolie, dog mindst 2 Liter. Eventuelle Brøker, der fremkommer ved Udregning af en Tildelings Størrelse, forhøjes til nærmeste hele Tal.

2. *Tærskning.*

Tildelingernes Størrelse, der beregnes paa Grundlag af det Areal, fra hvilket Afgrøden skal tærskes inden 1. November 1946, fastsættes paa følgende Maade:

12 Juli. Til Dieselmotorer, uanset
Nr. 214.

Tærskværkets Størrelse	højest 12 Liter Petroleum pr. ha
- andre Raaolienmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er over 20"	— 16 — — —
- andre Raaolienmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er 20" eller derunder	— 20 — — —
- Petroleumsmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er over 20"	— 16 — — —
- Petroleumsmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er 20" eller derunder	— 20 — — —
- Benzinmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er over 20"	— 16 — Benzin — —
- Benzinmotorer, naar Tærskværkets Størrelse er 20" eller derunder	— 20 — — —

Af Brændselsolie kan der til Dieselmotorer tildeles indtil 10 kg pr. ha og til Raaolienmotorer indtil 15 kg pr. ha.

Tildeling af Benzin og Petroleum til Start foretages efter de under Pkt. 1 angivne Regler.

Til Tærskeselskaber eller Tærskentreprenører vil der, saafremt det ikke er muligt at foretage Flytning af Tærskværk, uden yderligere Tildeling af flydende Brændstof, kunne tildeles indtil 1 Liter Petroleum eller 1 kg Brændselsolie pr. km, Tærskværket nødvendigvis skal transporteres. Tildelingen maa dog i intet Tilfælde overstige henholdsvis 150 Liter Petroleum eller 150 kg Brændselsolie.

3. *Markarbejde.*12 Juli.
Nr. 214.

Tildelingen fastsættes saaledes, at den vil være tilstrækkelig til Dækning af Forbruget til hele Efteraarsarbejdet uanset om dette ikke maatte være endelig afsluttet inden 1. November 1946.

Tildelingen maa dog i intet Tilfælde overstige 20 Liter Petroleum eller 20 kg Brændselolie pr. ha under Plov, uanset om den paagældende er i Besiddelse af flere Traktorer.

Tildeling af Benzin og Petroleum til Start foretages efter de under Pkt. 1 angivne Regler.

4. *Malkning.*

Til Drift af Malkmaskiner, der drives med Benzinmotor, kan der for Tiden indtil 1. November 1946 tildeles Benzin efter følgende Regler:

Til Ejendomme med:

5 Malkekøer.....	højst	65	Liter	Benzin
6—10 —	—	85	—	—
11—15 —	—	100	—	—
16—30 —	—	130	—	—
31—50 —	—	195	—	—
51 og flere —	—	245	—	—

Saaframt der til Malkning anvendes Petroleumsmotor, kan der tildeles Petroleum efter de for Benzin gældende Regler, og saaframt det i Forbindelse med Anvendelsen af Petroleum vil være nødvendigt at anvende *Benzin til Start*, kan der hertil samtidig med Udleveringen af Rationeringsmærker for Petroleum udleveres Rationeringsmærker for Benzin svarende til højst 10 pCt. af det tildelte Kvantum Petroleum.

5. *Formaling, Vandpumpning, Hakkelseskæring m. v.*

Til Formaling, Vandpumpning, Hakkelseskæring m. v. kan der til Ejendomme med et Areal paa 5 ha under Plov eller derunder tildeles indtil 15 Liter Petroleum for hele

12 Juli. Rationeringsperioden. Til Ejendomme med et Areal paa Nr. 214. over 5 ha under Plov kan der tildeles indtil 3 Liter Petroleum pr. ha; dog maa Tildelingen i intet Tilfælde overstige 200 Liter.

Tildeling af Benzin til Start af Petroleumsmotorer foretages efter de under Pkt. 1 angivne Regler.

Forsaavidt der til de paagældende Arbejder anvendes Benzin- eller Raaolienmotorer, kan der tildeles Benzin eller Brændselolie efter de for Petroleum gældende Regler.

D. Motorer og ikke-indregistreringspligtige Traktorer der anvendes udenfor Landbruget.

Alle Ansøgninger om Tildeling af Petroleum eller andet Brændstof til Motorer og ikke-indregistretingspligtige Traktorer der anvendes udenfor Landbruget vil være at indsende til Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret.

Ansøgninger indgives til Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) paa de særlige Ansøgningsskemaer, der tilstilles Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) fra Fordelingskontoret. Ved Ansøgningernes Indsendelse til Fordelingskontoret skal disse være ledsaget af Kommunalbestyrelsens (Brændselsudvalgets) Udtalelse om Tildelingens Nødvendighed og Størrelse.

Det tilføjes, at der ikke vil kunne forventes Tildeling af Petroleum eller andet flydende Brændstof til Traktorer, forsaavidt disse er ombygget til Generatordrift.

E. Teknisk Brug m. v.

Til teknisk Brug (herunder bl. a. til Blæselamper, der benyttes af Blikkenslagere, Gas- og Vandmestre, i Maskinværksteder m. m., til Rensning og Afvaskning af Maskiner m. m., til Bogtrykkerier, Reproduktionsanstalter, til Fabrikationsvirksomheder som f. Eks. Farve- og Lakfabrikker, Forniklingsanstalter, til Fabrikation af Desinfektions- og Imprægneringsvædsker og iøvrigt til alle andre erhvervs-mæssige Anvendelser end til Drift af Motorer) kan der for

den omhandlede Periode udleveres Rationeringsmærker til saadant Forbrug, der godtgøres at være strengt nødvendigt; dog maa der, medmindre Fordelingskontoret tiltræder dette, ikke udleveres Rationeringsmærker lydende paa over 40 Liter ialt. Det maa nøje paases, at Rationeringsmærker ikke udleveres til Køb af Petroleum til Formaal, hvor Petroleum normalt ikke anvendes, eller til saadanne Formaal, hvortil anden Erstatningsvare vil kunne bruges, f. Eks. vil der saaledes ikke kunne udleveres Mærker til Køb af Petroleum til Rensning af Malerpensler og Malerbøtter eller iøvrigt til Brug i Malervirksomhed.

Udlevering af Rationeringsmærker finder alene Sted til private Forbrugere, der er tilmeldt vedkommende Kommunes Folkeregister. Tildelingerne til Sommerhuse og Kolonihavehuse og lign. vil dog være at foretage i den Kommune, hvor disse Huse er beliggende.

Ansøgningerne skal af Kommunalbestyrelsen (Brændselsudvalget) underkastes en nøje og kritisk Gennemgang med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa antages, at den paagældende opfylder Betingelserne for at erhverve Rationeringsmærker til det eller de Formaal, der er anført i Ansøgningen. I det Omfang, det skønnes fornødent vil Oplysningerne i Ansøgningsblanketten bl. a. være at sammenholde med Folkeregistrets Udvisende.

Man henleder Opmærksomheden paa, at eventuelle Tvilsspørgsmaal bør forelægges Fordelingskontoret, saaledes at Sagen kan finde sin Afgørelse efter Forhandling med Brændselsolie-Nævnet.

Det paahviler Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) at drage Omsorg for, at der føres nøje Regnskab over de udleverede Petroleumsmærker, og at iagttagelse den største Omhu ved Opbevaringen og Udleveringen af disse. Regnskabet maa føres saaledes, at det til enhver Tid kan godtgøres, i hvilket Omfang og til hvilke Formaal Ratio-

12 Juli. neringsmærker er udleveret. Paa hvert Ansøgningsskema
Nr. 214. skal anføres, for hvilket Antal Liter der er udleveret Mærker
til Ansøgeren.

Snarest muligt efter Tildelingens Afslutning og *senest den 15. November 1946* indsender Kommunalbestyrelsen (Brændselsudvalget) til Fordelingskontoret en Opgørelse over samtlige uddelte Mærker med Angivelse af, hvormange Mærker der er uddelt til hver enkelt af de foran angivne Formaaler. Blanketter til disse Opgørelser vil blive tilstillet Kommunalbestyrelserne fra Fordelingskontoret. Til Brug ved Opgørelsen og ved eventuelle senere Uddelinger for kommende Rationeringsperioder bør alle Andragender nøje opbevares. *Det fremhæves, at det er af afgørende Betydning for fremtidige Tildelingers Tilrettelæggelse, at det fornævnte Regnskab over udleverede Mærker føres nøjagtigt, og man henstiller indtrængende, at den anførte Indsendelsesfrist nøje overholdes.*

Med Hensyn til den praktiske Fremgangsmaade ved Rationeringsmærkernes Uddeling vil Kommunalbestyrelsen (Brændselsudvalget) kunne træffe de nærmere Bestemmelser. Det bør snarest ved Meddelelse i de stedlige Dagblade eller paa anden hensigtsmæssig Maade offentliggøres, hvorledes Uddeling finder Sted indenfor Kommunen.

Nr. 214. Min.-Tid. A. 441—446.

12 Juli. **Min. for særlige Anliggendes Cirk.** til Køben-
Nr. 215. havns Magistrat m. fl. om Gennemførelsen af Lov Nr. 376 af 12. Juli 1946 om Tillæg til Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre.

I.

Ved § 1 i Lov Nr. 376 af 12. Juli 1946 om Tillæg til Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre er Erstatningsraadet bemyndiget til efter nærmere Undersøgelse i det enkelte Tilfælde og under visse i Loven angivne Betingelser at bringe Bestemmelserne i Erstatningslovens Afsnit 2, 3 og 5 til Anvendelse paa danske

Statsborgere — henholdsvis deres efterladte —, der er vendt hjem her til Landet, efter at de i Udlandet har gjort en Indsats i Krigen eller paa forskellig Maade er ramt af Krigsforholdene. Tillægsloven er aftrykt som Bilag til nærværende Cirkulære. 12 Juli.
Nr. 215.

Som det vil ses, angaar den Bemyndigelse, der ved Tillægsloven er givet Erstatningsraadet, ikke Erstatningslovens *Afsnit 1* vedrørende Erstatning for *Invaliditet og Død*, som er en Følge af Krigshandlinger eller krigslignende Handlinger. Dette skyldes, at Erstatningsraadet allerede i Lovens § 64, Stk. 1, har den fornødne Beføjelse til at gøre Afsnit 1 anvendelig paa saadanne Handlinger, som er foretaget i Udlandet. Med Hensyn til Afsnit 2, 3 og 5 i Erstatningsloven giver Tillægsloven derimod Hjemmel til at gøre Bestemmelserne i de nævnte Afsnit anvendelige paa Handlinger eller Begivenheder i Udlandet, der ikke omfattes af selve Erstatningsloven.

For at Erstatningsraadet efter Loven af 12. Juli 1946 kan tillægge en hjemvendt dansk Statsborger eller hans efterladte *Hædersgave* i Henhold til Erstatningslovens *Afsnit 2*, er det en Betingelse, at vedkommende under Krigen 1939—45 i Udlandet har gjort *en Indsats paa allieret Side*.

Efter Tillægsloven kan Erstatningsraadet endvidere yde *Godtgørelse for Lidelse og Tort* i Medfør af Erstatningslovens *Afsnit 3* til hjemvendte danske Statsborgere, som i Tiden fra 9. April 1940 i Udlandet har været *underkastet Frihedsberøvelse enten som Følge af Deltagelse i Frihedsbevægelsen i vedkommende Land eller paa Grund af vedkommende udenlandske Myndigheders Bedømmelse af Danmarks politiske Stilling under den tyske Besættelse*. Ved dette sidste er der tænkt paa Tilfælde, hvor Danske, navnlig i den første Del af Besættelsen, er blevet interneret eller fængslet af Myndighederne i de allierede Lande, f. Eks. af de frie franske Myndigheder i Afrika, ud fra den Opfattelse, at Danmark stod paa tysk Side i Krigen.

Endelig kan Erstatningsraadet efter Tillægsloven yde *Støtte til Paabegyndelse eller Fortsættelse af Virksomhed eller*

12 Juli. *Uddannelse samt til Genoprettelse af særlige Tab* i Henhold til Erstatningslovens *Afsnit 5*, saafremt de paagældendes Forhold efter Hjemkomsten *paa Grund af deres Indsats eller paa Grund af fjendtlige Overgreb* kan danne Grundlag for at yde saadan Støtte. Som Eksempel herpaa kan nævnes Tilfælde, hvor de paagældende paa Grund af Krigsbegivenhederne har mistet praktisk talt alt, hvad de ejede. Naar der tales om fjendtlige Overgreb i Udlandet, tænkes der paa Overgreb, forøvet enten af tyske Myndigheder eller af Myndigheder i de under Krigen med Tyskland forbundne Lande, herunder Japan, eller af de med saadanne Myndigheder samarbejdende Korps, Organisationer eller Enkeltpersoner.

Det bemærkes endelig, at Aarsagen til, at Erstatningslovens Afsnit 4 (Erstatning for Tingsskade) ikke er nævnt i Tillægsloven, navnlig er de bevismæssige og vurderingsmæssige Vanskeligheder, der vilde være forbundet med en Opgørelse af saadanne, i Udlandet indtrufne Skader.

Begæring om Ydelse i Henhold til Loven af 12. Juli 1946 indgives paa de hidtil anvendte Skemaer, jfr. Ministeriets Cirkulære af 3. Oktober 1945. Der maa dog drages Om-sorg for, at de særlige Oplysninger, der efter Tillægsloven er nødvendige til Sagens Bedømmelse, jfr. foranstaaende, paaføres Skemaet, ligesom der i videst mulig Udstrækning maa vedlægges Dokumentation for de særlige Forhold, der taler for, at en Ydelse gives. Begæringen indgives i Storkøbenhavn gennem Centralkontoret for særlige Anliggender for Storkøbenhavn og i det øvrige Land gennem det sociale Udvalg med Bistand af den tilforordnede for særlige Anliggender, jfr. Cirkulære herfra af 26. Januar 1946 og Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af samme Dato. Forsaavidt angaar Hædersgaver efter Erstatningslovens Afsnit 2 bliver der ligesom indenfor denne Lovs oprindelige Omraade ikke Tale om Indgivelse af særlig Ansøgning, men Afgørelsen træffes af Erstatningsraadet paa Grundlag af de af Direktoratet for Ulykkesforsikringen trufne Afgørelser vedrørende Erstatning i Henhold til Afsnit 1. Der bør derfor i Forbindelse med Indsendelsen af Skema i Henhold til Afsnit 1 for Personer,

der skønnes at kunne faa tillagt Hædersgave i Anledning af Indsats under Krigen paa allieret Side, gives de fornødne Oplysninger med Dokumentation i saa Henseende samt afgives Indstilling om, hvorvidt saadan Hædersgave bør ydes.

12 Juli.
Nr. 215.

Da det beror paa Erstatningsraadets Skøn, om der i det enkelte Tilfælde vil kunne tillægges en Person Ydelser i Overensstemmelse med Tillægsloven, maa enhver Begæring i saa Henseende ekspederes videre til Erstatningsraadet, og de sociale Udvalg og de tilfornordnede, henholdsvis Centralkontoret, kan derfor lige saa lidt som med Hensyn til Erstatningslovens oprindelige Omraade paa egen Haand afvise saadanne Begæring.

II.

Med Hensyn til Tillægslovens § 2 skal man efter Forhandling med Arbejds- og Socialministeriet meddele følgende:

For at sikre, at de i Erstatningsloven fastsatte Godtgørelser for Lidelse og Tort (Erstatningslovens Afsnit 3) anvendes efter deres Formaal, er det i Tillægslovens § 2, Stk. 1, bestemt, at saafremt en Person, der har modtaget Godtgørelse for Lidelse og Tort i Anledning af Frihedsberøvelse m. v. i Henhold til Erstatningslovens Afsnit 3, søger Aldersrente eller Hjælp af det offentlige, skal der i Tiden indtil 1. April 1948 ved Rentens Beregning, henholdsvis ved Trangsbedømmelsen, bortses fra Godtgørelsens Beløb, forsaavidt han ønsker at reservere dette til Rekreation, Ferie eller andet bestemt Formaal. Forsaavidt angaar Personer, der søger eller oppebærer *Aldersrente*, skal der herefter under de angivne Forudsætninger ikke blot *ses bort fra* Godtgørelsen som *Indtægt*, men ved Udregningen af den Indtægt, der lægges til Grund ved Aldersrentens Beregning, skal der heller *ikke* regnes med det i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 2, omhandlede *Formuetillæg af Godtgørelsens Kapitalbeløb*. Ved Ydelsen af offentlig Hjælp i Henhold til *Forsorgsloven ses der ligeledes ved Trangsbedømmelsen helt bort fra dette Kapitalbeløb*. Derimod vil en *eventuel Renteindtægt af Godtgørelsen*

12 Juli. *være at tage i Betragtning* paa sædvanlig Maade ved Beregning af Aldersrenten, henholdsvis ved Afgørelsen vedrørende Ydelse af offentlig Hjælp.

Som en Følge af den anførte Begrundelse for Bestemelsen om, at der ved Trangsbedømmelsen bortses fra Godtgørelsen, er det endvidere i Tillægslovens § 2, Stk. 1, bestemt, at *Krav paa Tilbagebetaling af tidligere ydet Hjælp i Tiden indtil 1. April 1948 ikke kan gøres gældende i Godtgørelsens Beløb*. Kommunerne vil derfor i Tilfælde, hvor en saadan Godtgørelse er udbetalt, og denne ønskes reserveret som ovenfor anført, ikke i denne kunne søge Dækning for Hjælp, der tidligere er ydet den paagældende.

Endelig bestemmes det i § 2, Stk. 2, at samme Regler som anført med Hensyn til Personer, der har modtaget Tortgodtgørelse efter Erstatningslovens Afsnit 3, skal gælde for Personer, der har modtaget Erstatning for Tingsskade efter Erstatningslovens Afsnit 4 eller Støtte efter Lovens Afsnit 5 til Paabegyndelse eller Fortsættelse af Virksomhed eller til Genoprettelse af særlige Tab, alt saafremt Beløbet *er reserveret til Genoprettelse* af Skaden og ikke udbetales som løbende Hjælp til Underhold. Dette gælder eksempelvis Tilfælde, hvor Ydelsen foreløbig er indsat paa Sparekassebog, fordi Genstande til Erstatning for de mistede eller de til Retablering af Forretningsvirksomhed fornødne Redskaber ikke kan anskaffes for Tiden.

Nr. 215. Min.-Tid. A. 447—449.

12 Juli. **Arbejds- og Socialmin.s Cirk.** til Københavns Magistrat, samtlige Amtmænd og Kommunalbestyrelser ang. Ændringer i Forsorgsloven.

Ved Lov Nr. 361 af 4. Juli 1946 og Lov Nr. 365 af s. D., der findes aftrykt som Bilag til nærværende Cirkulære, er der gennemført forskellige Ændringer i Forsorgsloven. De fleste af disse Ændringer staar i Forbindelse med de samtidig vedtagne Ændringer i Folkeforsikringsloven og Arbejdsløshedsloven.

Til Vejledning ved Lovenes Iværksættelse skal man henlede Opmærksomheden paa følgende Forhold: 12 Juli.
Nr. 216.

I. Grænsen for den almindelige Kommunehjælp.

Efter den hidtil gældende Regel i Forsorgslovens § 297, Stk. 1, maa den Kommunehjælp, der i de enkelte Tilfælde ydes til Underhold i Form af Pengehjælp eller Naturalier, ikke overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet i Invaliderende, saafremt Ansøgeren havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp, dog at der ydes Børnetillæg til samtlige Børn under 15 Aar.

Under Hensyn til, at Invaliderenten ved Ændringerne i Folkeforsikringsloven er forbedret meget væsentlig, saaledes at Invaliderenten i visse Tilfælde vil kunne overstige den maksimale Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, *er den normerede Grænse for Kommunehjælpens Størrelse ved den nye § 297, Stk. 1, sat i Forhold til Aldersrenten, saaledes at Invaliditetstillægget ikke medregnes ved Beregningen af Kommunehjælpens Maksimum efter § 297, Stk. 1. Afgørende for Maksimumsbeløbet er hvad paagældende kunde have oppebaaret i Aldersrente + Børnetillæg.*

Det bemærkes herved, at *Børnetillægget* i den nye § 40, Stk. 5, i Folkeforsikringsloven er forhøjet til samme Beløb som det en Enke i Henhold til Forsorgslovens § 219 tilkommende Børnebidrag, samt at Tillægget beregnes efter Reglerne i Forsorgslovens Kapitel XV. Børnetillæg ydes fortsat til Børn under 15 Aar, hvorhos Tillægget kan ydes til Børn mellem 15 og 17 Aar, til hvis Skolegang, Lære eller anden Uddannelse Forsørgeren har væsentlige Udgifter. Der udbetales ikke Børnetillæg, saafremt Forsørgeren er berettiget til Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, Dom m. v. eller er berettiget til Enkebørnsbidrag efter Forsorgsloven, og det samme gælder, hvor der vilde kunne paalægges Bidrag, men hvor Resolution m. v. ikke er udfærdiget, eller hvor Resolution ikke kan udfærdiges, f. Eks. fordi Barnefaderen ikke kan identificeres. I disse sidstnævnte Tilfælde vil forsaavidt angaar kommunehjælps-

12 Juli. understøttede Hjælp til Barnets Underhold være at yde af
Nr. 216. Raadighedsbeløbet efter § 297, Stk. 2.

Ved at fastsætte den normale Maksimumsgrænse for Kommunehjælpen til den enkelte understøttede til Aldersrentens Grundbeløb + Børnetillæg har man muliggjort en Forhøjelse af Kommunehjælpen navnlig for Familier med Børn.

Med Hensyn til Grænsen for almindelig Kommunehjælp bemærkes iøvrigt, at den hidtil i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, fastsatte Sondring mellem enlige Mænd og enlige Kvinder nu er ophævet, jfr. herved Afsnit V nedenfor, og at *Maksimumsgrænsen for Kommunehjælp efter Forsorgslovens § 297, Stk. 1, derfor ogsaa nu er ens for enlige Mænd og enlige Kvinder.*

Ved Reglen i § 297, Stk. 2, har man bevaret et *Raadighedsbeløb* for det sociale Udvalg til supplerende Hjælp til Husleje, Brændsel, Beklædning m. v. Størrelsen af dette Raadighedsbeløb har efter de hidtil gældende Regler staaet i procentvis Forhold til det tidligere i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, for Rentenydere fastsatte personlige Tillæg. Under Hensyn til, at der ved de nye Bestemmelser i Folkeforsikringsloven er sket væsentlige Ændringer i de hidtil gældende Regler om personligt Tillæg til Alders- og Invaliderentemodtagere, idet der — udover et Raadighedsbeløb til ganske særlig vanskeligt stillede Rentemodtagere — efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 7—8, fremtidig ydes fast Brændsels- og Beklædningshjælp, har man ikke anset Raadighedsbeløbet efter Folkeforsikringsloven for egnet til at være retningsgivende for Størrelsen af Raadighedsbeløbet i Forsorgsloven. Man har derfor ved den nye Regel i § 297, Stk. 2, ophævet Sammenhængen med de i Folkeforsikringsloven omhandlede procentvise Raadighedsbeløb og i Stedet fastsat *Raadighedsbeløbet til 10 pCt. af det af Kommunen i paagældende Regnskabsaar indenfor den i § 297, Stk. 1, angivne Grænse ydede Beløb.*

Man gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at en Del af de Behov, der efter de hidtil gældende Regler er blevet

dækket af Raadighedsbeløbet, nemlig supplerende Hjælp til 12 Juli.
Personer med store Forsørgerbyrder, nu navnlig paa Grund Nr. 216.
af de forhøjede Børnetillæg i det store og hele vil være dækket indenfor det normale Maksimum i § 297, Stk. 1.

Ved Ændringslovens § 2 er § 2 i Lov Nr. 26 af 31. Januar 1946, hvorefter der er stillet et Beløb til Raadighed til *ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet, og som ikke er berettiget til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen*, ophævet. Det har imidlertid herved været en Forudsætning, at der stadig skal ydes disse Personer en noget større Understøttelse end den, der ydes til dem, der ikke har Tilknytning til Arbejdsmarkedet. Denne forhøjede Hjælp maa herefter i det Omfang, den overstiger det normale Maksimum efter Stk. 1, dækkes af Raadighedsbeløbet efter Stk. 2.

Angaaende *Kommunernes Førelse af Registrant og Regnskab over Hjælp i Henhold til Forsorgslovens § 297* henvises til det i Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 1. September 1942, jfr. Cirkulærskrivelse af 22. s. M., udtalte, der med de af foranstaaende følgende Ændringer fortsat finder Anvendelse.

II. Tillægshjælp til Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Som omtalt ovenfor under I. skal fremtidig Aldersrenten og ikke som efter de hidtil gældende Regler Invalidenteren være retningsgivende ved Fastsættelsen af Kommnehjælpens Størrelse. Som Følge heraf er den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag erstattet med den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag ved Fastsættelsen af det i *Forsorgslovens § 293, Stk. 1, omhandlede Raadighedsbeløb* til Ydelse af supplerende Hjælp til Personer, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvorhos Procenten, ligesom det er Tilfældet med Raadighedsbeløbet i § 297, Stk. 2, nu ikke længere følger Svingningerne i Procenten for det i Folkeforsikringsloven fastsatte Raadighedsbeløb for Alders- og Invalidenteren

Raadighedsbeløbet i Henhold til Forsorgslovens § 293, Stk. 1, udgør herefter 5 pCt. af et Beløb, der fremkommer

12 Juli. ved at multiplicere Antallet af Dage, i hvilke der indenfor
 Nr. 216. vedkommende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Kommune, med den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag.

Naar Procenten er fastsat uændret til 5, skyldes dette dels, at det her omhandlede Raadighedsbeløb hidtil kun er blevet udnyttet af Kommunerne i meget ringe Grad, dels den Forhøjelse, der fremkommer ved, at den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag efter Ændringerne i Folkeforsikringsloven ligger noget højere end den gennemsnitlige Invalidere-nte pr. Dag efter de hidtil gældende Regler.

Med Gyldighed for Tiden fra den 1. Juli 1946 indtil videre fastsætter Arbejds- og Socialministeriet herved den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag for hver af de i Folkeforsikringslovens § 39 omhandlede Kommunegrupper saaledes:

Kommunegruppe I (København m. v.)	8,38 Kr.
— II (Købstæder m. v.)	7,12 —
— III (Landkommuner)	5,96 —

Om *Førelse af Registrant og Regnskab* over Hjælp i Henhold til Forsorgslovens § 293, Stk. 1, henvises til det i Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 1. September 1942 udtalte, der fortsat finder Anvendelse.

III. Kontrollen med Udbetaling af offentlig Hjælp.

Ved den foran nævnte Ændring til Arbejdsløshedsloven er den i § 4 A i Bekendtgørelse Nr. 339 af 29. Juli 1942 af Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholdte Bestemmelse om, at enhver Person over 18 Aar, der udfører lønnet Arbejde i andres Tjeneste, skal være forsynet med Arbejds kort, ophævet, og, forsaavidt angaar Udbetaling af Understøttelse af Arbejdsløsheds kasserne, erstattet med andre Kontrolforanstaltninger, jfr. Lov Nr. 364 af 4. Juli 1946 § 23 A. Bestemmelsen om, at der ikke uden Forevisning af Arbejds kort maa udbetales almindelig Hjælp til Underhold til en Person, der er forpligtet til at være for-

synet med Arbejdskort, jfr. Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 19. September 1942 Afsnit VI, er herefter bortfaldet. 12 Juli. Nr. 216.

Man har ikke med Hensyn til Underholdshjælpen fra Kommunerne anset det for nødvendigt at indføre særlige Kontrolforanstaltninger udover de allerede eksisterende. I de *mindre Kommuner* har det sociale Udvalgs enkelte Medlemmer i Almindelighed Kendskab til de enkelte trængende og er i Stand til i det væsentlige at følge deres Færd. I de *større Kommuner* vil Kommunernes sædvanlige Kontrolsystem i Forbindelse med de understøttedes Ansvar efter Straffeloven formentlig i Almindelighed give fornøden Sikkerhed for, at der ikke udbetales Understøttelse til Personer, der har Arbejde.

Paa et enkelt Punkt har man dog ment, at der kunde være Grund til at forbedre de sociale Udvalgs Muligheder for at føre Kontrol.

Det har i Praksis vist sig, at det kan blive nødvendigt for et Socialudvalg at søge Oplysning hos Arbejdsgivere om de trængendes Arbejdsforhold. I hvilket Omfang et Udvalg efter de hidtil gældende Regler ad denne Vej har kunnet etablere en Kontrol, har imidlertid været afhængigt af, hvorvidt Arbejdsgiverne har været villige til at give de fornødne Oplysninger. For at sikre de sociale Udvalg disse Oplysninger har man nu ved en *Tilføjelse til Forsorgslovens § 44 paalagt Arbejdsgiverne Pligt* til paa Forespørgsel at forsyne Udvalgene med Oplysninger om, i hvilke Tidsrum bestemte Personer har været i Arbejde hos vedkommende Arbejdsgiver, samt hvilken Løn de paagældende herved har indtjent, saaledes at Forsømmelse med Hensyn til denne Forpligtelses Opfyldelse medfører Bødestraf.

IV. Enkebørnsbidrag.

I den hidtil gældende Bestemmelse i *Forsorgslovens § 228* er det bestemt, at det en overlevende Ægtefælle tilkommende Børnebidrag bortfalder, hvis nyt Ægteskab indgaas. Arbejds- og Socialministeriet har hidtil fulgt den Praksis, at Retten

12 Juli. til Enkebørnsbidraget genindtraadte, saafremt det andet Nr. 216. Ægteskab var opløst ved Ægtefællens Død, idet den efterlevende Ægtefælle da paany kunde betragtes som »Enke«, medens man i Mangel af positiv Hjemmel ikke har ment at kunne indtage samme Standpunkt, saafremt det andet Ægteskab var opløst ved Skilsmisse, eller Ægtefællerne var separeret.

Da Retten til at oppebære Enkebørnsbidrag kun bør være udelukket, saalænge en senere Ægtefælle i Medfør af Bestemmelsen i Forsorgslovens § 4, Stk. 2, er indtraadt iden naturlige Faders eller Moders Forsørgelsespligt, er *Forsorgslovens § 228 ændret saaledes, at Retten til at faa udbetalt Bidrag efter Forsorgslovens Kapitel XVI (Enkebørnsbidrag) genopstaar, saafremt det nye Ægteskab opløses, hvadenten dette skyldes Ægtefællens Død eller Skilsmisse, eller saafremt Ægtefællerne separeres.*

V. Forskellige andre Bestemmelser.

Ved Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946 om Ændringer i Folkeforsikringsloven er den i den hidtil gældende § 39, Stk. 1, fastsatte Sondring mellem enlige Mænd og enlige Kvinder ophævet, saaledes at Invalide- og Aldersrenten fremtidig udbetales med samme Grundbeløb til Kvinder som til Mænd. I Overensstemmelse hermed er det nu ogsaa i *Forsorgslovens § 194, Stk. 1, bestemt, at Indtægtsgrænsen for alle enlige Personer fastsættes til det hidtil for enlige Mænd gældende Beløb.*

Herefter vil enlige Kvinder, hvis Indtægter hidtil har afskaaret dem fra at faa Normalbidraget udbetalt forskudsvis af det offentlige, men hvis Indtægter nu ligger under den for enlige Mænd fastsatte Indtægtsgrænse, være berettiget til at faa Bidraget forskudsvis udbetalt af det offentlige for den Del af en løbende Bidragsperiode, der ligger efter 1. Juli 1946, uanset at Bidraget er forfaldet før dette Tidspunkt, ligesom Ændringen vil faa Betydning for Adgangen til Opnaaelse af Enkebørnsbidrag, jfr. Forsorgslovens § 220, sammenholdt med § 194.

Med Hensyn til Hjælp til *kronisk syge* følger det af Bestemmelserne i Forsorgslovens §§ 247, Stk. 1, og 248, Stk. 1, som er uændrede, at Hjælpen til Underhold skal svare til, hvad der efter de nye Ændringer i Folkeforsikringsloven kunde være ydet gennem Invalideforsikringen.

Nr. 216. Min.-Tid. A. 451—454.

Arbejds- og Socialmin.s Cirk. til Københavns Magistrat, samtlige Amtmænd og Kommunalbestyrelser vedr. de ved Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946 foretagne Ændringer i Folkeforsikringslovens Regler om Alders- og Invaliderente.

12 Juli.
Nr. 217.

Under Hensyn til, at der ved Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946, der traadte i Kraft den 1. Juli 1946, er gennemført en Række vigtige Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring med senere Ændringer (jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940), henleder Arbejds- og Socialministeriet her ved vedkommende Myndigheders Opmærksomhed paa de vigtigste af disse Ændringer.

Idet man iøvrigt henviser til Loven af 4. Juli 1946, der er optrykt som Bilag til nærværende Cirkulære, skal man foreløbig bemærke, at de gennemførte Ændringer i Folkeforsikringsloven hovedsagelig gaar ud paa en Forhøjelse af Alders- og Invaliderentens Grundbeløb samt af de forskellige Tillæg til Renten i Forbindelse med en Ligestilling af Kvinder med Mænd og en ændret Aftrapning mellem de for de tre Kommunegrupper gældende Satser. Endvidere er Fradragsreglerne for Rentemodtagere, der har Indtægter ved Siden af Renten eller besidder Formue, blevet lempet. Endelig er Aldersgrænsen for Adgangen til at oppebære Aldersrente forhøjet fra 60 til 65 Aar, dog med en vis Dispensationsadgang og med Undtagelse af enlige Kvinder, der fortsat vil kunne oppebære Aldersrente fra det fyldte 60de Aar.

De vigtigste af de gennemførte Ændringer gaar iøvrigt ud paa følgende:

12 Juli.
Nr. 217.

I.

Forhøjelsen af Aldersgrænsen for Adgangen til at oppebære Aldersrente.

Ved den ændrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 1, Stk. 2, er *Aldersgrænsen* for Adgangen til at oppebære Aldersrente som Hovedregel paany blevet *forhøjet til 65 Aar*.

Fra denne Hovedregel er der dog gjort den Undtagelse, at *enlige Kvinder* fremdeles har Adgang til Aldersrente fra det fyldte 60de Aar; ved enlige Kvinder forstaas ikke blot ugifte, Enker, fraskilte og fraseparerede, men ogsaa Kvinder, der faktisk ikke samlever med deres Ægtefælle.

Endvidere er der i Lighed med Bestemmelserne i § 38, Stk. 4, i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933 optaget en særlig *Dispensationsbestemmelse* i Loven, hvorefter Kommunalbestyrelsen, i København et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg paa mindst 5 Medlemmer, saafremt mindst ^{2/} af Kommunalbestyrelsen, henholdsvis Udvalget, stemmer derfor, *undtagelsesvis*, naar svigtende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan tillægge en Mand og (eller) hans med ham samlevende Hustru Aldersrente allerede efter det 60de Aar, forudsat at paagældende iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Aldersrente. En saadan Dispensation er dog nu gjort afhængig af Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet i Stedet for som tidligere af Socialministeren. Direktørens Afgørelse er endelig og kan ikke indankes for Arbejds- og Socialministeriet.

Endelig er der i § 3 i Loven af 4. Juli 1946 fastsat den Overgangsbestemmelse, at *Personer, der ved den nye Lovs Ikrafttræden er fyldt 60 Aar*, uanset den forhøjede Tilgangsalder, er berettiget til at oppebære Aldersrente, forudsat at de iøvrigt opfylder Betingelserne herfor.

Som Følge af denne Bestemmelse bevarer alle Personer, der den 1. Juli 1946 var mellem 60 og 65 Aar, og som endnu ikke oppebar Aldersrente, den Adgang, de efter den tidligere Lov havde til at søge Aldersrente inden det fyldte 65de Aar.

II.

12 Juli.

Nr. 217.

Forhøjelsen af Alders- og Invaliderentens Grundbeløb.

Ved den ændrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 39 er der sket en væsentlig Forhøjelse af Alders- og Invaliderentens Grundbeløb. Denne Forhøjelse er fremkommet paa den Maade, at man først i Forbindelse med Forhøjelsen af Tilgangsalderen generelt har forhøjet Grundbeløbene til de pr. 1. April 1945 pristalsregulerede Grundbeløb for 65-aarige. Dette Udgangspunkt sikrer, at baade Invaliderentemodtagerne og de enlige Kvinder, som tilgaar i Alderen 60—65 Aar, ikke stilles ringere end de øvrige Rentemodtagere. Herudover er samtlige Grundbeløb forhøjet med 20 pCt.

Endvidere er *Kvinder blevet ligestillet med Mænd*, idet de tidligere særlige Grundbeløb for enlige Kvinder og Ægtepar, hvor kun Hustruen oppebærer Rente, er bortfaldet. Endelig er *Forholdet mellem Grundbeløbene* i de tre Kommune-grupper indtil videre blevet fastsat til 100—85—72 mod tidligere 100—83—65, altsaa en mindre Oprykning for Købstæderne og en noget større Oprykning for Landdistrikterne.

Det bemærkes herved, at den tidligere Lovs særlige Grundbeløb for de Aldersrentemodtagere, der opsatte Begæringens Indgivelse til det fyldte 65de, 67de eller 70de Aar, er bortfaldet. I Stedet herfor har man ved Bestemmelsen i § 40, Stk. 1, indført et særligt Ventetillæg, jfr. Bemærkningerne nedenfor under III. A.

Fremtidig vil herefter alle Rentemodtagere, herunder Invaliderentemodtagere, enlige Kvinder, der tilgaar i Alderen 60—64 Aar, og Personer, der ved Lovens Ikrafttræden allerede oppebærer Aldersrente, komme til at oppebære Rente med de i § 39 nævnte Grundbeløb.

Det samme gælder i Medfør af § 3, Stk. 1, i Loven af 4. Juli 1946 Personer, der ved Lovens Ikrafttræden var fyldt 60 Aar, men som endnu ikke oppebar Aldersrente.

Med Hensyn til Grundbeløbenes fremtidige Størrelse henvises til Lovens § 39 og den nye Rentetabel, der snarest vil blive udsendt fra Arbejds- og Socialministeriet.

12 Juli.
Nr. 217.

III.

*Ændring i og Forhøjelse af Tillæggene til Alders- og
Invalidrenten.*

A. Ventetillæg (§ 40, Stk. 1).

Det foran nævnte Ventetillæg, der ydes ved Opsættelse af Begæringen om Aldersrente til Opnaaelse af en højere Alder end 65 Aar, var tidligere inkluderet i Grundbeløbene for 60—64-aarige.

Ved den ændrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, er Ventetillægget fastsat som et *Tillæg udenfor Grundbeløbet*. Herved har man — foruden at opnaa en væsentlig Forenkling af den ved Rentens Beregning benyttede Rentetabel — opnaaet det principielt rigtige, at det fradragsfri Beløb i Modsætning til, hvad der tidligere var Tilfældet, bliver det samme for samtlige Tilgangsaldr.

Om Tillæggenes Størrelse skal man henvise til Bestemmelsen i § 39 og Rentetabellen, idet man skal fremhæve, at Kommunen, efter at den sædvanlige Beregning af Aldersrenten er foretaget, for Personer, der opsætter Begæringen til det 67de eller 70de Aar, skal lægge et Ventetillæg til det beregnede Grundbeløb.

Den tidligere Regel i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 4, om Beregningen af Aldersrenten til efterlevende Ægtefæller er med en teknisk Ændring optaget i § 40, Stk. 1.

B. Invaliditets- og Hjælpeløshedstillæggene (§ 40, Stk. 2 og 3) samt Blindetillæg (§ 62).

Invaliditets- og Hjælpeløshedstillæggene, hvorom Reglerne nu findes henholdsvis i § 40, Stk. 2, og § 40, Stk. 3, er med Udgangspunkt i de pr. 1. April 1945 pristalsregulerede Beløb forhøjet med henholdsvis 40 og 100 pCt. Invaliditetstillægget udgør herefter 213 Kr., 198 Kr. og 186 Kr. aarlig henholdsvis for København, Købstæder og Landdistrikterne, medens Hjælpeløshedstillægget udgør henholdsvis 606 Kr., 570 Kr. og 528 Kr. aarlig. Samtidig er de i § 62 omhandlede *Blindetillæg* til Invalididentemodtagere forhøjet med 100 pCt., saa-

ledes at Tillæggene herefter udgør henholdsvis 408 Kr., 378 Kr. og 354 Kr.. Tillæggene er som hidtil pristalsreguleret efter Reglerne i § 85. 12 Juli.
Nr. 217.

C. Børnetillæg (§ 40, Stk. 5).

De tidligere Regler i § 40, Stk. 4, om Ydelsen af *Børnetillæg* til Rentemodtagere med Børn under 15 Aar er helt ændrede ved de nye Regler i § 40, Stk. 5. Herefter andrager Børnetillægget fremtidig *samme Beløb som det en Enke i Household til Forsorgslovens § 219 tilkommende Børnebidrag*, dog at Tillægget ikke kan overstige det Beløb, som vedkommende er tilpligtet at yde til Barnets Forsørgelse. Tillægget ydes ikke alene som tidligere til Rentemodtagere, der har Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, men endvidere til Rentemodtagere, der har Forsørgelsespligt overfor Børn mellem 15 og 17 Aar, til hvis Skolegang, Lære eller anden Uddannelse Rentemodtageren har væsentlige Udgifter.

Tillægget ydes fremtidig med *samme Beløb pr. Barn uanset Børnetallet*, medens det tidligere halveredes for hvert Barn udover det første og slet ikke ydedes for Børn udover det 4de Barn. Efter Bestemmelsen skal Tillægget beregnes i Overensstemmelse med Reglerne i Forsorgslovens Kapitel XV (§§ 182—218), saaledes at Retten til at faa Børnetillægget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at Rentemodtagerens aarlige Indtægt af Alders- og Invaliderente med eventuelle Tillæg (bortset fra Børnetillæg) og eventuelle Indtægter ved Siden af Renten (jfr. Forsorgslovens § 194, Stk. 3), ialt ikke overstiger de Beløb, der er anført i § 194, Stk. 1, saaledes som disse Beløb til enhver Tid er reguleret efter Pristallet i Overensstemmelse med Forsorgslovens § 333. Saa fremt Rentemodtagerens samlede Indtægt overstiger de saaledes fastsatte Beløb, bliver i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Forsorgslovens § 194, Stk. 2, 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Børnetillægget.

Uanset at Tillægget saaledes skal beregnes efter Reglerne i Lov om offentlig Forsorg, er det bestemt, at Tillægget skal udbetales maanedsviis sammen med Renten.

12 Juli.
Nr. 217.

Da Hensigten med de nye Regler om Børnetillæg har været at sideordne Reglerne i Lov om offentlig Forsorg og Folkeforsikringslovens Regler om Hjælp til Forsørgelse af Børn, er det i § 40, Stk. 5, Nr. 3, fastsat, at en Rentemodtager, der er berettiget til Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom eller er berettiget til Enkebørnsbidrag i Henhold til Kapitel XVI i Forsorgsloven, ikke kan modtage Børnetillæg. Endvidere kan der ikke udbetales Børnetillæg i Tilfælde, hvor der i Henhold til Resolution eller Dom vilde kunne paalægges Bidrag, naar Resolution m. v. ikke er udfærdiget, samt i Tilfælde, hvor Resolution ikke *kan* udfærdiges, f. Eks. fordi Barnefaderen ikke kan identificeres.

Børnetillæggene ydes kun til Invalide- og Aldersrentemodtagere, der har *Forsørgelsespligt* overfor vedkommende Barn, og i § 40, Stk. 5, Nr. 1, er det yderligere bestemt, at Tillægget ikke kan ydes til en frasepareret eller fraskilt Rentemodtager, der ikke bidrager til Barnets Forsørgelse, og hvem der ikke er paalagt Bidrag til dette. Saafremt flere Rentemodtagere har Forsørgelsespligt overfor samme Barn, tilkommer Tillægget kun den, der helt eller overvejende underholder Barnet. Endelig er det fastsat, at Børnetillægget bortfalder, forsaavidt og saalænge et Barn er fjernet fra Hjemmet af Børneværnsmyndighederne i Medfør af Afsnit II i Forsorgsloven.

Uanset at der ved de nye Regler om Børnetillæg er foretaget Forhøjelse af disse i Forhold til tidligere, bør Kommunerne fortsat have deres Opmærksomhed henvendt paa i paakrævede Tilfælde at yde personligt Tillæg til Rentemodtagere med Børn, navnlig til børnerige Familier med ingen eller kun ringe Indtægt ved Siden af Renten.

D. Ægteskabstillæg (§ 40, Stk. 6).

De tidligere Særregler i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 5, om Beregningen af Renten for Ægtepar i Tilfælde, hvor kun den ene Ægtefælle var Rentemodtager, her-

under Reglerne om den saakaldte »Modprøve«, er helt op- 12 Juli.
hævet og erstattet af en ny Bestemmelse i § 40, Stk. 6, hvor- Nr. 217.
ved der er indført et *fast Ægteskabstillæg*, der skal ydes til
alle gifte Alders- og Invaliderentemodtagere, der *samlever*
med deres Ægtefælle, uden at denne oppebærer Rente.

Tillægget, der er pristalsreguleret, vil indtil videre an-
drage 375 Kr. i Hovedstaden, 321 Kr. i Købstæder m. v. og
270 Kr. i det øvrige Land.

Samtidig med Indførelsen af det omhandlede Ægte-
skabstillæg er det i § 41, Stk. 3, Nr. 1 d, bestemt, at man i
alle Tilfælde ved Beregning af Rente til en gift, uanset om
den anden Ægtefælle ikke maatte være berettiget til Rente,
skal lægge Ægtefællernes samlede Indtægt til Grund ved
Renteberegningen, ligesom ogsaa det i § 41, Stk. 3, Nr. 2,
omhandlede Formuetillæg vil være at beregne af Ægtefæller-
nes samlede Formueindtægt.

I denne Forbindelse skal man fremhæve, at der uanset
Indførelsen af Ægteskabstillægget fortsat vil kunne fore-
komme Tilfælde, hvor Kommunen, naar det drejer sig om
Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, bør
være opmærksom paa at supplere Renten med sædvanlig
Underholdshjælp (Kommunehjælp) til den Ægtefælle, som
ikke oppebærer Rente.

E. Brændsels- og Beklædningshjælp samt Personlige Tillæg. (§ 40, Stk. 7—9).

I Medfør af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, kunde
Kommunalbestyrelsen som bekendt tidligere til personligt
Tillæg til Alders- og Invaliderenten hvert Aar anvende indtil
7½ pCt. af Grundbeløbene af de Alders- og Invaliderenter,
som i det foregaaende Regnskabsaar var udbetalt i Kom-
munen, men siden Krigens Udbrud var disse Tillæg hvert
Aar blevet forhøjet, navnlig for at sikre Rentemodtagerne
Hjælp til Bestridelse af de stærkt forøgede Udgifter, navnlig
Hjælp til Bestridelse af de stærkt forøgede Udgifter til
Brændsel. Tillægget var saaledes senest ved Lov Nr. 294 af
22. Juni 1945 forhøjet til 15 pCt. for Finansaaret 1945—46.

12 Juli.
Nr. 217. Medens Hensigten med Raadighedsbeløbet oprindelig var at sætte Kommunen i Stand til at supplere Renterne i særlig paatrængende Tilfælde, havde Forholdene i de senere Aar udviklet sig saaledes, at Raadighedsbeløbene, navnlig i en Række større Kommuner, var blevet fordelt ved faste Tillæg, især til Brændsel til samtlige Rentemodtagere. For-
saavidt muligt at undgaa den skønsmæssige Hjælp er der nu indført faste Tillæg til Brændsel og Beklædning, medens man til Gengæld har nedsat de personlige Tillæg til 5 pCt.

1) *Brændselshjælp*. Ifølge § 40, Stk. 7, skal der herefter fremtidig hvert Aar til Alders- og Invaliderentemodtagere ydes en *Brændselshjælp* paa 15 hl Koks til Ægtepar og 12 hl Koks til enlige eller et Kvantum andet Brændsel af tilsvarende Brændselsværdi. Saafremt Rentemodtagerens aarlige Indtægt (for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, Ægtefællernes aarlige Indtægt), beregnet efter Reglerne i § 41, Stk. 3, overstiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb, *nedsættes* de omhandlede Kvanta til henholdsvis 10 og 8 hl og *bortfalder*, saafremt Indtægten overstiger 75 pCt. af Grundbeløbet. Hjælpen skal *udbetales* indenfor Perioden 1. September—28. Februar efter Kommunens Bestemmelse som Kontant- eller Naturalydelse, dog ikke til Rentemodtagere, der har Ophold i Alderdomshjem, Boliger for Aldersrentemodtagere eller iøvrigt under saadanne Forhold, at de ikke har særlige Udgifter til Varme (f. Eks. Beboere paa Stiftelser og lign.).

Da Kommunerne som nævnt vil kunne yde Brændselshjælpen in natura, vil det, saalænge Forsyningerne i væsentlig Grad dækkes gennem indenlandsk Brændsel, være formaalstjenligt, at Kommunerne sikrer deres Indkøb af indenlandsk Brændsel til det omhandlede Formaal paa et passende tidligt Tidspunkt i Sommertiden til Uddeling i Perioden 1. September—28. Februar.

2) *Beklædningshjælp*. Endvidere skal der i Medfør af § 40, Stk. 8, til Alders- og Invaliderentemodtagere, hvis aarlige Indtægt (for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, Ægtefællernes aarlige Indtægt) ikke over-

stiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb, *hvert Aar sammen med Renten for December Maaned* udbetales en Hjælp til Beklædning paa 8 pCt. af Rentens Grundbeløb afrundet til det nærmeste med 5 delelige Beløb i Kroner. 12 Juli.
Nr. 217.

Hjælpen udgør for Tiden for Ægtepar henholdsvis 185, 155 og 135 Kr., alt efter om Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, anførte Kommunegrupper. For enlige udgør Beløbene henholdsvis 125, 105 og 90 Kr.

3) *Personlige Tillæg (§ 40, Stk. 9)*. Uanset den fornævnte faste Brændsels- og Beklædningshjælp har man ikke helt ment at kunne undvære et Raadighedsbeløb til særlige uforudsete Trangstifælde, og man har derfor i § 40, Stk. 9, bibeholdt den hidtidige Bestemmelse om Kommunalbestyrelsens Adgang til at yde *personlige Tillæg* efter Skøn til Rentemodtagere, hvis Forhold er ganske særlig vanskelige, dog saaledes at Raadighedsbeløbet er nedsat fra 7½ pCt. til 5 pCt. af Grundbeløbene af de Alders- og Invaliderenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i vedkommende Kommune.

Indførelsen af den faste Brændsels- og Beklædningshjælp bevirker, at de personlige Tillæg *udelukkende* vil være at yde i de i Loven særlig nævnte Tilfælde, nemlig hvor Kommunalbestyrelsen *skønner*, at en Invalide- eller Aldersrentemodtagers Forhold er *ganske særlig vanskelige*, hvorved der navnlig vil være at tage Hensyn til meget gamle og svagelige *Aldersrentemodtagere*. De personlige Tillæg kan saaledes kun ydes efter Kommunalbestyrelsens Skøn i *hvert enkelt Tilfælde*, og kun saafremt de nævnte særlig vanskelige Forhold foreligger.

Af det foran anførte følger endvidere, at Kommunen ikke fremtidig vil kunne fordele det samlede Raadighedsbeløb til personlige Tillæg som faste Tillæg til Rentemodtagerne uden Undersøgelse af de enkelte Trangstifælde, hvorfor det samlede af Kommunen til nævnte Formaal anvendte Beløb vil kunne variere fra Aar til Aar.

12 Juli.
Nr. 217.

IV.

Den udvidede Adgang til at oppebære Indtægt og besidde Formue ved Siden af Renten (Ændringerne i § 41).

Ved Ændringen i Folkeforsikringslovens § 41 er der indført en Lempelse i de hidtil gældende Regler om Fradrag i Renten paa Grund af Rentemodtagerens Indtægt eller Formue, saaledes at Rentemodtagerne i højere Grad end tidligere kan have Interesse i at opnaa Indtægter ved Siden af Renten og sammenspare Formuebeløb.

A. Ændringerne i Fradragsreglerne for Indtægt ved Siden af Alders- eller Invaliderenten (§ 41, Stk. 1 og Stk. 2).

Ved Bestemmelsen i § 41, Stk. 1, er det Beløb, der kan oppebæres i Indtægt, uden at der sker Fradrag i Renten (det fradragsfri Beløb) forhøjet fra 40 pCt. til 50 pCt. af Grundbeløbet. Samtidig hermed er Reglen i § 41, Stk. 2, ændret saaledes, at der for alle Indtægter udover det fradragsfri Beløb fremtidig kun skal ske Fradrag i Renten med eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—3 og 6, med 60 pCt. af Indtægten. Den tidligere Bestemmelse om Fradrag med 100 pCt. efter Opnaaelsen af en vis Indtægt er saaledes helt afskaffet.

B. Ændringer i Reglerne om Beregningen af den Indtægt, der kommer i Betragtning ved Fastsættelsen af Alders- og Invaliderenten (§ 41, Stk. 3).

1) *Opgørelsen af Indtægten for 2 samlevende Ægtefæller, hvoraf kun den ene oppebærer Rente (§ 41, Stk. 3, Nr. 1 d).* Som omtalt foran i Forbindelse med Reglen om Ægteskabstillæg sker der for samlevende Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, den Ændring, at deres samlede Indtægt fremtidig kommer i Betragtning ved Rentens Fastsættelse.

2) *De nye Regler vedrørende Børnebidrag (§ 41, Stk. 3, Nr. 1 c).* Som Følge af den ny Udformning af Reglerne om

Børnetillæg til Rentemodtagere er der i § 41, Stk. 3, Nr. 1 c, 12 Juli.
indført den Ændring, at der ved Opgørelsen af Indtægten Nr. 217.
til en Rentemodtager, der oppebærer Underholdsbidrag til
sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en at
Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller
Skilsmissebevilling eller Dom eller oppebærer Bidrag i Hen-
hold til Afsnit III i Lov om offentlig Forsorg, vil være at se
bort fra en saa stor Del af Børnebidraget, som svarer til
Enkebørnsbidraget.

3) *Formuetillæg (§ 41, Stk. 3, Nr. 2)*. Ved Bestemmelse
i § 41, Stk. 3, Nr. 2, er det bestemt, at der ved Beregningen
af *Aldersrente* til en Person, der ejer fast Ejendom eller anden
Formue, til hans aarlige Indtægt skal lægges et Beløb sva-
rende til $\frac{2}{3}$ af den samlede *Formueindtægt*. Denne Regel
bevirker i Forbindelse med den indførte Regel om 60 pCt.s
Fradrag i Aldersrenten for *al* Indtægt udover det fradragsfri
Beløb, at Indtægt af Formue ikke kan komme til Fradrag
i Renten med mere end 100 pCt. Paa den anden Side er den
tidligere Adgang for det sociale Udvalg til at nedsætte For-
muetillægget for den Del af Formuen, der bestaar i fast Ejen-
dom, der kun benyttes af paagældende selv, bortfaldet.

Formuetillægget skal som nævnt fremtidig beregnes som
en Del af den faktiske Formueindtægt, men denne skal dog
altid ved Udregningen af Formuetillægget beregnes at give
mindst normal Sparekasserente paa Opsigelse.

Under Hensyn til at de hidtil gældende Regler om For-
muetillæggets Beregning maatte antages i nær Fremtid at
ville blive ændret, blev det i Arbejds- og Socialministeriets
Cirkulære af 28. Februar 1946 bestemt, at Omregningen af
Aldersrenterne paa Grundlag af den 9de almindelige Ejen-
domsskyldvurdering pr. 1. Oktober 1945 skulde udskydes
foreløbig indtil den 1. Oktober 1946.

Da Loven af 4. Juli 1946 imidlertid allerede har Virk-
ning fra den 1. Juli d. A., saaledes at der alligevel skal fore-
tages Omregning af Aldersrenterne fra dette Tidspunkt, op-
hæves det omhandlede Cirkulære herved fra det nævnte
Tidspunkt at regne, saaledes at den nye Ejendomsskyldvur-

12 Juli. dering vil være at lægge til Grund ved Aldersrentens Om-
Nr. 217. regning efter den nye Lov.

Reglerne om Formuetillæg i § 41, Stk. 3, Nr. 2, gælder som hidtil kun Aldersrentemodtagere, medens Besiddelse af Formue fremdeles ikke paavirker Størrelsen af en Invaliderentemodtagers Rente.

4) *Reglerne om Fradrag i Indtægten, naar denne helt eller delvis bestaar i Livrente, Pension eller Legat m. v. (§ 41, Stk. 3, Nr. 3).*

Udover de forannævnte Ændringer i Fradragsreglerne paa Grund af Rentemodtagerens Indtægt og Formue er der gennemført væsentlige Ændringer i de specielle Fradragsregler i § 41, Stk. 3, Nr. 3, hvorefter der ved Indkomstberegningen for saavel Invalide- som Aldersrentemodtagere skulde bortses fra et Beløb af indtil 200 Kr., saafremt der var Tale om Pension, Legat, Livrente eller Rente af en frivillig Forsikring.

Det er saaledes i § 41, Stk. 3, Nr. 3 a, bestemt, at der ved Beregningen af *Aldersrente* til en Person, der oppebærer *Livrente, Pension eller anden Indtægt, som kan sidestilles hermed*, fremtidig vil være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af denne Indtægt. Der vil dog i alle Tilfælde kunne bortses fra 420 Kr. aarlig, og der vil højst kunne bortses fra 850 Kr. aarlig. Beløbene er underkastet Pristalsregulering.

Ogsaa for *Invaliderentemodtagere, der oppebærer Livrente- eller Pensionsindtægt eller Renteindtægt af en af Rentemodtageren selv tegnet, frivillig Ulykkesforsikring*, er der indført en Forbedring i Forhold til de hidtidige Regler, idet det tidligere gældende Beløb paa 200 Kr., der udgjorde Maksimum for Fradraget i Indtægten, ved den ændrede Regel i § 41, Stk. 3, Nr. 3 b, er forhøjet til 420 Kr. aarlig.

Endelig gælder der fremtidig en særlig Regel for *Legatindtægter*, idet der i Medfør af § 41, Stk. 3, Nr. 3 c ved saadanne Indtægter *baade for Invalide- og Aldersrentemodtagere* fremtidig vil være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af denne Indtægt. Der vil dog i alle Tilfælde kunne bortses fra indtil 210 Kr., og der vil højst kunne bortses fra 420 Kr. aarlig; disse Beløb

er undergivet Pristalsregulering efter de almindelige Regler i § 85. Samtidig er Bestemmelsen udvidet til ogsaa at omfatte andre Ydelser, der reelt ikke adskiller sig fra Legater, saasom *privat Understøttelse, Understøttelse paa Finansloven o. lign.*, idet man her i særlig Gråd har haft Opmærksomheden henvendt paa saadan Hjælp, der mere regelmæssigt ydes Rentemodtagere. 12 Juli.
Nr. 217.

Endelig bemærkes, at den tidligere Bestemmelse om, at de heromhandlede Fradragsregler kun kommer til Anvendelse paa Forsikringer tegnet af Rentemodtageren selv *inden det 60de Aar*, er ophævet.

V.

De øvrige Ændringer i Folkeforsikringsloven.

A. Fradragene for Aldersrentemodtagere paa kommunale Alderdomshjem (§ 54, Stk. 3).

Efter den hidtidige Bestemmelse i Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 3, 1ste Pkt., var Aldersrentemodtagere, der var optaget i et kommunalt Alderdomshjem, forpligtet til til Opholdskommunens Kasse at indbetale al Indtægt, de maatte have udover et Beløb af 120, 90 og 60 Kr. henholdsvis i Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne. Da de nævnte Beløb, som Rentemodtagerne var berettiget til at beholde, ikke var pristalsregulerede, har det i den senere Tid været nødvendigt at forhøje disse Beløb ved særlige Love, senest Lov af 21. December 1945.

Beløbene er nu yderligere forhøjet til henholdsvis 390, 333 og 282 Kr. svarende til Halvdelen af det for enlige Aldersrentemodtagere fastsatte fradragsfri Beløb, og disse Satser underkastes fremtidig Pristalsregulering efter de almindelige Regler i § 85. For samlevende Ægtepar forhøjes Grænserne — ligesom hidtil, jfr. § 54, Stk. 3, 2det Pkt. — med 50 pCt.

Medens Forholdet tidligere var det, at overskydende Indtægt udover de fornævnte Beløb fuldtud skulde afleveres

12 Juli. til Opholdskommunens Kasse, er der nu indført en progressiv
 Nr. 217. Afleveringsordning, hvorefter Beboere paa Alderdomhjem
 af Indtægter udover det Beløb, som de frit kan beholde,
 skal *afleveres 60 pCt.*, saalænge det overskydende Beløb ikke
 overstiger 390 Kr. i Hovedstaden, 333 Kr. i Købstæderne
 og 282 Kr. i Landkommunerne — reguleret efter Pristallet
 i Overensstemmelse med Reglerne i § 85. Indtægtsbeløb ud-
 over de sidstnævnte Beløb skal indbetales fuldtud til Kom-
 munen. Enlige Beboere kan saaledes nu beholde ialt indtil
 henholdsvis 390, 333 og 282 Kr. med Tillæg af 40 pCt., eller
 546 Kr., 466 Kr. 20 Ø. og 394 Kr. 80 Ø.

Endelig er det bestemt, at Formueindtægt ved Indtægts-
 opgørelsen skal forhøjes med $\frac{2}{3}$, saaledes at det almindelige
 Princip i § 41, Stk. 3, Nr. 2, om Beregningen af Formue-
 tillæg fremtidig ogsaa finder Anvendelse ved Opgørelse af
 den Indtægt, Rentemodtagere paa Alderdomshjem har Ret
 til selv at beholde.

B. Tillæg til tidligere Rentemodtagere (§ 73).

Den gennemførte Forhøjelse af Grundbeløbene i For-
 bindelse med de ny Regler om Ventetillæg har medført, at
 de hidtidige Regler om særlige Tillæg til tidligere Rentemod-
 tagere er blevet overflødige, hvorfor Bestemmelserne i § 73,
 Stk. 1—4, er ophævet.

C. Reglerne om Pristalsregulering (§ 85).

Bestemmelserne i § 85 om Pristalsregulering af Renter-
 nes Grundbeløb og forskellige Tillæg til Renten omfatter —
 foruden de hidtidige Takster — fremtidig ogsaa Ventetillæg-
 gene, jfr. § 40, Stk. 1, og de foreslaaede Ægteskabstillæg,
 jfr. § 40, Stk. 6. Naar Børnetillæggene i Henhold til § 40,
 Stk. 5, ikke er medtaget under § 85, skyldes det, at disse
 Tillæg er fastsat til samme Beløb som Enkebørnsbidraget,
 hvilket Bidrags Størrelse hvert andet Aar fastsættes af Ar-
 bejds- og Socialministeren paa Grundlag af Udgifterne ved
 et Barns Underhold i et godt Plejehjem.

Da Pristallet pr. 1. Januar 1946 efterhaanden har fjernet sig meget langt fra Pristallet i Oktober 1929, der oprindeligt laa til Grund for Fastsættelsen af Folkeforsikringslovens Grundtakster, og de faktisk udbetalte Beløb derfor væsentlig overstiger de i Folkeforsikringsloven af 1933 med senere Ændringer anførte Beløb, har man anset det for hensigtsmæssigt i Loven af 4. Juli 1946 at anføre de Beløb, der nu er gældende udfra Pristallet pr. 1. Januar 1946. Dette betyder, at den fremtidige Pristalsregulering skal ske paa Grundlag af de i Lovbekendtgørelsen nævnte Grundbeløb og Tillæg.

12 Juli.
Nr. 217.

D. Pengehjælp efter Fødsel i Henhold til Folkeforsikringslovens § 19.

Som Følge af det foran under C. anførte er den i Folkeforsikringslovens § 19, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede daglig Pengehjælp efter Fødsel, der er pristalsreguleret, i Lovbekendtgørelsen opført med de efter Pristallet pr. 1. Januar gældende Beløb.

VI.

Regnskabsaflæggelsen.

Udgifterne til de ved Loven af 4. Juli 1946 indførte Tillæg (*Ventetillæg, Ægteskabstillæg, Brændsels- og Beklædningshjælp*, jfr. Bestemmelserne i § 40, Stk. 1 og 6—8) vil i Kommunernes Regnskaber hver for sig være at opføre under særskilte Poster henholdsvis for Alders- og Invalidere modtagere. Naar den ene Ægtefælle oppebærer Aldersrente og den anden Invalidere, konteres Udgifterne til *Brændselshjælp* og *Beklædningshjælp* med Halvdelen som Aldersrenteudgift og Halvdelen som Invalidereudgift.

Endelig bemærkes, at det i § 2 i Loven af 4. Juli 1946 er bestemt, at den tidligere Betegnelse Invalide- eller Aldersrentenyder fremtidig vil være at erstatte med Betegnelsen Invalide- eller Aldersrentemodtager. Denne Ændring er ind-

12 Juli. sat i Loven som en Imødekommelse af et Ønske fra Rente-
Nr. 217. modtagernes Side, og den nævnte ny Betegnelse vil herefter
i det hele være at anvende i Stedet for de hidtil anvendte
Benævnelser.

Nr. 217. Min.-Tid. A. 458—466.

13 Juli. **Landbrugsmin.s Beg. om Salg og Slagtning af**
Nr. 404. **Faar og Lam.**

Herved ophæves Bekendtgørelse Nr. 338 af 7. Juli
1943 om Salg og Slagtning af Faar og Lam.

Nr. 404. Lov-Tid. A. 1404.

15 Juli. **Justitsmin.s Beg. om Eftergivelse af visse Straffe.**
Nr. 405.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte Forestilling har
det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Reso-
lution af 12. Juli 1946 at bestemme, at der skal finde Efter-
givelse Sted af efternævnte Straffe:

Alle Frihedsstraffe, som ved endelig Dom afsagt før
5. Maj 1945 er idømt for følgende Handlinger uden at
være fuldt afsonet:

Beruselse og Gadeuorden efter Politivedtægten eller de
i Medfør af Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 udstedte Politi-
bekendtgørelser, jfr. Lov Nr. 219 af 1. Maj 1940,

Overtrædelse af Lov Nr. 336 af 25. Juni 1940 om Civil-
beskyttelsestjeneste og

Overtrædelse af Lov Nr. 52 af 15. Maj 1875 om Til-
synet med Fremmede og Rejsende, jfr. Lov Nr. 123 af
30. Marts 1942 om midlertidig Ændring af og Tillæg til
nævnte Lov.

Med Hensyn til Sager, i hvilke der tidligere ved aller-
højeste Resolution er meddelt betinget Eftergivelse, eller i
hvilke der er afsagt betinget Straffedom, vil det have sit
Forblivende ved de saaledes truffne Afgørelser.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 405. Lov-Tid. A. 1404.

Finansmin.s Bkg. ang. Indsendelse af Anmeldelser 17 Juli.
vedr. Forlystelsesafgift af Fremvisninger af levende Nr. 419.
Billeder.

Med Virkning fra og med 1. August 1946 fastsættes herved følgende Ændring af Reglerne i Afsnit D i Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 183 af 1. Maj 1922:

For alle faste Biografteatre samt iøvrigt for Fremvisninger af levende Billeder, der vedvarer udover en Uge, skal Anmeldelse til Brug ved Berigtigelse af Forlystelsesafgift indsendes hver Tirsdag. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om Entréindtægten i den forløbne Uge fra Mandag til Søndag, og Forlystelsesafgiften beregnes paa Grundlag heraf.

Ved den første Anmeldelse af Forlystelsesafgift af de her omhandlede Fremvisninger efter 1. August 1946, d. v. s. Anmeldelsen Tirsdag den 6. August 1946, vil der være at indgive 2 Anmeldelser af de afgiftspligtige, saaledes at den ene, der udfærdiges paa de hidtil benyttede Blanketter, vedrører den i Dagene fra Søndag den 28. Juli til Onsdag den 31. Juli indkomne Entréindtægt, medens den anden, der udfærdiges paa nye Blanketter, vedrører den i Dagene fra Torsdag den 1. August til Søndag den 4. August indkomne Entréindtægt.

Iøvrigt kommer de hidtil gældende Regler for Indsendelse af Anmeldelser vedrørende Forlystelsesafgift af Fremvisninger af levende Billeder fremdeles til Anvendelse.

Nr. 419. Lov-Tid. A. 1492.

Handelsmin.s Bkg. om Tillæg til Bkg. Nr. 243 17 Juli.
af 11. Maj 1943 ang. midlertidige Bestemmelser om Nr. 427.
Fremstilling, Salg og Udlevering af standardiseret
Spædbørnsudstyr.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 68

17 Juli.
Nr. 427. § 1. Uanset Bestemmelsen i § 1 i Bekendtgørelse Nr. 243 af 11. Maj 1943 kan saadant Spædbørnsudstyr mærket (R), som er fremstillet af Celluld, sælges uden Aflevering af Rationeringsmærker.

Næringsdrivende, der er i Besiddelse af Celluldsmetervarer bestemt til Fremstilling af standardiseret Spædbørnsudstyr, kan dog kun sælge de paagældende Metervarer efter nærmere Anvisning fra Direktoratet for Vareforsyning.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 427. Lov-Tid. A. 1549.

18 Juli.
Nr. 425. **Arbejds- og Socialmin.s Bkg. af Lov om Folkeforsikring.**

I Medfør af den Bemyndigelse, der er givet Arbejds- og Socialministeren ved § 4 i Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946 om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, bekendtgøres herved sidstnævnte Lov, jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940, som

Lov om Folkeforsikring.

Forsikringens Omfang.

§ 1. ¹⁾ Enhver, der opfylder de i denne Lovs Afsnit I fastsatte Betingelser, er berettiget til at blive *sygeforsikret* enten i en for ubemidlede anerkendt Sygekasse eller i en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse). Den, der ikke benytter sig af denne Ret, er forpligtet til efter de i nævnte Afsnit givne Regler at sikre sig *Adgang* til at blive sygeforsikret i en saadan Sygekasse eller Sygeforening.

²⁾ Enhver, der saaledes har sygeforsikret sig eller sikret sig Adgang til at blive sygeforsikret, er — med den Begrænsning, der følger af Bestemmelserne i § 36 — samtidig forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, forsaavidt han har Indfødsret og er bosat her i Riget eller

forhyret med dansk Skib. For Personer under 65 Aar giver denne Forsikring Ret til en *Invaliderente*, forsaavidt den forsikredes Erhvervsevne ifølge Kendelse af Invalideforsikringsretten er nedsat til $\frac{1}{3}$. Til Personer over 65 Aar — samt til enlige Kvinder i Alderen 60 til 65 Aar, der ikke oppebærer Invaliderente — ydes Renten uden Undersøgelse af, hvor meget Erhvervsevnen er nedsat; denne Rente benævnes Aldersrente. For Adgangen til at erholde Invaliderente erlægger forsikrede i Alderen mellem 18 og 60 Aar en særlig Præmie i Forbindelse med Sygeforsikringskontingentet. — Retten til Invalide- og Aldersrente er iøvrigt undergivet Reglerne i Afsnit II.

18 Juli.
Nr. 425.

3) Naar svigtende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Kommunalbestyrelsen, i København et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg paa mindst 5 Medlemmer, saafremt mindst $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsen, henholdsvis Udvalget, stemmer derfor, med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet — uanset Bestemmelsen i Stk. 2, 3die Pkt. — undtagelsesvis tillægge en Mand og (eller) hans med ham samlevende Hustru Aldersrente allerede fra det fyldte 60de Aar, forudsat at paagældende iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Aldersrente. Direktørens Afgørelse af fornævnte Spørgsmaal er endelig og kan ikke indankes for Arbejds- og Socialministeren.

4) Lige med en indfødt anses med Hensyn til Adgangen til Invalide- og Aldersrente en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

5) Fra de Bestemmelser i denne Lov, der gør Indfødsret og Bopæl her i Riget til Betingelse for Rettigheder efter Loven, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

18 Juli.
Nr. 425.

AFSNIT I.
Sygeforsikring.

A. Forsikringen for ubemidlede.

Kap. I. Anerkendelse af Sygekasser.

§ 2. ¹⁾ Ved en Sygekasse forstaas en Forening af ubemidlede Personer, der har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde. En saadan Sygekasse har Ret til offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet godkender, at den fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter. Forsaavidt der imidlertid for vedkommende Fag eller stedlige Omraade, jfr. § 4, allerede er oprettet en Sygekasse, der har faaet offentlig Anerkendelse, bør Anerkendelse i Almindelighed nægtes andre Sygekasser indenfor samme Fag eller stedlige Omraade.

²⁾ Anerkendelsen meddeles af Arbejds- og Socialministeren og offentliggøres af denne.

³⁾ Begæring om Anerkendelse indsendes til Direktøren ledsaget af 1) et Eksemplar af Kassens Vedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelse søges, samt 4), forsaavidt det ikke er en nyoprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab.

§ 3. ¹⁾ For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 200 Medlemmer.

²⁾ Arbejds- og Socialministeren kan, hvor Forholdene taler derfor, efter at der er givet saavel Sygekassenævnet som paagældende Sygekasser og vedkommende Sygekasse-Centralforening Lejlighed til at udtale sig, paabyde, at to eller flere Kasser indenfor samme stedlige Omraade skal sammensluttet, naar dette kan ske uden Skade for Kasserne Medlemmer. Vægrer nogen af Kasserne sig ved at efterkomme Paabudet, mister den sin Anerkendelse, og dens Medlemmer henvises til at gøre deres Ret gældende efter Reglerne i § 9.

§ 4. 1) For at faa Anerkendelse maa en Sygekasse 18 Juli.
enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri Nr. 425.
eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en
efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig
Begrænsning for Retten til at være Medlem.

2) Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Ar-
bejdere eller oprettet for dettes Mestre, Svende eller Lær-
linge, skal den indenfor Sygekassens stedlige Omraade staa
aaen for alle Fagets Udøvere af paagældende Klasse.

3) Medlemmer af en Sygekasse, i hvilken Adgangen til
at blive Medlem er begrænset til et bestemt Fag eller en
bestemt Forretning eller Virksomhed, er berettiget til at
forblive i Sygekassen, selv om de forlader Faget, Forret-
ningen eller Virksomheden, naar de iøvrigt opfylder de i
Vedtægten fastsatte Betingelser for Medlemsret.

4) Den i Stk. 1 ommeldte stedlige Begrænsning skal i
Regelen være Kommunen. Dog kan københavnske Syge-
kasser omfatte Nabokommuner og omvendt; Arbejds-
og Socialministeren kan endvidere, naar Omstændighederne
taler derfor, meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatter
to eller flere Kommuner eller endog hele Landet.

5) Indenfor vedkommende Kommune maa Grænsen
ikke uden Ministerens Samtykke være snævrere end et
Sogn, medmindre der i Sognet findes en bymæssig Bebyg-
gelse med mindst 1 000 Indbyggere, eller de stedlige For-
hold nødvendiggør en snævrere Grænse.

6) Disse Bestemmelser er ikke til Hinder for, at et
Medlem, der flytter udenfor Sygekassens Omraade, kan for-
blive i denne, forsaavidt Vedtægten tillader det.

§ 5. 1) En Sygekasses Vedtægt skal indføres i eller
vedhæftes enhver Sygekassebog og omhandle følgende
Punkter:

- 1) Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Reg-
lerne for Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og
Pligter, derunder Rettigheder og Pligter i Henhold til
denne Lovs Afsnit II (Invalide- og Aldersrente) samt

18 Juli.
Nr. 425.

Medlemmernes Ansvar ifølge §§ 10, Stk. 4—8, 36, Stk. 7, og 56.

- 2) Kassens Generalforsamling (Repræsentantskab) og Bestyrelse samt deres Myndighed. I Sygekasser, hvis samlede Medlemstal udgør 5 000 eller derover, træder i Stedet for Generalforsamlingen et af Medlemmerne for 4 Aar ad Gangen valgt Repræsentantskab. Dette vælges i stedlige eller paa anden Maade afgrænsede Kredse, der nærmere fastsættes i Kassens Vedtægt. Sygekasser, hvis samlede Medlemstal er under 5 000, kan med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet erstatte Generalforsamlingen med et i Overensstemmelse med foranstaaende valgt Repræsentantskab. Naar Forholdene taler derfor, kan Direktøren efter Forhandling med Sygekassenævnet, jfr. § 30, Stk. 1, paalægge en Sygekasse at erstatte Generalforsamlingen med et Repræsentantskab. De nærmere Regler for Valg af Repræsentantskab fastsættes af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling fra Sygekassenævnet. Det skal i disse Regler bestemmes, at Repræsentantskabet skal bestaa af 25—100 Personer efter Kassens Medlemstal foruden de til enhver Tid siddende Bestyrelsesmedlemmer, der er selvskrevne Medlemmer af Repræsentantskabet. Repræsentantskabet vælger Kassens Formand og de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen. De i Sygekassens Tjeneste ansatte Personer, de af den benyttede Læger, Apotekere, Bandagister eller andre Personer, der staar i økonomisk Forbindelse med Kassen, er ikke valgbare til Repræsentantskabet eller Bestyrelsen, selv om de er Medlemmer af Kassen.
- 3) Kassens og Bestyrelsens Rettigheder og Pligter i Henhold til Afsnit II.
- 4) Kontrollen med syge Medlemmer.
- 5) Regnskabsvæsen og Revision, Kasseeftersyn, Anbringelse af Kassens Midler, Overskuddets Anvendelse, særlig ved Kassens Opløsning. Enhver Sygekasse skal have mindst 2 Revisorer; forsaavidt angaar Syge-

kasser med over 1 000 Medlemmer, skal en af Revisorerne enten være autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65 eller anerkendt af Arbejds- og Socialministeren som Sygekassens Revisor. 18 Juli. Nr. 425.

6) Vedtægtens Forandring.

2) Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring i Vedtægten.

3) Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af en Kasses Overskud ved dens Opløsning, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktøren. Overskuddet kan ingen Sinde deles mellem Medlemmerne.

Kap. II. Optagelse og Forbliven i en Sygekasse.

a. Nydende Medlemmer.

§ 6. 1) Som nydende Medlemmer af en Sygekasse kan kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og de med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd eller Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign. De forældrelose Børn, som Lovgivningen ikke paa anden Maade har sikret Adgang til Sygehjælp, samt de Børn, der er anbragt i de i Lov om offentlig Forsorg §§ 157 og 164 omhandlede Opdragelseshjem m. v., kan — de sædvanlige økonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige nydende Medlemmer af en Sygekasse, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder Begravelseshjælp, men ikke Pengehjælp). Denne Særstilling ophører ved det fyldte 15de Aar jfr. dog Stk. 5.

2) Hvert 3die Aar — første Gang med Gyldighed fra den 1. Oktober 1933 — udsteder Arbejds- og Socialministeren en Bekendtgørelse til Sygekasserne og Kommunalbestyrelserne, indeholdende Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder (Sygdom, Gæld, Alderdom, store Forsørgerbyrder eller andre Forhold, der i væsentlig Grad forringer en Persons økono-

18 Juli. miske Stilling), der som Regel betinger en Persons Op-
 Nr. 425. tagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til gennem
 denne at nyde Tilskud fra Staten. Bekendtgørelsens al-
 mindelige Indtægtsgrænser skal svare til faglærte Arbej-
 deres Aarsindtægt ved fuld Beskæftigelse og skal fastsættes
 og een Gang aarlig reguleres paa Grundlag af de af Det
 statistiske Departement senest meddelte Oplysninger om
 faglærte Arbejderenes gennemsnitlige Timefortjeneste. Ind-
 tægtsgrænsen skal fastsættes særskilt for hver af de i § 39,
 Stk. 1, nævnte Grupper af Kommuner. — Ved Bedøm-
 melsen af samleyende Ægtefællers Adgang til at være Med-
 lemmer af Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde
 Tilskud fra Staten skal der i Tilfælde af, at den Ægtefælle,
 der ikke kan anses for den egentlige Familieforsørger, har
 Indtægt ved Arbejde af mere midlertidig Karakter, kun
 tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger
 200 Kr. aarlig. Tilsvarende Regel gælder, forsaavidt an-
 gaar Indtægt, som hjemmeværende, ikke selvstændig skatte-
 pligtige Børn oppebærer ved Arbejde for fremmede. —
 Bekendtgørelsens Indtægts- og Formuegrænser skal være
 ens for alle de i Stk. 1 nævnte Kategorier af Personer.

3) Denne Bekendtgørelse, om hvis Affattelse Syge-
 kassenævnet gør Indstilling, udarbejdes af Arbejds- og So-
 cialministeren efter Forhandling med et Udvalg paa 16
 Medlemmer, der vælges med Halvdelen af hvert af Rigs-
 dagens Ting efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

4) Forbedres et Medlems økonomiske Forhold saaledes,
 at han efter de foran omhandlede Regler ikke kan forblive
 i Sygekassen som ubemidlet nydende Medlem, skal han

- 1) enten overgaa til at blive bidragydende Medlem af
 Sygekassen efter Reglerne i § 11,
- 2) eller overgaa til at blive Medlem af en af de i § 31 om-
 handlede statskontrollerede Sygeforeninger (Fortsæt-
 telsesygekasser), medmindre Sygekassen har en Af-
 deling for bemidlede,
- 3) eller overgaa til en saadan Afdeling, jfr. § 35.

5) Enhver Sygekasse skal give Adgang til Optagelse for 18 Juli.
Personer i Alderen 14—60 Aar, jfr. dog § 83, Stk. 7, 2det Nr. 425.
Punktum, og Stk. 8. Et Medlems Børn under 15 Aar, her-
under Plejebørn, der er anbragt hos ham i Familiepleje,
omfattes af Medlemmets Forsikring.

6) Endvidere skal Sygekassen uden Hensyn til Alder og
Helbred give Adgang til Optagelse for Personer, som er
Medlemmer af en af de i § 31 omhandlede statskontrolerede
Sygeforeninger, naar de opfylder de økonomiske Betingel-
ser efter nærværende Paragraf.

§ 7. 1) Ingen kan optages i en Sygekasse som nydende
Medlem under Forløbet af en midlertidig Sygdom eller under
en midlertidig Opblussen af en af de i Stk. 3 omhandlede
Sygdomme, jfr. dog § 20, Stk. 3.

2) Personer, der paa Grund af, at de lider af en hyppig
tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en be-
tydeligere Legemssvaghed, ikke kan anses for arbejdsføre,
kan ikke optages i en Sygekasse.

3) Med Hensyn til Optagelsen af andre Personer, som
lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Syg-
dom eller Legemssvaghed, der medfører eller skønnes at
kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Ar-
bejdsevne, men som dog maa anses for arbejdsføre, fast-
sætter Arbejds- og Socialministeren de nærmere Regler.

§ 8. 1) Om nogen efter sin økonomiske Stilling kan
optages i eller forblive staaende som ubemidlet, nydende
Medlem af en Sygekasse, jfr. § 6, forelægges i Tvivlstil-
fælde et Udvalg, bestaaende af et af Kommunalbestyrelsen
valgt Medlem, der ikke maa være nydende Medlem af Syge-
kassen, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og en Læge
med Sygekassepraksis, valgt af Stedets Kommunalbestyrelse.
Ønsker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommu-
nalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som tredie
Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det først-
nævnte, af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er For-
mand for Udvalget. I København og Købstæder med over
10 000 Indbyggere er Kommunalbestyrelsen berettiget til
at bestemme, at der skal nedsættes 2 eller flere Udvalg.

18 Juli. 2) Forsaavidt angaar Sygekasser med 1 000 Medlem-
Nr. 425. mer eller derunder, sammenkalder Formanden Udvalget
mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har
været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammen-
ligner Sygekassernes Medlemsfortegnelse med denne Liste.
Udvalget kan endvidere om fornødent hos Ligningsmyndig-
heden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt
og Formue ligger under eller over den af Arbejds- og Social-
ministeren fastsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget
er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert
Aar kontrolleres $\frac{1}{3}$ af Medlemmerne. Sygekasser og Lig-
ningsmyndigheder er forpligtet til at stille Medlemsforteg-
nelser og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed.
Paa Grundlag af det fremkomne Materiale, der ikke maa
offentliggøres, træffer Udvalget Beslutning for hvert en-
kelt Sygekassemedlems Vedkommende.

3) I Sygekasser med over 1 000 Medlemmer udtager
Revisorerne, jfr. § 5, Stk. 1, Nr. 5, hvert Aar mindst 10 pCt.
af Medlemmerne til Bedømmelse af Udvalget, der, saa snart
det har modtaget Fortegnelse over de udtagne Medlemmer,
træffer Beslutning for hvert enkelt af disse efter foranstaa-
ende Regler.

4) Henvendelse til Udvalget kan iøvrigt til enhver Tid
ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spørgsmaal, samt
fra Direktøren for Sygekassevæsenet, Sygekassens Besty-
relse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende
Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets
Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammen-
træden.

5) Udvalgets Beslutning indsendes til Direktøren, der
træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den.

6) De nærmere Regler herom samt om Udvalgets Virk-
somhed i det hele fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

§ 9. 1) Ophører en Sygekasse, eller bortfalder dens
Anerkendelse, fordi dens Medlemstal gaar ned under Mini-
mum, og nogen, der hidtil har været Medlem af en saadan
Kasse, inden 3 Maaneders Forløb begærer sig optaget i en

anden anerkendt Sygekasse, til hvilken han efter de for 18 Juli.
denne gældende Regler om de personlige Betingelser maatte Nr. 425.
have Adgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham,
fordi han har overskredet den fastsatte Aldersgrænse, eller
af Hensyn til hans Helbredstilstand, ligesom Bestemmelsen
om Forløbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken
Hjælp af Kassen ikke kan kræves, jfr. § 18, Stk. 4, ikke
kommer til Anvendelse i dette Tilfælde.

2) Den ophørte Sygekasses Bestyrelse er forpligtet til i
fornævnte Tilfælde at give hvert enkelt af Kassens Med-
lemmer Underretning om den dem ifølge foranstaaende til-
lagte Beføjelse, og Bestyrelsen skal udtrykkelig gøre Med-
lemmerne opmærksom paa, at deres Adgang til Invalide-
rente og Aldersrente er afhængig af, at de er Medlemmer
af en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Syge-
forening.

§ 10. 1) Optagelse i en anerkendt Sygekasse kan ikke
nægtes nogen, naar han fyldestgør de i denne Lov fore-
skrevne Betingelser, saaledes som disse maatte være nær-
mere bestemt i Kassens Vedtægt.

2) Forinden Optagelse kan finde Sted, maa paagældende
afgive en Erklæring paa Tro og Love om sin Alder og Hel-
bredstilstand, om Størrelsen af sin aarlige Indtægt og sin
Formue samt om, hvorvidt han er Medlem af andre Syge-
kasser, eller der paa anden Maade er sikret ham Hjælp i
Sygdomstilfælde. Den nævnte Erklæring, der skal afgives
paa en af Arbejds- og Socialministeren godkendt Blanket,
skal opbevares i Sygekassens Arkiv. Bestyrelsens Afgørelse
af, om Optagelse kan finde Sted, skal foreligge inden en
Maaned efter Erklæringens Modtagelse.

3) Udviser nævnte Erklæring, at den, der søger Op-
tagelse, har en større Indtægt eller Formue end foreneligt
med nydende Medlemsret efter § 6, Stk. 2, skal det i § 8
nævnte Udvalg afgøre, om paagældendes økonomiske For-
hold desuagtet tillader hans Optagelse som nydende Med-
lem, eller om han kun vil kunne optages som bidragydende
Medlem.

18 Juli. 4) Ingen maa samtidig være nydende Medlem af mere
Nr. 425. end een anerkendt Sygekasse. Dersom et Medlem af en anerkendt Sygekasse erhverver Medlemsret i en ikke anerkendt Sygekasse, skal han straks anmelde det for den anerkendte Sygekasses Bestyrelse. Intet Medlem af en anerkendt Sygekasse kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en større daglig Pengehjælp end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste.

5) Naar et som ubemidlet optaget nydende Medlems økonomiske Forhold ændres saaledes, at han maa kunne skønne, at det er tvivlsomt, om han kan anses for ubemidlet, skal han give Meddelelse derom til Sygekassens Bestyrelse, for at Forholdet kan blive nærmere undersøgt.

6) Undlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 8 omhandlede Udvalg, hvis det senere finder, at han ifølge sine økonomiske Forhold er uberettiget til at være ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Indtægt eller Formue i 2 Aar eller mere har ligget i væsentlig Grad over de Grænser, som er fastsat i Medfør af § 6, Stk. 2, indberette Sagen til Direktøren for Sygekassevæsenet, der i grove Overtrædelsestilfælde kan paalægge paagældende at udrede et Beløb, dels til Sygekassen, svarende til den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen i Løbet af de 2 sidste Aar med Fradrag af, hvad han har betalt, dels til Statskassen, svarende til det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for Medlemmet i Løbet af nævnte Tidsrum.

7) Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderende eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget som Medlem af en Sygekasse, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt de i § 7 omhandlede Betingelser vedrørende Helbredstilstand og Arbejdsførhed, jfr. de af Arbejds- og Socialministeriet i Medfør af § 7, Stk. 3, fastsatte Regler, kan Direktøren — dersom han ikke

tidligere har godkendt Optagelsen — ophæve Medlemsforholdet fra Udgangen af den løbende Betalingstermin. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne. 18 Juli. Nr. 425.

8) Saafremt en Person i den i Stk. 2 nævnte Erklæring svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Arbejdsførhed, og dette har medført, at han med Urette er blevet anset for arbejdsfør og saaledes med Urette er blevet optaget som Medlem i Kassen, ophæves Medlemsforholdet, saaledes at han er pligtig til at tilbagebetale Sygekassen den Hjælp, han maatte have modtaget, samt Statskassen det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for ham; i denne Erstatning fradrages ikke, hvad han selv har betalt til Sygekassen. Saafremt Medlemmet i Erklæringen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Arbejdsførhed, men desuagtet har maattet anses for arbejdsfør, kan Direktøren træffe Bestemmelse om, at han overføres til at være bi-dragydende Medlem af Kassen for et efter Sagens nærmere Beskaffenhed fastsat Tidsrum, der dog ikke maa overstige 2 Aar.

9) Saafremt et Medlem iøvrigt overfor Sygekassen, det bedømmende Udvalg eller Direktoratet for Sygekassevæsenet svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller paa anden Maade har begaaet Svig mod Kassen, mister han sin Medlemsret som nydende Medlem for stedse eller i et af Direktøren nærmere fastsat Tidsrum. Det samme gælder, saafremt han har overtraadt Bestemmelserne i Stk. 4 om Dobbeltforsikring. Han kan i disse Tilfælde af Direktøren tilpligtes at erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser efter de i Stk. 8 omhandlede Regler.

10) Mister et Medlem i Henhold til Bestemmelserne i Stk. 8 eller 9 sin Medlemsret som nydende Medlem, kan

18 Juli. denne Medlemsret kun generhverves med Samtykke af Nr. 425. Direktøren.

¹¹⁾ De af Direktøren i Henhold til foranstaaende Bestemmelser trufne Afgørelser angaaende Udredelse af Godtgørelser til Sygekassen eller Staten kan i alle Tilfælde af vedkommende Medlem eller Sygekassens Bestyrelse i Løbet af 1 Maaned indankes for Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

¹²⁾ De Beløb, som det i Henhold til foranstaaende er paalagt et Sygekassemedlem at udrede, kan inddrives ved Udpantning.

b. Bidragydende Medlemmer.

§ 11. ¹⁾ Enhver Person over 21 Aar, der har Indfødsret og er bosat her i Riget eller forhyret med dansk Skib, og som ikke er nydende Medlem af en Sygekasse eller nydende eller bidragydende Medlem af en Sygeforening, jfr. § 31, skal, forsaavidt han opfylder Helbreds-betingelserne ifølge § 7, og med den Begrænsning, der følger af Bestemmelserne i § 12, være bidragydende Medlem af en anerkendt Sygekasse.

²⁾ Det paahviler enhver saadan Person senest 3 Maaneder efter, at han har opnaaet 21 Aars Alderen, at fremsætte Begæring om Optagelse som bidragydende Medlem i vedkommende Sygekasse og i Forbindelse dermed skaffe de Oplysninger om sin Helbredstilstand, som ifølge Vedtægten udkræves, for at Sygekassen kan afgøre, om han opfylder Helbreds-betingelserne for at blive optaget som nydende Medlem, jfr. § 10, Stk. 2. I Tilfælde af midlertidig Sygdom eller midlertidig Opblussen af en af de i § 7, Stk. 3, omhandlede Sygdomme, jfr. samme Paragrafs Stk. 1, udsættes Helbredsundersøgelsen og Optagelsesbegæringens Afgørelse til umiddelbart efter Ophøret af den midlertidige Sygdom (Opblussen af Sygdom).

³⁾ Forsaavidt angaar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er over 21 Aar, skal Pligten efter Stk. 2 til at søge Optagelse som bidragydende Medlem være opfyldt inden et

Aar efter Lovens Ikrafttræden, dog at en Person, der i 18 Juli. Løbet af nævnte Aar fylder 60 Aar, skal søge Optagelse, Nr. 425. inden han opnaar denne Alder.

4) Opholder paagældende sig i Udlandet paa det Tidspunkt, hvor han iøvrigt vilde være forpligtet til at søge Optagelse som bidragydende Medlem i en Sygekasse, skal han, hvis han bosætter sig her i Landet, inden 2 Aar derefter søge saadan Optagelse.

5) Enhver Person, som ifølge en forud for det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke opfylder Helbredsbetingelserne, er forpligtet til, senest 3 Maaneder før han opnaar 30 Aars Alderen, paa ny at fremsætte Begæring om Optagelse som bidragydende Medlem i en Sygekasse i Overensstemmelse med Reglerne i Stk. 2, jfr. Stk. 4.

6) Til den, der ifølge en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, udsteder Kassen Bevis herfor paa en af Arbejds- og Socialministeren fastsat Blanket, jfr. § 78. Genpart af Beviset samt de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Beviset er udstedt, indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet, der fører et Hovedkartotek for hele Landet over Beviserne. De nærmere Regler vedrørende de omhandlede Bevisligheders Indsendelse til Direktøren samt om Kartotekets Førelse m. v. fastsættes af Arbejds- og Socialministeren. Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet ved Gennemsyn af det saaledes indsendte til det Resultat, at Beviset er udstedt paa utilstrækkeligt Grundlag, skal paagældende optages i Sygekasse i Overensstemmelse med sin Begæring herom.

7) Arbejds- og Socialministeren træffer de fornødne Foranstaltninger til, at de i Stk. 1—6 omhandlede Forpligtelser bliver almindelig kendt, i hvilken Henseende Bistand kan kræves af Statsradiofonien samt af Skoler, Udskrivningsvæsenet, Læremestre og andre Institutioner og Personer, der i særlig Grad kommer i Berøring med Ungdommen, jfr. iøvrigt § 83, Stk. 1.

8) Enhver Sygekasse skal give Adgang til Optagelse af

18 Juli. bidragydende Medlemmer, der har godtgjort at opfylde Hel-Nr. 425. bredsbetingelserne efter § 7, forsaavidt de ikke er udelukket fra Optagelse efter Reglerne i § 83, Stk. 7. Disse Medlemmer er berettiget til — uden Hensyn til Helbred og Alder i Overgangsjeblikket — at overgaa til at være nydende Medlemmer af Kassen, saafremt de opfylder de i Henhold til § 6 gældende økonomiske Betingelser for Optagelse som nydende Medlem. De har dog først Ret til Hjælp af Sygekassen, naar der er forløbet et Tidsrum af $\frac{1}{2}$ Aar, efter at deres Overgang som nydende Medlemmer har fundet Sted.

⁹⁾ Bidragydende Medlemmer er invalideforsikret efter de almindelige Regler i § 36 og berettiget til Aldersrente. Disse Medlemmer har ikke Ret til Hjælp af Kassen eller Krav paa de Fordele, som omhandles i §§ 16 og 17, og de kommer ikke i Betragtning, naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemstal.

Kap. III. Medlemsbidrag.

§ 12. ¹⁾ I en Sygekasse skal de nydende Medlemmers Bidrag være fastsat saaledes, at de i Forbindelse med Kassens øvrige ordinære Indtægter og det ved denne Lov paabudte Tilskud fra det offentlige efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkelige til Fyldestgørelse af Kassens Forpligtelser samt til Dannelse af en Reservefond, der normalt skal svare til Gennemsnittet af de sidste 3 Regnskabsaars Udgifter — bortset fra Udgiften til Begravelsesforsikringen — for Sygekassen uden Fradrag af det Kassen for disse Aar ydede Tilskud. Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig. Endvidere betaler saadanne bidragydende Medlemmer, hvem der er sikret Begraveshjælp, jfr. § 20, Stk. 1—4, et i Sygekassens Vedtægt fastsat særligt Bidrag.

²⁾ Betaler et bidragydende Medlem ikke Medlemsbidrag og Invalidepræmie indenfor den i Kassens Vedtægt fastsatte Restancefrist, anmelder Sygekassen dette ved Regnskabsaarets Afslutning for Kommunalbestyrelsen, der

derefter lader Ydelserne — bortset fra det i Stk. 1 omhand- 18 Juli.
lede særlige Bidrag for Begravelseshjælp — opkræve og Nr. 425.
inddrive efter de om Opkrævning af Skat til Kommunen
gældende Regler. Opnaas der ikke herigennem Betaling,
slettes vedkommende vel ikke som Medlem, jfr. dog Stk. 6,
men det noteres i Sygekassens Bøger, at Ydelserne ikke er
betalt, jfr. Stk. 4.

3) Er vedkommende fraflyttet sin tidligere anmeldte
Bopæl uden at melde Flytning til Folkeregisteret, skal der
ikke skal Eftersøgning af ham for at faa Medlemsbidrag
og Invalidepræmie betalt.

4) Den, der ikke senest $\frac{1}{2}$ Aar efter paagældende Regn-
sksaars Afslutning har betalt Restancerne til Kommunen,
fortaber Adgangen til at blive nydende Medlem samt til
Invaliderende og Aldersrente. Personer, overfor hvem
Kommunen har iværksat Foranstaltning til Restancerne
Inddrivelse i Henhold til Stk. 2, fortaber dog først Ad-
gangen fra det Tidspunkt, da det har vist sig, at Inddrivelse
er foretaget forgæves.

5) Denne Adgang kan generhverves mod Indbetaling af
Restancerne til Kommunen, men saadan Generhvervelse
er udelukket for Personer, der er fyldt 40 Aar, forsaavidt
det Tidsrum, for hvilket paagældende staar i Restance,
overstiger 5 Aar. Efterbetaling af Restancerne kan fordeles
over indtil 3 Aar.

6) Pligten til at betale Medlemsbidrag og Invalidepræ-
mie vedvarer for den, der har fortabt Adgangen til at faa
Invaliderende og Aldersrente, medmindre han ifølge for-
anstaaende ikke mere har Mulighed for at generhverve
denne Adgang, i hvilket Fald han slettes som Medlem og
mister Adgangen til senere at indtræde i Sygeforsikringen.

7) Enhver i Henhold til § 11, Stk. 1, forsikret Person
kan efter det fyldte 60de Aar overfor Sygekassens (Syge-
foreningens) Bestyrelse skriftlig foretage Udmeldelse af
Forsikringen. Herved ophører Pligten til at betale Bidrag
til samme for Fremtiden; men paagældende kan da ikke
senere indtræde i Sygeforsikringen, ligesom han fortaber

18 Juli. Adgangen til at faa Invalide- og Aldersrente samt den til
Nr. 425. Sygeforsikringen hørende Begraveshjælp. Udmeldelsen er kun gyldig, forsaavidt den foretages paa særlig Blanket, hvortil der fastsættes Formular af Arbejds- og Socialministeren, og som skal indeholde en udtrykkelig Udtalelse om, at Medlemmet er kendt med de ovennævnte Følger af Udmeldelsen; saadanne Blanketter skal efter Begæring udleveres af Sygekassen. Skylder en i Henhold til § 11, Stk. 1, forsikret Person, der er fyldt 60 Aar, Medlemsbidrag og (eller) Invalidepræmie til Sygekassen (Sygeforeningen) for 3 Maaneder eller derover, skal Sygekassens (Sygeforeningens) Bestyrelse senest ved Kalenderaarets Udgang skriftlig erindre ham om at betale det skyldige Bidrag, idet den oplyser ham om Følgerne af at undlade Betalingen. Samtidig tilsender Bestyrelsen ham den forannævnte Blanket.

8) Ethvert bidragydende Medlem skal forsynes med en Medlemsbog, der er indrettet efter en af Arbejds- og Socialministeren fastsat Formular. Ministeren giver iøvrigt de nærmere Regler for Kontrollen med Betalingen af Medlemsbidrag og Invalidepræmier, Kommunernes Opkrævning af Restancer, Efterbetaling af disse m. v.

Kap. IV. Tilskud fra det offentlige.

§ 13. 1) Til de anerkendte Sygekasser udredes der aarlig af Statskassen et Tilskud, hvis Størrelse fastsættes ved Finansloven. Tilskuddet fordeles mellem de enkelte Sygekasser paa følgende Maade:

2) Der ydes et Beløb af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, samt et Beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af Sygekassens Udgifter for ubemidlede nydende Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet, Dagpenge, jfr. § 18, Stk. 1, Nr. 1—3, den i § 19, Stk. 1, Nr. 1—3, omhandlede Hjælp, Tandpleje, Hjemmesygepleje og Ophold paa Rekonvalescenthjem, jfr. § 22, Stk. 1, Nr. 9—11. — Staten yder endvidere Sygekassen Godtgørelse af dens

Udgifter til de i § 18, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede særlige Medicinydelser. 18 Juli.
Nr. 425.

3) Udover de foran nævnte Beløb yder Staten endvidere et Beløb for hver Person, der ifølge en Lægeerklæring, udstedt ved Optagelsen eller vedkommendes Genindtræden som nydende Medlem, lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvagthed af den i § 7, Stk. 3, omhandlede Art, og som ved Aarets Udgang staar som nydende Medlem af Sygekassen. Nævnte Beløb skal svare til $\frac{3}{8}$ af det Beløb, hvormed Kassens samlede Gennemsnitsudgift til de her omhandlede Personer overstiger Kassens samlede Gennemsnitsudgift til de øvrige Medlemmer. Endvidere yder Landets Kommuner tilsammen et Beløb af samme Størrelse, der fordeles mellem Kommunerne efter Reglerne i Afsnit III. Ved Beregningen af fornævnte Gennemsnitsudgifter medtages Udgifterne til de i Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Formaal, den i § 19 omhandlede Hjælp dog undtaget, samt Medicinudgifter.

4) Udgifter i Henhold til § 19, Stk. 1, Nr. 4—5, samt Stk. 2, refunderes Sygekasserne af Kommunerne og fordeles mellem disse efter Reglerne i Afsnit III.

5) Arbejds- og Socialministeren kan, naar Forholdene taler derfor, efter Indstilling af Sygekassenævnet tilstaa en Sygekasse Forskud paa det Kassen tilkommende Stats-tilskud.

§ 14. 1) For at en Sygekasse kan gøre Krav paa Tilskud fra Staten og Kommunerne for det forløbne Aar, maa den inden den 15. Februar til Direktøren for Sygekassevæsenet indsende en Opgørelse over dens Udgifter til de i § 13, Stk. 2—4, nævnte Ydelser. De Udgifter, for hvilke Sygekassen har Krav paa Refusion efter § 13, Stk. 3—4, opføres særskilt. — Endvidere indsendes samtidig en Meddelelse om Antallet af ubemidlede nydende Medlemmer ved Aarets Udgang.

2) Sygekassebestyrelsens Formand skal samtidig med Indsendelsen paa Tro og Love attestere Rigtigheden af de meddelte Oplysninger.

18 Juli. 3) Efter at de modtagne Oplysninger og Regnskaber,
Nr. 425. jfr. § 26, er gennemgaaet af Direktøren, anvises det Sygekasserne tilkommende Statstilskud.

4) Fordelingen af det Kommunerne ifølge § 13, Stk. 3—4, paahvilende Tilskud foretages af Arbejds- og Socialministeriet, der, naar Fordelingen er tilendebragt, foranlediger, at Tilskuddet anvises Sygekasserne gennem Direktoratet.

§ 15. 1) Naar et ubemidlet nydende eller bidragydende Sygekassemedlem paa Grund af Trang foranlediget ved Sygdom, betydelig nedsat Arbejdsevne, længere Tids Arbejdsløshed, Indkaldelse til Militærtjeneste eller store Forsørgerbyrder helt eller delvis er ude af Stand til at udrede Medlemsbidraget (herunder ogsaa det i § 12, Stk. 1, omhandlede særlige Bidrag for Begravelseshjælp) og (eller) Invalidepræmie, yder Medlemmets Opholdskommune paagældende Hjælp i fornødent Omfang til Betaling af Medlemsbidraget og (eller) Invalidepræmien for den Periode, for hvilken Trangsaarsagen virker, medmindre han ikke opfylder Værdighedsbetingelserne ifølge § 38, Stk. 2, Nr. 3. Har paagældende mod forhøjet Kontingent sikret sig en Pengehjælp af over 2 Kr. daglig, kan Kommunalbestyrelsen som Betingelse for at yde Hjælpen kræve, at han for et Tidsrum af indtil 2 Aar overgaar til en Dagpengesats, der ikke overstiger nævnte Beløb.

2) Saafremt paagældende oppebærer Sygehjælp eller Underholdshjælp i Henhold til Kap. XVII—XIX (Særlig Hjælp) i Lov om offentlig Forsorg, ydes Hjælpen som et Tillæg til denne; i andre Tilfælde ydes den som Kommunehjælp, jfr. nævnte Lovs Kap. XXII.

3) Begæring om den i Stk. 1 nævnte Hjælp indgives skriftlig til det sociale Udvalg — i København Magistraten — gennem Sygekassens Bestyrelse, der forsyner Begæringen med Attestation om Medlemsforholdet og med en Udtalelse om paagældendes økonomiske Forhold og Trang.

4) Klager over de af det sociale Udvalg i Henhold til denne Bestemmelse truffne Afgørelser kan forelægges for

vedkommende Amtmand — i København Overpræsidenten —, hvis Afgørelse er endelig. 18 Juli.
Nr. 425.

Kap. V. Sygehusbehandling for nedsat Betaling.

§ 16. 1) Naar et Sygekassemedlem indlægges til Behandling paa et offentligt Sygehus, som ikke udelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, eller underkastes ambulantly Behandling paa et saadant Sygehus, gives der Sygekassen Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Medlemmet har Ret til Hjælp af Kassen, forsaavidt den syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsbehandlingen er nødvendig. Vederlaget for det nævnte Tidsrum er højst Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus, herunder indbefattet Betaling for Bandager, Ekstravagt og lignende Ydelser.

2) Naar et Sygekassemedlem under midlertidigt Ophold udenfor sin Hjemstedssygekasses Omraade ifølge den behandelende Læges Anvisning bliver trængende til Sygehusbehandling, er det Sygehus, der er bestemt for vedkommende Distrikt, forpligtet til at tilstaa den Sygekasse, der i Henhold til de gældende Overflytningsregler mellem Kasserne, jfr. § 30, Stk. 3, afgiver Kautions Udgifter ved Sygehusopholdet, den i Stk. 1 fastsatte Nedsættelse i Betalingen; dette gælder dog kun, saafremt Hensigten med Opholdet ikke har været at opnaa Adgang til at søge Optagelse paa Sygehus paa Opholdsstedet, hvorhos der maa foreligge Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.

3) Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket et Sygekassemedlem kan behandles for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune forpligtet til at refundere Halvdelen af Udgifterne ved paa-gældendes Behandling paa nærmeste offentlige Sygehus,

18 Juli. naar de ovennævnte Regler for Indlæggelse paa Sygehus Nr. 425. er iagttaget.

4) Naar et Sygekassemedlem optages i et offentligt Sindssygehospital, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Hospital gældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen af Arbejds- og Socialministeren.

5) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for Sygehusbehandling af et Sygekassemedlems Børn, jfr. § 6, Stk. 5.

Kap. VI. Fribefordring.

§ 17. 1) Et Sygekassemedlem, som bor paa Landet, jfr. dog Stk. 6, eller i en Købstad (Handelsplads) udenfor den i Stk. 6, 2det Pkt., omhandlede Grænse, er berettiget til af vedkommende Opholdskommune at forlange Befordring afgivet til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller til den syges Befordring til eller fra nævnte Læge eller Jordemoder. Endvidere kan Befordring forlanges afgivet til eller fra det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulante Behandling mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes, jfr. § 16 og denne Paragrafs Stk. 4. Forsaavidt Sygekassemedlemmet bor indenfor 1 km's Afstand fra Lægens eller Jordemoderens Bopæl, kan Befordring ikke kræves afgivet til Afhentelse af Lægen eller Jordemoderen, og Medlemmet kan alene kræve sig befordret til eller fra Lægen, og kun naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig.

2) Befordringen tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Sygehuse afsluttede Overenskomster — og saaledes, at Omkostningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kommunens Kasse.

3) Udgiften ved Befordring af eller til Læge og Jordemoder indenfor en Vejlængde af 10 km fra den syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Drejer det sig om Befordring af eller til en Læge eller Jordemoder, der bor over 10 km fra den syges Bopæl, afholder Kommunen ligeledes Udgiften for Befordringen, forsaavidt Lægen eller Jordemoderen er den nærmest boende, medens den i modsat Fald kun betaler Befordringen for en Vejlængde af 10 km. Dersom den syge ifølge de mellem Sygekasserne og Lægerne indgaaede Overenskomster har Ret til at benytte en Læge, der bor udenfor de Grænser, for hvilke Kommunens Pligt til at yde Befordringsgodtgørelse gælder, betaler Sygekassen Resten af Befordringsudgifterne, dog ikke udover den Afstand, der i paagældende Overenskomst vedrørende almindelig Lægehjælp er fastsat som Begrænsning for Medlemmernes Ret til at tilkalde Læge for Sygekassens Regning.

18 Juli.
Nr. 425.

4) Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det nærmeste Sygehus, paa hvilket Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulat Behandling mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Behandling mod nedsat Betaling, og som er særlig bestemt for paagældende Omraade (et stedligt Central-sygehus), afholdes Befordringsudgiften udover Vejlængden til det nærmest liggende Sygehus og eventuelt tilbage, ligelig af Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

5) Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af $\frac{1}{4}$ af Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr. Det tilkommer iøvrigt Kommunalbestyrelsen at fastsætte den Fremgangsmaade, som skal følges med Hensyn til Rekvisition af Befordring.

6) Et Sygekassemedlem, som bor i en Købstad (Handelsplads) inden for den i 2det Punktum fastsatte Grænse, samt

18 Juli. Sygekassemedlemmer, der bor i en Landkommune, men Nr. 425. indenfor samme Grænse, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra den behandlende Læge eller det nærmeste Sygehus, efter Omstændighederne et stedligt Centralsygehus, jfr. Stk. 4, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig. Grænsen for det Omraade, indenfor hvilket Fribefordring bliver at yde efter Bestemmelsen i dette Stykkes 1ste Punktum, fastsættes for hver Købstad (Handelsplads) for 5 Aar ad Gangen af vedkommende Amtmand efter Forhandling med de interesserede Kommunalbestyrelser og Sygekasser. Fastsættelsen af denne Grænse skal ske under Hensyntagen til de lokale Forhold, og saaledes at det tilstræbes, at den nævnte Bestemmelse kommer til Anvendelse paa samtlige Sygekassemedlemmer, der bor i et Omraade, der strækker sig indtil 1 km udenfor den sammenhængende bymæssige Bebyggelse, uanset om vedkommende er bosat i Købstad eller Landkommune.

7) Et Sygekassemedlem, der paa Rejse, Besøg, ved Arbejde eller lignende midlertidig opholder sig udenfor sin Sygekasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller behandles paa Sygehus, er berettiget til af den Kommune, indenfor hvis Omraade han paa dette Tidspunkt befinder sig, at kræve samme Befordring, som Kommunen ellers maa yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer, dog at han ikke kan fordre sig hjembragt fra Læge eller Sygehus.

8) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for et Sygekassemedlems Børn, jfr. § 6, Stk. 5. Opholdskommunen er forpligtet til at yde Børn, som er anbragt i Arbejdsforhold (Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade, og som af Aldershensyn ikke kan blive optaget i den stedlige Sygekasse, samme Befordring, som Kommunen ellers maa yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer.

9) De omhandlede Befordringsrettigheder omfatter

ikke alene Befordring med Automobil eller Hestekøretøj, 18 Juli.
men ogsaa Befordring med Jernbane, Ruteautomobil, Nr. 425.
Dampskib, Færge og lign.

¹⁰⁾ Sygekassens Vedtægt skal indeholde fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af de dem her tillagte Rettigheder.

Kap. VII. Sygekassernes Ydelser.

§ 18. ¹⁾ I Sygdomstilfælde skal Sygekassen yde:

- 1) fri Lægehjælp, forsaauidt paagældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade, jfr. dog § 27, Stk. 3;
- 2) fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling paa offentlige Sindssygehospitaler samt paa anerkendte Helbredelsesanstalter for tuberkulose), forsaauidt paagældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Dog kan det aldrig paalægges en Sygekasse at betale et større Beløb for et Medlems Ophold paa et offentligt Sindssygehospital end det Beløb, som Opholdet koster et Sygekassemedlem, der har dansk Indfødsret. Saafremt et Medlem under Udøvelsen af sit Erhverv er nødsaget til midlertidig at opholde sig udenfor Sygekassens Omraade, er denne dog forpligtet til, naar der foreligger Lægeerklæring om, at Sygehusbehandling er nødvendig, og det for Sygekassen bestemte Sygehus ikke kan benyttes, at yde Medlemmet samme Understøttelse, som den maatte yde, saafremt Behandlingen havde fundet Sted paa det for Sygekassen bestemte Sygehus, dog kun, forsaauidt Sygehusbehandling ikke ad anden Vej er sikret. Denne Regel gælder ogsaa for et Medlems Børn, naar de er anbragt i Arbejdsforhold (Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade og af Aldershensyn ikke kan blive Medlemmer af Sygekassen paa det Sted, hvor de opholder sig. Behandling paa de nævnte Helbredelsesanstalter for tuberkulose skal dog kun ydes af Sygekasserne, forsaauidt og saa

18 Juli.
Nr. 425.

længe der ydes vedkommende Patient Statsunderstøttelse til Behandlingen;

- 3) en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre og højst 6 Kr., jfr. dog § 6, Stk. 1, § 21, Stk. 3, og § 22, Stk. 1, Nr. 2—3. Ingen kan dog oppebære mere end $\frac{4}{5}$ af sin gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste. Overgang fra en lavere til en højere Pengehjælpssats kan ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang for Medlemmerne til at sikre sig en Pengehjælp af kun 40 Øre. Naar et Medlem ifølge en ved hans Optagelse eller Genindtræden i nydende Medlemsret, jfr. § 20, Stk. 3, udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, Stk. 3, omhandlede Art, kan han ikke oppebære mere end 3 Kr. daglig; Medlemmer, der modtager Invaliderende eller Aldersrente, kan ikke oppebære mere end 1 Kr. daglig og ikke udover et Tidsrum af 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder. Pengehjælp ydes ikke til et Medlems Børn;

4) $\frac{3}{4}$ af Betalingen for Insulin til Sukkersygepatienter og Leverpræparater til Patienter, der lider af farlig Blodsygdom, under Forudsætning af, at Lægen erklærer, at Anvendelsen af disse Præparater er nødvendig. Arbejds- og Socialministeren kan efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen fastsætte, at Sygekasserne skal yde $\frac{3}{4}$ af Betalingen for andre lignende, livsvigtige Præparater.

2) En Sygekasses Forpligtelse til at yde Sygehjælp omfatter ogsaa eventuel Læge- og Sygehusbehandling af medfødte Legemsfejl.

3) En Sygekasses Forpligtelse til at yde Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende trods Bestyrelsens, paa Grundlag af Lægens Erklæring, fremsatte Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling.

4) Først 6 Uger efter Optagelsen har et Medlem Ret til Hjælp af Sygekassen; dog ydes der straks Hjælp for Sygdomme, som foranlediges ved Ulykkestilfælde. Indmeldes et Sygekassemedlems Barn før det fyldte 15de Aar, jfr. § 6, Stk. 5, gælder den anførte Ventetid ikke. — Retten til den i § 19 omhandlede Barselhjælp indtræder først, naar 10 Maaneder er forløbet efter Optagelsen.

18 Juli.
Nr. 425.

5) Pengehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage.

6) Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, tilkommer der ham kun Pengehjælp fra Sygekassen indtil det Tidspunkt, da Ulykkesforsikringen træder til.

7) Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret Dagpenge af samme Størrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

8) Et Medlem, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp. Bortfalder en Del af Indtægten, faar paagældende kun en saa stor Pengehjælp, at det samlede Beløb ikke overskrider hans sædvanlige Indtægt, saaledes at han ikke under Sygdom oppebærer større Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 22, Stk. 1, Nr. 4. Disse Regler finder ikke Anvendelse, hvis Medlemmets Indtægt kun bestaar i Invalide- eller Aldersrente eller Hjælp i Henhold til Forsorgslovens § 247 (Hjælp til kronisk syge).

§ 19. 1) I Barseltilfælde skal Sygekassen yde:

1) fri Jordemoderhjælp. Ved Jordemoderhjælp forstaas i denne Forbindelse: Honorar for ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Moder

18 Juli. og Barn, jfr. Lov Nr. 126 af 13. Juni 1914 om Jordemoder-
 Nr. 425. væsenet og Instruksen for Jordemødre, samt de ved Fød-
 selen nødvendige Forbindsstoffer, Vat og lign. af den Art
 og i den Udstrækning, som Sundhedsstyrelsen forordner;

2) Lægehjælp i Tilfælde, hvor Jordemoderen eller ved-
 kommende Læge har skønnet det nødvendigt at undergive
 den fødende Lægebehandling;

3) i 14 Dage en daglig Pengehjælp af den Størrelse,
 som paagældende har sikret sig i Tilfælde af Sygdom.
 Forsaauidt Barselsengen udstrækkes over 14 Dage, ydes
 sædvanlig Sygehjælp efter de almindelige Regler, og saa
 længe denne Sygehjælp ydes, er vedkommende Kvinde
 ikke berettiget til den under Nr. 4 og 5 nævnte Hjælp;

4) fra Udløbet af det under Nr. 3 anførte Tidsrum af
 14 Dage at regne ydes der til en Kvinde, hvem det i Medfør
 af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt
 at arbejde en vis Tid efter Fødselen, en daglig Pengehjælp
 af henholdsvis 5 Kr. 05 Ø., 4 Kr. 05 Ø. og 3 Kr. 05 Ø.
 i de i § 39, Stk. 1, nævnte Grupper af Kommuner, indtil hun
 paa ny maa gaa i Arbejde, jfr. dog § 85;

5) den under Nr. 4 omhandlede Pengehjælp ydes fort-
 sat, saa længe Moderen af Hensyn til Diegivning holder
 sig borte fra sit Arbejde, dog længst indtil 6 Ugers Dagen
 efter Fødselen.

2) Et kvindeligt Sygekassemedlem, der er beskæftiget
 med Arbejde, for hvilket der i Medfør af Lovgivningen om
 Arbejderbeskyttelse er givet Regler om Barselhvile, men
 som paa Grund af nær forestaaende Fødsel maa antages
 ikke at ville kunne udføre sit sædvanlige Arbejde uden
 Skade for sig selv eller Fosteret, uden at Svangerskabet
 dog maa betegnes som sygeligt forløbende, er berettiget
 til af Sygekassen at erholde Dagpenge af samme Størrelse
 som ovenfor i Stk. 1, Nr. 4, anført. Det er en Betingelse for
 at erholde Dagpenge udbetalt, at det ved en af vedkom-
 mende Sygekasselæge udfærdiget Attest godtgøres, at
 paagældendes Tilstand er som ovenfor anført. Ved Udfær-
 digelsen af denne Attest, hvortil benyttes en særlig af Ar-

bejds- og Socialministeren godkendt Blanket, vil det være 18 Juli.
at tage i Betragtning, at paagældende Kvinde ikke kan Nr. 425.
betegnes som arbejdsudygtig, fordi hun ikke kan udføre
Overarbejde eller andet særlig anstrengende Arbejde,
naar hun dog maa antages at kunne udføre normalt Arbejde
i Virksomheden. Ved nær forestaaende Fødsel forstaas en
Fødsel, der maa antages at ville finde Sted indenfor et
Tidsrum af 8 Uger.

³⁾ Den i Stk. 1, Nr. 4 og 5, og Stk. 2 omhandlede Penge-
hjælp vil være at yde uden Hensyn til, om paagældende
Kvinde er arbejdsløshedsforsikret eller ej, og — forsaavidt
hun ophører med sit Arbejde indenfor et Tidsrum af 8
Uger før Fødselen — uden Hensyn til, om det kan godt-
gøres, at Arbejdsophøret skyldes Fødselen. Ophører hun
med sit Arbejde paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger før
Fødselen, er hun til sin Tid berettiget til den nævnte Hjælp,
forsaavidt hun da kan anses for at have normal Tilknytning
til sit Fag; Afgørelsen heraf maa bero paa et Skøn i det
enkelte Tilfælde, hvorved det kan være vejledende, om
paagældendes Arbejdsløshed i Varighed har oversteget
det for Ydelsen af ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse
indenfor 12 Maaneder almindeligt gældende Tidsrum.
Om den nævnte Hjælp herefter kan ydes til et kvindeligt
Sygekassemedlem, maa ikke afgøres, forinden Spørgs-
maalet har været forelagt Direktoratet for Sygekasse-
væsenet, medmindre Sygekassen betragter Afgørelsen som
utvivlsom.

§ 20. ¹⁾ Ved Dødsfald skal Sygekassen yde de ny-
dende Medlemmer samt saadanne Medlemmer, som i Med-
førf af § 21, Stk. 2, har opbrugt deres Ret til Sygehjælp af
Kassen, og som derfor er overgaaet til at være bidragydende
Medlemmer (med hvilende Medlemsret), Begravelseshjælp.
Denne Hjælps Størrelse skal fastsættes i Kassens Vedtægt.
Den skal mindst udgøre 100 Kr. og højst 300 Kr., og dens
Beløb i Kroner skal være deleligt med 50. Det kan dog
med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet be-
stemmes, at Forsikringer, lydende paa andre Beløb, der

18 Juli. ved nærværende Lovs Ikrafttræden er tegnet i en til Syge-
Nr. 425. kassen knyttet Begravelseskasse, bibeholdes.

2) Til de i Stk. 1 nævnte Medlemmer, hvem der ved denne Lovs Ikrafttræden ikke er sikret Begravelseshjælp i en til Sygekassen knyttet Begravelseskasse, og som til nævnte Tidspunkt er fyldt 60 Aar, yder Sygekassen dog kun Halvdelen af den i Vedtægten ellers fastsatte Begravelseshjælp.

3) Nydende Medlemmer, som efter derom fremsat Begæring overgaar til at blive bidragydende Medlemmer, eller som paa Grund af forbedrede økonomiske Forhold i Medfør af § 6, Stk. 4, overgaar til at blive enten bidragydende Medlemmer, bemidlede nydende Medlemmer eller Medlemmer af en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsesygekasse), kan fortsætte den i Stk. 1 omhandlede Begravelsesforsikring imod at erlægge det i § 12, Stk. 1, omhandlede Bidrag. Har de afbrudt denne Forsikring, men ønsker at genindtræde deri, kan dette kun finde Sted efter Reglerne i Stk. 4. Nydende Medlemmer, som overgaar til at blive bidragydende Medlemmer paa Grund af Restance, eller som efter Bestemmelse af Direktøren for Sygekassevæsenet i Medfør af § 10, Stk. 8 og 9, overgaar til bidragydende Medlemsskab, kan ikke fortsætte Begravelsesforsikringen, saa længe de staar som bidragydende Medlemmer.

4) Andre bidragydende Medlemmer end de i Stk. 1—3 nævnte, som ikke er fyldt 30 Aar, kan sikre sig den i Stk. 1 omhandlede Begravelseshjælp, forsaavidt de opfylder de af Direktøren for Sygekassevæsenet fastsatte Helbreds-betingelser; i Tvivlstilfælde er Sygekassens Bestyrelse pligtig at kræve Lægeerklæring. Erklæringer, der afkræves Medlemmerne i saa Henseende, skal afgives paa Tro og Love.

5) Bidragydende Medlemmer, som overgaar til at blive nydende Medlemmer, og som ikke har sikret sig Begravelseshjælp i Medfør af Stk. 3 eller 4, er i Henseende til Opnaaelse af Begravelseshjælp undergivet en Ventetid

af 4 Aar efter Overgangen, saaledes at der, hvis de afgaar ved Døden i Løbet af de 2 første Aar, ikke udbetales nogen Begravelseshjælp, medens der, hvis de dør i det 3die eller 4de Aar, kun udbetales Halvdelen af den sikrede Hjælp; forsaavidt Overgangen først er sket efter det fyldte 60de Aar, reduceres Begravelseshjælpen yderligere med Halvdelen. De her fastsatte Regler gælder tillige for Personer, der i Medfør af § 6, Stk. 6, overføres fra en statskontrolleret Sygeforening til anerkendt Sygekasse som nydende Medlemmer.

18 Juli.
Nr. 425.

6) For samtlige nydende Medlemmers Børn under 15 Aar, som ikke er selvstændige, nydende Medlemmer, ydes ved deres Død en Hjælp, der i hvert Fald skal udgøre 40 Kr. og efter nærmere Bestemmelse i Sygekassens Vedtægt kan stige til 150 Kr. Hjælpen kan indenfor disse Grænser afpasses efter Alderen ved Dødsfaldet. Er Forældrene vel nydende Medlemmer, men ikke af samme Kasse, er Børnene kun forsikrede for halv Hjælp i hver Kasse.

7) Sygekassens Risiko for Udbetaling af Begravelseshjælp skal efter nærmere af Arbejds- og Socialministeriet fastsatte Regler være genforsikret i en for samtlige Sygekasser fælles Genforsikringsforening, der undergives Tilsyn af Direktøren for Sygekassevæsenet. Genforsikring skal dog ikke tegnes for Risikoen vedrørende de i Stk. 2 og 6 omhandlede Personer og ej heller for den Gruppe af de i Stk. 5 omhandlede Personer, der først er overgaaet til at blive nydende Medlemmer efter det fyldte 60de Aar.

§ 21. 1) Retten til at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder, jfr. dog § 18, Stk. 1, Nr. 3.

2) Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i i alt 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen, og paagældende overgaar til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret).

12 Juli. 3) Naar paagældende derefter har opbrugt den ham i
Nr. 425. Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 241 tilkommende
fortsatte Sygehjælp og ved Lægeattest godtgør, at han er
arbejdsfør, kan han atter faa nydende Medlemsret i Kassen,
eventuelt med indskrænket Pengehjælp, jfr. § 18, Stk. 1,
Nr. 3. Opfylder paagældende ikke Betingelserne for at oppe-
bære fortsat Sygehjælp, kan saadan Genindtræden i nydende
Medlemsret finde Sted, naar der er forløbet 12 Maaneder
efter Sygekassehjælpens Ophør.

§ 22. 1) I en Sygekasses Vedtægt kan der med Hen-
syn til de nydende Medlemmer træffes Bestemmelse om:

- 1) at Medlemmerne ved hvert Regnskabsaars Begyndelse skal vælge, hvilken af de nærmestboende, for Kassen arbejdende Læger de i dette Aar vil benytte, og at Sygekassen kun betaler Lægehjælp, som er ydet vedkommende Medlem af denne Læge eller eventuelt hans Stedfortræder;
- 2) at der ikke ydes Pengehjælp, eller at der ydes en mindre Pengehjælp end den i § 18, Stk. 1, Nr. 3, fastsatte til kvindelige Medlemmer eller til mandlige Medlemmer under 18 Aar, forsaavidt der tillige for dem fastsættes et lavere Medlemsbidrag end det sædvanlige;
- 3) at Pengehjælpen nedsættes eller bortfalder under Ophold paa Sygehus;
- 4) at der af Medlemmer, som under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt, jfr. § 21, Stk. 3, betales et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;
- 5) at Medlemsbidraget sættes højere for Medlemmer, der ved Optagelsen har overskredet en i Kassens Vedtægt fastsat Aldersgrænse;
- 6) at der kun ydes Pengehjælp for en Sygdom, der varer over 7 Dage;
- 7) at der ikke ydes Pengehjælp for Drankersygdomme eller for Sygdomme hidrørende fra Slagsmaal, som er foranlediget af Medlemmet selv;

- 8) at der ydes Hjælp til et Medlems Børn, selv om han er fritaget for at yde Bidrag til Kassen paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste; 18 Juli. Nr. 425.
- 9) at Kassen yder Tandpleje efter nærmere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler;
- 10) at Kassen yder Hjemmesygepleje efter nærmere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler;
- 11) at Kassen betaler for Medlemmers Ophold paa de af Arbejds- og Socialministeren godkendte Rekonvalescenthjem;
- 12) at der ydes delvis Betaling for Medicin — ordineret af Lægen —, der ikke omfattes af Regelen i § 18, Stk. 1, Nr. 4. Til saadanne Arter af Medicin, som af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen betegnes som særlig betydningsfulde, kan der ydes Tilskud paa indtil $\frac{3}{4}$ af Udgiften. Til anden Medicin kan Tilskuddet ikke overstige $\frac{2}{3}$ af det Tilskud, Sygekassen yder til den særlig betydningsfulde Medicin. Til Frihandelsvarer kan der i det Omfang, Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen træffer Bestemmelse derom, overhovedet ikke ydes Tilskud. De Bestemmelser, som Arbejds- og Socialministeren i Medfør af foranstaaende til enhver Tid finder at burde træffe, offentliggøres i Statstidende.
- 2) (§ 22, Stk. 2, er ophævet ved Lov Nr. 398 af 25. Juli 1940).

³⁾ Med Hensyn til bidragydende Medlemmer kan det i en Sygekasses Vedtægt bestemmes:

- 1) at ogsaa Personer, der ikke ifølge nærværende Lov er forpligtet til at være bidragydende Medlemmer af en Sygekasse, kan optages i Kassen som bidragydende, dog at de ikke derved opnaar Adgang til at blive nydende Medlemmer;
- 2) at bidragydende Medlemmer mod at yde et højere Medlemsbidrag end det i § 12, Stk. 1, fastsatte kan faa Stemmeret i Sygekassen.

18 Juli. § 23. 1) Forsaa vidt en Sygekasse forinden denne Lovs
Nr. 425. Ikrafttræden har givet Adgang til særskilt Sikring af anden
Hjælp end den i dette Kapitel omhandlede, saasom Alder-
domshjælp eller Hjælp til Personer, der er vedvarende ar-
bejdsudygtige, kan den fortsætte hermed.

2) Bestemmelserne herom skal indeholdes i en særskilt
Vedtægt, hvoraf et Eksemplar tilstilles Direktøren for Syge-
kassesevæsenet, ligesom der gives ham Meddelelse om enhver
Forandring i denne Vedtægt. Til de anførte Formaal ud-
redes særligt Medlemsbidrag, i Forhold til hvilket der ikke
tilkommer Kassen noget Tilskud af det offentlige. Over
paagældende Indtægter og Udgifter føres særligt Regnskab.

3) Direktøren skal til enhver Tid have Adgang til at
gøre sig bekendt med en Sygekasses Virksomhed i den her
omhandlede Henseende samt med Virksomhedens Status.
Iøvrigt kommer Bestemmelserne om anerkendte Sygekasser
ikke til Anvendelse paa Sikringen af Hjælp af den angivne
Art.

Kap. VIII. Overenskomster med Læger og Tandlæger.

§ 24. Overenskomster mellem anerkendte Sygekasser
eller en Sammenslutning af saadanne Kasser og Læger,
Tandlæger eller Jordemødre, ligesom Ændringer i saadanne
Overenskomster, skal for at være gyldige godkendes af Ar-
bejds- og Socialministeren, hvorved det navnlig vil være
at paase, at de ved Overenskomsten fastsatte Takster staar
i et passende Forhold til Ydelserne. Saafremt Godkendelse
ikke meddeles, er vedkommende Sygekasser ikke berettiget
til at yde Lægehjælp, Tandlægehjælp eller Jordemoder-
hjælp, men skal efter Arbejds- og Socialministerens nærmere
Bestemmelse enten yde en passende Forøgelse af Kassernes
øvrige Ydelser eller mod Forevisning af specificerede og
kvitterede Regninger fra Læger, Tandlæger eller Jordemødre
refundere Medlemmerne en nærmere fastsat Andel, dog ikke
over $\frac{3}{4}$ af Medlemmernes Udgifter. Det samme gælder,
saafremt Overenskomst om Ydelse af Lægehjælp, Tandlæge-
hjælp eller Jordemoderhjælp ikke foreligger, dog at Ministe-

ren — efter indhentet Erklæring fra det i § 25 omhandlede 18 Juli.
Voldgiftsraad — kan paalægge vedkommende Sygekasse Nr. 425.
at yde Lægehjælp.

§ 25. 1) Der oprettes et Raad, bestaaende af en Formand og 6 Medlemmer samt 6 Suppleanter, for hvilket Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger eller mellem Sygekasser og Jordemødre kan indankes.

2) Af Raadets Medlemmer vælges 3 af de samvirkende Sygekasse-Centralforeninger og 3 af »Den almindelige danske Lægeforening«; disse Foreninger vælger desuden hver 3 Suppleanter. Skulde de nævnte Foreninger ophøre at bestaa, eller skulde der opstaa andre Centralorganisationer ved Siden af de nævnte, afgør Arbejds- og Socialministeren, af hvilke Organisationer Valget vil være at foretage. Ved Behandlingen af Tvistigheder mellem Sygekasser og Jordemødre tiltrædes Raadet af 3 af den almindelige danske Jordemoderforening valgte Repræsentanter.

3) Raadet vælger selv sin Formand, saaledes at der til Valg udkræves mindst 4 Stemmer. Opnaas saadant Stemmetal ikke, vælges Formanden af Arbejds- og Socialministeren.

4) De omhandlede Valg foretages for 3 Aar ad Gangen.

5) Raadets Kendelse er bindende for Parterne, naar Kendelsen omhandler Forstaaelse af indgaaede Overenskomster. I andre Tilfælde er Kendelsen kun bindende for Parterne, saafremt de har været enige om at indbringe Sagen for Raadet. Har Parterne ikke været enige herom, og nægter en af dem at bøje sig for Kendelsen, afgives denne til Arbejds- og Socialministeren, der kan foretage yderligere Skridt til Konfliktens Løsning og eventuelt offentliggøre Kendelsen.

6) De nærmere Bestemmelser om Raadets Virksomhed fastsættes af Arbejds- og Socialministeren efter forud indhentet Erklæring fra Raadet. Med Hensyn til Udbetaling af Dagpenge og Vederlag for Rejseudgifter til Raadet gælder de i Tjenestemandsløven for Kommissioner, Nævn m. m. fastsatte Regler. Udgifterne til Raadets Virksom-

18 Juli. hed fordeles ligelig mellem de i Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Nr. 425. Organisationer, dog at Udgifter til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Repræsentanter for den almindelige danske Jordemoderforening ved disses Deltagelse i Raadets Møder, jfr. Stk. 2, sidste Pkt., afholdes af denne Forening.

Kap. IX. Regnskab og Revision m. v.

§ 26. 1) Sygekassernes Regnskabsaar regnes fra den 1. Januar til den 31. December.

2) En Sygekasse, hvis Medlemstal ikke overstiger 5 000, skal benytte Regnskabsbøger med Skemaer, der er godkendt af Direktøren for Sygekassevæsenet. En Sygekasse med større Medlemstal har, forsaavidt Direktøren ikke anser det af Kassen anlagte Regnskabssystem for tilfredsstillende, Pligt til at efterkomme de af Direktøren fremsatte Krav om Ændringer i dette.

3) Indenfor en af Arbejds- og Socialministeren nærmere fastsat Frist indsender Kasserne til Direktøren behørigt revideret og af Generalforsamlingen godkendt Regnskab samt Beretning for det forløbne Aar, affattet paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

4) Direktøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Sygekasser, ligesom han er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand ved Oprettelsen af nye Kasser.

5) Direktøren kan til enhver Tid kræve sig Kassernes Bøger, Regnskaber m. m. forelagt, ligesom han til enhver Tid skal have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes hele Virksomhed.

6) Sygekassens Indtægt og Formue skal holdes afsondret fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i andet uvedkommende Øjemed.

7) Skifte af Bestyrelsens Formand skal indberettes til Direktøren inden 1 Maaned efter, at nyt Valg er foregaaet.

8) I 5-aarige Perioder skal der ved Direktørens Foranstaltning foretages en indgaaende Lokalrevision af samtlige anerkendte Sygekassers Regnskabsvæsen. Den nærmere Ordning af denne Revision, der skal foretages af de af Arbejds- og Socialministeren dertil beskikkede regnskabskyndige Tjenestemænd, som tillige skal have til Opgave at yde Kasserne regnskabsmæssig Vejledning, fastsættes af Ministeren. De fornødne Beløb til denne Revision bevilges ved Finansloven. 18 Juli. Nr. 425.

9) Samtidig med den foran omhandlede Revision skal Revisorerne paase, at de i § 8, Stk. 2—3, omhandlede Kontrolforanstaltninger er iværksat.

§ 27. 1) Finder Direktøren for Sygekassevæsenet, at en Sygekasse ikke holder sig denne Lovs Forskrifter efterrettelig, at dens Virksomhed ikke foregaar i Overensstemmelse med de for Kassen gældende Bestemmelser samt med fornøden Paapasselighed og Orden, eller at dens Formuetilstand er gaaet saaledes tilbage, at der er Fare for, at Kassen ikke kan yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, henleder han Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold. Efterkommer Kassen ikke de af Direktøren i denne Anledning givne Anvisninger, kan Direktøren foranledige, at det Kassen tilkommende Statstilskud indtil videre tilbageholdes. Vægrer Kassen sig vedvarende, kan Arbejds- og Socialministeren efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde.

2) Naar den gennemsnitlige Udgift pr. ubemidlet nydende Medlem til Lægehjælp i en Sygekasse, som yder fri Lægehjælp, i det foregaaende Regnskabsaar har overskredet den gennemsnitlige Lægeudgift pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser (henholdsvis københavnske, Provinsby- eller Land-Sygekasser) med 25 pCt. eller derover, henleder Direktøren Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold.

3) Hvis Kassens gennemsnitlige Udgift til Lægehjælp herefter ikke i det følgende Aar nedbringes saa meget, at den højst udgør 20 pCt. over Gennemsnitsudgiften pr.

18 Juli. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser, kan Direktøren, naar Forholdene iøvrigt taler derfor, kræve, at Kassen skal ophøre med at yde fri Lægehjælp og indtil videre overgaa til at yde delvis Betaling for Lægehjælp. I saa Fald skal Sygekassen mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Lægen refundere Medlemmerne en af Direktøren fastsat Brøkdæl, der ikke maa være mindre end $\frac{3}{4}$, af det Beløb, som Sygekassen efter den gældende Overenskomst skal betale Lægen for den paagældende Lægehjælp, beregnet efter Betaling pr. Ydelse. Naar særlig Trang er til Stede, kan Bestyrelsen med Direktørens Godkendelse for langvarige og særlig kostbare Sygdomstilfælde bevilge et Beløb som Ekstrahjælp til Betaling af den øvrige Del af Lægeregningen.

4) Direktørens Krav skal fremsættes inden 1. Juli til Efterfølgelse fra førstkommende 1. Januar.

5) Sygekassen er dog efter 1 Aars Forløb, saafremt den formener, at Forholdene nu har ændret sig, berettiget til overfor Direktøren at rejse Spørgsmaalet om paa ny at yde fri Lægehjælp.

§ 28. 1) Undlader en Sygekasse i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der er foreskrevet i nærværende Lov, kan Arbejds- og Socialministeren paalægge den eller de forsømmelige Tillidsmænd under en daglig eller ugentlig Tvangsbøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikendte Bøder inddrives ved Udpantning og kan ikke føres Sygekassen til Udgift. Bøderne tilfalder Kommunekassen paa det Sted, hvor Sygekassens Bestyrelse har Sæde.

2) Bestyrelsesmedlemmer og Funktionærer i en Sygekasse og andre, der under Varetagelsen af Hverv i Medfør af denne Lov kommer til Kundskab om Medlemmers eller optagelsessøgende Personers Helbredstilstand, Invaliditet eller økonomiske Forhold, er forpligtet til overfor uvedkommende at hemmeligholde disse Oplysninger. Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

*Kap. X. Direktoratet for Sygekassevæsenet.*18 Juli.
Nr. 425.

§ 29. 1) Der ansættes under Arbejds- og Socialministeriet en Direktør for Sygekassevæsenet. Direktørens Afgørelser i Henhold til denne Lov kan indankes for Ministeren, hvis Afgørelser er endelige.

2) Til Brug ved Behandlingen af de under Direktoratet hørende Sager er Direktøren berettiget til at indhente Oplysninger efter de i §§ 49, Stk. 1, og 51, Stk. 1, 2det Pkt., givne Regler.

3) Direktøren og de i Direktoratet ansatte Tjenestemænd maa ikke være ansat i eller tage Del i Ledelsen af Sygekasser, Sygeforeninger eller Sygeforsikringssselskaber.

4) Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Arbejds- og Socialministeren om Sygekassernes Virksomhed. Beretningen offentliggøres paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

5) Direktøren foranstalter aarlige Møder (Landet over eller provinsvis) til Vejledning af Tillidsmændene for de anerkendte Sygekasser. Til disse Møder kan enhver Sygekasse sende en eller flere Tillidsmænd, der vælges af Kassens Bestyrelse.

Kap. XI. Sygekassenævnet.

§ 30. 1) Af Bestyrelserne for samtlige Sygekasser vælges der for 4 Aar ad Gangen 12 Medlemmer til et Nævn med Direktøren som Formand. Valget sker skriftlig. De nærmere Bestemmelser, saasom om der skal vælges gruppevis og da hvorledes, samt om Antallet af Nævnets Medlemmer for de forskellige Landsdele, fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

2) Nævnet skal af Formanden ordentligvis sammenkaldes mindst een Gang aarlig til Drøftelse af Spørgsmaal vedrørende Sygekasseinstitutionen og kan ekstraordinært sammenkaldes efter Regler, som fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

3) Det paahviler Nævnet at udarbejde Regler for Overflytning af Medlemmer mellem Sygekasserne; de saaledes

18 Juli. udarbejdede Regler er bindeñde for Sygekasserne, naar de Nr. 425. godkendes af Arbejds- og Socialministeren.

4) Regeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Sygekassenævnet at træffe Overenskomst med fremmed Stat om gensidig Overflytning af Medlemmer mellem anerkendte Sygekasser i de to Stater. Saadan Overenskomst forpligter de anerkendte Sygekasser til at yde de fra den anden Stat tilflyttede Sygekassemedlemmer Sygehjælp paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i Overenskomsten.

5) Naar Nævnet skønner, at en Sygekasse, uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter, dog i sit Forhold til Medlemmerne eller til andre Sygekasser virker paa en for Sygekasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Nævnet til Arbejds- og Socialministeren, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Sygekasse skal bortfalde.

B. Forsikringen for bemidlede.

Kap. XII. Sygeforeninger.

§ 31. 1) En Forening af Personer, som ikke ifølge § 6 kan anses for ubemidlede, og som har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre Hjælp i Sygdomstilfælde, kan, forsaavidt den virker i Forbindelse med en Sammenslutning af anerkendte Sygekasser og iøvrigt opfylder de nedenfor anførte Betingelser, med Arbejds- og Socialministerens Godkendelse undergive sig Kontrol af Direktøren for Sygekassevæsenet. En i Henhold hertil godkendt Sygeforening har Ret til at betegne sig som statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse).

2) For samme stedlige Omraade kan kun godkendes een statskontrolleret Sygeforening. Direktøren skal virke for, at ethvert Omraade, for hvilket der er oprettet en anerkendt Sygekasse, til enhver Tid omfattes af en statskontrolleret Sygeforening.

3) Foreningens Virksomhed maa alene omfatte Ydelse af Sygehjælp og skal være grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar. I Foreningens Bestyrelse, der iøvrigt skal

vælges af dens Medlemmer, indtræder 1 Repræsentant for 18 Juli.
den Sammenslutning af Sygekasser, i Forbindelse med Nr. 425.
hvilken Foreningen virker.

4) Meddelelse om, at en Sygeforening er taget under Statskontrol, offentliggøres af Arbejds- og Socialministeren. For Tilsynet udredes en Statskassen tilfaldende aarlig Afgift, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren.

§ 32. 1) En Sygeforening skal give Adgang til Optagelse af bemidlede Personer i Alderen mellem 14 og 40 Aar, forsaavidt de opfylder de i Foreningens Vedtægt nærmere angivne Helbredsbetingelser, og saafremt de ikke er udelukket fra Optagelse efter Reglerne i § 83, Stk. 7, 1ste Punktum. Endvidere skal Foreningen give Adgang til Optagelse — uden Hensyn til Helbred og Alder — af Personer, der paa Grund af forbedrede økonomiske Forhold ikke længere kan være ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, medmindre der til Sygekassen er knyttet en Afdeling for bemidlede nydende Medlemmer, i hvilket Tilfælde Foreningen kan vægre sig ved at optage paagældende bemidlede Person som Medlem, jfr. § 35.

2) I en Sygeforening skal der være Adgang til Optagelse af bidragydende Medlemmer, forsaavidt de ved Optagelsen har godtgjort at opfylde de for Erhvervelse af nydende Medlemsret i Foreningen i Henhold til Stk. 1, 1ste Pkt., jfr. § 33, Stk. 1, foreskrevne Betingelser. De paagældende optages da under Vilkaar, der svarer til dem, der ifølge § 11, Stk. 8, gælder for bidragydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, dog med den Forskel, at de ikke har Ret til efter det fyldte 40de Aar at overgaa til nydende Medlemsret, medmindre Foreningens Vedtægt særlig hjemler det. Et bidragydende Medlem, der saaledes paa Grund af Alder ikke mere har Adgang til at opnaa nydende Medlemsret i Sygeforeningen, skal overflyttes til en anerkendt Sygekasse som bidragydende Medlem.

3) Der skal være Adgang til, at et nydende Medlem, der har opbrugt den ham tilkommende Sygehjælp, kan blive staaende i Foreningen som bidragydende Medlem (med

18 Juli. Hvilede Medlemsret), jfr. § 20 samt Aldersbetingelserne Nr. 425. ifølge Stk. 2.

4) En bemidlet Person, der paa det Tidspunkt, hvor han er forpligtet til at søge Optagelse i en Sygekasse eller Sygeforening, jfr. § 11, vel ikke opfylder de i Stk 1, 1ste Pkt., omhandlede Helbreds-betingelser, men derimod Helbreds-betingelserne for Optagelse i en anerkendt Sygekasse, jfr. § 7, og som derfor i Henhold til § 11, Stk. 1, indmelder sig som bidragydende Medlem i en Sygekasse, kan, hvis han senere opfylder Helbreds-betingelserne efter Stk. 1, 1ste Pkt., kræve sig overflyttet til en Sygeforening, jfr. dog Aldersbetingelserne ifølge Stk. 2.

5) Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig. Med Hensyn til Betaling og Opkrævning af Medlemsbidraget og Invalidepræmien forholdes som efter Reglerne i § 12, Stk. 2—7.

§ 33. 1) Sygeforeningens Vedtægter skal godkendes af Direktøren for Sygekassevæsenet. Direktøren kan til enhver Tid kræve sig Foreningens Bøger, Regnskaber m. m. forelagt og skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Foreningens hele Virksomhed. De nærmere Regler for Tilsynet fastsættes af Arbejds- og Socialministeren; det vil i disse Regler bl. a. være at fastsætte, at Kontingentet i statskontrollerede Sygeforeninger skal være af en saadan Størrelse, at det efter foreliggende Erfaringer er tilstrækkeligt til Fyldestgørelse af Foreningens Forpligtelser samt til Dannelse af en efter Direktørens Skøn passende Reservefond, at Helbreds-betingelserne for Optagelse i en statskontrolleret Sygeforening mindst skal svare til de Betingelser, der i § 36 er fastsat for Adgangen til uden forudgaaende Ansøgning at blive forsikret mod Invaliditet, samt at der ikke i Vedtægterne maa indeholdes Opsigelsesbestemmelser, der efter Direktørens Skøn er ubillige.

2) Finder Direktøren, at en Sygeforening ikke holder sig denne Lovs Forskrifter efterrettelig, at dens Virksomhed ikke foregaar i Overensstemmelse med de for Foreningen gældende Bestemmelser samt med fornøden Paapasselighed

og Orden, eller *at* dens Formuetilstand er gaaet saaledes 18 Juli.
tilbage, at der er Fare for, at Foreningen ikke kan yde Nr. 425.
Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, henleder
han Foreningens Opmærksomhed paa dette Forhold. Efter-
kommer Foreningen ikke de af Direktøren i denne An-
ledning givne Anvisninger, kan Arbejds- og Socialmini-
steren efter Indstilling fra Direktøren fastsætte, at Stats-
kontrollen med Foreningen ophører. I Tilfælde af, af Stats-
kontrollen med Foreningen ophører, skal Direktøren foran-
ledige, at der gives Foreningens Medlemmer Adgang til
Overførelse til en anden statskontrolleret Sygeforening.

3) Direktøren aflægger i sin aarlige Indberetning til
Arbejds- og Socialministeren, jfr. § 29, Stk. 4, tillige Be-
retning om de statskontrollerede Sygeforeningers Virk-
somhed.

§ 34. 1) Naar et Medlem overføres fra en Sygefor-
ening til en anerkendt Sygekasse eller omvendt, jfr. §§ 6,
Stk. 6, og 32, har Medlemmet straks Ret til Sygehjælp fra
den Sygekasse eller Sygeforening, hvortil Overførelse er
sket.

2) Regler for Overførelse af Medlemmer mellem Syge-
foreninger og Sygekasser udarbejdes iøvrigt af Repræsen-
tanter for Sygeforeningerne i Forbindelse med Sygekasse-
nævnet; disse Regler er bindende for Parterne, naar de
godkendes af Arbejds- og Socialministeren. — Endvidere
udarbejdes der af Repræsentanter for Sygeforeningerne
Regler for Overflytning af Medlemmer mellem disse For-
eninger indbyrdes, hvilke Regler ligeledes er bindende,
naar de godkendes af Arbejds- og Socialministeren.

Kap. XIII. Afdelinger for bemidlede i anerkendte Sygekasser.

§ 35. 1) En anerkendt Sygekasse, som ved denne
Lovs Ikrafttræden har en Afdeling for bemidlede nydende
Medlemmer, kan fremdeles opretholde denne, forsaavidt
den har mindst 15 Medlemmer. Afdelingen er forpligtet
til at optage alle de Medlemmer af Sygekassen, som paa
Grund af økonomiske Forhold ikke kan forblive i Syge-

18 Juli. kassen, og som ønsker Optagelse i Afdelingen. Til Afde-
Nr. 425. lingen for bemidlede ydes der ikke Sygekassen Tilskud fra
det offentlige, og Medlemmerne skal udover det ordinære
Kontingent erlægge særskilt Medlemsbidrag, der fastsættes
i Sygekassens Vedtægt og mindst skal have samme Stør-
relse som det offentlige Tilskud, Sygekassen oppebærer
for hvert ubemidlet Medlem. De i §§ 16 og 17 nævnte Be-
gunstigelser tilkommer ikke de her omhandlede Medlemmer,
ligesom Sygekassens Ydelse for et saadant Medlem ingen
Sinde kan blive større end for et ubemidlet Medlem. For-
saavidt de her omhandlede Personers økonomiske Forhold
atter forandres, saaledes at de paa ny maa anses for ubemid-
lede, kan de genvinde deres tidligere Medlemsret som ube-
midlede Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred.

2) Ophæves en Sygekasses Afdeling for bemidlede
nydende Medlemmer, skal vedkommende statskontrolerede
Sygeforening give Afdelingens Medlemmer Adgang til at
overgaa til Sygeforeningen; iøvrigt kan Afdelingens Med-
lemmer kun kræve sig overført til en Sygeforening, forsaavidt
de forlader Sygekassens Omraade.

3) Til Medlemmer af de her omhandlede Afdelinger kan
Sygekassens samlede Ydelser udredes i Form af en daglig
Pengehjælp.

AFSNIT II.

Invalide- og Aldersrente.

Kap. XIV. Optagelse i Forsikringen.

§ 36. 1) Enhver Person, der optages i en anerkendt
Sygekasse som nydende Medlem eller som bidragydende
Medlem i Henhold til § 11 uden Vedtegning om Tilstede-
værelse af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig
Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed, indtræder sam-
tidig med Optagelsen uden Ansøgning i Invalideforsik-
ringen og er dermed forsikret mod Invaliditet og berettiget
til Aldersrente, jfr. dog § 1, Stk. 2.

2) Personer, der optages med Vedtegning som i Stk. 1
nævnt, opnaar ligeledes uden videre Adgang til Alders-

rente, hvorimod deres Adgang til at blive forsikret mod Invaliditet er afhængig af nærmere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler. I disse Regler vil det være at bestemme, at Personer lidende af visse lettere Arter af de i Stk. 1 omhandlede Sygdomme eller Legemssvagheder uden forudgaaende Ansøgning er forsikret mod Invaliditet, medens Personer, der lider af sværere Sygdomme eller Legemssvagheder, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i Sygekassen skal ansøge herom.

3) Ansøgningen indgives til Direktøren for Sygekassevæsenet gennem Sygekassens Bestyrelse. Ansøgningen skal være ledsaget af en af vedkommende Sygekasselæge afgiven Erklæring angaaende Ansøgerens Helbredstilstand og Erhvervsevne samt af Erklæringer fra det sociale Udvalg — i København Magistraten — og Sygekassens Bestyrelse angaaende paagældendes Erhvervsevne og Berettigelse til Optagelse i Invalidforsikringen; de nævnte Erklæringer afgives efter Formularer, godkendt af Arbejds- og Socialministeren.

4) Hvis Direktøren skønner, at Ansøgerens Erhvervsevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saaledes forringet, at han maa anses for ude af Stand til at paatage sig lønnet Arbejde af Betydning for andre eller til ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentlig til sit Underhold, kan han ikke forsikres mod Invaliditet. I modsat Fald indtræder paagældende, hvis han optages i Sygekassen, samtidig i Invalidforsikringen.

5) Bevilges Andragendet ikke, rejses Spørgsmaalet paa ny, naar Vedtegningen om Tilstedeværelsen af en hyp-pig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed maatte blive ophævet, eller naar det paagældende Sygekassemedlems Erhvervsevne — uanset at han stadig lider af en Sygdom eller Legemssvaghed af fornævnte Art — nu maa anses for at ligge over den i Stk. 4 angivne Grænse. Saafremt paagældende derefter kan forsikres mod Invaliditet, er han kun forpligtet til at betale

18 Juli.
Nr. 425.

18 Juli. den Invalidepræmie, som han af Hensyn til sin daværende Nr. 425. Alder vilde have været forpligtet til at betale, hvis hans første Ansøgning var blevet bevilget, jfr. § 42.

6) Enhver, der ved denne Lovs Ikrafttræden er optaget i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem eller som bidragydende Medlem i Henhold til Sygekasselovgivningen, jfr. § 11, er samtidig invalideforsikret efter Reglerne i denne Lov. Forsaavidt paagældende er optaget med Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed, er hans Ret til Forsikring mod Invaliditet dog betinget af, at han er optaget i Invalideforsikringen i Henhold til tidligere gældende Regler herom. Hvis han ikke har haft Adgang til at søge Optagelse i Henhold til disse Regler, skal han for at blive forsikret mod Invaliditet inden 1. Oktober 1934 indgive Ansøgning i Henhold til foranstaaende Stk. 3.

7) Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderente eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget i Invalideforsikringen, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt Helbredsbetingelserne herfor, kan Direktøren — dersom Sagen ikke i Medfør af Stk. 3 tidligere har været forelagt ham — ophæve Medlemsforholdet til Invalideforsikringen, saaledes at erlagte Invalidepræmier tilbagebetales paagældende, dersom han ikke maatte have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne.

8) Saafremt en Person ved Optagelsen i Invalideforsikringen svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, og dette har medført, at han med Urette er blevet optaget i Forsikringen, mister han Retten til at være invalideforsikret. Dersom han maatte

have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen, skal han tilbagebetale, hvad han har modtaget, eller erstatte de Udgifter, som er afholdt for ham, og han har ikke Ret til Tilbagebetaling af de Invalidepræmier, han maatte have erlagt. Saafremt paagældende ved Optagelsen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, men desuagtet har maattet anses for berettiget til at blive invalideforsikret, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke paagældende fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.

18 Juli.
Nr. 425.

9) Saafremt en Person iøvrigt svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger overfor Invalideforsikringen eller paa anden Maade har begaaet Svig imod denne, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke ham fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.

§ 37. 1) Enhver Person, der er nydende Medlem af en statskontrolleret Sygeforening, er samtidig forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, jfr. dog § 1, Stk. 2.

2) Det samme gælder de i § 32, Stk. 2—4, omhandlede bidragydende Medlemmer.

3) Nærmere Vejledning med Hensyn til den her omhandlede Forsikring udstedes af Arbejds- og Socialministeren.

Kap. XV. Betingelserne for at opnaa Invaliderente eller Aldersrente.

§ 38. 1) Den Nedsættelse af Erhvervsevnen, som ifølge § 1 er en Betingelse for, at den forsikrede kan opnaa Invaliderente, foreligger, naar den forsikrede ikke længere er i Stand til ved en til hans Kræfter og Færdigheder svaerende Beskæftigelse, der under billigt Hensyn til hans Uddannelse og tidligere Virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve $\frac{1}{3}$ af det, som legemlig og aandelig sunde Per-

18 Juli. soner med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at Nr. 425. fortjene ved Arbejde.

2) Retten til at opnaa Invaliderende eller Aldersrente er iøvrigt knyttet til følgende Betingelser:

- 1) Den forsikredes økonomiske Stilling maa ikke i Løbet af de sidste 10 Aar være forringet ved Handlinger, ved hvilke han — i Tilfælde af Ægteskab ej heller Ægtefællen med den andens Vidende og Villie — til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, saaledes at han derved er bragt til at opfylde de i § 41 fastsatte økonomiske Betingelser. Ej heller maa hans økonomiske Stilling være forringet ved hans uordentlige eller ødsle Levned eller paa anden lignende Maade. Hvis Omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes paagældende den Rente, som han vilde have kunnet opnaa, hvis han ikke havde forringet sine Kaar paa nævnte Maade. — Ved Anvendelsen af her omhandlede Regler bortses fra, hvad paagældende har forbrugt til sine Børns Opdragelse og Undervisning. Invaliderten kan ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet.
- 2) Den forsikrede maa ikke a) i Løbet af de sidste 5 Aar være idømt Straf af Fængsel i 3 Maaneder eller derover eller b) i Løbet af de sidste 10 Aar være idømt Straf af Fængsel i 2 Aar eller derover eller dømt til at indsættes i Arbejdshus eller tages i Sikkerhedsforvaring. Arbejds- og Socialministeren kan tilstaa Afgivelse fra den under b) fastsatte Betingelse, naar der er forløbet 5 Aar efter Straffens Udstaaelse, Eftergivelse eller Forældelse eller efter den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring.
- 3) Den forsikrede maa ikke i Løbet af de sidste 5 Aar vitterlig have ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (Erhverv ved Utugt, Alfonseri eller Rufferi, bevislig Drikfældighed, professionelt Betleri, Mishandling eller grov Vanrøgt af sin Familie eller lign.).

- 4) Han maa ikke oppebære eller i de sidste 3 Aar før 18 Juli. Begæringens Indgivelse have oppebaaret Fattighjælp eller i det sidste Aar Kommnehjælp af en saadan Art eller Størrelse, at den ifølge Lov om offentlig Forsorg har medført Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad. Nr. 425.
- 5) Vedkommende maa ikke med Forsæt have fremkaldt eller i væsentlig Grad have forøget Invaliditeten eller have paadraget sig denne ved længere Tids Misbrug af Alkohol eller narkotiske Midler.
- 6) Har den forsikrede i Henhold til § 12, Stk. 5, generhvervet Adgangen til at opnaa Rente, maa der være forløbet mindst 2 Aar efter Generhvervelsen.

3) Saafremt en Person, der iøvrigt opfylder Betingelserne for at opnaa Invalide- eller Aldersrente, er bidragydende Medlem af en Sygekasse eller Sygeforening, er Retten til at oppebære Renten betinget af, at han søger Optagelse som nydende Medlem og forbliver staaende som saadan, saa længe han opfylder Betingelserne derfor. Denne Regel gælder dog ikke Rentemodtagere, der er anbragt paa de i Forsorgslovens § 34 omhandlede Alderdomshjem, til hvilke der er knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue, beregnet for Hjemmets Beboere, forsaavidt der her er sikret dem almindelig Sygehjælp i et saadant Omfang, at nydende Medlemsskab efter Kommunalbestyrelsens Skøn er overflødig. Er en Rentemodtager ved Anbringelsen paa et saadant Hjem nydende Medlem af en Sygekasse, skal han overgaa til at være bidragydende Medlem af en Sygekasse, saa længe Opholdet paa Hjemmet varer, saaledes at han, naar Opholdet afsluttes, paa ny overgaa til at være nydende Medlem af en Sygekasse uden den i § 11, Stk. 8, omhandlede Ventetid. Bliver en paa et saadant Alderdomshjem anbragt Rentemodtager trængende til Sygehusbehandling, paahviler det Kommunen at afholde Udgiften hertil som Aldersrente-udgift, jfr. § 65.

18 Juli. *Kap. XVI. Invaliderentens og Aldersrentens Størrelse.*
 Nr. 425.

§ 39. ¹⁾ Den tilsikrede Invaliderente og Aldersrente udredes med følgende Grundbeløb, jfr. dog §§ 41 og 85:

	I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere	I det øvrige Land
	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.
Til Ægtepar, naar begge opfylder Betingelserne for at opnaa Rente.....	2 310	1 965	1 662
Til enlige Personer samt Ægtepar, naar kun den ene af Ægtefællerne opfylder Betingelserne.....	1 560	1 326	1 122

²⁾ En Kommune, der hører til en af de to sidstnævnte Grupper, kan af Kommunalbestyrelsen med Arbejds- og Socialministerens Samtykke henføres til en Gruppe med højere Grundbeløb, saafremt en tilgrænsende Kommune henhører derunder, og Levevilkaarene maa anses for at være lige saa dyre i førstnævnte Kommune som i Nabokommunen. Forsaavidt en Kommune har en bymæssig Bebyggelse med over 1 500 Indbyggere, kan Kommunalbestyrelsen ligeledes, naar den skønner, at Levevilkaarene er lige saa dyre i den øvrige Del af Kommunen, med Ministerens Samtykke bestemme, at denne Del skal henføres til samme Gruppe som den bymæssige Bebyggelse. — Ved Afgørelsen af en Kommunes Indbyggerantal kommer kun de ved sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

³⁾ Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65 Aars Alderen drager det sociale Udvalg Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de Regler, der gælder for Ægtepar, naar begge er fyldt 65 Aar.

§ 40. 1) Ved Opsættelse af Begæring om Aldersrente til det fyldte 67de og 70de Aar ydes et Tillæg til den i § 39 nævnte Rente. For Ægtepar, hvor begge Ægtefæller oppebærer Aldersrente, regnes der herved med den ældste Ægtefælles Alder, da Ægteparret eller en af Ægtefællerne begyndte at oppebære Rente.

18 Juli.
Nr. 425.

Tillægene udgør følgende Beløb, jfr. § 85:

	I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere	I det øvrige Land
	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.
Til Ægtepar, naar begge opfylder Betingelserne for at opnaa Rente. Ved Opsættelse til den ældste Ægtefælles fyldte			
67de Aar	114	96	81
70de Aar og derefter	228	192	162
Til enlige samt Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle opfylder Betingelserne. Ved Opsættelse til det fyldte			
67de Aar	78	66	54
70de Aar og derefter	156	132	108

Afgaar en med sin Ægtefælle samlevende Aldersrentemodtager ved Døden, beregnes Tillæget efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da Ægteparret eller en af Ægtefællerne begyndte at oppebære Aldersrente, forsaavidt paagældende ved Ægtefællens Død iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Aldersrente. Tilsvarende Regel gælder, naar Ægtefællernes Samliv ophæves af Grunde, de ikke selv er Herre over, f. Eks. paa Grund af den ene Ægtefælles Indlæggelse paa Sindssygehospital. — Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, er det sociale Udvalg berettiget til for et Aar ad Gangen at forhøje

18 Juli. den efterlevende Ægtefælles Aldersrente med et Beløb
Nr. 425. paa indtil Halvdelen af det i § 40, Stk. 3, nævnte Tillæg.

2) For Invaliderentemodtageres Vedkommende vil der til den i § 39 nævnte Rente være at lægge et Tillæg for Invaliditet paa henholdsvis 213 Kr., 198 Kr. og 186 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, *jfr. dog § 85*. Naar en Invaliderentemodtager overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette Tillæg.

3) Medfører Invaliditet en Tilstand af Hjælpeløshed, der nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, og yderligere afskærer ham fra at paatage sig erhvervsmæssigt Arbejde af praktisk Betydning, vil der til det i Stk. 2 nævnte Tillæg yderligere være at føje et Tillæg paa henholdsvis 606 Kr., 570 Kr. og 528 Kr., *jfr. dog § 85*. Naar en saadan Invalid overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette saavel som det i Stk. 2 nævnte Tillæg.

4) Opfylder to samlevende Ægtefæller hver især Betingelserne for at oppebære det i Stk. 3 omhandlede Tillæg, nedsættes det med $\frac{1}{4}$ for hver.

5) 1) Har en Invalide- eller Aldersrentemodtager Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, ydes for hvert Barn et Børnetillæg. Tillæget ydes endvidere Rentemodtagere, der har Forsørgelsespligt overfor Børn mellem 15 og 17 Aar, til hvis Skolegang, Lære eller anden Uddannelse Rentemodtageren har væsentlige Udgifter. — Tillæget ydes dog ikke til en frasepareret eller fraskilt Rentemodtager, der ikke bidrager til Barnets Forsørgelse, og hvem der ikke er paalagt Bidrag til dette. — Har flere Rentemodtagere Forsørgelsespligt overfor samme Barn, tilkommer Tillæget kun den, der helt eller overvejende underholder Barnet. Forsaavidt og saa længe et Barn er fjernet fra Hjemmet i Henhold til Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg, bortfalder det her omhandlede Tillæg for paagældende Barns Vedkommende.

2) Børnetillæget udgør et Beløb svarende til det en

Enke i Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 219 tilkomme Børnebidrag, dog at Tillæget ikke kan overstige det Beløb, som vedkommende er tilpligtet at yde til Barnets Forsørgelse. Tillæget beregnes efter Reglerne i Lov om offentlig Forsorg Kapitel XV, dog at Tillæget udbetales maanedsvi sammen med Renten. 18 Juli.
Nr. 425.

3) Dersom en Rentemodtager er berettiget til Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom eller er berettiget til Bidrag i Henhold til Lov om offentlig Forsorg Kap. XVI, udbetales ikke Børnetillæg. Det samme gælder i Tilfælde, hvor der i Henhold til Resolution eller Dom, jfr. foran, vilde kunne paalægges Bidrag, men hvor Resolution m. v. ikke er udfærdiget, samt i Tilfælde, hvor Resolution ikke kan udfærdiges, f. Eks. fordi Barnefaderen ikke kan identificeres.

4) Enhver Forandring i Antallet af en Rentemodtagers Børn under 17 Aar faar Virkning fra den første i den følgende Maaned.

6) Er en Invalide- eller Aldersrentemodtager gift og samlever med Ægtefællen, uden at denne oppebærer Invalide- eller Aldersrente, vil der til den i § 39 nævnte Rente være at lægge et Ægteskabstillæg paa henholdsvis 375 Kr., 321 Kr. og 270 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. § 85.

7) a) Til Alders- og Invalididentemodtagere ydes hvert Aar en Brændselhjælp paa 15 hl Koks til Ægtepar og 12 hl Koks til enlige eller et Kvantum andet Brændsel af tilsvarende Brændselværdi. Saafremt Rentemodtagerens aarlige Indtægt (for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, Ægtefællernes aarlige Indtægt), jfr. § 41, Stk. 3, overstiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb, nedsættes de omhandlede Kvanta til henholdsvis 10 hl og 8 hl og bortfalder, saafremt Indtægten overstiger 75 pCt. af Grundbeløbet.

18 Juli. b) Hjælpen udbetales indenfor Perioden 1. September—
Nr. 425. 28. Februar efter Kommunens Bestemmelse som Kontant- eller Naturalydelse, dog ikke til Rentemodtagere, der har Ophold i Alderdomshjem, Boliger for Aldersrentemodtagere eller iøvrigt under saadanne Forhold, at de ikke har særlige Udgifter til Varme.

⁸⁾ Til Alders- og Invalididentemodtagere, hvis aarlige Indtægt (for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, Ægtefællernes aarlige Indtægt), jfr. § 41, Stk. 3, ikke overstiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb, udbetales hvert Aar sammen med Renten for December Maaned en Hjælp til Beklædning paa 8 pCt. af Rentens Grundbeløb, jfr. § 39, Stk. 1, og § 85. Beløbet afrundes til nærmeste med 5 delelige Beløb i Kroner.

⁹⁾ Skønner Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten —, at en Invalide- eller Aldersrentemodtagers Forhold er ganske særlig vanskelige, kan den tilstaa paa-gældende et personligt Tillæg; der vil herved særligt være at tage Hensyn til meget gamle og svagelige Aldersrente-modtagere. Det samlede Beløb, Kommunalbestyrelsen anvender til saadanne Tillæg, maa dog for hvert Aar ikke overstige 5 pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen. Har Antallet af Rentemodtagere i en Kommune i det foregaaende Regnskabsaar været mindre end 10, kan Kommunalbestyrelsen, hvor Forholdene gør det paakrævet, dog med Amtets Samtykke anvende mere end 5 pCt.

¹⁰⁾ a) Forsaavidt en Kommunalbestyrelse erhverver eller lader opføre særlige Bygninger til Indretning af billige Boliger for Aldersrentemodtagere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede, vil $\frac{4}{5}$ af den aarlige Udgift, som efter Fradrag af Lejeindtægter og andre Indtægter derved paaføres Kommunen — heri ogsaa indbefattet et aarligt uforandret Beløb omfattende Udgifter til Forrentning samt Udgifter til Amortisation indenfor en Grænse af gennemsnitlig 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien —, kunne opføres som Alders-

renteudgift efter Reglerne i § 65. Det Beløb, der saaledes kan opføres som Aldersrenteudgift, maa ikke overstige 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Dog vil denne Grænse kunne overskrides med $\frac{2}{3}$ af det Beløb, hvormed den aarlige Amortisation overstiger gennemsnitlig $1\frac{1}{2}$ pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Den samlede Udgift, som en Kommune herefter kan opføre som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65, vil derhos ingen Sinde kunne overstige et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen.

18 Juli.
Nr. 425.

b) Forinden en Kommunalbestyrelse kan iværksætte Foranstaltninger af den i nærværende Bestemmelse omhandlede Art, skal Planer og Beregninger — derunder Lejebeløbenes Størrelse og Forrentnings- og Amortiseringsplaner — samt Reglement vedrørende Udlejningen være godkendt af Arbejds- og Socialministeren. Det er en Forudsætning for saadan Godkendelse, at Boligerne indrettes paa god og hygiejnisk Maade, og at Lejen for Boligerne fastsættes til et mindre Beløb end den sædvanlige Leje for tilsvarende Boliger i den paagældende Egn eller By.

c) Særskilt Regnskab over Driften af saadanne Ejendomme skal vedlægges det almindelige Aldersrenteregnskab og indsendes sammen med dette til Arbejds- og Socialministeriet efter Reglerne i § 66. Arbejds- og Socialministeren afgør endeligt paa Grundlag af dette Regnskab, hvilket Beløb der kan opføres som Aldersrenteudgift.

d) En i Henhold til foranstaaende godkendt Foranstaltning kan ikke uden Arbejds- og Socialministerens Samtykke overgaa til anden Benyttelse.

e) Lejekontrakter vedrørende Udlejning af Lejligheder i de fornævnte billige Boliger for Aldersrentemodtagere er stempelfri.

§ 41. ¹⁾ Retten til at oppebære Invalide- eller Aldersrente med dennes Grundbeløb efter § 39 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i

18 Juli. Stk. 3, ikke repræsenterer en Værdi, der overstiger 50 pCt. Nr. 425. af Grundbeløbet.

2) Saafremt Indtægten overstiger det i Stk. 1 omhandlede fradragsfri Beløb, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage Renten og eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—3 og 6. Renten med Tillæg i Henhold til de forannævnte Bestemmelser kan dog for Invaliderentemodtagere ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet. Bliver Aldersrenten med de nævnte Tillæg som Følge af Fradraget mindre end $\frac{1}{12}$ af Grundbeløbet, bortfalder den.

3) Den Indtægt, som kommer i Betragtning i Henhold til foranstaaende, beregnes efter følgende Regler:

1) a. Enhver Indtægt, som paagældende har oppebaaret i det foregaaende Kalenderaar, medregnes, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, jfr. dog Pkt. 4, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse (Invalid- og Aldersrente undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom.

b. Ved Opgørelsen af Indtægten fradrages Skatter samt Udgifter til Kontingenter i Anledning af Medlemskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdshedsløvsforsikringen.

c. Ved Opgørelsen af Indtægten til en Rentemodtager, der modtager Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom eller oppebærer Bidrag i Henhold til Afsnit III i Lov om offentlig Forsorg, vil der være at se bort fra en saa stor Del af Børnebidraget, som svarer til Enkebørnsbidraget.

d. Ved Opgørelsen af Indtægten for to samlevende Ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære Rente, vil Ægtefællernes samlede Indkomst være at lægge til Grund ved Rentens Beregning.

e. Forsaavidt paagældende pludselig har mistet Muligheden for at opnaa den hidtidige Arbejdsfortjeneste, skal den første Renteberegning foretages uden Hensyn

til den Indtægt, som skyldes personligt Arbejde i det foregaaende Kalenderaar, men under Hensyntagen til den mindre Arbejdsfortjeneste, som han efter den indtraadte Forandring skønnes i Stand til at opnaa paa Egnen. 18 Juli.
Nr. 425.

2) Ved Beregning af *Aldersrente* til en Person, der ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til hans aarlige Indtægt et Beløb svarende til $\frac{2}{3}$ af den samlede Formueindtægt, dog at Kapitalen skal beregnes mindst at give normal Sparekasserente paa Opsigelse. For samlevende Ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til Rente, vil Tillæget være at beregne af Ægtefællernes samlede Formueindtægt.

3) a. Ved Beregning af *Aldersrente* til en Person, der oppebærer Livrente, Pension eller anden Indtægt, som kan sidestilles hermed, vil der være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af denne Indtægt. Der vil dog i alle Tilfælde kunne bortses fra indtil 420 Kr., jfr. § 85, og der vil højst kunne bortses fra 850 Kr. aarlig, jfr. § 85.

b. Ved Beregning af *Invaliderende* til en Person, der oppebærer Livrente- eller Pensionsindtægt eller Renteindtægt af en af Rentemodtageren selv tegnet frivillig Ulykkesforsikring, vil der være at se bort fra indtil 420 Kr. aarlig af denne Indtægt, jfr. § 85.

c. Ved Beregning af *Invalide- eller Aldersrente* til en Person, der oppebærer Legatindtægt eller anden privat Understøttelse eller Understøttelse paa Finansloven og lign., vil der være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af denne Indtægt. Der vil dog i alle Tilfælde kunne bortses fra indtil 210 Kr., jfr. § 85, og der vil højst kunne bortses fra 420 Kr. aarlig, jfr. § 85.

4) For *Invaliderentemodtagere* vil der i alle Tilfælde være at se bort fra Indtægt ved personligt Arbejde, forsaavidt angaar et Beløb svarende til Rentens Grundbeløb.

5) Det Indtægtsbeløb, som i Henhold til nærværende Paragraf skal lægges til Grund ved Beregningen af Rentens Størrelse, afrundes til Delelighed med 10 Kr., saaledes at et Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages.

18 Juli. 4) Oppebærer paagældende Pension fra Staten eller
Nr. 425. fra en Kommune i Henhold til en af Indenrigsministeren
godkendt Pensionsvedtægt, bliver der i Renten, saaledes
som denne maa beregnes efter foranstaaende Regler,
yderligere at fradrage 20 pCt. af det Beløb, hvormed Pen-
sionen overstiger det ifølge Stk. 1 fradragsfri Beløb.

5) Tilsvarende yderligere Fradrag vil være at foretage
i en Invalidrente, saafremt paagældende i Henhold til
Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov, dansk eller frem-
med, i Anledning af Invaliditeten har faaet tilkendt (tillagt)
Erstatning for en Nedsættelse af Erhvervsevnen af over 20
pCt. Der fradrages i saa Fald 20 pCt. af det Beløb, hvormed
Ulykkesforsikringsrenten eller, hvis Erstatningen er kapi-
taliseret, den Livrente, der i Statsanstalten for Livsfor-
sikring er eller kunde være indkøbt for Kapitalbeløbet paa
det Tidspunkt, da det blev udredet, overstiger det ifølge
Stk. 1 fradragsfri Beløb. — Saafremt en tilstaaet Erstat-
ning maatte være forbrugt helt eller delvis før denne Lovs
Ikrafttræden, kan det sociale Udvalg efter Omstændig-
hederne undlade at bringe foranstaaende Regel om yder-
ligere Fradrag til Anvendelse. — Hvis en Invalidrente-
modtager trods Opfordring fra det sociale Udvalg ikke
selv gør et ham i Anledning af Invaliditeten tilkommende
Erstatningskrav gældende, er Udvalget berettiget til paa
Rentemodtagerens Vegne at gøre Kravet gældende mod den
erstatningspligtige og derefter lade den Erstatning, som
maatte blive ydet, komme til Fradrag i Renten efter foran-
staaende Regler.

Kap. XVII. Invalideforsikringsfonden.

§ 42. 1) Invalideforsikringsfondens Midler tilvejebrin-
ges ved aarlige Invalidepræmier fra de forsikrede og Bidrag
fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikrings-
pligtige Arbejdsgivere.

2) Invalidepræmien fra de forsikrede erlægges i Alderen
mellem 18 Aar og 60 Aar og fastsættes saaledes, jfr. dog
§ 75:

Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar, betaler 8 Kr. 40 Øre. 18 Juli.
Nr. 425.

Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar, betaler 9 Kr. 60 Øre.

Er to samlevende Ægtefæller begge forsikrede, ned-sættes de anførte Præmiebeløb til henholdsvis 7 Kr. 20 Øre og 8 Kr. 40 Øre.

3) De efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikrings-pligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 6 Kr. for hver hos dem beskæftiget Helaarsarbejder.

§ 43. 1) Invalidepræmien opkræves af den Sygekasse eller Sygeforening, hvoraf den forsikrede er Medlem, sam-tidig med Medlemsbidraget. Undladelse af rettidig Betaling af Invalidepræmien har samme Virkning som Undladelse af Betaling af Medlemsbidraget, jfr. dog angaaende bidrag-ydende Medlemmer § 12, Stk. 2—7.

2) Saafremt Invaliderende tilstaas en forsikret, vil der ikke være at erlægge Invalidepræmie i det Tidsrum, for hvilket der udbetales Rente.

3) Under Aftjening af Værnepligt er ubemidlede Sygekassemedlemmer fritaget for at erlægge Invalide-præmie.

4) Det fastsættes nærmere af Arbejds- og Socialmini-steren, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Indbetaling af Invalidepræmierne fra Sygekasserne og Sygeforeningerne til Invalideforsikringsfonden.

5) Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af ved-kommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkes-forsikring. Der opkræves ikke Bidrag for fremmede Stats-borgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationeret i udenlandsk Havn eller til Stadighed gaar i Fart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparation eller lignende. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven er fritaget for at

18 Juli. afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Ind-Nr. 425. betalingen direkte til Invalideforsikringsfondens. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer.

6) Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Direktøren for Sygekassevæsenet og Direktøren for Ulykkesforsikringen. Det paahviler ikke Staten og Kommunerne at yde Bidrag til Fonden.

7) Til Dækning af Sygekassernes og Sygeforeningernes særlige Administrationsudgifter vedrørende Invalideforsikringen tillægges der dem et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Invalidepræmier, hvilket Beløb udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

8) Endvidere tillægges der de i Stk. 5 omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa 2 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag ligeledes udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

§ 44. 1) Invalideforsikringsfondens bestyres af Direktøren for Sygekassevæsenet, der herfor oppebærer et Honorar.

2) Formanden for Forsikringsraadet eller en anden i Livsforsikringsteknik kyndig Tjenestemand kan af Arbejds- og Socialministeren tilforordnes Direktøren, forsaavidt angaar Sager vedrørende Invalideforsikringen.

3) Statskassen udreder Udgifterne ved den til Direktøren henlagte Administration vedrørende Invalideforsikringen.

4) Arbejds- og Socialministeren fastsætter de fornødne Regler for Anbringelsen af Invalideforsikringsfondens Midler samt for, i hvilket Omfang Fonden skal tilvejebringe Driftskapital.

5) Ved Fonden ansættes af Arbejds- og Socialministeren 18 Juli. 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold Nr. 425. til Næringsloven af 28. April 1931 § 65. — Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Ministeren fastsat Instruks.

6) Invalideforsikringsfondens Midler garanteres af Statskassen.

Kap. XVIII. Invalideforsikringsretten.

§ 45. 1) Invalideforsikringsretten bestaar af en Formand og 5 andre Medlemmer. Rettens Formand skal ved sin Udnævnelse fyldestgøre Betingelserne for at kunne være Landsdommer, eller han maa have bestaaet en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen og derefter have haft mindst 3 Aars praktisk og embedsmæssig Virksomhed. Af Rettens øvrige Medlemmer skal 2 være lægekundige, 2 ved deres første Udnævnelse opfylde Betingelserne efter § 6 for at være ubemidlede Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og en være Arbejdsgiver og som saadan beskæftige mindst 6 Arbejdere. Nævnte Medlemmer tillige med Suppleanter for disse udnævnes for et Tidsrum af 6 Aar ad Gangen af Arbejds- og Socialministeren.

2) Rettens Medlemmer — bortset fra Formanden — erholder hver et aarligt Honorar.

3) Direktøren for Sygekassevæsenet samt Direktøren for Ulykkesforsikringen eller en under de paagældende Institutioner hørende Tjenestemand kan af Arbejds- og Socialministeren tilforordnes Invalideforsikringsretten.

4) Til Deltagelse i Behandling af almindelige Spørgsmaal vedrørende Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse kan endvidere en Arbejdsgiver, en Arbejder og en invalideret Person af Arbejds- og Socialministeren tilforordnes Invalideforsikringsretten efter Indstilling henholdsvis af »Dansk Arbejdsgiverforening«, »De samvirkende Fagforbund i Danmark« og de bestaaende Invalideorganisationer. Yderligere kan en Repræsentant for Statsadministrationen af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren tilforordnes Retten. De

18 Juli. paagældende tilforordnede deltager i disse Forhandlinger
 Nr. 425. med Stemmeret og staar iøvrigt til Raadighed ved Administrationen af Rettens Beføjelser i de nævnte Henseender.

5) Retten er bemyndiget til, naar Omstændighederne taler derfor, at tilkalde en Specialist som Raadgiver. Nærmere Regler om Tilkaldelse af Specialister, dissers Honorarer m. m. skal indeholdes i Rettens Forretningsorden.

6) Forretningsordenen fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

7) Foruden at behandle de Sager, som ifølge denne Lov henhører under Rettens Forretningsomraade, paahviler det Retten at afgive Erklæring i de i §§ 247—248 i Lov om offentlig Forsorg omhandlede Sager.

8) Rettens Afgørelser er endelige.

9) Retten afgiver hvert Aar Beretning til Arbejds- og Socialministeren om dens Virksomhed. Beretningen offentliggøres paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

Kap. XIX. Begæring om Invaliderente og Aldersrente.

§ 46. 1) Begæring om Invaliderente eller om Aldersrente indgives af den forsikrede til det sociale Udvalg — i København Magistraten — paa Blanketter, hvortil der fastsættes Formularer af Arbejds- og Socialministeren, og som erholdes hos Kommunerne og Direktoratet for Sygekassevæsenet. For Søfolks Vedkommende indgives Begæringen, forsaavidt de, naar de er i Land, har fast Ophold i en Kommune, til det sociale Udvalg i denne, men iøvrigt til det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken det paagældende Skib hører hjemme.

2) Begæringen skal indeholde de til Bedømmelse af vedkommendes Ret til Invalide- eller Aldersrente fornødne Oplysninger, derunder en Erklæring fra vedkommende Sygekasse eller Sygeforening. Begæringen skal være ledsaget af fornødne Legitimationspapirer og Bevisligheder, og den skal være forsynet med en af den forsikrede paa Tro

og Love underskrevet Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en skriftlig Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af to med vedkommendes Forhold nøje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes af Øvrigheden. 18 Juli. Nr. 425.

3) Det paahviler den, der fremsender Begæring om Invaliderende, samtidig med Begæringens Indgivelse at fremskaffe en Lægeerklæring, der affattes og indsendes efter Arbejds- og Socialministerens nærmere Bestemmelse. Denne Erklæring betales af Fonden, saafremt Begæringen om Rente imødekommes, eller der iværksættes Helbredelsesforanstaltninger i Henhold til Kap. XXIV; ellers betales den af paagældende selv.

4) Saafremt en forsikrets Erhvervsevne anses vedvarende nedsat, har saavel Direktøren og Sygekassens eller Sygeforeningens Bestyrelse som paagældendes Opholdskommune Ret til at begære Spørgsmaalet om, hvorvidt paagældende har Krav paa Invaliderende, taget op til Behandling.

Kap. XX. Renternes Fastsættelse.

§ 47. 1) Begæringen om *Invaliderende* videresendes af det sociale Udvalg til Direktøren for Sygekassevæsenet, ledsaget af en Erklæring fra Udvalget om den forsikredes Erhvervsforhold samt om hans økonomiske Forhold i det hele, derunder hans Skatteansættelse. Det paahviler det sociale Udvalg i de i § 38, Stk. 2, Nr. 2—4, omhandlede Tilfælde at standse Begæringen.

2) Direktøren undersøger den indkomne Begæring, og saafremt han skønner, at Betingelserne for Invalidere- rentens Ydelse iøvrigt er til Stede, afgives Sagen til Invalideforsikringsretten til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger Invaliditet i denne Lovs Forstand, jfr. § 38, Stk. 1.

§ 48. 1) Invalideforsikringsretten afgør ved Kendelse, om der foreligger en Nedsættelse i Erhvervsevnen af det i

18 Juli. § 38, Stk. 1, nævnte Omfang, og fra hvilket Tidspunkt Nr. 425. Invaliditeten maa anses at være indtraadt, samt om den forsikrede opfylder Betingelserne for at faa det i § 40, Stk. 3, nævnte Tillæg.

2) Skyldes Invaliditeten et Ulykkestilfælde, kan Invalideforsikringsretten ikke tage Sagen under Paakendelse, forinden Afgørelse er truffet i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen. Invalideforsikringsretten kan dog efter Forhandling med Direktoratet for Ulykkesforsikringen straks iværksætte de i § 60 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

§ 49. 1) Invalideforsikringsretten er berettiget til af vedkommende Sygekasse- eller Sygeforeningsbestyrelser, Kommunalbestyrelser (sociale Udvalg), Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning, herunder Hospitalsjournaler og hvad dertil hører eller Afskrifter af samme; endvidere er Retten berettiget til at forlange optaget retsligt Forhør i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 1018 og faa Udskrift deraf.

2) De forsikrede er forpligtet til efter Rettens Bestemmelse at underkaste sig Lægeundersøgelse, eventuelt af Rettens Læger, samt om fornødent Indlæggelse til Observation, ligesom de er forpligtet til efter Tilsigelse at give Møde i Retten for at afgive Forklaring. Eventuelle hermed forbundne nødvendige Rejseudgifter betales af Retten, ligesom de af Retten begærede Lægeattester betales af denne.

3) Retten kan, forinden Afgørelsen træffes, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Akter.

§ 50. 1) Har Invalideforsikringsretten fastsat, at der foreligger Invaliditet, uden at denne skyldes de i § 38, Stk. 2, Nr. 5, nævnte Forhold, og eventuelt tillige, at Betingelserne for Tillæg efter § 40, Stk. 3, foreligger, tilsendes der gennem Direktøren for Sygekassevæsenet Opholdskommunen Med-

delelse herom, idet der samtidig tilstilles Kommunen en 18 Juli.
Udskrift af, hvad der under Sagen er oplyst om den for- Nr. 425.
sikredes økonomiske Forhold.

²⁾ Det sociale Udvalg fastsætter derefter Invalidere-
rentens Beløb efter Reglerne i §§ 39—41. Renten tilstaaes
fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen ifølge
Rettens Afgørelse maa anses at være indtraadt, dog tid-
ligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæringen om Inva-
lidenterente er indgivet.

³⁾ Om den truffne Afgørelse meddeler Udvalget den
forsikrede Underretning.

§ 51. ¹⁾ Begæringer om *Aldersrente* afgøres af det
sociale Udvalg. Til Brug ved Undersøgelsen skal der uden
Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og
Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt ydes
Bistand af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der
begærer Aldersrente, eller andre, der maatte kunne meddele
manglende Oplysninger, være forpligtet til ved retsligt
Forhør (§ 49) at give saadanne.

²⁾ Udvalget meddeler snarest den forsikrede Under-
retning om Afgørelsen.

Kap. XXI. Renternes Udbetaling.

§ 52. ¹⁾ Invaliderenten og Aldersrenten udbetales
maanedvis forud af Opholdskommunen; dog kan Alders-
rente, saafremt den andrager mindre end 120 Kr. om
Aaret, udbetales kvartalsvis forud.

²⁾ Renten kan kun oppebæres, forsaavidt paagæl-
dende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, Stk. 5.

³⁾ Bliver det sociale Udvalg, f. Eks. gennem Meddelel-
ser fra andre Myndigheder, Rentemodtagerens paarørende
eller andre private, opmærksom paa, at en Rentemod-
tager ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede
Invalide- eller Aldersrente, træffer Udvalget efter en betryg-
gende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa
hvilken Maade Renten skal komme paagældende til gode,
idet det om fornødent drager Omsorg for, at han umyn-
Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 72

18 Juli. diggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Nr. 425. Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2, 3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler, jfr. Kap. XVIII i Lov om offentlig Forsorg.

§ 53. 1) Forsaavidt angaar en Rentemodtager, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager det sociale Udvalg — naar Anbringelsen strækker sig udover Indlæggelsesmaaned og den følgende Maaned — efter forud indhentet Erklæring fra Direktøren for Sygekassevæsenet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter; det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales paagældende selv, jfr. §§ 52, Stk. 3, og 54, Stk. 3.

2) Ved Anvendelsen af Regelen i Stk. 1 bliver der at tage Hensyn til, hvorvidt paagældende har Forsørgelsespligt overfor andre. Renten skal da i Trangtilfælde fortrinsvis anvendes til Fyldestgørelse af saadan Forsørgelsespligt.

3) Forsaavidt det Beløb, der i Henhold til Stk. 1—2 i det enkelte Tilfælde kan anvendes til Dækning af Udgifter ved paagældendes Anbringelse, maatte overstige det Beløb, det efter de til enhver Tid gældende Regler paahviler Patienten selv eller i Trangtilfælde det offentlige at udrede, anvendes Restbeløbet til Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen.

4) Foranstaaende Bestemmelser finder efter Forhandling med Justitsministeriet ogsaa Anvendelse paa Rentemodtagere, der hensidder til Afsoning af Straf, eller som er interneret i Henhold til Dom.

5) Er de i nærværende Paragraf omtalte Refusionskrav fyldestgjort, eller foreligger saadanne ikke, skal den Pengehjælp, som Sygekassen maatte have ydet Rente-

modtageren i Tiden mellem den Dag, hvorfra Renten be- 18 Juli.
regnes, og Anvisningsdagen, saa vidt muligt godtgøres Nr. 425.
Sygekassen, forsaavidt og i det Omfang den overstiger, hvad Invalididentemodtageren i Medfør af § 18, Stk. 1, Nr. 3, er berettiget til at oppebære. I samme Omfang godtgøres der Opholdskommunen den Pengehjælp, som maatte være ydet Rentemodtageren i Medfør af Bestemmelsen i Lov om offentlig Forsorg § 241.

6) Er der tillagt Rentemodtageren Tillæg i Henhold til § 40, Stk. 3, bortfalder dette, for saa vidt han for længere Tid er anbragt som ovenfor i Stk. 1 anført.

§ 54. 1) Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlig dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentemodtageren mindst lige saa gode Kaar som Modtagelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af denne.

2) For Ophold paa Kommunernes Aldersdomshjem, herunder de i § 34, Stk. 3, i Lov om offentlig Forsorg omhandlede Alderdomshjem, bemyndiges Arbejds- og Socialministeren til at approbere Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion.

3) Aldersrentemodtagere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, er berettiget til af deres Indtægt at beholde et Beløb paa indtil 390 Kr. i Hovedstaden, 333 Kr. i Provinsbyerne og 282 Kr. i Landkommunerne, jfr. § 85. Er Indtægten større, er Aldersrentemodtageren forpligtet til til Opholdskommunens Kasse at indbetale 60 pCt. af det overskydende Beløb indtil 390 Kr. i Hovedstaden, 333 Kr. i Provinsbyerne og 282 Kr. i Landkommunerne, jfr. § 85. Overstiger Indtægten 780 Kr. i Hovedstaden, 666 Kr. i Provinsbyerne og 564 Kr. i Landkommunerne, jfr. § 85, indbetales hele det overskydende Beløb til Opholdskommunens Kasse. Ved Indtægtsopgørelsen forhøjes Formueindtægt med $\frac{2}{3}$. For samlevende Ægtefæller forhøjes Beløbene med 50 pCt. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion beregnes, i den Udgift, som Opholds-

18 Juli. kommunen i Medfør af § 65, Stk. 3, er berettiget til at Nr. 425. faa refunderet.

4) Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — er berettiget til i ganske særlige Tilfælde i et kommunalt Alderdomshjem at optage Personer, der ifølge § 41, Stk. 2, er udelukket fra at oppebære Aldersrente. Optagelsen kan dog kun ske, saafremt paagældende iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære saadan Rente, og saafremt han paa Grund af Alderdomssvækkelse eller andre varige Svaghedstilstande behøver stadigt Tilsyn og Pleje og ikke er i Stand til selv at sørge herfor, samt forsaavidt Pladsforholdene paa Hjemmet iøvrigt tillader Optagelsen. For de saaledes optagne gælder Bestemmelsen i Stk. 3, dog at der ikke kan afkræves de paagældende mere end den fulde Udgift ved deres Forsørgelse, beregnet efter Kommunens sidst afsluttede Aarsregnskab.

Kap. XXII. Forandring eller Ophør af Renteudbetalingen.

§ 55. 1) Saa længe en Rentemodtagers økonomiske og personlige Forhold, herunder ægteskabelig Stilling, Forsørgerforhold og — for en Invaliderentemodtager — hans Erhvervsevne, bliver uforandret, beholder han den en Gang fastsatte Rente, jfr. dog § 85.

2) Forøges eller nedsættes en Rentemodtagers Indtægt eller Formue mere end rent midlertidig saa meget, at Beregningen af Renten i Henhold til § 41 nu maa give et andet Resultat, træffer det sociale Udvalg Foranstaltning til, at Renten fremtidig nedsættes — for Aldersrentens Vedkommende eventuelt inddrages — eller forhøjes i Overensstemmelse med ny Beregning.

3) Ligeledes drager Udvalget Omsorg for en Omregning af Renten, saafremt der sker en saadan Forandring i paagældendes ægteskabelige Stilling, Forsørgerforhold eller Alder, at Rentens Størrelse maa paavirkes deraf.

4) Indtræder der for en Invaliderentemodtager en saadan Forandring i Erhvervsevnen, at der er Grund til at formode, at han ikke længere er Invalid i Lovens Forstand, foran-

lediger Udvalget, at dette Spørgsmaal forelægges Invalideforsikringsretten til Afgørelse. 18 Juli.
Nr. 425.

5) Indtræder der for en Invaliderentemodtager, der har faaet tillagt det i § 40, Stk. 3, omhandlede Tillæg, saadan Forandring, at det maa antages, at han ikke længere opfylder Betingelserne for at oppebære dette, sørger det sociale Udvalg for, at Spørgsmaalet herom forelægges Invalideforsikringsretten. — Maa det omvendt antages, at en Rentemodtager, der ikke har faaet tillagt nævnte Tillæg, paa Grund af en Forværrelse i hans Tilstand opfylder Betingelserne, paahviler det ligeledes Udvalget at indhente Rettens Afgørelse; Spørgsmaalet kan ogsaa rejses af Rentemodtageren selv.

6) Flytter en Rentemodtager til en anden Kommune, maa han angaaende fortsat Renteudbetaling henvende sig til det sociale Udvalg i den tilflyttede Kommune. Til Brug ved Afgørelsen erhoder Udvalget Rentesagens Akter fra det sociale Udvalg i den fraflyttede Kommune.

7) Flytter en Rentemodtager til en Kommune, for hvilken der gælder højere Grundbeløb, vil Renten i det første Aar efter Flytningen være at beregne efter de for den fraflyttede Kommune gældende Satser, medmindre det sociale Udvalg efter en Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til at foretage Flytningen. Den samme Regel gælder ogsaa for Personer, der ikke ved Tilflytningen var Rentemodtagere, men som er tilflyttet indenfor et Tidsrum af 1 Aar forud for den Dato, fra hvilken Renten ydes.

8) Foretager en Rentemodtager Handlinger, der efter § 38, Stk. 2, Nr. 1—3, vilde udelukke ham fra Adgang til Renten, eller oppebærer han Fattighjælp eller Kommunehjælp af den i § 38, Stk. 2, Nr. 4, nævnte Art, bortfalder Renten.

§ 56. 1) Det paahviler en Rentemodtager at meddele det sociale Udvalg Underretning om enhver Forandring i hans økonomiske og personlige Forhold, jfr. § 55, som kan formodes at medføre en Nedsættelse eller Bortfald

18 Juli. af Renten, ligesom Udvalget selv skal være opmærksomt Nr. 425. paa, om saadan Forandring indtræder.

2) Det sociale Udvalg er forpligtet til efter nærmere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler mindst een Gang hvert 5te Aar — første Gang pr. 1. Januar 1939 — at indgive Beretning til Invalidforsikringsretten om samtlige Invalididentemodtageres Forhold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invalidrente — eller eventuelt Tillæg efter § 40, Stk. 3, — anses for tvivlsom.

3) Skønner Invalidforsikringsretten paa Grundlag af modtagen Indberetning fra det sociale Udvalg eller paa Grundlag af gennemførte Helbredelsesforanstaltninger og lign., at Rentemodtagerens Erhvervsevne ikke længere er nedsat til $\frac{1}{3}$, afsiger den Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Invalidrenten skal standses.

4) Invalidforsikringsretten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Erhvervsevnen hos Invalididentemodtagere eller indkalde saadanne Rentemodtagere til Kontrol. Forsaavidt forsikrede vanskeliggør Rettens Undersøgelse, kan Formanden, naar han anser det for sandsynligt, at Kendelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages, midlertidig standse Udbetalingen, mod at Sagen snarest mulig forelægges for Retten. Rettens Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

5) Hvis en Invalididentemodtager, der med Rette er optaget i Invalidforsikringen i Medfør af §§ 36 og 37, mod bedre Vidende, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Invalidrente, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Arbejds- og Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dødsbo. Det samme gælder med Hensyn til Aldersrentemodtagere, der mod bedre Vidende med Urette har oppebaaret Aldersrente.

§ 57. Naar en Invalididentemodtager er fyldt 65 Aar, overgaar han til at oppebære Aldersrente, forsaavidt han

opfylder Betingelserne herfor. Det paahviler det sociale Udvalg i rimelig Tid, førend han opnaar nævnte Alder, at træffe Afgørelse af, om han er berettiget til Aldersrente og med hvilket Beløb.

Kap. XXIII. Renteforskud m. m.

§ 58. ¹⁾ Naar Begæring om Invaliderente eller Aldersrente er indgivet, kan det sociale Udvalg, hvis det skønner, at der er overvejende Sandsynlighed for, at Afgørelsen vil falde ud til, at Rente tilstaas paagældende, bevilge ham Forskud indenfor Rentens Grænser for Tiden mellem Begæringens Indgivelse og Sagens endelige Afgørelse.

²⁾ Viser det sig, at paagældende ikke er berettiget til Rente eller til en Rente saa stor som det ydede Forskud, opføres Beløbet — eller det overskydende Beløb — som en ham ydet Særhjælp, jfr. Afsnit IV i Lov om offentlig Forsorg. Beløbet vil dog være at opføre som Kommunehjælp, forsaavidt han har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 59. Efter Indstilling fra det sociale Udvalg og Forhandling med Invalideforsikringsretten kan Direktøren for Sygekassevæsenet i ganske særlige Tilfælde af Invalideforsikringsfondens Midler bevilge en Invaliderentemodtager et rentefrit Laan, svarende højst til ca. 2 Aars Rente, saafremt der herved foreligger Sandsynlighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Laanet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.

Kap. XXIV. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 60. ¹⁾ Forsikrede, Rentemodtagere, Børn under 15 Aar og Personer i Alderen 15—18 Aar, der paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen, er forpligtet til efter Forlangende af Invalideforsikringsretten at underkaste sig Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor, Sygevogne og andre

18 Juli. Hjælpebidler, saafremt der efter Invalideforsikringsret-
Nr. 425. tens Skøn er Fare for, at en væsentlig og ikke blot forbi-
gaaende Nedsættelse af Erhvervsevnen vil indtræde i en
overskuelig Fremtid, hvis nævnte Foranstaltning undlades,
eller saafremt en saadan Nedsættelse af Erhvervsevnen
ved disse Foranstaltninger vil kunne bedres betydeligt;
dog skal vedkommende ikke være forpligtet til at under-
kaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans
Liv eller Førlighed.

2) Under samme Forhold som i Stk. 1 nævnt kan der
efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes forsik-
rede og Rentemodtagere Hjælp til Anskaffelse af Arbejds-
maskiner og Værktøj og — i særlige Tilfælde — Hjælp til
Iværksættelse af selvstændig Virksomhed samt anden
Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.

3) Retten er berettiget til at forlange, at paagældende
lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, medmindre
han som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som
Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe
sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

4) Saafremt Oplæring ikke skønnes at kunne finde
Sted under saadanne Forhold, at paagældende kan bo i
Hjemmet, er Retten berettiget til at forlange, at han skal
tage Ophold udenfor Hjemmet, saa længe Oplæringen
varer.

5) Invalideforsikringsretten bemyndiges til efter nær-
mere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler at
virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne
Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor
det private Erhvervsliv, som paagældende skønnes egnet
til at udfylde.

6) Undlader en forsikret eller Rentemodtager at under-
kaste sig de foran omhandlede Foranstaltninger, kan Ret-
ten til Invaliderefter efter Invalideforsikringsrettens Be-
stemmelse helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt
paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den
retlige Følge af sin Undladelse.

7) Modsætter rette vedkommende sig at lade et Barn 18 Juli. under 18 Aar underkaste de omhandlede Foranstaltninger, Nr. 425. kan Retten henlede det sociale Udvalgs Opmærksomhed paa Sagen, jfr. Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg.

8) Det paahviler Invalideforsikringsretten at være opmærksom paa, om en Rentemodtager eller en forsikret, om hvem Retten har modtaget Oplysning i Henhold til § 63 eller ad anden Vej, bør tages under Behandling eller oplæres paa en af de for paagældende Lidelse eller Svaghed særlig bestemte Statsanstalter eller anerkendte Anstalter, saasom en Anstalt for vanføre, et Blinde- eller Døvstummeinstitut, et Institut for talelidende, et Sindssygehospital eller en Aandssvageanstalt. I bekræftende Fald sætter Retten sig straks i Forbindelse med paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforsorg etableret.

§ 61. 1) Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt det fornødne i Anledning af Oplæring, som iværksættes i Henhold til Invalideforsikringsrettens Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse eller Sygeforening. Den Del af Udgifterne, som det ifølge Sygekassens eller Sygeforeningens Vedtægt ikke paahviler den endeligt at afholde, refunderes den af Invalideforsikringsfondens Midler.

2) Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Ulykkesforsikringsloven, indtræder Sygekassen eller Sygeforeningen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikrings-selskab (Arbejdsgiver).

§ 62. 1) I Tilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 60, kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes Rentemodtagere Hjælp af Invalideforsikringsfondens Midler til Sygebehandling, Oplæring samt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og andre Hjælpemidler, herunder ogsaa Sygevoogne og lign. — Til blinde Invalidere ydes i alle Tilfælde, som Hjælp til Bestridelse af Udgifter til Bistand af seende, et aarligt Beløb af henholdsvis 408

18 Juli. Kr., 378 Kr. og 354 Kr., efter som Kommunen hører til Nr. 425. den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. dog § 85. Saadan Hjælp kan ogsaa ydes stærkt svagsynede Invalider. Overgaar paagældende til at oppebære Aldersrente, beholder han det her omhandlede Tillæg, der derefter udredes efter de om Aldersrente gældende Regler, jfr. § 65.

2) Endvidere kan der efter Rettens Bestemmelse af Invalideforsikringsfondens Midler udredes Beløb til Arbejdsmaskiner og lign. til Rentemodtagere.

3) Arbejds- og Socialministeren bestemmer Størrelsen af det samlede Beløb, som efter nærværende Paragraf kan komme til Udbetaling af Fondens Midler i Løbet af et Aar, samt de nærmere Regler for Beløbenes Ydelse

§ 63. 1) Det paahviler enhver Læge, forsaavidt Hospitaler angaar Overlægen, der under Udøvelsen af sit Kald hos Personer under 30 Aar iagttager Lidelser, der skønnes at have medført eller i en overskuelig Fremtid at ville medføre en Nedsættelse i Erhvervsevnen som angivet i § 60, Stk. 1, at afgive Indberetning til Invalideforsikringsretten.

2) Tilsvarende Indberetningspligt paahviler Skoler, forsaavidt angaar Elever i den undervisningspligtige Alder.

3) Med Hensyn til Indberetning angaaende aands- svage samt blinde og døve gælder dog Reglerne i Lov om offentlig Forsorg §§ 254, Stk. 3, 258, Stk. 4, og 260, Stk. 3.

4) Enhver forsikret og Rentemodtager, som anser sin Erhvervsevne forringet eller udsat for at forringes som i § 60, Stk. 1, angivet, kan af egen Drift søge Bistand hos Invalideforsikringsretten. Samme Adgang staar aaben med Hensyn til Børn under 15 Aar.

5) Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til efter Indstilling fra Invalideforsikringsretten ved Bekendtgørelse at bestemme, at Indberetning skal finde Sted ogsaa vedrørende Personer over 30 Aar.

§ 64. Arbejds- og Socialministeren fastsætter efter 18 Juli.
Indstilling fra Invalideforsikringsretten og efter Forhand- Nr. 425.
ling med Sundhedsstyrelsen de nærmere Regler for Gen-
nemførelse af den i § 63 nævnte Indberetningspligt, ligesom
Ministeren er bemyndiget til at gøre Undtagelser fra Ind-
beretningspligten i Tilfælde, som paa anden fyldestgørende
Maade kan komme til Invalideforsikringsrettens Kundskab,
eller som skønnes uegnede til Foranstaltninger i Medfør
af § 60.

Kap. XXV. Refusion m. m.

§ 65. 1) Af de $\frac{6}{7}$ af Udgifterne til *Invaliderenter*
udreder Invalideforsikringsfonden en saa stor Del, som den,
under Hensyn til dens Udgifter iøvrigt, kan bære, medens
Statskassen udreder Resten.

2) Af den øvrige Del af Udgifterne til Invaliderenter
fordeles $\frac{7}{10}$ paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit
III, medens de $\frac{3}{10}$ refunderes den enkelte Kommune af
den fælleskommunale Udligningsfond i Overensstemmelse
med de i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond fast-
satte Regler.

3) Statskassen refunderer Kommunerne de $\frac{4}{7}$ af Ud-
gifterne til *Aldersrenter*.

4) Af den øvrige Del af Udgifterne til Aldersrenter
afholder Opholdskommunen de $\frac{2}{10}$, medens $\frac{5}{10}$ fordeles paa
Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III, og $\frac{3}{10}$
refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale
Udligningsfond.

5) Statens Tilskud til Invalide- og Aldersrenter bevil-
ges paa Finansloven.

6) Af Udgifter til Fribefordring efter § 17 afholder
Opholdskommunen $\frac{1}{3}$, medens $\frac{2}{3}$ fordeles paa Landets
Kommuner efter Reglerne i Afsnit III.

§ 66. 1) Udgifter, som en Kommune har afholdt i
Henhold til Afsnit II og § 17, opføres i Kommunens Regn-
skab under særskilte Poster for henholdsvis Invalide- og
Aldersrenter samt Fribefordring i Henhold til § 17. Efter

18 Juli. at disse Poster er revideret af de kommunale Revisorer Nr. 425. og derefter decideret, indsendes en Afskrift af hver af Posterne med tilhørende Bilag inden den 1. September til Amtet, der, efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne, inden den 1. November indsender

- 1) til Direktoratet for Sygekassevæsenet en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Kommune har anvendt til Invalidereenter,
- 2) til Arbejds- og Socialministeriet en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Kommune har afholdt til henholdsvis Invalide- og Aldersrenter samt til Fribefordring i Henhold til § 17.

2) Fra Københavns og Frederiksberg Kommuner samt fra andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning, indsendes Afskrifter af de omhandlede Regnskabsposter inden 1. Oktober direkte til Arbejds- og Socialministeriet. Efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne tilstiller Ministeriet Direktoratet Meddelelse om, hvad der i hver af de nævnte Kommuner er anvendt til Invalidereenter.

3) De nærmere Regler for Affattelsen af de omhandlede Regnskabsposter og Fortegnelser fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

§ 67. 1) Direktøren for Sygekassevæsenet drager Om-sorg for, at de $\frac{6}{7}$ af Udgifterne til *Invalidereenter*, som det ifølge § 65, Stk. 1, paahviler Invalideforsikringsfonden og Statskassen at udrede, anvises Kommunerne inden 31. December. Efter Indstilling fra Direktøren foranlediger Arbejds- og Socialministeren, at de Statskassen paahvilende Beløb stilles til Direktørens Raadighed.

2) Som Forskud paa den en Kommune tilkommende Refusion kan Direktøren i Regnskabsaarets Løb anwise Kommunen de til Sygekasserne i Kommunen indgaaede Invalidepræmier, ligesom yderligere Forskud kan ydes af Fondens øvrige Midler, saa vidt disse kan strække til.

3) Arbejds- og Socialministeren fastsætter nærmere Regler for Ydelse af saadanne Forskud. 18 Juli.
Nr. 425.

§ 68. 1) Inden 31. December skal Arbejds- og Socialministeriet have anvist Kommunerne de $\frac{4}{7}$ af Udgifterne til *Aldersrenter*, som det ifølge § 65, Stk. 3, paahviler Statskassen at udrede.

2) Den Kommune, som senest den 1. Maj har indberettet til Amtet — for de i § 66, Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Kommuner Vedkommende Arbejds- og Socialministeriet —, hvilket Beløb den i det forløbne Regnskabsaar har anvendt til Aldersrenter, vil inden den 1. Juni af Arbejds- og Socialministeriet faa anvist et Forskud, der udgør $\frac{4}{5}$ af den Del af Udgiften, som formenes at skulle refunderes af Statskassen.

3) Det Forskudsbeløb, der tilkommer en Kommune i Henhold til Stk. 2, afrundes nedad, til Beløbet bliver deleligt med 500.

4) De Kommuner, som ikke har foretaget den i Stk. 2 omhandlede Indberetning senest den 1. Maj, vil intet Forskud modtage.

§ 69. 1) Klager over de af vedkommende kommunale Myndigheder trufne Bestemmelser vedrørende Invalide- og Aldersrente kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelser atter kan indankes for Arbejds- og Socialministeren. I de i § 66, Stk. 2, 1. Pkt., nævnte Kommuner forelægges Klager for Arbejds- og Socialministeren.

2) Kommer Amtet ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at Invalide- eller Aldersrente, herunder Tillæg i Henhold til § 40, er ydet til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser iøvrigt er tilsidesat, har det at træffe Afgørelse i Sagen eller foranledige, at Spørgsmaalet forelægges Direktøren for Sygekassevæsenet eller Invalideforsikringsretten, hvis Afgørelsen henhører under en af disse Myndigheder. Den af Amtet trufne Afgørelse kan indankes for Arbejds- og Socialministeren.

18 Juli.
Nr. 425.

AFSNIT III.

Kap. XXVI. Mellemkommunal Refusion.

§ 70. 1) De Beløb, som i Henhold til § 13, Stk. 3 og 4, og § 65, Stk. 2, 4 og 6, skal fordeles paa samtlige Landets Kommuner, fordeles med

1) $\frac{1}{3}$ i Forhold til den enkelte Kommunes Indbygger-
tal ved sidste almindelige Folketælling,

2) $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens i Henhold til § 71,
Stk. 2 a, opgjorte samlede Indkomstbeløb,

3) $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede afgifts-
pligtige Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb,
hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger
Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bort-
set fra Ejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 188 af 20. Maj
1933 §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og
Ejendomsskyld.

2) Saafremt en Kommune ikke rettidig har indsendt de
i § 71 nævnte Regnskaber og Oplysninger, bemyndiges
Arbejds- og Socialministeren til ved den følgende Bereg-
ning af de i § 72 omhandlede Beløb at anvende de for paa-
gældende Kommune ved sidste Opgørelse foreliggende Ud-
giftsbeløb og Oplysninger, dog saaledes, at det for Kom-
munen opgjorte Udgiftsbeløb nedsættes med 10 pCt., og at
det i Henhold til Stk. 1, Nr. 2, opgjorte Indkomstbeløb for-
højes med 30 pCt.

§ 71. 1) Den i § 70 omhandlede Fordeling foretages
af Arbejds- og Socialministeriet.

2) Til Brug ved denne Fordeling paahviler det hver
Kommune samtidig med Indsendelsen af Afskriften af Regn-
skabsposten vedrørende Udgiften til Aldersrenter at ind-
berette:

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommu-
nen i det løbende Skatteaar:

1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen
har været Grundlag for Ansættelse af personlig
Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller
Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af

- 2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af 18 Juli. Nr. 425.
- 3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.
- b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) For København, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2 a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvaret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

4) Bestemmelserne i Stk. 2 a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

5) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet inden 1. November til Arbejds- og Socialministeriet.

§ 72. 1) Inden den 31. December meddeler Arbejds- og Socialministeriet enhver Kommune, hvilket Beløb det paahviler den at udrede for det sidst afsluttede Regnskabsaar efter den i Henhold til § 70 foretagne Fordeling.

2) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er større end det for vedkommende Kommune opgjorte Udgiftsbeløb, paa hviler det Kommunen senest den følgende 31. Januar til Arbejds- og Socialministeriet at indbetale Forskellen mellem de to nævnte Beløb.

18 Juli. 3) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er mindre end det
Nr. 425. for vedkommende Kommune opgjorte Udgiftsbeløb, ud-
betaler Arbejds- og Socialministeriet senest den følgende
31. Januar Kommunen Forskellen mellem de nævnte Be-
løb. Til disse Udbetalinger stilles de fornødne Beløb til
Raadighed af Statskassen.

AFSNIT IV.

Overgangs- og Slutningsbestemmelser.*Kap. XXVII. Overgangsbestemmelser.*

§ 73. For Invalididentemotagere, der indtil det Tids-
punkt, da Invaliderenten begyndte at løbe, har betalt for-
højet Invalidpræmie i Henhold til § 5, Stk. 3, i Invalide-
forsikringslovene af 6. Maj 1921 og 16. Juli 1927, beregnes
Renten efter de hidtil gældende Regler indtil deres fyldte
62de Aar.

§ 74. 1) Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden er
fyldt 60 Aar, er, selv om de ikke er sygeforsikret, berettiget
til Aldersrente efter Reglerne i Afsnit II.

2) For hver Person, der ved denne Lovs Ikrafttræden er
fyldt 40 Aar, og som optages som nydende Medlem i en
Sygekasse, yder Staten og Kommunerne Sygekassen et
ekstraordinært Tilskud, beregnet efter Reglerne i § 13, Stk. 3.

§ 75. Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter
det fyldte 21de Aar, men inden denne Lovs Ikrafttræden
eller i Løbet af højst eet Aar derefter, jfr. § 11, Stk. 3, be-
taler samme Invalidpræmie som Personer, der er ind-
traadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar. Har ved-
kommende i Henhold til den før 1. Oktober 1933 gældende
Lovgivning betalt højere Invalidpræmie end 6 Kr., fast-
sættes Invalidpræmien dog som for Personer, der er ind-
traadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar.

§ 76. Samtlige Personer, der den 1. April 1939 var
Medlemmer af en Sygeforening, kan vedblivende være Med-
lemmer af Foreningen, uanset om de ikke ved Optagelsen
opfyldte Betingelserne for fremtidig Optagelse. De har frem-
tidig Ret til den i § 6, Stk. 6, omhandlede Optagelse i en

anerkendt Sygekasse uden Hensyn til Alder og Helbred, og 18 Juli.
de er, uanset om de opfylder Betingelserne i § 36, Stk. 4, Nr. 425.
ligesom de øvrige Medlemmer forsikrede mod Invaliditet.

§ 77. For »De sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse« og »Syge- og Begravelseskassen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i Jylland og Fyn« bemyndiges Arbejds- og Socialministeren til at fastsætte Regler vedrørende Anvendelsen af Afsnit II paa nævnte Sygekasser. I Reglerne vil det være at bestemme, at paagældende Kasser skal undergives Tilsyn af Direktøren for Sygekassevæsenet.

Kap. XXVIII. Slutningsbestemmelser.

§ 78. 1) Har en Person paa Grund af Helbreds- betingelserne ikke kunnet sygeforsikre sig eller sikre sig Adgang til at blive sygeforsikret i Henhold til Afsnit I, jfr. § 1, Stk. 2, skal han desuagtet være adgangsberettiget til Aldersrente, naar der i Henhold til § 11, Stk. 6, er meddelt ham Bevis fra Sygekassen for, at han ikke har opfyldt Helbreds- betingelserne ved en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse. Det er dog en Betingelse for en saadan Persons Adgang til Aldersrente, at han ikke har overskredet de i § 11, Stk. 3—5, fastsatte Tidsfrister for at søge Optagelse i Sygeforsikringen med mere end 3 Aar.

2) Det paahviler Direktøren for Sygekassevæsenet at skaffe sig Underretning om de Personer, der ifølge en i Tiden mellem 1. Oktober 1933 og 1. Oktober 1937 paa Grundlag af en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, idet han fra Sygekasserne indkalder Genpart af de herom udstedte Beviser og indfører disse i det i § 11, Stk. 6, omhandlede Hovedkartotek.

§ 79. 1) Saafremt en Invaliderentemodtager eller Aldersrentemodtager ifølge Sygeforsikringens Regler ikke kan blive eller vedblive at være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, jfr. § 38, Stk. 3, skal Opholdskommunen yde ham fornøden Lægehjælp, Kur og Pleje i Sygdoms- tilfælde.

18 Juli. 2) Er en forsikret eller en Rentemodtager i Henhold til
 Nr. 425. § 60 undergivet Kur og Pleje eller Oplæring udenfor Hjem-
 met, yder Opholdskommunen i Trangstilfælde den fornødne
 Hjælp til Familiens Underhold, saa længe Kuren eller Op-
 læringen varer. Det samme gælder, naar paagældende, om
 han end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 60
 paabudte Foranstaltninger er forhindret i at passe sit
 Erhverv.

3) Forsaavidt angaar Læge-, Sygehus- og Jordemoder-
 kørsler samt Kørsel af Brændsel til Personer, der oppe-
 bærer Invaliderende eller Aldersrente efter nærværende Lov,
 finder Reglerne i Lov Nr. 229 af 20. December 1929, Kap.
 1—3, Anvendelse.

4) Kommunens Udgifter i Henhold til foranstaaende
 Bestemmelser er Genstand for Refusion efter de nærmere
 Regler i § 65, Stk. 1—4.

§ 80. 1) Forsaavidt der for et Omraade ikke er op-
 rettet nogen anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret
 Sygeforening, skal den nærmeste Sygekasse eller Sygeföre-
 ning give de indenfor Omraadet boende Personer Adgang
 til Optagelse som bidragydende Medlemmer til Opfyldelse
 af den dem i Henhold i § 1, Stk. 1, 2det Punkt, jfr. § 11,
 Stk. 1, paahvilende Forpligtelse.

2) De nærmere Regler herom, herunder til hvilken Syge-
 kasse og Sygeforening de i Stk. 1 nævnte Omraader i denne
 Henseende vil være at henføre, fastsættes af Arbejds- og
 Socialministeren.

§ 81. 1) De forsikredes Krav paa Ydelser i Medfør af
 nærværende Lov kan ikke gøres til Genstand for Arrest,
 Eksekution eller anden Retsforfølgning. Retshandler, der
 afsluttes af de forsikrede med Hensyn til nævnte Krav,
 er ugyldige.

2) Dokumenter, som oprettes mellem Sygekasser eller
 Sygeforeninger og deres Medlemmer eller mellem de nævnte
 Institutioner og udenforstaaende Personer, private eller
 offentlige Institutioner, er stempelfri, forsaavidt de ved-

rører Forsikringen. Det samme gælder Sygekassernes og Sygeforeningernes Vedtægter. 18 Juli.
Nr. 425.

§ 82. Arbejds- og Socialministeren fastsætter efter Forhandling med Invalideforsikringsretten og Direktøren for Sygekassevæsenet en Takst for de under Behandling af Sager i Henhold til denne Lov almindelig forekommende Lægeattester.

§ 83. 1) Efter Samraad med Arbejds- og Socialministeren fastsætter Indenrigsministeren saadanne Regler vedrørende Førelse af Folkeregistrene og Anmeldelser til disse samt for Samarbejde mellem Registrene og de i denne Lov omhandlede Forsikringskasser, som skønnes at ville fremme Indmeldelsen i Kasserne og medvirke til Forsikringens Opretholdelse gennem disse. I Forbindelse hermed paalægges det Folkeregistrene at tilstille Personer, der ikke ses at have opfyldt deres Forpligtelser til at søge Optagelse i en Sygekasse eller Sygeforening, en Paamindelse herom samt at gøre Anmeldelse om Forsømmelsen til Kommunalbestyrelsen.

2) Oplyses det herigennem eller ad anden Vej, at en Person ikke har opfyldt den ham paahvilende Forpligtelse til at indmelde sig i en Sygekasse eller Sygeforening, jfr. § 11, Stk. 1—7, paalægges Kommunalbestyrelsen paagældende at udrede en Ydelse af 13 Kr. for hvert Aar, han har tilsidesat denne Pligt. Er nævnte Pligt indtraadt før det fyldte 40de Aar, udredes Ydelsen kun til dette Tidspunkt, jfr. Stk. 7, 2det Punktum, ellers til det fyldte 60de Aar. Udredelsen af Ydelsen kan fordeles over indtil 3 Aar.

3) Kommunalbestyrelsen lader denne Ydelse opkræve og inddrive efter de om Optræknings af Skat til Kommunen gældende Regler.

4) Klager over de af Kommunalbestyrelsen i Henhold til denne Bestemmelse truffne Afgørelser kan forelægges for vedkommende Amtmand — i København Overpræsidenten —, hvis Afgørelse er endelig.

5) Ydelsernes Beløb føres i Kommunernes Regnskab til Afdrag i den Andel af Udgifterne til Aldersrenter, som

18 Juli. det ifølge § 65, Stk. 4, paahviler Opholdskommunen ende-Nr. 425. ligt at afholde.

6) Arbejds- og Socialministeren fastsætter de nærmere Regler vedrørende Ydelsens Beregning og Opkrævning.

7) Den, som ikke har opfyldt den ham i Henhold til § 11, Stk. 1—7, paahvilende Forpligtelse til at søge Optagelse i en Sygekasse eller Sygeforening, kan kun optages, saafremt fornævnte Ydelse er udredet i Overensstemmelse med foranstaaende Regler. Saafremt nævnte Forpligtelse er indtraadt inden det fyldte 40de Aar, men paagældende ikke har søgt Optagelse inden dette Tidspunkt, kan Optagelse ikke senere finde Sted; er Forpligtelsen indtraadt efter det fyldte 40de Aar, er Aldersgrænsen for Optagelse det fyldte 60de Aar, jfr. § 6, Stk. 5.

8) Personer, der den 1. Januar 1941 er fyldt 40 Aar uden at have opfyldt Pligten til at søge Optagelse i Forsikringen, jfr. § 11, Stk. 1—7, har Adgang til inden 1 Aar efter nævnte Dato at opfylde Pligten, jfr. herved Stk. 7, 1ste Punktum, og Stk. 2, 3die Punktum. Saafremt denne Adgang ikke benyttes, kan Optagelse ikke senere finde Sted, og den i Stk. 2 omhandlede Ydelse skal af de paagældende Personer ikke erlægges for Tiden efter 1. Januar 1942.

§ 84. Den Arbejderforsikrings-Raadet i Henhold til Lov Nr. 171 af 11. Juli 1927 paahvilende Virksomhed vedrørende den i Lov Nr. 315 af 28. Juni 1920 omhandlede Invalidforsikring i de sønderjydske Landsdele henlægges, forsaavidt Invaliditetsbedømmelse (herunder Kontrol og Helbredelsesforanstaltninger) angaar, til Invalidforsikringsretten, hvis Afgørelser er endelige.

§ 85. 1) Saafremt det af Det statistiske Departement for Januar Maaned offentliggjorte Pristal (Basis: Juli 1914) stiger eller falder 1 pCt. i Forhold til det for Januar 1946 offentliggjorte Pristal, vil den daglige Pengehjælp efter Fødselen (i Henhold til § 19, Stk. 1, Nr. 4), Alders- og Invalididentens Grundbeløb (i Henhold til § 39, Stk. 1), Ventetillæg, Invaliditetstillæg og Hjælpeløshedstillæg (i Henhold til § 40, Stk. 1—3), Ægteskabstillæg (i Henhold til § 40,

Stk. 6), Fradrag for Pension, Livrente, Legat m. v. (i Henhold til § 41, Stk. 3, Nr. 3), fradragsfri Beløb for Beboere paa Alderdomshjem (i Henhold til § 54, Stk. 3) samt Blinde-tillæg (i Henhold til § 62, Stk. 1) være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 1 pCt. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 2 pCt. vil de omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 2 pCt. De herefter fremkomne Beløb afrundes, forsaavidt angaar de i § 19, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede, til nærmeste med 5 delelige Beløb i Øre og, forsaavidt angaar de i § 41, Stk. 3, Nr. 3, omhandlede, til nærmeste med 10 delelige Beløb i Kroner og de øvrige Beløb til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner.

18 Juli.
Nr. 425.

2) Inden 10. Marts bekendtgør Arbejds- og Socialministeren de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

3) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed fra 1. April.

§ 86. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927 og Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, saaledes som den er sat i Kraft ved kgl. Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930, samt Lov af 31. Marts 1933 for Færøerne om Aldersrente fremdeles gælde for Færøerne, dog saaledes, at en færøsk Kommune for den Del af Udgifterne i Henhold til sidstnævnte Lov, der efter dennes § 14 paahviler en Kommune i det øvrige Danmark, indsender Opgørelse til Færø Amt, der til Arbejds- og Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter Reglerne i Afsnit III. For en dansk Statsborger, der efter sit fyldte 60de Aar flytter fra Færøerne til det øvrige Danmark, er Retten til Aldersrente ikke betinget af, at han opfylder de i Lovens § 36, Stk. 1, og § 37 fastsatte Betingelser.

- 18 Juli.
Nr. 425.   § 87. [1) Denne Lov træder i Kraft 1. Oktober 1933.
2) Samtidig ophæves: 1) Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927, Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, jfr. Bekendtgørelse Nr. 87 af 19. April 1929, Lov Nr. 149 af 15. April 1930 og Lov Nr. 93 af 25. Marts 1933, 2) Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring og 3) Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente.]

Afsnit II i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 indeholder følgende Overgangsbestemmelser:

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 30.

1) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Folkeforsikringslovens Takster for 65-aarige, fastsættes efter denne Lovs Takster for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 65de Aar. Denne Bestemmelse gælder dog ikke Rentenydere, der er overgaaet fra Invaliderente til Aldersrente, eller Personer, der har oppebaaret Aldersrente i Medfør af Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 4.

2) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det fyldte 67de Aar, fastsættes efter denne Lovs Takster for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 67de Aar.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 31.

Invaliderentydere, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet det i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, omhandlede Tillæg, skal paa ny oppebære dette.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 33.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937.

Forsaavidt angaar Halvaaret 1. Oktober 1937—31. Marts 1938, sker der pr. 1. Oktober 1937 paa Grundlag af Pristallet for Januar 1937 en Regulering i Henhold til

Folkeforsikringslovens § 85, saaledes som denne er ændret ved nærværende Lovs § 29. 18 Juli.
Nr. 425.

2det Afsnit i Lov Nr. 282 af 30. Maj 1940 indeholder i § 3 følgende Bestemmelse:

1) Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1941.

Lov Nr. 398 af 25. Juli 1940 indeholder i § 3 følgende Bestemmelse:

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1941.

Lov Nr. 173 af 30. Marts 1946 § 1 indeholder følgende Bestemmelser:

Det i § 32 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, jfr. Lov Nr. 134 af 13. Marts 1943, omhandlede Huslejetilskud til Aldersrentenydere vil for Regnskabsaaret 1946—47 kunne ydes med 5 pCt. og for Regnskabsaarene 1947—48, 1948—49, 1949—50 og 1950—51 med henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, dog med Fradrag af det Beløb, som i Henhold til § 15 i den fornævnte Lov af 7. Maj 1937 opføres som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri.

Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946 indeholder følgende Overgangsbestemmelser:

§ 3. 1) Personer, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden er fyldt 60 Aar, er — uanset Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 1, Stk. 2, 3die Pkt. — berettiget til at oppebære Aldersrente, forudsat at de iøvrigt opfylder Betingelserne herfor.

2) For Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Invalide- eller Aldersrente, sker Renteberegningen — herunder Beregningen af de i nærværende Lov omhandlede Ventetillæg — efter denne Lovs Regler.

18 Juli. § 4. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1946.

Nr. 425. Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til at bekendtgøre Folkeforsikringsloven, jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940, med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af nærværende Lov.

Nr. 425. Lov-Tid. A. 1499—1547.

19 Juli. **Indenrigsmin.s Cirk.** til Københavns Magistrat, Nr. 223. samtlige Amtmænd og Politimestre om Ændring af visse Bestemmelser i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Ved Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 er de i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret indeholdte Regler om automatisk Erhvervelse af dansk Indfødsret som Følge af Fødsel her i Landet i Forbindelse med uafbrudt Bopæl indtil det fyldte 19de Aar (§ 2 i Loven af 1925) samt ved Ægteskab og Legitimation ved efterfølgende Ægteskab (§ 3 i Loven af 1925) med Virkning fra den 9. April 1940 og til den 31. December 1947 sat ud af Kraft, forsaavidt angaar 1) tyske Statsborgere og 2) statsløse, som selv eller hvis Forældre senest har været i Besiddelse af tysk Statsborgerret.

Endvidere er Reglerne om Erhvervelse af Indfødsret ved Ægteskab og Legitimation (§ 3 i Loven af 1925) ligeledes med Virkning fra 9. April 1940 og til den 31. December 1947 sat ud af Kraft forsaavidt angaar Personer, der som Flygtninge ved tysk Foranstaltning er ført her til Landet, eller som iøvrigt opholder sig her uden at være i Besiddelse af dansk Opholdstilladelse.

Endelig er Bestemmelsen i § 5, 2det Pkt., i Loven af 1925, hvorefter danskfødte Personer, som bor her i Riget, og som har erhvervet fremmed Statsborgerret, bevarer Indfødsretten, indtil de flytter ud af Riget, sat ud af Kraft, forsaavidt angaar Personer, der i Tiden fra den 9. April 1940 og til den 31. December 1947 har erhvervet eller erhverver tysk Statsborgerret.

Idet man henleder Opmærksomheden paa denne Lovs 19 Juli.
Bestemmelser, skal man anføre følgende om dens Virk- Nr. 223.
ninger:

A. *Personer, som i Tiden fra og med den 9. April 1940 og til og med den 12. Juli 1946 opfyldte Betingelserne for at erhverve Indfødsret efter 1925-Lovens §§ 2 og 3 eller for at bevare Indfødsret efter 1925-Lovens § 5, 2det Pkt.*

Disse Personer har ikke erhvervet eller bevaret Indfødsretten. Dog kommer den særlige Overgangsbestemmelse i § 4 dem til Gode, saaledes at de i Medfør af sidstnævnte Bestemmelse indtil videre har samme Retsstilling som danske Statsborgere.

Saafernt Andragende om at bevare Indfødsretten afslaaes, er Spørgsmaalet om deres statsborgerlige Stilling dermed endelig afgjort. Den Omstændighed, at de i 1925. Loven indeholdte normale Regler fra og med den 1. Januar 1948 atter finder Anvendelse paa tyske Statsborgere m. v., medfører ikke, at de paagældende til dette Tidspunkt erhverver Indfødsret i Kraft af Kendsgerninger (opnaaet 19 Aars Alder, Giftermaal o. s. v.), som ligger forud for den 1. Januar 1948.

B. *Personer, som fra og med den 13. Juli 1946 til og med den 31. December 1947 opnaar 19 Aars Alderen, indgaar Ægteskab o. s. v.*

Disse Personer nyder ikke godt af de almindelige Regler i 1925-Lovens §§ 2, 3 og 5, 2det Pkt. Da de ej heller omfattes af Overgangsbestemmelsen i den nye Lovs § 4, er de ikke at anse som danske Statsborgere, før end andet ved Lov maatte blive bestemt i det enkelte Tilfælde.

Ej heller for disse Personer vil den Omstændighed, at den nye Lovs Regler er begrænset til Tiden indtil Udgangen af Aaret 1947, medføre, at de efter dette Tidspunkt anses som danske Statsborgere.

19 Juli. C. *Personer, som efter den 1. Januar 1948 eller senere fylder*
Nr. 223. *19 Aar, indgaar Ægteskab o. s. v.*

Paa disse Personer kommer 1925-Lovens almindelige Regler til Anvendelse.

Man skal fremhæve, at Loven alene har til Formaal at tilvejebringe Mulighed for at udelukke saadanne Personer, som ud fra nationale Sikkerhedshensyn og lign. maa anses for uønskværdige som danske Statsborgere, fra Besiddelsen af dansk Indfødsret. Derimod er det, som det fremgaar af Rigsdagsforhandlingerne om Loven, ikke tilsigtet principielt at udelukke Personer af de heromhandlede Kategorier fra Bevarelse eller Erhvervelse af dansk Indfødsret. Da en Sondring mellem de ønskværdige og de ikke-ønskværdige Personer indenfor de heromhandlede Persongrupper imidlertid ikke vil kunne gennemføres ved en Ordning, hvorefter Indfødsretten som Hovedregel bevares eller erhverves efter Lovgivningens almindelige Regler, og hvorefter der kun i de Tilfælde, hvor de paagældende maa anses som værende uegnede til dansk Indfødsret, sker en Fratagelse af denne Ret, har man maattet vælge den ved Loven gennemførte Ordning.

Denne Ordning indeholder derfor den Hovedregel, at Indfødsretten anses for ikke erhvervet eller bevaret, med mindre andet i det enkelte Tilfælde ved Lov bestemmes. Herved gives der de enkelte af Lovens Regler ramte Personer fornøden Tilskyndelse til selv at henvende sig til vedkommende Myndigheder for at opnaa, at de efter en forudgaaende Prøvelse af deres nationale Forhold m. v. ved Lov kan opnaa Tilladelse til at erhverve eller bevare dansk Indfødsret.

Det er en Forudsætning for Loven, at de Personer, som falder ind under dens Regler, i alle Tilfælde, hvor det er forsvarligt, snarest muligt bør opnaa den Stilling, som de efter de almindelige Regler i Loven af 1925 vilde have.

For den, som inden Lovens Ikrafttræden -- det vil sige 19 Juli. senest den 12. Juli 1946 — havde erhvervet dansk Indføds- Nr. 223. ret i Medfør af §§ 2 eller 3 i Loven af 1925, og for den, som inden Lovens Ikrafttræden havde erhvervet tysk Statsborgerret, men i Medfør af § 5, 2det Pkt., i Loven af 1925 havde bevaret dansk Indfødsret, er der — som foran berørt — i den nye Lovs § 4 givet Overgangsbestemmelser, der muliggør, at han indtil videre er ligestillet med danske Statsborgere. Denne Ligestilling er betinget af, at de paa-gældende senest den 31. Oktober 1946 indgiver Andragende om at bevare dansk Indfødsret. Opfylder de denne Betingelse, tilkommer Ligeretten dem i Kraft af selve Loven, hvorfor det ikke vil være berettiget at behandle de paa-gældende som værende fremmede Statsborgere eller statsløse, indtil den endelige Afgørelse er truffet.

Man skal herved i Medfør af Lovens § 4, Stk. 3, bemyndige Københavns Magistrat samt D'Hrr. Amtmænd og Politimestre til paa Indenrigsministeriets Vegne at udfærdige de i § 4, Stk. 2, omhandlede Beviser til Personer, der omfattes af disse Overgangsbestemmelser. Der bør til enhver, der indgiver Andragende om Indfødsret uanset den nye Lovs Bestemmelser, og som inden Lovens Ikrafttræden — *altsaa senest den 12. Juli 1946 — opfyldte Betingelserne for at erhverve eller bevare Indfødsret efter 1925-Lovens §§ 2, 3 og 5, 2det Pkt.*, udleveres et særligt Bevis paa en ved Indenrigsministeriets Foranstaltning tilvejebragt Blanket. Til *andre* Andragere maa saadant Bevis derimod *ikke* udleveres. Beviserne forsynes med fortløbende Numre, og der indsendes omgaaende til Ministeriet en med tilsvarende Løbe-Nr. forsynet Genpart. Den Myndighed, der udsteder Beviset, foretager Notering herom i en særlig Fortegnelse, i hvilken det senere, naar der er truffet endelig Afgørelse i Overensstemmelse med den derom fra Indenrigsministeriet modtagne Meddelelse, vil være at notere, hvorledes Sagen er afgjort.

Er Afgørelsen ikke truffet, naar Bevisets Gyldighed udløber, vil denne efter Begæring være at forlænge med

19 Juli. højst 3 Maaneder ad Gangen. I den foran omhandlede
Nr. 223. særlige Fortegnelse foretages Notering om Forlængelsen;
derimod skal Forlængelsen ikke indberettes til Ministeriet.

Ovennævnte Meddelelse om Sagens Afgørelse vil — uanset Andragerens eventuelle senere Bopælsforandring — blive tilstillet den Myndighed, til hvilken Andragendet oprindelig er indgivet. Derfor maa Forlængelse af Bevisets Gyldighed *kun* ske ved denne Myndighed, til hvilken Andrageren følgelig i givet Fald vil være at henvise.

Det er en Forudsætning for Loven, at de enkelte Andragender, hvori der ansøges om dansk Indfødsret uanset Lovens Regler, behandles *hurtigst muligt*. For at undgaa, at Personer, som paa Forhaand maa skønnes uegnede til at bevare Indfødsretten, misbruger deres Stilling i Medfør af § 4, vil det være hensigtsmæssigt, at Sagerne vedrørende dem behandles forlods og særlig hurtigt.

Ved Behandlingen af de enkelte Sager vil der iøvrigt ikke være at lægge Vægt paa en Række af de Forhold, som normalt har Betydning for Afgørelsen af Ansøgninger om Erhvervelse af dansk Indfødsret ved Naturalisation, saasom borgerlig Vandel, Forhold til Forsørgelses- og Skattelovgivningen, Kendskab til det danske Sprog og lign., idet disse Forhold heller ikke er af Betydning for Erhvervelse eller Bevarelse af dansk Indfødsret efter 1925-Lovens almindelige Regler i §§ 2, 3 og 5, 2det Pkt. Derimod maa Vægten lægges paa, om den paagældende ved sin Holdning, især under Besættelsen, har vist sig at være ligefrem uønskværdig som dansk Statsborger. Som uønskværdige vil saaledes ofte være at betragte tyske Kvinder, som under Besættelsen har indgaaet Ægteskab med danske Mænd i tysk Tjeneste, og som først er kommet her til Landet paa et sent Tidspunkt af Krigen eller efter denne; dette gælder især, hvor Ægtefællerne kun har samlevet i kort Tid eller slet ikke. Det samme kan være Tilfældet ved Ægteskaber, der er indgaaet mellem danske Mænd og tyske Kvinder, som er kommer her til Landet i den tyske Besættelsesmagts Tjeneste eller som tyske Flygtninge.

Det maa imidlertid forventes, at langt det største Antal af dem, der indgiver Ansøgning om dansk Indfødsret uanset den nye Lovs Regler, vil være egnede til at faa deres Indfødsret bekræftet ved særlig Lov. Man maa lægge megen Vægt paa, at der ydes de paagældende Personer al mulig Bistand for at faa deres Sager fremmet, ligesom man vil finde det heldigt, om der i givet Fald ydes de paagældende fornøden Oplysning om Lovens Formaal, der — som anført — ikke gaar ud paa principielt at stille de paagældende anderledes end andre Udlændinge i tilsvarende Stilling, men alene at give en Mulighed for at udsondre saadanne Personer, som paa Grund af deres individuelle Forhold maa anses som uønskværdige. I denne Forbindelse undlader man ikke at fremhæve, at det for adskillige af de her omhandlede Personer vil kunne være en Fordel, at de bliver i Stand til at godtgøre, at deres nationale Forhold har været Genstand for Undersøgelse med tilfredsstillende Resultat.

Til Orientering skal man endelig bemærke, at det er Ministeriets Hensigt at opføre saadanne Andragere, der er egnede hertil, paa særlige Lovforslag, hvorved det tillades dem uanset Bestemmelserne i Loven af 12. Juli 1946 at bevare eller erhverve dansk Indfødsret med Virkning fra det Tidspunkt, da de efter 1925-Lovens Regler vilde have været i Besiddelse af denne Ret.

Ved Sagernes Behandling bedes i det store og hele den ved Behandlingen af Naturalisationsansøgninger brugelige Fremgangsmaade anvendt, jfr. Cirkulære Nr. 92 af 14. Juni 1935; dog bør Ansøgningerne kun forelægges for Kommunalbestyrelserne, hvor det kan forventes, at disse kan bidrage til Sagernes Oplysning, derimod ikke, hvor det — som f. Eks. i de større Købstæder — maa antages, at Erklæringen alene vil blive afgivet paa Grundlag af Sagens Akter.

Et Antal Ansøgningsskemaer og Blanketter til de foran omhandlede særlige Beviser vil blive fremsendt fra Ministeriet, hvorfra yderligere Eksemplarer kan rekvireres.

22 Juli. **Indenrigsmin.s Bkg. om Afvikling af Skødeklausejendomme m. v.**
 Nr. 426.

I Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 377 af 12. Juli 1946 om Raadigheden over visse faste Ejendomme, der er overgaaet i Statens Eje (Skødeklausejendomme m. m.), bestemmes herved følgende:

§ 1. Tidligere Ejere af Skødeklausejendomme maa for at kunne gøre deres Tilbagekøbsret til Ejendommen gældende, inden den 1. September 1946 overfor den i § 3 omhandlede Afviklingskommission anmelde, at de ønsker at købe Ejendommen tilbage. Er Anmeldelse ikke sket inden den nævnte Dato, er Tilbagekøbsretten bortfaldet.

Anmeldelse sker ved anbefalet Brev og skal indeholde følgende Oplysninger:

- a. Ejendommens matrikulære Betegnelse,
- b. det fulde Navn paa den Person, der som Ejer har indgaaet Skødeklausekontrakten,
- c. Dato for Kontraktens Godkendelse og — saa vidt muligt — Sagens Journal-Nr.,
- d. den Myndighed, der har godkendt Kontrakten.

Ved at foretage saadan Anmeldelse forpligter den tidligere Ejer sig ikke til at købe Ejendommen tilbage.

§ 2. Saafremt der ikke af Indenrigsministeriet i Henhold til den i Loven givne Beføjelse træffes Bestemmelse om, at Tilbagekøbsretten ophæves eller suspenderes, vil saadanne tidligere Ejere, der har indgivet Anmeldelse som i § 1 omhandlet, i hvert enkelt Tilfælde fra Afviklingskommissionen modtage Meddelelse om, hvorvidt og hvor Forhandling om Tilbagekøb kan indledes, jfr. § 5.

§ 3. Til at træffe Bestemmelse om de nødvendige Afviklingsforanstaltninger har Indenrigsministeriet foreløbig nedsat 2 Kommissioner (Indenrigsministeriets Afviklingskommissioner for Skødeklausejendomme). Kommissionernes Adresse er Frederiksgade 21, København K.

§ 4. Afviklingskommissionen er berettiget til, hvor Hensynet til en hensigtsmæssig Jordfordeling eller andre

særlige Hensyn kræver det, uden Tilladelse fra de tidligere 22 Juli.
Ejere at foretage Reguleringer af de enkelte Ejendommers Nr. 426.
indbyrdes Afgrænsning (Sammenlægninger, Udstykninger, Mageskifter m. m.) samt til at fastsætte en Byplanordning for det paagældende Omraade.

§ 5. Naar Afviklingskommissionen indenfor et Omraade har tilendebragt sit Arbejde, giver den Meddelelse herom til Udvalget for Indkvarteringserstatning (Adr.: Frederiksgade 21, København K.) og angiver samtidig, i hvilken Rækkefølge eventuelle tilbagekøbsberettigede kommer i Betragtning.

Udvalget fastsætter Tilbagekøbsprisen efter Forhandling med den tidligere Ejer, som har anmeldt Tilbagekøbsønske i Henhold til § 1.

Udvalgets Beslutning kan inden 4 Uger indankes for Vurderingsnævnet (Adr.: Christiansborg Slots søndre Ridebanefløj, København K.), hvis Afgørelse er endelig.

Tilbagekøbsretten bortfalder, saafremt den tilbagekøbsberettigede ikke inden 14 Dage efter Udløbet af Ankefristen eller efter Vurderingsnævnets Afgørelse har erklæret sig villig til at tilbagekøbe Ejendommen til den fastsatte Pris.

§ 6. Saafremt en Ejendom ikke bliver Genstand for Tilbagekøb og ej heller skal forblive i Statens Eje, jfr. § 2, vil den blive afhændet ved Finansministeriets Foranstaltning. En i Skødeklausekontrakten eventuelt hjemlet Forkøbsret vil herved blive respekteret, og Afviklingskommissionen afgør i saa Tilfælde ogsaa, hvem der kan gøre Forkøbsretten gældende, eventuelt i hvilken Rækkefølge flere forkøbsberettigede kommer i Betragtning.

§ 7. Har den tyske Værnemagt eller en denne tilsluttet Organisation eller andre Organer for det tyske Rige foretaget Forbedringer paa faste Ejendomme, som ikke er Skødeklausejendomme, skal Ejeren inden den 1. Oktober 1946 anmelde dette til Politimesteren i den Politikreds, hvor Ejendommen er beliggende, i København til Politi-

22 Juli. direktøren, med Angivelse af, hvilke Forbedringer der ved
Nr. 426. tysk Foranstaltning maatte være udført paa Ejendommen.
Forbedringerne kan f. Eks. bestaa i Opførelse af grund-
murede Bygninger, Barakker, Garager, Hangarer, Broer
eller i Installationer i eller andre Forbedringer af bestaa-
ende Bygninger, som har forøget Værdien af Ejendommen.

Det paahviler Politimesteren (Politidirektøren) sna-
rest muligt efter Anmeldelsesfristens Udløb at indsende de
modtagne Anmeldelser til Finansministeriet med de Be-
mærkninger, hvortil der maatte findes Anledning, samt med
Oplysning om yderligere anmeldelsespligtige Forbedringer,
som maatte være Politiet bekendt, og som ikke er anmeldt
af vedkommende Ejere.

Værdiforøgelsen fastsættes af Udvalget for Indkvar-
teringserstatning under Hensyntagen til Ejendommens
Handelsværdi med Henblik paa dens rimelige Udnyttelse
i den ændrede Skikkelse. Udvalgets Afgørelse kan inden 4
Uger indankes for Vurderingsnævnet.

Værdiforøgelsen kan af Finansministeriet kræves ind-
betalt i Statskassen.

Nr. 426. Lov-Tid. A. 1547-48.

22 Juli. **Justitsmin.s Begg. om Ændring i Justitsmin.s**
Nr. 429. **Begg. Nr. 192 af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer.**

I Medfør af § 8 i Lovbekendtgørelse Nr. 131 af 14.
April 1932 om Motorkøretøjer fastsættes herved følgende
Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 192 af
30. Juni 1932 om Motorkøretøjer:

§ 17, Stk. 2, affattes saaledes:

»Saafremt samme Lygte benyttes som Baglygte og
Stopsignal, skal Lygten enten være forsynet med to Lys-
givere, der er adskilt ved en uigennemsigtig Væg, eller
være saaledes indrettet, at Lysstyrken, naar Lygten benyt-
tes som Stopsignal, er mindst 7 Gange større, end naar
den benyttes som Baglygte».

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 429. Lov-Tid. A. 1550.

Skattedep.s Cirk. til samtlige Politimestre.

22 Juli.

I.

Nr. 227.

Hoslagt fremsendes Eksemplarer af *Lov Nr. 389 af 12. Juli 1946 om Ændring af Lov Nr. 104 af 1. April 1922 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m., saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 102 af 13. Marts 1943.*

Ved den paagældende Lov, der træder i Kraft den 1. August 1946, forhøjes Forlystelsesafgiften af Fremvisninger af levende Billeder samt af Væddeløb (hvad enten der til disse er knyttet Totalisatorspil eller ej) til 60 pCt. Afgiften af disse Foranstaltninger vil herefter være at beregne med $\frac{3}{5}$ af Nettoentreindtægten (excl. Afgift), det vil sige $\frac{3}{8}$ af Bruttoindtægten (incl. Afgift), forudsat, at det paa Billetten eller paa anden Maade — f. Eks. ved Opslag eller ved Bekendtgørelse i Bladene — tydeligt er tilkendegivet Publikum, at Afgiften er indbefattet i Entreen. I modsat Fald beregnes Afgiften med $\frac{3}{5}$ af Bruttoentreindtægten, jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 183 af 1. Maj 1922 Afsnit B.

Endvidere bestemmes det i Loven, at de i § 3, Stk. 2, i Lov Nr. 104 af 1. April 1922 omhandlede Foranstaltninger (Koncerter, Oplæsninger, Recitationer og lign., der finder Sted uden Servering) fremtidig er afgiftsfri.

II.

Man fremsender endvidere Eksemplarer af *Finansministeriets Bekendtgørelse af 17. Juli 1946 angaaende Indsendelse af Anmeldelser vedrørende Forlystelsesafgift af Fremvisninger af levende Billeder.*

Ved denne Bekendtgørelse ændres fra og med 1. August 1946 Afregningsperioden for faste Biografteatre og iøvrigt for Fremvisninger af levende Billeder, der vedvarer udover en Uge, til at være Ugen fra Mandag til Søndag, og det bestemmes endvidere, at Anmeldelse vedrørende Berigtigelse af Forlystelsesafgift i disse Tilfælde skal indgives den følgende Tirsdag.

22 Juli. Ved den første Anmeldelse af Forlystelsesafgift af de
Nr. 227. heromhandlede Forevisninger efter 1. August 1946, det vil
sige Anmeldelsen Tirsdag den 6. August 1946, vil der være
at indgive 2 Anmeldelser af de afgiftspligtige, saaledes at
den ene, der udfærdiges paa de hidtil benyttede Blanketter,
vedrører den i Dagene fra Søndag den 28. Juli til Onsdag
den 31. Juli indkomne Entreindtægt, hvoraf Afgift svares
efter de hidtil gældende Regler med 40 pCt., medens den
anden, der udfærdiges paa nye Blanketter, jfr. nedenfor,
vedrører den i Dagene fra Torsdag den 1. August til Søndag
den 4. August indkomne Entreindtægt, hvoraf Afgiften
svares med 60 pCt.

III.

Man vedlægger endelig Eksemplarer af Blanketter til
Brug ved Anmeldelse af Forlystelsesafgift Litra A—D, der
fremtidig vil være at anvende i Stedet for de hidtil benyttede
Blanketter Litra A¹, A² og B.

Med Hensyn til Benyttelsen af Blanketterne A—C skal
man udover at henvise til det paa Blanketternes Hoved
anførte — hvoraf fremgaar, at der til hver Afgiftssats
(60 pCt., 40 pCt. og 20 pCt.) svarer en Blankettyper —
bemærke, at Blanketterne vil være at anvende, hvad enten
det drejer sig om faste Forestillinger m. v. eller andre, og
hvad enten der udstedes Billetter eller ikke.

Med Hensyn til Blanket D, der vil være at anvende i
alle Tilfælde, hvor der i Henhold til Lov Nr. 104 af 1. April
1922 § 7, Stk. 1, 2det Pkt., er meddelt Fritagelse for at
svare Afgift af Overskuddet, bemærkes, at den afgifts-
pligtige ved Anmeldelsens Indgivelse vil have at vedlægge
den ham meddelte Tilladelse til, at Afgift ikke svares af
Overskuddet, samt den i Hovedrevisoratets Cirkulære af
22. Marts 1943 omhandlede summariske Opgørelse over Ind-
tægter og Udgifter ved den paagældende Forlystelse. An-
meldelsen vil derhos som angivet paa Blanketten være at
forsyne med Politiets Attestation for, at det anmeldte Ud-
giftsbeløb er sammenholdt med Regnskabet for den om-

handlede Forlystelse, uden at der herved er fundet noget at bemærke. Man har anmodet Amterne om at ville vedlægge deres Meddelelser til de afgiftspligtige om Fritagelse for at svare Afgift af Overskuddet et Eksemplar af Blanket D. 22 Juli.
Nr. 227.

Det hos Politimestrene beroende Restoplæg af de hidtil benyttede Blanketter A¹, A² og B bedes snarest efter den 6. August 1946 indsendt til Skattedepartementets 4de Ekspeditions kontor, Ved Stranden 2, København K.

IV.

Den Omstændighed, at Kommunernes Andel i Forlystelsesaftiften i de Tilfælde, hvor denne i Henhold til Loven af 12. Juli 1946 er 60 pCt. (jfr. Afsnit I), ifølge samme Lov kun skal udgøre $\frac{1}{4}$ mod ellers $\frac{1}{3}$, maa tages i Betragtning ved Afgivelsen til Amtstuerne af de i Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 183 af 1. Maj 1922, Afsnit F II, Stk. 2—3 og Stk. 4 ommeldte Opgørelser og Lister.

De i nævnte Stk. 2—3 ommeldte Opgørelser maa udfærdiges paa følgende Skema:

Kommunernes Navne	Afgift 63 pCt. Afgiftens Beløb		Afgift 40 pCt. eller 20 pCt. Afgiftens Beløb		Doku- mentation
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	

Paa de i nævnte Stk. 4 ommeldte Lister vedrørende Forlystelserne i den enkelte Kommune maa først anføres de Forlystelser, hvoraf Afgift svares med 60 pCt., med Sammentælling af Afgiftsbeløbene, og derefter de Forlystel-

22 Juli. ser, hvoraf Afgiften er 40 pCt. eller 20 pCt., ligeledes med
Nr. 227. Sammentælling af Afgiftsbeløbene.

Foranstaaende Regler kommer første Gang til Anvendelse ved Indbetalingen til Amtstuerne af den i August Maaned 1946 til Politiet indgaaede Forlystelsesafgift.

Nr. 227. Min.-Tid. A. 494—495.

24 Juli. **Indenrigsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser ang. Forhøjelse af Indtægtsgrænserne som Betingelse
Nr. 230. for Ansættelse til Erhvervsskat.

Idet man hoslagt fremsender et Eksemplar af Lov Nr. 378 af 12. Juli 1946 om Ændring i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunen, skal man til Orientering for Ligningsmyndighederne fremsætte følgende Bemærkninger vedrørende Lovens Indhold:

Loven, som kommer til Anvendelse første Gang ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1947—48, gennemfører en Forhøjelse af Indtægtsgrænserne som Betingelse for Ansættelse til Erhvervsskat.

Medens Erhvervsskattepligten hidtil har været betinget af, at Skatteyderen i Erhvervskommunen har haft en Indtægt af mindst 1 000 Kr. i det til Grund for Skatteansættelsen liggende Regnskabsaar, samt at han for det paagældende Skatteaar er ansat til Indkomstskat til Staten af et Beløb paa mindst 3 000 Kr. (hvis Erhvervskommunen er København, Frederiksberg eller Gentofte Kommuner mindst 4 000 Kr.), er det fremtidig en Betingelse, at Erhvervsindtægten udgør mindst 2 000 Kr. og den statsskattepligtige Indkomst mindst 5 000 Kr. (hvis Erhvervskommunen er en af de nævnte 3 Kommuner mindst 6 500 Kr.).

Som Følge af disse Ændringer er den i Kommuneskatteovens § 27, Stk. 2, tidligere indeholdte Regel om, at Erhvervsskattebeløb, der er paalignet Indkomster paa mellem 3 000 (i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 4 000) og 4 950 Kr., skal reduceres med 100 pCt., bortfaldet.

Endelig bemærkes, at den Adgang, der i Medfør af 24 Juli. Bestemmelsen i Kommuneskattelovens § 27, Stk. 4, hidtil Nr. 230. har bestaaet for Indenrigsministeren til, hvor ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor, at nedsætte Indtægtsgrænsen for den statsskattepligtige Indkomst fra 3 000 Kr. til 2 000 Kr., nu er ændret til at gælde Nedsættelser fra 5 000 Kr. til 3 000 Kr.

Nr. 230. Min.-Tid. A. 497.

Finansmin.s Regulativ. vedr. Aflønning af Studen- 25 Juli. ter, der beskæftiges i Statens Tjeneste i København m. v. Nr. 233. Studenter, der beskæftiges i Statens Tjeneste i København, Frederiksberg og Gentofte lønnes med Timeløn efter nedenstaaende Satser.

Afgørende for om en Student skal henføres under nærværende Regulativ er, at den paagældende er aktiv studerende og indskrevet ved Universitetet, Polyteknisk Læreanstalt eller Landbohøjskolen.

En Student kan højst være aflønnet efter nærværende Regulativ i indtil ialt 7 Aar. Studenter, der inden Regulativets Ikrafttræden har været beskæftiget i Statens Tjeneste, vil dog kunne lønnes efter Regulativet, indtil de paagældende har været beskæftiget i Statens Tjeneste i indtil ialt 7 Aar.

Timelønssatserne fastsættes fra den 1. April 1946 at regne og indtil videre saaledes:

2 Kr. 00 Ø.	i Timen	straks	ved	Ansættelsen.
2 -- 10 --	--	—	—	efter 1/2 Aars Ansættelse
2 -- 20 --	--	—	—	1 -- --
2 -- 30 --	--	—	—	1 1/2 -- --
2 -- 40 --	--	—	—	2 -- --
2 -- 50 --	--	—	—	2 1/2 -- --
2 -- 60 --	--	—	—	3 -- --

Det er en Betingelse for Opnaaelse af sidste Løntrin, at Studenten har bestaaet Iste Del af Embedseksamen.

25 Juli. Endvidere kan der undtagelsesvis, naar en Student, der
 Nr. 233. har bestaaet Iste Del af Embedseksamen, har opnaaet Slutløn efter ovenstaaende Skala og udfører særlig kvalificeret Arbejde i Forhold til Studenterarbejdet i Almindelighed, efter vedkommende Styrelses Bestemmelse ydes en Timeløn paa 2 Kr. 80 Ø.

Til de nævnte Satser ydes der til gifte Mænd og dermed ligestillede (jfr. Tjenestemandslovens § 92, Stk. 1) indtil videre et Tillæg paa 40 Øre i Timen.

Tidligere Beskæftigelse som Student i Statens eller Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommunes Tjeneste medregnes som anciennitetsgivende ved Fastsættelse af Timelønnen efter nærværende Regulativ. Endvidere vil anden Beskæftigelse ved Kontorfaget, som den paagældende har haft inden Ansættelsen, efter Styrelsens Skøn i hvert enkelt Tilfælde kunne medregnes som anciennitetsgivende.

Studenter, der har bestaaet Iste Del, godskrives der $\frac{1}{2}$ Aars Anciennitet.

Der ydes de paagældende Studenter Ferie og Feriegodtgørelse efter de i Lov Nr. 170 af 13. April 1938 (Ferie-loven) indeholdte Regler.

Med Hensyn til Opsigelse, Løn under Sygdom og under Fraværelse paa Grund af Utjenstdygtighed som Følge af Svangerskab eller Barnefødsel, Løn under Indkaldelse til Efteraarsmanøvrer eller andre kortere Indkaldelser, Efterløn samt Betaling for beordret Overarbejde, Tjeneste paa Søn- og Helligdage samt forskudt Arbejdstid følges samme Regler, som gælder for de i Henhold til Afsnit II i Finansministeriets Regulativ af 12. Juli 1946 om Aflønning m. v. af de i Statens Tjeneste ansatte Kontormedhjælpere, som ikke er Tjenestemænd, med Timeløn aflønnede Kontormedhjælpere.

Det bør iagttages, at man i videst muligt Udstrækning undgaar Overarbejde for Studenter.

Nærværende Regulativ, der træder i Kraft den 1. April 1946 gælder for alle Statens Institutioner i København, Frederiksberg og Gentofte med Undtagelse af Prisdirek-

toratet, Direktoratet for Vareforsyning, Statens Kornkontor og Brødkornskontoret. 25 Juli.
Nr. 233.

Samtidig ophæves Finansministeriets Regulativ af 22. Juli 1944.

Nr. 233. M n.-Tid. A. 500—501.

Indenrigsmin.s Bekg. ang. Fastsættelse af Takster for Finansaaret 1946—47 vedr. Betalingen af de Staten i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 64, Stk. 2, paahvilende Udgifter. 31 Juli.
Nr. 434.

I Henhold til Lov Nr. 137 af 2. Maj 1934 om Fastsættelse af Regler vedrørende Betalingen af de Staten i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 64, Stk. 2, paahvilende Udgifter fastsætter Indenrigsministeriet herved for Finansaaret 1946—47 følgende Takster for Statens Refusion af de ommeldte Udgifter:

Epidemisk eller smitsom Sygdom.

For vederlagsfri Behandling i Henhold til § 27 i Slutningen og § 28 i Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse 9 Kr. pr. Sygedag. Denne Takst indbefatter alle Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgifter til Operationshonorarer, Røntgenfotografering og Desinfektion — foruden af det af Sygehusets Tøj og Sengeklæder, som Patienterne benytter — af Patienternes Tøj og Sengeklæder under Indtransport eller Ophold paa Sygehus.

For offentlig Behandling gælder samme Takster som for vederlagsfri Behandling, saafremt den offentlige Behandling foregaar paa Sygehus.

Mødre kan indlægges sammen med diende Børn, selv om kun den ene er angrebet af den paagældende Sygdom, og i saa Fald refunderes 1½ Gang Taksten for en enkelt Patient.

31 Juli. Alle andre refusionsberettigede Udgifter ifølge nævnte
Nr. 434. Lov refunderes af Statskassen efter de hidtil gældende
Regler, jfr. Lovens § 33.

Tuberkulose.

For tuberkuloses Behandling paa Sygehus (Tuberkuloseanstalt) i Henhold til § 5 i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse 7 Kr. 50 Øre pr. Sygedag, forsaavidt Indlæggelsen finder Sted efter Epidemikommisionens Bestemmelse i Henhold til nævnte Lovregel. Denne Takst indbefatter alle Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter.

Alle andre refusionsberettigede Udgifter ifølge nævnte Lov refunderes efter de hidtil gældende Regler, jfr. Lovens §§ 9, Stk. 2, 11 og 13.

Venerisk Sygdom.

For Personer, der som lidende af venerisk Sygdom indlægges til Behandling for offentlig Regning i Medfør af § 5 i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte, godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse 7 Kr. 50 Øre pr. Sygedag. Denne Takst indbefatter alle Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgifter til serodiagnostiske Undersøgelser.

Mødre kan indlægges sammen med diende Børn, selv om kun den ene er angrebet af Sygdommen, og i saa Fald refunderes 1½ Gang Taksten for en enkelt Patient.

For Børn, der er indlagt paa Welanderhjem, refunderes den for disse Hjem til enhver Tid gældende Betalings-takst.

For ambulante Behandling af venerisk Sygdom ifølge nævnte Lovs § 12 gælder, forsaavidt Behandlingen udføres af Embedslægerne, de i § 16, 3) i Lov Nr. 87 af 21. April

1914 om Embedslægevæsenets Ordning fastsatte Takster. 31 Juli.
Overenskomster om Antagelse af kommunalt ansatte visi- Nr. 434.
terende Læger kræver Indenrigsministeriets Godkendelse.

De her omhandlede Udgifter afholdes forskudsvis af den Amts- eller Købstadkommune, hvor Patienten har Ophold paa den Tid, han tages under Behandling, og refunderes af Indenrigsministeriet efter Udløbet af hvert Finansaar, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 83 af 10. Juni 1936. Kommunerne kan af Indenrigsministeriet faa Forskud efter de i § 81 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg indeholdte Regler, hvorhos der kvartalsvis kan ydes Forskud, naar der fremsættes Begæring herom indeholdende Oplysning om de i Kvartalet afholdte Udgifter.

De aarlige Opgørelser affattes paa de dertil bestemte Blanketter, hvoraf Eksemplarer vil kunne faas ved Henvendelse til Sundhedsstyrelsen, Slotsholmsgade 10, København K.

Nr. 434. Lov-Tid. A. 1553-54.

Handelsmin.s Bekg. om Tillæg til Bekg. Nr. 384 1 Aug.
af 7. November 1939 om Rationering af Benzin m. v. Nr. 436.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Alle Benzinkort (-mærker), der bærer Paategning om, at de har Gyldighed fra et tidligere Tidspunkt end den 1. August 1946, ophører at have Gyldighed fra Torsdag den 15. August 1946 ved Døgnets Begyndelse.

Uanset Bestemmelsen i 1ste Stykke bevarer dog Benzinmærker, der bærer Paategning om, at Benzin, indkøbt paa det paagældende Mærke, ikke maa anvendes til Drift af Automobile eller Motorcykler, fortsat deres Gyldighed.

1 Aug.
Nr. 436. § 2. De af Forhandlere ved Salg af Benzin modtagne Benzinkort og -mærker, som i Henhold til § 1 ophører at have Gyldighed, skal senest Tirsdag den 20. August 1946 indsendes til vedkommendes Leverandør til Godskrivning. Importører m. v. sender omgaaende de paagældende fra Forhandlere modtagne Benzinkort (-mærker) til Direktoratet for Vareforsyning, hvorfra der vil tilgaa dem Kvittering.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 436. Lov-Tid. A. 1556.

1 Aug.
Nr. 239. Handelsmin.s Cirk. til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre.

Da det har vist sig, at der for Tiden er falske Benzinmærker, der har Paategning om at have Gyldighed fra den 1. Maj 1946, i Omløb, har Handelsministeriet fundet det nødvendigt at ophæve Gyldigheden af saadanne Benzin-kort og -mærker, der efter deres Paalydende har Gyldighed fra et tidligere Tidspunkt end den 1. August d. A. og som er beregnet til Indkøb af Benzin til Automobiler eller Motorcykler, det vil sige Mærker eller Kort, hvis Talon er betegnet A₁, A₂, A₃, A₄, A₅ eller A₇. Andre Benzinmærker, der bærer Paategning om, at Benzin indkøbt paa det paagældende Mærke ikke maa anvendes til Drift af Automobiler eller Motorcykler, har derimod fortsat Gyldighed indtil videre. Man vedlægger et Eksempplar af den herom under Dags Dato udfærdigede Bekendtgørelse, hvorefter de paagældende Benzinkort og -mærker ophører at have Gyldighed fra den 15. August d. A. ved Døgnets Begyndelse.

Da det imidlertid maa antages, at en Del Ejere af Motorkøretøjer har opsparet Benzinmærker til fremtidigt Brug, har man ment det nødvendigt at aabne Adgang til Ombytning af Rationeringskort og -mærker fra den forløbne Rationeringsperiode til Mærker, der bærer Paategning om at have Gyldighed fra den 1. August 1946 eller et senere Tidspunkt.

Man skal derfor anmode Politiet om, naar Forbrugere, der er i Besiddelse af gyldige Benzinkort og -mærker for Perioden fra den 1. Maj til Udgangen af Juli 1946, indleverer disse, at ville ombytte saadanne Mærker med Rationeringsmærker for den nye Rationeringsperiode. Man beder dog Politiet om ved Ombytningen at have Opmærksomheden henledt paa Ægtheden af de indleverede Rationeringsmærker, ligesom man, forsaavidt en Forbruger maatte ønske Ombytning af et i Forhold til hans Tildeling betydeligt Antal Benzinmærker, skal anmode Politiet om at afkræve den paagældende en nærmere Redegørelse for, hvorledes han er kommet i Besiddelse af de paagældende Mærker, saaledes at det saa vidt muligt sikres, at Ombytning kun foretages af ægte Mærker, som den paagældende paa lovlig Maade er kommet i Besiddelse af.

Saaftremt der maatte foreligge Tvivl om, hvorvidt Ombytning bør foretages, vil Spørgsmaalet kunne forelægges Direktoratet for Vareforsyning eller Handelsministeriet.

Nr. 239. Min.-Tid. A. 510.

Landbrugsmin.s Bekg. vedr. Rationering af Oliekager og Oliekageskraa m. m.

2 Aug.
Nr. 440.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedestaaende Bestemmelser.

§ 1. Oliekager og Oliekageskraa samt Foderblandinger, hvori disse Varer indgaar, maa kun sælges eller udleveres mod Aflevering af Rationeringsmærker i Overensstemmelse med de i denne Bekendtgørelse indeholdte Forskrifter. Undtaget fra Rationeringsordningen er dog Hørfrokager (-expeller), der i Henhold til Bekendtgørelse Nr. 340 af 4. November 1944 tilbageleveres Avlerne.

§ 2. Bortset fra det Antal Rationeringsmærker, der vil blive fordelt blandt Leverandører til Konsummælkmejerier, vil Rationeringsmærker til de i § 1 omhandlede

2 Aug. Varer gennem Kommunalbestyrelserne blive udleveret
Nr. 440. til Brugere af Landejendomme paa Basis af det Antal
Malkekøer, der findes paa den paagældende Ejendom ved
Kreaturtællingen, der foretages om Foraaret.

§ 3. 1. Udlevering af Rationeringsmærker sker samlet
for 1 Aar ad Gangen.

2. Gyldighedsfristen samt det Kvantum Oliekager
m. m., der kan udleveres paa Mærkerne, vil findes paa-
trykt de Mærker, der udleveres til Konsummælkmejerier,
medens de øvrige Mærker først bliver gyldige efter Land-
brugsministeriets nærmere Bestemmelse.

§ 4. Saa længe en Lagerindehaver har usolgte Varer
af de i § 1 omhandlede Arter paa Lager, er han pligtig at
udlevere disse mod Aflevering af Rationeringsmærker eller
Indkøbstilladelse, udstedt af Ministeriet for Landbrug og
Fiskeri eller Statens Kornkontor.

§ 5. Rationeringsmærkerne skal af Forbrugerne afleve-
res til den handlende eller Importør, hos hvem Indkøbet
af de i § 1 omhandlede Varer sker. De af en handlende mod-
tagne Mærker skal af denne anvendes ved Indkøb af de
nævnte Varer hos Grossister eller Importører. Uanset
fornævnte Bestemmelse vil Importører af Oliekager m. m.
samt Grossister til de sædvanlige Forhandlere kunne ud-
levere Oliekager/skraa samt Foderblandinger, hvori nævnte
Varer indgaar, i rimeligt Omfang uden Aflevering af Ra-
tioneringsmærker paa Betingelse af, at vedkommende For-
handler paa Blanketter, der faas udleveret hos Statens
Kornkontor, afgiver skriftlig Kvittering for det modtagne
Kvantum og forpligter sig til kun at udlevere Oliekager/skraa
m. m. til Forbrugere mod Aflevering af Rationerings-
mærker og senere at aflevere Mærkerne til Importørerne
eller Grossisterne efter hver Maanedes Udløb, og at Impor-
tørerne og Grossisterne nøje fører Regnskab over Melle-
værendet med de paagældende Forhandlere.

§ 6. 1. Det er forbudt Detaillister, Grossister og Im-
portører af de i § 1 omhandlede Varer til Forbrugere at

udlevere disse Varer paa Rationeringsmærker efter Udløbet af Mærkernes Gyldighedsfrist, selv om Mærkerne er indleveret rettidig af Forbrugerne. 2 Aug. Nr. 440.

2. De af Forhandlerne modtagne Rationeringsmærker vil i 5 Dage efter Udløbet af hvert Mærkes Gyldighedsfrist kunne anvendes til nye Indkøb hos en Grossist og i 10 Dage efter Udløbet af hvert Mærkes Gyldighedsfrist til Indkøb hos en Importør.

3. Det er forbudt Grossister og Importører til Detailister at udlevere de i § 1 omhandlede Varer paa Rationeringsmærker efter Udløbet af de i Stk. 2 nævnte Tidsfrister, selv om Mærkerne er indleveret rettidig af Detailisterne eller Grossisterne.

4. Importørerne skal senest 15 Dage efter Udløbet af hvert Mærkes Gyldighedsfrist indsende de af dem modtagne Rationeringsmærker til Statens Kornkontor, Gl. Mønt 14, København K., hvorfra der vil tilgaa de paagældende Kvittering.

5. Ved Indsendelse til Statens Kornkontor skal Rationeringsmærkerne være ledsaget af en af vedkommende Importør underskrevet specificeret Følgeseddel, og Mærkerne skal saa vidt muligt være samlet i Bundter paa 50 eller 100 Stk. af ensartet Paalydende.

§ 7. Køb og Salg af Rationeringsmærker saavel som Avertering om Overdragelse af disse er forbudt. Uanset foranstaaende kan Omsætning af Rationeringsmærker ske direkte mellem Landmænd, men heller ikke i disse Tilfælde maa Avertering om Overdragelse finde Sted.

§ 8. Forsaavidt Forholdene skønnes at nødvendiggøre dette, kan Ministeriet for Landbrug og Fiskeri til enhver Tid helt eller delvis ophæve Gyldigheden af udleverede Rationeringsmærker.

§ 9. 1. Saafremt Foderblanding fremstilles med Indhold af Oliekager/skraa, maa ogsaa saadan Foderblanding kun udleveres mod Aflevering af Rationeringsmærker, og der skal paa hvert Mærke udleveres saa meget af Foderblan-

2 Aug. Nr. 440. dingen, at det udleverede Kvantums Indhold af Oliekager/ skraa svarer til, hvad det afleverede Mærke giver Ret til.

2. Ingen maa forhandle Foderblanding, hvori de i § 1 omhandlede Varer indgaar, medmindre han tillige er i Besiddelse af de nævnte Varer i ublandet Stand, og Forbrugeren har altid Ret til paa sine Rationeringsmærker at forlange udleveret ublandet Vare.

§ 10. Avanceberegningen for de i denne Bekendtgørelse omhandlede Foderstoffer skal ske i Overensstemmelse med de af Prisdirektoratet til enhver Tid fastsatte Bestemmelser.

§ 11. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelser medfører Strafansvar.

§ 12. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15. August 1946, og samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 407 af 30. August 1943 vedrørende Rationering af animalske Foderstoffer m. m. med Tillæg af 14. September 1945, 27. December 1945, 25. Januar 1946 og 8. Marts 1946.

Nr. 440. Lov-Tid. A. 1561—1562.

Landbrugsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser.

2 Aug. Nr. 240.

Mandag den 5. August 1946 vil Ministeriet for Landbrug og Fiskeri udsende saalydende Meddelelse:

»I Henhold til Kornloven har Landbrugsministeriet besluttet, at det Kvantum Foderkorn, der under Kornordningen fordeles til Høuse- og Svinehold udenfor Landbruget, skal sælges til Personer udenfor Landbruget, der havde Høusehold den 13. Juli d. A. (Landbrugstællingens Dato), eller som normalt har Svinehold, dog saaledes at samme Person ikke kan faa Korn til baade Høuse- og Svinehold. En Betingelse for at faa Korn til Svinehold er det dog, at den paagældende har Svineholdet paa den Ejendom, hvor han har Bopæl og Husholdning.

Enhver, der i Medfør af fornævnte Bestemmelse mener at være berettiget til at købe af det paagældende Foderkorn

og ønsker at komme i Betragtning, skal snarest muligt og *senest den 15. August d. A.* henvende sig til vedkommende Kommunalbestyrelse og fremsætte Begæring om Foderkorn, og Kommunalbestyrelsen vil derpaa opføre de beretigede paa dertil bestemte Skemaer. 2 Aug.
Nr. 240.

Undladelse af inden den fastsatte Frist at rette Henvendelse til Kommunalbestyrelsen udelukker den Paagældende fra at komme i Betragtning, og Afgivelse af urigtige Oplysninger til Kommunalbestyrelsen medfører Strafansvar.«

Med Henvisning hertil fremsender man hoslagt et Skema D, som man skal anmode Kommunalbestyrelsen om at udfylde for alle de Personers Vedkommende, der retter Henvendelse til Kommunalbestyrelsen og opfylder de fastsatte Betingelser, og man fremhæver, at det er absolut nødvendigt, at Skemaets Udfyldning sker meget omhyggeligt. I Bemærkningsrubrikken kan gøres Notat, f. Eks. saafremt der er Tale om Tilflyttere eller nygifte Personer, der ikke ved Landbrugstællingen eller i 1944 og 1945 har haft, men fremtidig agter at have henholdsvis Høns- og Svinehold.

Naar Skemaet er udfyldt, skal det senest den 19. August d. A. indsendes til Statens Kornkontor, Gl. Mønt 14, København K., hvorfra det senere vil blive fremsendt til det kommunale Kornnævn som Grundlag for Fordelingen af Indkøbsmærker til det heromhandlede Tildelingskorn.

Yderligere Skemaer vil kunne rekvireres hos Statens Kornkontor, Tlf. C. 3895.

Nr. 240. Min.-Tid. A. 511.

Undervisningsmin.s Cirk. til samtlige Skoledirektioner, Skoleraad, Amts-Ungdomsskolenævn og Byraad om 8 Aug.
Nr. 249.
Forhøjelse af Statstilskuddet til Lærerlønningerne i Aftenskoler og Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom.

I Henhold til et af Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening i Oktober 1945 fremsat Andragende har Mini-

8 Aug. steriet taget Spørgsmaalet om en Forhøjelse af de i Lovene
 Nr. 249. af 4. Juli 1942 om henholdsvis Tilskud til Aftenskoler og
 om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom hjemlede
 Timebetalingsbeløb op til Overvejelse.

Under Hensyn til den siden Vedtagelsen af de nævnte
 Love stedfundne Prisstigning har man herefter — efter
 stedfunden Brevveksling med Finansministeriet og Folke-
 tingets Finansudvalg — fundet det rimeligt at forhøje føl-
 gende i de nævnte Love fastsatte Timebetalingssatser med
 60 Øre pr Time *fra 1. April 1946* at regne.

I. A f t e n s k o l e r n e .

a Almindelige Aftenskoler.

De i Lovens § 6 Stk. 1—3 nævnte Satser af henholdsvis
 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. ændres til henholdsvis 3 Kr. og
 2 Kr. 40 Ø. pr. Time. Hertil kommer det Kommunerne
 eller private Kredse paahvilende Beløb af mindst 1 Kr.
 pr. Time.

Tilskuddet efter Aftenskolelovens § 7 til tilrejsende
 Lærere og Lærere med Alderstillæg kan herefter stige indtil
 ialt 5 Kr. 40 Ø., hvoraf 3 Kr. som almindelig Timebetaling
 og Resten indtil 2 Kr. 40 Ø. ialt i Rejsegodtgørelse eller
 Alderstillæg.

b. Aftenhøjskoler.

Timebetaling for Undervisning i Aftenhøjskoler til
 Lovens § 10 ændres fra 3 Kr. 60 Ø. til 4 Kr. 20 Ø. pr. Time.
 Hertil kommer Kommunens Tilskud med mindst 2 Kr. pr.
 Time, saaledes at Mindstebetalingen bliver 6 Kr. 20 Ø.
 pr. Time.

II. U n g d o m s s k o l e r n e .

De i Lovens § 18, Stk. 1 a og b hjemlede Tilskudssatser
 af 3 Kr. pr. Time i Dagungdomsskoler og 2 Kr. pr. Time i
 Aftenungdomsskoler forhøjes til henholdsvis 3 Kr. 60 Ø.
 pr. Time i Dagungdomsskoler og 2 Kr. 60 Ø. pr. Time i
 Aftenungdomsskoler.

De Kommunerne paahvilende pligtmæssige Time- 8 Aug.
betalingsydelser af henholdsvis 1 Kr. og 2 Kr. er uændrede. Nr. 249.

Lærertilønnen i Ungdomsskolen bliver saaledes mindst
4 Kr. 60 Ø. pr. Time saavel i Aften- som i Dagungdoms-
skolen.

Nr. 249. Min.-Tid. A. 518-519.

**Kgl. Anordning om Ændring i Anordning Nr. 30 af 10 Aug.
11. Februar 1928 ang. Udlaan af umyndiges og andre Nr. 451.
under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staa-
ende Midler m. m.**

I Henhold til Lov om Udlaan i faste Ejendomme af
umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Mid-
ler m. m. af 19. Marts 1869 § 13 fastsættes herved følgende
Bestemmelser:

§ 1. Det skal i et Tidsrum af et Aar fra den 13. Au-
gust 1946 være tilladt at anbringe de i Anordning Nr. 30
af 11. Februar 1928 omhandlede Midler i saadanne Obliga-
tioner, som nævnes i dens § 1, Litra c, d og e, selv om disse
erhverves til en Pris, der overstiger deres paalydende Be-
løb, dog at denne Tilladelse kun gælder Obligationer, der
forrentes med $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. p. a., og som erhverves til
en Pris, der ikke overstiger den paa Indkøbstiden paa
Københavns Børs noterede Kurs for saadanne Effekter.

§ 2. Denne Anordning træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 69. 1574. Udg. 17. Aug.

Indenrigsmin.s Cirk. til Amtmændene og samtlige 10 Aug.
Kommunalbestyrelser ang. Overholdelse af de tarifmæssige Nr. 250.
Arbejdsilønninger.

I Anledning af den for Tiden stedfindende Tendens til,
at Virksomheder i den indbyrdes Konkurrence om Arbejds-
kraft tilbyder Lønninger over de tarifmæssige Takster, skal
Indenrigsministeriet efter derom i Ministermøde truffet
Beslutning herved henstille til D'Hrr. Amtmænd og Kom-
Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 75

10 Aug. munalbestyrelserne hver for sit Omraade at drage Omsorg
Nr. 250. for, at der ved Arbejder, der udføres af Kommunerne, ikke
betales Arbejds lønninger udover de tariffmæssige.

Nr. 250. Min.-Tid. A. 519.

14 Aug. **Lov om en Flæskeordning.**
Nr. 444.

§ 1. For Svin paa 50 kg slagtet Vægt og derover, der i Tiden 1. Oktober 1946—30. September 1947 slagtes med Salg for Øje, sikres der Producenterne en Pris svarende til et Afregningstal (Notering) paa 2 Kr. 90 Ø. pr. kg slagtet Vægt.

§ 2. 1. Den nuværende Maksimalpris paa hele og halve Svin — 2 Kr. 45 Ø. pr. kg for Svin med Hoved og Tæer og 2 Kr. 55 Ø. pr. kg for Svin uden Hoved og Tæer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 76 af 6. Marts 1942 om Maksimalpris paa hele og halve Svin m. v. — ændres fra 1. Oktober 1946 at regne til 2 Kr. 65 Ø. pr. kg for Svin med Hoved og Tæer og 2 Kr. 75 Ø. pr. kg for Svin uden Hoved og Tæer.

2. De i nævnte Bekendtgørelse Nr. 76 af 6. Marts 1942 iøvrigt fastsatte Bestemmelser forbliver i Kraft.

§ 3. Saafremt der ved Eksport i Tiden 1. Oktober 1946—30. September 1947 af Flæsk og Produkter, hvori Flæsk indgaar, opnaas Priser, der er højere end de i § 2 nævnte Priser, tilbageholdes det overskydende Beløb af Landbrugsministeriets Baconudvalg eller, saafremt Eksporten ikke finder Sted ved Baconudvalget, indbetales som Afgift til Baconudvalget.

§ 4. Det i Henhold til Bestemmelserne i § 3 tilbageholdte Beløb, respektive Afgift anvendes sammen med Statstilskud i fornødent Omfang til Udligning af Forskellen mellem paa den ene Side den i § 1 omhandlede Pris til Producenterne og paa den anden Side den i § 2 nævnte Pris til Hjemmemarkedet samt Eksportprisen i de Tilfælde, hvor Eksporten finder Sted til en Pris, der ikke betinger 2 Kr. 90 Ø. pr. kg til Producenterne.

§ 5. For Udbetaling af de i § 4 nævnte Beløb fastsættes nærmere Regler af Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Ved Fastsættelsen af saadanne Regler vil der kunne tages Hensyn til Prisregulering for saavel Under- som Overvægt, til Kvalitet, til, om der bør ydes Tilskud til Søer og Orner, og til andre Forhold, hvortil der ved Noteringsansættelserne er taget eller bør tages Hensyn. Ved Fastsættelsen af Reglerne kan det endvidere bestemmes, at det nugældende Afregningstal (Notering), jfr. Lov Nr. 458 af 1. Oktober 1945, skal forhøjes allerede før 1. Oktober 1946 til et Beløb mellem det nugældende Tal og 2 Kr. 90 Ø. pr. kg slagtet Vægt under Forudsætning af, at Forhøjelsen af Afregningstallet (Noteringen) til 2 Kr. 90 Ø. pr. kg slagtet Vægt, jfr. § 1, først finder Sted, naar den ved Forhøjelsen af Afregningstallet (Noteringen) før 1. Oktober 1946 af Producenterne opnaaede Merpris er blevet udlignet.

14 Aug.
Nr. 444.

§ 6. 1. Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte eller af de i Medfør af Loven fastsatte Bestemmelser straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøde ikke under 20 Kr. I Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne indgaar i Flæskeordningens Midler.

2. Ansvarlig for Overtrædelse er den paagældende Virksomheds Ejer eller Bruger. Saafremt Virksomheden er et Andels-, Aktieselskab eller lign. og Overtrædelsen kun medfører Bødestraf, skal Virksomheden ved Formanden for Selskabets Bestyrelse drages til Ansvar.

3. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage efter, at Meddelelse om den af Ministeren truffne Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren tager sin Paastand om Bøden tilbage, eller naar den Tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Af-

14 Aug. gørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Nr. 444. Retsafgørelse.

4. Manglende Betaling af Afgifter i Henhold til denne Lov vil kunne medføre Fortabelse af Retten til Eksport, hvorhos Afgifter saavel som Bøder i Henhold til denne Lov i Tilfælde af manglende Betaling kan inddrives ved Udpantning. For skyldige Afgifter er Statskassen privilegeret Fordringshaver overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2, c.

§ 7. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Lov-Tid. A. Nr. 68. 1566—1567. Udg. 15. Aug.

14 Aug. **Handelsmin.s Bekg. vedr. Smør-Rabatkort.**
Nr. 453.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Smør-Rabatkortet for voksne for Juli Kvartal 1946 som D betegnede Smør-Rabatkort, i alt 2 Kort, giver ved Aflevering af vedkommende Kort Ret til en Rabat paa 50 Øre ved Køb af 250 g Smør.

§ 2. Refusion for de i § 1 omhandlede Rabatkort ydes de næringsdrivende gennem Kommunalbestyrelserne i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 453. Lov-Tid. A. 1576.

15 Aug. **Handelsmin.s Bekg. om Tillæg til Bekg. Nr. 640**
Nr. 456. **af 12. December 1940 om Rationering af Smør og Margarine (Palmin) m. v.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Sukker og Smør m. v. for Juli Kvartal 1946 som Nr. 1—8 betegnede Rationeringsmærker for Smør kan fra og med Mandag

den 26. August 1946 anvendes enten til Køb af det paa 15 Aug.
Mærkerne anførte Kvantum Smør eller til Køb af 250 g Nr. 456.
Margarine. Forhandleres Indkøb af Margarine mod Aflevering
af de nævnte Rationeringsmærker kan dog finde Sted fra
og med den 20. August 1946.

Paa tilsvarende Maade kan hvert af de paa nævnte
Rationeringskort som Nr. 9—13 betegnede Rationerings-
mærker for Smør fra den paa Mærkerne angivne Dato an-
vendes til Køb af enten Smør eller Margarine.

§ 2. De af Direktoratet for Vareforsyning, Fordelings-
kontoret, for Juli Kvartal 1946 udstedte Indkøbstilladelser
for Smør kan fra og med den 26. August 1946 anvendes til
Indkøb enten af det paa Indkøbstilladelsen angivne Kvan-
tum Smør eller af det samme Kvantum Margarine. For-
saavidt angaar Indkøbstilladelser, der benyttes til Køb af
Margarine, vil der ikke være at foretage Indbetaling af Af-
gift til Smørudligningsfonden.

Indkøbstilladelser, der af Direktoratet for Vareforsy-
ning, Fordelingskontoret, maatte blive udstedt lydende paa
Margarine, kan kun anvendes til Indkøb af denne Vare.

§ 3. Virksomheder, der fremstiller Margarine, kan
uanset Bestemmelserne i § 10, 1ste Stk., i Bekendtgørelse
Nr. 640 af 12. December 1940 om Rationering af Smør og
Margarine (Palmin) m. v. i Tiden 20.—31. August 1946
til Forhandlere udlevere Margarine, i alt svarende til indtil
 $\frac{1}{6}$ af det Kvantum Margarine, som vedkommende Virk-
somhed har erholdt Tilladelse til at producere i Tiden 15.
August—30. September 1946. De nævnte Virksomheder er
pligtige at fordele det Kvantum Margarine, som saaledes
sælges uden Aflevering af Rationeringsmærker, blandt
Forhandlere af Margarine under rimelig Hensyntagen til de
paagældendes tidligere Køb og nuværende Behov for Mar-
garine til Videresalg.

Ved Køb som omhandlet i Stk. 1 vil der af Køberen
være at afgive særskilt Kvittering, indeholdende nøjagtig
Angivelse af Køberens og Sælgerens Navn (Firma) og Adresse,
Størrelsen af det købte Kvantum og Datoen for Købet.

15 Aug. Nr. 456. Blanketter til de nævnte Kvitteringer vil af Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret, blive fremsendt til Margarinefabrikkerne og vil iøvrigt kunne faas udleveret ved Henvendelse til Direktoratet.

Saafremt der i Henhold til foranstaaende udleveres Margarine til Grossister, er de paagældende Grossister berettiget til under Iagttagelse af Bestemmelserne i 1ste og 2det Stk. i tilsvarende Omfang at videresælge den modtagne Margarine til Detaillister mod Aflevering af Indkøbskvitteringer. Saadant Videresalg uden Aflevering af Rationeringsmærker maa kun finde Sted i Tiden indtil Ugangen af August 1946. De af Grossister ved Salg af Margarine til Detaillister modtagne Indkøbskvitteringer kan ikke benyttes ved Indkøb hos Fabrikant.

De i denne Paragraf omhandlede Indkøbskvitteringer skal af vedkommende Fabrikant eller Grossist indsendes til Fordelingskontoret inden den 10. September 1946.

§ 4. Virksomheder, der fremstiller Margarine, er pligtige at føre saadant særligt Regnskab over Tildelinger og Indkøb af Raavarer samt Produktion og Salg af Margarine, som Margarineindustriens Forhandlingsudvalg i Overensstemmelse med nærmere af Handelsministeriet godkendte Retningslinier maatte kræve. De paagældende Virksomheder er ligeledes pligtige at underkaste sig et særligt Tilsyn efter nærmere af Handelsministeriet godkendte Retningslinier.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Samtidig ophæves § 10, 2det—4de Stk., og § 14 i Bekendtgørelse Nr. 640 af 12. December 1940 om Rationering af Smør og Margarine (Palmin) m. v.

Nr. 456. Lov-Tid. A. 1579—80.

15 Aug. Nr. 457. **Handelsmin.s Bekg. vedr. den af Dansk Krigs-Søforsikring for Varer udøvede Forsikringsvirksomhed.**

I Medfør af § 3 i Lov Nr. 212 af 29. April 1940, jfr. Lov Nr. 598 af 21. December 1945, bestemmes efter Samraad med Finansministeriet herved følgende:

Den ved Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs oprettede Afdeling indenfor Dansk Krigs-Søforsikring for Varer genoptager sin Virksomhed, og den ved Lov Nr. 212 af 29. April 1940 oprettede Afdeling af nævnte Institut ophører at drive Virksomhed. Den siden 1. Januar 1946 drevne Virksomhed anses udøvet for førstnævnte Afdelings Regning.

Nr. 457. Lov-Tid. A. 1581.

Handelsmin.s Bkg. om Tillæg til Bkg. Nr. 554 af 19. November 1945 om Rationering af Kaffe, The og Cacaomel (-pulver).

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Børn under 6 Aar for Brød og Gryn m. v. for Juli Kvartal 1946 som »Cacao« Nr. 8 og 9 betegnede Rationeringsmærker giver indtil Udgangen af September Maaned 1946 Adgang til Køb af 125 g Cacaomel (-pulver).

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 20. August 1946.

Nr. 459. Lov-Tid. A. 1583.

Indenrigsmin.s Bkg. om Ophævelse af Indenrigsmin.s Bkg. Nr. 679 af 16. December 1940 om Forbud mod Anbringelse af Bomme og lignende paa private Veje.

Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 679 af 16. December 1940 om Forbud mod Anbringelse af Bomme og lignende paa private Veje ophæves.

Nærværende Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 461. Lov-Tid. A. 1584.

17 Aug.
Nr. 253. **Landbrugsmin.s Cirk.** til samtlige Landinspektører ang. nye Overkørsler og Vejtilslutninger til Landeveje.

Ministeriet for offentlige Arbejder har meddelt, at det under 26. Juni d. A. har tilskrevet Amtmanden over Aarhus Amt saaledes:

»I Skrivelse af 5. December 1944 har Hr. Amtmanden paa Aarhus Amtsraads Vegne forespurgt, om Amtsraadet i Henhold til § 80 i Forordning af 13. December 1793 om Vejvæsenet i Danmark er berettiget til at nægte Tilladelse til Tilslutning af Sideveje til Landeveje, hvis Sidevejene ikke er udført i Overensstemmelse med Ministeriets Vejregler, samt til under Hensyntagen til de foreliggende Forhold at kræve en vis Afstand mellem Vejindmundinger i Landeveje.

Det fremgaar af Sagen, at Sogneraadene i de til Aarhus stødende Forstadskommuner har gjort gældende, at nævnte Lovbestemmelse ikke hjemler Amtsraadet saadanne Beføjelser.

Efter at man i denne Anledning har brevvekslet med Justitsministeriet, Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og Indenrigsministeriet, skal man med Bemærkning, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse, meddele, at Ministeriet for offentlige Arbejder er tilbøjeligt til at mene, at Vejforordningens § 80 maa hjemle Amtsraadet Ret dels til af saglige, herunder færdselsmæssige Grunde at nægte Tilladelse til Tilslutning af Sideveje og Overkørsler til Landeveje, dels til at stille sagligt begrundede Vilkaar for Tilladelser til Tilslutning af Sideveje og Overkørsler. Det tilføjes i denne Forbindelse, at Ministeriet maa anse Krav om, at Sidevejtillutningerne er udført i Overensstemmelse med Vejreglerne for et sagligt motiveret Krav.

Sluttelig bemærkes, at man samtidig har henstillet til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri at ville have Opmærksomheden henledt paa Forholdet ved Behandling af Andragender om Approbation paa Udstykning.«

Som det vil ses, gaar Ministeriet for offentlige Arbejder i denne Skrivelse ind for det Synspunkt, at et Amtsraad i Medfør af § 80 i Forordningen af 13. December 1793 af saglige

Grunde kan nægte Tilladelse saavel til nye Overkørsler fra en Landevej til de denne tilgrænsende Ejendomme som til Tilslutning af nye Sideveje til en Landevej. 17 Aug. Nr. 253.

I Konsekvens af dette Synspunkt anmoder Ministeriet for Landbrug og Fiskeri herved D'Hrr. Landinspektører om fremtidig, naar der søges om Approbation paa Frastykning af Parceller ud til en Landevej, fra hvilken Parcellerne skal have direkte Adgang, eller naar der paa Matrikuskortet søges optaget ny Vej i Tilslutning til Landevej, at bilægge Sagen desangaaende med en Erklæring fra Amtsvejvæsenet om, at der er truffet fornøden Aftale henholdsvis angaaende Etablering af Overkørsler til de paagældende Parceller fra Landevejen eller angaaende Sidevejens Tilslutning til Landevejen. Det maa tilraades, at Aftalen med Amtsvejvæsenet saavidt muligt træffes, forinden den i Anledning af Sagen fornødne Opmaaling m. v. foretages. — Af Udstykningskortene maa det i omhandlede Tilfælde fremgaa, hvilken Vej der er Landevej.

Det bemærkes, at de foran givne Regler ikke vil blive krævet iagttaget ved Udstykning af Parceller, om hvilke det oplyses, at deres Afsætning i Marken allerede har fundet Sted.

Nr. 253. Min.-Tid. A. 527.

Justitsmin.s Cirk.skr. til samtlige Kommunalbestyrelser udenfor København ang. Frist for Fremsættelse af Krav om Statsrefusion af afholdte Udgifter til kommunalt Vagtværn. 20 Aug. Nr. 257.

I Forbindelse med Justitsministeriets Cirkulærer af 5. Juli 1945 og 13. Oktober 1945 angaaende Refusion fra Statskassen af de af Kommunerne afholdte Vagtværnsudgifter skal man herved anmode de Kommuner, der i denne Anledning har Krav at gøre gældende, men som endnu ikke har fremsat Kravet, om snarest og senest inden Udgangen af September Maaned 1946 at fremsende Regnskab over de afholdte Udgifter med Bilag til Justitsministeriet.

Nr. 257. Min.-Tid. A. 529.

23 Aug.
Nr. 464.

Landbrugsmin.s Bkg. om Tillæg til Bkg. Nr. 440 af 2. August 1946 vedr. Rationering af Oliekager og Oliekageskraa m. m.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser:

§ 1. Uanset Bestemmelserne i § 5 i Bekendtgørelse Nr. 440 af 2. August 1946 vedrørende Rationering af Oliekager og Oliekageskraa m. m. er det indtil videre forbudt Importører af Oliekager m. m. samt Grossister at udlevere Oliekager/skraa samt Foderblandinger, hvori nævnte Varer indgaar, til andre handlende.

§ 2. Overtrædelser af den i denne Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelse medfører Strafansvar.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 464. Lov-Tid. A. 1588.

23 Aug.
Nr. 465.

Handelsmin.s Bkg. om Ophævelse af Rationeringen af Havregryn og Byggryn.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Bekendtgørelse Nr. 667 af 20. December 1940 om Rationering af Havregryn og Byggryn, jfr. Bekendtgørelse Nr. 429 af 27. September 1943, ophæves.

§ 2. Ved Salg af Havregryn og Byggryn fra Møller eller Grossist skal Fakturaer, der udfærdiges i Anledning af de paagældende Vareleverancer, forsynes med en iøjnefaldende Angivelse af, at det er forbudt at anvende Havregryn og Byggryn til Fodring af Dyr, og at de paagældende Varer derfor kun maa videresælges til Menneskeføde. Kopier af de udfærdigede Fakturaer skal opbevares af Sælgeren indtil videre.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 465. Lov-Tid. A. 1589.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Amtsbrændselsudvalg og de kommunale Brændselsudvalg i København, Frederiksberg, Gentofte og Købstæderne m. v. 23 Aug. Nr. 260.

Under Henvisning til Bestemmelserne i Handelsministeriets Cirkulære af 28. Maj d. A. om Rationering af Brændsel skal man meddele, at de med G betegnede Rationeringsmærker paa Brændselskortene for Fyringsperioden 1946—47 fra og med Mandag den 26. August d. A. vil kunne anvendes til Indkøb af det paa hvert af Mærkerne angivne Kvantum Brændsel, nemlig 5 hl Koks eller Cinders, eller 350 kg udenlandske Briketter (Brunkuls- eller Tørvebriketter).

Man henleder Opmærksomheden paa, at det som Følge af de vanskelige Tilførselsforhold ikke vil kunne paaregnes, at de tilstedeværende Beholdninger af de nævnte Brændselsarter paa nærværende Tidspunkt vil kunne afgive den fornødne Dækning for de udleverede Rationeringsmærker m. v. og at det derfor maa forventes, at Ordrer om Levering af Koks m. v. paa de nævnte Brændselsmærker ikke i fuldt Omfang vil kunne effektueres straks men kun efterhaanden som der tilgaar vedkommende Brændselshandler yderligere Lager.

Fra og med Mandag den 26. August d. A. vil de af Brændselsudvalgene til Ejere af centralvarmefyrede Beboelsesejendomme udfærdigede Indkøbstilladelser, der bærer Paategning om, at de først faar Gyldighed paa det Tidspunkt, G Mærket sættes i Kraft, kunne anvendes til Indkøb af det paa dem anførte Kvantum udenlandske Brændsel, jfr. Handelsministeriets fornævnte Cirkulære, Side 3.

Endvidere bemærkes, at der fra Mandag den 26. August af Brændselsudvalgene vil kunne udfærdiges Indkøbstilladelser for Brændsel til Opvarmning af Erhvervsvirksomheder, jfr. Handelsministeriets fornævnte Cirkulære, Side 7. Der vil herved højst kunne udfærdiges Indkøbstilladelse for $\frac{1}{9}$ af Virksomhedens Forbrug i 1939.

Med Hensyn til Muligheden for at opnaa Indkøbstilladelse til Indkøb af Kul henvises til Bestemmelserne i Handelsministeriets nævnte Cirkulære af 28. Maj d. A., Side 3—4,

23 Aug. hvorefter Forbrugere, der af tekniske Grunde maatte være
Nr. 260. ude af Stand til at benytte Koks eller Cinders i deres Fyrings-
anlæg, af de kommunale Brændselsudvalg vil kunne opnaa
Indkøbstilladelse for Kul — i Stedet for Indkøbstilladelse
for Koks, eller ved Ombytning af gyldige Brændselsmærker
for Koks m. v. — saaledes at Omregningsforholdet er fastsat
til 5 hl Koks = 3 hl Kul eller 225 kg Stenkulsbriketter.

Nr. 260. Min.-Tid. A. 533.

23 Aug. **Handelsmin.s Cirk.** til Kommunalbestyrelserne, Politi-
Nr. 261. direktøren i København og samtlige Politimestre vedr. Ra-
tioneringen af Tekstilvarer.

I Handelsministeriets Cirkulære af 15. Februar 1946 er
det fastsat, at Forbrugere, der er født i Aaret 1930 eller tid-
ligere, indtil videre ikke kan købe rationerede Tekstilvarer
— bortset fra Varer, der er mærket KK —, medmindre ved-
kommende er i Besiddelse af et gyldigt Tekstil-Kort, der
lyder paa samme Person som vedkommende Forbrugers
Købekort.

*Denne Bestemmelse er nu ophævet, og samtlige rationerede
Tekstilvarer kan herefter købes uden Forevisning af Tekstil-
Kort. Iøvrigt opretholdes de almindelige Forskrifter for Køb
og Salg af rationerede Tekstilvarer, og der skal saaledes fort-
sat afleveres Mærker og foretages Afskrivning eller Afstemp-
ling i Købekortet ved Køb af disse Varer, hvad enten de er
mærket K eller KK.*

Selv om Tekstil-Kort ikke fremtidig skal forevises
ved Køb af rationerede Tekstilvarer, bør Forbrugere,
der er i Besiddelse af Tekstil-Kort, dog ikke kassere
disse, men maa indtil videre opbevare Kortene til even-
tuelt senere Brug.

Der kan ikke fremtidig finde Udlevering af Tekstil-Kort
Sted, saaledes f. Eks. heller ikke til brandlidte m. v. eller
til gravide Kvinder. Saafremt Kommunalbestyrelsen maatte
være i Besiddelse af en Restbeholdning af Tekstil-Kort, bedes
disse Kort i Begyndelsen af Oktober Maaned indsendt til

Direktoratet for Vareforsyning i Forbindelse med Indsendelsen af resterende Beholdninger af Rationeringsmærker for Juli Kvartal d. A. 23 Aug.
Nr. 261.

Der er endvidere fra og med den 26. August 1946 at regne sat de nedenfor nævnte yderligere Mærker i Kraft til Brug ved Køb af rationerede Tekstilvarer.

Købekort for Kvinder: $E_1—E_8$

Købekort for Mænd: $O_1—O_8$

De Mærker, der blev sat i Kraft ved Handelsministeriets Cirkulære af 15. Februar 1946, bevarer deres Gyldighed, og saavel for Kvinder som for Mænd er det saaledes de 4 nederste Rækker Mærker paa Købekortet, der herefter er gyldige — dog bortset fra Mærkerne H_1 og S_1 , der blev benyttet ved Pengeombytningen i 1945.

Med Hensyn til Mærkernes Anvendelse ved Køb af rationerede Tekstilvarer henvises til Bestemmelserne i Handelsministeriets fornævnte Cirkulære af 15. Februar 1946 samt Cirkulære af 26. Juni 1946.

Nr. 261. Min.-Tid. A. 534.

Handelsmin.s Bekg. vedr. Smør-Rabatkort.

29 Aug.
Nr. 468.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Smør-Rabatkortet for voksne for Juli Kvartal 1946 som A, B og D betegnede Smør-Rabatmærker, i alt 6 Mærker, giver ved Aflevering af vedkommende Mærke Ret til en Rabat paa 50 Øre ved Køb af 250 g Smør eller Margarine.

Hvert af de paa Smør-Rabatkortet for Børn for Juli Kvartal 1946 som A, B og C betegnede Mærker, i alt 9 Mærker, giver ved Aflevering af vedkommende Mærke

29 Aug. Ret til en Rabat paa 50 Øre ved Køb af 250 g Smør eller
Nr. 468. Margarine.

§ 2. Refusion for de i § 1 omhandlede Rabatmærker ydes de næringsdrivende gennem Kommunalbestyrelserne i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Handelsministeriets Bekendtgørelser af 28. Juni og 14. August 1946 vedrørende Smør-Rabatkort.

Nr. 468. Lov-Tid. A. 1597.

29 Aug. Handelsmin.s Beg. om Ophævelse af Beg. Nr. 494
Nr. 469. af 6. Oktober 1945 om Salg og Udlevering af Levertranpræparatet „Vitaminol“.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Bekendtgørelse Nr. 494 af 6. Oktober 1945 om Salg og Udlevering af Levertranpræparatet »Vitaminol« ophæves herved.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 469. Lov-Tid. A. 1598.

31 Aug. Arbejds- og Socialmin.s Beg. af Lov om offentlig
Nr. 475. Forsorg.

I Medfør af den Bemyndigelse, der er givet Arbejds- og Socialministeren ved § 2 i Lov Nr. 361 af 4. Juli 1946 om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Bekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942, bekendtgøres herved sidstnævnte Lov med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af Lovanordning Nr. 465 af 25. Oktober 1943, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945, Lov Nr. 342 af 16. Juli 1945, Lov Nr. 368 af 27. Juli 1945, Lov Nr. 361 af 4. Juli 1946, Lov Nr. 362 af s. D. og Lov Nr. 365 af s. D., som

Lov om offentlig Forsorg.31 Aug.
Nr. 475.

AFSNIT I.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel I. Om Forsørgelsespligten.

§ 1. ¹⁾ *Det offentlige* er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, forsaavidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det fornødne til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, eller forsaavidt han iøvrigt opfylder de i denne Lov fastsatte Betingelser for at erholde Hjælp.

²⁾ I andre Tilfælde er det offentlige end ikke berettiget til at komme den enkelte Borger til Hjælp, medmindre det særlig er paabudt eller tilladt ved Lov.

³⁾ Modtagelse af offentlig Hjælp medfører kun Indskrænkninger i Modtagerens borgerlige Retsstilling i de Tilfælde og i det Omfang, nærværende Lov udtrykkelig bestemmer.

§ 2. ¹⁾ Overfor det offentlige er en *Ægtemand* forpligtet til, saa længe Ægteskabet ikke er endeligt ophævet, at forsørge sin Hustru, selv om de ikke lever sammen og uden Hensyn til, hvorledes Forholdet ved Overenskomst eller Myndighedernes Afgørelse er ordnet mellem dem selv indbyrdes.

²⁾ *Hustruen* er overfor det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv og ligeledes sin Mand, medmindre hun kan betragtes som forladt af denne, eller der er opnaaet Separation eller Skilsmisse.

§ 3. *Forældre* er overfor det offentlige hver for sig forpligtet til at forsørge deres Ægtebørn, indtil disse er fyldt 18 Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun, forsaavidt de ikke forinden er indtraadt i Ægteskab.

²⁾ Den i Stk. 1 anførte Forpligtelse gælder uanset Ægteskabets Opløsning og uanset, hvorledes Forholdet med Hensyn til Børnenes Fordeling maatte være ordnet mellem Forældrene indbyrdes.

31 Aug.
Nr. 475.

§ 4. 1) En Ægtefælle har overfor det offentlige Forsørgelsespligt overfor *den anden Ægtefælles Børn* af andre Forbindelser, forsaavidt disse er født før Ægteskabet og medtages til Forsørgelse i det fælles Hjem.

2) Forsørgelsespligten overfor Stifbørn gælder dog kun, saa længe Barnets egen i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder lever, og Ægtefællerne ikke er separeret eller skilt; den omhandlede Forpligtelse ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som paahviler den anden af Barnets egne Forældre.

§ 5. Adoptivforældre er i samme Udstrækning som virkelige Forældre overfor det offentlige forpligtet til at forsørge deres *Adoptivbørn*, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsørgelsespligten, kan denne ikke gøres gældende overfor de virkelige Forældre.

§ 6. 1) En Moder har overfor det offentlige fuld Forsørgelsespligt overfor *sit udenfor Ægteskab fødte Barn*, jfr. § 3, Stk. 1. Forsørgelsespligten paahviler dog tillige Faderen til et Barn udenfor Ægteskab i de Tilfælde, hvor han i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab har faaet Barnet udleveret til Forsørgelse, og Pligten paahviler Faderen alene, hvis Barnet er Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønsfrihedsforbrydelse.

2) I andre Tilfælde er Faderen til et Barn udenfor Ægteskab kun forpligtet til at yde Underholdsbidrag til dette.

§ 7. 1) I Tilfælde af, at den efter Loven *forsørgelsespligtige* ikke tilbørlig opfylder sine Forpligtelser, sættes han i *Bidrag* til paagældendes Forsørgelse. Ved Fastsættelsen af saadanne Bidrag vil der — bortset fra de i Stk. 3 nævnte Tilfælde — være at tage Hensyn til den forpligtedes Kaar, Vandel og andre Omstændigheder, der herved egner sig til at tages i Betragtning, derunder Omfanget af den Hjælp, det offentlige maa yde.

2) Ved Fastsættelsen af *Underholdsbidrag fra de i § 6*, 31 Aug. Stk. 2, *nævnte bidragspligtige* skal der gaas ud fra, hvad Barnets Forsørgelse vil koste i et godt Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges. Hvor Forældrene er ubemidlede og økonomisk set maa siges at staa paa omtrent samme Trin, bør Faderens Bidrag i Almindelighed sættes til $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold i et saadant Plejehjem medfører.

3) Efter tilsvarende Regler som i Stk. 2 anført fastsættes Bidraget i de Tilfælde, hvor en *Ægtemand* eller *Hustru*, naar det ægteskabelige Samliv er hævet, eller en *Moder udenfor Ægteskab* skal sættes i Bidrag til Børn, der ikke samlever med den forsørgelsespligtige, dog at Bidraget for en *Ægtemand* sættes til $\frac{2}{3}$, for en *Hustru* til $\frac{1}{3}$ og for en *Moder udenfor Ægteskab* til $\frac{2}{5}$ af de i Stk. 2 nævnte Udgifter.

4) Hvor Bidrag fastsættes i Henhold til Stk. 2 eller Stk. 3, gælder de dér anførte Regler, uanset om vedkommende selv maatte være trængende til offentlig Hjælp.

§ 8. 1) Et Bidrag, paalagt i Henhold til § 7, Stk. 2—3, kan forhøjes indtil fuldt Bidrag, hvis den ene af Barnets Forældre er *død*, har *forladt Landet* eller *ikke kan findes*, og den tilbageblevne ikke overtager Barnets Forsørgelse, hvor dette lovlig kan ske.

2) Hvis en *Ægtefælle*, der har forladt Landet eller er forsvundet, senere kommer til Stede, kan den anden af Forældrene paa Begæring faa Bidraget nedsat til det normale.

§ 9. Fastsættelsen af Bidrag i Henhold til § 7, Stk. 1, sker ved *det sociale Udvalg* i Forsørgerens Opholdskommune i følgende Tilfælde:

1) hvor *Ægtefællerne* lever sammen, men hvor Mand eller *Hustru* unddrager sig efter Evne at sørge forsvarlig for Familien, saaledes at det offentlige maa træde til, jfr. §§ 313—14;

2) hvor Forsørgeren iøvrigt sørger for sin Familie, men ikke kan overkomme desuden at udrede hele Udgiften

31 Aug. i Tilfælde, hvor eet eller flere af dennes Medlemmer for
Nr. 475. offentlig Regning skal anbringes paa Hospital, Sygehjem,
en af de i § 66 omhandlede Anstalter, i kontrolleret Familie-
pleje under en af disse eller iøvrigt til Kur og Pleje udenfor
Hjemmet; i disse Tilfælde sættes Forsørgeren i Bidrag,
naar Opholdet maa antages ikke at ville blive ganske kort-
varigt, og Bidragets Størrelse fastsættes under Hensyn
til, hvad han skønnes at kunne og burde udrede til delvis
Dækning af paagældende Udgifter. Saadant Bidrag kan
ogsaa paalægges Forsørgeren, forsaavidt det er ham selv,
der skal indlægges paa Hospital ell. lign.;

3) naar den forsørgelsespligtige skal sættes i Bidrag
til Børn, der er anbragt udenfor deres Hjem i Henhold
til Kap. IX eller i Henhold til Kap. VIII er henvist til en
Institution for forebyggende Børneværn. Fastsættelse
af disse Bidrag vil af Udvalget være at foretage samtidig
med, at der træffes Beslutning i Henhold til foranstaaende
Bestemmelser.

§ 10. Bortset fra de i § 9 nævnte Tilfælde sker Fast-
sættelsen af Bidrag i Henhold til § 7 ved *Overøvrigheden*
(Overpræsidenten, Amtmanden).

§ 11. 1) De i §§ 7—10 omhandlede Bidrag paalægges
ved særlig *Resolution*, *hvoraf en Genpart tilstilles* den for-
sørgelsespligtige; er Bidrag paalagt af det sociale Udvalg
for en anden Kommune end den, der skal bære en Opholds-
kommunes Forpligtelser, tilstilles en Genpart derhos
sidstnævnte Kommune. Forsaavidt angaar Bidrag, der
fastsættes i Henhold til § 9, Nr. 3, skal Resolutionen
tilstilles Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Statskassen
bærer hele Udgiften; i andre Tilfælde tilstilles en Genpart
Landsnævnet. Forsaavidt angaar Bidrag, der fastsættes
i Henhold til § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, skal Genpart af
Resolutionen tilstilles Arbejds- og Socialministeren.

2) Arbejds- og Socialministeren udarbejder til Brug
for det sociale Udvalgs Fastsættelse af Bidrag Udkast
til Resolution med tilhørende Genpart. Med Hensyn til
Fremgangsmaaden ved Overøvrighedens Fastsættelse af

Underholdsbidrag vil Reglerne i Lovgivningen om Retsforholdet mellem Ægtefæller og om Retsforholdet mellem Forældre og Børn være at iagttage med de af denne Lov følgende Ændringer. 31 Aug.
Nr. 475.

3) Der skal ved Resolutionen paalægges Bidrag fra et saa tidligt Tidspunkt som muligt og senest fra Resolutionens Dato. Forfaldsdagen maa først sættes efter nævnte Dato; Bidraget maa, bortset fra de i § 7, Stk. 2 og 3, jfr. § 8, nævnte Tilfælde, ikke forlanges betalt forud for længere Tid end 1 Maaned. Forsaavidt angaar de i § 7, Stk. 2 og 3, jfr. § 8, nævnte Tilfælde, maa Bidraget ikke forlanges betalt forud for længere Tid end 6 Maaneder.

§ 12. 1) Den Myndighed, hvem det i Henhold til det foregaaende er overdraget at omsætte en Forsørgelsespligt eller Bidragspligt endeligt eller midlertidig til et Underholdsbidrag, kan ligeledes — naar som helst og uanset det oprindelige Grundlag for Bidrags Paalæggelse — *forhøje eller nedsætte* Bidraget. Undtagelsesvis kan et forfaldent Bidrag for et kortere Tidsrum helt eller delvis *eftergives*, men kun med Samtykke af Overøvrigheden eller for de i § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, og § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde af henholdsvis Arbejds- og Socialministeren og Landsnævnet for Børneforsorg.

2) Naar ganske særlige Grunde taler derfor, kan det med de i Stk. 1 nævnte Myndigheders Samtykke, der kun kan meddeles for 1 Aar ad Gangen, *undlades at paalægge* Bidrag, navnlig i de i § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde.

§ 13. 1) Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 1—2, kan *indankes* for Overøvrigheden, hvis Afgørelse er endelig. Dog sker Indankning, forsaavidt angaar de af det sociale Udvalg i Henhold til § 69, Stk. 3, trufne Afgørelser, direkte for Arbejds- og Socialministeren, der kan forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

2) Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 3, kan indankes for Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Afgørelse er endelig. Udredes hele Udgiften ved paagældende Barns Forsørgelse af Statskassen, kan Lands-

31 Aug. nævnet selvstændig forandre et af Udvalget paalagt Nr. 475. Bidrag.

3) Anker over Overøvrighedens Ansættelser i Henhold til § 10 afgøres endeligt af Arbejds- og Socialministeren.

4) Indankning skal i alle Tilfælde være foretaget inden 14 Dage efter, at Genparten af Resolutionen maa antages at være modtaget.

§ 14. 1) *Inddrivelse og Afsoning* af Underholdsbidrag, hvad enten disse er fastsat af det sociale Udvalg eller af Overøvrigheden, sker i alle Tilfælde efter de for Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab gældende Regler.

2) Hvor det sociale Udvalg overfor Overøvrigheden fremsætter Anmodning om Afsoning af et i Henhold til § 7, Stk. 2—3, jfr. § 8, fastsat Underholdsbidrag, vil Overøvrigheden ved Afgørelsen af, om den bidragspligtige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone det for det paagældende Tidsrum fastsatte Beløb, have at tage Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdssomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkelig alvorligt.

3) Hvor der begæres Afsoning af et ikke erlagt Underholdsbidrag, skal Overøvrigheden være berettiget til for et kortere Tidsrum at stille Afsoningen i Bero, naar det efter en nærmere Undersøgelse maa antages, at paagældende uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter udenfor Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed eller lignende, for Tiden er ude af Stand til at betale.

4) Overøvrighedens Afgørelse med Hensyn til Afsoning kan ikke af den paagældende Forsørger indankes for højere Myndighed, medens Nægtelse af at fastsætte Afsoningsret for hele Bidraget eller en Del af dette eller at iværksætte en begæret Afsoning af vedkommende sociale Udvalg kan indankes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 15. 1) Den Hjælp, der af det offentlige efter denne Lov ydes en Person, overfor hvem en anden har Forsørgelsespligt, betragtes som oppebaaret af denne sidste og medfører for ham de Retsvirkninger, som efter denne Lov maatte være knyttet til Hjælpens Modtagelse. Er Forsørgeren uvidende om den ydede Hjælp, indtræder Retsvirkninger dog kun, saafremt Forsørgeren ikke fra det Tidspunkt, da han er blevet vidende om den ydede Hjælp, selv overtager Forsørgelsen eller Udgifterne ved denne og desuden ikke indenfor en rimelig Frist, der i intet Tilfælde maa strække sig udover 3 Maaneder efter fornævnte Tidspunkt, refunderer den af det offentlige ydede Hjælp.

31 Aug.
Nr. 475.

2) Forsaavidt det drejer sig om Hjælp, som af det offentlige har maattet ydes Hustruen i Tilfælde, hvor denne uden tilstrækkelig Grund har forladt Manden, sidestilles dennes Villighed til at genoptage Samlivet med den i Stk. 1 omhandlede Overtagelse af Forsørgelsen.

3) Den i Stk. 1, 1ste Pkt., angivne Hovedregel gælder ogsaa, hvor der i Tilfælde af egentlig Forsørgelsespligt er fastsat Underholdsbidrag i Henhold til § 7; dog har Børneværnsudgifter udover de i Medfør af § 9, Nr. 3, jfr. § 12, paalagte Bidrag ikke de i Stk. 1, 1ste Pkt., nævnte Virkninger.

4) Ingen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragraffer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er ophævet eller overført paa en anden end den eller dem, denne Lov foreskriver, kan overfor det offentlige fritage vedkommende for Forsørgelsespligten eller dennes Retsvirkninger.

5) Den Del af et i Medfør af § 9, Nr. 3, paalagt Bidrag, der ikke kan betragtes som betalt i det Øjeblik, da Udpantning (Skøn) foretages, betragtes som en den bidragspligtige ydet Kommunehjælp, saaledes at senere indbetalte Beløb betragtes som Tilbagebetaling af Kommunehjælp. I de Tilfælde, hvor Efterlysning har været foretaget, betragtes Restgælden først som Kommunehjælp Maanedsdagen efter den forgæves foretagne Efterlysning.

31 Aug. 6) Forsaavidt den bidragspligtige har Forsørgelsessted
 Nr. 475. i den Kommune, som det i Medfør af § 53, Stk. 2, jfr. §§ 55,
 Stk. 5, og 155, Stk. 1, paahviler at inddrive Bidraget,
 noteres den modtagne Kommunehjælp i Kommunens
 Registrant over offentlig Hjælp, jfr. §§ 24, Stk. 1, Nr. 4,
 og 28, Stk. 2. Har han Forsørgelsessted i en anden Kom-
 mune, paahviler det den afkrævende Kommune at gøre
 Anmeldelse til førstnævnte Kommune, jfr. § 54, Stk. 4,
 og denne noterer da Kommunehjælpen i sin Registrant.
 Har den bidragspligtige ikke noget Forsørgelsessted, fore-
 tages Anmeldelse direkte til Arbejds- og Socialministeriet.

7) Den saaledes modtagne Kommunehjælp kan event-
 tuelt medføre særlige Retsvirkninger, jfr. § 307, Stk. 2,
 Nr. 3—4.

§ 16. Den Omstændighed, at en Persons Forsør-
 gelse efter Loven helt eller delvis paahviler en anden Per-
 son, fritager ikke vedkommende Opholdskommune fra
 at udrede den fornødne Hjælp, men Kommunalbestyrel-
 sen skal om muligt snarest underrette Forsørgeren om
 Sagen, jfr. § 15, Stk. 1.

Kapitel II. Forsørgelsesret og Forsør- gelsessted.

§ 17. 1) Enhver, der har dansk Indfødsret, har
Forsørgelsesret her i Landet.

2) Der kan ved traktatmæssige Bestemmelser under
 Forudsætning af Gensidighed indrømmes et fremmed
 Lands Statsborgere Adgang til vedvarende at forsørges
 her i Landet, saa længe de har Ophold her. Ydes der offent-
 lig Hjælp til vedkommende fremmede Statsborger, bliver
 den Del af Udgiften herved, som ikke maatte blive refun-
 deret af hans Hjemland, at erstatte Opholdskommunen
 af Statskassen med $\frac{7}{10}$.

§ 18. 1) Saafremt der til en Udlænding, hvem der
 ikke er indrømmet Adgang til i Trangstilfælde ved-
 varende at forsørges her i Landet (jfr. §§ 17, Stk. 2, og 20,
 Stk. 2), maa ydes Hjælp af det offentlige, og Forholdene

i det enkelte Tilfælde efter Arbejds- og Socialministerens Skøn maatte tale imod at benytte Retten til Hjemsendelse, skal Ministeren kunne meddele ham et *Forsørgelsesbevis*, i Henhold til hvilket Opholdskommunen kan fortsætte Hjælpen mod Refusion fra Statskassen af $\frac{7}{10}$ af samtlige, lovlig afholdte Udgifter. 31 Aug. Nr. 475.

2) En Person, der vel ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret, men som Arbejds- og Socialministeren dog efter de foreliggende Omstændigheder finder bør modtages til Forsørgelse her i Landet, skal derom have udstedt et Forsørgelsesbevis. Statskassen refunderer Opholdskommunen samtlige, lovlig afholdte Udgifter ved hans Forsørgelse, indtil paagældende Trangstilfælde er ophørt. Ved senere Trangstilfælde refunderer Statskassen $\frac{7}{10}$ af den ham ydede Hjælp.

§ 19. En indfødt, der er blevet Statsborger i et fremmed Land, taber, forsaavidt og saa længe han ifølge Lovgivningen ikke kan udøve de til Indfødsretten knyttede Rettigheder, sin Forsørgelsesret her i Landet.

§ 20. 1) Alle Spørgsmaal om en trængendes Forsørgelsesret afgøres fra denne Lovs Ikrafttræden efter foranstaaende Regler.

2) Dog beholder en Person, der ved Lovens Ikrafttræden efter den gældende Lovgivning har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune uden at have Indfødsret, sin Forsørgelsesret her i Landet, men Udgifterne ved offentlig Hjælp til saadanne Personer refunderes fra Lovens Ikrafttræden med $\frac{7}{10}$ af Statskassen.

3) En Udlænding, der uden traktatmæssig Hjemmel efter den hidtil gældende Forsørgelseslovgivning har modtaget offentlig Hjælp, til hvis Ydelse der kun krævedes Ret til vedvarende Forsørgelse her i Landet, kan, saafremt og saa snart han paa ny søger om Hjælp, af Opholdskommunen henvises til at erholde Forsørgelsesbevis udstedt af Arbejds- og Socialministeren, og hvis Andragendet herom imødekommes, refunderes Udgifterne fra Lovens Ikrafttræden efter Reglerne i § 18, Stk. 1.

31 Aug. · 4) I Tilfælde, hvor der af Staten inden denne Lovs
Nr. 475. Ikrafttræden er givet en Kommune Tilsagn om fuld Refusion af Hjælp, der ydes til en Person, som ikke har dansk Indfødsret, og hvor denne Hjælp ved Lovens Ikrafttræden er løbende, skal der ydes vedkommende Kommune fuld Refusion fra Statskassen af samtlige, lovlig afholdte Udgifter, saa længe paagældende Person har Ophold i Kommunen.

21. 1) Udgifter til Hjælp til en Udlænding, der ikke i Henhold til traktatmæssig Hjemmel, til den før 1892 gældende Fattiglovgivning eller til et af Arbejds- og Socialministeren udstedt Forsørgelsesbevis er berettiget til vedvarende Forsørgelse her i Landet, vil ikke blive refunderet Opholdskommunen, medmindre denne uopholdelig og senest inden 1 Maaned efter Ydelse af Hjælp, Kautions Afgivelse eller lignende sender Indberetning om Sagen paa et i dette Øjemed af Arbejds- og Socialministeren affattet Skema.

2) Er Indberetning rettidig indsendt, tilstiller Arbejds- og Socialministeriet Opholdskommunen et Forsørgelsesbevis for vedkommende eller meddeler, om og i hvilken Udstrækning Hjælpen vil kunne forventes refunderet fra Statskassen, indtil Hjemsendelse eventuelt sker.

§ **22.** 1) Enhver dansk indfødt og dermed i Henhold til foranstaaende Paragraffer ligestillet har *Forsørgelsessted* i den Kommune her i Landet, hvor han har fast Bopæl (Hovedhjemsted). Ophold af den i § 60, Nr. 1 og 2, omhandlede Beskaffenhed kan dog ikke medføre Erhvervelse af Forsørgelsessted, medmindre paagældende samtidig har haft et af vedkommende Ophold uafhængigt Hovedhjemsted i Kommunen, hvorhos en Person, der paa det Tidspunkt, da han flytter til en Kommune, modtager Kommnehjælp eller Fattighjælp, først erhverver Forsørgelsessted i den tilflyttede Kommune, naar Trangstilfældet maa anses for ophørt.

2) For at et Hovedhjemsted og dermed et Forsørgelsessted kan erhverves (eller anses bevaret) for en enlig Person

udenfor hans faktiske Opholdskommune, er det ikke tilstrækkeligt, at han har Adgang til at tage Ophold i et Hjem i en anden Kommune, f. Eks. hos Forældre, iøvrigt uanset om flere eller færre af hans Ejendele beror paa dette Tilholdssted; men til Hovedhjemstedets Bevarelse kræves, at han har bevaret selvstændigt Logi i Hjemstedskommunen.

3) For Ægtefæller, der har ophævet deres Samliv, bestemmes Forsørgelsesstedet for hver af dem efter Reglerne i Stk. 1—2.

4) Et Barn under 18 Aar har Forsørgelsessted paa Familiens Hovedhjemsted eller hos den af Forsørgerne, det følger. Er Barnet af Forsørgeren anbragt udenfor dennes Hjem, har det Forsørgelsessted paa det dertil egnede Anbringelsessted, medmindre Opholdet paa sidstnævnte Sted er midlertidigt og derhos i Forvejen begrænset til en vis Tid (f. Eks. en Ferie) eller af et vist nærmere liggende Formaaels Opnaaelse (f. Eks. Moderens Hjemkomst fra Hospital).

§ 23. 1) Forsørgelsesstedet bevares, indtil den faste Bopæl opgives, jfr. dog Stk. 2 og § 22, Stk. 4. Hvor den trængende for Kommunens Regning henligger til Behandling i eller er anbragt i et i en anden Kommune beliggende Sygehus, Alderdomshjem, Opdragelseshjem, Forsørgelsesanstalt, Plejestiftelse eller lignende eller i et privat Plejehjem, bevares Forsørgelsesstedet dog, indtil Trangen til Hjælp maa betragtes som ophørt, selv om Bopælen forinden er opgivet. Det samme gælder, hvor en Kommune i Strid med denne Lovs Regler om Ydelse af Hjælp har medvirket til paagældendes Flytning til en anden Kommune.

2) En dansk indfødt, som flytter til Udlandet, bevarer det Forsørgelsessted, som han senest har haft her i Landet, indtil han i Overensstemmelse med denne Lovs Regler erhverver et andet Forsørgelsessted.

§ 24. 1) Den Kommune, i hvilken en Person har Forsørgelsessted, har som saadan følgende *Pligter*:

31 Aug. 1) Kommunen skal, forsaavidt paagældende i Trangs-
Nr. 475. øjeblikket *opholder sig i Kommunen* og ansøger om Hjælp,
træffe Afgørelse af, om Hjælp skal ydes, og i bekræftende
Fald *yde den fornødne Hjælp*, Anstaltsbehandling eller
lignende.

2) Hvis den trængende har søgt Hjælp i en anden
Kommune, og denne med Rette i Henhold til § 53, Stk. 1,
1ste Pkt., har *henvist den trængende* til den Kommune,
hvori han har Forsørgelsessted, paahviler det sidstnævnte
Kommune at yde den fornødne Hjælp.

3) Kommunen skal som Sæde for Familiens Hoved-
hjemsted paa Begæring yde den trængende *Raad og Vej-
ledning* i Spørgsmaal af forsørgelsesmæssig Art.

4) Kommunen skal i Henhold til § 28, Stk. 2, *notere*
al den Hjælp, Kommunen selv yder vedkommende, eller
hvorom den modtager Anmeldelse fra andre Kommuner,
jfr. §§ 15, Stk. 6, 54, Stk. 4 og 5, og 205, Stk. 2.

5) Den Kommune, der er Forsørgelsessted for en
Hovedperson, skal, naar denne eller en af Bipersonerne
tager Ophold i eller skal paa længere Rejse til Udlandet,
paa Begæring udstede ham et *Hjemstedsbevis*, der lyder paa,
at saavel han selv som hans Familie og i Tilfælde af hans
Død hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde vil
blive modtaget til Forsørgelse i Kommunen, saa længe
de ikke er blevet Statsborgere i en fremmed Stat eller i
en saadan har vundet Forsørgelsesret efter dennes Love.
Blanketter til Hjemstedsbeviser, der udfærdiges med dansk
og fransk Tekst, erholdes hos Amtet, som skal legalisere
paagældende Kommunalbestyrelses Underskrift. For den
indfødtes Vedkommende, som ikke har noget Forsørgelses-
sted ved Begæringen om Hjemstedsbevis, udstedes dette
af den Kommune, som vedkommende Amt mener at burde
henvise paagældende til; i København og Frederiksberg
rettes ogsaa i slige Tilfælde Begæring om Hjemstedsbevis til
Magistraten. Forinden vedkommende Myndighed udsteder
et Hjemstedsbevis, skal den saa vidt muligt undersøge,
hvorvidt Ansøgeren maa anses for uberettiget til at for-

lade Landet for længere eller ubestemt Tid, og om Hjemstedsbevis som Følge deraf bør nægtes ham. 31 Aug. Nr. 475.

²⁾ Med Arbejds- og Socialministerens Godkendelse kan Kommunalbestyrelsen, naar Hjemsendelse derved kan undgaas, og Omstændighederne iøvrigt taler derfor, overfor vedkommende udenlandske Myndighed indgaa paa helt eller delvis at udrede Udgifterne ved Forsørgelse i Udlandet af en Person, der har Forsørgelsessted i Kommunen. I saa Fald faar Kommunen mellemkommunal Refusion for $\frac{4}{10}$ af Udgifterne, jfr. iøvrigt § 75.

³⁾ Har en dansk indfødt, der opholder sig i Udlandet, intet Forsørgelsessted her i Landet, kan Arbejds- og Socialministeren under de i Stk. 2 anførte Forhold indgaa paa, at Statskassen direkte og endeligt afholder Udgifter ved hans Forsørgelse i Udlandet. I Tilfælde af Hjemsendelse refunderer Statskassen Opholdskommunen samtlige, lovligt afholdte Udgifter ved hans Forsørgelse, indtil paagældende Trangstilfælde er ophørt.

Kapitel III. Administrationens Ordning og Forsørgelsesmaaden.

§ 25. De i denne Lov omhandlede Sager og Arter af Hjælp administreres i hver Kommune for sig af paagældende Kommunalbestyrelse, for Københavns Vedkommende dog af Magistraten, og det maa ikke overlades andre, private eller offentlige, Institutioner at overtage, helt eller delvis, Administrationen af offentlig Hjælp.

§ 26. Til Administrationen af denne Lov nedsætter Kommunalbestyrelsen et blandt dens Medlemmer efter Forholdstal valgt Udvalg, *det sociale Udvalg*, under hvilket ligeledes skal henlægges de til Kommunalraadets Bestyrelse overdragne Legater med sociale Formaal samt Sager om Tilskud til sociale Øjemed, til velgørende Foreninger og lignende. I København varetages det sociale Udvalgs Opgaver af Magistraten, jfr. dog Kap. VI.

§ 27. ¹⁾ Naar det sociale Udvalg bestaar af mindst 5 Medlemmer, kan det til Behandlingen af de forskellige

31 Aug. Nr. 475. Arter af Sager nedsætte Underudvalg paa mindst 3 Medlemmer, sammensat efter Forholdstal, men Udvalgets Formand skal tillige være Formand for eller Medlem af de forskellige Underudvalg. Der kan — naar det findes paakrævet — af Kommunalbestyrelsen — i Landkommuner med Amsraadets Samtykke og i alle øvrige Kommuner, herunder de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte, med Arbejds- og Socialministerens Samtykke — tillægges Formanden for det sociale Udvalg et Honorar, der udredes af Kommunens Kasse.

2) Til at varetage Administrationen af Børneværnet, jfr. § 83, Stk. 2, nedsættes efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse et Børneværnsudvalg, der kan tiltrædes af enkelte af Kommunalbestyrelsen udenfor dens Midte valgte Personer, som maa antages at være i Besiddelse af Indsigt i Børneforsorg. Det maa herved iagttages, at Flertallet af Børneværnsudvalgets Pladser beklædes af Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, samt at Formanden for det sociale Udvalg skal være Formand for eller Medlem af Børneværnsudvalget. Samtidig med Valg af Børneværnsudvalgsmedlemmer og efter samme Regler vælges tillige et Antal Suppleanter, der træder i Medlemmernes Sted, naar disse er forhindret i at deltage i enkelte Møder eller ophører at være Medlemmer af Børneværnsudvalget. — Ved Administrationen af Børneværnet skal Børneværnsudvalget følge de i § 87 indeholdte Regler.

3) Til Hjælp ved det sociale Udvalgs Administration kan Kommunalbestyrelsen efter Udvalgets Indstilling søge Bistand hos særlig sagkyndige eller interesserede, der som frivillig Medhjælp knyttes til Administrationen, særlig til Hjælp ved Børneforsorgens Gennemførelse, det almindelige Tilsyn med Foranstaltninger i Henhold til Loven eller til andet Arbejde, hvor speciel Sagkundskab er af Værdi. Endvidere kan Kommunalbestyrelsen til Administrationen knytte faste eller honorarlønnede Funktionærer (Kontorpersonale, Undersøgere, Sygeplejere, Anstaltsfunktionærer o. s. v.). For at opnaa den hensigtsmæssigste Løsning af de

31 Aug.
Nr. 475.

til den offentlige Forsorg henlagte Opgaver gennem det mest formaalstjenlige Samarbejde imellem det sociale Udvalg og de til Administrationen knyttede frivillige Medhjælpere og Funktionærer kan Kommunalbestyrelsen udfærdige en Instruks angaaende dette Samarbejde og om Medhjælpernes og Funktionærernes Opgaver. Saavel frivillige Medhjælpere som Funktionærer bør i givet Tilfælde kaldes til Deltagelse i Udvalgets Møder, men der kan ikke tillægges dem Stemmeret eller besluttende Myndighed.

§ 28. ¹⁾ I Købstæderne og i de Landkommuner, der enten har over 3 000 Indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst 2 000 Indbyggere, skal der til Administrationen af den offentlige Forsorg knyttes et Kontor, *Socialkontoret*, med daglig Ekspeditionstid.

²⁾ I hver Kommune skal der, efter nærmere af Arbejds- og Socialministeren udarbejdede Regler, føres en *Registrant* eller indrettes et *Kartoteksystem* med Oplysning om de understøttedes Personalia, Hjælpens Art og Størrelse m. v.; forsaavidt der i Kommunen etableres et Samarbejde med andre offentlige eller private Institutioner med sociale eller velgørende Formaal gennem Oprettelse af et Centralkontor, et Oplysningskontor eller lignende, skal dette henlægges under Socialkontoret.

§ 29. Hvor Hjælpens Art eller Størrelse ikke efter det følgende paa Forhaand er fastsat, men helt eller delvis fastsættes efter Skøn, drager det sociale Udvalg Omsorg for, at ingen trængende savner det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde.

§ 30. ¹⁾ Hvor Hjælpen ikke paa Forhaand efter denne Lov er givet med Trangstiltældets Art, er det sociale Udvalg i Udøvelsen af sit Skøn over Forsørgelsesmaaden frit stillet med de i det følgende fastsatte Undtagelser.

²⁾ Ved Afgørelsen af Forsørgelsesmaaden bliver i første Række at tage Hensyn til den trængendes Tarv og til hans Mulighed for senere at eksistere ved egen Hjælp. Som Følge heraf kan der, hvor Forholdene taler derfor, og det

31 Aug. derved sandsynliggøres, at Trangen ikke bliver af mere
Nr. 475. vedvarende Karakter, ydes Tilskud til Anskaffelse af Værk-
tøj, Rulle, Symaskine eller andre Arbejdsredskaber til for-
holdsvis mindre Beløb, hvorimod det er udelukket at yde
Hjælp til Indkøb af Bohave paa Afbetalingskontrakt eller
til Oprettelse eller Overtagelse af egentlige Forretninger eller
Bedrifter; det er ligeledes udelukket at yde Hjælp til Be-
taling af Gæld, herfra dog under særlige Omstændigheder
undtaget Husleje og Prioritetsrenter, naar en trængende
derved kan bevare sin Bolig.

3) Det er forbudt at sætte en trængendes Anbringelse
i Pleje til offentlig Licitation, og Understøttelse i Hjem-
met gaar, hvor Forholdene tillader dette, forud for Anbrin-
gelse i Pleje eller Indlæggelse i Forsørgelsesanstalter. Hvor
særlige Forhold taler derfor, er Kommunalbestyrelsen be-
rettiget til at yde Hjælpen som Naturalforplejning i Stedet
for i kontante Tilskud.

4) Det sociale Udvalg kan i Sygdomstilfælde med Læ-
gens Samtykke indlægge enhver personlig understøttet
paa Sygehus, Alderdomshjem, Plejestiftelse eller i en For-
sørgelsesanstalts Sygeafdeling; men ingen kan tvinges til
at lade sig underkaste nogen Operation, der kan medføre
Fare for hans Liv eller Førlighed. Udskrivning fra Syge-
hus m. v. af en mod det sociale Udvalgs Kaution henlig-
gende Patient maa først ske efter 24 Timers Varsel overfor
Udvalget.

5) Det sociale Udvalg kan med Kommunalbestyrelsens
Samtykke bestemme, at en understøttet Person, hvis
Trang skyldes, at han har undladt at udfolde rimelige Be-
stræbelser for at skaffe sig Arbejde, men hvis Forhold dog
ikke er af en saadan Karakter, at han i Medfør af Reglerne
i Forsorgslovens Kapitel XXV om forsømmelige Forsør-
gere kan anbringes paa en Arbejdsanstalt, for den ud-
betalte Understøttelse skal udføre Arbejde for Kommu-
nen, der er egnet til Opretholdelse eller Generhvervelse af
hans Arbejdsevne og Arbejdsvillie. Understøttelsen om-
sættes da til et Arbejdsvederlag og træder i Stedet for

dette saaledes, at der for det ydede Arbejde beregnes den 31 Aug. i § 4, Stk. 4, 1ste Pkt., jfr. Stk. 6, 1ste Pkt., i Lov Nr. 284 Nr. 475. af 30. Juni 1941 om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse fastsatte Løn. Ved Bortfald af eller Ændring i den nævnte Lønbestemmelse fastsættes den Løn, der vil være at beregne for det omhandlede Arbejde, af Arbejds- og Socialministeren i Overensstemmelse med de Principper, som den fornævnte Lønbestemmelse er Udtryk for. Den saaledes til Arbejdsvederlag omsatte Understøttelse medfører ikke Retsvirkninger af nogen Art for Modtageren. Saafremt vedkommende under det omhandlede Arbejde har lagt en aabenbar Arbejdsuvillie for Dagen, vil det udbetalte Vederlag fra det Tidspunkt, Beslutning herom træffes, dog være at betragte som Fattighjælp med de i § 306 omhandlede Virkninger og vil kunne kræves tilbagebetalt i Overensstemmelse med Reglerne i § 301. Det Arbejde, der paa fornævnte Maade udføres af de understøttede, skal være af en saadan Art, at det ikke paa det givne Tidspunkt vilde egne sig til Udførelse med normalt lønnet Arbejdskraft og ej heller med Tilskud i Henhold til Beskæftigelseslovgivningen. Indberetning om det Arbejde, der udføres, indsendes til Arbejds- og Socialministeriet. Finder Arbejds- og Socialministeriet, at det iværksatte Arbejde ikke opfylder de foran fastsatte Betingelser, kan den til Arbejdsvederlag omsatte Understøttelse ikke anmeldes til mellemkommunal Refusion eller Refusion fra en retlig Opholdskommune, ligesom der heller ikke for denne kan faas Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond.

§ 31. 1) Ægtefolk, der efter deres Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, og som derfor henvises til en Forsørgelsesanstalt, skal, forudsat at de fører et roligt og hæderligt Liv, som Regel bo sammen og maa i hvert Fald kun i kortere Tid bo hver for sig, medmindre Adskillelse ønskes af en af Parterne selv.

2) Angaaende Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre eller en af disse, gælder Reglerne i Afsnit II.

31 Aug. § 32. I Alderdomshjem, Syge- eller Plejestiftelser
Nr. 475. eller paa en Arbejdsanstalts Forsørgelsesafdeling, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, maa Børn kun rent midlertidig optages, og i intet Tilfælde maa der indlægges Personer, som ved Ufordragelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller lign. kan befrygtes at ville volde Forstyrrelse eller give slet Eksempel.

§ 33. Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse at drage Omsorg for en forsvarlig Ordning af *Sygeplejen i Kommunen*. Eventuelt kan der sluttes Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger, Nabokommuner eller lign. Ordningen skal godkendes for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for de andre Kommuners Vedkommende af Arbejds- og Socialministeren.

§ 34. 1) Arbejds- og Socialministeren — for Landkommuners Vedkommende Amtsraadet — kan paalægge Kommunalbestyrelsen i Kommuner med over 4 000 Indbyggere at opføre eller indrette et *Alderdomshjem* til Optagelse af de Personer, der nyder Aldersrente, men som er saa gamle, svagelige eller svækkede, at de ikke kan bo for sig selv eller anbringes i privat Pleje.

2) Til et Alderdomshjem skal være knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue, beregnet paa dem af Hjemmets Beboere, der tiltrænger egentlig Sygebehandling, men som ikke egner sig til Indlæggelse paa Hospital eller paa Amtsplejestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39.

3) I mindre Kommuner kan der til en forsvarlig Ordning af den i Stk. 1—2 omhandlede Forsorg sluttes Overenskomst med en eller flere Nabokommuner eller med Bestyrelsen for et eller flere private Alderdoms- eller Sygehjem, dog at den nærmere Ordning skal godkendes, for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for de øvrige Kommuners Vedkommende af Arbejds- og Socialministeren. Indlæggelsen af en Person paa et udenfor Kommunen værende privat Alderdomshjem kan ikke ske imod paagældendes Villie.

§ 35. ¹⁾ Det paahviler enhver Købstadkommune at drage Omsorg for, at det fornødne Antal Pladser i *Optagelseshjem for Børn* staar til Raadighed for Kommunen til midlertidig Anbringelse af Børn, som skal anbringes af Børneværnsudvalget i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. IX. Dette kan ske ved, at der træffes Aftale med et privat, anerkendt Optagelseshjem i eller udenfor Kommunen, eller ved, at Kommunen selv opfører eller indretter et saadant Optagelseshjem. 31 Aug.
Nr. 475.

²⁾ Den af Kommunen truffne Ordning til Opfyldelse af Kommunens Forpligtelse efter Stk. 1 skal godkendes af Arbejds- og Socialministeren.

§ 36. ¹⁾ Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse inden 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at have sikret Kommunen Ret til i fornødent Omfang at disponere over Pladser paa en kommunal *Arbejdsanstalt*. Forpligtelsen paahviler dog, forsaavidt angaar Landkommunerne, vedkommende Amsraad. Saafremt der i denne Anledning sluttet Overenskomst mellem flere Amts- eller Købstadkommuner, skal den forelægges Arbejds- og Socialministeren til Godkendelse.

²⁾ Til enhver Arbejdsanstalt knyttes en Forsørgelsesafdeling med en eller flere Sygestuer, beregnet paa dem af Afdelingens Beboere, der tiltrænger egentlig Sygebehandling, men som ikke trænger til eller egner sig til Indlæggelse paa Hospital eller paa Amtsplejestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39.

³⁾ Forinden en Arbejdsanstalt tages i Brug, skal Arbejds- og Socialministeren have godkendt denne; det skal herved iagttages, at de nu bestaaende Arbejdsanstalter (Fattiggaarde) saa vidt muligt anvendes.

§ 37. ¹⁾ I enhver Amsraadskreds, i København, paa Frederiksberg og i enhver Købstad kan der efter Amsraadets eller vedkommende Kommunalbestyrelses Bestemmelse opføres eller indrettes et *kommunalt Fødehjem* med tilhørende Plejeafdeling til Brug for ubemidlede Personer indenfor det for Fødehjemmet bestemte Omraade.

31 Aug. 2) Forinden et kommunalt Fødehjem, der ikke er et
Nr. 475. Led i et almindeligt Sygehus, tages i Brug, skal Arbejds-
og Socialministeren have godkendt dette.

3) Forsaavidt et kommunalt Fødehjem ønskes indrettet til ogsaa at modtage andre end de i Stk. 1 nævnte Barselpatienter, skal det paases, at den fastsatte Takst maa anses for tilstrækkelig til at dække den deraf foranledigede Udgift, saavel med Hensyn til Etableringen som til Driften.

4) Et kommunalt Fødehjem maa ikke optage Barselpatienter, der ifølge Lægeerklæring trænger til eller ved Optagelsen skønnes at trænge til egentlig Hospitalsbehandling, og ingen Patient maa modtages, før Fødselen ifølge Attest fra en Læge eller en autoriseret Jordemoder eller ifølge en ved Optagelsen foretagen Undersøgelse maa antages at være umiddelbart forestaaende.

5) Udskrivning af et kommunalt Fødehjem skal normalt ske fra 11 til 14 Dage efter Fødselen; men en Patient, der er særlig svækket, eller hvis Hjem eller Arbejde er saaledes, at det efter en Undersøgelse af Forholdene skønnes at ville være uforsvarligt straks at lade hende vende tilbage til disse Forhold, kan med Barnet overflyttes til Fødehjemmets Plejeafdeling, hvor Opholdet kan udstrækkes til højst 6 Uger efter Fødselen. Den fornævnte Undersøgelse foretages af det sociale Udvalg i Barselpatientens Opholdskommune, hvorefter Udvalget træffer Bestemmelsen. Hvor Fødehjemmets Læge skønner, at Udvalgets Afgørelse af rent lægemæssige Grunde maa anses uforsvarlig, kan han forlange Sagen forelagt Amtslægen — i København Stadslægen —, hvis Afgørelse dog af Udvalget kan indannes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 38. Ved Afgørelsen af en Kommunes *Indbyggerantal* i Henhold til denne Lov kommer kun de ved den sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

§ 39. 1) I ethvert Amt kan der indrettes en eller flere *Plejestiftelser for kronisk syge*. Flere Amter kan med Arbejds- og Socialministerens Godkendelse af Ordningen slutte Overenskomst om Indretning af en fælles Stiftelse. Hvor Ar-

bejds- og Socialministeren skønner, at Forsorgen med Hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med Hensyn til, at Udgifterne ved Forsorgen er unødvendig store, kan han paabyde, at Amtet træffer de fornødne Foranstaltninger i Henhold til foranstaaende. 31 Aug. Nr. 475.

2) De i Stk. 1 omhandlede Plejestiftelser er beregnet paa at modtage saadanne særlig daarligt stillede kronisk syge eller Invalider, som er for besværlige at pleje i et privat Hjem, et Alderdomshjem eller en Arbejdsanstalts Sygeafdeling, og som paa den anden Side ikke anses for egnet til Behandling paa et almindeligt Sygehus eller paa de af Staten drevne eller godkendte Anstalter til Behandling af Patienter med særlige Arter af Sygdomme.

3) Som Følge af det anførte kan i en Amtspjestiftelse for kronisk syge ikke optages Personer, der er i højere Grad sindssyge, Epileptikere eller aandssvage eller lidende af de i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme Nr. 138 af 10. Maj 1915 omhandlede Sygdomme, ligesom Patienter, der er lidende af Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved, kun maa modtages, forsaavidt og saa længe Sygdommen ikke egner sig til Behandling paa et statsanerkendt Tuberkulosehospital eller Sanatorium; selv i saa Fald maa de kun optages, forsaavidt der er knyttet en særlig for lungetuberkulose indrettet Afdeling (Plejehjem) til Stiftelsen, og dette Plejehjem har opnaaet Anerkendelse i Henhold til Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling.

4) En Amtspjestiftelse for kronisk syge maa ikke være beregnet paa færre end 20 Patienter, og Arbejds- og Socialministeren skal paase, at de paatænkte Plejestiftelser er tilstrækkelig store, og at Beliggenheden er saa central og praktisk som muligt.

§ 40. 1) Arbejds- og Socialministeren paaser, at der findes det fornødne Antal *Tvangsarbejdsanstalter* med en i Forhold til hver Anstalts Omraade tilstrækkelig Plads til at modtage de Personer, som i Medfør af denne Lov skal anses med Tvangsarbejde eller modtage offentlig Hjælp

31 Aug. gennem Anbringelse paa Tvangsarbejdsanstalt. Arbejds-Nr. 475. og Socialministeren træffer nærmere Bestemmelse om Anstalternes Beliggenhed og om, hvilket Omraade hver enkelt Anstalt skal omfatte, og afgør derhos, hvorvidt de bestaaende Tvangsarbejdsanstalter kan benyttes.

2) Pligten til at oprette de nævnte Anstalter paahviler de Amter (Amtskommuner og Købstæder), for hvilke Anstalten er bestemt. Flere Amter kan med Arbejds- og Socialministerens Godkendelse slutte Overenskomst om Indretning af en fælles Tvangsarbejdsanstalt.

§ 41. 1) Arbejds- og Socialministeren kan meddele Godkendelse af *Arbejdskolonier* paa de i det følgende anførte Betingelser.

2) Ved en Arbejdskoloni forstaas i denne Forbindelse en af private — Forening eller Enkeltmand — oprettet og dreven Virksomhed, der ikke har Interessenternes økonomiske Vinding som Formaal, men som er oprettet i velgørende Hensigt for at vænne arbejdsføre Personer, der paa Grund af Hang til Omstrejfen, Betleri, Drikkeri eller lign. mangler Arbejdslyst, til regelmæssigt Arbejde og en rolig, ædruelig Livsførelse.

3) For at opnaa Statsanerkendelse maa en Arbejdskoloni være knyttet til et isoleret beliggende Landbrug med dertil hørende Skov- eller Havebrug samt de for de almindeligste Haandværk og særlig egnede Smaaindustrier fornødne Værksteder.

4) Planer, Reglementer og Vedtægter for Arbejdskolonier samt Bestyrelsens Sammensætning skal godkendes af Arbejds- og Socialministeren.

5) Det bliver paa de aarlige Finanslove at afgøre, om og i hvilken Udstrækning der kan ydes en statsanerkendt Arbejdskoloni Statsstøtte.

§ 42. 1) Arbejds- og Socialministeren kan meddele Godkendelse af det Antal *Afvænningshjem for Alkoholister* (Drankerasyler), som skønnes nødvendige for at skaffe Plads til dem, der af eller ved det offentlige ønskes indlagt i Henhold til denne Lov.

2) Det bliver paa de aarlige Finanslove at afgøre, om 31 Aug. og i hvilken Udstrækning der kan ydes Statsstøtte til et Nr. 475. statsanerkendt Afvænningshjem, som særlig optager ubemidlede Patienter, og hvis Takster efter en Undersøgelse af Hjemmets hele Økonomi og Regnskabsvæsen er godkendt af Arbejds- og Socialministeren.

§ 43. 1) Naar et af de i foregaaende Paragraffer omhandlede Hjem eller Anstalter agtes anlagt, nedlagt, forandret eller udvidet, indsendes behørig Overslag og Beskrivelser samt øvrige fornødne Oplysninger til vedkommende Myndigheds Godkendelse.

2) For samtlige de i §§ 34—42 nævnte Anstalter og Hjem skal der forefindes *reglementariske Bestemmelser* om deres Belægning og Benyttelse, Takster, Bestyrelse og dennes Myndighed overfor Beboerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning m. v. Der skal derhos i Reglementerne optages Bestemmelser om disciplinære Straffe og om Sikringsmidler, der ikke maa gaa udover de i §§ 47 og 48 i Borgerlig Straffelov givne Rammer, bortset fra, at det i Reglementer for Arbejdskolonier, Arbejdsanstalter og Tvangsarbejdsanstalter kan bestemmes, at grove Ordensforseelser, derunder Flugt fra paagældende Anstalter eller Bortgang uden Tilladelse, med Samtykke af den Myndighed, der har indlagt vedkommende, kan straffes med Hensættelse til Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder. Reglementerne indsendes til Godkendelse af Arbejds- og Socialministeren, og et efter Ministerens Skøn passende Uddrag af Reglementet ophænges i vedkommende Hjem eller Anstalt paa en saadan Maade, at Beboerne let kan gøre sig bekendt med Indholdet.

3) Kommunalbestyrelserne er underkastet Amtmandens *Tilsyn* med, hvorledes den praktiske Ordning af Forsørgelsen i Henhold til denne Lov er gennemført. Paa Landet kan dertil benyttes Bistand af Amsraadets valgte Medlemmer. Amtmanden skal mindst 1 Gang aarlig tilse hver af de omhandlede indenfor Amtet beliggende Anstalter og Hjem.

31 Aug.
Nr. 475.

4) Amtmændene er indenfor deres Omraade berettiget til og i givet Tilfælde forpligtet til at gribe ind, naar de kommer til Kundskab om Forhold, der er i Strid med Lovens Regler eller med de Forudsætninger, paa hvilke disse bygger. Det er herunder de nævnte Myndigheders Pligt, at træffe de fornødne Foranstaltninger overfor en Kommune, der enten ikke forsørger en trængende paa forsvarlig Maade, eller som ikke udviser en forsvarlig Økonomi med Hensyn til Udgifter til den offentlige Forsorg.

§ 44. 1) Enhver, der søger eller kræver Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i de Undersøgelser, Forklaringer m. v., der er nødvendige for at konstatere, om de af Loven udkrævede Forudsætninger for Hjælpens Tilstaaelse eller Refusion eller om de af det sociale Udvalg lovlig fastsatte Betingelser for Tilstaaelse af Hjælpen er til Stede. Kan de i disse forskellige Henseender fornødne Oplysninger ikke tilvejebringes sikkert paa anden Maade, kan de søges tilvejebragt gennem Politiet eller om fornødent under et Forhør ved Undersøgelsesret; de herigennem tilvejebragte Oplysningers Beviskraft vil iøvrigt afhænge af Sagens nærmere Beskaffenhed i det enkelte Tilfælde under særligt Hensyn til den afhørtes Troværdighed, nøjere Kendskab til eller Erindring om det omspurgte Forhold, hans Interesse i Sagen o. s. v.

2) Enhver, der modtager Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i det Tilsyn og den Kontrol, der udkræves for at konstatere, om Lovens Formaal med den enkelte Hjælp maa anses for opnaaet.

3) Med Hensyn til Sager, der henhører under Afsnit II, gælder de særlige Regler i §§ 92 og 93.

4) Forsaavidt det sociale Udvalg anser det for nødvendigt til Konstatering af Rigtigheden af de af en trængende afgivne Forklaringer, vil Udvalget kunne rette Henvendelse til en Arbejdsgiver med Forespørgsel om, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Tidsrum vedkommende trængende har været beskæftiget hos den paagældende Arbejdsgiver, og hvilken Løn han herved har indtjent.

5) Udviser en Arbejdsgiver Forsømmelighed ved Besvarelsen af saadanne fra et socialt Udvalg modtagne Forespørgsler, straffes han med Bøde, der tilfalder Statskassen. 31 Aug. Nr. 475.

§ 45. 1) Ingen offentlig understøttet kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor sin Opholdskommunes Grænser, hvor denne Lov hjemler eller forudsætter, at dette kan ske, eller hvor den til Formaalet svarende Forsorg i modsat Fald ikke eller kun ved væsentlig forøgede Udgifter vilde kunne finde Sted.

2) Vægrer en trængende sig ved at modtage Hjælpen i den Form eller paa det Sted, det sociale Udvalg i Henhold til denne Lov bestemmer, kan han vel indanke Afgørelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 50, men han maa indtil videre rette sig efter det sociale Udvalgs Bestemmelser, og vil han ikke dette, kan han afvises eller, hvis han allerede modtager Hjælp, henvises til at modtage denne som Kommunehjælp efter Udvalgets Skøn, jfr. § 30.

3) Hvis Udvalget i Henhold til det i Stk. 2 anførte er berettiget til at lade paagældende indlægge i en Forsørgelsesanstalt, kan om fornødent Politiets Bistand til hans Anbringelse kræves, og det samme gælder for de i § 30, Stk. 4, nævnte Tilfældes Vedkommende.

§ 46. 1) Den trængende, som er anbragt paa en Arbejdskoloni, en Arbejdsanstalt eller en Tvangsarbejdsanstalt, er forpligtet til ogsaa udenfor Anstalten efter Bestyrelsens Bestemmelse at udføre ethvert Arbejde, som ikke overstiger hans Evner og Kræfter. Dog kan han ikke mod sin Villie udlejes til Arbejde for private. Regler om Arbejdsvederlag skal fastsættes i Reglementerne.

2) Ingen, der forsørges som i Stk. 1 angivet, maa uden Ledelsens Samtykke forlade det Sted, hvor han er anbragt.

§ 47. 1) Overfor den trængende, der forsørges eller understøttes udenfor de i §§ 34—42 nævnte Anstalter eller Hjem, kan de i § 43, Stk. 2, nævnte Disciplinærstraffe eller Sikringsmidler ikke anvendes, men kun Reglerne i den almindelige borgerlige Straffelovgivning.

31 Aug. 2) Tilsnigelse af Hjælp ved løgnagtige Meddelelser eller
 Nr. 475. Fordølgelse af Oplysninger af væsentlig Betydning straffes
 som Bedrageri, medens en efter Forholdene afpasset mindre
 Straf kommer til Anvendelse, naar en Person tilsniger sig
 Hjælp af væsentlig anden Art, end der ellers kunde til-
 komme ham.

3) Afgivelse af falske eller urigtige Forklaringer ved-
 rørende Spørgsmaal, der er af væsentlig Betydning for Af-
 gørelser i Henhold til denne Lov, derunder efter Omstændig-
 hederne Meddelelse af Underskrift paa en over vedkommende
 optagen eller foreløst Politirapport eller Forsørgelsesafhø-
 ring eller lign., der indeholder falske Oplysninger, straffes
 efter Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs Kap. 17.

4) Den, der udviser grov Uagtsomhed med Hensyn til
 de overfor offentlig Myndighed meddelte Oplysninger eller
 afgivne Forklaringer af væsentlig Betydning ved Afgørelser
 i Henhold til denne Lov, straffes med Bøde.

§ 48. 1) Forsaavidt en Person i Anledning af Over-
 trædelse af § 47, Stk. 2 og 3, er idømt Straf, vil den tilsnegne
 Hjælp være at betragte som Fattighjælp.

2) Den, der for et saadant Forhold er idømt Straf af
 Fængsel i 3 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikker-
 hedsforvaring, kan i 5 Aar fra den endelige Doms Afsigelse
 kun erholde Fattighjælp.

3) Er lavere Straf idømt, kan han, forsaavidt Forseel-
 sen er begaaet i egen Forsørgelsessag, ikke i det første Aar
 opnaa anden Hjælp end Fattighjælp.

4) Den, der med Urette har oppebaaret Ydelser i Hen-
 hold til denne Lov, er forpligtet til at tilbagebetale disse i
 Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler,
 medmindre der maatte foreligge en undskyldelig Vildfarelse
 fra hans Side.

§ 49. 1) Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs Kap.
 16 om *Forbrydelser* i offentlig Tjeneste eller Hverv finder
 Anvendelse paa alle Personer, der deltager i *Administra-*
tionen af denne Lov, saaledes at Undtagelsesbestemmelsen
 i § 156, 2det Pkt., i Borgerlig Straffelov ikke anvendes paa
 vedkommende Personer.

2) Viser det sig, at en *Kommune* ved begaaede *Misligheder* er blevet befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, skal Arbejds- og Socialministeren bestemme, i hvilket Omfang paagældende *Kommune* desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse, og i hvilket Omfang der i den Anledning skal søges Regres hos de Personer, der er Skyld i Misligheden. Saafremt de erstatningspligtige Personer ikke vil bøje sig for Ministeriets Afgørelse, skal Kommunalbestyrelsen lade denne prøve ved Domstolene og er berettiget hertil i alle Tilfælde.

31 Aug.
Nr. 475.

§ 50. 1) *Klager* over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov trufne Afgørelser kan ikke af den private indbringes for Domstolene, jfr. § 52, men forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelser atter kan indankes for Arbejds- og Socialministeren. I København og Frederiksberg forelægges *Klager* fra de private for Arbejds- og Socialministeren, og en lignende Ordning kan af Ministeren godkendes for andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning. Med Hensyn til *Klager* over de af Børneværnsudvalget i Medfør af Afsnit II iværksatte Børneværnsforanstaltninger gælder Reglerne i § 90, jfr. § 107.

2) De private er ligeledes berettiget til at klage til Amtmanden, og forsaavidt angaar de i Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner til Arbejds- og Socialministeren, hvis vedkommende Kommunalbestyrelses Afgørelse efter deres Opfattelse trækker i Langdrag, uden at dette retfærdiggøres ved Mangel paa Oplysninger, der er fornødne for Sagens Afgørelse.

3) Saafremt Amtmandens Afgørelse af en af de i Medfør af Stk. 1 indgivne *Klager* ikke foreligger i Løbet af højst 1 Maaned, skal Amtmanden i Afgørelsen angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Som Følge heraf skal Amtmanden, hvis han, forinden Afgørelsen træffes, finder det fornødent at indhente nærmere Oplysninger fra kommunale

31 Aug. Myndigheder eller andre, i Skrivelsen angive, inden hvilken Nr. 475. Tidsfrist Svaret skal foreligge, og Svaret skal da, forsaavidt det først indløber efter den foreskrevne Frist, angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Er Klageren ikke tilfreds med Amtmandens Angivelse af Grundene til en eventuel Forsinkelse, kan han særskilt indanke dette Spørgsmaal for Arbejds- og Socialministeren.

4) Indankning til Arbejds- og Socialministeren i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf skal, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger, ske inden 1 Maaned efter Amtmandens Afgørelse.

§ 51. 1) Uenighed *mellem Kommuner* om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overøvrigheds-kreds, hvortil den Kommune, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, hører. Forsaavidt Forpligtelsen menes at paahvile en af de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner, forelægges Sagen for Arbejds- og Socialministeren.

2) Hvor intet andet er fastsat, kan Amtmandens Afgørelser indankes for Arbejds- og Socialministeren. Naar ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger, maa Indankning ske inden 1 Maaned efter Afgørelsen.

§ 52. 1) Arbejds- og Socialministeren er den *øverste administrative Myndighed* i Forsørgelsessager.

2) Arbejds- og Socialministeren skal meddele Klageren Afgørelse i enhver Sag, der indankes for ham. Hvis Afgørelsen ikke foreligger inden 3 Maaneder, skal de nærmere Grunde til Forsinkelsen oplyses. Enhver Afgørelse skal begrundes, derunder ved Henvisning til den Lovbestemmelse, i Kraft af hvilken den er truffet, og Ministeriet er forpligtet til snarest muligt i Ministerialtidende at offentliggøre enhver Afgørelse, der skønnes at være af almindelig Interesse, eller som kan tjene til Vejledning for de underordnede Myndigheder i deres Forvaltning af denne Lov.

3) De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov trufne Afgørelser kan kun indbringes for Domstolene (vedkommende Landsret), naar Admini-

strationen formenes at være gaaet udenfor Lovens Rammer eller Forudsætninger eller iøvrigt at have tiltaget sig en Myndighed, som det ifølge Loven ikke kan være tilsigtet at lægge i den retsanvendende Administrations Hænder. Det er dog en Forudsætning for en Sags Indbringelse for Domstolene i Henhold til denne Lov, at dennes Afgørelse er af aktuel Betydning, idet almindelig Retsbelæring eller almindelig Vejledning i Lovens Forstaaelse kun kan meddeles af administrative Myndigheder.

31 Aug.
Nr. 475.

Kapitel IV. Om Hjælpens Ydelse og Refusion samt om Regnskabsvæsenet.

Opholdskommunens Forpligtelser.

§ 53. 1) Naar en trængende henvender sig til sin Opholdskommune om Hjælp, og Henvendelsen skønnes begrundet, paahviler det denne at træde til, uanset hvorvidt den trængende har fast Bopæl i Kommunen, og uanset om Udgifterne ved Hjælpen eventuelt skal bæres af en anden Kommune som retlig Opholdskommune i Henhold til §§ 55 og 60—63; hvis vedkommende har Forsørgelsessted i en anden Kommune, vil han dog undtagelsesvis kunne henvises til Hjælp af sidstnævnte Kommune, forsaavidt den deraf følgende Udsættelse med Hjælpens Ydelse ikke vil være til Skade for ham, og forsaavidt han uden større Besvær vil kunne henvende sig til sidstnævnte Kommune. Den Kommune, som herefter skal yde Hjælpen, skal, saa længe dens Forpligtelser som Opholdskommune vedvarer, jfr. § 55, Stk. 1, optage de fornødne Afhøringer m. v., foretage Undersøgelser, indhente de forskelligartede Oplysninger, bestemme Forsørgelsesmaaden og Hjælpens Art eller Størrelse, føre Tilsyn med dens Anvendelse og i det hele gennemføre Administrationen efter de almindelige Regler i Kap. III eller efter de særlige Regler om Behandlingen af hvert enkelt Trangtilfælde i Henhold til de følgende Kapitler.

2) Hvis den ydede Hjælp i Henhold til Loven helt eller delvis medfører Erstatningspligt fra en privat Forsørger,

31 Aug. jfr. herved § 15, paahviler det endvidere Opholdskommunen Nr. 475. at foretage de til Inddrivelse af Erstatning eller til Indkrævning m. v. af Underholdsbidrag fornødne Skridt, dog at den har Krav paa Bistand fra Myndighederne i Forsørgerens Opholdskommune.

3) Omvendt paahviler det den faktiske Opholdskommune, saa længe dens Forpligtelser vedvarer, paa begrundet Henvendelse fra andre Kommuner at drage Omsorg for, at den den trængende paahvilende legale Forsørgelsespligt saa vidt muligt opfyldes, eventuelt at der paalægges ham Underholdsbidrag i Medfør af Reglerne i Kap. I.

4) De Beløb, som er indgaaet i Henhold til Stk. 2—3, samt Beløb, der forskudsvis er udbetalt af det offentlige i Henhold til Reglerne i Kap. XV, skal, forsaa vidt og i den Udstrækning disse forskellige Beløb tilkommer det offentlige paa den Persons Vegne, til hvem Hjælpen er ydet, af vedkommende Opholdskommune fradrages i de samlede Udgifter, før Regning over disse sendes andre, refusionspligtige Myndigheder.

§ 54. 1) Det sociale Udvalg i Opholdskommunen skal drage Omsorg for, at den trængende, naar der stilles Kautions eller bevilges Understøttelse, som er Genstand for Refusion, eller naar der rejses Spørgsmaal om Understøttelse fra Staten, straks underkastes en *Afhøring* eller udfylder en af Arbejds- og Socialministeren godkendt Blanket til Oplysning om:

1) Navn, Alder og Fødselssted samt for gifte Personers, fraskiltes, Enker eller Enkemænds Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted, eventuelt Datoen for Ægteskabets Opløsning;

2) indfødsretlige Forhold;

3) Opholdssted og den nærmere Karakter af dette;

4) om han i Løbet af de sidste 5 Aar har modtaget offentlig Hjælp, samt hvor og hvilken;

5) legale Forsørgelsespligter;

6) økonomiske Forhold og

7) de øvrige Oplysninger, der er af Betydning for at

afgøre, om Lovens Betingelser for Ydelsen af den ansøgte Hjælp i det enkelte Tilfælde er opfyldt. Udvalget skal være opmærksomt paa, at der ikke maa afkræves den trængende Oplysning om, hvorvidt han har været straffet, medmindre en saadan Oplysning er nødvendig i det foreliggende Tilfælde.

31 Aug.
Nr. 475.

2) De omhandlede nødvendige Oplysninger eller Forklaringer skal foreligge nedskrevet, dateret og saa vidt muligt forsynet med paagældende Forsørgers paa Tro og Love underskrevne Erklæring om, at de er i Overensstemmelse med Sandheden. Er Forklaringen optaget af det offentlige, skal den tillige forsynes med Underskrift af den, der har optaget Forklaringen, som skal være oplæst for og godkendt af den trængende (Forsørgeren), der derhos altid afkræves de Legitimationspapirer, som maatte være af Betydning til Bevis for Rigtigheden af de meddelte Oplysninger, og som han er i Besiddelse af.

3) Forsaa vidt paagældende ikke er i Besiddelse af et for Sagen nødvendigt Dokument, kan det ikke paalægges ham at fremskaffe det, men dette skal da til Brug for det offentlige udstedes vederlagsfrit af vedkommende kirkelige eller verdslige Myndighed. Den private egne Legitimationspapirer skal snarest efter Brugen tilbagesendes ham i anbefalet Brev eller afleveres til ham personlig.

4) Naar vedkommende trængende ikke har Forsørgelsessted i Opholdskommunen, paahviler det denne snarest og senest inden 14 Dage efter den første Hjælps Ydelse eller Kautions Afgivelse at anmelde Hjælpen for det sociale Udvalg paa Forsørgelsesstedet, der noterer Hjælpen, jfr. §§ 24, Stk. 1, Nr. 4, og 28, Stk. 2, og eventuelt giver Opholdskommunen de Oplysninger, der skønnes at være af Interesse ved Afgørelsen af Omfanget, Varigheden eller Lovligheden af Hjælp til paagældende.

5) Hvis vedkommende trængendes Forsørgelse paahviler en anden Person, og denne Forsørger har Forsørgelsessted i en anden Kommune, skal der tilgaa sidstnævnte Kommune Anmeldelse om Hjælpen.

31 Aug. 6) Hvis den trængende (dennes Forsørger) ikke har
 Nr. 475. Forsørgelsessted i nogen Kommune her i Landet, anmeldes
 Hjælpen direkte til Arbejds- og Socialministeriet.

§ 55. 1) De *Forpligtelser*, der paahviler en Kommune som Opholdskommune, *vedvarer* normalt, indtil det Trangstilfælde, der nødvendiggjorde Hjælpen, er behandlet til Ende.

2) Retlig Opholdskommune for Hjælp ydet til en Hustru er indtil Samlivets Ophævelse Ægteemandens retlige Opholdskommune og dette, uanset om hun har faaet Hjælp for Ægteskabet eller før Genoptagelsen af Samlivet.

3) Retlig Opholdskommune for Hjælp ydet

- a) et Ægtebarn, der samlever med begge Forældre, er Faderens retlige Opholdskommune,
- b) et Ægtebarn, der samlever med en af dets Forældre (Enke, Enkemand, fraskilt, separeret eller forladt), er dennes retlige Opholdskommune,
- c) et udenfor Ægteskab født Barn, der samlever med Moderen, er dennes retlige Opholdskommune,
- d) et Barn, der for privat Regning er anbragt i et anerkendt Opdragelseshjem, er Forsørgerens retlige Opholdskommune.

4) I andre Tilfælde end i Stk. 3 nævnt erhverver et Barn selvstændig retlig Opholdskommune.

5) Med Hensyn til Børn, der er undergivet Forsorg udenfor Hjemmet efter Reglerne i Afsnit II, paahviler, saa længe Forsorgen ikke er endeligt ophævet, Opholdskommunens Andel af de dermed forbundne Udgifter den Kommune, som var retlig Opholdskommune ved Forsorgens Begyndelse.

§ 56. Forsaavidt Opholdskommunen har udvist grovere Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til sine Forpligtelser i Henhold til §§ 53—54, fortaber den Retten til at kræve Refusion af den ydede Hjælp, medmindre den paa fyldestgørende Maade kan dokumentere, at de rigtige Oplysninger ikke vilde have haft nogen Betydning til Ændring af den trufne Afgørelse vedrørende Forsørgelsesmaaden, Hjælpens Art eller Størrelse m. v.

§ 57. ¹⁾ Opholdskommunen har ikke Krav paa Refusion fra andre Myndigheder for Udgifter til de i § 284 omhandlede Medlemskontingenter, for Udgifter til Administration, derunder Porto, Telegraf eller Telefon, for de i § 279, Stk. 3, nævnte Udgifter, for Udgifter til den i Kap. XXI omhandlede Hjælp eller for Udgifter til Ydelser, der som Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde efter den øvrige Lovgivning ikke behøvede at medføre Udgift for Kommunens Kasse. For Udgifter til Sygehuse eller Forsørgelsesanstalter har Kommunen kun Krav paa Refusion i Forhold til de for Indlæggelsen paa disse fastsatte Takster.

²⁾ Ved Begravelser, der sker for Kommunens Regning, erlægges ingen Betaling til Kirken.

§ 58. ¹⁾ *Genstand for Refusion* er iøvrigt enhver Understøttelse (herunder Udgifter i Henhold til Kap. VIII og Kap. IX), der af vedkommende Kommune er ydet eller afholdt indenfor de af Loven dragne Grænser og under Iagttagelse af de foreskrevne Regler.

²⁾ Saafremt en Kommune findes at afholde urimelig store Udgifter til Foranstaltninger i Henhold til Kap. VIII og Kap. IX eller til Foranstaltninger, med Hensyn til hvilke der kan være Tvivl om, hvorvidt de ligger indenfor Formaalet med Børneværnet, afgør Landsnævnet for Børneforsorg under Appel til Arbejds- og Socialministeren, om paagældende Udgift helt eller delvis kan anerkendes som Børneværnsudgift med Adgang til Refusion efter Reglerne i denne Lov.

³⁾ Har en Understøttelse bestaaet i Naturalydelser, jfr. herved § 30, Stk. 3, og der opstaar Tvivl eller Strid om disses Værdi, fastsættes denne af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune, som fordrer Refusion, henhører, for de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuners Vedkommende dog af Arbejds- og Socialministeren.

⁴⁾ De nævnte Myndigheder afgør ligeledes ethvert Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt en Understøttelse, der paatænkes ydet, eller som er ydet, kan anses for lovlig eller nødvendig,

31 Aug.
Nr. 475.

31 Aug. og om de beregnede eller anvendte Omkostninger kan anses Nr. 475. for passende. Amtmandens Afgørelse kan indankes for Arbejds- og Socialministeren.

⁵⁾ Hvis der ikke er Enighed indenfor det sociale Udvalg (Kommunalbestyrelsen) om, hvorvidt der er Hjemmel i Loven til at yde en ansøgt Hjælp, maa Ansøgningen ikke afslaaes, forinden Kommunen har faaet Afgørelse herfor af højere Myndighed.

§ 59. Af de Udgifter, som ifølge §§ 57—58 kan være Genstand for Refusion, bærer *Opholdskommunen*, medmindre Loven i enkelte Tilfælde bestemmer anderledes:

- 1) $\frac{3}{10}$ af den Del af Børnebidragene, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd eller for forældreløse Børn, og som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 2, refunderes af Staten;
- 2) $\frac{3}{10}$ af den Del af Udgifterne i Henhold til § 281, Stk. 1, som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 3, refunderes af Staten;
- 3) $\frac{1}{10}$ af Udgifterne til Hjælp til kronisk syge (§§ 247—249);
- 4) $\frac{3}{10}$ af samtlige øvrige Udgifter, i hvis endelige Afholdelse Opholdskommunen ikke udtrykkelig er fritaget for at deltage.

§ 60. Opholdskommunen, jfr. § 53, har dog Krav paa at erholde den en Opholdskommune i Henhold til § 59 paahvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune (den retlige Opholdskommune) efter Reglerne i §§ 61—63 i følgende Tilfælde:

1) saa længe paagældende for en anden Kommunes eller sin dør virkende Sygekasses Regning er anbragt i et i den faktiske Opholdskommune beliggende Alderdomshjem, Opdragelseshjem, Forsørgelsesanstalt, Plejestiftelse, eller lign. eller i et privat Plejehjem;

2) naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indkaldelse til Militærtjeneste, Indlæggelse i Sindssygehospital, Aandssvageanstalt, Epileptikerhjem, Tuberkulose-sanatorium eller andre lignende Anstalter eller Hjem eller i

offentlige eller private Sygehuse, i Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Jylland eller i lignende centrale Helbredelsesanstalter, samt naar Opholdet skyldes Anbringelse af en Mødrehjælpsinstitution. Forsaavidt særlige Forhold maatte bevirke, at en i en Kommune beliggende Anstalt eller Hjem, der ikke omfattes af foranstaaende Bestemmelse, paafører Kommunen Udgifter til Forsørgelse af Personer, der ikke iøvrigt er hjemmehørende i Kommunen, i et Omfang, der maa anses for uforholdsmæssig stort, og som ikke opvejes af de Fordele, som Kommunen paa anden Maade har af, at vedkommende Anstalt er beliggende i Kommunen, kan Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med de ledende kommunale Organisationer og Københavns Magistrat sidestille en saadan Anstalt eller Hjem med de i Iste Punktum omhandlede. Endvidere har Opholdskommunen Krav paa at erholde den en Opholdskommune paahvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune, naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold, fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom. En Forudsætning for, at Opholdskommunens Andel af Udgiften kan kræves refunderet i Henhold til foranstaaende, er det dog, at paagældende ikke samtidig har bevaret et Hovedhjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune; saadant Hovedhjemsted kan for en Ægttemands Vedkommende efter Omstændighederne ogsaa erhverves ved Familiens Flytning til hans faktiske Opholdskommune i Tiden mellem Indkaldelsen til Militærtjenesten, Indlæggelsen i Sindssygehospitalet o. s. v. og Ydelsen af offentlig Hjælp;

3) eller naar en Person faar udbetalt Kommunchjælp eller Fattighjælp i Form af Hjælp til Husleje, Underhold eller Flytning eller Hjælp efter Folkeforsikringslovens § 58, og det oplyses, at en tidligere Opholdskommune i Løbet af de sidste 3 Maaneder har udbetalt Hjælp af en af de nævnte Arter eller den i Kap. XXI omhandlede Hjælp.

31 Aug. Den tidligere Opholdskommunes Forpligtelse til at yde
Nr. 475. Refusion vedvarer, indtil der er forløbet et Tidsrum af 3
Maaneder, efter at den tilflyttede Kommune senest har
udbetalt Kommunehjælp eller Fattighjælp af en af de
nævnte Arter eller Hjælp efter Folkeforsikringslovens § 58.

§ 61. Den faktiske Opholdskommunes Refusionskrav efter § 60 have overfor den Kommune, som før Tilflytningen, ved den oprindelige Hjælps Ydelse, ved Trangens Opstaaen o. s. v. efter de almindelige Regler vilde være forpligtet til at træde til (den retlige Opholdskommune).

§ 62. 1) Den ved § 60, Nr. 1 og 2, hjemlede Ret til at kræve Refusion fra en anden Kommune for den Opholdskommunen paahvilende Andel af Udgifterne omfatter enhver Art af lovlig ydet Hjælp, der i Henhold til § 58 overhovedet kan være Genstand for Refusion, og tillige Udgifter til Medlemskontingenter.

2) Krav paa Refusion i Medfør af § 60, Nr. 3, omfatter lovlig ydet Hjælp af de i Bestemmelsen nævnte Arter med Undtagelse af den i Kap. XXI omhandlede Hjælp samt Hjælp til de i § 284 omhandlede Medlemskontingenter, der udbetales inden Udbetalingen af en af de i § 60, Nr. 3, nævnte Arter af Hjælp, for hvilken Kommunen har Krav paa Refusion.

§ 63. 1) Hvor den faktiske Opholdskommune mener sig berettiget til at gøre Opholdskommuneforpligtelsen gældende overfor en anden som den retlige Opholdskommune, paahviler det den under Refusionskravets Fortabelse snarest og senest inden 14 Dage efter den første Hjælps Ydelse eller Kautions Afgivelse at anmelde Sagen, ledsaget af de fornødne Oplysninger, for denne anden Kommune, som skal svare inden 1 Maaned.

2) Den faktiske Opholdskommune, der i Medfør af foranstaaende Regler har Krav paa Refusion fra en tidligere Opholdskommune, skal senest inden 6 Uger efter Regnskabsaarets Udløb have fremsendt saa vidt muligt specificeret Regning over de Udgifter, der kan være Genstand for

Refusion. Oversiddelse af denne Frist medfører Refusionskravets Fortabelse, medmindre der foreligger ganske særlige Omstændigheder, saasom at Omkostningerne ikke har kunnet opgøres, eller Kommunerne har truffet Aftale om, at Afregning skal kunne finde Sted efter Fristens Udløb. Refusionskrav vedrørende Hjælp efter Folkeforsikringslovens § 58, der paa Grund af, at Invalidforsikringsrettens Kendelse i Medfør af Folkeforsikringslovens § 48, Stk. 1, ikke har foreligget inden Fristens Udløb, først kan opgøres efter dette Tidspunkt, kan føres i Regning i det følgende Regnskabsaar. Det samme gælder, forsaavidt angaar de i § 62, Stk. 2, omhandlede Tilfælde, Udgifter til de i § 284 omhandlede Medlemskontingenter, naar Refusionskravet ikke har kunnet anmeldes inden Fristens Udløb paa Grund af, at Hjælp af en af de i § 60, Nr. 3, nævnte Arter, for hvilken Kommunen har Krav paa Refusion, først er ydet efter Fristens Udløb.

Statens Forpligtelser.

§ 64. 1) Af den Hjælp, som ifølge §§ 57—58 overhovedet kan være Genstand for Refusion, yder *Statskassen* Opholdskommunen

- 1) $\frac{7}{10}$ af Udgifter til Personer, som ikke har Indfødsret her i Landet, jfr. dog § 18, Stk. 2, og § 20, Stk. 4, samt til islandske Statsborgere, jfr. § 335, Stk. 2,
- 2) $\frac{4}{7}$ af Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd eller for forældrelose Børn,
- 3) $\frac{4}{7}$ af Udgifterne i Henhold til § 281, Stk. 1,
- 4) *fuld Refusion* af:

a. Udgifter til Personer, der forsørges her i Landet efter § 18, Stk. 2, § 20, Stk. 4, eller § 335, Stk. 2 i Slutningen, samt Udgifter i Medfør af § 24, Stk. 3,

b. Udgifter til forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag i Henhold til de i Kap. XV angivne Regler, jfr. dog § 201, Stk. 2, samt til forskudsvis Udbetaling af Bidrag efter §§ 235—37,

c. Udgifter efter § 283 samt

31 Aug. d. Udgifter vedrørende Børn, der i Henhold til Kap.
Nr. 475. IX er endeligt anbragt i anerkendte Skolehjem, Ungdoms-
hjem, Fredehjem eller de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte
Hjem samt ved anden Anbringelse udenfor Hjemmet af
Børn, der har været endeligt anbragt i saadanne Hjem,
i begge Tilfælde dog kun fra det fyldte 15de Aar at regne.

2) Endelig refunderer Staten fuldt ud Udgifterne til:

1) Personer, der som lidende af venerisk Sygdom tages
under Kur for offentlig Regning efter de særlige Regler
herom, og

2) Personer, der er taget under offentlig eller vederlags-
fri Behandling efter den særlige Lovgivning om epidemisk
eller smitsom Sygdom, derunder Lov om Foranstaltninger
til Tuberkulosens Bekæmpelse, jfr. § 262, Stk. 3. Herfra
undtages Udgifter til Behandling af Fnat, der refunderes
efter § 75. Med Hensyn til Udgifterne ved Foranstaltninger
til at hindre smitsomme Sygdommes Indførelse her i Riget har
det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 65. *Staten afholder direkte Udgifterne* ved Børns
Ophold i de af Staten drevne Opdragelseshjem efter det
fyldte 15de Aar og Udgifterne ved fast Lægetilsyn med Børn
anbragt i anerkendte Opdragelseshjem, jfr. § 162.

§ 66. 1) *Staten drager Omsorg* for Opdragelse, Under-
hold, Forsørgelse, Kur og Pleje for sindssyge, aandssvage,
Epileptikere, vanføre, lemlæstede, talelidende, blinde og
døvstumme, forsaavidt paagældende skal undergives An-
staltsbehandling enten paa en egentlig Statsanstalt eller en
statsanerkendt Anstalt eller af saadanne Anstalter under
vedvarende Tilsyn anbringes i kontrolleret Familiepleje.

2) Arbejds- og Socialministeren kan i Tvivlstilfælde
afgøre, i hvilket Omfang kontrolleret Familiepleje skal
knyttes til de forskellige Anstalter; for Sindssygehospitals
Vedkommende træffes Afgørelsen dog af Indenrigsmini-
steren efter forudgaaende Forhandling med Arbejds- og
Socialministeren.

§ 67. Arbejds- og Socialministeren bestemmer, i
hvilket Omfang og paa hvilke nærmere Betingelser de i

Henhold til Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 61, jfr. Lov Nr. 31 Aug. 58 af 14. Marts 1924, godkendte Anstalter efter denne Lovs Ikrafttræden kan sidestilles med eller erstatte Statsanstalter med Hensyn til Forsorgen for de i § 66 omhandlede Patienter, og i hvilken Udstrækning kontrolleret Familiepleje straks eller fremtidig kan anvendes af disse statsanerkendte Anstalter.

§ 68. Arbejds- og Socialministeren, for Sindssygehospitalers Vedkommende Indenrigsministeren, skal stadig have Opmærksomheden henvendt paa, at de i §§ 66—67 omhandlede Specialanstalter findes i det tilstrækkelige Antal, og skal i modsat Fald i rette Tid træffe de fornødne forberedende Skridt til Manglernes Afhjælpning.

§ 69. 1) *Staten afholder* for de Personer, der efter denne Lovs Regler maa anses for *trængende*, direkte og endeligt Udgifterne ved Forsorgen efter § 66. Om en Person kan anses for *trængende*, afgøres af det sociale Udvalg paa Patientens eller dennes Forsørgers Hjemsted. Udvalget skal snarest tilstille Arbejds- og Socialministeren nærmere Underretning angaaende de trufne Afgørelser.

2) Med Hensyn til Betalingen for Personer, der ikke kan anses for at være *trængende*, forholdes efter de for hver af Anstalterne gældende Bestemmelser.

3) Kan paagældende Patient eller hans Forsørger ikke overkomme at udrede hele den fastsatte Betaling, fastsættes det af det sociale Udvalg i Medfør af § 9, Nr. 2, hvilket Bidrag Patienten eller hans Forsørger skal udrede.

§ 70. 1) Staten overtager Udgifterne ved Forsorgen for Patienterne paa de i § 68 nævnte Anstalter, jfr. § 69, allerede fra Maanedsdagen efter Datoen for Anmodningen om Optagelse paa vedkommende Anstalt, forsaavidt Anmodningen er ledsaget af en tilbørlig affattet Lægeerklæring om Nødvendigheden af Patientens Optagelse, og denne Nødvendighed anerkendes gennem Patientens derefter følgende Indkaldelse, Optagelse paa Venteliste, Anbringelse i kontrolleret Familiepleje eller lign.

- 31 Aug. 2) Til Statens Udgifter regnes ogsaa de fornødne Rejse-
 Nr. 475. og Beklædningsudgifter i Anledning af Patientens Rejse
 (Transport) til, Ophold paa eller Udskrivning fra ved-
 kommende Anstalt (Familiepleje). Beklædning maa dog
 kun ydes indenfor de Grænser, som Anstalten ifølge sit
 af Arbejds- og Socialministeren godkendte Beklædnings-
 regulativ m. v. absolut kræver.

Amtets Forpligtelser.

§ 71. 1) *Amtet* (Amtskommunen og Amtets Købstæder i Forening) overtager den direkte Forsorg for dem, der anbringes paa de i § 36 omhandlede Arbejdsanstalter.

2) Udgifterne ved Driften af Arbejdsanstalter fordeles efter Udløbet af hvert Regnskabsaar, efter at være godkendt af Amtmanden paa Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder efter Folketal. Paa Bornholm paahviler Udgifterne den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond, og i København afholdes de af Stadens Kasse.

3) Udgifterne paahviler Amtet fra den Dato, Henvisningen til Arbejdsanstalten er sket.

§ 72. 1) Udgifterne ved Driften af de i § 37 omhandlede kommunale Fødehjem afholdes for de af Amtskommunen indrettede Fødehjems Vedkommende af Amtskommunen og iøvrigt af vedkommende Kommune.

2) Forsaavidt der til et kommunalt Fødehjem knyttes et Børneoptagelseshjem, maa der føres særskilt Regnskab for Driften af dette.

§ 73. Udgifter i Anledning af de i § 39 omhandlede Foranstaltninger fordeles efter Udløbet af hvert Regnskabsaar, efter at være godkendt af Amtmanden, paa Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder efter Folketal. Paa Bornholm paahviler Udgifterne den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond, medens Udgifterne i København og Frederiksberg afholdes af Kommunens Kasse. Frederiksberg Kommune deltager ikke i Udgiften til Amtspejlestiftelsen i Københavns Amt.

§ 74. Udgifterne ved Driften af de i § 40 nævnte 31 Aug. Tvangsarbejdsanstalter fordeles efter Folketal mellem ved- Nr. 475, kommende Amtskommuner og Købstadkommuner efter at være godkendt af Amtmanden for det Amt, i hvilket Anstalten er beliggende.

Mellemkommunal Refusion.

§ 75. 1) Den fælleskommunale Udligningsfond yder et Tilskud paa $\frac{7}{10}$ af den Del af Udgifterne i Henhold til § 281, Stk. 1, som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 3, refunderes af Staten, et Tilskud paa $\frac{5}{10}$ af Udgifterne til Hjælp til kronisk syge (§§ 247—249) og et Tilskud paa $\frac{3}{10}$ af samtlige de øvrige Udgifter, som i Henhold til nærværende Paragrafs Stk. 2 er Genstand for mellemkommunal Refusion (heri indbefattet Kommunernes egen Andel af disse Udgifter).

2) Opholdskommunen faar efter Reglerne i §§ 76—78 mellemkommunal Refusion for:

- 1) $\frac{4}{10}$ af den Del af Udgifterne til Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd og for forældrelose Børn, og som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 2, refunderes af Staten;
- 2) $\frac{4}{10}$ af samtlige øvrige Udgifter til Hjælp efter denne Lov, forsaavidt de ikke efter det foregaaende skal bæres af Opholdskommunen selv, eller det ikke paahviler Staten at refundere Udgiften.

3) Arbejds- og Socialministeren afgør i Tvivlstilfælde endeligt, hvilke Udgifter der kan henregnes til de under Stk. 2, Nr. 1 og 2, anførte.

§ 76. 1) Efter at de Poster i Kommunens aarlige Regnskab, der er Genstand for Statsrefusion eller mellemkommunal Refusion, jfr. §§ 64 og 75, paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, indsendes en Afskrift af hver af Posterne med tilhørende Bilag inden den 1. September til Amtet, som — efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne — inden den 1. November indberetter til Arbejds-

31 Aug. og Socialministeren, hvad der af hver enkelt Kommune Nr. 475. i alt er anvendt til hver af de i §§ 64 og 75 nævnte Udgifter. Fra de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner indsendes Regnskab og Indberetning inden 1. Oktober direkte til Arbejds- og Socialministeriet.

2) Samtidig med Indsendelsen af de i Stk. 1 nævnte Afskrifter af vedkommende Regnskabsposter skal hver Kommune indberette:

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:

- 1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art med Tillæg af
- 2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af
- 3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendoms skyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) For København, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2, a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvaret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

4) Bestemmelserne i Stk. 2, a), Nr. 2 og 3, kommer 31 Aug. første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet Nr. 475. de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

5) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet til Arbejds- og Socialministeriet samtidig med de i Stk. 1 nævnte Indberetninger.

§ 77. 1) De Beløb, som i Henhold til § 75, jfr. § 335, Stk. 1, skal være Genstand for mellemkommunal Refusion, fordeles paa samtlige Landets Kommuner med:

1) $\frac{1}{3}$ i Forhold til den enkelte Kommunes Indbygger-tal ved den sidste almindelige Folketælling.

2) $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens i Henhold til § 76, Stk. 2 a, opgjorte samlede Indkomstbeløb.

3) $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

2) Saafremt en Kommune ikke rettidig har indsendt de i § 76 nævnte Regnskaber og Oplysninger, bemyndiges Arbejds- og Socialministeren til ved den følgende Beregning af de i § 78 omhandlede Beløb at anvende de for paa-gældende Kommune ved sidste Opgørelse foreliggende Ud-giftsbeløb og Oplysninger, dog saaledes, at det for Kommu-nen opgjorte Udgiftsbeløb nedsættes med 10 pCt., og at det i Henhold til Stk. 1, Nr. 2, opgjorte Indkomstbeløb forhøjes med 30 pCt.

§ 78. 1) Inden den 31. December meddeler Arbejds- og Socialministeriet enhver Kommune, hvilket Beløb det paahviler den at udrede for det sidst afsluttede Regnskabs-aar efter den i Henhold til § 77 foretagne Fordeling.

2) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er større end det for vedkommende Kommune i Henhold til § 75 opgjorte Beløb, paahviler det Kommunen senest den følgende 31.

31 Aug. Januar til Arbejds- og Socialministeriet at indbetale Forskellen mellem de to nævnte Beløb.

3) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er mindre end det for vedkommende Kommune i Henhold til § 75 opgjorte Beløb, udbetaler Arbejds- og Socialministeriet senest den følgende 31. Januar Kommunen Forskellen mellem de nævnte Beløb. Til disse Udbetalinger stilles de fornødne Beløb til Raadighed af Statskassen.

Forskellige Bestemmelser.

§ 79. 1) Ved Finanslovene for Finansaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40, 1940—41 og 1941—42 stilles til Raadighed Beløb af henholdsvis 1 500 000 Kr., 1 200 000 Kr., 900 000 Kr., 600 000 Kr. og 300 000 Kr. som Bidrag til delvis Dækning af de af Kommunerne med Undtagelse af København, Frederiksberg og Gentofte afholdte Udgifter af de i nærværende Lovs § 75, Lov om Folkeforsikring § 13, Stk. 3 og 4, og § 65, Stk. 1 og 3, og Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring § 13, Stk. 6, omhandlede Arter. Bidraget ydes i Forhold til det Beløb, hvormed nævnte Udgifter i Regnskabsaaret 1935—36 oversteg Kommunens Udgifter til de samme Formaal i Regnskabsaaret 1932—33 med Tillæg af 10 pCt., og det nævnte Beløb fordeles forholdsmæssigt imellem de bidragsberettigede Kommuner. Som Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1932—33 betragtes de Beløb, som fremkommer efter Modtagelse af Statstilskud, herunder ogsaa Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 og efter Refusion til og fra andre Kommuner for dette Regnskabsaar i Henhold til den i dette gældende Lovgivning. Som Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1935—36 betragtes det Beløb, som fremkommer efter Fradrag af Statstilskud efter § 64 og efter Tillæg eller Fradrag af mellemkommunal Refusion for nævnte Regnskabsaar i Henhold til § 78.

2) Udover de foran nævnte Beløb stilles der ved Finanslovene for Finansaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40, 1940—41 og 1941—42 et aarligt Beløb af 130 000 Kr.

til Raadighed til Fordeling mellem Kommunerne i de sønderjydske Landsdele efter tilsvarende Regler som de i Stk. 1 fastsatte. Ved Finanslovene for Finansaarene 1942—43, 1943—44 og 1944—45 stilles til Raadighed Beløb af henholdsvis 97 500 Kr., 65 000 Kr. og 32 500 Kr., hvoraf ydes tilsvarende Tilskud. 31 Aug.
Nr. 475.

§ 80. 1) Den Kommune, der ønsker at modtage Forskud paa Statsrefusion for Udgifterne i et Regnskabsaar, skal henholdsvis inden 1. November i det paagældende Regnskabsaar og inden 1. Maj i det følgende Regnskabsaar indberette til Amtet, for de i § 50, Stk. 1, 2det Punkt, nævnte Kommuners Vedkommende til Arbejds- og Socialministeriet, hvilke Udgifter den henholdsvis i Regnskabsaarets 1ste Halvdel (1. April—30. September) og i hele Regnskabsaaret har afholdt til de forskellige Arter af offentlig Hjælp, der er Genstand for Statsrefusion, jfr. § 64.

2) 1) Senest den 15. December og 15. Marts i det paagældende Regnskabsaar anviser Arbejds- og Socialministeriet hver enkelt Kommune et Forskud, hver Gang svarende til Halvdelen af det Beløb, som i Henhold til den af Kommunen indsendte Indberetning om de i Regnskabsaarets 1ste Halvdel (1. April—30. September) afholdte Udgifter skal refunderes af Statskassen.

2) Senest den 15. Juni og 15. September i det paafølgende Regnskabsaar anviser Arbejds- og Socialministeriet hver enkelt Kommune et Forskud, hver Gang svarende til Halvdelen af det Beløb, som i Henhold til den af Kommunen indsendte Indberetning om de i hele det foregaaende Regnskabsaar afholdte Udgifter skal refunderes af Statskassen efter Fradrag af de i Henhold til Bestemmelsen under 1) tidligere anviste Forskud.

3) De Forskudsbeløb, der tilkommer Kommunerne i Henhold til Reglerne i Stk. 2, afrundes nedad, til Beløbene bliver delelige med 100.

4) De Kommuner, som ikke har foretaget de i Stk. 1 nævnte Indberetninger inden henholdsvis 1. November og 1. Maj, vil intet Forskud modtage for den eller de Arter af

31 Aug. offentlig Hjælp, for hvis Vedkommende der ikke er sket Nr. 475. rettidig Indberetning.

§ 81. Senest 1. Februar i det paafølgende Regnskabsaar skal Arbejds- og Socialministeriet have foretaget fornøden Berigtigelse af Statsrefusionen for de i det foregaaende Regnskabsaar afholdte Udgifter paa Grundlag af de i § 76 foreskrevne endelige Regnskabsindberetninger.

§ 82. Kommunernes Udgifter undergives efter Regnskabernes Indsendelse til Arbejds- og Socialministeriet en efterfølgende kritisk Revision, der, forsaavidt angaar Børneværnsudgifter, foretages af Landsnævnet for Børneforsorg og iøvrigt af Arbejds- og Socialministeriet. De nærmere Regler for Revisionen gives af Arbejds- og Socialministeren. Det skal i disse Regler angives, hvorledes uberettigede Udgifter skal berigtiges, ligesom der skal gives Anvisning paa, i hvilket Omfang og efter hvilke Principper Revisionen selvstændigt skal foretage Undersøgelser til Belysning af, hvorvidt i givet Tilfælde Betingelserne for at anvende Bestemmelserne i § 49 foreligger.

AFSNIT II.

Børneværn.

Kapitel V. Børneværnets Omfang og Administrationens Ordning m. v.

§ 83. 1) Det offentlige Børneværn *omfatter*:

- 1) Tilsyn med Børn, jfr. Kap. VII,
- 2) forebyggende Foranstaltninger, jfr. Kap. VIII, samt
- 3) Opdragelse og Forsørgelse af Børn udenfor deres Hjem, jfr. Kap. IX.

2) Børneværnet udøves i hver Kommune udenfor København af Børneværnsudvalget, jfr. herved § 27, Stk. 2. I de §§ 152 og 153 nævnte Tilfælde træffer Landsnævnet for Børneforsorg dog de fornødne Beslutninger.

3) I Københavns Kommune udøves Børneværnet af Magistraten, jfr. dog Bestemmelserne i Kap. VI samt i §§ 152 og 153.

§ 84. Ved *Barn* forstaas i dette Afsnit, hvor ikke 31 Aug.
andet er sagt, enhver Person, paa hvem den i dette Afsnit Nr. 475.
hjemlede Forsorg kan anvendes.

§ 85. 1) Ved Behandling af en Sag angaaende et *Barn over kriminel Lavalder* paahviler det Udvalget at undersøge, om der, hvis Barnet har begaaet strafbare Handlinger, er indledet strafferetlig Undersøgelse mod Barnet. Er dette Tilfældet, kan Udvalget ikke iværksætte de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger, bortset fra de i § 123 nævnte, paa Grundlag af de begaaede strafbare Handlinger, medmindre *enten* Anklagemyndigheden har frafaldet Tiltale, *eller* Fuldbyrdelse af ikendt Straf ved Dommen er udsat, *eller* Straf helt eller delvis er eftergivet.

2) Er de strafbare Handlinger, et Barn har begaaet, af en saa lidet alvorlig Karakter, at Udvalget skønner, at der ikke vil blive rejst Tiltale mod Barnet, kan Udvalget dog straks iværksætte de efter dets Skøn fornødne Foranstaltninger, ligesom Udvalget, selv om det ikke kan anses for udelukket, at Tiltale vil blive rejst, kan iværksætte saadanne foreløbige Foranstaltninger, som af Hensyn til Barnets Velfærd ikke skønnes at kunne udsættes.

3) Frafaldes Tiltale mod et Barn paa Vilkaar, at dette undergives Forsorg efter dette Afsnit, eller udsættes paa samme Vilkaar Fuldbyrdelsen af en ikendt Straf, eller eftergives Straffen, overgaar Sagen straks til Børneværnsudvalget.

4) Selv om en ikendt Straf er fuldbyrdet, kan Børneværnsudvalget dog, naar det skønnes ønskeligt, navnlig efter Henstilling fra Fængselsmyndighederne, træffe Foranstaltninger efter dette Afsnit ogsaa paa Grundlag af de Handlinger, for hvilke Straf er afsonet.

§ 86. 1) De i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger kan Børneværnsudvalget iværksætte med Hensyn til ethvert Barn, der har Ophold her i Landet. Har Barnet ikke Indfødsret eller er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, og antages de trufne Foranstaltninger at medføre Ud-

31 Aug. gifter for det offentlige, forelægger Udvalget Arbejds- og Nr. 475. Socialministeren Spørgsmaalet om, hvorvidt Barnet kan forblive her i Riget.

2) Udøvelse af Tilsyn med Børn (Kap. VII) og Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger (Kap. VIII) sker ved Børneværnsudvalget for den Kommune, i hvilken vedkommende Barn opholder sig.

3) Beslutning om et Barns Fjernelse fra dets Hjem i Henhold til §§ 130, Stk. 1, og 131 tages af Børneværnsudvalget for den Kommune, i hvilken Indehaverne af Forældremyndigheden over Barnet opholder sig; bor disse i forskellige Kommuner, tages Beslutning af Udvalget for den Kommune, hvor den, der faktisk udøver Forældremyndigheden, opholder sig; har de ikke kendt Opholdssted her i Landet, tages Beslutning af Udvalget for den Kommune, hvori Barnet opholder sig. Opholder Barnet sig ikke hos Indehaveren af Forældremyndigheden, kan Udvalget for den Kommune, hvori Barnet opholder sig, tage Beslutning om foreløbige Foranstaltninger. Udvalget gør samtidig Børneværnsudvalget i Forældrenes Opholdskommune bekendt med den trufne Beslutning og Grundlaget for denne. Den Omstændighed, at Barnet eller Indehaveren af Forældremyndigheden flytter under Sagens Gang, afskærer ikke Udvalget fra at gennemføre en allerede rejst Sag. Tager den eller de, fra hvis Hjem et Barn er endeligt fjernet, varigt Ophold i en anden Kommune end den, hvis Børneværnsudvalg har truffet Beslutning i Sagen, kan Sagens Akter, naar det skønnes rigtigt, oversendes til Udvalget for den Kommune, hvori de paagældende Personer nu bor, og dette Udvalg overtager da det førstnævnte Udvalgs Funktioner.

4) Beslutning om Inddragelse af et Barn under Forsorg i Henhold til § 130, Stk. 2, tages af Udvalget for den Kommune, i hvilken Barnet opholder sig.

§ 87. 1) For at Børneværnsudvalget kan træffe *Beslutning* om Iværksættelse af de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger, skal mindst Halvdelen af Udvalgets

Medlemmer, herunder Formanden eller Næstformanden, 31 Aug.
være til Stede. Til at træffe Beslutning om Fjernelse af et Nr. 475.
Barn fra dets Hjem kræves dog, at mindst $\frac{2}{3}$ af Udvalgets
Medlemmer er til Stede og stemmer derfor, samt at Rets-
kredsens Underrettsdommer i borgerlige Sager har deltaget i
Sagens Behandling, jfr. dog § 131, Stk. 4.

2) Arbejds- og Socialministeren kan, naar det findes
hensigtsmæssigt, beskikke en anden Dommer eller en
kommunal Embedsmand med juridisk Uddannelse til at
varetage de her omhandlede Forretninger.

3) Er der ved Udvalgets Afgørelse ikke det efter Stk. 1
krævede Flertal for Fjernelse fra Hjemmet, skal Sagen inden
14 Dage forelægges Landsnævnet for Børneforsorg, hvis
mindst 2 af de Medlemmer, der har stemt for Fjernelse,
paa Mødet forlanger det.

§ 88. Er Børneværnsudvalget ikke samlet, kan Ud-
valgets Formand eller i hans Forfald Næstformanden iværk-
sætte saadanne *foreløbige Foranstaltninger*, som ikke kan
udsættes uden Fare for Barnets Vel. Beslutninger om saa-
danne foreløbige Foranstaltninger forelægges snarest mu-
ligt Udvalget til Godkendelse.

§ 89. 1) Retskredsens *Underrettsdommer* i borgerlige
Sager eller den særlig beskikkede Dommer eller juridiske
Embedsmand skal tiltræde Børneværnsudvalget, naar
der skal træffes Beslutning om at fjerne et Barn endeligt
fra dets Hjem i Henhold til Bestemmelserne i § 130, Stk. 1.

2) Dommeren (den juridiske Embedsmand) yder Ud-
valget Vejledning med Hensyn til Lovens Forstaaelse og
Anvendelse; han leder indtil Sagens Afslutning Udvalgets
Undersøgelse af Sagen og deltager i den endelige Behand-
ling, dog uden Stemmeret.

3) Formanden (Næstformanden) for Børneværnsud-
valget drager Omsorg for, at de i saadanne Sager forelig-
gende Akter er Dommeren i Hænde til Gennemsyn senest
2 Dage før det Møde, i hvilket Sagen skal behandles.

§ 90. Børneværnsudvalgets Beslutninger om Iværk-
sættelse og Ophævelse af de i dette Afsnit omhandlede For-

31 Aug. anstaltninger kan *indankes* for Landsnævnet for Børne-
Nr. 475. forsorg i Henhold til Bestemmelserne i §§ 58, Stk. 2, 87,
Stk. 3, 107, 132 og 169, Stk. 3, for Overinspektøren for
Børneforsorgen i Henhold til §§ 142, Stk. 2, og 165, Stk. 2,
samt for Amtet — i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte
Kommuner for Arbejds- og Socialministeren — i Henhold
til §§ 121, 124 og 167, Stk. 3.

§ 91. 1) Det paahviler Udvalgets Formand eller i
hans Forfald Næstformanden at drage Omsorg for, at de
til en Sags Forberedelse fornødne Undersøgelser foretages.

2) Over Børneværnsudvalgets Forhandlinger angaaende
Børneværn føres en særlig *Protokol*. Protokollen skal inde-
holde Oplysning om Navn og Alder paa det Barn, hvis
Sag har været behandlet, om de i Mødet fremlagte Doku-
menter, de for Udvalget afgivne Forklaringer samt en tyde-
lig Angivelse af de tagne Beslutninger med Oplysning om, i
Henhold til hvilken Lovbestemmelse Beslutningen er taget.
Protokollen skal tillige oplyse, hvilke Medlemmer der har
været til Stede i Mødet. Har Dommeren deltaget i Sagens
Behandling, skal dette fremgaa af Protokollen. Ved Mødets
Slutning underskrives Protokollen af de Medlemmer, der
har deltaget i Mødet, samt af Dommeren. Ansvar for
Protokollens rigtige Førelse paahviler Formanden (Næst-
formanden).

3) Udvalgets *Forhandlinger* foregaa for lukkede Døre.
Udvalgets Medlemmer og de til dette knyttede Medhjæl-
pere har Tavshedspligt, jfr. § 49.

§ 92. 1) Til *Sagernes* bedst mulige *Oplysning* lader
Børneværnsudvalget aflægge Besøg i Hjemmet ved et eller
flere af sine Medlemmer eller andre dertil af Udvalget be-
myndigede Personer og optager Forklaring af Barnets
Forældre eller Opdragere, af andre med Forholdene kendte
Personer samt — hvor Forholdene gør det ønskeligt — af
Barnet selv. Til Brug for Sagernes Oplysning udarbejdes
et Skema ved Arbejds- og Socialministerens Foranstaltning.

2) Gaar Barnet i Skole, eller har det gaaet i Skole,
skal dennes Erklæring indhentes; iøvrigt skal som Regel

Erklæringer indhentes fra vedkommende Præst, Læremester eller Husbond og eventuelt fra den Læge, der har behandlet Barnet. Udvalget er i særlige Tilfælde berettiget til at forlange, at Læge, Lærer eller Præst personlig kommer til Stede i Udvalget og afgiver Forklaring. Beslutning om et Barns endelige Fjernelse fra Hjemmet maa ikke tages, forinden Barnet er undersøgt af en Læge, og denne har afgivet Erklæring paa et dertil af Arbejds- og Socialministeren godkendt Skema.

3) Børneværnsudvalget drager Omsorg for, at den, der har undersøgt Barnets personlige og hjemlige Forhold, saa vidt muligt faar Lejlighed til at udtale sig for Udvalget, jfr. § 27, Stk. 3.

§ 93. 1) Børneværnsudvalget kan til Sagens Oplysning *indkalde og afhøre* enhver Person, der har Bopæl i Kommunen, og som kan antages at have Kendskab til Forholdene, samt foretage enhver anden nødvendig eller hensigtsmæssig Undersøgelseshandling. Udvalget kan begære Personer, der er bosat udenfor Kommunen, afhørt af vedkommende Kommunes Børneværnsudvalg. Udvalget kan derhos forlange, at en Person inden Retten under Vidneansvar afgiver Forklaring om sit Kendskab til Sagen. Skal et Barn afhøres af Udvalget, bør det i størst mulig Udstrækning sikres, at Barnet kan udtale sig frit og utvungen; om fornødent kan Afhøringen foretages af et enkelt af Udvalgets Medlemmer.

2) Udvalget kan affordre enhver offentlig Myndighed, som kan antages at kende Forholdene, Erklæring. Politiets Bistand kan fordres, saafremt de fornødne Oplysninger efter Udvalgets Skøn ikke kan tilvejebringes paa anden Maade.

§ 94. 1) Barnets Forældre eller de, der træder i disses Sted, skal, forsaavidt de har kendt Opholdssted her i Landet, med passende Varsel opfordres til at udtale sig for Udvalget, inden Forhandling paabegyndes om Iværksættelse af nogen af de i dette Afsnits Kap. VIII og IX samt § 114, Stk. 2, omhandlede Foranstaltninger; de kan søge

31 Aug. Bistand hos Trediemand, der ved denne Forhandling kan Nr. 475. give Møde i Udvalget.

2) Ved Tilsigelsen, der skal ske ved anbefalet Brev, henledes Opmærksomheden paa Indholdet af Stk. 1 samt af § 91, Stk. 3.

§ 95. 1) Børneværnsudvalgets Beslutninger om, at et Barn ikke maa fjernes fra sit Plejehjem, jfr. § 114, Stk. 2, om Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger eller om Fjernelse af et Barn skal enten ved anbefalet Brev meddeles Barnets Forældre eller dem, der træder i disses Sted, forsaavidt paagældende har kendt Opholdssted her i Landet, eller *forkyndes* efter de for Forkyndelse af Straffedomme gældende Regler, medmindre paagældende med deres Underskrift til Protokollen har frafaldet Forkyndelse. Det tilkendegives de mødende eller ved Forkyndelsen, i hvilket Omfang der er Adgang til at indanke Udvalgets Beslutninger, med Angivelse af Fristen herfor.

2) Udvalget drager Omsorg for, at der tilgaar de vedkommende Kommuner Folkeregistre fornødne Meddelelser om de Børn, der flyttes fra en Kommune til en anden som Følge af de af Udvalget iværksatte Foranstaltninger. Gaar Barnet i Skole, og maa det som Følge af Udvalgets Beslutning overgaa til en anden Skole, tilstiller Udvalget straks den Skole, som Barnet hidtil har søgt, Underretning herom og udbeder sig Følgeseddel for Barnet samt sørger for, at Attest om Barnets Antagelse til Skolegang andet Sted tilvejebringes. Gaar Barnet til Konfirmationsforberedelse, og maa denne som Følge af Udvalgets Beslutning afbrydes, sender Udvalget Underretning til Præsten.

3) Beslutter Udvalget, efter at Sag er rejst, at der intet videre skal foretages, skal Meddelelse herom som Regel tilstilles Barnets Forældre eller dem, der træder i disses Sted.

§ 96. Udvalget drager Omsorg for *Fuldbyrdelsen* af de trufne Beslutninger. Hertil kan om fornødent forlanges Bistand af andre Kommuner eller af Politiet.

§ 97. 1) Udvalgets Medlemmer og de af dette benyttede Medhjælpere nyder paa Rejser i Anledning af Led-sagelse af eller Tilsyn med Børn Befordringsgodtgørelse samt Dagpenge efter Regler, der fastsættes af Arbejds- og Socialministeren. 31 Aug.
Nr. 475.

2) Under Tjenesterejser til Deltagelse i Børneværnsudvalgenes Børneværnsarbejde nyder Dommeren Befordringsgodtgørelse og Dagpenge efter de for hans Embede for Tjenesterejser iøvrigt fastsatte Regler.

K a p i t e l V I. S æ r l i g e R e g l e r v e d r ø r e n d e K ø b e n h a v n.

§ 98. For Københavns Kommune oprettes et Børnævnet til at udøve Børneværnet for de i §§ 130, Stk. 1, og 131 omhandlede Børn. Dog kan efter Overenskomst med Magistraten ogsaa andre Omraader indenfor Børneværnet henlægges under Nævnet.

§ 99. 1) Børnævnet i København bestaar af en Formand, en Næstformand og 3 Gange saa mange Kreds-værger, som der er Børneværnskredse, jfr. § 100, samt yderligere 6 Medlemmer.

2) Disse 6 Medlemmer danner sammen med Børnævnets Formand og Næstformand Forretningsudvalget.

3) Børnævnets Formand er Borgmesteren for den Afdeling indenfor Københavns Magistrat, under hvilken Børneværnet iøvrigt hører. Børnævnets Næstformand, der skal være juridisk uddannet, udnævnes af Magistraten.

4) Borgerrepræsentationen vælger under eet efter Forholdstal (efter den D'Hondt'ske Fordelingsmaade) de i Stk. 1 nævnte Kreds-værger og et tilsvarende Antal Suppleanter, saaledes at der for hver Kreds vælges 3 Kreds-værger og 3 Suppleanter. De nærmere Regler for Valget fastsættes af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Borgerrepræsentationen.

5) Kreds-værgerne skal saa vidt muligt bo i Kredsen. Ingen kan vælges til Kreds-værge for mere end een Kreds.

31 Aug. 6) Borgerrepræsentationen vælger endvidere de i Stk.
Nr. 475. 1 og 2 nævnte 6 Forretningsudvalgsmedlemmer, der skal
være Personer, som i Kraft af deres Uddannelse og tid-
ligere Virksomhed maa antages at være i Besiddelse af
særlig Indsigt i Børneforsorg. Det maa herved iagttages,
at Flertallet af disse Medlemmer skal være Medlemmer af
Borgerrepræsentationen.

7) De nævnte Valg gælder for 4 Aar regnet fra den
efter Udløbet af en Valgperiode for Borgerrepræsentation
følgende 1. Maj.

8) Der tillægges de af Borgerrepræsentationen valgte
Medlemmer af Forretningsudvalget et Honorar, der fast-
sættes af Kommunalbestyrelsen og udredes af Kommunen.

§ 100. 1) København deles i indtil 20 Børneværns-
kredse, saaledes at hver Kreds saa vidt muligt afrundes
efter vedkommende Bydels Forhold. Delingen foretages
af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Kom-
munalbestyrelsen.

2) Efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen kan Ar-
bejds- og Socialministeren foretage Ændringer i Kreds-
inddelingen, derunder formindske eller forøge Antallet
af Kredsene.

§ 101. Valgbar til Børnenævnet er enhver, som i
Henhold til Grundloven har Valgret til Folketinget. En-
hver valgbar er forpligtet til at modtage Valg i to efter
hinanden følgende Valgperioder. Ingen, som er fyldt 60
Aar, er forpligtet til at modtage Valg.

§ 102. Hvervet som Medlem af Børnenævnet eller
Suppleant bortfalder, naar paagældende ikke længer fyl-
destgør Betingelserne for at kunne vælges til Børnenævns-
medlem.

§ 103. 1) Sagerne afgøres af Forretningsudvalget un-
der Tiltræden af Kredsværgerne for den Børneværns-
kreds, hvorunder Sagen hører.

2) En Sag skal forinden dens endelige Afgørelse være
undersøgt af en af Kredsværgerne.

§ 104. ¹⁾ Det i § 103, Stk. 1, omhandlede Udvalg er beslutningsdygtigt, naar mindst 3 Medlemmer af Forretningsudvalget, deriblandt Formanden eller Næstformanden, samt en af Kredsvergerne er til Stede. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens (Næstformandens) Stemme Udslaget. Til en gyldig Beslutning om at fjerne et Barn fra Hjemmet kræves dog, at mindst 6 Medlemmer er til Stede, og at mindst $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende stemmer derfor. Reglerne i §§ 85, 86, 87, Stk. 3, og 91—97 finder tilsvarende Anvendelse. 31 Aug.
Nr. 475.

²⁾ Formanden eller Næstformanden sammenkalder Udvalget og leder dets Møder.

§ 105. Er Udvalget ikke samlet, kan Formanden eller Næstformanden iværksætte saadanne Foranstaltninger overfor et Barn, som ikke kan udsættes uden Fare for Barnets Vel. Beslutninger om saadanne foreløbige Foranstaltninger forelægges snarest muligt Udvalget til Godkendelse.

§ 106. Samtidig med, at Udvalget træffer Beslutning om et Barns foreløbige eller endelige Anbringelse udenfor Hjemmet, giver det herom Underretning til Magistraten, der varetager det videre fornødne med Hensyn til Udredelsen af de dermed forbundne Udgifter, jfr. herved § 86, Stk. 1.

§ 107. Med Hensyn til Klage over de af Børnenævnet truffne Beslutninger gælder samme Regler som overfor de af Børneværnsudvalget truffne Beslutninger.

§ 108. De Pligter, der i Henhold til §§ 173 og 174 paahviler Børneværnsudvalget med Hensyn til at overvære Afhøringer af Børn under 18 Aar m. v. og til at yde Bistand ved Anbringelse af Personer, der ellers skulde fængsles, paahviler i København Børnenævnet.

§ 109. Mindst 2 Gange aarlig og iøvrigt saa ofte, som Forretningsudvalget eller en Trediedel af Kredsvergerne ønsker det, afholder Børnenævnet Fællesmøde for samtlige Medlemmer. I de ordinære Møder aflægger For-

31 Aug. retningsudvalget Beretning om Virksomheden siden sidste Nr. 475. Møde, og Sager af særlig Betydning forhandles.

Kapitel VII. Om Tilsyn med Børn m. m.

Det almindelige Plejetilsyn.

§ 110. 1) I nedenævnte Tilfælde undergives Børn Tilsyn af Børneværnsudvalget i Overensstemmelse med Reglerne i dette Kapitel:

- 1) Børn under 14 Aar, som for Betaling er anbragt i Familiepleje eller Dagpleje;
- 2) Børn udenfor Ægteskab indtil deres 7de Aar;
- 3) Børn under 18 Aar, der udenfor Forsørgelsesanstalter lever sammen med Forældre, som oppebærer vedvarende Kommunehjælp eller Fattighjælp; Tilsynet kan i disse Tilfælde udstrækkes i indtil 3 Maaneder efter den sidst ydede Hjælps Ophør;
- 4) Børn, til hvis Forsørgelse der af det offentlige udbetales Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III.

2) Udvalget kan derhos, naar Hensynet til et Barns Velfærd kræver det — efter stedfunden Undersøgelse i det enkelte Tilfælde —, beslutte at inddrage under Tilsyn:

- 1) Børn under 14 Aar, der er anbragt i Familiepleje uden Betaling;
- 2) Adoptivbørn under 14 Aar, saafremt Adoptivforældrene har modtaget eller modtager Vederlag for Adoptionen, herunder Underholdsbidrag;
- 3) Børn udenfor Ægteskab indtil deres 14de Aar.

3) Udvalget kan, naar Forholdene i det enkelte Tilfælde taler derfor, fritage for Tilsyn:

- 1) Børn udenfor Ægteskab, der lever under gode Forhold;
- 2) Børn, til hvis Forsørgelse der ydes eller er ydet Understøttelse som i Stk. 1, Nr. 3, ommeldt, eller til hvilke der af det offentlige udbetales Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III;
- 3) Børn i Familiepleje eller Dagpleje, naar Plejeforholdet

ikke skønnes begrundet i Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv, og Plejen i det hele findes god; 31 Aug. Nr. 475.

- 4) Børn, med hvilke der føres Tilsyn af en med offentlig Anerkendelse virkende Forening for Børneforsorg.

§ 111. 1) Reglerne i dette Kapitel finder ikke Anvendelse paa Børn, for hvilke der er beskikket Tilsynsværge i Henhold til Bestemmelserne i Kap. VIII, eller som er under Forsorg i Henhold til Kap. IX, og ej heller paa Børn, der er anbragt i Opdragelseshjem, Helbredelsesanstalter eller lignende eller i Institutioner for Særforsorg.

2) Børn under 14 Aar, der er anbragt i kontrolleret Familiepleje af en anerkendt Institution for Særforsorg, er ikke undergivet Tilsyn i Henhold til § 110, men forsaavidt Barnet er anbragt hos andre end den, der er Indehaver af Forældremyndigheden, kræves Plejetilladelse i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 115.

§ 112. 1) Børneværnsudvalget kan udøve Tilsynet ved Hjælp af særlig beskikkede *tilsynsførende* eller overdrage Udøvelsen af Tilsynet med bestemte Børn eller bestemte Grupper af Børn til en af de med offentlig Anerkendelse virkende Foreninger for Børneforsorg. For Piger samt for Drengene under 7 Aar bør i Regelen beskikkes en Kvinde. For Børn under 1 Aar skal der, hvor Forholdene muliggør det, beskikkes en Kvinde med særligt Kendskab til Plejen af spæde Børn.

2) Hvervet som tilsynsførende er et borgerligt Ombud. Den, som har været tilsynsførende i 4 Aar, kan frasige sig Hvervet og er da ikke forpligtet til at overtage dette før efter 4 Aars Forløb. Ingen, som har opnaaet en Alder af 60 Aar, er forpligtet til at overtage Hvervet.

3) Forsaavidt det ikke maatte være muligt i Medfør af Reglerne i Stk. 1 og 2 at udmelde et tilstrækkeligt Antal kvalificerede tilsynsførende, kan der med Samtykke af Arbejds- og Socialministeren benyttes lønnede tilsynsførende.

4) Det meddeles det Hjem, i hvilket Barnet er anbragt, hvem der fører Tilsyn.

31 Aug. § 113. 1) *Den tilsynsførende* skal jævnlig tilse Bar-
Nr. 475. net og har Ret til at faa Adgang til Barnets Opholdssted.
Han bistaar Hjemmet med Raad og Vejledning og paaser,
at Opdragerne gør deres Pligt overfor Barnet. Han afgiver
een Gang aarlig og iøvrigt, naar særlig Anledning gives,
Indberetning til Børneværnsudvalget.

2) Har den tilsynsførende indberettet, at der ved Bar-
nets Pleje, Opdragelse eller Uddannelse er Mangler, som
trods hans Paatale ikke er afhjulpet, giver Børneværns-
udvalget, om fornødent efter indhentet Erklæring fra
Embedslægen, Hjemmet Paalæg om at afhjælpe Manglerne.
Efterkommes saadant Paalæg ikke, og findes Plejen eller
Opdragelsen iøvrigt uforsvarlig, er Børneværnsudvalget,
hvis Tildeling af Advarsel eller Beskikkelse af Tilsyns-
værgen i Henhold til § 123 ikke skønnes at være tilstrækkelig,
efter et passende Varsel berettiget til at hæve Plejefor-
holdet og om fornødent at lade Barnet midlertidig anbringe
paa hensigtsmæssig Maade; saadan Anbringelse maa ikke
vare over 3 Maaneder.

3) Fjernelse af Barnet fra dets eget Hjem kan kun
ske i Henhold til Bestemmelserne i Kap. IX.

4) Børneværnsudvalget paaser, at ingen uautoriseret
Person anvendes som Mellemand ved Plejeanbringelse
eller ved Adoption.

5) Børneværnsudvalget skal een Gang aarlig og iøvrigt,
naar der er særlig Grund dertil, i en dertil af Arbejds- og
Socialministeriet autoriseret Protokol gøre Tilførsel om
Barnets Forhold.

6) Arbejds- og Socialministeren giver nærmere Regler
for den tilsynsførendes almindelige Pligter, særlig angaaende
Tilsynet med spæde Børn.

§ 114. 1) Børneværnsudvalget kan give den, der
faar udbetalt Bidrag i Medfør af Bestemmelserne i Afsnit
III, nærmere Paalæg angaaende Bidragets Anvendelse.
Efterkommes saadant Paalæg ikke, eller gør Forholdene
det iøvrigt nødvendigt, kan Udvalget forlange Bidraget

udbetalt til sig, for efterhaanden at stille det til Raadighed for vedkommende eller anvende det til Gavn for Barnet.

31 Aug.
Nr. 475.

2) Godtgøres det for Børneværnsudvalget, at et Barn, med hvilket der kan føres Tilsyn efter Reglerne i § 110, uden rimelig Grund søges fjernet fra et godt Plejehjem, kan Udvalget — efter Undersøgelse i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. V. — bestemme, at Barnet ikke uden Samtykke fra Udvalget maa fjernes fra Plejehjemmet.

Plejetilladelse.

§ 115. 1) Ingen maa modtage eller have noget Barn under 14 Aar i Familiepleje eller mod Betaling i Dagpleje uden dertil at have faaet Tilladelse af Børneværnsudvalget.

2) Plejetilladelse maa som Regel kun gives til samlevende Ægtefæller, som ikke selv har mere end 3 Børn under 14 Aars Alderen i Hjemmet. Der bør som Regel ikke anbringes mere end 1 Barn under 1 Aar i samme Plejehjem, og flere end 2 Børn maa i Regelen ikke samtidig være anbragt i samme Familie, medmindre de alle er Søkende. Der kan meddeles enlige Kvinder Tilladelse til at modtage Piger i Pleje og undtagelsesvis Drengene, navnlig i spæd Alder. Plejetilladelse bør kun under ganske særlige Omstændigheder gives enlige Mænd. Plejetilladelse bør som Regel ikke meddeles Personer over 55 Aar.

3) Inden Tilladelsen gives, skal Børneværnsudvalget lade Anbringelsesstedet undersøge og paase, at der foreligger Lægeattest, hvorefter der ikke er Grund til at antage, at Plejeforældrene og deres Husstand er syge eller frembyder Tegn paa smittefarlig Tuberkulose eller anden smitsom Sygdom. Forinden et Barn anbringes i Pleje, skal der foreligge Lægeattest for, at Barnet ikke frembyder Tegn paa smittefarlig Tuberkulose, venerisk eller anden smitsom Sygdom. Barnet skal have eget Sengested.

4) Plejetilladelse gives skriftlig for hvert enkelt Barn. Naar Plejeforholdet af en eller anden Grund ophører, skal Plejetilladelsen tilbageleveres.

31 Aug. § 116. 1) Det paahviler den, der anbringer eller
Nr. 475. lader et Barn anbringe i Pleje, at forvise sig om, at Pleje-
hjemmet har den i Henhold til § 115 fornødne Tilladelse
til at modtage Barnet, samt straks at give Børneværns-
udvalget Meddelelse, naar Barnet er anbragt i Plejehjem-
met. Samme Forpligtelse paahviler den Person, der virker
som Mellemand ved Plejeanbringelse eller ved Adoption.

2) Det paahviler den, der har faaet Tilladelse til at
modtage et Barn i Pleje, straks at give Børneværnsudvalget
Meddelelse, naar Barnet er modtaget, naar Barnet dør,
eller naar Plejeforholdet af andre Grunde ophører, naar
en af Plejeforældrene dør eller fraflytter Hjemmet, eller
Plejeforholdet iøvrigt i væsentlig Grad skifter Karakter,
samt naar Forandring af Bopæl finder Sted.

3) Finder *Flytning* Sted til en anden Kommune, paa-
hviler det saavel Plejeforældrene som Børneværnsudvalget,
saa snart det er kommet til Kundskab om *Fraflytningen*,
at meddele denne til Børneværnsudvalget i den Kommune,
til hvilken Plejehjemmet er flyttet; samtidig oversendes
de om Plejeforholdet foreliggende Oplysninger. Udvalget
i den Kommune, til hvilken Plejehjemmet er flyttet, afgør,
om fornyet Plejetilladelse kan gives. Børneværnsudvalget
i *Fraflytningskommunen* maa ikke lade Barnet udgaa
af Tilsyn, forinden det fra Børneværnsudvalget i *Tilflyt-
ningskommunen* har modtaget Meddelelse om, at Barnet
er inddraget under Tilsyn eller fritaget herfor.

Særlige Bestemmelser om Børn fødte udenfor Ægteskab.

§ 117. 1) En Jordemoder eller en som Fødselshjælper
fungerende Læge, der har gjort Tjeneste ved Fødselen af
et Barn udenfor Ægteskab, skal inden 3 Dage efter Fødselen
gøre Anmeldelse om denne til Børneværnsudvalget paa
det Sted, hvor Fødselen er foregaaet. Til Anmeldelsen,
der skal indeholde Oplysning om Moderens Navn, Stilling,
Fødselsaar og -dag, Fødselssted og faste Bopæl eller Opholds-
sted, Barnets Fødselsdag, Køn og Fødested samt om, hvor
Barnet agtes anbragt, benyttes en dertil af Arbejds- og

Socialministeren godkendt Blanket. Har ingen Jorde- 31 Aug.
moder eller Læge bistaet ved Fødselen, paahviler det Nr. 475.
Moderen at sørge for, at de nævnte Oplysninger inden 3
Dage tilstilles Udvalget.

2) Med Hensyn til Børn, der er født udenfor Ægte-
skab paa Rigshospitalet eller paa Fødselsanstalten i Jylland,
paahviler det Hospitalet eller Anstalten at afgive den i
Stk. 1 nævnte Anmeldelse senest 2 Dage før Udskriv-
ningen.

3) Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn er for-
pligtet til at give de Oplysninger, som udkræves til Afgi-
velsen af de i Stk. 1 og 2 nævnte Anmeldelser.

4) Det paahviler Børneværnsudvalget at føre nøj-
agtig Fortegnelse over samtlige indgaaede Anmeldelser.

§ 118. 1) Saa snart Børneværnsudvalget har mod-
taget en Anmeldelse i Henhold til § 117, skal det straks
undersøge Moderens og Barnets Forhold og sørge for, at
Barnet undergives Tilsyn i Overensstemmelse med Reg-
lerne i denne Lov.

2) Paatænkes det ifølge Anmeldelsen at anbringe
Barnet i en anden Kommune, skal Udvalget paa Fødestedet
give Børneværnsudvalget paa det paatænkte Anbringelses-
sted fornøden Meddelelse herom og samtidig oversende
de om Barnets Forhold foreliggende Oplysninger; det
førstnævnte Udvalg maa dog ikke endeligt lade Barnet udgaa
af sit Tilsyn, forinden det fra Udvalget paa det paatænkte
Anbringelsessted har modtaget Meddelelse om, at Til-
flytningen har fundet Sted, og at Barnet er inddraget
under Tilsyn.

3) Viser de i Anmeldelsen indeholdte Oplysninger sig
urigtige eller mangelfulde, eller er der iøvrigt Grund til
at antage, at Barnet søges unddraget Tilsynet, skal Børne-
værnsudvalget uden Ophold, om fornødent ved Politiets
Bistand, lade Undersøgelse anstille om Barnets Anbrin-
gelsessted og drage Omsorg for, at det undergives Tilsyn.

§ 119. 1) Det paahviler Moderen til et udenfor
Ægteskab født Barn, der er undergivet Tilsyn efter denne

31 Aug. Lov, eller den, der træder i hendes Sted, straks at give Nr. 475. Børneværnsudvalget Meddelelse, naar Barnet dør, eller naar Barnets Opholdssted forandres.

2) Flyttes Barnet til en anden Kommune, paahviler det saavel Moderen — eller den, der træder i hendes Sted — som Udvalget, saa snart det er kommet til Kundskab om Flytningen, at meddele denne til Udvalget i den Kommune, til hvilken Barnet er flyttet; samtidig oversendes de om Barnets Forhold foreliggende Oplysninger. Reglerne i § 118, Stk. 2 og 3, finder tilsvarende Anvendelse.

3) Angives det, at Barnet er flyttet til Udlandet, bør Udvalget saa vidt muligt søge dets Opholdssted fastslaaet.

Forskellige Bestemmelser.

§ 120. Naar det sociale Udvalg første Gang eller efter Afbrydelse udbetaler Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III til et Barn, der opholder sig i en anden Kommune, underretter Udvalget straks Børneværnsudvalget i sidstnævnte Kommune herom med Oplysning om Barnets Navn, Alder og Opholdssted, Bidragets Størrelse og Forfaldstid samt om, hvem der er Barnets Forsørgere.

§ 121. 1) En af Børneværnsudvalget truffen Afgørelse, ved hvilken Plejetilladelse nægttes eller tilbagetages, kan af Plejehjemmet inden 14 Dage, efter at Meddelelse om Afgørelsen er givet, *indankes* for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner for Arbejds- og Socialministeren.

2) Inden samme Frist kan den, hos hvem Barnet er anbragt, indanke en af Børneværnsudvalget i Henhold til § 110, Stk. 2, truffen Afgørelse om Inddragelse af et Barn under Tilsyn.

3) Tilsvarende Adgang til Anke har den, overfor hvem der i Henhold til § 114, Stk. 2, er nedlagt Forbud mod Flytning af et Barn fra et Plejehjem.

§ 122. 1) Børneværnsudvalget afgiver hvert Aar i Januar Maaned Beretning til Overinspektøren for Børne-

forsorgen om Tilsynet i det sidste forløbne Kalenderaar. Beretningen skal indeholde Oplysning om Antallet af Børn, der var undergivet Tilsyn ved Aarets Begyndelse, de i Aarets Løb foregaaede Ændringer, Antallet af meddelte Plejetilladelser m. v.

2) Arbejds- og Socialministeren kan give Forskrifter angaaende den nærmere Gennemførelse af Tilsynet med de i dette Kapitel omhandlede Børn. Naar Omstændighederne giver Anledning dertil, har Overinspektøren for Børneforsorgen at anstille eller lade anstille Undersøgelser angaaende Tilsynets Gennemførelse.

31 Aug.
Nr. 475.

Kapitel VIII. Forebyggende Børneværn.

§ 123. 1) Efter stedfunden Undersøgelse i Henhold til Reglerne i Kap. V kan Børneværnsudvalget i Tilfælde, hvor der vilde være Hjemmel til at fjerne et Barn fra dets Hjem, jfr. §§ 130, Stk. 1, og 131, men hvor det dog under Hensyn til Barnets Velfærd skønnes forsvarligt at undlade Fjernelse, saavel som i Tilfælde, hvor et Barns Velfærd iøvrigt kræver, at forebyggende Foranstaltninger iværksættes — saasom naar det godtgøres, at en Person ikke forsvarlig sørger for eller forsvarlig behandler de Børn, der opholder sig hos ham, eller naar et Barn iøvrigt trænger til særlig Støtte —, beslutte Anvendelse af følgende Foranstaltninger:

- 1) Tildeling af Advarsel til Barnet og dets Forældre eller andre Opdragere;
- 2) Beskikkelse af en Tilsynsværge for Barnet;
- 3) Meddelelse af Paalæg overfor Forældre eller andre Opdragere med Hensyn til Barnets Pleje, Opdragelse, Oplæring eller Arbejde, herunder Paalæg om, at Børn over den undervisningspligtige Alder skal søge en Fortsættelsesskole, Aftenskole, teknisk Skole eller lignende, at undervisningspligtige Børn skal besøge en Dagarbejdsskole, et Fritidshjem eller anden lignende Institution, og at Børn under den undervisningspligtige Alder skal søge et Børneasyl, en

31 Aug.
Nr. 475.

Børnehave, et Daghjem for spæde Børn eller lignende Institution.

²⁾ Børneværnsudvalget kan give nærmere Forskrifter for Gennemførelsen af de her nævnte Paalæg og kan, særlig naar Fjernelse fra Hjemmet herved kan undgaas, i Trangs-tilfælde som Særhjælp yde Forældre eller Opdragere økonomisk Hjælp til Afholdelse af de Udgifter, der direkte foraarsages af de givne Paalæg, saasom Udredelse af Skolepenge og Vederlag for Optagelse i de i Stk. 1, Nr. 3, nævnte forebyggende Institutioner.

§ 124. Udvalgets Beslutninger om Iværksættelse af de i § 123, Stk. 1, Nr. 2 og 3, nævnte Foranstaltninger kan af den, der har Forældremyndigheden over Barnet (for Ægtebørn hver af Forældrene), eller af den, der faktisk udøver Forældremyndigheden, inden 14 Dage, efter at Forkyndelse af Udvalgets Beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet, *indankes* for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner for Arbejds- og Socialministeren.

§ 125. ¹⁾ *Beskikkelse af Tilsynsværge* i Henhold til § 123 sker til Børneværnsudvalgets Protokol. Udvalget meddeler den beskikkede skriftlig Beskikkelse og giver ham Instruks om det ham overdragne Hverv. Der udfærdiges af Arbejds- og Socialministeren en Instruks for Tilsynsværgens almindelige Pligter.

²⁾ Som Tilsynsværge kan beskikkes et af Udvalgets Medlemmer, en af Udvalgets frivillige eller lønnede Medhjælpere eller en anden dertil villig og egnet Mand eller Kvinde. For Piger samt for Drengene under 7 Aar bør i Regelen beskikkes en Kvinde. For Børn under 1 Aar skal der, hvor Forholdene muliggør det, beskikkes en Kvinde med særligt Kendskab til Plejen af spæde Børn.

³⁾ Det paahviler Tilsynsværgeren at bistaa Hjemmet med Raad og Vejledning vedrørende Omsorgen for og Opdragelsen af Barnet og at paase, at Opdragerne gør deres Pligt overfor Barnet. Dersom der er givet Hjemmet et særligt Paalæg i Henhold til § 123, Stk. 1, Nr. 3, har Tilsynsværgeren at paase, at Paalæget efterkommes. Med Hensyn til Under-

holdsbidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III 31 Aug.
finder Reglerne i § 114, Stk. 1, tilsvarende Anvendelse. Nr. 475.

4) Er Tilsynsværge beskikket for et Barn, der er anbragt i Plads eller Lære, kan Udvalget bestemme, at Lønnen skal udbetales til Tilsynsværgeren, der anvender den til Bedste for Barnet.

5) Tilsynsværgeren tilstiller, saa ofte der maatte være Anledning dertil og mindst 2 Gange aarlig, Udvalget Beretning om Barnets og Hjemmets Forhold. Finder Tilsynsværgeren, at Barnets eller Hjemmets Forhold giver Anledning til Iværksættelse af yderligere Foranstaltninger eller Ændring af de allerede truffne, skal han omgaaende gøre Indstilling derom til Udvalget.

§ 126. *Institutioner for forebyggende Børneværn*, til hvilke Børn henvises i Medfør af § 123, skal have offentlig Anerkendelse. Denne gives efter Indstilling af Overinspektøren for Børneforsorgen af Arbejds- og Socialministeren, der fastsætter nærmere Regler for Institutionernes Indretning, Ledelse og Bestyrelse m. m. samt fastsætter, hvilken Betaling Institutionerne kan kræve for de Børn, der henvises til dem af Børneværnsudvalget. Anerkendelsen, der meddeles med en bestemt Person som Leder, og som skal fornyes ved Lederskifte eller Flytning til andre Lokaler, kan til enhver Tid tages tilbage. For hver anerkendt forebyggende Institution skal der forefindes en af Overinspektøren godkendt Vedtægt.

§ 127. 1) Til Fremme af Oprettelse og forsvarlig Drift af Institutioner for forebyggende Børneværn stilles af Statskassen et Beløb, hvis Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove, til Raadighed til Anvendelse efter de i §§ 128 og 129 givne Regler til *Tilskud* til Dag hjem for spæde Børn, Børneasyl, Børnehaver, Dagarbejdsskoler, Fritidshjem eller andre Institutioner med lignende Formaal for Børn under 14 Aar.

2) Under særlige Forhold kan Tilskud gives til Institutioner med det Formaal at sysselsætte Børn over den undervisningspligtige Alder udenfor Arbejdstiden.

31 Aug. 3) Tilskud kan ikke gives, saafremt paagældende In-
Nr. 475. stitution er anerkendt eller modtager Tilskud som Led i
det almindelige Skolevæsen.

§ 128. 1) For at opnaa Tilskud i Henhold til § 127
skal en Institution være godkendt af Arbejds- og Social-
ministeren. Godkendelse kan kun meddeles Institutioner, der

- 1) enten drives af det sociale Udvalg eller har en Bestyrelse paa mindst 3 Medlemmer, hvoraf saa vidt muligt den ene skal være Læge, en anden Lærer eller en i Barnepleje uddannet Person,
- 2) er aaben for Tilgang af Børn i mindst 4 Timer daglig paa Søgnedage hele Aaret rundt med Undtagelse af en rimelig Sommerferie,
- 3) udelukkende eller dog væsentligst modtager Børn af mindrebemidlede Forældre,
- 4) opkræver en passende Betaling for Børnenes Benyttelse af Institutionen; Betalingen skal mindst svare til Værdien af den Kost, der af Institutionen ydes Børnene. Bestyrelsen skal dog være berettiget til efter stedfunden Undersøgelse i de enkelte Tilfælde at tilstaa Friplads, helt eller delvis, saafremt den finder, at et Barns Forældre ikke kan udrede den fastsatte Betaling uden at komme til at mangle det fornødne til Familiens Forsørgelse.

For Institutioner for Børn over 7 Aars Alderen kan Arbejds- og Socialministeren frafalde den under Nr. 2 nævnte Betingelse.

2) Børneværnsudvalget har Ret til efter Andragende fra Institutionen eller Forældrene, hvor Forholdene efter Undersøgelse i det enkelte Tilfælde taler derfor, som Særhjælp at betale helt eller delvis for Børn af trængende Forældre.

§ 129*). 1) Statstilskuddet ydes med 30 pCt. af de aarlige med Institutionens Drift forbundne, af Arbejds- og Socialministeren godkendte Udgifter, herunder Udgifter til

*) Bestemmelsen har kun Gyldighed indtil 31. Marts 1947, jfr. § 2 i Lov Nr. 368 af 27. Juli 1945, som er optrykt i Slutningen af nærværende Bekendtgørelse.

Lokale og Inventar. Forsaavidt den Kommune, hvori Institutionen er beliggende, driver Institutionen eller yder et Tilskud paa mindst 30 pCt. af ovennævnte Driftsudgifter, forhøjes Statstilskuddet til 40 pCt. af disse. Statstilskuddet beregnes paa Grundlag af Driftsudgifterne i det sidst foreløbne Regnskabsaar. For Institutioner, oprettet i Finansaaaret 1944—45 eller senere, ydes derhos Tilskud til første Aars Drift paa Grundlag af dette Aars Udgifter, saaledes at der i Aarets Løb kan ydes Forskud paa Tilskuddet, medens endelig Afregning finder Sted efter Regnskabsaarets Udløb. Statstilskuddet nedsættes efter Skøn med indtil 25 pCt. af det normale Tilskud for Institutioner, der i det foregaaende Regnskabsaar har haft særlig stort Overskud i Forhold til den samlede Driftsbalance, uden at dette anvendes til Nedsættelse af Betalingen for privat anbragte Børn, til nødvendige Forbedringer ved Institutionen eller til Oprettelse af nye Institutioner. Foreligger der trods den nævnte Reduktion et Overskud som foran omtalt, kan Statens og Kommunens Tilskud nedsættes yderligere med lige store Beløb.

31 Aug.
Nr. 475.

2) Udover det i Stk. 1 omhandlede Tilskud kan Arbejds- og Socialministeren af et særligt Raadighedsbeløb, der fastsættes paa de aarlige Finanslove, i paatrængende Tilfælde yde et ekstraordinært Tilskud til Driften af en Institution for forebyggende Børneværn.

3) Arbejds- og Socialministeren kan i det Omfang, hvori det skønnes nødvendigt, indføre fast Lægetilsyn med og Tandleje for Børn, der søger Institutioner for forebyggende Børneværn. De nærmere Regler fastsættes af Arbejds- og Socialministeren. Udgifterne hertil godtgøres af Statskassen.

4) Tilskud kan ikke ydes for nogen Tid, der ligger forud for Institutionens Godkendelse i Henhold til § 128, ligesom Tilskud til Institutioner, der oprettes efter denne Lovs Ikrafttræden, kun kan gives, forsaavidt Planerne for Institutionens Oprettelse, forinden disse bringes til Udførelse, er godkendt af Arbejds- og Socialministeren.

5) Til Oprettelse af en forebyggende Institution, der

31 Aug. søger Godkendelse og forpligter sig til at følge Reglerne i Nr. 475. § 128, kan der af Staten ydes Tilskud med indtil Halvdelen af de med Lokalernes Indretning og Anskaffelse af fornødent Inventar forbundne Udgifter. Under særlige Omstændigheder kan tilsvarende Tilskud ydes til Forbedring af Lokaler, der allerede er i Brug. Statens Tilskud kan dog gøres betinget af, at den Kommune, hvori Institutionen er beliggende, yder et Tilskud af indtil samme Størrelse som Statens Tilskud. Til Institutioner for forebyggende Børneværn, der ikke oprettes af en Kommune, kan de samlede Tilskud fra Stat og Kommune dog ikke udgøre mere end 70 pCt. af Udgifterne.

Kapitel IX. Børns Anbringelse udenfor deres Hjem.

Anbringelsesgrunde, Anbringelsessteder m. v.

§ 130. 1) Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, og forebyggende Foranstaltninger i Henhold til Bestemmelserne i Kap. VIII ikke skønnes tilstrækkelige, skal Børneværnsudvalget — efter stedfunden Undersøgelse i Henhold til Kap. V. — beslutte *Fjernelse fra Hjemmet* af et Barn under 18 Aar, naar Barnet

- 1) har en særlig vanskelig Karakter eller har udvist meget slet Opførsel, og Barnets Forældre eller andre Opdragere ikke skønnes at kunne magte dets Opdragelse,
- 2) paa Grund af Forældres eller andre Opdrageres Laste-fuldhed, grove Forsømmelighed eller Mangel paa Villie til at forsørge Barnet eller paa Evne til at opdrage det findes at være udsat for Vanrøgt eller Fordærvelse,
- 3) af Forældre eller andre Opdragere mishandles eller behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare,
- 4) paa Grund af legemlige eller sjælelige Mangler er trængende til Særforsorg, der ikke kan iværksættes i Hjemmet, saasom naar det er aandssvagt, sindssygt, epileptisk, døvstumt, taledidende, blindt, vanført eller tuberkuløst, og Forældre eller andre Opdragere ikke sørger

for, at Barnet undergives den fornødne Særforsorg i 31 Aug.
Overensstemmelse med Reglerne i §§ 252 flg. Nr. 475.

2) Endvidere paahviler det Udvalget at drage Omsorg for Anbringelse, Opdragelse og Uddannelse af et Barn, der staar uden Forsørger, eller hvis Forældre midlertidig eller vedvarende er ude af Stand til at sørge forsvarligt for det og derfor har fremsat Begæring derom.

§ 131. 1) Anser Børneværnsudvalget det for sandsynligt, at de Forhold, der giver Anledning til, at et Barn maa fjernes fra Hjemmet i Henhold til § 130, Stk. 1, kan ændres i Løbet af kortere Tid, kan Udvalget træffe Beslutning om, at Barnet *for bestemt Tid* skal anbringes udenfor Hjemmet, saaledes at Udvalget samtidig tager Beslutning om, til hvilken Dato inden Udløbet af 3 Maaneder Sagen vil være at genoptage.

2) Anbringelse som i Stk. 1 omhandlet kan ogsaa anvendes overfor et undervisningspligtigt Barn, der har gjort sig skyldig i oftere gentagen Skulken fra Skolen, fortsat betydelig Dovenskab eller meget slet Opførsel i Skolen, samt overfor et Barn, der har gjort sig skyldig i betydelige Skoleforsømmelser, som skyldes Forældrenes eller andre Opdrageres Forhold, naar Anvendelsen af Skolemulkter ikke har formaaet at bringe Forsømmelserne til Ophør.

3) Ved Sagens Genoptagelse kan Udvalget beslutte at hjemgive Barnet eller at forlænge Fjernelsen, dog ikke udover $\frac{1}{2}$ Aar fra den Dato, den første Fjernelse iværksattes.

4) Til en gyldig Beslutning om Fjernelse for bestemt Tid udkræves det i § 87, Stk. 1, 2det Pkt., jfr. § 104, Stk. 1, 3die Pkt., fastsatte Flertal, hvorimod det ikke er nødvendigt at tilkalde Dommeren.

5) Skønnes ved Sagens Behandling Fjernelse udover 3 Maaneder, henholdsvis $\frac{1}{2}$ Aar, nødvendig, skal Udvalget straks træffe Beslutning herom under Iagttagelse af samtlige Regler i § 87.

§ 132. Udvalgets Beslutninger i Henhold til §§ 130, Stk. 1, og 131 kan af dem, der har Forældremyndigheden over Barnet (for Ægtebørn hver af Forældrene), eller som

31 Aug. faktisk udøver Forældremyndigheden, *indankes* for Landsnævnet for Børneforsorg inden 14 Dage, efter at Forkyndelse af Udvalgets Beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet.

§ 133. 1) Naar et Barn i Medfør af Bestemmelserne i §§ 130, Stk. 1, eller 131 er fjernet fra Hjemmet eller i Medfør af § 130, Stk. 2, er inddraget under Børneværnsudvalgets Forsorg, tilkommer *Forældremyndigheden* Børneværnsudvalget, som kan bemyndige en Person, Institution eller anerkendt Forening for Børneforsorg til paa Udvalgets Vegne at udøve denne Myndighed; er et Barn anbragt i et Opdragelseshjem eller i en Institution for Særforsorg, udøves *Forældremyndigheden* paa Udvalgets Vegne af Hjemmets eller Institutionens Forstander, saa længe Barnet er i Hjemmet eller Institutionen eller staar under Tilsyn derfra.

2) Personer, der er inddraget under Forsorg i Medfør af Bestemmelserne i dette Kapitel, er undergivet *Forældremyndighed*, saa længe Forsorgen varer.

§ 134. Naar Børneværnsudvalget i Medfør af Bestemmelserne i §§ 130, Stk. 1, eller 131 har fjernet et Barn fra dets Hjem eller i Medfør af § 130, Stk. 2, overtager Forsorgen for et Barn, paahviler det Udvalget straks at tage Beslutning om *Barnets fremtidige Anbringelse*. Beslutningen skal angive, om Barnet skal anbringes i Pleje, Lære eller til anden Uddannelse, i Tjeneste, til Opdragelse i et af de i § 157 nævnte Opdragelseshjem eller undergives Særforsorg, alt under Iagttagelse af Reglerne i §§ 135—138.

§ 135. 1) Maa det antages, at et Barn, der i Medfør af Bestemmelserne i § 130, Stk. 1, skal fjernes fra Hjemmet eller i Medfør af § 130, Stk. 2, undergives Udvalgets Forsorg, er aandssvagt, sindssygt, epileptisk, døvstumt, talelidende, blindt, vanført eller tuberkuløst, skal Udvalget efter nærmere Iagttagelse og Lægeundersøgelse — om fornødent efter en Specialists Bedømmelse — søge oplyst, om *særlig Forsorg* i den Anledning bør finde Sted. Finder Udvalget herefter, at særlig Forsorg er nødvendig, skal Udvalget sørge for, at Barnet anbringes i en egnet Institution

for Særforsorg eller under dennes Tilsyn, alt i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 252 fig. 31 Aug.
Nr. 475.

2) Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, kan Udvalget foreløbig anbringe et saadant Barn i Pleje, i et Optagelseshjem eller i en lignende Institution, indtil Særforsorg kan etableres.

§ 136. 1) Udenfor de i § 135 nævnte Tilfælde bliver *Børn under 14 Aar*, som ikke kan antages at være af særlig vanskelig Karakter og ikke har udvist særlig slet Opførsel, som Regel at anbringe i en Familie (*Plejhjem*). Anbringelse i Plejhjem kan forbindes med Paalæg om at lade Barnet søge en Institution for forebyggende Børneforsorg, jfr. Kap. VIII.

2) Børn under 14 Aar, hvis Anbringelse i Plejhjem paa Grund af særlige Omstændigheder, f. Eks. af Helbredshensyn, maa antages at støde paa Vanskeligheder, samt Børn, for hvem det skønnes at være af særlig Betydning, saaledes som Regel Søkende, anbringes i Børnehjem.

3) Børn under 14 Aar, hvis legemlige eller aandelige Udvikling ikke staar Maal med det normale, men som dog ikke er trængende til Særforsorg, jfr. § 135, anbringes saa vidt muligt i særlige for saadanne Børn beregnede Hjem.

4) Børn under 14 Aar, undtagelsesvis 15 Aar, der har en særlig vanskelig Karakter, eller som har udvist meget slet Opførsel, saaledes at der er Fare for, at deres Optagelse i de almindelige Skoler vil have uheldig Indvirkning paa andre Børn, anbringes i Skolehjem.

§ 137. 1) *Børn over 14 Aar*, som ikke kan antages at være af særlig vanskelig Karakter og ikke har udvist særlig slet Opførsel, og som ikke er trængende til Særforsorg, jfr. § 135, bør som Regel anbringes i Lære eller i Tjenesteplasser eller paa anden Maade til Uddannelse efter deres Anlæg, Evner og øvrige Forhold.

2) Børn over 14 Aar, hvis legemlige eller aandelige Udvikling ikke staar Maal med det normale og derfor ikke kan anbringes i Tjeneste, Lære eller lignende, men som dog ikke er trængende til Særforsorg, jfr. § 135, anbringes saa vidt

31 Aug. muligt i særlige for saadanne Børn beregnede Hjem (Frede-Nr. 475. hjem).

3) Børn over 14 Aar, der har en særlig vanskelig Karakter eller har udvist meget slet Opførsel, anbringes som Regel i et Ungdomshjem eller, saafremt et kortere Ophold i et Opdragelseshjem skønnes tilstrækkeligt, i Optagelseshjem eller i anden til Uddannelse og Oplæring bestemt Institution.

§ 138. 1) Er Udvalget i Tvivl om, hvorledes et Barn bør anbringes, kan det anbringe Barnet til Iagttagelse i et hertil egnet *Optagelseshjem* (Iagttagelseshjem).

2) Kan et Barn ikke straks anbringes som af Udvalget besluttet, anbringes det foreløbig i et Optagelseshjem eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Børn, der ikke forsørges sammen med deres Forældre, maa ikke anbringes paa Arbejdsanstalt eller anden lignende Forsørgelsesanstalt, jfr. § 32.

§ 139. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn i *Pleje, Lære eller* til Uddannelse paa anden Maade eller i *Tjeneste*, afslutter Udvalget de hertil fornødne Overenskomster eller overdrager dette Hverv til en anerkendt Forening.

2) Inden saadan Anbringelse sker, undersøges Anbringelsesstedet af Børneværnsudvalget for den Kommune, i hvilken Anbringelsesstedet er beliggende, eller af den Forening, hvem Anbringelsen er overdraget.

3) Undersøgelsen af Anbringelsesstedet for Børn, med hvilke der i Henhold til Bestemmelsen i § 144 ikke skal føres Tilsyn af Børneværnsudvalget paa Anbringelsesstedet, kan foretages ved det anbringende Udvalgs Foranstaltning.

4) Ved Afgørelsen af, om et af de i denne Paragraf nævnte Anbringelsessteder kan godkendes, skal Hensyn tages til, om det kan antages, at Barnet vil modtage god Paavirkning og Uddannelse, og om de økonomiske Vilkaar for Anbringelsen er rimelige i Forhold til Barnets Evner og øvrige Forhold. Ved Afgørelsen af, om et Plejehjem kan godkendes, gælder derhos Reglerne i § 115, Stk. 2 og 3.

§ 140. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn 31 Aug.
i et *Opdragelseshjem*, bortset fra de i § 141 nævnte, kan Nr. 475.
Udvalget selv træffe Aftale om Anbringelsen med Hjem-
mets Forstander. Udvalget indberetter da Anbringelsen til
Overinspektøren for Børneforsorgen, saa snart Hjemmets
Forstander har erklæret sig villig til at modtage Barnet;
Overinspektøren kan gøre Indsigelse mod Aftalen, hvis
Anbringelsen af Barnet i det paagældende Hjem strider
mod Reglerne i §§ 135—138 eller mod Hjemmets Vedtægt,
i hvilket Tilfælde Udvalget træffer ny Beslutning om
Anbringelse.

2) Om Børn, som anbringes i et vedkommende Kom-
mune tilhørende og af denne drevet *Opdragelseshjem*, skal
ikke sendes Indberetning i Henhold til Stk. 1.

3) Ønsker Udvalget ikke selv at træffe Aftale med et
af de i Stk. 1 nævnte Hjem, forelægger Udvalget Sagen for
Overinspektøren, der snarest muligt meddeler Udvalget,
i hvilket Hjem Barnet kan anbringes.

4) Ved Henvendelsen til et *Opdragelseshjem* eller til
Overinspektøren om Anbringelse af et Barn paahviler det
Udvalget at meddele alle for dette foreliggende Oplys-
ninger, der er af væsentlig Betydning ved Bedømmelsen af
Barnets Karakter og øvrige Forhold; vedkommende Sags
Akte med de i § 92 ommeldte Oplysninger bør saa vidt
muligt altid medfølge.

§ 141. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn
i et Ungdomshjem, et Skolehjem eller i et *Opdragelseshjem*,
der er anerkendt som *Fredehjem* eller i Henhold til § 157,
Stk. 2, sidste Pkt., som fortrinsvis beregnet for svagt be-
gavede Børn i undervisningspligtig Alder, kan det efter
Aftale med Hjemmets Ledelse midlertidigt anbringe Barnet
paa Hjemmet, hvorefter Samtykke til den endelige An-
bringelse vil være at indhente fra Overinspektøren for
Børneforsorgen. Saadant Samtykke vil som Regel være at
meddele, hvor ikke Barnets Anbringelse i det paagældende
Hjem strider mod Reglerne i §§ 135—138, mod de af Ar-
bejds- og Socialministeren i Medfør af § 157, Stk. 1, fast-

31 Aug. satte almindelige Regler for Hjemmenes Indretning, Ledelse Nr. 475. m. v. eller mod den for Hjemmet i Henhold til § 157, Stk. 4, godkendte Vedtægt.

2) Regelen i Stk. 1 gælder dog ikke med Hensyn til Børn, der anbringes i et Opdragelseshjem, som ejes og drives af den Kommune, hvis Børneværnsudvalg har Forsorgen for Barnet.

§ 142. 1) Finder Børneværnsudvalget, at et under Udvalgets Forsorg værende Barn bør anbringes paa anden Maade end sket, eller maa det antages, at et til almindelig Opdragelse eller Uddannelse anbragt Barn er trængende til Særforsorg, tager Udvalget Beslutning herom, eventuelt efter Undersøgelse og Iagttagelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 135.

2) Opstaar der Uenighed mellem Udvalget og Forstanderen for et Børnehjem, Skolehjem, Ungdomshjem eller en hermed ligestillet Institution om Barnets Forbliven i Hjemmet eller i Institutionen, kan Sagen forelægges Overinspektøren for Børneforsorgen.

3) Arbejds- og Socialministeren afgør, hvilke Institutioner der kan ligestilles med de i Stk. 2 nævnte Opdragelseshjem.

Tilsynet med og Ændringer i Anbringelsen m. v.

§ 143. 1) Tilsynet med de i Pleje, Lære eller Tjeneste eller paa anden lignende Maade i Henhold til dette Kapitel anbragte Børn føres af en af Børneværnsudvalget paa Anbringelsesstedet efter Reglerne i § 125, Stk. 1—3, beskikket Tilsynsværge, jfr. dog §§ 144—46.

2) Naar Udvalget finder det rimeligt, meddeler det Barnet, hvem der er dets Tilsynsværge.

3) Tilsynsværgen varetager Barnets Tarv i Forhold til Plejeforældre, Husbond, Læremester eller andre. Han afgiver mindst 2 Gange aarlig Indberetning til det Børneværnsudvalg, som har Forsorgen for Barnet, og gør iøvrigt, naar Mangler og Misligheder forefindes, eller Anbringelsen paa anden Maade viser sig uheldig, Indberetning herom til

Udvalget, som afgør, om Barnet skal fjernes fra Plejehjemmet, og om det paany skal anbringes i Plejehjem eller paa anden Maade. 31 Aug. Nr. 475.

4) Kræver Omstændighederne, at Barnet uden Ophold fjernes fra det Sted, paa hvilket det er anbragt, kan Børneværnsudvalget paa Barnets Opholdssted, eller eventuelt Formanden, foreløbig lade Barnet anbringe paa hensigtsmæssig Maade; endelig Beslutning om Barnets fremtidige Anbringelse tages af det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet.

5) Er Barnet anbragt udenfor Hjemmet inden det 14de Aar, drager det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, efter Forhandling med Tilsynsværge Omsorg for, at Barnet ved Undervisningspligtens Ophør anbringes i en til dets Evner og Anlæg passende Lære- eller Tjenesteplass eller paa anden hensigtsmæssig Maade, og afslutter de hertil fornødne Overenskomster, jfr. herved § 139.

§ 144. 1) Der kan af Arbejds- og Socialministeren for større Kommuner godkendes *Vedtægter* for Kommunens Udøvelse af Tilsyn med Børn, der er anbragt i Pleje, Lære eller Tjeneste udenfor Kommunens Grænser.

2) Et Barn, med hvilket der føres Tilsyn i Overensstemmelse med en i Henhold til Stk. 1 godkendt Vedtægt, er fritaget for det i § 143 omhandlede Tilsyn af det stedlige Børneværnsudvalg.

§ 145. 1) Er et Barn anbragt i Pleje, Lære, Tjeneste eller paa anden lignende Maade gennem en *anerkendt Forening*, kan det overlades Foreningen at føre det i § 143 omhandlede Tilsyn med Barnet.

2) Er Barnet anbragt inden sit 14de Aar, paahviler det Foreningen at sørge for Barnets Anbringelse ved Undervisningspligtens Ophør. Medfører den videre Anbringelse Udgifter for det offentlige, skal Børneværnsudvalgets Godkendelse af Anbringelsen indhentes.

§ 146. 1) *Tilsynet med et Barn*, der i 14 Aars Alderen eller senere er *udskrevet fra et Opdragelseshjem*, føres, hvis Barnet er anbragt i Hjemmets Nærhed, af dettes For-

31 Aug. Nr. 475. stander, hvis han vil paatage sig dette Tilsyn, og ellers af en Tilsynsværge, der beskikkes af Børneværnsudvalget paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, jfr. dog §§ 144 og 145. Den Løn, Barnet tjener, kan efter Bestemmelse herom i det enkelte Tilfælde af det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, indbetales til Hjemmets Forstander eller Tilsynsværgen for at anvendes til Bedste for Barnet.

2) Forstanderen eller den beskikkede Tilsynsværge afgiver, saa længe Barnet er under Forsorg, mindst 2 Gange aarlig og iøvrigt, naar særlig Anledning foreligger, Indberetning om Barnets Forhold til det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet. Om et Barn, der er foreløbig udskrevet fra et Skole- eller Ungdomshjem, skal Tilsynsværgen sende Indberetning til vedkommende Hjemms Forstander, der sender den videre med sine Bemærkninger til Børneværnsudvalget.

3) Med et Barn, der er udskrevet inden 14 Aars Alderen, føres Tilsyn efter Reglerne i §§ 143—145.

§ 147. Naar et Barn er anbragt i et Optagelses- eller Iagttageshjem eller i et Børnehjem, der ikke er beregnet paa at beholde Børn til 14 Aars Alderen, og Barnet skønnes at kunne anbringes i Pleje eller paa anden Maade, paa hviler det Forstanderen eller den Forening, der driver Hjemmet, at fremsætte *Indstilling* overfor det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet, om dettes *videre Anbringelse*. Forstanderen (Foreningen) bør saa vidt muligt bistaa ved Fremskaffelsen af Anbringelsessted.

§ 148. 1) Er et Barn anbragt i et Børnehjem, der er beregnet paa at beholde Børnene til 14 Aars Alderen, paa hviler det Forstanderen senest 3 Maaneder før Undervisningspligtens Ophør at forelægge det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet, Indstilling om Barnets fremtidige Anbringelse i Lære, i Tjeneste eller paa anden efter dets Evner og Anlæg hensigtsmæssig Maade. Forstanderen bistaar Udvalget ved Fremskffelse af Anbringelsessted og kan af Udvalget bemyndiges til at afslutte de hertil fornødne Overenskomster.

2) Gør særlige Forhold, herunder at Barnets aandelige

eller legemlige Udvikling ikke er paa Højde med normale 31 Aug.
Børns, det ønskeligt, kan Udskrivningen udsættes. For- Nr. 475,
standeren gør da Indberetning herom til Overinspektøren
for Børneforsorgen, der kan gøre Indsigelse mod den trufne
Bestemmelse, saafremt den findes at stride mod Barnets
eller Hjemmets Tarv.

§ 149. 1) Naar en Elev i et Skole- eller Ungdoms-
hjem har udvist god Opførsel, bør Forstanderen lade ham
foreløbig udskrive og anbringe i Pleje, Tjeneste, Lære eller
paa anden efter hans Evner og Anlæg hensigtsmæssig Maa-
de. Forstanderen afslutter de hertil fornødne Overenskom-
ster og indhenter snarest muligt Godkendelse heraf fra det
Udvalg, der har Forsorgen for Barnet.

2) Dette Udvalgs forudgaaende Godkendelse af den
foreløbige Udskrivning kræves dog, naar Eleven ikke er
fyldt 14 Aar eller ikke har opholdt sig mindst 2 Aar i Hjem-
met, eller naar den videre Anbringelse medfører Udgifter
for det offentlige.

3) Naar ikke særlige Grunde taler derimod, bør fore-
løbig Udskrivning foretages mindst 6 Maaneder, før For-
sorgen ophører.

4) Opfører en foreløbig udskrevet Elev sig slet, eller
viser Anbringelsen sig iøvrigt uheldig, kan Forstanderen
tage Eleven tilbage eller søge ham anbragt paa anden
Maade, hvorom Udvalget straks underrettes.

5) Dersom en Elev paa Grund af mangelfuld Udvikling
eller anden Afvigelse fra det normale ikke egner sig til
fortsat Ophold i Hjemmet, skal Forstanderen overfor Ud-
valget fremsætte Indstilling om, hvorledes Eleven videre
bør anbringes.

§ 150. Har den, der i Medfør af Reglerne i dette
Afsnit er anbragt i et Opdragelseshjem eller er udskrevet
under Tilsyn, foretaget en strafbar Handling, kan An-
klagemyndigheden, hvis det findes, at Anvendelse af de i
dette Afsnit hjemlede Foranstaltninger til Opdragelse og
Oplæring efter Omstændighederne er tilstrækkelige, be-
stemme, at *Tiltale* skal *undlades*.

31 Aug. Kapitel X. Om Overtilsynet med Børneværnet og om Anke.
Nr. 475.

§ 151. ¹⁾ Landsnævnet for Børneforsorg bestaar af:

- 1) en af Kongen udnævnt Formand, der opfylder Betingelserne for at kunne blive Landsdommer;
- 2) et af Arbejds- og Socialministeren valgt Medlem;
- 3) to af Rigsdagen valgte Medlemmer;
- 4) Overinspektøren for Børneforsorgen.

²⁾ De under Nr. 2 og 3 nævnte Medlemmer vælges for 4 Aar svarende til den for Kommunalbestyrelser gældende Valgperiode. De oppebærer et Honorar, der fastsættes ved Finansloven.

³⁾ Til Vedtagelse af en gyldig Beslutning af Landsnævnet for Børneforsorg kræves, at mindst 3 Medlemmer stemmer derfor.

⁴⁾ Landsnævnets Afgørelser, truffe i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit, er endelige, jfr. dog §§ 58, Stk. 2, 153, Stk. 1, 169, Stk. 4, og 170, Stk. 3.

§ 152. ¹⁾ Naar en Sag i Henhold til §§ 87, Stk. 3 (jfr. § 104, Stk. 1), 107, 132, 169 eller 170 er forelagt Landsnævnet for Børneforsorg, kan dette om fornødent indkalde Medlemmer af vedkommende Børneværnsudvalg til Forhandling, forlange yderligere Oplysninger tilvejebragt ved Børneværnsudvalgets eller Politiets Foranstaltning eller begære andre offentlige Myndigheders Bistand til Sagens Oplysning, jfr. §§ 92 og 93.

²⁾ Det paahviler Børneværnsudvalget at gennemføre den af Landsnævnet truffe Beslutning.

³⁾ Klage til Landsnævnet over Børneværnsudvalget hindrer ikke Iværksættelse af de af Udvalget besluttede Foranstaltninger; dog kan Landsnævnets Formand under ganske særlige Omstændigheder bestemme, at en Beslutning ikke maa iværksættes, før Nævnet har truffet Afgørelse i Sagen.

§ 153. ¹⁾ Naar Landsnævnet kommer til Kundskab om Forhold, der synes at gøre Indskriden i Medfør af Kap. IX nødvendig, og det Børneværnsudvalg, under hvilket

Sagen hører, trods Henvendelse fra Landsnævnet, intet har foretaget sig, har dette Ret til selvstændig at søge Sagen oplyst i Henhold til Kap. V. Efter at Sagen saaledes er oplyst, forelægger Nævnet denne for Børneværnsudvalget til Beslutning; nægter Udvalget herefter at træffe Beslutning om en Anbringelse udenfor Hjemmet, som efter Landsnævnets Skøn er nødvendig af Hensyn til Barnets Velfærd, kan Nævnet selv træffe Beslutning om Fjernelsen. Hvis Udvalget, efter at have faaet Meddelelse om Beslutningen, finder, at Barnet ikke bør fjernes, kan Udvalget i Løbet af 14 Dage indanke Sagen for Arbejds- og Socialministeren. Landsnævnets Formand har Ret til at iværksætte saadanne foreløbige Foranstaltninger med Hensyn til et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet, som af Hensyn til Barnets Velfærd ikke skønnes at kunne opsættes.

²⁾ Kommer Landsnævnet iøvrigt til Kundskab om, at Børneværnsudvalget ikke varetager de Udvalget i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit paahvilende Op-gaver paa forsvarlig Maade, kan Nævnet afæske Udvalget nærmere Forklaring. Hvis Landsnævnet derefter finder det nødvendigt, kan det henlede vedkommende Amts Opmærksomhed paa Forholdene. Amtet underretter Nævnet om, hvad der videre passerer.

§ 154. Landsnævnet er forpligtet til at yde Børneværnsudvalget Vejledning og Bistand med Hensyn til Forstaaelsen af Bestemmelserne i dette Afsnit og den enkelte Sags Behandling, forsaavidt dette ikke paahviler Overinspektøren for Børneforsorgen.

§ 155. ¹⁾ Naar Beslutning om et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet i Henhold til Kap. IX — bortset fra Anbringelser i Henhold til § 130, Stk. 2, — er taget, indsender Børneværnsudvalget snarest muligt og senest inden 1 Maaned *Indberetning* om Udvalgets Beslutning til Landsnævnet for Børneforsorg, der paaser, at Bestemmelserne i dette Afsnit er iagttaget, herunder særlig at den trufne Beslutning er taget af det rette Børneværnsudvalg, jfr. § 86, i beslutningsdygtigt Møde og med fornødent Stemmetal,

31 Aug. jfr. §§ 87 og 104, samt at Bestemmelserne med Hensyn til Nr. 475. Paalæggelse af Bidrag er opfyldt. Det paahviler endvidere Landsnævnet at paase, at Bidrag, paalagt den forsørgelsespligtige i Henhold til § 9, Nr. 3, inddrives af vedkommende Opholdskommune, jfr. §§ 53, Stk. 2, og 55, Stk. 5; forsaavidt Barnet er anbragt paa et af de af Staten drevne Opdragelseshjem, paahviler det Landsnævnet at inddrive Bidraget gennem Opholdskommunen.

2) Ændres den Maade eller de Vilkaar, paa hvilke et af de i Stk. 1 omhandlede Børn er anbragt udenfor Hjemmet, eller afgaar Barnet ved Døden, forlader Landet eller tilbagegives Hjemmet, sendes ligeledes Indberetning til Landsnævnet.

3) De indsendte Indberetninger skal til enhver Tid være til Raadighed for Overinspektøren for Børneforsorgen.

4) Børneværnsudvalget indsender i hvert Aars Januar Maaned til Landsnævnet Beretning om sin Virksomhed i Henhold til Kap. IX. Tilsvarende Indberetning med Hensyn til Virksomheden i Henhold til Kap. VIII tilstilles Overinspektøren for Børneforsorgen.

5) Der fastsættes af Arbejds- og Socialministeren nærmere Regler for de i Stk. 1 og 4 omhandlede Indberetninger.

§ 156. 1) *Overinspektøren for Børneforsorgen*, der udnævnes af Kongen, har det almindelige Overtilsyn med Gennemførelsen af de i Henhold til Reglerne i dette Afsnit truffne Børneværnsforanstaltninger. Til Hjælp ved Tilsynet ansættes det fornødne Antal Inspektører.

2) Overinspektøren tilser eller lader tilse mindst 2 Gange aarlig de i Henhold til Kap. VIII og IX anerkendte Opdragelseshjem og Institutioner samt endvidere, saa ofte det findes nødvendigt, de enkelte Plejehjem og andre Anbringelsessteder. Overinspektøren tilser personlig mindst een Gang aarlig Ungdomshjem, Skolehjem samt Hjem, der er anerkendt som Fredehjem eller i Henhold til § 157, Stk. 2, sidste Punktum, som fortrinsvis beregnet for svagt begavede Børn i undervisningspligtig Alder.

3) Overinspektøren har ligeledes Tilsynet med Opdragelseshjem og Institutioner, der modtager eller tager sig af Børn under 18 Aar, men som ikke er anerkendt i Henhold til Kap. VIII eller Kap. IX. Saadanne Hjem og Institutioner tilses mindst een Gang aarlig. 31 Aug.
Nr. 475.

4) Naar Omstændighederne giver Anledning dertil, har Overinspektøren at anstille eller lade anstille Undersøgelser om de Forhold, der vedrører Gennemførelsen af Børneværnsforanstaltninger, samt Forhold vedrørende de i Stk. 3 omhandlede Hjem og Institutioner. Hertil kan Bistand forlanges af Børneværnsudvalget, Politiet og andre offentlige Myndigheder.

5) Der stilles aarlig af Statskassen en Sum til Raadighed for Overinspektøren for Børneforsorgen til Uddeling som Opmuntringspræmier for Børn, der er under Forsorg efter Bestemmelserne i Kap. IX, eller som for mindre end 3 Aar siden er udgaaet af saadan Forsorg. Uddelingen sker efter Forhandling med det Børneværnsudvalg, der har eller senest har haft Forsorgen for Barnet, eller vedkommende Forstander, hvis Barnet er eller har været anbragt i Opdragelseshjem.

K a p i t e l X I. O p d r a g e l s e s h j e m m e n e m. v.

§ 157. 1) Opdragelseshjem, i hvilke Børn anbringes i Henhold til dette Afsnit, skal have offentlig Anerkendelse. Denne gives efter Indstilling fra Overinspektøren af Arbejds- og Socialministeren, der fastsætter almindelige Regler for Hjemmenes Indretning, Ledelse og Bestyrelse m. m., samt hvilken Betaling Hjemmene har Ret til at kræve for de i Henhold til dette Afsnit anbragte Børn. Anerkendelsen, der skal gives med en bestemt Person som Forstander, og som skal fornyes ved Forstanderskifte eller ved Flytning til andre Lokaler, kan til enhver Tid tages tilbage.

2) Anerkendelse kan gives som Ungdomshjem, Skolehjem, Børnehjem eller Optagelseshjem (Iagttagelseshjem). Anerkendelse kan endvidere gives til Hjem med særlige Formaal, saasom Hjem, der modtager Børn til særlig Ud-

31 Aug. dannelse (Lærlingehjem, Husholdningsskoler m. v.) eller Nr. 475. til Ophold under Uddannelse (Lærlingehjem og lign.), samt til Hjem (Fredehjem), der modtager Børn i 14 Aars Alderen eller derover, hvis Udvikling er saa forsinket eller mangelfuld, at de ikke kan undergives sædvanlig Opdragelse, men dog ikke trænger til Særforsorg i Anstalt eller Hospital. I Anerkendelsen for et Opdragelseshjem kan bestemmes, at Hjemmet fortrinsvis er beregnet for svagt begavede Børn i undervisningspligtig Alder.

3) Opdragelseshjem maa ikke findes i Forbindelse med Arbejdsanstalter eller andre lignende Forsørgelsesanstalter. Skolehjem, Ungdomshjem og Fredehjem maa ikke være fælles for Drengene og Piger.

4) For hvert enkelt Hjem gives ved en af Overinspektøren godkendt Vedtægt nærmere Regler for Hjemmets Virksomhed samt om dets Bestyrelse (Tilsynsraad).

§ 158. 1) *Undervisning* af Børn, der er anbragt i Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) eller Børnehjem, jfr. dog Stk. 2, kan enten finde Sted i Folkeskolen, i en Privatskole eller i Hjemmet selv. I de to sidstnævnte Tilfælde skal Undervisningen staa Maal med den, som Folkeskolen meddeler.

2) Skolehjem, Ungdomshjem og de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte Hjem meddeler selv Undervisning til de i Hjemmet anbragte Børn. Undervisningen i Skolehjem skal staa Maal med Undervisningen i Folkeskolen.

3) For Opdragelseshjem, der selv meddeler Undervisning, godkender Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Undervisningsministeren Undervisningsplaner, der skal revideres hvert 5te Aar.

§ 159. 1) Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) er indenfor de i Hjemmets Vedtægt fastsatte Rammer *forpligtet til at modtage* de Børn, som i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit ønskes anbragt foreløbig eller til Iagttagelse, forsaavidt Plads findes, og særlige Sygdomme ikke er til Hinder derfor.

²) I Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) skal Opholdet 31 Aug.
være saa kort som muligt og maa ikke uden Samtykke fra Nr. 475.
Overinspektøren udstrækkes over 9 Maaneder.

³) I Opdragelseshjem, der er oprettet af Staten eller drives for Statskassens Regning, kan Anbringelse kun ske med forudgaaende Samtykke af Overinspektøren; disse Hjem er forpligtet til at modtage de Børn, som Overinspektøren henviser til dem, naar Børnene i Henhold til Vedtægten kan anbringes i Hjemmet. Til Anbringelse i Ungdomshjem, Skolehjem, Fredehjem og de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte Hjem, der ikke er oprettet af Staten eller drives for Statskassens Regning, udkræves Samtykke som foreskrevet i § 141.

⁴) Andre Opdragelseshjem end de i Stk. 1 og Stk. 3, 1ste Pkt., omhandlede afgør selv, om de vil modtage de Børn, der ønskes anbragt i Hjemmet.

⁵) Opdragelseshjem, der ejes og drives af en Kommune og udelukkende eller ganske overvejende er bestemt for Børn fra denne Kommune, er undtaget fra Regelen i Stk. 3.

§ 160. ¹) *Staten* skal altid opretholde mindst *to Ungdomshjem*, et for mandlig og et for kvindelig Ungdom, til Modtagelse af Elever, der paa andre Ungdomshjem eller Skolehjem eller iøvrigt har vist slet Opførsel.

²) I Forbindelse med et eller flere af Statens Ungdomshjem kan indrettes lukkede Afdelinger til Anbringelse af særlig vanskelige Elever over 14 Aar. Den nærmere Indretning af disse lukkede Afdelinger bestemmes ved et af Arbejds- og Socialministeren udfærdiget Reglement.

§ 161. ¹) *Det stedlige Tilsyn* med de anerkendte Børnehjem, Optagelseshjem og andre i Henhold til § 157 anerkendte Hjem, bortset fra Skole- og Ungdomshjem samt Opdragelseshjem, der drives af en Kommune, men er beliggende udenfor denne, føres af Børneværnsudvalget i den Kommune, i hvilken Hjemmet er beliggende. Udvalget beskikker et af sine Medlemmer eller en anden dertil egnede og villig Person til at udøve Tilsynet.

31 Aug. 2) Bestyrelsen (Tilsynsraadet) for Skolehjem og Ung-
Nr. 475. domshjem suppleres med et af Børneværnsudvalget i eller
udenfor Udvalget valgt Medlem, der vælges efter hvert
Valg til Kommunalbestyrelsen.

3) Meddeler et Opdragelseshjem selv Undervisning, er
det med Hensyn til denne underkastet det for Folkeskolen
gældende stedlige Tilsyn og det særlige Tilsyn med specielle
Fag og Arbejdsomraader, som Arbejds- og Socialministe-
ren maatte beskikke.

§ 162. Under Ophold i et anerkendt Opdragelses-
hjem undergives Børnene *fast Lægetilsyn* efter nærmere af
Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler. Udgifterne
hertil godtgøres af Statskassen.

§ 163. 1) Under Ophold i et anerkendt Opdragelses-
hjem er Børnene undergivet almindelig *Hustugt* under For-
standerens Ansvar.

2) Nærmere Regler om Hustugts Art, Omfang og
Udøvelse fastsættes ved et af Arbejds- og Socialministeren
udfærdiget Reglement.

§ 164. 1) Opdragelseshjem og lignende Institutioner,
der kan modtage 5 eller flere Børn under 18 Aar, men *ikke*
er anerkendt i Henhold til § 157, undergives Tilsyn af Børne-
værnsudvalget i den Kommune, i hvilken Hjemmet er be-
liggende, efter Reglerne i § 161; dog kan Arbejds- og Social-
ministeren efter Indstilling af Overinspektøren fritage Hjem,
der ikke tager Vederlag for Børnenes Ophold, for saadant
Tilsyn.

2) Arbejds- og Socialministeren fastsætter Regler om
Lægetilsyn med de i Stk. 1 omhandlede Hjem og Institu-
tioner samt giver Forskrifter for saadanne Hjem og Insti-
tutioners Indretning og Ledelse til Sikring af Børnenes
Sundhed.

§ 165. 1) Intet Hjem af den i § 164 omhandlede Art
maa fremtidig oprettes uden forud meddelt Tilladelse fra
Børneværnsudvalget for paagældende Kommune. Udvalget
indberetter Meddelelse af saadan Tilladelse til Overinspek-

tøren. Ved Flytning til andre Lokaler eller ved Lederskifte skal Tilladelsen til Hjemmets Opretholdelse fornyes. 31 Aug. Nr. 475.

2) Nægtes Tilladelsen, kan Ansøgeren indanke Børneværnsudvalgets Beslutning til Overinspektøren, hvis Afgørelse kan indbringes for Arbejds- og Socialministeren.

3) Arbejds- og Socialministeren kan efter Indstilling fra Overinspektøren og efter Forhandling med vedkommende Børneværnsudvalg paabyde, at et Hjem af den i § 164 omhandlede Art nedlægges.

§ 166. *Anerkendelse af Foreninger*, der virker for Børneforsorgen, gives af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling fra Overinspektøren. Anerkendelsen kan til enhver Tid tages tilbage. En anerkendt Forening skal indsende sin Aarsberetning til Overinspektøren, som videresender denne ledsaget af de Bemærkninger, hvortil den maatte give ham Anledning, til Arbejds- og Socialministeren.

Kapitel XII. Om Ophør af Foranstaltninger efter Kap. VIII og IX.

§ 167. 1) En i Medfør af Kap. VIII besluttet *Foranstaltning* ophører, hvis den ikke er besluttet for et bestemt Tidsrum, naar Børneværnsudvalget ændrer den, eller naar Barnet fylder 18 Aar. Paalæg om at lade et Barn besøge Dagarbejdsskole, Fritidshjem eller lignende Institution bortfalder som Regel, naar Barnet ikke længere er undervisningspligtigt.

2) Naar Omstændighederne taler derfor, kan Udvalget ved et inden Barnets 18de Aar afholdt Møde og med Godkendelse af Amtet — i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner af Arbejds- og Socialministeren — bestemme, at en i Medfør af Kap. VIII besluttet Foranstaltning skal udstrækkes i et nærmere bestemt Tidsrum. Dette Tidsrum kan ved en senere Beslutning forlænges, dog ikke udover det fyldte 21de Aar. Regelen i § 94 finder tilsvarende Anvendelse.

3) Den, der har fremsat Begæring om, at en i Medfør af Kap. VIII besluttet Foranstaltning skal ophøre, kan

31 Aug. indanke Udvalgets Beslutning for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, Nr. 475. 2det Pkt., nævnte Kommuner for Arbejds- og Socialministeren.

§ 168. 1) *Forsorgen* for de i Medfør af Kap. IX anbragte Børn *ophører* som Regel, naar disse fylder 18 Aar, eller naar Formaalet med Barnets Anbringelse under Særforsorg er naaet. Naar Omstændighederne taler derfor, kan det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet, ved et inden Barnets 18de Aar afholdt Møde, med Godkendelse af Landsnævnet for Børneforsorg, bestemme, at Forsorgen udstrækkes i et nærmere bestemt Tidsrum. Dette Tidsrum kan ved en senere Beslutning forlænges, dog ikke udover det fyldte 21de Aar. Regelen i § 94 finder tilsvarende Anvendelse.

2) Forsorgen for de Elever, der er eller har været anbragt i Ungdomshjem, vedvarer til det 21de Aar.

§ 169. 1) Beslutning om Forsorgens Ophør inden de i § 168 fastsatte Tidspunkter kan træffes af det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet, naar Hensigten med Forsorgen skønnes at være naaet, eller naar der indtræffer Forhold, som gør det antageligt, at den vil naas ad anden Vej, jfr. dog Stk. 4. Bor Barnets Forældre i en anden Kommune, skal Forhandling ske med Børneværnsudvalget i denne Kommune.

2) Udvalget kan beslutte, at et Barn forsøgsvis tilbagegives Hjemmet, saaledes at Forsorgen straks kan genoptages, hvis det af Hensyn til Barnet skønnes nødvendigt. Ved Tilbagegivelsen kan der stilles særlige Vilkaar med Hensyn til Barnets Anbringelse eller Opdragelse, ligesom Barnet kan undergives Tilsyn ved Udvalgets Foranstaltning efter Reglerne i Kap. VIII.

3) Den, der har fremsat Begæring om, at Forsorgen skal ophøre, kan indanke Udvalgets Afslag paa Begæringen for Landsnævnet, hvis Afgørelse er endelig.

4) Er et i Henhold til Kap. IX fjernet Barn anbragt i et Børnehjem, Skolehjem, Ungdomshjem eller et dermed

ligestillet Hjem, jfr. § 142, Stk. 3, gennem en anerkendt Forening, i en Institution for Særforsorg eller under Tilsyn af denne, kan Beslutning om Forsorgens Ophør i Henhold til Stk. 1 og 2 kun tages med Tilslutning af henholdsvis Hjemmets Forstander, vedkommende Forening eller Institutions Leder, medmindre Landsnævnet for Børneforsorg godkender Udvalgets Beslutning. Saafremt Landsnævnet nægter at godkende Beslutningen, kan Udvalget indanke Sagen for Arbejds- og Socialministeren; godkender Landsnævnet en Beslutning om Ophør af Særforsorg, kan Beslutningen af vedkommende Institution for Særforsorg indankes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 170. 1) Viser det sig, at Formaalet med en Anbringelse udenfor Hjemmet i Henhold til Kap. IX ikke kan ventes opnaaet, fordi Barnet, navnlig paa Grund af, at det gentagne Gange, medens det har været under Forsorg, har gjort sig skyldig i alvorlige Lovovertrædelser, skønnes at være uimodtageligt for Opdragelse, kan Landsnævnet efter Indstilling af det Børneværnsudvalg, der har Forsorgen for Barnet, eller af Forstanderen for det Opdragelseshjem, hvori Barnet er anbragt, beslutte, at Barnet skal udgaa af Forsorg efter Kap. IX.

2) Forinden Beslutning fattes, bør det overvejes, om Barnet mulig bør anbringes i et andet Opdragelseshjem eller eventuelt paa en Helbredelsesanstalt eller Institution for Særforsorg.

3) Saafremt Landsnævnet nægter at godkende en det i Medfør af Stk. 1 forelagt Indstilling om, at et Barn skal udgaa af Forsorg, kan Sagen af paagældende Børneværnsudvalg eller Forstander indankes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 171. Ved Forsorgens Ophør forsynes Barnet, hvis det findes fornødent, med Beklædning og Rejsepenge til dets fremtidige Opholdssted, hvorhos der om muligt skal drages Omsorg for, at det anbringes under betryggende Forhold.

31 Aug. Kapitel XIII. Forskellige Bestemmelser.
Nr. 475.

§ 172. 1) Enhver offentlig Tjenestemand eller Indehaver af et offentligt Tillidshverv, som i Medfør af sin Stilling kommer til Kundskab om noget Forhold, der maa antages at kunne foranledige Indskriden i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit, er *forpligtet til at gøre Anmeldelse* herom til Børneværnsudvalget.

2) Enhver, som er kommet til Kundskab om, at et Barn fra Forældres eller andre Opdrageres Side er Genstand for Forførelse, Mishandling eller Vanrøgt eller behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare, er forpligtet til at gøre Anmeldelse til Børneværnsudvalget i den Kommune, hvori Barnet opholder sig.

3) Iøvrigt er enhver berettiget til at gøre Anmeldelse til Børneværnsudvalget om Forhold, som efter hans Skøn kræver Udvalgets Indskriden i Medfør af Bestemmelserne i dette Afsnit.

§ 173. 1) Naar en Person under 18 Aar, der ikke tidligere har været sat under Tiltale, under en indledet strafferetlig Undersøgelse af Retten eller Politiet indkaldes til Afhøring som mistænkt eller sigtet, eller naar et Barn under kriminel Lavalder skal afhøres i Anledning af en Forbrydelse mod Sædeligheden, og der derfor af Dommeren eller Politiet rettes Henvendelse til Børneværnsudvalget paa Barnets Hjemsted eller til det stedlige Børneværnsudvalg om at overvære Afhøringen, skal et Medlem af Udvalget eller en anden dertil af Udvalget bemyndiget Person give Møde under Afhøringen. Børneværnsudvalgets Repræsentant er forpligtet til efter Anmodning af Dommeren eller Politiet selv at foretage Afhøringen eller at foretage Undersøgelse af Barnets personlige eller hjemlige Forhold til Brug for den verserende Sag.

2) Paa samme Maade er i borgerlige Retssager Børneværnsudvalget forpligtet til efter Begæring af Dommeren at yde Bistand ved Vidneafhøringer af Børn under 15 Aar.

§ 174. Opstaar der Spørgsmaal om at *fængsle* en Person under 18 Aar, og Undersøgelserdommeren i den Anledning retter Henvendelse til Børneværnsudvalget, er dette forpligtet til at yde Bistand til paagældendes Anbringelse paa anden Maade.

31 Aug.
Nr. 475.

§ 175. For Benyttelse af Retsmidler — bortset fra Forkyndelser — samt for Udskrifter og lign. vedrørende de i dette Afsnit omhandlede Forhold betales intet Gebyr.

K a p i t e l X I V. S t r a f f e b e s t e m m e l s e r.

§ 176. 1) Forældre eller andre Opdragere, som behandler deres egne eller andres til deres Forsorg betroede Børn saaledes, at disses sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare, straffes efter Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov § 213.

2) Paa samme Maade straffes den Husbond, Husmoder eller Læremester, som gør sig skyldig i det i Stk. 1 omhandlede Forhold overfor et hos ham anbragt Barn, der er undergivet Forsorg i Medfør af Bestemmelserne i dette Afsnit.

§ 177. Naar en Person dømmes for Overtrædelse af § 176, jfr. Borgerlig Straffelov § 213, finder Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov §§ 72 og 73 Anvendelse.

§ 178. Den, som efter at være kommet til Kundskab om, at et Barn er Genstand for Forførelse, Mishandling eller Vanrøgt fra Forældres eller andre Opdrageres Side eller hos disse behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare, undlader at gøre Anmeldelse herom til Børneværnsudvalget eller Politiet, straffes, naar Børneværnsudvalget eller Landsnævnet for Børneforsorg begærer det, med Bøde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

§ 179. 1) Den, som lægger Hindringer i Vejen for Iværksættelsen eller Gennemførelsen af de i dette Afsnit hjemlede Foranstaltninger eller Undersøgelser eller overfor vedkommende offentlige Myndighed giver urigtige eller vildledende Oplysninger angaaende de i dette Afsnit omhandlede Forhold, eller som ikke efterkommer et i Medfør

31 Aug. af Kap. VIII givet Paalæg, straffes med Bøde eller under Nr. 475. skærpene Omstændigheder med Hæfte i indtil 3 Maaneder.

2) Paa samme Maade straffes den, der overtræder et af Børneværnsudvalget givet Forbud mod at besøge et af Udvalget anbragt Barn.

§ 180. 1) Den, som forleder eller hjælper et i Henhold til dette Afsnit anbragt Barn til Rømning, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Hæfte eller med Fængsel i indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

2) Paa samme Maade straffes den, som vidende om, at et i Henhold til dette Afsnit anbragt Barn er rømt, skjuler det eller understøtter dets Flugt.

§ 181. 1) Den, der i Strid med Reglerne i Kap. VII anbringer eller modtager et Barn i Pleje, fjerner et Barn fra dets Plejehjem eller undlader at afgive de sammesteds paabudte Anmeldelser eller Meddelelser, straffes med Bøde.

2) Paa samme Maade straffes den, der i Strid med § 165 opretter eller opretholder et Børnehjem eller lignende Institution eller overtræder de i Medfør af § 164, Stk. 2, udfærdigede Regler.

AFSNIT III.

Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v.

Kapitel XV. Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige.

A. Til Børn udenfor Ægteskab.

Betingelser for Bidragets Udbetaling.

§ 182. Et Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab, der i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab eller efter nærværende Lov paahviler *Faderen* ifølge Overøvrighedens Resolution eller en af samme godkendt Overenskomst, kan af Moderen under de i § 183 fastsatte Betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i §§ 192—93, jfr. § 194, angivne Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

§ 183. *Moderens Ret* til at faa de i § 182 omhandlede Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til følgende *Betingelser*, som skal være opfyldt paa Bidragets Forfaldsdag: 31 Aug.
Nr. 475.

1) at Moderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;

2) at saavel Moder som Barn har fast Bopæl her i Landet;

3) at Moderen opfylder de i § 194 angivne økonomiske Betingelser;

4) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;

5) at Moderen ikke samlever med Barnets Fader eller udenfor Ægteskab samlever med en anden Mand; i det sidstnævnte Tilfælde kan det sociale Udvalg dog, hvor Hensynet til Barnet taler derfor, bestemme, at Udbetaling skal ske;

6) at Moderen ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (Erhverv ved Utugt, Alfonsoeri eller Rufferi, bevislig Drikfældighed, professionelt Betleri, Mishandling eller grov Vanrøgt af sin Familie eller lign.);

7) at Moderen har Forældremyndigheden over Barnet og lever sammen med og forsørger det.

§ 184. Under de foran givne Betingelser kan Moderen forde de Faderen paahvilende *særlige Bidrag* til Barnets Daab, Konfirmation, faglige Uddannelse og Begravelse udbetalt af det offentlige i de Tilfælde og indenfor den Grænse, som Overøvrigheden efter en Undersøgelse af den enkelte Sag før eller senere maatte have fastsat.

§ 185. Et Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab, der i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab eller efter nærværende Lov paahviler *Moderen*, kan af Faderen under de i § 186 angivne Betingelser fordres udbetalt af det

31 Aug. offentlige indenfor den i §§ 192—93, jfr. § 194, angivne
Nr. 475. Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden
at Bidraget er erlagt.

§ 186. Faderens Ret til at faa de i § 185 omhandlede
Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til
følgende *Betingelser*, som skal være opfyldt paa Bidragets
Forfaldsdag:

1) at Faderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har
dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—
20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag
af denne Art;

2) at saavel Fader som Barn har fast Bopæl her i
Landet;

3) at Faderen opfylder de i § 194 angivne økonomiske
Betingelser;

4) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue,
hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;

5) at Faderen ikke samlever med Moderen eller uden-
for Ægteskab samlever med en anden Kvinde;

6) at Faderen ikke vitterlig fører et Levned, der i det
almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;

7) at Faderen lever sammen med og forsørger Barnet
samt enten har kuldlyst det eller er Indehaver af Forældre-
myndigheden.

§ 187. *Retten* til at kræve det en af Forældrene til
et Barn udenfor Ægteskab paalagte Underholdsbidrag
udbetalt af det offentlige *tilkommer dog*:

1) Barnets Værge, hvis denne har Forældremyndig-
heden over Barnet, jfr. Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om
Umyndighed og Værgemaal § 28;

2) den, hos hvem Barnet opdrages og hvem Over-
øvrigheden varig eller midlertidig har overdraget Udøvelsen
af Forældremyndigheden, jfr. Lov Nr. 277 af 30. Juni
1922 §§ 30 og 31;

3) den, som efter Moderens Død, Forsvinden eller Bort-
rejse fra Landet har taget Barnet til sig og forsørger det;

4) den, hos hvem Moderen har anbragt Barnet i fast
Familiepleje, jfr. § 194, Stk. 4;

5) Adoptivforældre, saafremt de ikke har givet Afkald paa Retten til Bidraget og opfylder Betingelserne efter § 194. Det Moderen paahvilende Bidrag kan ikke udbetales Adoptivforældre;

6) en i Henhold til Afsnit II anerkendt Forening for Børneforsorg, der har overtaget Forsorgen for Barnet og af egne Midler helt eller delvis udreder Udgifterne ved Barnets Forsørgelse;

7) et i Henhold til Afsnit II anerkendt Opdragelseshjem, i hvilket Moderen har anbragt Barnet;

8) den offentlige Kasse, der som Sagsomkostninger i Henhold til Lov af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 11, Stk. 2, afholder Udgifterne ved Barnets Forsørgelse;

9) den Kommune, der i Henhold til nærværende Lov forsørger Barnet, eller som mere vedvarende bidrager væsentlig til dets Forsørgelse.

§ 188. Som *fælles Betingelser*, gældende for samtlige de i § 187 nævnte Tilfælde, kræves til Bidragets Udbetaling af det offentlige:

1) at Moderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art, eventuelt at Moderen ved sin Død, Forsvinden eller Bortrejse fra Landet opfyldte en af de nævnte Betingelser;

2) at Barnet har fast Bopæl her i Landet;

3) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes.

§ 189. Forsaaavidt en væsentlig Del af Barnets forsvarlige Underhold kan afholdes af Barnets egen Indtægt, kan der udbetales mindre end det fastsatte Bidrag, dog ikke under Halvdelen af dette.

Nærmere Regler om Udbetalingen.

§ 190. ¹⁾ Retten til at kræve Bidrag udbetalt af det offentlige vedvarer til og med Aarsdagen for Bidragets Forfaldsdag.

31 Aug. 2) Retten bortfalder ikke, selv om vedkommende
 Nr. 475. bidragspligtige er død eller har forladt Landet.

§ 191. 1) Underholdsbidrag og Bidrag til faglig Uddannelse, jfr. § 184, *udbetales* for $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen. Hvor Bidraget kræves udbetalt til Barnets Moder eller Fader eller til Plejeforældre, jfr. § 187, Nr. 2—4, kan Kommunen af Hensyn til Barnets forsvarlige Forsørgelse bestemme, at Bidraget udbetales i kvartaarlige eller maanedlige Rater, jfr. iøvrigt Bestemmelserne i § 114.

2) Saafremt flere Bidrag til samme Barn kommer til Udbetaling paa een Gang, og det offentlige indenfor samme Tid har forsørget Barnet, tilbageholdes en til det Tidsrum, i hvilket Hjælpen er blevet ydet, svarende Del af Bidraget for at tilstilles den Kommune, der har ydet Hjælpen.

3) Hvis Barnet forsørges af det offentlige paa det Tidspunkt, da Bidraget kræves udbetalt, kan der til den private foreløbig kun udbetales for Tiden indtil den Dato, den offentlige Forsørgelse tog sin Begyndelse. Forsaavidt Moderen paa det Tidspunkt, da Bidraget kræves udbetalt, samlever med Barnets Fader eller udenfor Ægteskab samlever med en anden Mand, kan der kun udbetales Bidrag for Tiden indtil den Dato, Samlivet er begyndt; dog kan det sociale Udvalg, hvor Hensynet til Barnet taler derfor, bestemme, at Udbetaling skal ske for Tiden efter, at Samlivet er begyndt, jfr. § 183, Nr. 5.

§ 192. 1) Underholdsbidraget kan ikke kræves udbetalt med et større Beløb, end Resolutionen eller det godkendte Forlig angiver, og ej heller med et større Beløb end *Normalbidraget*. Dette fastsættes, forsaavidt angaar Faderens Bidragspligt, til $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter — jfr. dog § 6, Stk. 1 —, som et Barns Underhold i et godt Plejehjem i vedkommende Egn gennemsnitlig medfører, og, forsaavidt angaar Moderens Bidragspligt, til $\frac{2}{5}$ af de nævnte Udgifter.

2) Uanset Bestemmelsen i Stk. 1 skal det offentlige dog ved Inddrivelsen af Bidraget saa vidt muligt søge hele det Beløb, Resolutionen lyder paa, inddrevet hos den bi-

dragspligtige for derefter at tilstille rette vedkommende 31 Aug.
det eventuelle Restbeløb udover Normalbidraget. Nr. 475.

3) Har Barnet i det Tidsrum, for hvilket Underholds-
bidrag til dette forlanges, opholdt sig paa flere Steder, hvor
Normalbidragene er forskellige, lægges det Normalbidrag
til Grund, der er gældende paa det Sted, hvor Barnet har
opholdt sig den største Del af vedkommende Tidsrum.

§ 193. 1) Arbejds- og Socialministeren fastsætter hvert
2det Aar, første Gang for Perioden fra 1. April 1936, de i
§ 192 omhandlede Normalbidrag, der i Barnets 2 første
Leveaar altid skal være $\frac{1}{4}$ højere end for senere Perioder.

2) For Tiden indtil 31. Marts 1936 gælder følgende Nor-
malbidrag:

1) For Faderens Vedkommende: 240 Kr., 204 Kr. og
168 Kr.,

2) for Moderens Vedkommende: 160 Kr., 138 Kr. og
112 Kr.,

henholdsvis efter som Barnet opholder sig i den 1ste, 2den
eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner. I
Barnets første 2 Leveaar forhøjes de anførte Beløb med $\frac{1}{4}$.

§ 194. 1) Retten til at faa Normalbidraget udbetalt
med det fulde Grundbeløb er betinget af, at den bidrags-
berettigedes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i
Stk. 3, ikke overstiger følgende Beløb, jfr. dog § 333:

	I København, Frederiks- berg og Gen- tofte Kom- muner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Ind- byggere	I det øvrige Land
1. Forsaavidt den bidrags- berettigede er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle.....	Kr. 3 040	Kr. 2 575	Kr. 2 030
2. Forsaavidt den bidrags- berettigede er gift og samlever med sin Ægte- fælle.....	3 635	3 085	2 365

31 Aug. 2) Saafremt den bidragsberettigedes Indtægt er større
Nr. 475. end ovenfor angivet, bliver 60 pCt. af det overskydende
Indtægtsbeløb at fradrage i Bidraget. Bliver Bidraget som
Følge af Fradraget mindre end $\frac{1}{12}$ af Grundbeløbet, bort-
falder det.

3) I Betragtning kommer enhver Indtægt, som den bi-
dragsberettigede og de Børn, hvortil Bidrag søges, jfr.
Stk. 5, samt den bidragsberettigedes eventuelle Ægtefælle
har haft i det foregaaende Kalenderaar, hvad enten Ind-
tægten hidrører fra personligt Arbejde, vedvarende privat
eller offentlig Understøttelse (Bidrag i Henhold til dette
Kapitel dog undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue
eller Ejendom; ved Opgørelse af Indtægten fradrages
Skatter samt Udgifter til Kontingent i Anledning af Med-
lemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og
Arbejdsløshedsforsikringen. Endvidere fradrages et Beløb
af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har
Forsørgelsespligt, paa nær eet. Hvis paagældendes Indtægts-
forhold efter det sociale Udvalgs Skøn er undergaaet en
meget væsentlig Forandring uden egen Skyld, er det sociale
Udvalg berettiget til ved Indtægtsberegningen at anvende
de sidste 12 Maaneder i Stedet for det foregaaende Ka-
lenderaar. Hvor det drejer sig om en pludselig Forandring,
der f. Eks. skyldes, at en Forsørger er afgaaet ved Døden,
eller at paagældende har mistet sit hidtidige Arbejde,
vil Udvalget dog kunne lægge den Indtægt til Grund, som
den bidragsberettigede og de Børn, hvortil Bidraget søges,
efter Udvalgets Skøn er i Stand til efter den indtrufne For-
andring i Forholdene at opnaa, saaledes at Indtægten iøvrigt
beregnes efter foranstaaende Regler. Forsaavidt paagæl-
dende ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der
til den aarlige Indtægt 5 pCt. af den samlede Formues
Beløb; dette Tillæg beregnes dog, forsaavidt Moderen eller
Faderen er gift og samlever med Ægtefællen, kun af paagæl-
dendes Særeje eller af den Andel i Fællesboet, hvorover
vedkommende har Raadighed. Det Indtægtsbeløb, som i
Henhold til denne Paragraf skal lægges til Grund ved Bereg-

ningen af Bidragets Størrelse, afrundes til Delelighed med 31 Aug. 10, saaledes at et Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til Nr. 475. 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages.

4) Saafremt Bidrag søges af Plejeforældre, udregnes dette under Hensyntagen til Moderens Indtægt, forsaavidt hun har kendt Opholdssted her i Landet og har Forældremyndigheden over Barnet.

5) Forsaavidt der i Henhold til §§ 183, Nr. 4, 186, Nr. 4, eller 188, Nr. 3, paa Grund af Barnets økonomiske Forhold ikke ydes Bidrag til det, eller der i Henhold til § 189 kun ydes nedsat Bidrag, medregnes paagældende Barns Indtægt og Formue — forsaavidt Bidrag søges til andre Børn — ikke ved Udfindelsen af den bidragsberettigedes Indtægt.

6) En Kommune, der hører til en af de i Stk. 1 nævnte Grupper af Kommuner med lavere Grundbeløb, kan af Kommunalbestyrelsen med Arbejds- og Socialministerens Samtykke henføres til en Gruppe med højere Grundbeløb, saafremt en tilgrænsende Kommune henhører derunder og Levevilkaarene maa anses for at være lige saa dyre i førstnævnte Kommune som i Nabokommunen. Forsaavidt en Kommune har en bymæssig Bebyggelse med over 1 500 Indbyggere, kan Kommunalbestyrelsen ligeledes, naar den skønner, at Levevilkaarene er lige saa dyre i den øvrige Del af Kommunen, med Ministerens Samtykke bestemme, at denne Del skal henføres til samme Gruppe som den bymæssige Bebyggelse.

§ 195. Det offentlige *Udbetaling* af Bidraget sker gennem det sociale Udvalg i Opholdskommunen. Ved Opholdskommunen forstaas i denne Forbindelse:

1) Hvor Bidraget søges udbetalt af Plejeforældre, den Kommune, hvor Barnets Moder har fast Bopæl, dog, hvis Moderen er død eller forsvundet eller ikke har fast Bopæl i nogen Kommune, den Kommune, hvor Plejeforældrene har fast Bopæl,

2) hvor Bidraget søges udbetalt af Moderen, Faderen, Adoptivforældre, af Barnets Værge eller af den, der har

31 Aug. faaet overdraget Forældremyndigheden, den Kommune, Nr. 475. hvor den, der kan kræve Bidraget udbetalt, har fast Bopæl,

3) hvor Bidraget kræves udbetalt af en offentlig Myndighed eller anerkendt Forening, den Kommune, hvor vedkommende Myndighed eller anerkendte Forening har sit Sæde.

§ 196. *Forinden Bidraget kan udbetales, maa Oplysning foreligge om:*

1) at Barnet var i Live paa Bidragets Forfaldsdag, hvilket maa være konstateret ved en af en troværdig Person underskrevet Leveattest, hvortil Blanket skal udleveres af den udbetalende Myndighed. Leveattesten skal tillige indeholde Oplysning om, hvorvidt og i bekræftende Fald hos hvem Barnet er anbragt i Pleje;

2) Moderens (Stiffaderens), eventuelt Faderens eller Adoptivforældrenes og Barnets økonomiske Forhold, hvilke maa konstateres ved en Attest fra vedkommende Opholdskommune, medmindre denne Kommune skal udbetale Bidraget;

3) endvidere maa Bidragsdokumentet fremsendes eller medbringes, medmindre det befinder sig i den nuværende eller i en tidligere udbetalende Myndigheds Varetægt;

4) endelig maa Barnets Fødsels- (Daabs-)attest og Moderens (Faderens) Fødselsattest samt, hvis hun er gift, Stiffaderens Fødselsattest og Vielsesattesten medbringes eller indsendes til den udbetalende Myndighed.

§ 197. 1) Saa snart de i § 196 omhandlede Dokumenter er tilvejebragt, foreligger en behørig fremsat Begæring om Bidragets Udbetaling, og det paahviler da Opholdskommunen uopholdelig at optage de fornødne Forklaringer eller foretage de Undersøgelser, der er nødvendige til Konstatering af de i det foregaaende krævede Betingelsers Tilstedeværelse.

2) Den, der kræver Bidraget udbetalt, samt i alle Tilfælde Moderen (Faderen) er forpligtet til, saafremt vedkommende har Bopæl i den udbetalende Kommune, at afgive de fornødne Forklaringer ved personligt Møde. Enhver,

der kan formodes at vide Besked derom, er forpligtet til 31 Aug. paa Begæring at meddele den udbetalende Myndighed alle Nr. 475. de til Raadighed staaende Oplysninger om den bidragspligtiges Opholdssted.

§ 198. 1) Straks efter, at de fornødne Dokumenter og Oplysninger er tilvejebragt, udbetaler Opholdskommunen i Overensstemmelse med de foregaaende Regler Bidraget til den bidragsberettigede eller den, der paa dennes Vegne har behørig Fuldmagt til Modtagelse af Bidraget.

2) Opholdskommunen kan dog nægte at udbetale Bidraget til andre end den bidragsberettigede personlig, hvis den har Mistanke om, at den, der møder med Fuldmagt, er en Person, der i Egenskab af den bidragsberettigedes Kreditor har faaet Transport paa Bidragskravet. Bidragsdokumentet maa overhovedet ikke gives som Sikkerhed for Betaling af den bidragsberettigedes Gæld, og sker dette, skal Udvalget overveje, om der er Grund til at bringe Bestemmelserne i § 123 m. fl. til Anvendelse.

3) Hvis den bidragsberettigede ikke har Bopæl i den udbetalende Opholdskommune, skal sidstnævnte portofrit tilstille vedkommende Bidraget snarest muligt efter Begæringens Indgivelse og skal tillige til Brug ved senere Begæring om Bidrags Udbetaling vedlægge de i § 196, Nr. 1 og 2, anførte Attester samt Kvitteringsblanket i frankeret Svarkonvolut.

Afkrævning og Inddrivelse af et udbetalt Bidrag.

§ 199. 1) Naar et Bidrag er udbetalt, være sig for Faderen eller Moderen, *afkræver* den udbetalende Kommune snarest muligt og senest inden 14 Dage efter Udbetalingen den bidragspligtige Bidraget gennem dennes Opholdskommune, medmindre den bidragspligtige har en den udbetalende Kommune kendt, fast Bopæl og selv har anmodet om at maatte faa Opkrævning tilstillet, saa snart et Bidrag er udbetalt. Er Opkrævning i Henhold til det sidst anførte ved den seneste Udbetaling forgæves sket hos den bidragspligtige, er den udbetalende Myndighed dog ikke forpligtet Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 82

31 Aug. til at efterkomme hans Anmodning om direkte Opkræv-
Nr. 475. ning.

2) Hvor den udbetalende Myndighed i Henhold til Stk. 1 afkræver Bidraget gennem den bidragspligtiges Opholdskommune, er den berettiget til at henvende sig til den Opholdskommune, der afkrævede efter den foregaaende Udbetaling, og denne Kommune er da, forsaavidt den ikke længer er Opholdskommune for den bidragspligtige, forpligtet til ufortøvet at videresende Afkrævningsbegæringen til den Kommune, hvor den bidragspligtige efter Folke-registeret nu maa formodes at opholde sig, hvilken sidste Kommune det da paahviler at foretage det videre fornødne.

3) Sager om Afkrævning skal fremskyndes det mest mulige, og det paahviler Politiet paa derom fremsat Anmodning fra Opholdskommunens sociale Udvalg uopholdeligt at søge den bidragspligtige opsporet og om fornødent fremstille ham for Udvalget.

§ 200. 1) *Betales Bidraget ikke af* den bidragspligtige straks ved Afkrævningen eller efter en af hans Opholdskommune indrømmet passende kortere Henstand, foretages der Udpantning for Bidraget, jfr. herved § 192, Stk. 2, medmindre det sociale Udvalg efter sit Kendskab til ham skønner, at der ikke herved vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen Del deraf, hvorom Resolutionen da faar Paategning.

2) Det bestemmes derefter ufortøvet, hvorvidt den bidragspligtige bør afsone den Del af Bidraget, som han ikke har betalt. Det sociale Udvalgs Beslutning skal forelægges Overøvrigheden til Godkendelse. Overøvrigheden træffer snarest muligt og senest inden 1 Maaned Afgørelse i Sagen i Overensstemmelse med Reglerne i § 14.

3) I de Tilfælde, hvor det sociale Udvalg indstiller, at Afsoning skal ske, er Udvalget berettiget til, om fornødent ved Politiets Bistand, at sikre sig den bidragspligtiges Tilstedeværelse, til endelig Afgørelse træffes, og kan, hvis det skønnes nødvendigt, lade ham midlertidig indlægge i en Arbejdsanstalt, dog kun forsaavidt den bidragspligtiges

tidligere Forhold som saadan lader befrygte, at han vil søge at unddrage sig Betaling eller Afsoning ved at forlade Kommunen. 31 Aug.
Nr. 475.

§ 201. 1) Den udbetalende Kommune eller den Kommune, som paa førstnævntes Vegne foretager Afkrævningen af Bidraget, saavel som Overøvrigheden paa Statskassens Vegne er iøvrigt berettiget til at benytte samtlige de den bidragsberettigede ved Lovgivningen hjemlede Midler til Underholdsbidrags Sikring og Inddrivelse.

2) Forsaavidt det ved Gennemgangen af en Kommunes Regnskab over forskudsvis udbetalte Bidrag maatte vise sig, at et uforholdsmæssigt stort Antal bidragspligtige er i Restance med Bidrag, og det skønnes, at Aarsagen hertil til Dels maa søges i, at Kommunen ikke udfolder tilstrækkelige Bestræbelser for gennem Anvendelse af de dertil egnede Midler at tvinge de bidragspligtige til at opfylde deres Forpligtelser, kan Arbejds- og Socialministeren bestemme, at vedkommende Kommune kun erholdes nedsat Refusion fra Staten, indtil Forholdene i saa Henseende bedrer sig.

§ 202. 1) Saa snart Sagen er *færdigekspederet* fra den afkrævende Kommunes Side, sendes Bidragsdokumentet tilbage til den udbetalende Kommune med en Paategning om det passerede (det indgaaede Beløb, Afgørelsen vedrørende Afsoning o. s. v.).

2) Skulde Sagen paa Grund af en den bidragspligtige indrømmet Henstand, dennes Forsvinden eller lign. ikke være færdigbehandlet inden 3 Maaneder efter Udbetalingen, skal den afkrævende Kommune dog under alle Omstændigheder inden den nævnte Frist give den udbetalende Kommune Meddelelse om, hvad der er passeret.

§ 203. 1) Skulde den bidragspligtige ikke opholde sig i den Kommune, som Anmeldelsen til Folkeregisteret henviser til, og det ikke vides, hvor han opholder sig, eller skulde han iøvrigt forsvinde, inden Bidraget er betalt, skal den Kommune, som Afkrævningen paahviler, jfr. herved § 199, Stk. 2, ufortøvet drage Omsorg for, at paagæl-

31 Aug. dende eftersøges og *efterlyses* paa den Maade og efter de Nr. 475. Regler, som Arbejds- og Socialministeren fastsætter.

2) Efterlysning sker paa den udbetalende Kommunes Vegne og med Angivelse af dennes Navn og Adresse.

3) Saafremt Efterlysning er sket, tilstilles Bidragsdokumentet med Paategning om den foretagne Efterlysning den udbetalende Kommune.

4) Ved senere Udbetalinger paahviler det, hvis den bidragspligtiges Opholdssted stadig ikke er konstateret, den udbetalende Kommune selv at foretage de til Afkrævning og Inddrivelse fornødne Skridt.

5) Viser det sig, at den bidragspligtige er død eller udvandret, skal Bidragsdokumentet forsynes med nøjagtig Oplysning om, hvad der foreligger desangaaende.

Retsvirkninger af Bidrags Udbetaling m. v.

§ 204. Betaler en Fader (eller Moder) et Beløb til Kommunen til Dækning af skyldige Bidrag, er han berettiget til at forlange, at Beløbet først anvendes til Dækning af den Del af de skyldige Bidrag, for hvilken der i Henhold til § 14 er dekretet eller kan dekretes Afsoning.

§ 205. 1) Den Del af ethvert Bidrag, der ikke kan betragtes som betalt i det Øjeblik, da Udpantning (Skøn) foretages, betragtes som en den bidragspligtige ydet Kommunehjælp, saaledes at senere indbetalte Beløb betragtes som Tilbagebetaling af Kommunehjælp. I de Tilfælde, hvor Efterlysning har været foretaget, betragtes Restgælden først som Kommunehjælp Maanedsdagen efter den forgæves foretagne Efterlysning.

2) Forsaavidt den bidragspligtige har Forsørgelsessted i den afkrævende Kommune, noteres den modtagne Kommunehjælp i Kommunens Registrant over offentlig Hjælp, jfr. § 24, Stk. 1, Nr. 4, og § 28, Stk. 2. Har han Forsørgelsessted i en anden Kommune, paahviler det den afkrævende Kommune at gøre Anmeldelse til førstnævnte Kommune, jfr. § 54, Stk. 4, og denne noterer da Kommunehjælpen i sin Registrant. Har den bidragspligtige ikke noget Forsørgelses-

sted, foretages Anmeldelse direkte til Arbejds- og Socialministeriet. 31 Aug. Nr. 475.

3) Et udbetalt Bidrag kan dog tidligst betragtes som Kommnehjælp for den bidragspligtige paa 2-Maanedersdagen efter Barnets Fødsel. Har paagældende forinden dette Tidspunkt begæret Spørgsmaalet om sin Bidragspligt genoptaget for Retten, kan et udbetalt Bidrag ikke betragtes som Kommnehjælp, før Sagen om Bidragspligten er endeligt afgjort.

§ 206. Den i Henhold til § 205 modtagne Kommnehjælp betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at vedkommende *mister Valgret og Valgbarhed* til offentlige Forsamlinger eller Raad, forsaavidt og saa længe den bidragspligtiges Afdrag paa Bidrag, jfr. § 204, ikke har udgjort et saa stort Beløb, at den Del af Hjælpen, for hvilken der er dekretet Afsoning, er betalt. Den ommeldte Retsvirkning af, at et Bidrag ikke betales, bortfalder dog 5 Aar efter, at Bidraget forfalder.

§ 207. 1) Har vedkommende Fader eller Moder i over 2 Aar intet, eller næsten intet, betalt i Afdrag paa den Del af skyldige Underholdsbidrag, som er udbetalt af det offentlige, og for hvilken der er dekretet Afsoning, kan den udbetalende Kommune andrage Overøvrigheden om, at den bidragspligtige for Statskassens Regning maa blive hensat til *Tvangsarbejde* fra 2 Maaneder til $\frac{1}{2}$ Aar. Overøvrigheden skal, forinden den træffer sin Afgørelse, om muligt afæske den bidragspligtige og dennes Opholdskommune en Erklæring i Sagen. Afsoning af Bidrag, gældende for den Periode, i hvilken paagældende i Henhold til det foregaaende er hensat til *Tvangsarbejde*, bortfalder, men desuagtet finder § 206 Anvendelse ogsaa i disse Tilfælde. Ved Beregningen af, om paagældende i mindst 2 Aar ikke har betalt Afdrag paa Underholdsbidrag, bortses fra den Tid, i hvilken han har været hensat til Afsoning eller til *Tvangsarbejde*.

2) Forsaavidt Kommunen har været afskaaret fra i Tide at bringe Bestemmelsen i Stk. 1 om Hensættelse til

31 Aug. Nr. 475. Tvangsarbejde til Anvendelse som Følge af, at paagældende har undladt at melde Flytning, kan Hensættelsen til Tvangsarbejde, hvis det maa antages, at den bidragspligtige ved Undladelse af at melde Flytning har tilsigtet at unddrage sig sin Forsørgelsespligt, stige indtil 1 Aar.

3) I Tilfælde, hvor vedkommende bidragspligtige har mere end 3 Børn udenfor Ægteskab med flere forskellige Mødre eller Fædre og iøvrigt fører et vitterlig løsagtigt Levned samt viser grov Forsømmelighed med Hensyn til sine Forsørgerpligter, kan Straffen stige til Tvangsarbejde i indtil 2 Aar.

4) Overøvrighedens Afgørelser i Henhold til denne Paragraf kan af vedkommende bidragspligtige indankes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 208. 1) Saafremt den, der er tilpligtet at svare Bidrag til et Barn, senere maatte blive frifundet, kan den udbetalende Kommune bestemme, at de af det offentlige udbetalte Bidrag betragtes som Kommnehjælp, ydet Moderen.

2) Dette sidste gælder ogsaa, hvor Moderen ved Svig eller iøvrigt uberettiget har erholdt Bidrag udbetalt af det offentlige, som hun ikke er i Stand til at tilbagebetale.

3) Iøvrigt gælder §§ 47—48 under de dèr angivne Betingelser ogsaa for enhver, der har erholdt eller søgt at erholde Bidrag udbetalt af det offentlige. Bestemmelsen i § 48 er dog ikke til Hinder for senere Udbetaling af Bidrag til vedkommende, naar Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede, og Udvalget ikke finder Anledning til at bringe Bestemmelserne i § 123 m. fl. til Anvendelse.

B. Til Børn i Ægteskab.

§ 209. 1) Et Underholdsbidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler *Manden* overfor hans Ægtebarn, kan af Hustruen, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres ud-

betalt af det offentlige, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt. 31 Aug. Nr. 475.

2) Med Hensyn til *Betingelserne* for det offentliges Udbetaling af Bidraget gælder de i §§ 183 og 187—189 indeholdte Regler, dog at Adoptivforældre ikke kan kræve Faderens Bidrag til et Ægtebarn udbetalt af det offentlige.

3) Saafremt der er paalagt særlige Bidrag af den i § 184 omhandlede Art, finder § 184 tilsvarende Anvendelse.

§ 210. 1) Et Bidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler *Hustruen* overfor hendes Ægtebarn, kan af Manden, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

2) Med Hensyn til *Betingelserne* for det offentliges Udbetaling af Bidraget gælder de i §§ 186—189 indeholdte Regler.

§ 211. 1) Bidrag, paalagt den ene Ægtefælle overfor den anden personlig, kan ikke være Genstand for Udbetaling af det offentlige.

2) Det samme gælder Bidrag til den fælles Husholdning, paalagt den ene eller begge Ægtefæller.

§ 212. De i det foregaaende indeholdte Bestemmelser angaaende forskudsvis Udbetaling fra det offentlige af Bidrag, der paahviler den ene Ægtefælle eller begge overfor Ægtebørn, finder ogsaa Anvendelse med Hensyn til Bidrag, som indenfor den i § 4 angivne Grænse — ved Overøvrighedens Bestemmelse, en af Overøvrigheden stadfæstet Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom — skal udredes til andre under den anden Ægtefælles Forsorg værende Børn, overfor hvilke den, hvem Bidrag paalægges, har Forsørgelsespligt, jfr. §§ 4—5. Forskudsvis Udbetaling kan dog ikke ske, hvis den af Barnets egne Forældre, som ikke er indtraadt i Ægteskabet, er tilpligtet at svare Underholdsbidrag til Barnet, og *Hustruen* (Manden) i Henhold til de tidligere Paragraffer har Ret

31 Aug. til at kræve dette Bidrag forskudsvis udbetalt af det Nr. 475. offentlige.

§ 213. Hvis det oplyses, at Ægtefællerne efter Overøvrighedsbestemmelsens Udfærdigelse har staaet i Forhold til hinanden eller har boet sammen, kan Bidraget til vedkommende Børn ikke af det offentlige udbetales til den forladte Hustru (Mand) personlig.

§ 214. Med Hensyn til de nærmere *Regler for Udbetaling* af det offentliges Bidrag til Ægtebørn gælder §§ 190—92 og 195—98 med de fornødne Lempelser, idet dog her Normalbidraget udgør henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af de i § 192, Stk. 1, nævnte Udgifter.

§ 215. 1) Arbejds- og Socialministeren fastsætter hvert 2det Aar, første Gang for Perioden fra 1. April 1936, de i § 214 fastsatte Normalbidrag, der i Barnets 2 første Leveaar altid skal være $\frac{1}{4}$ højere end for senere Perioder.

2) For Tiden indtil 31. Marts 1936 gælder for Udbetaling til Ægtebørn følgende Normalbidrag:

1) For Mandens Vedkommende: 268 Kr., 228 Kr. og 184 Kr.,

2) for Hustruens Vedkommende: 132 Kr., 114 Kr. og 96 Kr., henholdsvis efter som Barnet opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner. I Barnets første 2 Leveaar forhøjes de anførte Beløb med $\frac{1}{4}$.

§ 216. Retten til at faa *Normalbidraget* udbetalt med det fulde *Grundbeløb* er betinget af, at den bidragsberettigedes Indtægt ikke overstiger de i § 194 nævnte Beløb, ligesom Reglerne i samme Paragraf om Indtægtens Beregning og Bidragets Bortfald eller Nedsættelse under Hensyn til den bidragsberettigedes Indtægt finder tilsvarende Anvendelse paa forskudsvis Udbetaling af Bidrag til Ægtebørn.

§ 217. Med Hensyn til Afkrævning eller Inddrivelse af Bidrag, der forskudsvis er udbetalt af det offentlige for Ægtebørn, gælder Regler svarende til de i §§ 199—203 indeholdte.

§ 218. Reglerne i §§ 204—208 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til *Virkningerne* af det offentliges Udbetaling af Bidrag til Ægtebørn, dog med følgende Ændringer: 31 Aug.
Nr. 475.

1) Regelen i § 205, Stk. 3, kommer ikke til Anvendelse.

2) I Stedet for § 207, Stk 3, gælder følgende Bestemmelse:

I Tilfælde, hvor vedkommende Ægtemand (Hustru) har forladt sin Familie for at leve sammen med en anden Kvinde (Mand), kan Straffen, forsaavidt den bidragspligtige iøvrigt fører et vitterlig løsagtigt Levned og tillige udviser grov Forsømmelighed med Hensyn til sin legale Forsørgelsespligt, stige til Tvangsarbejde i indtil 2 Aar.

K a p i t e l X V I. B i d r a g t i l B ø r n a f E n k e r o g E n k e m æ n d s a m t t i l f o r æ l d r e l ø s e B ø r n.

Bidrags Udbetaling til den overlevende Ægtefælle.

§ 219. 1) En Enke skal have Ret til efter nedenstaaende Regler af det offentlige at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgifterne ved Underhold og Opdragelse af sit Ægtebarn eller under Ægteskab adopterede Barn.

2) Det aarlige Bidrag udgør samme Beløb som det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn, jfr. § 215, Stk. 2, Nr. 1.

3) Det sociale Udvalg kan efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde yde Hjæp til Omkostningerne ved Barnets Konfirmation og til dets faglige Uddannelse, dog at Kommunalbestyrelsens Godkendelse skal indhentes til Ydelse af Hjælp til faglig Uddannelse, forsaavidt Hjælpen overstiger uvæsentlige Beløb.

§ 220. Retten til at faa Bidraget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at Enkens Indtægt ikke overstiger de i § 194 nævnte Beløb, ligesom Reglerne i samme Paragraf om Indtægtens Beregning og om Bidragets Bortfald eller Nedsættelse under Hensyn til den bidragsberettigedes Indtægt finder tilsvarende Anvendelse.

31 Aug. § 221. Retten til at faa de i § 219 nævnte Bidrag
 Nr. 475. udbetalt er knyttet til følgende *Betingelser*:

1) at Ægtefællernes Samliv ikke retlig set var op-
 hævet;

2) at Enken eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk
 Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller
 omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne
 Art;

3) at Enken har fast Bopæl her i Landet, og at ved-
 kommende Barn har Hovedhjemsted her;

4) at den bidragsberettigede opfylder de i § 194 an-
 givne økonomiske Betingelser;

5) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue,
 hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;

6) at Enken ikke fører et Levned, der i det almindelige
 Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;

7) at Enken ikke modtager eller paadrager sig Fattig-
 hjælp eller Kommunehjælp af en saadan Art eller Stør-
 relse, at dennes Modtagelse har medført Tab af Valgret og
 Valgbarhed;

8) at Barnet er undergivet vedkommende Enkes
 Forældremyndighed og Forsorg.

§ 222. *Begæring om Bidrag* i Henhold til dette Kapi-
 tel indgives til det sociale Udvalg i Enkens Opholdskom-
 mune paa en Blanket, affattet efter en af Arbejds- og Social-
 ministeren foreskreven Formular. Efter Modtagelsen af
 Begæringen undersøger det sociale Udvalg, om Betingelserne
 for Bidragets Udbetaling er til Stede. Udvalgets Afgørelse
 skal om muligt foreligge inden 1 Maaned efter Begæringens
 Indgivelse.

§ 223. 1) *Retten* til det i nærværende Kapitel omhand-
 lede Bidrag *vedvarer* til Udgangen af det Kvartal, i hvilket
 Barnet fylder 18 Aar.

2) Bidraget skal nedsættes til *Halvdelen*, naar Barnet
 er fyldt 14 Aar, medmindre særlige Omstændigheder taler
 derimod. Nedsættelse til Halvdelen kan derhos efter det
 sociale Udvalgs Bestemmelse finde Sted:

1) naar en væsentlig Del af Barnets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes af Barnets egen Indtægt, og 31 Aug.
Nr. 475.

2) naar Barnet forsørges under saadanne Forhold, at den bidragsberettigede kun bærer en uvæsentlig Del af Udgifterne ved Forsørgelsen.

3) Det sociale Udvalg kan bestemme, at Bidraget *ikke* skal *udbetales*, forsaavidt Barnet forsørges under saadanne Forhold, at den bidragsberettigede ingen væsentlig Udgift har til dets Underhold og Opdragelse.

4) Bidraget *bortfalder* derhos, saa længe et Barn henligger til Kur for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses Regning.

§ 224. 1) Det sociale Udvalg kan — iøvrigt under Anvendelse af Reglerne i nærværende Kapitel — yde en Enkemand Understøttelse til hans Ægtebørn eller under Ægteskabet adopterede Børn, hvis disses Forsørgelse frembyder særlige Vanskeligheder for ham paa Grund af hans egen eller Børnenes Helbredstilstand, eller fordi Tilvejebringelsen af den fornødne huslige Bistand er særlig bekostelig, eller endelig af andre Grunde, der gør hans Forsørgerpligt uforholdsmæssig byrdefuld.

2) Begæring om saadan Understøttelse indgives til det sociale Udvalg i Enkemandens Opholdskommune.

Bidragets Udbetaling m. v.

§ 225. 1) Bidraget udbetales *kvartalsvis* forud, medmindre det af Hensyn til Barnets Forsørgelse skønnes rimeligt at udbetale det i maanedlige Rater. Første Gang udbetales Bidraget for det Kvartal (den Maaned), i hvilket Begæringen indgives. Er Begæringen indgivet i den sidste Maaned i et Kvartal, kan kvartalsvis Udbetaling dog først ske fra den 1. i den følgende Maaned.

2) Forsaavidt Afgørelsen af, hvorvidt der skal udbetales Bidrag for et Barn, har trukket ud, saaledes at der, naar Afgørelsen er truffet, forfalder Bidrag for mere end 1 Kvartal, tilbageholdes, saafremt det offentlige indenfor paagældende Tidsrum har ydet Hjælp til Barnets Forsør-

31 Aug. gelse, et Beløb svarende til den saaledes ydede Hjælp, og
 Nr. 475. det tilbageholdte Beløb refunderes den Kommune, der har
 ydet Hjælpen.

3) Retten til at kræve et forfaldent Bidrag udbetalt
 vedvarer til og med Aarsdagen for Bidragets Forfaldsdag.

§ 226. Forinden Bidraget udbetales, maa der præsteres Attest om, at Barnet var i Live paa Bidragets Forfaldsdag, hvorhos det sociale Udvalg maa sikre sig, at Enkens (Enkemandens) eller Barnets økonomiske Forhold ikke udelukker Udbetaling af Bidrag.

§ 227. Den Hjælp, det, *inden Afgørelse* træffes om, hvorvidt der kan faas Bidrag i Henhold til dette Kapitel, maatte blive nødvendigt at yde til Barnets Underhold og Opdragelse, betragtes, hvis det viser sig, at Betingelserne ikke er opfyldt, som Særhjælp, medmindre det sociale Udvalg efter de foreliggende Omstændigheder finder, at Hjælpen bør ydes som Kommunehjælp, eller Forholdet falder ind under Reglerne i §§ 47 eller 48.

§ 228. Retten til Bidrag bortfalder, hvis nyt Ægteskab indgaas, men genindtræder, saafremt det nye Ægteskab opløses.

Bidrag til Enkers eller Enkemænds efterladte Børn.

§ 229. 1) Afgaar en Person, der er eller har været Enke eller Enkemand, ved Døden, er den, der har taget det forældreløse Barn til sig, berettiget til indtil Barnets fyldte 18de Aar at oppebære det i § 215, Stk. 2, Nr. 1 og 2, jfr. Stk. 1, omhandlede Normalbidrag for Ægtebarn under Forudsætning af:

1) at Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;

2) at Barnet opfylder den i § 221, Nr. 5, fastsatte Betingelse.

2) Bidraget nedsættes efter det sociale Udvalgs Bestemmelse til Halvdelen i de i § 223, Stk. 2, nævnte Tilfælde.

3) Det sociale Udvalg kan bestemme, at Bidraget ikke skal udbetales i de i § 223, Stk. 3 og 4, nævnte Tilfælde. 31 Aug. Nr. 475.

4) Det sociale Udvalg kan efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde yde Hjælp til Omkostningerne ved de i denne Paragraf omhandlede Børns Konfirmation og til deres faglige Uddannelse, dog at Kommunalbestyrelsens Godkendelse skal indhentes til Ydelse af Hjælp til faglig Uddannelse, forsaavidt Hjælpen overstiger uvæsentlige Beløb.

§ 230. 1) Begæring om Bidrag i Henhold til § 229 indgives til det sociale Udvalg i den bidragsberettigedes Opholdskommune.

2) Med Hensyn til Bidragets Udbetaling m. v. finder med de fornødne Lempelser Reglerne i §§ 222 og 225 Anvendelse.

AFSNIT IV.

Hjælp i en Række særlige Tilfælde (Særhjælp).

Kapitel XVII. Hjælp i Anledning af Fødsel.

§ 231. 1) Opholdskommunen er om fornødent forpligtet til i Trangstilfælde at yde *Jordemoderhjælp*, medmindre Moderen som Medlem af en anerkendt Sygekasse er berettiget til den i Lov om Folkeforsikring § 19, Stk. 1, omhandlede Jordemoderhjælp.

2) Ved Jordemoderhjælp forstaaes i denne Forbindelse Hjælp til Udredelse af det takstmæssige Honorar til en Jordemoder for ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Moder og Barn, jfr. Bekendtgørelse Nr. 175 af 29. Marts 1939 af Lov om Jordemodervæsenet og den gældende Instruks for Jordemødre, samt Hjælp til de ved Fødselen nødvendige Forbindsstoffer, Vat og lign. af den Art og i den Udstrækning, som Sundhedsstyrelsen forordner.

3) Hvor Lægehjælp er fornøden ved Fødselen, skal Kommunen ligeledes i Trangstilfælde tilstaa saadan Hjælp, medmindre Moderen er Medlem af en anerkendt Sygekasse.

31 Aug. 4) Indenrigsministeren fastsætter efter Forhandling
Nr. 475. med Arbejds- og Socialministeren Mindstebetalingen for
Jordemoderhjælp ydet i Henhold til nærværende Paragraf.

§ 232. 1) Saafremt en Jordemoder har truffet Aftale om at betjene en Barselpatient, som ikke er Medlem af en anerkendt Sygekasse, men ikke inden 4 Uger efter Fødselen trods bevisligt Paakrav har modtaget sit Tilgodehavende fra den, hvem Betalingspligten paahviler, er hun berettiget til ved Henvendelse til det sociale Udvalg i den Kommune, hvor Fødselshjælpen blev ydet, at faa Beløbet udbetalt, dog at Kravet maa være rejst inden 3 Maaneder efter Fødselen. Kommunen skal dog kun tilsvare den i Henhold til § 231 fastsatte Mindstebetaling for Jordemoderhjælp.

2) Har en Kommune i Henhold til Stk. 1 udredet Betaling til en Jordemoder, skal den straks ved anbefalet Brev underrette den betalingspligtige derom og samtidig meddele ham, at Beløbet vil blive betragtet som en ham ydet Kommunehjælp, saafremt det ikke er tilbagebetalt i Løbet af 1 Maaned fra Brevets Afsendelsesdato.

3) Saafremt den betalingspligtige straks efter Modtagelsen af det i Stk. 2 omhandlede Brev sandsynliggør, at hans Undladen af at betale Jordemoderen skyldes særlige Forhold, saasom at Fødselen kom tidligere end ventet, at der blev paadraget ham større Udgifter end beregneligt eller lign., er det sociale Udvalg berettiget til at give ham Henstand eller helt eller delvis eftergive ham det skyldige Beløb og betragte dette som en ham tilstaaet Jordemoderhjælp, jfr. § 231.

§ 233. Den Hjælp fra det offentlige, som en frugt-sommelig eller fødende Kvinde modtager til sig eller Barnet gennem Indlæggelse paa Rigshospitalets Fødeafdelinger (Fødselsstiftelsen) eller Fødselsanstalten i Jylland, medfører ingen Art af Retsvirkninger og vedrører ikke den offentlige Forsorg.

§ 234. 1) I Tilfælde, hvor Indlæggelse paa en af de i § 233 nævnte Anstalter ikke kan ske, enten fordi Indlæggelsen støder paa praktiske Vanskeligheder, eller fordi

Betingelserne for Indlæggelse ikke er til Stede, men hvor det sociale Udvalg skønner, at det efter Forholdene maa anses for uforsvarligt, at den ventede Fødsel foregaar i Hjemmet, er den fødende i Trangstilfælde berettiget til Optagelse paa almindeligt Sygehus eller i *kommunalt Føde-hjem*, hvor saadant findes.

2) Saafremt det sociale Udvalg skønner, at paagældende selv maatte kunne betale, er Kommunen, hvor enhver Tvivl herom ikke er udelukket, forpligtet til at afgive Kautio for Indlæggelse i de i Stk. 1 nævnte Anstalter; men det bliver senere at afgøre, hvilket Bidrag der i den Anledning skal ydes af den private selv, jfr. § 9.

§ 235. 1) Det Bidrag, som Faderen eller en bidragspligtig til et Barn udenfor Ægteskab i Medfør af § 23, Stk. 1 og 3, i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om Børn udenfor Ægteskab er tilpligtet at yde til Dækning af Udgifter ved Moderens Barselfærd og Underhold, kan af Moderen under de i § 183 fastsatte Betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i § 236 angivne Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

2) Med Hensyn til de nærmere Regler om disse Bidrags Udbetaling af det offentlige og Inddrivelse m. v. kommer med de fornødne Lempelser Bestemmelserne i Kap. XV, A, til Anvendelse.

3) Barselfærdsbidraget kan dog ikke udbetales af det offentlige, hvis Fødselen foregaar paa en af Rigshospitalets Fødeafdelinger eller paa Fødselsanstalten i Jylland.

4) For den Del af de i denne Paragraf omhandlede Udgifter, som det sociale Udvalg maatte have udredet, indtræder Kommunen i Moderens Ret overfor Faderen eller det offentlige.

§ 236. 1) For Tiden indtil 31. Marts 1936 udbetales de i § 235 ommeldte Bidrag dog højst med følgende *Normalbidrag*: 25 Kr. til Barselfærden, hvilket Beløb gælder for samtlige Kommuner, og til Barnemoderens Underhold før og efter Fødselen pr. Maaned 30 Kr., 25 Kr. og 21 Kr.,

31 Aug. henholdsvis efter som Moderen opholder sig i den 1ste, 2den
Nr. 475. eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner.

2) Arbejds- og Socialministeren fastsætter fra 1. April 1936 de omhandlede Normalbidrag for 2 Aar ad Gangen.

§ 237. 1) Forskudsvis Udbetaling fra det offentlige kan ligeledes i Overensstemmelse med Regelen i § 235, Stk. 1, ske med Hensyn til Barselfærdsbidrag og Bidrag til Moderens Underhold i Anledning af Fødselen, forsaavidt angaar Bidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Bestemmelse, en af Overøvrigheden stadfæstet Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler en Mand overfor hans forladte, fraseparerede eller fraskilte Hustru.

2) Med Hensyn til de nærmere Regler om disse Bidrags Udbetaling af det offentlige, Inddrivelse m. v. kommer med de fornødne Lempelser Reglerne i Kap. XV, B, til Anvendelse.

3) Ligeledes gælder ved Udbetaling af de fornævnte Bidrag Bestemmelserne i § 235, Stk. 3 og 4.

§ 238. En Kvinde, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er *forbudt* at arbejde en vis Tid efter Fødselen, men som ikke har Ret til den i § 19 i Lov om Folkeforsikring omhandlede Barselhjælp, er berettiget til, forsaavidt hun i paagældende Tidsrum kommer i Trang, af Opholdskommunen at erholde den fornødne Hjælp, der dog maa være mindre end den, som vedkommende vilde have kunnet oppebære efter § 19 i Lov om Folkeforsikring, hvis hun havde opfyldt Betingelserne herfor.

§ 239. (Ophævet ved § 6 i Lov Nr. 362 af 4. Juli 1946 om Mælkehjælp).

§ 240. Hjælp, der af Opholdskommunen er ydet i Medfør af nærværende Kapitels Regler, opføres paa en særlig Konto, men medfører i intet Tilfælde Retsvirkninger for Modtageren.

K a p i t e l X V I I I. S y g e h j æ l p.

Fortsat Sygekassehjælp.

§ 241. 1) Naar et Medlem af en anerkendt Sygekasse til sig selv eller et Barn under 14 Aar, overfor hvilket der

paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, af Sygekassen har modtaget den Understøttelse eller en af de Arter af Understøttelse, som Kassen efter sin Vedtægt foreløbig eller i det hele er forpligtet til at yde, og Sygekassehjælpen som Følge heraf helt eller delvis, endeligt eller midlertidigt er ophørt, kan Opholdskommunen, forsaavidt de i § 242 fastsatte Betingelser er til Stede, og paagældende er trængende til Understøttelse enten paa Grund af Sygdom, eller fordi hans Erhvervsevne som Følge af Sygdom er væsentlig forringet, bevilge Hjælp til Kur og Pleje eller til Underhold for ham og hans Familie, forsaavidt Hjælpen ikke i Omfang overstiger den ham af Sygekassen i Løbet af det Regnskabsaar, i hvilket Sygekassehjælpen er ophørt, og de to forudgaaende Regnskabsaar ydede Understøttelse.

2) Et Barn over 14 Aar, der har selvstændig Medlemsret i en anerkendt Sygekasse, stilles med Hensyn til fortsat Sygekassehjælp som andre Sygekassemedlemmer, forsaavidt dets legale Forsørger vilde blive trængende til Understøttelse, saafremt han skulde afholde de i Stk. 1 nævnte Udgifter til Barnet. Saafremt Forsørgeren og Barnet har Ophold i samme Kommune, vil Hjælpen normalt være at udbetale Forsørgeren. I andre Tilfælde bestemmer Barnets Opholdskommune, om Hjælpen skal udbetales til Forsørgeren eller til den, hos hvem Barnet har fast Ophold.

3) Hvis paagældende i Løbet af de i Stk. 1 nævnte 3 Regnskabsaar er overflyttet til Sygekassen fra en statskontrolleret Sygeforening, vil den af denne ydede Sygehjælp være at medregne ved Beregningen af Sygekassehjælpens Omfang.

§ 242. Adgangen til fortsat Sygekassehjælp i Henhold til § 241 er knyttet til følgende *Betingelser*:

1) at vedkommende har dansk Indfødsret eller er lige-stillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20;

2) at han ikke har modtaget eller paadraget sig Fattighjælp eller Kommunehjælp samtidig med Modtagelsen af Hjælp fra Sygekassen; undtagelsesvis kan der dog bortses fra denne Betingelse, forsaavidt den modtagne Hjælp har

31 Aug. bestaaet i Kommunehjælp, der ikke har medført Tab af Nr. 475. Valgret eller Valgbarhed, og som er ydet i Tilfælde, hvor Sygdommen har været særlig tyngende eller langvarig, og hvor der ikke har foreligget aabenbar utilstrækkelig Forsikring mod Sygdom;

3) at han har bevaret Medlemsret i en Sygekasse (hvilende Medlemsret, jfr. Folkeforsikringslovens § 21, Stk. 2);

4) at hans Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger over den for nydende Medlemmer i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænse;

5) at han ifølge Attest fra vedkommende behandlende Læge, en Attest, der kan kræves fornyet, enten lider af en saadan Sygdom eller er væsentlig indskrænket i sin Erhvervsevne som Følge af en Sygdom af en saadan Karakter, at denne, opstaaet før Sygekassehjælpens Ophør, vilde have berettiget til Hjælp fra Sygekassen;

6) at han ikke vitterligt fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;

7) at Andragende om fortsat Sygekassehjælp er fremsat senest inden 12 Maaneder efter Sygekassehjælpens Ophør.

§ 243. *Udbetalingen af fortsat Sygekassehjælp ophører:*

1) hvis vedkommende samtidig med fortsat Sygekassehjælp modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommunehjælp;

2) hvis han trods det sociale Udvalgs, paa Grundlag af den behandlende Læges Erklæring, fremsatte Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling.

§ 244. 1) *Hjælpens Omfang* i Henhold til § 241 bestemmes normalt efter Pengeværdien af Sygekassens samlede Ydeiser, jfr. dog nedenfor Stk. 3.

2) Hvis herefter Sygehjælp skal omsættes til en Pengeværdi, maa den Takst, efter hvilken Sygekassen fak-

tisk har betalt for vedkommende Kur, lægges til Grund 31 Aug.
ved Beregningen, og skal omvendt Pengehjælp omsættes Nr. 475.
til Sygehjælp, maa der for samme beregnes den for Syge-
kassepatienter paa vedkommende Sted gældende Takst.

3) Hvis et Sygekassemedlem efter Sygekassehjælpens Ophør ansøger Kommunen om at overtage en af Sygekassen afgivet Kaution, er det sociale Udvalg, dog under de iøvrigt fastsatte Betingelser, i Trangtilfælde forpligtet til om fornødent at afgive Kaution for et lige saa langt Tidsrum som Sygekassen, medmindre den af Sygekassen ydede Sygehjælp allerede er omsat og udbetalt med Pengeværdien i Henhold til Reglerne i Stk. 2. Er dette sidste Tilfældet, kan der kun afgives Kaution for et til den ikke omsatte Sygehjælp svarende Dagetal.

4) Sygehjælpen omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 245. *Ansøgning om fortsat Sygekassehjælp* indgives til det sociale Udvalg i Opholdskommunen. Dette Udvalg og de anerkendte Sygekasser skal ligge inde med de til Ansøgning og Lægeerklæring fornødne Blanketter, affattet efter en af Arbejds- og Socialministeren foreskrevet Formular. Efter Modtagelsen af den udfyldte og underskrevne Begæring og Lægeerklæring afgør det sociale Udvalg, om Betingelserne for Udbetaling af Hjælpen i det hele er til Stede, og kan om fornødent forelægge de saavel ved Begæringens Indgivelse som senere i Anledning af Hjælpens Ydelse fremkomne lægelige Oplysninger for Embedslægen, der i paakomne Tilfælde kan beordre Specialundersøgelse foretaget eller eventuelt foretage en saadan. Bevilges der herefter Hjælp, skal den første Udbetaling normalt foretages Ugedagen efter Sygekassehjælpens Ophør, forsaavidt Andragendet overfor Kommunen er indgivet senest Ugedagen før nævnte Tidspunkt.

§ 246. 1) Fortsat Sygekassehjælp i Form af Pengehjælp *udbetales* ugevis eller maanedsviis, svarende til Sygekassens Ydelser for et tilsvarende Tidsrum.

31 Aug. 2) Dog skal det være det sociale Udvalg tilladt efter
Nr. 475. Ansøgning fra vedkommende at udbetale de foran nævnte Beløb indenfor et kortere Tidsrum, naar det maa antages, at Patienten i saa Fald, f. Eks. gennem kortere Tids Rekrea-tionsophold, kraftigere Kost, Ekstraforplejning eller lig-nende, vil kunne vente at naa Helbredelse hurtigere og saa tidligt, at der ikke er Grund til at formode, at han, skønt stadig syg, en Tid vil staa saavel uden Hjælp fra Syge-kassen som uden fortsat Sygekassehjælp fra Kommunen.

Hjælp til kronisk syge.

§ 247. 1) Naar en Person, som er nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, og som lider af en hyppig til-bagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legems-svaghed, ikke kan forsikres mod Invaliditet, jfr. Lov om Folkeforsikring § 36, er han, forsaavidt de nedenfor i Stk. 3 fastsatte Betingelser er til Stede, berettiget til paa Grund af Sygdom eller Invaliditet af sin Opholdskommune at faa Hjælp til Underhold for sig og sin Familie svarende til, hvad der vilde kunne være ydet ham gennem Invalide-forsikringen. I Trangstilfælde er han endvidere berettiget til Hjælp til Kur og Pleje. Naar en Person oppebærer Hjælp i Henhold til denne Bestemmelse, sidestilles han med Hensyn til Retten til at oppebære Pengehjælp fra en anerkendt Sygekasse med Alders- og Invaliderente-modtagere, jfr. Folkeforsikringslovens § 18, Stk. 1, Nr. 3, sidste Pkt., og § 21, Stk. 3.

2) Børn over 14 Aar, der har selvstændig Medlemskab i en anerkendt Sygekasse, ligestilles med Hensyn til den i Stk. 1 omhandlede Hjælp med andre Sygekasse-medlemmer, forsaavidt deres legale Forsørgers Formue eller Indtægt ikke ligger over de for nydende Medlemskab i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænser. Saafremt Forsørgeren og Barnet har Ophold i samme Kommune, vil Hjælpen normalt være at udbetale Forsørgeren. I andre Tilfælde bestemmer Barnets Opholdskommune, om Hjælpen skal udbetales til Forsørgeren eller til den, hos hvem Barnet har fast Ophold.

3) Retten til at oppebære Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf er knyttet til følgende Betingelser: 31 Aug.
Nr. 475.

1) at han opfylder de for Opnaaelse af Invalidere-foreskrevne Betingelser, bortset fra Optagelse i Invalidforsikringen; forsaavidt der søges Hjælp til Underhold af længere Varighed, skal Spørgsmaalet om, hvorvidt paagældendes Erhvervsevne er nedsat i det Omfang, som i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 38, Stk. 1, udkræves for at opnaa Invalidere, af det sociale Udvalg forelægges Invalidforsikringsretten til Erklæring. I Tvivlstilfælde kan dette Spørgsmaal ogsaa iøvrigt forelægges for Invalidforsikringsretten;

2) at han ikke er berettiget til Aldersrente eller er undergivet Særforsorg i Henhold til § 252 flg.;

3) at han ikke modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommnehjælp, jfr. dog § 293, Stk. 1 og 3;

4) at Grunden til, at vedkommende ikke har kunnet invalideforsikres, ikke er den, at han uden tilstrækkelig Grund har nægtet at underkaste sig Helbredelsesforanstaltninger, der er paabudt eller foreslaaet ham af Invalidforsikringsretten.

4) Det er derhos en Forudsætning for Ydelse af Hjælp efter Stk. 1, at Hjælp af paagældende Art ikke kan ydes gennem Sygekassen.

§ 248. 1) Naar en Person, som ikke er sygeforsikret, lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, er han, forsaavidt de nedenfor i Stk. 2 fastsatte Betingelser er til Stede, berettiget til paa Grund af Sygdom eller Invaliditet af sin Opholdskommune at faa Hjælp til Underhold for sig og sin Familie svarende til, hvad der vilde kunne være ydet ham gennem Invalidforsikringen. I Trangstilfælde er han endvidere berettiget til Hjælp til Kur og Pleje.

2) Retten til at oppebære Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf er afhængig af, at paagældende opfylder de i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, at hans Formue eller Indtægt ikke ligger over de for nydende Medlemsskab

31 Aug. i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænser, og af, at han Nr. 475. medmindre han er fyldt 60 Aar, overfor det sociale Udvalg fører Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages i en anerkendt Sygekasse eller en statskontrolleret Sygeforening. Det er derhos en Forudsætning, at Hjælpen ikke kan ydes i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 79, Stk. 1.

3) Forsaavidt en Person, der er over den for Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Sygeforening fastsatte Aldersgrænse, ikke kan skaffe den i § 247, Stk. 3, Nr. 1, omhandlede Erklæring fra Invalideforsikringsretten, men iøvrigt opfylder de i nærværende Paragrafs Stk. 2 og i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, udreder Opholdskommunen i fornødent Omfang de med paagældendes Kur og Pleje forbundne Udgifter uden Retsvirkning for Modtageren.

4) Retten til Sygehjælp i Henhold til nærværende Bestemmelse omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 249. 1) Saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at der af Hensyn til en Persons særlige, hjælpeløse Tilstand, der umuliggør en tilstrækkelig forsvarlig Anbringelse i Pleje eller fortsat Ophold i eget Hjem, men dog hverken kræver Indlæggelse paa Hospital eller paa en af de i nærværende Kapitel iøvrigt nævnte Specialanstalter, bør træffes *særlige Foranstaltninger* med Hensyn til hans Forsorg og Pleje, træffes disse af det sociale Udvalg eventuelt ved, at han optages paa den *Plejestiftelse*, hvor Kommunen maatte have Indlæggelsesret. Det er dog en Forudsætning, at han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem.

2) Vægrer paagældende sig ved at efterkomme en i Henhold til foranstaaende truffen Beslutning, bortfalder hans Krav paa Hjælp efter §§ 247—48.

§ 250. Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre

lignende *livsvigtige Præparater*, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 18, Stk. 1, Nr. 4, eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 244, Stk. 4, og § 248, Stk. 4, betragtes i Trangstilfælde som Sygehjælp, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

31 Aug.
Nr. 475.

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl.

§ 251. Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

§ 252. ¹⁾ Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Sindssygehospital. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospital finder Sted.

²⁾ Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Underhold efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa et Sindssygehospital eller af dette er anbragt i kontrolleret Familiepleje. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

31 Aug. § 253. Efter en Patients Udskrivning fra Sinds-
Nr. 475. sygehospital skal det sociale Udvalg i hans Opholdskom-
mune efter vedkommende Overlæges Indstilling være
berettiget til i Trangstifælde at understøtte ham med
Familie i indtil 3 Maaneder, saafremt det kan antages,
at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for
hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at
økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans
genvundne Helbred.

§ 254. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde,
naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at
tage sig af en *aandssvag* Person, eller naar Udvalget selv
skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg
for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa
anses for uforsvarligt, at paagældende ikke inddrages
under Aandssvageforsorg, enten fordi den aandssvage er
farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de For-
hold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkom-
mende Læge skønner, at saadan Inddragelse bør finde
Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende
Aandssvageanstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent
Fald at bistaa Aandssvagevæsenet samt at drage Omsorg
for den aandssvages forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil
Inddragelse under Aandssvageforsorg maatte finde Sted.

2) Udvalget foretager for alle *Børn*, der paa Grund af
manglende aandelig Udvikling i paafaldende Grad er ude
af Stand til at følge med i den normale Skoleundervisning,
snarest muligt *Indberetning* til vedkommende Aandssvage-
anstalt, for at det kan blive afgjort, om vedkommende
Barn skal inddrages under Aandssvageforsorg. Modsetter
Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Aandssvage-
forsorg, overgiver Udvalget Sagen til Børneværnsudvalget,
der gennemfører Forsorgen under Iagttagelse af Reglerne
i Kap. IX.

3) Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen
af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager manglende
Aandsevner i det i Stk. 1 omhandlede Omfang, til det

socialle Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning. 31 Aug.
Nr. 475.

§ 255. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *Epileptiker*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa en anerkendt Epileptikeranstalt, fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vilde forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Anstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Anstalt maatte finde Sted.

§ 256. ¹⁾ Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *vanfør eller lemlæstet*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, for at paagældende, hvis Forholdene kræver det, kan blive undergivet Speciallægebehandling, en særlig Undervisning, Oplæring i et Haandværk eller lignende. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalidforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.

²⁾ Forsaavidt paagældende ikke bliver taget under Forsorg i Henhold til Stk. 1, er Udvalget i Trangstilfælde forpligtet til, naar Indstilling herom fra en Læge foreligger, at yde Hjælp til Anskaffelse eller Reparation af kunstige Lemmer, Sygevojn, Bandager og lign. I Tvivlstilfælde er det sociale Udvalg dog berettiget til at forelægge Sagen for en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre,

31 Aug. som, om fornødent, kan forlange, at Patienten fremstilles
Nr. 475. paa Anstalten. Under særlige Forhold kan det sociale Udvalg indenfor rimelige Grænser og med Invalideforsikringsrettens Samtykke yde vedkommende Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed, til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.

3) Naar den i Stk. 1 omhandlede Forsorg helt eller delvis ophører, er det sociale Udvalg i Trangstifælde forpligtet til, forsaavidt Anstalten ved Udskrivningen har foreskrevet, at der fra Tid til anden skal finde Nyanskaffelse eller Reparation Sted af Bandager, kunstige Lemmer eller lignende, at efterkomme Anstaltens Forskrifter og at benytte den Bandagist, hvortil der maatte blive henvist.

4) Ved vanfør eller lemlæstet forstaas i denne Lov en Person, som paa Grund af medfødt eller erhvervet Lidelse eller Fejl i Knogler, Led, Muskler eller Nerver er saaledes hindret i Brugen af Lemmer eller Krop, at hans Erhvervsevne paa Arbejdsmarkedet maa skønnes at være eller at ville blive ikke blot forbigaaende væsentlig indskrænket.

§ 257. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *talelidende*, eller naar Udvalget selv skønner, at en talelidende som Følge af sin Lidelse er eller vil blive væsentlig indskrænket i sin Erhvervsevne, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende tiltrænger Behandling for Ganespalte, Stammen eller andre Talefejl, og skal i bekræftende Fald foretage Henvendelse til Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt.

2) Det offentlige skal i Trangstifælde yde en talelidende Hjælp til Behandling udenfor Statens Institut for talehdende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt, naar saadan Behandling sker efter Henvisning fra vedkommende Anstalt.

3) Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikrings-

retten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring. 31 Aug. Nr. 475.

§ 258. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der er *blind*, eller hvis Synsevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Blindeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal anbringes under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Blindeinstitut samt at drage Omsorg for den blindes forsvarlige Forsorg, indtil Inddragelse under Blindeforsorg maatte finde Sted. Forsaavidt Undervisning efter Instituttets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

2) Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er anbragt paa et Blindeinstitut eller efter dettes Anvisning anbragt andetsteds udenfor Hjemmet. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

3) Udvalget foretager for alle *Børn*, der er blinde, eller hvis Syn er saa nedsat, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen i den almindelige Barneskole eller i særlige Skoler for svagsynede, snarest muligt *Indberetning* til Statens Blindeinstitutters Hovedregister over blinde efter derom af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Blindeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om blinde og svagsynede Børns Undervisning. Modsetter Forsørgeren sig Barnets Ind-

31 Aug. dragelse under Blindeforsorg, overgiver Udvalget Sagen Nr. 475. til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

4) Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i det i Stk. 3 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

5) Tilsvarende Indberetningspligt som under Stk. 3 anført paahviler Udvalget, forsaavidt angaar alle Personer, hos hvem der først efter det 16de Aar indtræder eller konstateres Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i et saadant Omfang, at deres Erhvervsmulighed paa Grund af Svagsynethed er nedsat i den Grad, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig.

§ 259. 1) Blinde, hvis Erhvervsevne dog ikke er nedsat saa meget, at de kan oppebære Invaliderente eller den i §§ 247 eller 248 omhandlede Hjælp, og som ikke oppebærer Aldersrente, er, forsaavidt de opfylder de i Lov om Folkeforsikring § 38, Stk. 2, Nr. 1—5, fastsatte Betingelser, i Trangstifælde berettiget til, forsaavidt og saa længe de ikke er under Blindeforsorg, af det sociale Udvalg at oppebære en aarlig Understøttelse paa henholdsvis 816 Kr., 756 Kr. og 708 Kr., efter som vedkommende opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner, jfr. dog § 333. Det sociale Udvalg kan i Trangstifælde yde stærkt svagsynede Personer, der iøvrigt opfylder de foranstaaende Betingelser, en Understøttelse, der dog ikke maa overstige de foran nævnte Beløb.

2) Naar og saa længe Forsørgeren for et blindt Barn forsørger dette i sit Hjem eller iøvrigt maa sørge for dets Underhold og Opdragelse, er han i Trangstifælde berettiget til af det sociale Udvalg at oppebære en aarlig Understøttelse, der svarer til det til enhver Tid gældende Normalbidrag fra Faderen udenfor Ægteskab.

§ 260. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, 31 Aug.
naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Per- Nr. 475.
son, der er *døv*, eller hvis Høreevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning for døve eller tunghøre skønnes nødvendig, eller hvis Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Døvstummeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal inddrages under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Døvstummeinstitut. Forsaavidt Undervisning efter Instituttets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

2) Udvalget foretager for alle *Børn*, der er døve eller saa tunghøre, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen enten i den almindelige Barneskole eller i en særlig Skole for tunghøre, snarest muligt *Indberetning* til Statens Døvstummeinstitutters Hovedregister over døvstumme efter derom af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Døvstummeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om døvstumme og tunghøre Børns Undervisning. Modsætter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Instituttets Forsorg, overgiver Udvalget Sagen til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

3) Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Døvhed eller Tunghørhed i det i Stk. 2 nævnte Omfang, til det sociale Udvalg i paagældende Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

4) Tilsvarende Indberetningspligt som under Stk. 2 anført paahviler Udvalget, forsaavidt angaar alle Personer, hos hvem der først efter det 16de Aar indtræder eller konstateres Tilstedeværelsen af Døvhed eller Tunghørhed i et saadant Omfang, at deres Erhvervsmuligheder paa Grund

31 Aug. heraf er nedsat i den Grad, at den særlige Undervisning eller Nr. 475. Oplæring for døve eller tunghøre skønnes nødvendig.

§ 261. Udvalget er i Trangstilfælde forpligtet til efter Lægeerklæring at drage Omsorg for og afholde Udgifterne ved en døv Persons Deltagelse i et Kursus for *Mund-aflæsning* paa et af Statens Døvstummeinstitutter, forsaavidt Instituttet anser en saadan Undervisning for formaalstjenlig.

Forsorg i Anledning af Tuberkulose, Kræft m. v.

§ 262. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der lider af *Tuberkulose*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende bør undergives særlig Sygebehandling ved Indlæggelse paa Statsanstalt eller paa en af de af Staten til tuberkuloses Sygebehandling godkendte Anstalter eller ved ambulante Behandling paa saadanne. Saafremt Lægen skønner, at saadan Indlæggelse eller Behandling skal finde Sted, retter Udvalget Henvendelse til vedkommende Helbredelsesanstalt om Behandlingens Iværksættelse. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Anstalten samt at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg, indtil Anbringelse paa Anstalt kan finde Sted.

2) Udvalget er i Trangstilfælde forpligtet til at udrede den Del af Udgiften ved en Patients Ophold og Behandling paa en af de foran omhandlede Anstalter, der ikke dækkes af Statens Tilskud.

3) Udvalget er derhos forpligtet til i Trangstilfælde at udrede de ved Anstaltsopholdet foranledigede Udgifter til Patientens Beklædning, Rejse (Transport) til eller Udskrivning fra Anstalten. Dette gælder ogsaa i de Tilfælde, hvor Indlæggelse sker i Henhold til en Epidemikommissions, eventuelt Overepidemikommissions Bestemmelse. Beklædning maa dog kun ydes indenfor de Grænser, som Anstalten ifølge sit Regulativ absolut kræver.

4) Det samme gælder i Tilfælde, hvor en Patient, som 31 Aug. paa Grund af bevislig Pladsmangel paa den af de omhandlede Anstalter, paa hvilken han under Hensyn til sin Nr. 475. Bopæl skulde have været indlagt, behandles paa almindeligt Sygehus.

5) Forsaavidt en Patient paa en af de i Stk. 1 omhandlede Anstalter ifølge en af Anstaltens Overlæge truffen Bestemmelse midlertidig overflyttes til et andet Sygehus eller en anden Sygehusafdeling til Behandling for en i Forbindelse med den tuberkuløse Lidelse staaende Sygdom, uden at denne Behandling kan betragtes som et Led i den Kur, som paagældende Tuberkuloseanstalt yder, afholder Opholdskommunen i Trangstilfælde de med Overflytningen og den midlertidige Behandling forbundne Udgifter.

§ 263. Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa en af de i § 262 omhandlede Anstalter eller er anbragt som i § 262, Stk. 4—5, omhandlet eller paa et af de i § 264 omhandlede godkendte Hjem. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 264. Saafremt en Tuberkulosepatient *udskrives* fra en af de i § 262 omhandlede Helbredelsesanstalter, skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune, efter vedkommende Overlæges Indstilling, være berettiget til i Trangstilfælde enten at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, hvis det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for Vedligeholdelsen af hans Arbejds-kraft eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans Helbredstilstand, eller at foranledige, at paagældende i et tilsvarende Tidsrum anbringes paa et godkendt Rekonvalescenthjem eller Rekreationshjem.

§ 265. De i §§ 262—64 omhandlede Regler vedrørende Personer, der lider af Tuberkulose, finder tilsvarende An-

31 Aug. vendelse paa Personer, der lider af *Lupus*, *Kræftskaar*, *Kræft-*
 Nr. 475. *svulster* eller andre ondartede Svulster, og som behandles
 herfor paa Statsanstalt eller paa de af Staten for disse Syg-
 domme godkendte Anstalter eller under de i § 262, Stk. 4—5,
 ommeldte Forhold.

Almindelige Bestemmelser vedrørende Forsorgen
efter §§ 252—65.

§ 266. Bestemmelserne i §§ 252—65 om Trang som
 Betingelse for Hjælp er ikke til Hinder for, at Opholdskom-
 munen overtager en Kautionsforpligtelse ogsaa for Per-
 soner, der ikke kan betragtes som trængende, men der vil
 da efter Reglerne i § 9 være at paalægge Forsørgeren Bi-
 drag til Dækning af Udgifterne, ligesom det ogsaa ved Af-
 givelsen af Kaution i Trangstilfælde vil være at overveje,
 hvilket Bidrag der eventuelt vil være at paalægge For-
 sørgeren.

§ 267. 1) Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er
 bestemt, kan der ikke kræves særlige Værdighedsbetingelser
 for at yde Hjælp i Henhold til fornævnte Paragraffer.

2) For Ydelse af Underhold i Hjemmet, hvor dette er
 hjemlet, er det dog en Betingelse, at vedkommende ikke
 vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme
 vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6. Det paahviler det so-
 ciale Udvalg at paase, at den hjemmeværende Forsørger bi-
 drager, hvad han selv kan, til Familiens Underhold. Kom-
 mer Udvalget til den Opfattelse, at dette ikke er Tilfældet,
 kan Udvalget bestemme, at Hjælpen kun kan oppebæres
 som Kommunehjælp.

§ 268. Enhver Hjælp, der af Opholdskommunen er
 afholdt med Hjemmel i nærværende Kapitel, betragtes som
 offentlig Sygehjælp uden nogen Art af Retsvirkninger for
 Modtageren.

K a p i t e l X I X. F o r s k e l l i g e s p r e d t e
 T r a n g s t i l f æ l d e.

§ 269. 1) Med Hensyn til Kur og Pleje af en Person,
 der i Henhold til den særlige Lovgivning om Modarbejdelse

af offentlig Usædelighed, om Foranstaltninger mod epidemiske eller smitsomme Sygdommes Udbredelse eller Indførelse her i Riget eller om Foranstaltninger til Tuberkulosisens Bekæmpelse er forpligtet eller berettiget til at undergives *offentlig eller vederlagsfri Behandling*, har det sit Forblivende ved de gældende Regler, dog at der med Hensyn til Afholdelsen af de omhandlede Udgifter forholdes som i § 64 fastsat.

2) Forsaavidt de i Stk. 1 omhandlede Personer tiltrænger anden Hjælp end Kur og Pleje, derunder Hjælp til Familiens Underhold, kan saadan Hjælp kun ydes, saafremt dette kan ske i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 270. Foruden i de i Folkeforsikringslovens § 58 og nærværende Lovs § 227 nævnte Tilfælde skal det, hvor det skønnes nødvendigt at yde offentlig Hjælp i Tidsrummet *mellem en Sags Rejsning og dens Afgørelse*, være det sociale Udvalg tilladt, hvor Forholdene taler derfor, at betragte vedkommende Hjælp som Særhjælp, dog kun under følgende Betingelser:

1) at den midlertidige Hjælp søges og ydes til Afhjælpning af det samme Trangstilfælde, som den endnu ikke afgjorte Sag drejer sig om;

2) at vedkommende ikke modtager eller i de sidste 3 Maaneder har modtaget Fattighjælp eller Kommunehjælp;

3) at den ansøgte Hjælp er af en saadan Art, at dens Modtagelse ikke medfører Retsvirkninger for Modtageren, og

4) at det ikke er vedkommendes egen Skyld, at Sagens Afgørelse trækker ud.

§ 271. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent forpligtet til i Trangstilfælde at afholde *Udgifter til Læge*, dog at Udvalget kan fordre, at der saa vidt muligt sker Henvendelse til det om Hjælpens Tilstaaelse, forinden Lægen træder til.

2) Som Udgifter til Læge betragtes ogsaa Betaling for Udstedelse af Attester, Udfærdigelse af Recepter, Ydelse af Lægehjælp ved Fødsel, Operationer, derunder om fornødent

31 Aug. ved Specialister, samt Tandlægebehandling, forsaavidt og Nr. 475. i den Udstrækning denne ifølge Lægeerklæring anses for nødvendig af Hensyn til vedkommendes Helbred iøvrigt.

§ 272. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent forpligtet til i Trangstilfælde at yde Hjælp til *Medicin*, forsaavidt og i det Omfang en Læge har erklæret denne for nødvendig.

2) Hvor Undladelse af at træde til kan medføre alvorlig Fare for paagældendes Erhvervsevne, skal Udvalget under samme Betingelser som i Stk. 1 angivet efter Omstændighederne hjælpe en trængende til at erholde den nødvendige Massagebehandling, Sygegymnastik, elektrisk Behandling, Badebehandling eller lign.

§ 273. Er der Uenighed mellem Udvalget og vedkommende Læge om Nødvendigheden eller Udstrækningen af en af sidstnævnte anbefalet offentlig Hjælp i Henhold til §§ 271—72, kan hver af Parterne forlange Spørgsmaalet forelagt overordnet Myndighed.

§ 274. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent, og særlig hvor Sygehusindlæggelse i saa Fald kan undgaas, forpligtet til i Trangstilfælde efter en Læges Rekvisition at yde kommunal Sygepleje, jfr. § 33.

2) Ydelsen af *kommunal Sygepleje* bestaar i, at en uddannet Sygeplejer aflægger Besøg i Hjemmet, saa ofte Lægen kræver det, for at yde den Sygehjælp eller Pleje, som denne har ordineret. Kravet om, at Sygeplejeren skal være uddannet, kan frafaldes ved normalt forløbende Fødsler og iøvrigt i de Tilfælde, hvor Lægen billiger det. Under kommunal Sygepleje henhører ligeledes Bistand af Vagter (Vaagekoner).

3) Tilstaaelse af kommunal Sygepleje gælder kun for højst 14 Dage ad Gangen.

4) I de Tilfælde, hvor en Kommune yder Sygepleje saavel til trængende som ikke trængende, samt endvidere i de Tilfælde, hvor en Kommune i Medfør af § 33 har sluttet Overenskomst med en Sygekasse, Menighedspleje, privat Sygeplejeforening, Nabokommune eller lignende om Ud-

førelsen af kommunal Sygepleje, og Sygeplejen af disse ydes uden Hensyn til Trang, er Kommunen berettiget til at anmelde til mellemkommunal Refusion $\frac{2}{3}$ af et Beløb, der udgør 50 Øre pr. Indbygger i Kommunen ved sidste almindelige Folketælling, dog aldrig mere end $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der efter § 33, 2det Punktum er godkendt som Kommunens Tilskud til vedkommende Organ for Overtagelsen af Kommunens Pligt efter Stk. 1. 31 Aug.
Nr. 475.

§ 275. Det sociale Udvalg er, saafremt en Patient søger vederlagsfri Kur og Pleje paa *Rigshospitalet* i København, hvilken Hjælp iøvrigt er Kommunen uvedkommende, forpligtet til at afgive Attest om Patientens Trangsforhold, om fornødent at bistaa denne med Hensyn til Indlæggelse og Udskrivning og i Trangstilfælde at yde den fornødne Hjælp til Rejseudgifter.

§ 276. 1) Hvis det sociale Udvalg har maattet yde Hjælp til Kur og Pleje eller anden Sygehjælp i Anledning af et *Ulykkestilfælde*, skal den omhandlede Hjælp, forsaavidt den er ydet, medens Sagen er under Behandling i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, i Trangstilfælde betragtes som Særhjælp. Saadan Understøttelse vil altid være at yde, saafremt den tilskadekomne ikke er Medlem af en anerkendt Sygekasse, og hans Indtægts- og Formueforhold ikke tillader ham selv at afholde Udgifterne. Ved Bestemmelsen af paagældendes Trang vil der ikke kunne tages Hensyn til den Erstatning, som maatte blive ham tilkendt i Anledning af Ulykkestilfældet.

2) Som Følge af det i Stk. 1 anførte paahviler det Udvalget i disse Tilfælde at sætte sig i Forbindelse med Direktoratet for Ulykkesforsikringen, som uopholdelig skal tilstille Udvalget Meddelelse om den trufne Afgørelse.

§ 277. Saafremt en *Hustru*, der lever sammen med Manden, indlægges paa Sygehus, og det efter vedkommende Overlæges Erklæring maa antages, at Kuren ikke vil vare under 1 Uge eller over ca. 2 Maaneder, er det sociale Udvalg berettiget til i Trangstilfælde og særlig for at undgaa

31 Aug. Hjemmets midlertidige Opløsning at yde Hjælp paa Betin-
Nr. 475. gelse af:

- 1) at der i Hjemmet forsørges mere end 1 Barn;
- 2) at Hustruen er Medlem af en anerkendt Sygekasse;
- 3) at Familien ikke modtager eller paadrager sig Fat-
tighjælp eller Kommnehjælp af en saadan Art eller Stør-
relse, at dennes Modtagelse har medført Tab af Valgret
og Valgbarhed, og
- 4) at Hjemmet kan opretholdes paa forsvarlig Maade
ved Ydelse af et Tilskud, der ikke maa overstige et Beløb,
der kan anses som passende Løn for en Husholderske for
vedkommende Tidsrum.

§ 278. 1) Saafremt en Person ikke selv har sikret sig
tilstrækkeligt til en anstændig *Begravelse*, og der heller ikke i
Boet er Midler til at bekoste denne, er Opholdskommunen
forpligtet til at træde til og kan eventuelt forlange sig Boet
udlagt for Begravelsesomkostningerne.

2) Selv om en Begravelse i Medfør af Stk. 1 udeluk-
kende sker for offentlig Regning, er det ikke tilladt at gøre
Begravelsen tarveligere, end det er almindeligt i den ube-
midlede Befolkning paa Stedet, og det er forbudt at lade
de af det offentlige bekostede Begravelser foregaa i en særlig
udskilt Del af Kirkegaarden.

§ 279. 1) Naar en Familieforsørger uden egen Skyld
er blevet *husvild*, men ikke mangler Evne til at udrede den
paa vedkommende Egn sædvanlige Husleje paa de samme-
steds almindelige Betingelser i Henseende til Forfaldstid,
Forudbetaling m. v., er den Kommune, i hvilken han var
bosat, da han blev husvild, forpligtet til at forskaffe ham
og Familie fornødent Husly mod en Betaling, der ikke
maa overstige hverken den anviste Beboelses Lejeværdi
eller den i Egnen sædvanlige Husleje for en Familie som den
omhandlede.

2) Uenighed mellem den husvilde og Kommunen af-
gøres endeligt af Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt.,
nævnte Kommuner af Arbejds- og Socialministeren.

3) Paadrages der Kommunen Udgifter eller Tab som 31 Aug. Følge af Opfyldelsen af fornævnte Forpligtelse, opføres Nr. 475. disse under en særlig Konto og er paagældende husvilde Familie uvedkommende.

4) Betaler den husvilde ikke den fastsatte Leje, betragtes hans Gæld i saa Henseende som Kommunehjælp, naar det udtrykkelig er tilkendegivet ham, at Undladelse af at betale Husleje vil have denne Virkning.

§ 280. Den Hjælp fra det offentlige, som direkte ydes et *Stifbarn*, overfor hvilket vedkommende Stiffader eller Stifmoder ikke i Henhold til § 4 har Forsørgelsespligt, betragtes, forsaavidt Ægtefællerne lever sammen, og Stifbarnet opdrages i Hjemmet, som en Ægtefællerne ydet Særhjælp.

§ 281. 1) Naar en værnepligtig forretter Militærtjeneste, er det sociale Udvalg i vedkommende Tidsrum forpligtet til at afhjælpe paagældendes egen eller hans Families Trang. Der vil herunder kunne ydes Hjælp til Fortsættelse af Lejemaal af Lejlighed eller Butik, til Afdrag paa Gæld stiftet til Erhvervelse af Genstande anskaffet til paagældendes Husførelse eller til erhvervsmæssig Brug, samt til Betaling af Underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det Omfang, i hvilket det sociale Udvalg skønner, at paagældende vilde have afholdt disse Udgifter, hvis han ikke var blevet indkaldt. Den saaledes ydede Hjælp betragtes som en den indkaldte ydet Særhjælp, og det sociale Udvalg er berettiget til at bestemme, at de i §§ 205—207 omhandlede Retsvirkninger af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag for hele Bidraget eller en Del af dette bortfalder.

2) I Krigstilfælde træffer Regeringen straks Foranstaltning til, at den Opholdskommune, hvor vedkommende tjenstgørende militære ved Indkaldelsen var bosat, overtager hans legale Forsørgelsespligt, dog at der ikke for nogen vil kunne udbetales større Understøttelse, end han selv vilde have været berettiget til i Sygdomstilfælde at sikre sig gennem en anerkendt Sygekasse, og ingen Sinde mindre

31 Aug. Understøttelse, end paagældende faktisk har sikret sig
Nr. 475. gennem Sygekassen.

3) Den i Stk. 1 omhandlede Udgift refunderes Kommunerne med $\frac{4}{7}$ af Statskassen. Af den resterende Del af Udgiften refunderes de $\frac{7}{10}$ af den fælleskommunale Udligningsfond, medens Opholdskommunen endeligt afholder $\frac{3}{10}$.

§ 281 A. 1) Det sociale Udvalg er forpligtet til at afhjælpe den Trang, der opstaar som Følge af Ødelæggelse eller Rømning af Beboelseslejligheder, Fabrikanlæg m. v. paa Grund af krigsmæssige Begivenheder. Der vil herunder kunne ydes Hjælp til de i § 281, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Formaal samt til Indgaaelse af saadanne Lejemaal og Erhvervelse af saadanne Genstande, som er omhandlet i den nævnte Bestemmelse. Der vil endvidere kunne ydes Rejsehjælp til anden Kommune til Beboere af ødelagte eller rømmede Lejligheder, naar det godtgøres, at de paagældende kan skaffe sig Ophold i vedkommende anden Kommune; det sociale Udvalg maa i hvert enkelt Tilfælde sikre sig, at Rejsehjælpen anvendes efter Formaalet.

2) Til Personer, der ved den paagældende Begivenheds Indtræden oppebærer Aldersrente eller Invaliderente eller Hjælp som kronisk syg eller anden løbende Hjælp efter nærværende Lov, kan der til ekstraordinære Formaal, som alene er begrundet i den indtraadte krigsmæssige Begivenhed, ydes supplerende Hjælp efter Reglerne i Stk. 1.

3) Den efter Stk. 1—2 ydede Hjælp betragtes som Særhjælp.

4) Hjælp til en Person i Henhold til nærværende Paragraf ydes, saa længe det sociale Udvalg skønner, at paagældendes Trang er en Følge af de i Stk. 1 omhandlede Forhold. Hjælp, der maa ydes en Person, alene fordi han er blevet arbejdsløs som Følge af en ved en krigsmæssig Begivenhed bevirket Ødelæggelse eller Rømning af Arbejdspladsen, kan ikke ydes udover 3 Maaneder efter den paagældende Begivenheds Indtræden.

5) Udgifterne til Hjælp efter Stk. 1—2 refunderes 31 Aug. Kommunerne af Statskassen med $\frac{9}{10}$, medens Opholds- Nr. 475. kommunen endeligt afholder $\frac{1}{10}$. I Tilfælde, hvor Omstændighederne medfører, at en Kommune maa yde Hjælp i et saadant Omfang, at Udredelsen af den Opholdskommunen paahvilende Andel af Hjælpen efter Arbejds- og Socialministerens Skøn bliver uforholdsmæssig byrdefuld for vedkommende Kommune, eller hvor iøvrigt ganske særlige Forhold i en Kommune maatte tale herfor, kan Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren træffe Bestemmelse om Nedsættelse eller eventuelt fuldstændigt Bortfald af den Kommunes paahvilende Andel af Udgiften, saaledes at Refusionen fra Statskassen forhøjes tilsvarende.

6) Arbejds- og Socialministeren drager Omsorg for, at der uden Hensyn til de i §§ 80 og 81 fastsatte Frister i fornødent Omfang anvises en Kommune Forskud paa Statsrefusionen efter Stk. 5.

7) Arbejds- og Socialministeren kan fastsætte nærmere Regler vedrørende Ydelsen af den her omhandlede Hjælp, herunder med Hensyn til, hvoreledes der vil være at forholde i Tilfælde, hvor Indkvartering maatte finde Sted udenfor Bopælskommunen.

§ 282. Den livsvarige aarlige Hædersgave, som i Henhold til Lov Nr. 245 af 27. Oktober 1913 ydes *Veteranerne* fra Krigen 1864, har i ingen Henseender Virkninger som offentlig Hjælp og kommer ikke i Betragtning, hvor vedkommendes økonomiske Forhold er af Betydning for Ydelsen af offentlig Hjælp eller for dennes Størrelse.

§ 283. 1) Naar en her i Landet hjemmehørende *Sømand* forliser paa dansk Kyst og savner Midler til at hjælpe sig selv frem, drager det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken han er kommet i Land, Omsorg for, at han erholder fri Hjemrejse, indbefattet Kostpenge, samt den nødvendige Beklædning. Hjælpen refunderes fuldt ud af Statskassen.

31 Aug. 2) Det samme gælder den Hjælp, der maa ydes den i
 Nr. 475. Udlandet forliste og gennem et dansk Konsulat *hjemsendte danske Sømand* af den Kommune, til hvilken han hjemsendes for derfra at befordres videre i Overensstemmelse med Stk. 1, samt den Hjælp, som af en Kommune ydes en udenlandsk Sømand, der efter at have faret med dansk Skib efterlades her, forsaavidt og i den Udstrækning dansk Myndighed i Henhold til traktatmæssig Overenskomst er forpligtet til at yde sin Bistand, og forsaavidt det foreliggende Trangstilfælde ikke kan afhjælpes gennem den vedkommende Rederi eventuelt paahvilende Forpligtelse til at træde til.

§ 284. Med Hensyn til en Kommunes Ret til at yde Hjælp til Udredelse af *Medlemskontingenter* fastsættes de nærmere Regler henholdsvis i Folkeforsikringsloven og i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

Kapitel XX. Offentlig Skolebespisning m. v.

§ 285. Hvor kvindelig Husgerning er indført som Skolefag, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til at bestemme, at den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad gratis tildeles Skolens Elever.

§ 286. 1) En Kommunalbestyrelse kan yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November—Marts vederlagsfrit yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem i Kommunen et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden.

2) Det sociale Udvalg meddeler, efter at Forældrenes Ønske om Børnenes Deltagelse i Skolebespisningen har været forelagt Skolen (eventuelt Skolelægen) til Erklæring, vedkommende Bispisningsforening, hvilke Børn der kan deltage i Bispisningen.

§ 287. Naar Skolen indberetter til det sociale Udvalg, at et skolesøgende Barn af ubemidlede Forældre lider under utilstrækkelig Ernæring, drager Udvalget — efter at have indhentet en Erklæring fra den eventuelle Skolelæge — Omsorg for, at der vederlagsfrit i Maanederne

November—Marts hver Skoledag ydes Barnet et Maaltid 31 Aug.
tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden, dog kun hvis For- Nr. 475.
ældrene ønsker det.

§ 288. 1) Den Hjælp, der i Medfør af de foregaaende Regler ydes til Skolebespising, opføres paa en særlig Konto.

2) En Kommune er berettiget til at kræve sine direkte Udgifter til Skolebespising i Henhold til §§ 286—87 erstattet med en efter Kommunens Udgift afpasset forholdsvis Andel i et Beløb af 100 000 Kr., som aarlig bliver at stille til Raadighed af Statskassen i nævnte Øjemed, dog saaledes, at ingen Kommune af Statskassen kan oppebære mere end $\frac{1}{3}$ af sin nævnte Udgift i vedkommende Regnskabsaar.

3) Den Del af Udgiften, der herefter ikke refunderes af Statskassen, bæres endeligt af vedkommende Kommune selv.

Kapitel XXI. Forbigaaende og uforudseelige Trangstifælde.

§ 289. 1) Til Afhjælpning af *forbigaaende og uforudseelige Trangstifælde*, der ikke kan afhjælpes i Henhold til denne Lovs Regler om Særhjælp, og som ikke skyldes aabenbar utilstrækkelig Sikring imod Arbejdsløshed, Sygdom eller lign., kan Kommunalbestyrelsen i hvert Regnskabsaar efter Indstilling fra det sociale Udvalg stille et Beløb til dettes Raadighed til Anvendelse i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler. Beløbet maa dog ikke overstige 85 Øre pr. Indbygger i Kommunen, beregnet efter Kommunens Indbyggerantal ved sidste almindelige Folketælling, jfr. dog § 333.

2) Der kan ikke ydes Støtte til Start eller Udvidelse af egentlige Forretninger, til Anskaffelser ved Køb paa Afbetaling, Etablering af Pensionater eller lign., til Afdrag paa Prioriteter, Indfrielse af Kautions- eller Alimentationsforpligtelser, Betaling af Bøder eller til Bortrejse fra Kommunen. Ingen kan faa saadan Støtte mere end 2 Gange i Løbet af 1 Aar eller mere end 3 Gange i Løbet af 2 Aar,

31 Aug. og hvis der til samme Person enten er udbetalt et samlet Nr. 475. Beløb af højst 200 Kr. eller i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Kapitel er ydet ham Hjælp i 3 paa hinanden følgende Aar, skal der mindst hengaa 2 Aar, inden han paa ny kan erholde Hjælp i Henhold til disse Bestemmelser.

3) For at opnaa Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf maa Modtageren iøvrigt opfylde følgende Betingelser:

- 1) han maa have dansk Indfødsret eller være ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20;
- 2) have fast Bopæl i Kommunen;
- 3) efter de foreliggende Oplysninger kunne anses for en hæderlig og arbejdsom Person, der bortset fra en forbiggaaende Trangssituation er i Stand til at klare sig uden Hjælp fra det offentlige, i hvilken Henseende en i Forholdene begrundet Hjælp i Henhold til Kapitlerne XV—XIX ikke behøver at tages i Betragtning, jfr. dog nedenfor under Nr. 4;
- 4) ikke i de sidste 3 Aar have oppebaaret eller paadraget sig Fattighjælp eller Kommnehjælp eller for Tiden oppebære Invalidereente, Aldersrente eller anden offentlig Hjælp, der kan sidestilles med fuld Forsørgelse;
- 5) ikke være i Restance med mere end 1 Aars Kommuneskat;
- 6) ikke have en Indtægt, der overstiger de for nydende Medlemmer i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænser.

§ 290. 1) Det sociale Udvalgs Afgørelse af Spørgsmaalet, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der skal ydes en Person Hjælp i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Kapitel, kan ikke indankes for højere Myndighed.

2) Der ydes ikke en Kommune Refusion fra Staten eller fra andre Kommuner for dens Udgifter i Medfør af nærværende Kapitel.

---

§ 291. Hjælp, der af det sociale Udvalg lovlig er ydet som Særhjælp, jfr. Kapitlerne XVII—XXI samt tillige §§ 123, Stk. 2, 128, Stk. 2, 227 og 334, Nr. 14, opføres paa særlig Konto og medfører i intet Tilfælde Retsvirkninger for Modtageren eller Forsørgeren, jfr. dog §§ 284 og 306.

AFSNIT V.

Kommnehjælp.

K a p i t e l X X I I.

*Almindelige Bestemmelser.*31 Aug.
Nr. 475.

§ 292. Under Iagttagelse af Reglerne i Kap. III er det sociale Udvalg i Opholdskommunen forpligtet til at træde til, forsaavidt og saa længe en trængende ikke skønnes at være i Stand til at forskaffe sig eller sine det fornødne til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, eller forsaavidt og saa længe en Person er i Trang, fordi en Forsørger ikke opfylder sin Forsørgelsespligt i Henhold til denne Lov. Forsaavidt den fornødne Hjælp ikke kan ydes uden Retsvirkninger i Henhold til de foregaaende Kapitler, betragtes Hjælpen som *Kommnehjælp*, og Udvalget maa da følge de i dette Kapitel fastsatte Regler.

§ 293. 1) Til Personer, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan der i Trangstilfælde ydes en supplerende Hjælp, men det samlede Beløb, der i den enkelte Kommune ydes til saadan Hjælp, maa dog ikke overstige 5 pCt. af et Beløb, der fremkommer ved at multiplicere det Antal Dage, i hvilke der indenfor paagældende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Kommune, med den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag; Oplysning om Antallet af Dage, hvori der oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse, meddeles Kommunerne ved Arbejdsdirektørens Foranstaltning, medens Størrelsen af den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag fastsættes og meddeles af Arbejds- og Socialministeren. Det saaledes fremkomne Raadighedsbeløb for Kommunen kan af Arbejds- og Socialministeren forhøjes med indtil Halvdelen i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen godtgør, at et særlig højt Leveomkostningsniveau indenfor Kommunen i Forhold til andre tilsvarende Kommuner eller andre ganske særlige Forhold gør en saadan Forhøjelse paakrævet. Ydes der Hjælp udover den saaledes angivne Grænse, kan det overskydende Beløb ikke anmeldes til mellemkommunal Refusion, ligesom der heller ikke for dette kan faas Tilskud fra den fælles-

31 Aug. kommunale Udligningsfond, og det paahviler vedkommende Nr. 475. Tilsynsmyndighed — for Landkommunerne Amdtsraadet og iøvrigt Arbejds- og Socialministeren — at paase, at der træffes Foranstaltninger, der er egnede til at bevirke, at Hjælpen fremtidig holdes indenfor den fastsatte Grænse. Hvor der efter Karakteren af den stedfundne Tilsidesættelse af de fastsatte Regler skønnes at være Grundlag herfor, skal Tilsynsmyndigheden paatale det skete og, saafremt det skønnes begrundet, drage Omsorg for, at der i det fornødne Omfang gøres Ansvar gældende.

2) Den, der oppebærer eller opfylder Betingelserne for at oppebære Invalidrente, Aldersrente eller anden offentlig Hjælp uden Retsvirkninger, der svarer til fuld Forsørgelse, kan, forsaavidt og saa længe dette er Tilfældet, ikke erholde Kommunehjælp.

3) Saafremt i ganske særlige Tilfælde det sociale Udvalg finder, at en tilstedeværende Trang ikke kan afhjælpes ved den i Stk. 2 nævnte Hjælp, og Udvalget ikke er i Stand til gennem Ydelse af de lovhjemlede personlige Tillæg eller ad anden Vej i tilstrækkelig Grad at supplere Hjælpen, kan Udvalget dog bestemme, at der kan ydes en begrænset Tillægshjælp i Form af Kommunehjælp, eller at den trængende — mod at opgive den i Stk. 1 nævnte Hjælp — overgaar til fuld Forsørgelse i Overensstemmelse med Reglerne om Kommunehjælp. Udvalgets Beslutning i disse Tilfælde har dog kun Gyldighed, saafremt den er forelagt Kommunalbestyrelsen og tiltraadt af mindst $\frac{2}{3}$ af dennes Medlemmer.

4) Den, der oppebærer eller har paadraget sig Fattighjælp, jfr. Kap. XXIII, kan, forsaavidt og saa længe dette er Tilfældet, ikke erholde Kommunehjælp.

§ 294. Forsaavidt en Person, der søger Hjælp hos det sociale Udvalg, opfylder Betingelserne for at erholde Hjælp i Henhold til de foregaaende Kapitler, og hans Trang er begrænset til et eller flere af de Trangstilfælde, for hvilken særlig Hjælp er foreskrevet, paahviler det det sociale Udvalg at yde ham saadan Hjælp i Overensstem-

melse med de derom givne Bestemmelser, og den ansøgte Hjælp maa da ikke ydes som Kommunehjælp. 31 Aug. Nr. 475.

§ 295. 1) Den, der, medens han oppebærer Kommunehjælp, kommer i et Trangstilfælde af den i § 294 omhandlede Art, skal have den for et saadant Trangstilfælde lovhjemlede Hjælp tilstaaet efter de herom givne Regler, medmindre de for denne Hjælp i det enkelte Tilfælde fastsatte Betingelser, derunder den trængendes Modtagelse af Kommunehjælp, forhindrer dette.

2) Forsaavidt en Person, der modtager Kommunehjælp, oppebærer eller paadrager sig Fattighjælp, kan der ikke ydes ham Kommunehjælp, førend hans Forhold ikke længer kan henføres under vedkommende Bestemmelse i Kap. XXIV—XXVII.

§ 296. 1) Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunehjælp at *supplere* en normal Persons *Arbejds løn* i Tilfælde, hvor paagældende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejds løn.

2) Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Regelen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der er berettiget til at yde Hjælp efter sit Skøn over det særlige Trangstilfælde.

§ 297. 1) Ved Afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp til Underhold i Form af Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke maa overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet i Henhold til Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, og § 40, Stk. 5, saafremt Ansøgeren havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp.

2) Til Raadighed for det sociale Udvalg til Ydelse af paakrævet supplerende Hjælp af en vis almindelig Karakter, saasom Tilskud til Husleje, Brændsel, Beklædning og lign., eller til Ydelse af Hjælp under særlige Forhold i Anledning af Trang opstaaet som Følge af langvarig Sygdom,

31 Aug. Nr. 475. meget store Forsørgerbyrder eller andre særlige Omstændigheder stilles et Beløb paa 10 pCt. af de af Kommunen i paagældende Regnskabsaar indenfor den i Stk. 1 angivne Grænse ydede Beløb. Dette Raadighedsbeløb kan af Arbejds- og Socialministeren forhøjes med indtil Halvdelen i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen godtgør, at et særlig højt Leveomkostningsniveau indenfor Kommunen i Forhold til andre tilsvarende Kommuner eller andre ganske særlige Forhold gør en saadan Forhøjelse paakrævet.

3) Det paahviler Kommunerne at foretage en saadan Kontering af den ydede Hjælp, at det kan paases, at Hjælp ikke ydes udover de i Stk. 1 og 2 angivne Grænser. Arbejds- og Socialministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser for den omhandlede Kontering og for saadanne Afvigelser fra den almindelige fastsatte Ordning, ved hvilke det med tilstrækkelig Sikkerhed kan godtgøres, at Hjælpen ligger indenfor de i Loven fastsatte Grænser.

4) Ydes der Hjælp udover de i Stk. 1 og 2 angivne Grænser, kan det overskydende Beløb ikke anmeldes til mellemkommunal Refusion, ligesom der heller ikke for dette kan faas Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond, og det paahviler vedkommende Tilsynsmyndighed — for Landkommunerne Amsraadet og iøvrigt Arbejds- og Socialministeren — at paase, at der træffes Foranstaltninger, der er egnede til at bevirke, at Hjælpen fremtidig holdes indenfor de fastsatte Grænser. Hvor der efter Karakteren af den stedfundne Tilsidesættelse af de fastsatte Regler skønnes at være Grundlag herfor, skal Tilsynsmyndigheden paatale det skete og, saafremt det skønnes begrundet, drage Omsorg for, at der i det fornødne Omfang gøres Ansvar gældende.

§ 298. 1) Ingen kan faa tilstaaet *Rejsehjælp som Kommune- eller Fattighjælp*, medmindre det sociale Udvalg har overbevist sig om, at der paa det Sted, hvortil han ønsker at rejse, er sikret ham Arbejde af mere vedvarende Karakter, eller at hans Familie i Forvejen har fast Bopæl i vedkommende Kommune, og at Forholdet mellem ham og Familien ikke er afbrudt.

2) Ydes der herefter en Person Rejsehjælp, skal Med- 31 Aug.
delelse herom samtidig tilstilles den Kommune, hvortil Nr. 475.
Rejsen skal foregaa.

3) Ydes der Rejsehjælp, uden at Betingelserne herfor efter Stk. 1 er til Stede, er den Kommune, hvorfra Hjælpen er ydet, forpligtet til — saafremt Trangstilfældet ikke afbrydes forinden, jfr. herved Reglerne i §§ 60—63 — fuldt ud i 2 Aar fra Tilflytningen at regne at refundere og selv at bære den Kommunerne, det mellemkommunale Refusionsforbund og den fælleskommunale Udligningsfond (for Udlændinge Statskassen) paahvilende Andel af Udgifterne ved al Hjælp, som derefter maa ydes vedkommende i andre Kommuner. Foreligger der en grov Tilsidesættelse af Bestemmelsen i Stk. 1, kan det dog af Arbejds- og Socialministeriet bestemmes, at den nævnte Begrænsning af Refusionspligten til 2 Aar bortfalder.

4) Kommunalbestyrelsen har i de i Stk. 3 nævnte Tilfælde Regres overfor de Medlemmer af det sociale Udvalg, som har tilstaaet den ulovlige Rejsehjælp, jfr. § 49.

5) Bestemmelserne i Stk. 3 og 4 finder ogsaa Anvendelse i Tilfælde, hvor en Kommune ved Ydelse af Hjælp paa anden Maade end i Stk. 1 angivet har omgaaet den i Stk. 1 givne Bestemmelse.

§ 299. 1) Det er ikke tilladt at yde Kommunehjælp til en Persons *Udvandring*.

2) Under særlige Omstændigheder, saasom naar der er fuldgyldige Beviser for, at der er sikret paagældende en Stilling i Udlandet, ved hvilken han skønnes at kunne forsørge sig og sin Familie, naar nære Slægtninge vil tage sig af ham, og han her i Landet staar ene, eller naar det drejer sig om efter Forsørgerens Ønske at hjælpe en Familie til at rejse til Forsørgeren i Udlandet, og han der er i Stand til at forsørge Familien eller lignende, kan det sociale Udvalg, navnlig naar paagældende Person eller Familie i Forvejen oppebærer Kommunehjælp, indstille til Kommunalbestyrelsen, at der ydes Hjælp. Tiltræder Kommunalbestyrelsen Udvalgets Opfattelse, forelægges Sagen med de for-

31 Aug. nødne Oplysninger, derunder ogsaa om Udgifternes Størrelse, Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. Sagens Afgørelse skal fremskyndes saa meget som muligt.

§ 300. ¹⁾ Hvis det sociale Udvalg bliver opmærksomt paa, at der til en Person, der modtager offentlig Hjælp, samtidig fra *velgørende Foreninger eller Institutioner* ydes Hjælp af en saadan Art eller i en saadan Form, at vedkommende Hjælp ydes eller kan ydes gennem Udvalget, skal dette oplyse vedkommende Forening eller Institution om Forholdet og kan, hvis der findes Grund dertil, anmode denne om at indstille sin Hjælp. Nægtes dette, forelægges Sagen for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Arbejds- og Socialministeren.

²⁾ Kommer en velgørende Forening eller Institution under sin Virksomhed — ved Henvendelse til det sociale Udvalg eller paa anden Maade — til Kundskab om eller faar grundet Formodning om, at der til en Person, som den hjælper eller har paatænkt at hjælpe, ydes offentlig Hjælp, skal den, forinden den foretager videre, indlede Forhandling med det sociale Udvalg. Hvis dette derefter henstiller til vedkommende Institution at holde sig tilbage, men dette nægtes, forelægges Sagen de i Stk. 1 nævnte Myndigheder.

³⁾ Det sociale Udvalg kan slutte Overenskomst med frivillige, velgørende Foreninger og Institutioner eller med Sammenslutninger af saadanne om Samarbejde i Hjælpen til nødlidende. Ved saadan Overenskomst fritages Udvalget dog ikke for Varetagelsen af Opgaver, der ved Loven er henlagt til det.

Retsvirkninger af Kommunehjælp.

§ 301. ¹⁾ Den Kommunehjælp, som en Person efter sit 18de Aar har modtaget eller paadraget sig, kan af det offentlige fordres erstattet saavel af ham selv som i hans Dødsbo. Dog skal Erstatningskravet kun kunne gøres gældende i Debtors levende Live, naar det sociale Udvalg i hans Opholdskommune skønner, at han har Evne til at ud-

rede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det 31 Aug.
fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham Nr. 475.
i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt. Ligeledes
skal Retten til at fordrø Erstatning i den understøttedes
Dødsbo være betinget af, at der efter vedkommende Skifte-
rets Skøn ikke derved berøves Børn, overfor hvilke der
paahvilede ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til
deres Underhold, jfr. herved §§ 221, Nr. 5, og 229, Stk. 1,
Nr. 2.

2) I det Omfang, hvori en Person efter et af det so-
ciale Udvalg i hans Opholdskommune udøvet Skøn har
Evne til at tilbagebetale ydet Kommnehjælp uden selv
at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold
eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende
Forsørgelsespligt, kan han af Udvalget sættes i Bidrag til
Tilbagebetaling af Hjælpen. Saadanne Bidrag paalægges
ved særlig Resolution, hvoraf en Genpart tilstilles den bi-
dragspligtige; tilkommer Bidraget helt eller delvis en anden
Kommune end den, der har udfærdiget Bidragsresolutionen,
tilstilles en Genpart derhos denne anden Kommune. Bidrag
kan først paalægges fra Resolutionens Dato. Bidragets
Størrelse kan til enhver Tid ændres.

3) Det af det sociale Udvalg eller Skifteretten i Hen-
hold til Stk. 1 og 2 udøvede Skøn kan indankes for Amt-
manden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kom-
muner for Arbejds- og Socialministeren, hvilke Myndig-
heders Afgørelse er endelig. Indankning skal i de i Stk. 2
omhandlede Tilfælde være foretaget inden 14 Dage efter,
at Genparten af Resolutionen maa antages at være mod-
taget.

4) De i Stk. 2 nævnte Bidrag kan inddrives ved Ud-
pantning efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54 og
kan endvidere kræves tilbageholdt i den bidragspligtiges
Arbejds- eller Tjenesteløn efter Reglerne for Inddrivelse af
personlige Skatter, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 42.

5) Den i Stk. 2 omhandlede Bidragspaalæggelse kan
kun finde Sted, forsaavidt den Hjælp, der kræves tilbage-
Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 85

31 Aug. betalt, er ydet indenfor de sidste 3 Aar, og paalagte Bidrag Nr. 475. kan ligeledes kun inddrives, forsaavidt de angaar Tilbagebetaling af Hjælp ydet indenfor dette Tidsrum.

6) Naar en Person ikke i det sidste halve Aar har modtaget Kommunehjælp til sig selv eller dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp, saafremt den skønner, at han nu vil kunne klare sig selv og opfylde sine Forsørgerpligter uden Kommunehjælp eller Fattighjælp, og at han ikke har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelsen af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.

7) Har en Person ikke i de sidst forløbne 3 Aar modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, er Kommunalbestyrelsen iøvrigt under de i Stk. 6 anførte Betingelser forpligtet til paa Begæring at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp.

§ 302. Den Understøttelse, der uden særlig Hjemmel i de foregaaende Kapitler maatte være ydet et forældreløst Barn, som dør forinden sit fyldte 18de Aar, kan fordres erstattet i Dødsboet.

§ 303. Det offentliges Erstatningskrav staar tilbage for enhver den understøttede paahvilende Gæld, forsaavidt denne hidrører fra Forpligtelser, der er paadraget før Understøttelsens Ydelse.

§ 304. 1) Enhver af de Myndigheder, der har deltaget i Afholdelsen af Udgifterne ved den omhandlede Kommunehjælp, kan fordre, at Erstatningskravet skal gøres gældende gennem den Opholdskommune, som senest før Sagens Rejsning har ydet paagældende Kommunehjælp.

2) Forsaavidt vedkommende Kommunalbestyrelse maa søge Erstatningskravet gennemført ved Domstolene, har Kommunalbestyrelsen fri Proces. Saafremt det sociale Udvalg i Hënhold til § 301, Stk. 1, har skønnet, at Debitor er i Stand til at yde Erstatningen gennem afdragsvis Beta-

ling, men ellers ikke, kan det ogsaa ved Dom fastsættes, 31 Aug.
at og paa hvilken Maade afdragsvis Betaling skal ske. Nr. 475.

§ 305. 1) Forsaavidt en Person ved svigagtig Optræden tilsniger sig Kommunehjælp, bortødsler den ham tilstaaede Kommunehjælp eller iøvrigt grovelig misbruger saadan Hjælp, vil denne være at betragte som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt det Beløb, han med Urette har oppebaaret eller har misbrugt, eller der er forløbet 3 Aar, efter at Handlingen er begaaet, eller 2 Aar, efter at han er op hørt at oppebære offentlig Hjælp. Kommunalbestyrelsen skal dog, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den ovennævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet 1 Aar, efter at Handlingen er begaaet.

2) Virkningen i Henhold til Stk. 1 indtræder ogsaa for den med vedkommende samlevende Ægtefælle, med hvis Vidende og Villie den omhandlede Adfærd er begaaet.

3) De anførte Bestemmelser gælder dog kun, saafremt der ikke er rejst strafferetlig Tiltale, jfr. §§ 47—48.

§ 306. 1) I Tilfælde, hvor en Person ved uordentlig Livsførelse, ved uforsvarlig Økonomi, ved urimelig Opgivelse af en Stilling eller et Arbejde eller ved uden rimelig Grund at nægte at tage Arbejde, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, selv er Skyld i, at der har maattet ydes ham Kommunehjælp, uden at hans Forhold dog kan henføres under § 310, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp. Der kan saaledes ikke ydes Hjælp uden Fattighjælps Virkning i Arbejdsløshedsperioder, der indtræder, efter at vedkommende i nogen Tid har haft Arbejde til en Løn, der ligger væsentlig over hans egen eller Fagets gennemsnitlige Arbejdsindtægt, medmindre han efter Arbejdets Ophør selv har klaret sig en rimelig Tid. Hjælp uden Fattighjælps Virkning skal heller ikke kunne ydes Personer, der i Almindelighed er arbejdsløse en Del af Aaret, men den øvrige Del af Aaret har en Indtægt, der ikke ligger under den aarlige

31 Aug. Indtægt, der under tilsvarende Forhold (Alder, ægteskabelig Nr. 475. Stilling og Opholdssted) oppebæres af laverelønnede Tjenestemænd og andre, der i Almindelighed ikke søger offentlig Hjælp; i den sidste Gruppe af Tilfælde skal det dog ikke være udelukket at yde en begrænset Hjælp uden Fattighjælps Virkning som Tillæg til forsikringsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse, jfr. § 293, Stk. 1.

2) Ligeledes vil Sygehjælp, der maa ydes til Personer, som — uanset at de er ubemidlede i den i Folkeforsikringsloven angivne Betydning — ikke er berettiget til Hjælp af en anerkendt Sygekasse, være at yde med Fattighjælps Virkning. Denne Bestemmelse kommer til Anvendelse,

n a a r vedkommende overhovedet ikke har søgt Optagelse i den offentlige Sygeforsikring,

n a a r han kun staar som bidragydende Medlem — enten efter eget Valg eller paa Grund af ikke vedtægtsmæssig Restance —,

n a a r han efter det fyldte 40de Aar er slettet som Medlem i Henhold til Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 12, Stk. 5, fordi det Tidsrum, for hvilket han staar i Restance, overstiger 5 Aar, og endelig

n a a r han af Direktøren for Sygekassevæsenet paa Grund af udvist Svig overfor Kassen er overført fra nydende til bidragydende Medlemsret i Henhold til Folkeforsikringslovens § 10, Stk. 8 og Stk. 9.

3) Bestemmelsen i Stk. 2, 1ste Punktum, finder ikke Anvendelse i de i Kap. XVIII og §§ 269, 270, 274 og 276 omhandlede Tilfælde, jfr. § 268 og § 291; ej heller finder den Anvendelse paa Personer, som er overført til bidragydende Medlemsret, fordi de har opbrugt deres Ret til Hjælp af Sygekassen, jfr. Folkeforsikringslovens § 21.

4) Paa Personer, der vel staar som nydende Medlemmer, men som ikke er berettiget til Hjælp af Sygekassen, fordi de ikke har gennemgaaet den i Folkeforsikringslovens § 18, Stk. 4, eller § 11, Stk. 8, omhandlede Ventetid, finder Bestemmelsen i Stk. 2, 1ste Punktum, kun Anvendelse, forsaavidt Begæringen om Optagelse som nydende Medlem,

henholdsvis om Overførelse fra bidragydende til nydende 31 Aug.
Medlemsret, staar i Forbindelse med den Sygdom, der med- Nr. 475.
fører, at Sygehjælp nu maa ydes. Paa Personér, som har
søgt Optagelse i den offentlige Sygeforsikring, men hvis
Optagelsesbegæring er blevet afvist paa Grund af deres
Helbredstilstand, finder Bestemmelsen i Stk. 2, 1ste Punk-
tum, derhos kun Anvendelse, forsaavidt Begæringen om
Optagelse staar i Forbindelse med den Sygdom, der med-
fører, at Sygehjælpen nu maa ydes.

5) Efter Indstilling af det sociale Udvalg kan Kommunalbestyrelsen med Amtmandens Godkendelse undtagelsesvis beslutte, at Hjælp, der efter Stk. 1—4 skal ydes med Fattighjælps Virkninger, ydes uden saadanne. I København træffes den nævnte Beslutning af Magistraten med Overpræsidentens Godkendelse.

6) I de i Stk. 1—4 omhandlede Tilfælde skal Fattighjælp dog kun medføre, at vedkommende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt den ham af de angivne Aarsager ydede Kommunehjælp, eller der er forløbet 2 Aar, efter at Hjælpen er ophørt. Kommunalbestyrelsen skal endvidere, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den ovennævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet 1 Aar, efter at Hjælpen er ophørt.

7) Er vedkommende gift og lever sammen med sin Ægtefælle, træffes de i Stk. 1—6 omhandlede Beslutninger særskilt for Ægtefællen.

§ 307. 1) Kommunehjælp betragtes som Fattighjælp,

- 1) naar og saa længe en Person er under direkte offentlig Forsørgelse,
- 2) naar og saa længe der maa ydes en Person Kommunehjælp, fordi vedkommende eller den med ham (hende) samlevende Ægtefælle er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid, jfr. herved Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1. Saafremt Hjælpen er af den angivne Karakter, giver det sociale Udvalg omgaaende den understøttede Med-

31 Aug. Nr. 475. delelse om, at de til Fattighjælp knyttede Retsvirkninger ind træder for den Hjælp, der herefter maatte blive ydet. Det paahviler derhos Udvalget at paase, at Ydelse af Hjælp med Retsvirkninger ophører, naar Betingelserne herfor ikke længer er til Stede. Meddelelse herom vil omgaaende være at give den understøttede.

2) Det sociale Udvalg skal endvidere efter de nedenfor nærmere angivne Regler drage Omsorg for, at Kommunehjælp ydes med Fattighjælps Virkninger i følgende Tilfælde:

- 1) naar en Person indenfor et Tidsrum af 18 Maaneder i 12 Maaneder har modtaget løbende Underholdshjælp, og Hjælpen i alt har udgjort et Beløb, der svarer til den i § 297, Stk. 1, angivne Grænse for Kommunehjælpens Størrelse;
- 2) naar en Person har paadraget sig Kommunehjælp i Medfør af § 205, Stk. 1, fordi de ham paahvilende Underholdsbidrag er blevet forskudsvis udredet af det offentlige, og der indenfor et Tidsrum af 2 Aar er forløbet Bidragsperioder paa tilsammen 12 Maaneder, for hvilke Bidragene ikke er betalt;
- 3) naar en Person har paadraget sig Kommunehjælp i Henhold til § 15, Stk. 5, paa Grund af manglende Betaling af Bidrag, paalagt til Børn, der er undergivet Børneforsorg, i Tilfælde hvor Barnet ikke samlever med den forsørgelsespligtige, jfr. § 9, Nr. 3, sammenholdt med § 7, Stk. 3, og der indenfor et Tidsrum af 2 Aar er forløbet Bidragsperioder paa tilsammen 12 Maaneder, for hvilke de paalagte Bidrag ikke er betalt;
- 4) naar en Person har paadraget sig Kommunehjælp i Henhold til § 15, Stk. 5, paa Grund af manglende Betaling af Bidrag, paalagt til Børn, der er undergivet Børneforsorg, i Tilfælde hvor Barnet samlever med den forsørgelsespligtige, jfr. § 9, Nr. 3, sammenholdt med § 7, Stk. 1, og der indenfor et Tidsrum af 1 Aar er forløbet Bidragsperioder paa tilsammen 6 Maaneder, for hvilke de paalagte Bidrag ikke er betalt;

5) naar iøvrigt en Person modtager Kommunehjælp til 31 Aug. Stadighed, saaledes at Hjælpen indgaar som en fast Nr. 475. og ikke uvæsentlig Del af vedkommendes nødvendige Forbrug.

3) Saa snart Hjælpen kan konstateres at være af det i Stk. 2 angivne Omfang, giver det sociale Udvalg omgaaende den understøttede Meddelelse om, at de til Fattighjælp knyttede Retsvirkninger indtræder for den Hjælp, der heretter maatte blive ydet. Udvalget kan dog bestemme, at Spørgsmaalet om Retsvirkningers Indtræden udskydes i indtil 1 Aar, i Tilfælde hvor Bestræbelser fra paagældendes Side for at skaffe sig den fornødne Fortjeneste til at kunne klare sig uden offentlig Hjælp giver Grund til at forvente, at han vil være i Stand hertil inden Udløbet af den saaledes udsudte Frist. Det paahviler derhos Udvalget at paase, om de angivne Betingelser for, at Hjælp ydes med Fattighjælps Virkninger, stadig er til Stede, og fra det Tidspunkt at regne, hvor det kan konstateres, at dette ikke mere er Tilfældet, vil Hjælp ikke længere være at yde med Fattighjælps Virkninger. Meddelelse herom vil omgaaende være at give den understøttede.

4) For større Kommuner, hvor der findes et meget betydeligt Antal understøttede, kan Arbejds- og Socialministeren i det Omfang, hvori Forholdene gør det absolut paa-krævet, bestemme, at Undersøgelsen af, hvorvidt ydet Kommunehjælp i Overensstemmelse med Reglerne i Stk. 2 skal betragtes som Fattighjælp eller skal ophøre med at være af denne Karakter, kun foretages til visse periodevis tilbagevendende Tidspunkter, dog ikke mindre end een Gang aarlig.

5) Er vedkommende gift og lever sammen med sin Ægtefælle, træffes de i Stk. 1—4 omhandlede Beslutninger særskilt for Ægtefællen.

6) Det sociale Udvalg kan indstille til Kommunalbestyrelsen, at Hjælp, der efter foranstaaende Regler skal ydes med Fattighjælps Virkninger, ydes uden saadanne, forsaavidt langvarig Sygdom hos paagældende, eventuelt

31 Aug. hans Ægtefælle, forhindrer ham i at tjene til Livets Op-
Nr. 475. hold, eller forsaavidt store Forsørgerbyrder eller langvarig Sygdom hos paarørende eller en dokumenteret væsentlig svækket Arbejdsevne gør det paakrævet at yde væsentlig Hjælp udover hans Fortjeneste. Udvalgets Indstilling tages til Følge, saafremt den tiltrædes af Kommunalbestyrelsen. Saafremt der skulde opstaa andre ganske særlige Forhold, som maa sidestilles med de nævnte, og som bevirker, at Hjælpen efter Udvalgets Opfattelse bør ydes uden Retsvirkninger, kan Udvalget gøre Indstilling herom til Kommunalbestyrelsen. Udvalgets Indstilling tages til Følge, saafremt den tiltrædes af Kommunalbestyrelsen og godkendes af Amtmanden. I København træffes de omhandlede Beslutninger af Magistraten, i de i 3die Pkt. omhandlede Tilfælde med Overpræsidentens Godkendelse.

7) Betragtes Hjælpen efter de forudgaaende Bestemmelser som Fattighjælp, vil den dog kun medføre den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt den ydede Kommunehjælp, eller der er forløbet 2 Aar, efter at Hjælp af den angivne Karakter er ophørt. Kommunalbestyrelsen skal endvidere, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den nævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet $\frac{1}{2}$ Aar, efter at Hjælp af den angivne Karakter er ophørt.

8) Drager det sociale Udvalg ikke Omsorg for, at Kommunehjælp medfører Retsvirkninger i Overensstemmelse med de foran fastsatte Regler, kan den Hjælp, til hvilken der i Strid med disse ikke er blevet knyttet Retsvirkninger, ikke anmeldes til mellemkommunal Refusion eller Refusion fra en retlig Opholdskommune, ligesom der heller ikke for saadan Hjælp kan faas Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond. Det paahviler vedkommende Tilsynsmyndighed — for Landkommunerne Amtsrådet og iøvrigt Arbejds- og Socialministeren — at paase, at der træffes Foranstaltninger, der er egnede til at bevirke, at der frem-

tidig knyttes Retsvirkninger til Kommnehjælp i Over- 31 Aug.
ensstemmelse med de fastsatte Regler, og hvor der efter Nr. 475.
Karakteren af den stedfundne Tilsidesættelse af disse
skønnes at være Grundlag herfor, skal Tilsynsmyndigheden
paatale det skete og, saafremt det skønnes begrundet,
drage Omsorg for, at der i det fornødne Omfang gøres An-
svar gældende.

§ 308. 1) Saafremt en Kommunalbestyrelse i Henhold
til § 306, Stk. 5, og § 307, Stk. 6, vedtager en Indstilling
fra det sociale Udvalg — i de i § 306, Stk. 5, og § 307, Stk. 6,
4de Pkt., omhandlede Tilfælde med Amtmandens God-
kendelse —, er Afgørelsen endelig. Afgørelsen er ligeledes
endelig, saafremt Kommunalbestyrelsen med et Flertal paa
mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer forkaster Udvalgets Ind-
stilling, medens Sagen, naar der iøvrigt ikke opnaas det
fornødne Stemmetal til Vedtagelse af Udvalgets Indstilling,
af vedkommende understøttede eller dennes Ægtefælle kan
begæres forelagt for Amtmanden, hvis Afgørelse er endelig.
Amtmandens Nægtelse af at godkende en af Kommunal-
bestyrelsen i Henhold til § 306, Stk. 5, og § 307, Stk. 6,
4de Pkt. efter Indstilling fra det sociale Udvalg truffen
Beslutning kan ikke indbringes for højere Myndighed.

2) En af Københavns Magistrat truffen Beslutning, hvor-
efter Hjælp ikke i Henhold til Undtagelsesbestemmelserne
i § 306, Stk. 5, og § 307, Stk. 6, vil være at yde uden Fattig-
hjælps Virkninger, samt Overpræsidentens Nægtelse af at
godkende en Indstilling fra Magistraten om, at Hjælp i
Henhold til de nævnte Bestemmelser ydes uden saadanne
Virkninger, kan ikke indbringes for højere Myndighed.

3) Det sociale Udvalgs (Magistratens) Afgørelse i Hen-
hold til § 307, Stk. 3, 2det Pkt., kan ikke indankes for
højere Myndighed.

4) De i Stk. 1—3 omhandlede Afgørelser kan ikke gaa
ud paa, at Valgret eller Valgbarhed ikke skal bortfalde,
saafremt paagældende fremtidig kan nøjes med en nærmere
fastsat Hjælp, eller være knyttet til lignende Betingelser.

31 Aug. 5) Et Mindretal af det sociale Udvalg kan altid for-
 Nr. 475. lange, at Udvalget skal afgive Indstilling til Kommunal-
 bestyrelsen i Henhold til §§ 306 og 307 vedrørende Spørgs-
 maalet om Bortfald af Fattighjælps Virkning.

AFSNIT VI.

Fattighjælp.

Kapitel XXIII.

Almindelige Bestemmelser.

§ 309. 1) Den Hjælp, der i Henhold til nærværende Kapitel og Kap. XXIV—XXVII skal betragtes som Fattighjælp for Modtageren, har — udover hvad der i det enkelte Tilfælde maatte være en Følge af Bestemmelser i andre Love — følgende *Retsvirkninger*:

1) Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, indtil Fattighjælpen er eftergivet eller tilbagebetalt.

2) Pligt til at erstatte den modtagne Fattighjælp, jfr. nærmere § 301, Stk. 1—5, og §§ 302—04.

3) Saa længe en Person oppebærer Fattighjælp, kan som Regel hverken han eller de, han skal forsørge, hjælpes efter Bestemmelserne i Kap. XVI—XIX eller XXI—XXII, jfr. nærmere de enkelte Paragraffer.

4) Saa længe en Person oppebærer Fattighjælp, kan Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg fremsætte Indsigelse imod, at han indgaar Ægteskab. Indsigelsen fremsættes overfor de i § 22, jfr. § 20 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning omhandlede Myndigheder eller overfor den ægteskabsstiftende Myndighed. Fremsættes saadan Indsigelse, maa Ægteskabet ikke indgaa.

5) De i §§ 293 samt 296—300 indeholdte Regler finder Anvendelse.

2) Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er bestemt, kan Eftergivelse af Fattighjælp under de iøvrigt i § 301, Stk. 6, anførte Betingelser kræves, naar der er forløbet 3 Aar efter Hjælpens Ophør.

3) Ved enstemmig Vedtagelse kan Kommunalbestyrelsen efter foretagen Undersøgelse af den enkelte Sag under særlige Omstændigheder beslutte, at Fattighjælpen eftergives efter 1 Aars Forløb. 31 Aug. Nr. 475.

K a p i t e l X X I V.

Forsørgelse af arbejdsmodvillige Personer.

§ 310. Forsaavidt en Person uafbrudt i længere Tid udelukkende eller næsten udelukkende har opretholdt Livet ved Kommnehjælp, og det maa antages, at hans Krav om Hjælp skyldes aabenlys Arbejdslede eller Lyst til at ligge det offentlige til Byrde, skal den Hjælp, der ydes ham eller de Personer, han skal forsørge, betragtes som Fattighjælp for ham, jfr. dog § 309, Stk. 1, Nr. 3, indtil Kommunalbestyrelsen paa hans Begæring maatte træffe Bestemmelse om, at han ikke længer skal betragtes som oppebærende Fattighjælp. Kommunalbestyrelsens Afgørelse kan indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Arbejds- og Socialministeren, hvilke Myn-digheders Afgørelse er endelig.

K a p i t e l X X V.

Forsømmelige Forsørgere.

§ 311. 1) Maa der ydes en ikke rent forbigaaende Kommnehjælp til en Person, som ikke samlever med sin legale Forsørger, vil sidstnævnte være at sætte i Bidrag i Henhold til Reglerne i Kap. I, medmindre han straks selv overtager den direkte Forsørgelse, jfr. § 15. Viser det sig ved de anstillede Undersøgelser, at Forsørgeren modvillig har unddraget sig efter Evne at fyldestgøre sin Forsørgelsespligt, kan det sociale Udvalg i hans Opholdskommune straks paa Begæring af den Kommune, der har maattet træde til, fastsætte et ugentligt Bidrag, som den forsørgelsespligtige vil have at udrede, indtil Overøvrighedens Afgørelse af den endelige Bidragspligt foreligger. Meddelelse om det saaledes fastsatte foreløbige Bidrag tilstilles straks vedkommende Overøvrighed.

31 Aug. 2) Over den foreløbige Bidragsansættelse i Henhold til
Nr. 475. Stk. 1 kan Forsørgeren klage til Overøvrigheden, men er
indtil videre forpligtet til at rette sig efter det sociale
Udvalgs Beslutning.

3) Betaler Forsørgeren ikke de foreløbig fastsatte Bi-
drag, skønt han maa antages at være i Stand hertil, kan
det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke
straks lade ham indlægge i en Arbejdsanstalt, hvor han kan
forblive, indtil de skyldige Bidrag er betalt, dog længst
indtil den endelige Bidragsresolution foreligger. Den Hjælp,
der indtil da ydes ham eller de Personer, han forsørger,
betragtes som Fattighjælp for ham. Overøvrigheden med-
deler straks Forsørgerens Opholdskommune, saa snart den
endelige Bidragspligt er fastsat.

§ 312. 1) Sker der Henvendelse til det sociale Udvalg
om, at en Forsørger ikke sørger forsvarligt for de Børn, han
har hos sig, og overfor hvilke der paahviler ham fuld For-
sørgelsespligt, undersøger det sociale Udvalg Sagen med
Henblik paa, om der bør træffes Foranstaltninger til Værn
for Børnene i Overensstemmelse med Reglerne i Afsnit II.

2) Har Børneværnsudvalget i Medfør af Kap. VIII be-
skikket en Tilsynsværge for Børnene, men er Forsørgeren
ikke i Stand til at følge Tilsynsværgens Raad, Anvisninger
eller Paalæg, kan det sociale Udvalg yde den til Gennem-
førelsen af Tilsynsværgens Ønsker fornødne Kommune-
hjælp. Nægter Forsørgeren, skønt han er i Stand hertil, at
rette sig efter Tilsynsværgens Bestemmelser, kan Kommu-
nalbestyrelsen under særlige Omstændigheder indstille til
Overøvrigheden, at Forsørgeren straffes som forsømmelig
Forsørger med Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder, hvor-
hos Børnene midlertidig eller endeligt overtages til For-
sørgelse af Kommunen.

3) Den Hjælp, der i Henhold til Stk. 2, 2det Pkt.,
ydes til Børnene, saavel som Forsørgerens Anbringelse i
Tvangsarbejdsanstalt betragtes som Fattighjælp for For-
sørgeren.

§ 313. ¹⁾ Hvor den ene af 2 samlevende Ægtefæller søger Kommunehjælp under Henvisning til, at den anden ikke efter Evne bidrager forsvarlig til Familiens Forsørgelse, har det sociale Udvalg nøje at undersøge Sagen, derunder om muligt at forhandle med begge Parter i Forening. Viser det sig da, at Klagen findes berettiget, og at Klageren samtidig søger Separation (eller Skilsmisse), afgør Udvalget, om det skønnes tilstrækkeligt indtil videre at paalægge den for sømmelige Forsørger et bestemt ugentligt Bidrag til Familiens Forsørgelse, eller om der tillige vil være at yde Kommunehjælp, jfr. § 311.

31 Aug.
Nr. 475.

²⁾ Ønsker Klageren i de i Stk. 1 angivne Tilfælde ikke Separation (eller Skilsmisse), afgør det sociale Udvalg Bidragspligten endeligt i Henhold til § 9, Nr. 1, forsaavidt Klageren ikke ønsker at afbryde Samlivet, i hvilket Tilfælde Bidraget fastsættes af Overøvrigheden i Medfør af § 10.

³⁾ Det sociale Udvalg kan bestemme, at saavel de i Henhold til Stk. 1 paalagte foreløbige Bidrag som de endelige Bidrag efter Stk. 2 skal indbetales til Udvalget for af dette at stilles til Familiens Raadighed.

⁴⁾ Betaler Forsørgeren ikke de saaledes paalagte Bidrag, skønt han maa antages at være i Stand hertil, kan det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke straks lade ham indlægge i en Arbejdsanstalt, hvor han, forsaavidt det drejer sig om de foreløbige Bidrag i Henhold til Stk. 1, kan forblive, indtil enten de skyldige Bidrag er betalt, eller Sagen om Separation eller Skilsmisse er i Orden, dog ikke udover 3 Maaneder. Drejer det sig om Bidrag i Henhold til Stk. 2, maa Opholdet i Arbejdsanstalten ikke være kortere end 1 Maaned og ikke længere end 3 Maaneder. Opholdet paa Arbejdsanstalten saavel som den Hjælp, der maa ydes de Personer, overfor hvem han har Forsørgelsespligt, som Følge af hans fortsatte Undladen af at opfylde denne, betragtes som Fattighjælp.

§ 314. ¹⁾ Hvis det sociale Udvalg i de i § 313 omhandlede Tilfælde skønner, at paagældendes Forhold som Forsørger fremviser en Ansvarsløshed af en særlig gra-

31 Aug. Nr. 475. verende Karakter, f. Eks. enten fordi han i længere Tid har anvendt en alt for ringe Del af sin Fortjeneste til sin Families Forsørgelse, medens han har brugt alt for meget til sig selv, til andre Forbindelser, til Udskejelser af forskellig Art eller lignende, eller fordi han paa Grund af Drikfældighed, Arbejdslede eller lignende ligger Familien til Byrde, kan Udvalget, forsaavidt det ikke beslattes at tage ham under Særforsorg for Alkoholisme, straks lade ham indlægge paa en Arbejdsanstalt. Sagen forelægges derefter uopholdelig Kommunalbestyrelsen, som kan indstille til Overøvrigheden, at han hensættes til Tvangsarbejde fra 2 Maaneder til $\frac{1}{2}$ Aar eller under skærpene Omstændigheder eller i Gentagelsestilfælde fra 3 Maaneder til 1 Aar.

2) Overøvrigheden kan dog efter Indstilling fra vedkommende Anstalt og efter at have indhentet Erklæringer fra den anden Ægtefælle og Kommunalbestyrelsen senere forkorte de i Stk. 1 angivne Tidsrum.

K a p i t e l X X V I.

Alkoholister.

§ 315. 1) Naar en Person præsterer behørig Lægeattest for, at han trænger til Ophold paa et Afvænningshjem for Alkoholister, og skriftlig forpligter sig til i 1 Aar at tage Ophold paa et saadant Hjem, er det sociale Udvalg i hans Opholdskommune berettiget til i Trangstilfælde at yde den fornødne Kaution.

2) Den i Stk. 1 omhandlede Hjælp betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at han mister sin Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, indtil han efter endt Kur er udskrevet af Hjemmet. Forlader han dette og afbryder Kuren i Utide, vil han først opnaa Valgret og Valgbarhed efter 2 Aars Forløb fra Indlæggelsen at regne.

§ 316. 1) Hvis en Person er forfalden til Drik, og der fra hans Familie eller andre paarørendes Side eller fra Politi eller anden offentlig Myndighed sker Henvendelse til det sociale Udvalg om at undergive ham en Kur for Alko-

holisme, undersøger Udvalget Sagen, og hvis det ved denne 31 Aug.
Undersøgelse viser sig, at paagældende ligger Familie eller Nr. 475.
paarørende til Byrde og iøvrigt ikke vil kunne klare sig uden Hjælp, samt hvis det efter indhentet Lægeskøn anbefales at forsøge en Afvænningskur, kan det sociale Udvalg, eventuelt efter en Tvangsindlæggelse til Observation, forlange, at paagældende skal underkastes Kur paa et Afvænningshjem for Alkoholister, dog ikke udover 1½ Aar.

2) Udvalgets Beslutning om Indlæggelse til Kur kan dog af Patienten indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Arbejds- og Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig. Nægter Udvalget at tage Affære, kan den, som Patienten ligger til Byrde, Politiet eller anden offentlig Myndighed, hvis Henvendelse ikke er taget til Følge, ligeledes forelægge Sagen for nævnte Myndigheder til endelig Afgørelse.

3) Er der ikke straks Plads paa Afvænningshjemmet, eller trækker Anbringelsen af andre Grunde ud, kan det sociale Udvalg midlertidig anbringe ham i en Arbejdsanstalt.

4) Forlader paagældende i Utide det Hjem, hvor han er anbragt, eller sker der inden 1 Aar efter hans Udskrivning paa ny med Rette Henvendelse til Udvalget som angivet i Stk. 1, kan Kommunalbestyrelsen indstille til Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner til Arbejds- og Socialministeren, at paagældende anses med Tvangsarbejde fra 3 Maaneder til 2 Aar. Nægter Kommunalbestyrelsen at foretage videre, kan Sagen forlanges indbragt for de nævnte overordnede Myndigheder.

5) Udgifterne ved Patientens Indlæggelse til Observation eller paa et Afvænningshjem for Alkoholister betragtes, forsaavidt og i den Udstrækning de ikke kan afholdes af Patienten selv eller bæres af andre, som Fattighjælp.

6) Den modtagne Fattighjælp skal først kunne eftergives, naar der er gaaet 1 Aar efter Udskrivningen fra Hjemmet eller Anstalten. Afbryder han Kuren i Utide, vil Hjælpen, forsaavidt han ikke i Anledning af sin Rømning

31 Aug. er blevet straffet med Tvangsarbejde, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 4, først kunne eftergives 1 Aar efter, at Kuren ifølge den trufne Bestemmelse skulde have været tilendebragt.

§ 317. Efter tilsvarende Regler som i § 316 bestemt forholdes der, hvis der maa ydes en enlig Person eller en Familie offentlig Hjælp, og Trangen viser sig i det væsentlige at være begrundet i paagældende trængendes eller dennes Forsørgers Drikfældighed, forudsat at Patientten ikke straks erkender dette og selv erklærer sig villig til at lade sig undergive Kur efter § 315.

K a p i t e l X X V I I.

Omstrejfere, erhvervs- og subsistensløse m. fl.

§ 318. 1) Naar en Person er blevet straffet for Betleri eller Løsgængereri, bliver der en passende Tid før hans Løsladelse til Amtmanden i det Amt, i hvilket Anholdelseskommunen ligger, at sende Meddelelse om Sagen ledsaget af de fornødne Oplysninger, derunder Straffeliste for paagældende og Oplysninger om hans Forhold som Forsørger. Amtmanden afgør derefter, efter foregaaende Forhandling med vedkommende Kommune og indhentet Erklæring fra paagældende selv, om denne, hvis han ikke skønnes at skulle anbringes i Tvangsarbejdsanstalt, jfr. § 319, efter Straffetidens Udløb kan løslades, eventuelt dimitteres, til et Arbejdssted eller privat Arbejdshjem, eller om han foreløbig eller endeligt skal anbringes i Arbejdsanstalt, eller om han skønnes bedst egnet til Optagelse paa en Arbejdskoloni eller eventuelt et Afvænningshjem for Alkoholister, jfr. § 317. At paagældende er i Besiddelse af et mindre Pengebeløb eller et Tilholdssted ved Løsladelsen, er uden Betydning ved Amtmandens Afgørelse i Henhold til foranstaaende, hvis det ikke kan antages, at Personen vil ernære sig ved regelmæssigt Arbejde.

2) Amtmandens Beslutning kan af Kommunen indankes for Arbejds- og Socialministeren.

§ 319. ¹⁾ Hvis Amtmanden efter at have foretaget 31 Aug.
den i § 318 omhandlede Undersøgelse skønner, at det vilde Nr. 475.
være hensigtsløst at forsøge paagældende anbragt under
friere Forhold, saasom fordi han maa betragtes som pro-
fessionel Vagabond og i de senere Aar gentagende er straffet
for Betleri eller Løsgænger i grovere Former, kan det be-
stemmes, at han skal anbringes i Tvangsarbejdsanstalt.
Opholdet i en saadan kan dog ikke strække sig udover 2 Aar.

²⁾ Forinden Amtmanden træffer Afgørelse om, at ved-
kommende skal anbringes som nævnt, skal han have for-
handlet med Fængselsnævnet, og forsaavidt paagældende i
Henhold til Borgerlig Straffelovs Regler er løsladt paa
Prøve fra Fængsel eller Arbejdshus, eller Løsladelsen fra
Arbejdshus er sket efter Bestemmelse af Fængselsnævnet,
og dette fraraader Anbringelse i Tvangsarbejdsanstalt, kan
saadan Anbringelse ikke finde Sted.

§ 320. ¹⁾ Naar en Person iøvrigt er blevet straffet,
og Fængselsmyndighederne skønner, at han, som Forholdene
maa antages at ville være ved hans Løsladelse, ikke vil
eller ikke evner at forsørge sig selv, bliver der at forholde
som i § 318, jfr. § 319, anført.

²⁾ Hvis paagældende i Straffetiden har bevaret fast
Bopæl eller Hovedhjemsted, skal Amtmanden dog, hvor
ikke ganske særlige Omstændigheder taler derimod, rette sig
efter Opholdskommunens Ønsker, navnlig hvor disse deles
af paagældendes Familie.

§ 321. ¹⁾ Hvis en Person af Politiet afleveres som er-
hvervs- og subsistensløs til det sociale Udvalg, eller hvis
Udvalget i andre Tilfælde anser det for nødvendigt at tage
sig af en erhvervs- eller subsistensløs Person, er Udvalget,
hvis det kender paagældende og efter sit Kendskab til ham
kan anse det for forsvarligt, berettiget til at ekvipere ham
og yde ham Hjælp til Logi, forudsat at der kan skaffes ham
Arbejde. Rejsehjælp kan af Udvalget kun ydes efter Reg-
lerne i §§ 298—99.

²⁾ Kender det sociale Udvalg ikke paagældende, tør
det efter sit Kendskab til ham ikke stole paa ham, eller kan
Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 86

31 Aug. Nr. 475. der ikke skaffes ham Arbejde, er Udvalget ansvarligt for, at han straks indlægges paa vedkommende Arbejdsanstalt, hvortil Politiets Bistand om fornødent kan forlanges.

3) Ved Anbringelse paa Arbejdsanstalt i Henhold til Stk. 2 skal de Oplysninger, som det sociale Udvalg har vedrørende paagældende, medfølge, og Anstaltens Ledelse skal da inden 14 Dage efter Indlæggelsen indstille Spørgsmaalet om den fremtidige Forsørgelsesmaade til Amtmanden, som derefter snarest muligt og senest inden 14 Dage efter Sagens Forelæggelse for Amtet træffer sin Beslutning i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 318—19.

4) Som erhvervs- og subsistensløs kan kun en Person betragtes, som

1) i længere Tid har været og ved Forsorgens Begyndelse stadig er uden Arbejde og ude af Stand til ved egen Hjælp at skaffe sig saadant,

2) er uden fast Bopæl og

3) mangler Tilholdssted hos Familie eller andre paa-
rørende i den Kommune, hvis sociale Udvalg maa tage sig af ham.

§ 322. Naar en prostitueret Kvinde af Politiet afleveres til Forsørgelsesvæsenet som erhvervs- og subsistensløs, skal hun i alle Tilfælde straks indlægges paa vedkommende Arbejdsanstalt, hvorefter der iøvrigt forholdes som i § 321 anført, dog at Amtmanden, saafremt hun kun en enkelt Gang har været straffet for Løsgænger, Overtrædelse af Tilhold eller lignende, hurtigst muligt bør søge at faa en privat Forening til at tage sig af hende.

§ 323. Den Hjælp, det offentlige afholder med Hjemmel i §§ 318—22, betragtes, bortset fra Ophold i Arbejdsanstalt paa under 14 Dage, som Fattighjælp. Denne Fattighjælp kan eftergives, naar der er forløbet 1 Aar efter Udskrivning af Arbejdskoloni, Arbejdsanstalt eller Tvangsarbejdsanstalt.

§ 324. De Amtmanden ved foranstaaende Bestemmelser tillagte Funktioner udføres i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner af Kommunalbestyrelsen.

AFSNIT VII.

31 Aug.
Nr. 475.**Slutnings- og Overgangsbestemmelser. Ophævelse af ældre Lovbestemmelser.**

K a p i t e l X X V I I I .

§ 325. Hvis der opstaar Tvivl om, hvorvidt en Person er berettiget til en vis Art af Hjælp, *fordi* Trangstilfældet efter Loven kan afhjælpes paa flere Maader, *fordi* en allerede ydet Hjælp menes at dække et senere opstaaet specielt Trangstilfælde, *eller endelig fordi* samme Families enkelte Medlemmer samtidig kan understøttes gennem forskellige Lovbestemmelser eller lignende, skal Tvivlstilfældet uopholdelig forelægges Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner Arbejds- og Socialministeren, og indtil Afgørelsen foreligger, skal det sociale Udvalg ved Ydelsen af den fornødne Hjælp tage Hensyn dels til, at Hjælp uden Retsvirkninger gaar forud for anden Hjælp, dels til, at indenfor førstnævnte Arter af Hjælp skal den, af hvilken Opholdskommunen bærer en større Del, gaa forud for den, hvor Refusionen er størst.

§ 326. 1) Hvor Lægeerklæring udkræves eller anses for ønskelig, eller hvor en Person skal underkastes Lægebehandling, er vedkommende sociale Udvalg berettiget til at henvise til den Læge, Udvalget ønsker at benytte.

2) Hvis Patienten har sin egen Læge eller selv har fremskaffet Lægeattest eller lignende, før han søger den omhandlede Hjælp, kan der dog ikke paaføres ham nogen Udgift ved Henviisning til en anden Læge.

3) Er der i et Spørgsmaal af nogen Betydning væsentlig Uoverensstemmelse mellem den af Patientens Læge afgivne Erklæring og Erklæringen fra den Læge, til hvem Udvalget har henvist, kan Patienten forlange Sagen forelagt overordnet Myndighed.

§ 327. Hvis modtagen Kommunehjælp eller Fattighjælp *tilbagebetales*, bortfalder de Retsvirkninger, der er knyttet til Hjælpens Modtagelse. Dog kan Tilbagebetaling ikke medføre, at Ophold i Arbejdsanstalt, Arbejdskoloni, Afvænningshjem for Alkoholister, Tvangsarbejdsanstalt

31 Aug. eller lignende, eller iøvrigt at strafferetlige Virkninger af Nr. 475. paagældendes Forhold ophører, før de i det enkelte Tilfælde udtrykkelig fastsatte Frister er udløbet.

§ 328. Fattighjælp, oppebaaret før denne Lovs Ikrafttræden, har ikke Fattighjælps Virkning *efter nærværende Lov*, medmindre denne betegner den tilsvarende Hjælp som Fattighjælp.

§ 329. 1) Hvor den øvrige Lovgivning udelukker en Person fra visse Goder, fordi han har modtaget Fattighjælp, skal den anførte Virkning efter nærværende Lovs Ikrafttræden kun være knyttet til Modtagelse af Fattighjælp eller Kommnehjælp af en saadan Art eller Størrelse, at dennes Modtagelse efter nærværende Lov har medført Tab af Valgret*og Valgbarhed.

2) Er Hjælpen modtaget før Lovens Ikrafttræden, skal den anførte Virkning efter Lovens Ikrafttræden kun indtræde, forsaavidt Hjælpen kan sidestilles med den i Stk. 1 nævnte Hjælp.

3) Paa tilsvarende Maade forholdes der saa vidt muligt, hvor Personer ved privat Villiesbestemmelse (Testamente, Legatfundats eller lignende) er udelukket fra at komme i Betragtning, forsaavidt de har oppebaaret Fattighjælp.

§ 330. 1) De ved denne Lov givne Regler om Forsørgelsesstedet — jfr. dog Stk. 5 — og om Udredelsen af Udgifterne finder Anvendelse fra den Dag, Loven træder i Kraft, dog saaledes, at der ved Anvendelsen af §§ 60—62 tages samme Hensyn til offentlig Hjælp eller Sygekassehjælp, ydet i Henhold til den tidligere Lovgivning, som til Hjælp, ydet efter Lovens Ikrafttræden.

2) Med Hensyn til Udredelse af Udgifter ved Børneværnsforanstaltninger i Henhold til Afsnit II finder Lovens Regler Anvendelse fra den Dag, Loven træder i Kraft, selv om Beslutningen om Iværksættelsen af paagældende Foranstaltninger er truffet forinden, dog med følgende Ændringer:

1) Den Kommune, som hidtil forskudsvis har udredet Udgifterne ved Værgeraadsforsorg for et Barn, vedbliver hermed, indtil Forsorgen endeligt ophører.

2) Den Kommune, der hidtil som Forsørgelseskom- 31 Aug.
mune har baaret $\frac{1}{2}$ af Udgifterne ved Værgeraadsforsorg Nr. 475.
for et Barn, bærer, indtil Barnet endeligt udgaar af Forsorg
eller anbringes paa en af de i §§ 64, Stk. 1, Nr. 4 d., og 65
nævnte Maader, fremtidig Opholdskommunens Andel ($\frac{3}{10}$).

3) Staten bærer Opholdskommunens Andel ($\frac{3}{10}$) af
Udgifterne ved Forsorg for Børn, for hvilke Udgifterne ved
Værgeraadsforsorg hidtil er baaret fuldt ud af Statskassen,
naar de fremtidig skal afholdes som almindelig Forsørgelses-
udgift med Refusion i Henhold til § 75.

4) Staten udreder Pension (Ventepenge) til den ved
denne Lovs Ikrafttræden ansatte Formand og Næstformand
samt Kontorchef i Københavns Værgeraad.

3) Hvis en Opholdskommune ved Lovens Ikrafttræden
erholder fuld Refusion fra Forsørgelseskommunen i Henhold
til den hidtidige Fattiglovs § 51 eller efter Overenskomst
med Forsørgelseskommunen, bærer sidstnævnte Kommune
Opholdskommunens Del af Udgifterne ved Hjælp i Henhold
til denne Lov fra Lovens Ikrafttræden, indtil paagældendes
Trang til Hjælp kan anses for ophørt.

4) Tvivlsspørgsmaal som Følge af Reglerne i nærvæ-
rende Paragraf afgøres endeligt af Amtmanden i den Over-
øvrighedskreds, hvortil paagældendes hidtidige Forsørgel-
seskommune hører, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., om-
handlede Kommuner af Arbejds- og Socialministeren;
Tvivlsspørgsmaal vedrørende Reglerne i Stk. 2 afgøres dog
endeligt af Landsnævnet for Børneforsorg.

5) En Person, der ved denne Lovs Ikrafttræden har
Ophold i Udlandet, og som er forsørgelsesberettiget her i
Landet, har, indtil han erhverver andet Forsørgelsessted
efter denne Lovs Regler, Forsørgelsessted i den Kommune,
der efter de hidtidige Regler var hans Forsørgelseskommune,
saaledes at Bestemmelserne i § 24, Stk. 2, iøvrigt finder til-
svarende Anvendelse i saadant Tilfælde.

§ 331. 1) Anerkendelser, meddelt Opdragelseshjem
eller Foreninger i Henhold til Lov Nr. 72 af 14. April 1905
eller Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922, forbliver i Kraft.

31 Aug. 2) Samtykke til Oprettelse af ikke anerkendt Børne-
Nr. 475. hjem, Optagelsehjem og lign., meddelt i Henhold til Lov
Nr. 237 af 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 55 af 31. Marts 1926,
forbliver i Kraft.

3) Plejetilladelser, meddelt i Henhold til Lov Nr. 43
af 1. Marts 1895 eller Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923, for-
bliver i Kraft.

4) Udøvelsen af Forsorgen for de Børn, der er fjernet
fra Hjemmet og ved Lovens Ikrafttræden undergivet Over-
værgeraadets Forsorg, fortsættes efter de hidtil gældende
Regler. Iøvrigt overtager vedkommende Børneværnsudvalg
Udøvelsen af Forsorgen for de Børn, der er fjernet fra Hjem-
met ved Lovens Ikrafttræden i Henhold til Lov Nr. 237 af
12. Juni 1922, saaledes at Forsorgen udøves af Børne-
værnsudvalget for den Kommune, hvis Værgeraad nu har
Forsorgen for Barnet.

5) Bestemmelserne i Kap. XII om Ophør af trufne
Børneværnsforanstaltninger kommer til Anvendelse paa
alle Børn, som ved Lovens Ikrafttræden er undergivet
Fattigforsorg udenfor deres Hjem eller er undergivet
Værgeraadetsforsorg.

6) Tvivlsspørgsmaal som Følge af Reglerne i denne
Paragraf afgøres endeligt af Landsnævnet for Børneforsorg.

§ 332. Den i § 247, Stk. 3, Nr. 1, omhandlede For-
pligtelse for det sociale Udvalg til, hvor det drejer sig om
Hjælp til Underhold af længere Varighed, at forelægge
Spørgsmaalet om Invaliditetens Omfang for Invalidefor-
sikringsretten gælder ikke med Hensyn til Personer, der
ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer saadan Hjælp i
Henhold til den hidtidige Fattiglovs § 63, dog at Udvalget
er berettiget til i Tvivlstilfælde at forelægge Invalidefor-
sikringsretten dette Spørgsmaal.

§ 333. 1) Saafremt det af Det statistiske Departement
for Januar Maaned offentliggjorte Pristal (Basis: Juli
1914) stiger eller falder 1 pCt. i Forhold til det for Januar
1946 offentliggjorte Pristal, vil de i § 194, Stk. 1, — jfr.
§§ 216, 220, 224 og 235 — § 259 og § 289 omhandlede Beløb

være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 1 pCt. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 2 pCt. vil de omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 2 pCt. De herefter fremkomne Beløb afrundes, forsaavidt angaar de i § 194, Stk. 1, omhandlede Beløb, til nærmeste med 5 delelige Beløb i Kroner og, forsaavidt angaar de i § 259 omhandlede Beløb, til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner.

2) Inden 10. Marts bekendtgør Arbejds- og Socialministeriet de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

3) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed fra 1. April.

4) Den Regulering af Takster, der eventuelt finder Sted ved Lovens Ikrafttræden, skal dog ikke medføre, at en Ydelse i Henhold til nærværende Lov til en Person, der har oppebaaret en tilsvarende Ydelse i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, nedsættes til et lavere Beløb end det, vedkommende vilde have oppebaaret, hvis de i den nævnte Lovgivning fastsatte Beløb stadig var gældende; er Lovens Takst sat lavere end den hidtil gældende, bortfalder nævnte Regulering helt for hans Vedkommende.

5) Den Ydelse, der for de i Stk. 4 omhandlede Personer fastsættes ved Lovens Ikrafttræden, vil være at lægge til Grund ved den Regulering, der senere skal finde Sted som Følge af Svingning af Pristallet efter Lovens Ikrafttræden.

§ 334. Arbejds- og Socialministeren giver de nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af denne Lov, der træder i Kraft den 1. Oktober 1933. Fra samme Dato ophæves:

1) Samtlige Regler om særskilt Forsørgelses- eller Refusionspligt for Trossamfund eller Menigheder.

2) D. L. 2—19—1, 2—19—6, 2—19—13, 2—22—75, jfr. Forordning af 24. September 1708 §§ 21 og 23.

Plan for Københavns Fattigvæsens Indretning og Styrelse af 1. Juli 1799.

31 Aug. Reglement for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse
Nr. 475. i Købstæderne af 5. Juli 1803 § 42, Nr. 2—4, og § 43.

Kap. VIII i Reglement for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse paa Landet af 5. Juli 1803.

Lov om Landkommunernes Styrelse af 25. Marts 1933 § 24, forsaavidt angaar Amtsraadets Bidrag til personlige Understøttelser til trængende.

3) Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, jfr. Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908, midlertidig Lov Nr. 686 af 21. December 1918, Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, Lov Nr. 121 af 29. Marts 1924 og Lov om det offentlige Fattigvæsen m. v. i de sønderjydske Landsdele Nr. 305 af 28. Juni 1920, jfr. Lov Nr. 109 af 28. Marts 1923, Bekendtgørelse Nr. 729 af 22. December 1920 og Lov Nr. 51 af 19. Marts 1926 samt Lov Nr. 165 af 15. April 1930.

4) Lov om Hjælpekasser Nr. 101 af 29. April 1913, fr. Lov Nr. 69 af 11. Februar 1921 og Lov Nr. 124 af 4. April 1928.

5) Lov Nr. 420 af 30. Juni 1919 om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg, Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn og Lov om Værgeraadsforsorg m. m. Nr. 139 af 31. Marts 1926.

6) Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disse Forældre Nr. 130 af 27. Maj 1908 §§ 4—8, 10, Stk. 1—4, og 13, Stk. 3, jfr. Lov Nr. 113 af 29. April 1913 §§ 2 og 4 og Lov Nr. 676 af 22. December 1919.

7) Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling Nr. 131 af 27. Maj 1908 §§ 4—8, jfr. Lov Nr. 112 af 29. April 1913 § 2.

8) Lov om Understøttelse til Børn af Enker Nr. 124 af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 og Lov Nr. 127 af 30. Marts 1920.

9) Lov om Jordemodervæsenet Nr. 126 af 13. Juni 1914 § 5, jfr. Lov Nr. 378 af 23. Juni 1920.

10) Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. Nr. 143 af 29. April 1913 § 29, Stk. 2—3.

11) Lov om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier Nr. 230 af 9. Juni 1920 § 11, Stk. 2.

12) Lov om Skolebespisning Nr. 92 af 23. Maj 1902. 31 Aug.

13) Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse Nr. 138 af 10. Maj 1915 § 34, jfr. Lov Nr. 87 af 1. April 1925. Lovens § 35 forbliver gældende med de af nærværende Lov følgende Ændringer.

14) De i § 15 i Lov Nr. 229 af 20. December 1929 om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde indeholdte Bestemmelser om en Kommunes Udgifter til Læge-, Sygehus- samt Jordemoderkørsel til trængende forbliver i Kraft med den Ændring, at Hjælpen betragtes som Særhjælp, og at Udgifterne refunderes som i § 75 fastsat.

15) Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 5, Stk. 2—3, og § 13, Stk. 2.

16) Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling Nr. 66 af 29. Marts 1924 §§ 9 og 10.

17) Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 §§ 19 og 21, Nr. 12.

§ 335. ¹⁾ Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning — helt eller delvis — at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal de i § 334 nævnte Lovbestemmelser, forsaavidt de har Gyldighed for Færøerne, fremdeles gælde for disse Øer, dog saaledes, at en færøsk Kommune for den Del af det offentlige Udgifter i Henhold til paagældende Love, der efter disse paahviler en Forsørgelseskommune i det øvrige Danmark, indsender Opgørelse til Færø Amt, der til Arbejds- og Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter Reglerne i § 77 om mellemkommunal Refusion, at Hjemsendelse af trængende til en Kommune i det øvrige Danmark ikke kan finde Sted, og at Statskassens Tilskud til Kommunernes Udgifter til de kommunale Hjælpekasser fastsættes til $\frac{1}{10}$ af Kommunens Tilskud til Hjælpekassen.

²⁾ Ifølge dansk-islandsk Forbundslov Nr. 619 af 30. November 1918 har islandske Statsborgere Forsørgelsesret

31 Aug. her i Landet. Udgifterne ved trængende islandske Stats-Nr. 475. borgeres Forsørgelse refunderes vedkommende Opholdskommune med $\frac{7}{10}$ af Statskassen; forsaavidt paagældende islandske Statsborger ved Ankomsten her til Landet er trængende til offentlig Hjælp, refunderes Hjælpen dog fuldt ud af Statskassen, indtil paagældende Trangstifælde er ophørt.

Kapitel 3 i Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 indeholder i § 52 følgende Bestemmelse:

1) Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1939.

2) De Virkninger, som i Lovgivningen er knyttet til en før Lovens Ikrafttræden afsagt Dom, der frakender de borgerlige Rettigheder eller, forsaavidt angaar Tiden før den 1. Januar 1933, straffer for en i den offentlige Mening vanærende Handling, opretholdes kun i det Omfang, hvori der fremdeles er knyttet tilsvarende Virkninger til Dommen. Bestemmelserne i nærværende Lov kan ikke for Personer, der er domfældt før Lovens Ikrafttræden, medføre Retsvirkninger, der ikke ifølge den da gældende Lovgivning var knyttet til Dommen.

3) .....

Lov Nr. 336 af 29. Juli 1942 indeholder i §§ 2 og 3 følgende Bestemmelser:

§ 2. Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til at lade Forsorgsloven optrykke og bekendtgøre med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af nærværende Lov samt Lovene Nr. 101 af 14. April 1937, Nr. 121 af 7. Maj 1937, Nr. 46 af 22. Februar 1939, Nr. 88 af 15. Marts 1939, Nr. 197 af 15. Maj 1939 og Lov Nr. 68 af 19. Februar 1941.

§ 3. 1) Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1942, dog bortset fra Bestemmelsen i § 306, Stk. 2, der først træder i Kraft den 1. April 1943.

2) Kommunehjælp oppebaaret forud for denne Lovs Ikrafttræden medfører Fattighjælps Virkning efter Reglerne

i § 307, saafremt saadan Virkning vilde være indtraadt efter 31 Aug. Bestemmelsen i § 307 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om Nr. 475. offentlig Forsorg, jfr. Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

Lovanordning Nr. 465 af 25. Oktober 1943 om Tilføjeelse til Forsorgsloven angaaende Hjælp i Anledning af krigsmæssige Begivenheder — (optrykt som § 281 A) — indeholder i § 2 følgende Bestemmelse:

Vedkommende Refusionsbestemmelser i Lov om offentlig Forsorg ændres i Overensstemmelse med Refusionsbestemmelserne i nærværende Lovanordnings § 1.

Lov Nr. 368 af 27. Juli 1945 indeholder i § 2 følgende Bestemmelse:

Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil 31. Marts 1947. Statstilskud til Institutioner for forebyggende Børneværn beregnes for hele Finansaaret 1945—46 paa Grundlag af de i nærværende Lov fastsatte Regler. Forslag til Fastsættelse af Statens Tilskud til Institutioner for forebyggende Børneværn fra 1. April 1947 at regne bliver at forelægge Rigsdagen i den ordentlige Rigsdagssamling 1946—47.

Lov Nr. 361 af 4. Juli 1946 indeholder i § 2 følgende Bestemmelser:

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1946.

Fra samme Dato ophæves § 2 i Lov Nr. 26 af 31. Januar 1946 om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til at bekendtgøre Forsorgsloven, jfr. Bekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942, med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af Lovanordning Nr. 465 af 25. Oktober 1943 om Tilføjeelse til Forsorgsloven angaaende Hjælp i Anledning af krigsmæssige Begivenheder, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945 om Lovanordninger under Arbejds- og Socialmini-

31 Aug. steriet, Lov Nr. 342 af 16. Juli 1945 om Ændring i For-
 Nr. 475. sorgsloven angaaende Hjælp til værnepligtige, der forretter
 Militærtjeneste, samt nærværende Lov.

Register til Lov om offentlig Forsorg.

INDHOLDSFORTEGNELSE.

Afsnit I.

Almindelige Bestemmelser.

Kap.	I. Om Forsørgelsespligten	§§	1— 16
—	II. Forsørgelsesret og Forsørgelsessted	§§	17— 24
—	III. Administrationens Ordning og Forsørgelsesmaaden	§§	25— 52
—	IV. Om Hjælpens Ydelse og Refusion samt om Regnskabsvæsenet	§§	53— 82

Afsnit II.

Børneværn.

Kap.	V. Børneværnets Omfang og Administrationens Ordning m. v.	§§	83— 97
—	VI. Særlige Regler vedrørende København	§§	98—109
—	VII. Om Tilsyn med Børn m. v.	§§	110—122
—	VIII. Forebyggende Børneværn	§§	123—129
—	IX. Børns Anbringelse udenfor deres Hjem	§§	130—150
—	X. Om Overtilsynet med Børneværnet og om Anke	§§	151—156
—	XI. Opdragelseshjemmene m. v.	§§	157—166
—	XII. Om Ophør af Foranstaltninger efter Kap. VIII og IX	§§	167—171
—	XIII. Forskellige Bestemmelser	§§	172—175
—	XIV. Straffebestemmelser	§§	176—181

Afsnit III.

Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v.

Kap.	XV. Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige	§§	182—218
—	XVI. Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd samt til forældrelose Børn.	§§	219—230

A f s n i t I V.

*Hjælp i en Række særlige Tilfælde (Særhjælp).*31 Aug.
Nr. 475.

Kap.	XVII.	Hjælp i Anledning af Fødsel.....	§§ 231—240
—	XVIII.	Sygehjælp.....	§§ 241—268
—	XIX.	Forskellige spredte Trangstilfælde.	§§ 269—284
—	XX.	Offentlig Skolebespisning m. v....	§§ 285—288
—	XXI.	Forbigaaende og uforudseelige Trangstilfælde.....	§§ 289—291

A f s n i t V.

Kommunehjælp.

Kap.	XXII.	Kommunehjælp.....	§§ 292—308
------	-------	-------------------	------------

A f s n i t V I.

Fattighjælp.

Kap.	XXIII.	Almindelige Bestemmelser.....	§ 309
—	XXIV.	Forsørgelse af arbejdsmodvillige Personer.....	§ 310
—	XXV.	Forsømmelige Forsørgere.....	§§ 311—314
—	XXVI.	Alkoholister.....	§§ 315—317
—	XXVII.	Omstrejfer, erhvervs- og subsi- stensløse m. fl.....	§§ 318—324

A f s n i t V I I.

Kap.	XXVIII.	Slutnings- og Overgangsbestemmelser, Ophævelse af ældre Lovbestemmelser.....	§§ 325—335
------	---------	---	------------

Nr. 475. Lov-Tid. A. 1603—1708.

Handelsmin.s Bekg. om Ændring af Bekg. Nr. 488 af 17. September 1940 om Rationering af Brød og Mel.

3 Sept.
Nr. 480.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning, m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. De ved Salg af Brød modtagne Rationeringsmærker anvendes af de paagældende næringsdrivende ved Indkøb af Mel hos Grossist eller Møller, forsaavidt Mærkerne ikke benyttes ved Indkøb af Brød hos andre næringsdrivende.

3 Sept. Ved Indkøb af Mel skal der afleveres Mærker i neden-
Nr. 480. staaende Forhold:

Mærker lydende paa 132 kg groft Rugbrød til 100 kg groft Rugmel,

Mærker lydende paa 192 kg groft Rugbrød til 100 kg halv-sigtet Rugmel,

Mærker lydende paa 242 kg 500 g groft Rugbrød til 100 kg Sigtebrødsmel,

Mærker lydende paa 116 kg 400 g Franskbrød til 100 kg alm. Hvedemel,

Mærker lydende paa 97 kg Franskbrød til 100 kg groft Hvedemel.

Ved Indkøb af Mel hos Grossist mod Aflevering af Indkøbstilladelser berettiger Indkøbstilladelser lydende paa 97 kg Hvedemel eller Sigtebrødsmel til Indkøb af 100 kg Mel, hvorimod der ved Indkøb af groft Rugmel eller halv-sigtet Rugmel skal afleveres Indkøbstilladelser lydende paa det fulde Kvantum Mel.

Forsaavidt angaar det Kvantum Hvedemel og Sigtebrødsmel, som Bagere og Brødfabrikker indkøber mod Aflevering af Rationeringsmærker, vil der periodisk af Direktoratet for Vareforsyning (Fordelingskontoret) kunne ydes de paagældende Virksomheder en Godtgørelse for Svind i Overensstemmelse med nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Regler.

§ 2. Ved Grossisters Indkøb af groft Rugmel og halv-sigtet Rugmel hos Møller mod Afgivelse af Rationeringsmærker skal der afleveres Mærker i det i § 1, 2det Stk., anførte Forhold. Ved Grossisters Indkøb af Sigtebrødsmel og Hvedemel ydes en Svindgodtgørelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 8 i Bekendtgørelse Nr. 488 af 17. September 1940.

§ 3. Denne Bekendtgørelse, der træder i Stedet for Bestemmelserne i § 6 i Bekendtgørelse Nr. 488 af 17. September 1940, træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 202 af 26. April 1945.

Handelsmin.s Cirk.skr. til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre. 5 Sept. Nr. 272.

I Forbindelse med Handelsministeriets Cirkulære af 1. August d. A. vedrørende Rationeringen af Benzin skal man efter Indstilling fra Benzinnævnet og under Henvisning til Bestemmelserne i § 11 i Bekendtgørelse Nr. 384 af 7. November 1939 om Rationering af Benzin m. v. meddele, at der fremtidigt ikke uden Forelæggelse for Benzinnævnet vil kunne udleveres Benzinmærker til Motorkøretøjer tilhørende Personer eller Virksomheder, der ulovligt har købt Benzin uden Aflevering af Benzinmærker eller som har gjort sig skyldig i Køb af Benzinmærker.

I Tilfælde, hvor det overfor Politiet er oplyst, at en Person eller en Virksomhed har forskaffet sig Benzin i Strid med de gældende Rationeringsbestemmelser, skal man derfor anmode Politiet om at ville afgive Indberetning til Benzin-Nævnet, der træffer Afgørelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang der fremtidig vil kunne tildeles den paagældende Rationeringskort til Indkøb af Benzin.

Endelig skal man anmode Politiet om at ville paase, at der ikke udleveres Rationeringskort til Motorkøretøjer, der ikke er eller vil kunne sættes i køreklar Stand.

Nr. 272. Min.-Tid. A. 557.

Handelsmin.s Bekg. om Udfærdigelse af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer. 6 Sept. Nr. 482.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Husbyggeri, herunder Tilbygninger til og Udvidelser af bestaaende Bygninger, maa ikke finde Sted uden forudgaaende Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer («Materialebevilling») fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. En saadan Tilladelse udkræves ligeledes til Etablering eller Udvidelse af Vand-, Gas-, Elektricitets- og Varmeværker, Kaj- og Moleanlæg, Søbadeanstalter, Svømmebassiner, Branddamme, Bro- og Viaduktanlæg

6 Sept. samt Tunnelanlæg, Rensningsanlæg, Betonbelægninger paa
Nr. 482. Veje, Gader, Stier og Startbaner, militære Anlæg og Kyst-
sikringsanlæg, Kranbroer, Siloer, Tilskuertribuner samt
Udsigtstaarne, Rutschebaner og andre Forlystelsesanlæg.

Forsaavidt der til et Arbejde er givet Tilladelse til
Indkøb, Hjemtagelse eller Anvendelse af Jern i Henhold til
Bekendtgørelse Nr. 464 af 15. November 1941 eller Tilla-
delse til Indkøb af klausuleret Træ, anses saadanne Tilla-
delse som Materialebevilling til det paagældende Arbejde i
det Omfang, Materialer er bevilget.

Arbejder, som ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden
lovligt er paabegyndt uden Anvendelse af Jern eller klau-
suleret Træ, kan færdiggøres uden Materialebevilling, naar
der ikke til Arbejdet anvendes Bygningsjern.

Saafernt Materialesituationen eller Byggesituationen
i Almindelighed maatte nødvendiggøre dette, kan Materiale-
bevilling nægtes eller gøres betinget af, at Materialeforbru-
get begrænses i Overensstemmelse med de i hvert enkelt
Tilfælde fastsatte Forskrifter.

§ 2. Uanset Bestemmelserne i § 1, jfr. dog § 3, kan
nedennævnte Arbejder udføres uden Materialebevilling:

- a) Lader, Lo- og Staldbygninger samt lignende Byg-
ninger, der henhører til Landbrugsejendomme, og som
ikke anvendes til Beboelse; det samme gælder Ajle-
beholdere, samt Siloer til Opbevaring af Grøntfoder og
Kartofler,
- b) andet Byggeri til private Erhvervsformaal indenfor
Industri, Handel, Haandværk og Transport, forsaavidt
Bruttoetagearealet ikke overstiger 400 m²; det samme
gælder Tilbygninger til de ved denne Bekendtgørelses
Ikrafttræden eksisterende Bygninger af denne Art,
forsaavidt det tilbyggede Bruttoetageareal ikke over-
stiger 400 m², jfr. dog Stk. 2,
- c) andre Bygninger end de under a) og b) nævnte, for-
saavidt Bruttoetagearealet ikke overstiger 110 m²;
det samme gælder Tilbygninger til andre Bygninger

end de under a) og b) nævnte, forsaavidt Bygningen var opført ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden, og saafremt Bygningens Bruttoetageareal herved ikke kommer til at overstige 110 m², jfr. Stk. 2. 6 Sept.
Nr. 482.

De under b) og c) omhandlede Byggearbejder kan uden Materialebevilling dog kun udføres een Gang efter denne Bekendtgørelses Ikrafttræden.

§ 3. Nedennævnte Byggearbejder kan — uanset Bruttoetagearealets Størrelse, jfr. § 2 — dog ikke udføres uden Materialebevilling:

- a) Opførelse af Sommerhuse, Lysthuse, Feriehytter, Jagt-
hytter og lignende Bygninger, hvis Formaal er eller
normalt vil være at tjene til midlertidig Beboelse eller
Ophold for Personer, der er i Besiddelse af fast Bopæl
andetsteds.
- b) Udvidelser af Bygninger af den under a) nævnte Art.
- c) Opførelse af Garager og Udhuse paa ubebyggede Grunde
og paa Grunde, der er bebygget med Bygninger af den
under a) nævnte Art.

§ 4. Begæring om Materialebevilling indsendes af Bygherren eller dennes Repræsentant til Byggenævnet, Adresse Vognmagergade 2, København K. Begæringen, der indsendes i 4 Eksemplarer, udfærdiges paa Formularer, der faas udleveret ved Henvendelse til vedkommende Kommunalbestyrelse, i Københavns og Frederiksberg Kommuner ved Henvendelse til Byggenævnet.

Forsaavidt angaar dei § 1, Stk. 1, nævnte Anlægsarbejder, der udføres for Ministerierne, eller hvortil der af det offentlige ydes Laan eller Tilskud, kan Formularer tillige faas udleveret i Anlægsdirektoratet, Holmens Kanal 7, København K., og for Arbejder, der udføres i Henhold til Lov Nr. 169 af 30. Marts 1946, i Arbejdsministeriet, Beskæftigelsescentralen, Laxegade 19, København K., ligesom Begæringerne kan indgives gennem disse Myndigheder.

Begæringen skal bl. a. indeholde specificerede Oplysninger om, hvilke Mængder Bygningsjern og Trælast der skal bruges til det paagældende Anlægs- eller Byggearbejde, Bestemmelser vedr. Kbhvn. Kommune. 87

6 Sept. tillige med saadanne Tegninger, Beskrivelser m. v., der er Nr. 482. nødvendige for Bedømmelse af Materialeforbruget.

Saaframt det paagældende Anlægs- eller Byggearbejde ikke vil kunne gennemføres uden Anvendelse af den til Salg mod Indkøbstilladelser klausulerede Trælast, jfr. § 8, skal Begæringen tillige indeholde Ansøgning om Tildeling heraf.

Saaframt der til Bygge- og Anlægsarbejder, der vil kunne udføres uden særlig Tilladelse i Medfør af §§ 1 og 2, søges Tildeling af klausuleret Trælast, maa Begæring indsendes som foreskrevet i Stk. 1, og Arbejdet er i Tilfælde af, at Træ helt eller delvis stilles til Disposition af de klausulerede Beholdninger, underkastet de i denne Bekendtgørelses § 1 indeholdte Forskrifter.

§ 5. I Kommuner, hvor der til Igangsættelse af Byggeri udkræves Tilladelse fra den stedlige Bygningsmyndighed, vil Bygningsmyndigheden, samtidig med at Materialebevilling i Medfør af § 1 meddeles, fra Byggenævnet modtage Underretning om den udfærdigede Bevilling, saa vidt muligt bilagt de Tegninger, der har været forelagt Byggenævnet, og ledsaget af Oplysning om, paa hvilke Punkter der ved Meddelelse af Materialebevillingen er forudsat Ændringer i de foreliggende Tegninger. Den kommunale Bygningsmyndigheds Byggetilladelse vil ikke kunne udfærdiges, forinden denne Underretning foreligger. Det paahviler Bygningsmyndigheden at føre en saadan Kontrol med Byggearbejder, at den til enhver Tid paa Forespørgsel fra Byggenævnet kan give Oplysning om de i Kommunen igangsatte Byggearbejder. I Kommuner, hvor Stadsingeniører forefindes, skal tilsvarende Oplysninger kunne indfordres, forsaavidt angaar Anlægsarbejder.

Det paahviler iøvrigt de kommunale Myndigheder efter Begæring fra Byggenævnet at bistaa dette med Oplysninger og Undersøgelser vedrørende igangsatte Bygge- og Anlægsarbejder.

§ 6. Fra den 20. September 1946 at regne skal der for hvert Bygge- og Anlægsarbejde, hvortil Materialebevil-

ling udkræves i Medfør af § 1, Stk. 1, paa Arbejds- eller 6 Sept.
Byggepladsen forefindes Genpart af Materialebevillingen. Nr. 482.

§ 7. Pengeinstitutter eller andre, der financierer Bygge- eller Anlægsarbejder, maa ikke yde Byggelaan eller endeligt Laan, forinden Bygherren dokumenterer, at Materialebevilling foreligger, eller godtgør, at Bevilling er ufor- nøden, jfr. §§ 1 og 2. Paa tilsvarende Maade maa Brandforsikringsselskaber ikke modtage nye Ejendomme eller Materialer paa Byggepladser til Opførelse af nye Ejendomme til Forsikring eller forøge Brandforsikringssummen i Anledning af Udvidelse af en Bygning, forinden den i 1ste Pkt. nævnte Dokumentation foreligger. I Tvivlstilfælde er Laangiveren eller Forsikringsselskabet forpligtet til at rette Henvendelse til Byggenævnet.

§ 8. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan fastsætte nærmere Bestemmelser med Hensyn til Salg og Udlevering af Byggematerialer fra Virksomheder, der fremstiller, importerer eller iøvrigt driver Handel med saadanne Varer, herunder give Paalæg om, at Byggematerialer helt eller delvis kun vil kunne sælges eller udleveres efter de af Ministeriet angivne Retningslinier.

Saafernt Byggematerialer indkøbes til Arbejder, hvortil der kræves Materialebevilling, er Køberen forpligtet til, forsaavidt Materialebevilling ikke meddeles, efter Paa- krav fra Byggenævnet at stille de paagældende Materialer til Raadighed til de af Byggenævnet anviste Købere til Dagspris.

§ 9. Anvendelse af Jern- og Staalrør til andet For- maal end Ledningsformaal er forbudt.

§ 10. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Be- kendtgørelse straffes med Bøde, Hæfte eller Fængsel i indtil 2 Aar i Overensstemmelse med Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 11. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 464 af 15. No-

6 Sept. vember 1941 angaaende midlertidige Bestemmelser om Køb,
Nr. 482. Hjemtagelse og Anvendelse af visse Bygningsmaterialer,
Bekendtgørelse Nr. 383 af 29. Juli 1943 om midlertidigt
Forbud mod Opførelse af visse Bygninger, jfr. Bekendtgørelse
Nr. 547 af 7. November 1945, og Bekendtgørelse
Nr. 367 af 25. August 1942 om midlertidigt Forbud mod An-
vendelse af Cement til visse Formaal, jfr. Bekendtgørelse
Nr. 38 af 2. Februar 1946. Vilkaar, der er knyttet til de i
Henhold til disse Bekendtgørelser udstedte Tilladelser,
bevarer deres Gyldighed.

Nr. 481. Lov-Tid. A. 1040—2043.

6 Sept. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Politimestre, Kommu-
Nr. 274. nalbestyrelser, Banker, Sparekasser, Kreditforeninger og
Brandforsikringselskaber.

Idet man fremsender et Antal Eksemplarer af Handels-
ministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Udfærdigelse
af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer, skal man
meddele, at Bekendtgørelsen, der træder i Kraft straks,
træder i Stedet for Bekendtgørelse Nr. 464 af 15. November
1941 angaaende midlertidige Bestemmelser om Køb, Hjem-
tagelse og Anvendelse af visse Bygningsmaterialer, Bekendtgørelse
Nr. 383 af 29. Juli 1943 om midlertidigt Forbud mod
Opførelse af visse Bygninger, jfr. Bekendtgørelse Nr. 547 af
7. November 1945, og Bekendtgørelse Nr. 367 af 25. August
1942 om midlertidigt Forbud mod Anvendelse af Cement til
visse Formaal, jfr. Bekendtgørelse Nr. 38 af 2. Februar 1946.

De i den senere Tid noget forbedrede Tilførselsforhold
for Bygningsjern har medført, at man har ment at kunne
ophæve den fuldstændige Jernrationering, der hviler paa for-
nævnte Bekendtgørelse af 15. November 1941, og hvorefter
der udkrævedes Tilladelse til Indkøb eller Anvendelse af al
Slags Bygningsjern, uanset hvor smaa Mængder Jern det
drejede sig om. Imidlertid er der fortsat Knaphed ikke blot
paa Bygningsjern, men ogsaa paa andre Materialer, der
hovedsagelig købes i Udlandet, saasom Radiatorer, Rør,
Sanitetsvarer og navnlig Træ, og det vil derfor stadig være

nødvendigt at regulere Materialeforbruget ved de enkelte Arbejder og udskyde det Byggeri, der ikke skønnes paa-trængende nødvendigt, til Fordel for Boligbyggeriet og det nødvendige Erhvervsbyggeri. Man har derfor anset det for rigtigst at erstatte Jernrationeringen med Bestemmelser om, at der til visse Bygge- og Anlægsarbejder udkræves en særlig Tilladelse til at anvende Materialer, hvilken Tilladelse i Bekendtgørelsen betegnes som »Materialebevilling«.

Hovedreglen i Bekendtgørelsen findes i § 1, hvorefter der for det første kræves Materialebevilling til alt Husbyggeri, det vil sige baade egentlige Nyopførelser og Tilbygninger til Huse. Bevillingen kræves, hvad enten det drejer sig om Boligbyggeri, Industri- eller andet Erhvervsbyggeri eller offentligt Byggeri. Udenfor falder alle Reparationsarbejder eller Ombygninger af bestaaende Ejendomme, naar der ikke samtidig foretages Udvidelse af den omhandlede Bygning. Efter Bekendtgørelsens § 2 er dog visse Byggearbejder fritaget fra Kravet om Materialebevilling. Dette gælder for det første visse Landbrugsbygninger, nemlig Lader, Lo- og Staldbygninger samt Ensilage- og Ajlebeholdere; (derimod kræves der Byggebevilling til Opførelse af Stuehuse til Landejendomme, forsaavidt disse Huse har et større Bruttoetageareal end 110 m², jfr. nedenfor). Endvidere kan andet Byggeri til private Erhvervsformaal indenfor Industri, Handel, Haandværk og Transport opføres uden Materialebevilling, saafremt Bruttoetagearealet ikke overstiger 400 m², ligesom man uden Bevilling vil kunne foretage Tilbygninger til de ved Bekendtgørelsens Ikrafttræden eksisterende Erhvervsbygninger, naar Tilbygningen ikke overstiger 400 m² Bruttoetageareal.

Andre Bygninger kan iøvrigt kun opføres frit, naar Bruttoetagearealet ikke overstiger 110 m². Herved har man navnlig taget Sigte paa at fritage det normale Parcelbyggeri for Materialebevilling; endelig er mindre Tilbygninger til saadanne Ejendomme, herunder Parcelejendomme, fritaget for Materialebevilling i de Tilfælde, hvor Bygningens Areal ikke efter Udvidelsen overstiger 110 m².

6 Sept.
Nr. 274.

Det er udtrykkelig i § 2, Stk. 2, angivet, at de for Materialebevilling ovenfor nævnte fritagne Tilbygninger kun kan udføres een Gang efter Bekendtgørelsens Ikrafttræden; saafremt en Erhvervsvirksomhed har flere Bygninger indenfor samme Kompleks, er det naturligvis kun tilladt at udvide de dér værende Bygninger med ialt 400 m².

I Forbindelse med Bestemmelsen om, at det normale Parcelbyggeri paa ikke over 110 m² Bruttoetageareal er frit, bemærkes, at Dobbeltbuse eller Kædebuse og andre Rækkebuse betragtes som een Ejendom, forsaavidt Bebyggelsen er opført paa et enkelt Matrikelnummer.

I de Tilfælde, hvor Bruttoetagearealets Størrelse er afgørende for om Materialebevilling udkræves, udfindes Bruttoetagearealet ved Sammenlægning af Etagerens Bruttoareal (= bebygget Areal), dog bortset fra Kælderrum og Loftsrum. I Tag- og Mansardetager kan Arealet maales 1,25 m over Gulvet.

For *Anlægsarbejders* Vedkommende har man fulgt den Fremgangsmaade at kræve Materialebevilling til en Række udtrykkeligt nævnte særligt materialekrævende Arbejder, hvoraf følger, at alle andre Anlægsarbejder vil kunne udføres uden Bevilling.

Uanset foranstaaende Bestemmelser om, at der til visse mindre Byggearbejder ikke udkræves Materialebevilling, er det i Bekendtgørelsens § 3 som en Undtagelse fra § 2 fastsat, at der skal Bevilling til Opførelse af Sommerbuse, Lystbuse, Feriehytter, Jagthytter og lignende Bygninger. Det skal dog fremhæves, at der kun ganske undtagelsesvis vil blive givet Bevilling til Opførelse af saadanne Bygninger. Reglen omfatter det saakaldte »Sommerhusbyggeri« under enhver Form, idet det under den nuværende vanskelige Materialesituation har været nødvendigt at forbeholde Bygningsmaterialer til livsnødvendige Formaal. Det er derfor ikke afgørende, om et Sommerhus opføres af Træ, Sten eller andre Materialer, ligesom det er uden Betydning, om Sommerhuset opføres som »Helaarhus« eller godkendes som saadant af den lokale Bygningsmyndighed; afgørende er derimod, som det udtryk-

kes i Bekendtgørelsen, om Bygningens Formaal er eller normalt vil være at tjene til midlertidig Beboelse eller Ophold for Personer, der er i Besiddelse af fast Bopæl andetsteds. Ogsaa Tilbygninger af enhver Art til Sommerhuse kræver Materialebevilling, og for at undgaa Omgaaelser af Bestemmelserne er det fastsat, at der skal Bevilling til Opførelse af Garager paa i Forvejen ubebyggede Grunde og paa Grunde, der alene er bebygget med Sommerhuse. 6 Sept. Nr. 274.

Den Omstændighed, at der gives Materialebevilling til et Bygge- eller Anlægsarbejde, er ikke ensbetydende med, at der i alle Tilfælde vil blive stillet Træ til Raadighed af de klausulerede Beholdninger. Det er da ogsaa foreskrevet i Bekendtgørelsens § 4, at særlig Ansøgning om Indkøbstilladelse maa indsendes, hvis Byggearbejdet kun kan gennemføres ved den importerede Trælast, der af Direktoratet for Vareforsyning er klausuleret til Salg alene mod Indkøbstilladelser. Det samme gælder, dersom der søges om Træ til Udførelse af saadanne Arbejder, hvortil der iøvrigt ikke kræves Bevilling; saafremt klausuleret Træ tildeles, fremgaar det af Bekendtgørelsens § 4, sidste Stykke, at Arbejdet er underkastet Reglerne i § 1, bl. a. saaledes, at Byggenævnet kan forlange Arbejdet gennemført paa den mest materialebesparende Maade.

Idet man iøvrigt henviser til Bestemmelsen i § 4, skal man meddele, at der samtidigt fra Byggenævnet til Kommunalbestyrelserne vil blive fremsendt de i Bekendtgørelsen omhandlede Blanketter, som man skal anmode Kommunalbestyrelserne om at udlevere. Yderligere Blanketter vil kunne faas ved Henvendelse til Byggenævnet, Adr. Direktoratet for Vareforsyning, Vognmagergade 2, K. Blanketter kan ogsaa faas udleveret i Anlægsdirektoratet, Holmens Kanal, København K., og i Beskæftigelsescentralen, Laxegade 19, København K. For de Anlægsarbejders Vedkommende, der sorterer under nævnte Myndigheder, kan Andragenderne ligeledes indgives gennem disse.

Med Hensyn til Kontrollen med Bekendtgørelsens Overholdelse skal man fremhæve, at det er af største Betydning

6 Sept. under den nuværende vanskelige Boligsituation og for at
Nr. 274. kunne fremme det nødvendigeste Erhvervsbyggeri, at der ikke finder ulovligt Byggeri Sted, hvorfor man skal anmode om, at de paagældende Myndigheder vil bidrage til, at Bekendtgørelsens Bestemmelser nøje overholdes. Man skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa Bekendtgørelsens § 6, hvorefter der for ethvert Bygge- og Anlægsarbejde, hvortil der kræves Materialebevilling, skal forefindes en Genpart af Bevillingen til Arbejdets Udførelse paa selve Arbejds- eller Byggepladsen. Herved har ikke blot de lokale Bygningsmyndigheder, der iøvrigt efter Bekendtgørelsens § 5 ikke maa udfærdige den kommunale Byggetilladelse, forinden Bevilling foreligger, men ogsaa Kommunalbestyrelserne en Mulighed for at konstatere, om et Arbejde, hvortil der kræves Materialebevilling, lovligt er under Opførelse og Bygningsmyndigheden bør stadig holde sig orienteret om, hvilke Arbejder der opføres i Kommunen. Bygningsmyndigheden bør ligeledes paa Grundlag af Bevillingen, der som nævnt i Genpart skal forefindes paa Byggepladsen, i Forbindelse med Bygningsmyndighedens eget Eksemplar af Bevillingen, i det Omfang, det er muligt, kontrollere, at Materialeanvendelsen er i Overensstemmelse med Vilkaarene i Bevillingen, ligesom man skal anmode om, at Bygningsmyndigheden vil have Opmærksomheden henledt paa, at der kun installeres Centralvarme i Overensstemmelse med Reglerne i den særlige Bekendtgørelse om Centralvarmeanlæg, der jfr. nedenfor, fortsat er i Kraft.

Med Hensyn til Udførelse og Færdiggørelse af Arbejder, hvortil der før denne Bekendtgørelses Ikrafttræden er bevilget Jern eller Træ eller af Arbejder, der lovligt er paa-begyndt før dette Tidspunkt, henvises til Bestemmelserne i § 1, Stk. 2 og 3. Det bemærkes, at tidligere indgivne Ansøgninger til Byggenævnet om Jern eller Træ anses som Andragende om Materialebevilling, og at nyt Andragende derfor ikke er nødvendigt.

Som en yderligere Kontrolforanstaltning er det i Bekendtgørelsens § 7 foreskrevet, at der ikke maa ydes Bygge-

laan eller endeligt Laan til Bygge- eller Anlægsarbejder, forinden Bygherren dokumenterer, at Materialebevilling foreligger, eller godtgør, at en saadan Bevilling ikke er nødvendig. Denne Regel tager Sigte paa alle Personer og Virksomheder, der yder Byggelaan eller endeligt Laan, saasom Banker, Sparekasser, Kreditforeninger og lign. I samme Bestemmelse er det foreskrevet, at Brandforsikringsselskaber ikke maa tegne Forsikringer i nye Ejendomme eller forsikre Byggematerialer paa Byggepladser eller forhøje Forsikringer i Anledning af Udvidelser af Ejendomme, forinden Selskabet har sikret sig, at Reglerne i Bekendtgørelsen er iagttaget. — Naar man har ment at maatte kræve denne dobbelte Kontrol saavel af Pengeinstitutterne som af Brandforsikringsselskaberne, skyldes det, at man ønsker Kontrollen sat ind paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt. Med Hensyn til Sommerhusbyggeriet skal man i denne Forbindelse yderligere anmode d'Herrer Politimestre og Kommunalbestyrelser om at ville føre en saa nøje Kontrol som muligt med, at der ikke finder ulovligt Byggeri Sted, navnlig paa de Steder, hvor der ikke findes nogen egentlig Bygningsmyndighed, der kan kontrollere Byggeriet. Det er derfor af Betydning, at der gives Indberetning om saadanne Overtrædelser til Byggenævnet saa tidligt som muligt samtidig med, at Politiet foranlediger saadanne Byggearbejder standset og Straffesag indledet uden unødigt Ophold. Det er derhos nødvendigt, at der af Politiet nedlægges Paastand om alvorlige Straffe — i grovere Tilfælde Frihedsstraf —, og at der derhos nedlægges Paastand om Konfiskation af ulovligt opførte Bygninger eller at saadanne Bygninger — under løbende Tvangsbøder — nedrives. Dette bør undtagelsesfrit finde Sted overfor ulovlige Sommerhusbyggerier. I Tvivlstilfælde kan Sagen forelægges Handelsministeriet.

Opmærksomheden henledes paa Bekendtgørelsens § 9, der forbyder Anvendelse af Jern- og Staalrør til andet Formaal end Ledningsformaal.

Sluttelig skal man fremhæve, at Bekendtgørelse Nr. 327 af 28. Juli 1942 angaaende midlertidigt Forbud mod Nedriv-

6 Sept.
Nr. 274.

6 Sept. ning af Bygninger, samt Bekendtgørelse Nr. 304 af 23. Juni
Nr. 274. 1943 angaaende midlertidige Bestemmelser om Installering
af Centralvarmeanlæg m. v. fortsat forbliver i Kraft.

Nr. 274. Min.-Tid. A. 558—561.

7 Sept. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser
Nr. 275. vedr. Udlevering af Rationeringskort for Oktober Kvartal
1946.

Man skal herved meddele, at Udleveringen af Rationeringskort for Oktober Kvartal 1946 saavidt muligt bør finde Sted i Dagene fra Fredag den 20. til Søndag den 29. September 1946.

Udleveringen omfatter Rationeringskort for 1) Sukker og Smør m. v., 2) Brød m. v., samt 3) Smør-Rabatkort.

Ved Udleveringen af Rationeringskort til Personer (Husstande) vil Folkeregisterets Udvisende pr. 20. September 1946 være at lægge til Grund.

I. De enkelte Rationeringskort.

1. Sukker og Smør m. v.

Rationeringskortet for Sukker indeholder tillige Rationeringsmærker for Smør (Margarine) og Sæbe.

Sukker.

Rationeringskortet indeholder 3 Sukkermærker pr. Maa-
ned. Hvert Sukkermærke giver Adgang til Køb af $\frac{1}{2}$ kg
Sukker og er delt i 2 Halvdele, der hver giver Adgang til
Køb af $\frac{1}{4}$ kg Sukker.

Smør (Margarine).

Af Rationeringsmærkerne for Smør (Margarine), der
hvert giver Adgang til Køb af 250 g, har 4 Mærker Gyldig-
hed ved Indkøb fra den 3. Oktober 1946 at regne, 5 Mærker
fra den 31. Oktober 1946, medens 4 Mærker er gyldige ved
Indkøb fra den 5. December 1946.

Der vil paa Posthusene mod Aflevering af et Rationeringsmærke lydende paa 250 g kunne faas udleveret *Byttekort*, indeholdende 50 Mærker à 5 g. 7 Sept.
Nr. 275.

Sæbe.

Rationeringskortet indeholder 3 Rationeringsmærker for Haandsæbe, der hvert giver Adgang til Køb af 1 Stykke Haandsæbe med 40 pCt.'s Fedtsyreindhold eller 50 g Barber-sæbe eller 1 Tube Barbercrème (af Vægt 85 g eller derover inclusive Tube) eller 2 Tuber Barbercrème (under 85 g inclusive Tube) eller 300 g flydende Sæbe med 15 pCt.'s Fedtsyreindhold.

Ved Køb af 1 Stykke Haandsæbe med 80 pCt.'s Fedtsyreindhold vil der være at aflevere 2 af de fornævnte Rationeringsmærker.

Endvidere indeholder Rationeringskortet 6 Rationeringsmærker, der hvert giver Adgang til Køb af

200 g blød Sæbe eller

200 g Vaskepulver eller

75 g Sæbespaaner eller

100 g Sæbe i Stang- eller Blokform (Marseillesæbe).

Saalænge der foreligger Pakninger af Vaskepulver paa 250 g, berettiger hvert af de fornævnte 6 Rationeringsmærker til Køb af en saadan Pakning, ligesom 2 Mærker berettiger til Køb af Pakninger paa 500 g. Ved Køb af foreliggende Pakninger af Sæbespaaner paa 250 g og 500 g vil der være at aflevere henholdsvis 3 og 6 af de fornævnte Rationeringsmærker.

Tillægssæbekort.

For Børn, der den 1. Oktober 1946 er under 3 Aar (det vil sige Børn, født efter 1. Oktober 1943) udleveres 3 Tillægssæbekort. Med Hensyn til Reglerne om, hvilke Personer der iøvrigt er berettiget til at faa udleveret Tillægssæbekort, henvises til Handelsministeriets Cirkulære af 8. December 1941.

7 Sept.
Nr. 275. Til Personer, der for Juli Kvartal 1946 af vedkommende Kommunalbestyrelse har faaet tildelt et eller flere Tillægssæbekort, vil der — forsaavidt der ikke vides at være indtruffet saadanne Ændringer i de paagældendes Forhold, at Tildeling af Tillægssæbekort bør ophøre eller indskrænkes — uden fornyet Ansøgning mod Aflevering af de udleverede Taloner for Tillægssæbekort kunne udleveres et tilsvarende Antal nye Tillægskort.

Man anmoder Kommunalbestyrelserne om forinden Udleveringen af Tillægssæbekort ved Forespørgsel eller paa anden Maade i videst muligt Omfang at søge at forvise sig om, at Forudsætningerne for Tildeling af Tillægssæbekort fortsat er til Stede.

Iøvrigt vil Tillægssæbekort kun kunne udleveres efter Begæring, der maa afgives paa Blanketter, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag 3 til Handelsministeriets Cirkulære af 8. December 1941 optrykte Formular. Ved Indsendelsen til Kommunalbestyrelsen bør Begæringen være forsynet med Paategning af den paagældendes eventuelle Arbejdsgiver eller Organisation, eventuelt Sundhedskommisjonen.

Tillægskortene indeholder 4 Sæberationeringsmærker. Hvert Sæberationeringsmærke giver Adgang til Køb af 1 Stykke Haandsæbe med 40 pCt.'s Fedtsyreindhold eller 200 g blød Sæbe eller 200 g Vaskepulver eller 75 g Sæbespaaner eller 100 g Sæbe i Stang- eller Blokform (Marseille-sæbe). Opmærksomheden henledes paa, at Tillægssæbekortene ikke giver Adgang til Indkøb af *Barbersæbe*.

2. Brød m. v.

Rationeringskortet for Brød indeholder Rationeringsmærker for Brød og Kaffe m. v.

Brød.

Rationeringskortet er udfærdiget i 2 Grupper:

a. Rationeringskort for Personer, der den 1. Oktober 1946 er fyldt 6 Aar (det vil sige født den 1. Oktober 1940

eller tidligere). De paagældende Kort giver i Oktober Kvartal 7 Sept. 1946 Adgang til Køb af 23 kg groft Rugbrød og $7\frac{1}{2}$ kg Nr. 275. Franskbrød.

b. Rationeringskort for Børn, der den 1. Oktober 1946 ikke er fyldt 6 Aar (det vil sige født efter den 1. Oktober 1940). De paagældende Kort giver i Oktober Kvartal 1946 Adgang til Køb af 9 kg groft Rugbrød og $7\frac{1}{2}$ kg Franskbrød.

For at adskille de 2 Grupper Kort er Børnekortenes Talon trykt med rød Undergrund, medens Undergrunden i Talonen paa de øvrige Brødkort er ufarvet.

Da Rationeringskortene for Oktober Kvartal var trykt forinden Udstedelsen af Handelsministeriets Bekendtgørelse af 23. August 1946 om Ophævelse af Rationeringen af Havregryn og Byggryn, indeholder Rationeringskortet for Brød tillige Rationeringsmærker for Gryn. Disse Mærker er saaledes nu uden Betydning.

Tillægsbrødkort.

a. *Til Dreng og unge Mænd, der den 1. Oktober 1946 er mellem 12 og 24 Aar (det vil sige født i Tidsrummet fra 2. Oktober 1922 til 1. Oktober 1934, begge Dage inclusive)* vil der — forsaavidt de paagældende ikke modtager Tillægsbrødkort som haardtarbejdende, jfr. nedenfor under b. — for Oktober Kvartal 1946 kunne udleveres et Tillægsbrødkort. I Tilfælde, hvor de paagældende har faaet udleveret et Tillægsbrødkort for Juli Kvartal 1946, vil fornyet Udlevering kunne ske uden Fremsættelse af ny Begæring imod Aflevering af Talonen for Juli Kvartals Tillægsbrødkort. Iøvrigt finder Udleveringen af Tillægsbrødkort til de omhandlede Dreng og unge Mænd kun Sted efter derom i hvert enkelt Tilfælde fremsat Begæring, der ikke kræves afgivet paa særlige Blanketter.

b. Til Personer, der som *haardtarbejdende* af vedkommende Kommunalbestyrelse har faaet tildelt eet eller to Tillægsbrødkort for Juli Kvartal 1946, vil der — forsaavidt der ikke vides at være indtruffet saadanne Ændringer i de

7 Sept. paagældendes Forhold, at Tildeling af Tillægsbrødkort bør
Nr. 275. ophøre eller indskrænkes — uden fornyet Ansøgning mod Aflevering af de udleverede Taloner for Tillægsbrødkort kunne udleveres et tilsvarende Antal nye Tillægsbrødkort.

Iøvrigt vil Tillægsbrødkort til haardtarbejdende kun kunne udleveres efter Begæring, der maa afgives paa Blanketter, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag til Handelsministeriets Cirkulære af 5. September 1941 optrykte Formular. Ved Indsendelsen til Kommunalbestyrelsen bør Begæringen være forsynet med Paategning af den paagældende eventuelle Arbejdsgiver eller Organisation.

Med Hensyn til nærmere Regler for, i hvilke Tilfælde Udlevering af Tillægsbrødkort til haardtarbejdende bør finde Sted, henviser man til Handelsministeriets Cirkulære af 7. December 1940. Man skal derhos i Tilknytning til Handelsministeriets Cirkulære af 30. Juni 1943 anmode Kommunalbestyrelserne om at ville drage Omsorg for, at de nævnte Regler administreres i Overensstemmelse med det Hovedsynspunkt, at alle Personer mellem 14 og 60 Aar, der maa siges at have strent legemligt Arbejde, skal være berettiget til at erholde udleveret Tillægsbrødkort.

Tillægsbrødkortene indeholder for hver af Kvartalets Maaneder 3 Rugbrødsmærker à 1 kg. Endvidere indeholder Kortet Rationeringsmærker for Byggryn, men disse Mærker er som ovenfor anført nu uden Betydning.

Ombytning af Brødkort.

Der vil af Kommunalbestyrelsen mod Aflevering af Rugbrødsmærker kunne udleveres *Franskbødsmærker* til Personer, der ikke kan taale Rugbrød. Til Dokumentation herfor maa der af den paagældende fremskaffes Lægeattest, indeholdende Angivelse af, hvor mange af de udleverede Rugbrødsmærker der bør ombyttes med Franskbødsmærker. Ved saadan Ombytning vil der kunne udleveres 3 Franskbødsmærker hvert lydende paa 300 g Franskbød for hvert afleveret Rugbrødsmærke lydende paa 1 kg groft Rugbrød.

Til Personer, der i Juli Kvartal 1946 har faaet udleveret Franskbrødsmærker i Henhold til Lægeattest, vil Udlevering af Franskbrødsmærker for Oktober Kvartal 1946 kunne ske uden fornyet Lægeattest, forsaavidt der ikke vides at være indtruffet saadanne Ændringer i de paagældendes Forhold, at Ombytning ikke bør finde Sted.

7 Sept.
Nr. 275.

De Kommunalbestyrelsen tidligere tilstillede Franskbrødsmærker har fortsat Gyldighed og vil kunne anvendes ved Ombytningen.

Der vil fremdeles være *Adgang til paa Posthusene at faa 5 Franskbrødsmærker a 300 g ombyttet med et Kort indeholdende 3 Rugbrødsmærker*, paa hvilke der i Overensstemmelse med de almindelige Regler vil kunne købes ialt 3 Sigtbrød à 500 g. Endvidere vil der som hidtil paa Posthusene kunne faas udleveret *Bytte-Brødkort* for Rugbrød og Franskbrød.

Kaffe, The og Cacao.

Det Rationeringskort for Brød, der udleveres til Personer, som den 1. Oktober 1946 er fyldt 6 Aar (det vil sige født den 1. Oktober 1940 eller tidligere), indeholder tillige 6 Rationeringsmærker til Kaffe eller The. Disse Mærker bliver først gyldige efter nærmere Bekendtgørelse.

Det Rationeringskort for Brød, der udleveres til Børn, som den 1. Oktober 1946 ikke er fyldt 6 Aar (det vil sige født efter den 1. Oktober 1940), indeholder tillige 3 Rationeringsmærker til Cacao. Disse Mærker bliver ligeledes gyldige efter nærmere Bekendtgørelse.

3. Smør-Rabatkort.

Reglerne for Udlevering af Smør-Rabatkort er ændret, saaledes at der for Oktober Kvartal 1946 ikke udleveres Smør-Rabatkort for Voksne. Endvidere er det fastsat, at Udlevering af Smør-Rabatkort for Oktober Kvartal 1946 finder Sted for alle Børn under 15 Aar (det vil sige født efter 1. Oktober 1931) uanset Forældrenes Indtægts- og Formueforhold. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Udleveringen

7 Sept. ogsaa omfatter Børn, der har Ophold i Fælleshusholdninger, Nr. 275. idet Kortene dog i disse Tilfælde ikke udleveres til Forældrene, men direkte til Fælleshusholdningen fra den Kommune, i hvilken Fælleshusholdningen er beliggende, jfr. nedenfor under II. 3.

For hvert Barn udleveres eet Smør-Rabatkort indeholdende 9 Mærker. Mærkerne bliver først gyldige efter nærmere Bekendtgørelse.

Begæring af Refusion af Smør-Rabatmærker for Oktober Kvartal 1946 maa fremsættes overfor vedkommende Kommune inden Udgangen af Januar Maaned 1947.

II. Almindelige Regler for Udlevering af Rationeringskort m. v.

1. Bekendtgørelse om Udlevering m. v.

Samtlige de omhandlede Rationeringskort og Rabatkort m. v. vil snarest blive tilstillet Kommunalbestyrelsen, og man henstiller, at det i god Tid inden Udleveringen bekendtgøres overfor Kommunens Beboere, hvorledes Udleveringen finder Sted, i hvilken Forbindelse Opmærksomheden samtidig maa henledes paa, at det er forbundet med Strafansvar at begære Kort udleveret, hvis Betingelserne for at erholde disse ikke er til Stede.

Det paahviler Kommunalbestyrelsen straks at eftertælle de modtagne Kort og forvise sig om, at Kortenes Antal svarer til Angivelsen paa den medfølgende Specifikation.

2. Udleveringen af Rationeringskort til Personer.

Udleveringen af Rationeringskortene kan som hidtil efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse foregaa paa et eller flere Steder i Kommunen eller ved Udsendelse til hver enkelt Husstand (Fælleshusholdning).

Forinden Udleveringen af Rationeringskort vil der være at tilbagelevere et til Husstandens Medlemstal svarende Antal Taloner af Rationeringskort for Juli Kvartal 1946 for Sukker og Brød, alle forsynet med Navn og Adresse, jfr.

nedenfor om eventuel Udsendelse af Rationeringskort. *De tilbageleverede Taloner vil være at sammenholde med Folkeregistret.* 7 Sept. Nr. 275.
Saafremt der maatte være Forskel paa det tilbageleverede Antal Taloner og Folkeregistrets eller Rationeringskartotekets (Rationeringsprotokollens Udvisende, vil der være at afkræve den mødende Oplysning om eventuelle Forandringer i Husstanden, i hvilken Forbindelse Opmærksomheden henledes paa, at der ikke vil kunne udleveres Rationeringskort eller Smør-Rabatkort til Personer, der har Op- hold i de nedenfor under 3 nævnte Fælleshusholdninger.

Specielt med Henblik paa de Kommuner, i hvilke Udleveringen af Rationeringskort sker ved Udsendelse til hver enkelt Husstand, henstiller man, at Kommunerne ogsaa i Tilfælde, hvor der sker Udsendelse af Rationeringskort, i det Omfang det er praktisk muligt, sikrer sig, at de fornævnte Taloner indsendes, for at Misbrug af disse ikke skal finde Sted.

Det bør ved Opslag i Udleveringslokalet eller paa anden hensigtsmæssig Maade tilkendegives, at Modtagere af Rationeringskort, straks ved Modtagelsen og inden Udleveringslokalet forlades, bør eftertælle de modtagne Kort.

I Tilfælde, hvor en Person maatte være efterlyst af Politiet, og Anmeldelse herom er sket til Folkeregistret, maa Udlevering af Rationeringskort for den paagældende ikke finde Sted. Saafremt Anmodning om Udlevering af Kort fremsættes, vil Anmeldelse herom omgaaende være at indgive til Politiet.

3. Særlige Regler for Udlevering af Rationeringskort til Fælleshusholdninger.

Til *Fælleshusholdninger*, saasom Sygehuse, Fængsler, Anstalter, Optagelsehjem, Arbejdslejre, militære Institutioner og Afdelinger m. m. (herunder dog ikke Hoteller og Restaurationer, Marketenderier, Pensionater og lign.) udleveres Rationeringskort for Sukker og Smør m. v. og Brød m. v. samt forsaavidt angaar Børn under 15 Aar, Smør-Rabatkort — foruden for fastboende — for Personer, der Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 88

7 Sept. har midlertidigt Ophold i Fælleshusholdningen, og for hvilke
Nr. 275. Fælleshusholdningen er i Besiddelse af Rationeringskort.
Udleveringen vil kunne ske paa Grundlag af en af Fælleshusholdningens Leder underskrevet Erklæring om Antallet af de paagældende Personer med Angivelse af dissers Alder samt bilagt et til Personernes Antal svarende Taloner.

Personer, der tager Ophold i en Fælleshusholdning, maa i Overensstemmelse med de hidtidige Regler aflevere samtlige de dem tildelte Rationeringskort, herunder Smør-Rabatkort, med tilhørende Mærker, svarende til den resterende Del af Rationeringsperioden, ligesom Fælleshusholdningen som hidtil medgiver Personer, hvis Ophold i Fælleshusholdningen ophører, Rationeringskort med tilhørende Mærker svarende til den resterende Del af Perioden.

Saaframt en Fælleshusholdning, f. Eks. et Sygehus eller lign., ikke har kunnet erholde Rationeringskort for en Person, der er optaget i Fælleshusholdningen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til paa derom af Fælleshusholdningens Leder fremsat skriftlig Anmodning ved senere stedfindende Udlevering af Rationeringskort for den paagældende at fraklippe Rationeringsmærker (Rabatmærker) for den Tid, den paagældende har haft Ophold i Fælleshusholdningen, og for hvilken Rationeringsmærker ikke har været afleveret. De fraklippede Rationeringsmærker vil derefter kunne udleveres til Fælleshusholdningen.

Til Fælleshusholdninger udleveres ikke Tillægsbrødkort.
Ej heller udleveres saadanne Kort til Personer, der hører til eller som en Del af deres Løn modtager deres fulde Underhold i saadanne Fælleshusholdninger.

4. Udlevering af Kort til Tilflyttere og Nyfødte.

Hovedreglen er, at Udleveringen ikke skal ske fra den Kommune, i hvis Folkeregister den paagældende staar indført den 20. September 1946, uanset om den paagældende faktisk maatte opholde sig i den anden Kommune.

For at hindre dobbelt Udlevering skal man anmode Kommunalbestyrelsen om ved Udstedelse af Flyttebeviser

og -meddelelser i Tiden fra den 20. til den 29. September 1946 at ville forsyne Flyttebeviset (Flyttemeddelelsen) med Paategning om, hvorvidt Rationeringskort m. v. maatte være udleveret eller ikke. Saafremt Rationeringskort m. v. ikke er udleveret i Fraflytningskommunen, sker Udleveringen i Tilflytningskommunen.

7 Sept.
Nr. 275.

Med Henblik paa Spørgsmaalet om Udlevering af *Tillægskort og Tillægsbrødkort til Tilflyttere* skal man henlede Opmærksomheden paa, at det ved Udleveringen maa paases, at de paagældende ikke allerede har faaet udleveret saadanne Kort i den Kommune, de er fraflyttet.

Indenfor Rationeringsperioden udleveres Rationeringskort, herunder Tillægssæbekort og Rabatkort, med vedhængende Mærker svarende til den resterende Del af Rationeringsperioden til *Børn, der fødes i Løbet af Perioden*. Man skal henlede Opmærksomheden paa, at Udlevering af Rationeringskort for nyfødte Børn kun bør ske mod Forevisning af Dokumentation for, at Barnets Fødsel er anmeldt til vedkommende Ministerialbog (i de sønderjydske Landsdele vedkommende Personregister).

5. Udlevering af Kort til Udlændinge og statsløse samt Tilrejsende fra Udlandet.

Til Udlændinge (herunder statsløse) maa der af Kommunalbestyrelsen kun udleveres Rationeringskort, saafremt deres Pas er forsynet med gyldig dansk Opholdstilladelse eller Paategning om en endnu ikke udløbet Udrejsefrist. Dette gælder ogsaa saadanne Udlændinge (herunder statsløse), der maatte være tilmeldt Folkeregistrene, uanset hvor længe vedkommende har opholdt sig her i Landet, jfr. dog nedenfor.

Opmærksomheden henledes paa, at der ikke maa udleveres Rationeringskort for længere Tidsrum, end de paagældendes Ophold her i Landet maa antages at ville vare, og under ingen Omstændigheder for et længere Tidsrum, end Opholdstilladelsen eller Udrejsefristen gælder.

7 Sept.
Nr. 275.

I Tilfælde, hvor Politiet ikke har kunnet færdigbehandle Andragender om Opholdstilladelse for herværende Udlændinge eller statsløse, vil der uanset foranstaaende Bestemmelser kunne udleveres Rationeringskort til Personer, der ikke har Opholdstilladelse, naar der af de paagældende fremlægges en Erklæring fra Politiet om, at der ikke er noget til Hinder for saadan Udlevering. Der kan dog i saadanne Tilfælde kun udleveres Rationeringskort for den Periode, som er angivet i Politiets Erklæring.

Med Hensyn til Udlevering af Rationeringskort til visse norske og hollandske Børn henvises til Bestemmelserne i Handelsministeriets Cirkulærskrivelse af 13. Juli 1945.

Til Personer, der indrejser fra Udlandet, herunder Turister, vil der ved Toldvæsenets Foranstaltning blive udleveret Smørkort for det Antal Dage, som Opholdet her i Landet antages at ville vare, dog ikke ud over 8 Dage. Ved Toldvæsenets Udlevering af Rationeringskort vil den paagældendes Rejsepas være at forsyne med Paategning om den skete Udlevering. Iøvrigt udleveres Rationeringsmærker for Tilrejsende fra Udlandet af Kommunalbestyrelsen, saaledes at der udleveres Mærker fra Indrejsedagen og for saa langt et Tidsrum, som Opholdet her i Landet maa antages at ville vare, dog med Fradrag af de af Toldvæsenet ved Indrejsen udleverede Smørmærker. Rationeringsmærker kan kun udleveres for den resterende Del af Rationeringsperioden. Der vil altid være at foretage Paategning i Rejsepassene om, for hvilken Periode Rationeringsmærker er udleveret. For Udlændinge og statsløses Vedkommende henvises iøvrigt til Bestemmelserne ovenfor.

Opmærksomheden henledes paa, at de fornødne Rationeringskort til de herværende allierede Styrker udleveres gennem Centralmyndighederne, og at der derfor ikke af Kommunalbestyrelserne maa udleveres Rationeringskort til de paagældende.

I Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler kan der ikke af Kommunalbestyrelserne udleveres Rationeringskort m. v. til de endnu her i Landet værende Medlemmer af

den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer. 7 Sept.
Det samme gælder de herværende Flygtninge samt Krigs- Nr. 275.
fanger, jfr. dog Bestemmelserne i Handelsministeriets Cir-
kulære af 26. Juni 1946 til samtlige Kommunalbestyrelser
vedrørende Udlevering af Rationeringsmærker til visse ikke-
tyske Flygtninge og Krigsfanger m. v.

Til danske Personer, der er vendt tilbage her til Landet uden at være i Besiddelse af Legitimationspapirer, maa der — forsaavidt de paagældende ikke er Kommunalbestyrelsen bekendt — kun udleveres Rationeringskort efter nærmere Undersøgelse af vedkommendes Identitet. Der vil herved om fornødent kunne søges Bistand hos Statens Udvandringskontor.

6. Tilbagelevering af Rationeringskort.

I Tilfælde, hvor der til Folkeregistret sker Anmeldelse om *Bortrejse til Udlandet*, vil der af Kommunalbestyrelsen være at afkræve den paagældende Rationeringskort svarende til de resterende fulde Maaneder af Rationeringsperioden. Mærker, der bærer Paategning om, at de har Gyldighed i hele Kvartalet, skal ikke kræves tilbageleveret. Saafremt saadan Tilbagelevering ikke finder Sted, er Kommunalbestyrelsen bemyndiget til, naar den paagældende efter at være kommet tilbage her til Landet paany begærer Rationeringsmærker udleveret til sig, at tilbageholde Rationeringsmærker svarende til det Antal, der skulde have været tilbageleveret ved Udrejsen.

Paa tilsvarende Maade bør der overfor *Dødsboer* stilles Krav om Tilbagelevering af Rationeringskort, *idet Boet dog fritages for at tilbagelevere Rationeringsmærkerne ikke blot for den Maaned, i hvilken Dødsfaldet har fundet Sted, men tillige for den derefter følgende Maaned.*

7. Fornyet Udlevering af Rationeringskort.

I Tilfælde, hvor der maatte blive fremsat Begæring om fornyet Udlevering af Rationeringskort under Anbringende af, at de tidligere udleverede Rationeringskort er bortkom-

7 Sept. met, skal man bede Kommunalbestyrelsen afkræve den paa-
 Nr. 275. gældende Erklæring paa Tro og Love om, at Kortene er bortkommet, samt nærmere Oplysning om, paa hvilken Maade den paagældende har opbevaret de modtagne Rationeringskort. Fornyset Udlevering vil som Regel kun kunne finde Sted, saafremt den paagældende kan godtgøre, at han ikke har ladet det mangle paa fornøden Omhu ved Kortenes Opbevaring, jfr. Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940 om Opbevaring af Rationeringskort (-mærker), Indkøbskort m. v. Fornyset Udlevering af Smør-Rabatkort kan ikke finde Sted.

I Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen maatte formode, at der i Forbindelse med Begæringen om Udlevering af nye Rationeringskort tilsigtes en Omgaaelse af de gældende Rationeringsbestemmelser, samt i Tilfælde, hvor den paagældende ikke har udvist fornøden Omhu ved Kortenes Opbevaring bør Sagen omgaaende forelægges Politiet til Undersøgelse. Iøvrigt vil der vedrørende den fornyede Udlevering af Rationeringskort være at paaføre den paagældendes Registerkort et Notat. Forsaavidt der maatte opstaa Tvivl om, hvorvidt fornyet Udlevering bør finde Sted, vil Sagen være at forelægge Fordelingskontoret eller eventuelt Handelsministeriet. Gentagen ekstra Tildeling af Rationeringskort paa Grund af Rationeringskortets Bortkomst kan under alle Omstændigheder kun finde Sted med Fordelingskontorets eller eventuelt Handelsministeriets Samtykke.

8. Rationeringskortenes personlige Karakter.

Samtlige Rationeringskort (Mærker og Rabatkort) er personlige, og Salg af Rationeringskort er derfor forbudt. Bl. a. som Følge af Rationeringskortenes personlige Karakter er det med Hensyn til Udleveringen af Tillægskort foreskrevet, at der normalt maa kræves skriftlig Ansøgning om disse paa de dertil beregnede Blanketter fra vedkommende Forbruger personlig. Kun i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen paa Grund af en Kommunes ringe Indbyggerantal har

personligt Kendskab til de enkelte Husstandes Forhold, vil skriftlig Begæring fra vedkommende Forbruger eventuelt kunne undlades, men det maa ogsaa i saadanne Tilfælde nøje paases, at den paagældende Forbruger personlig opfylder Betingelserne for Udlevering af Tillægskort, og at det, saafremt der er Tale om Tilflyttere, godtgøres, at de paagældende ikke tidligere har faaet udleveret Tillægskort for vedkommende Kvartal. 7 Sept.
Nr. 275.

Forsaavidt der mellem en Husstands Leder og en i Husstanden optagen Person maatte være Uenighed om, hvor stort et Antal Sæbemærker der vil være at aflevere til Husstande i Tilfælde, hvor der kun delvis udføres Vask for den paagældende, vil Spørgsmaal herom i saadanne Kommuner, hvor der er oprettet Forligskommissioner i Henhold til § 34 i Bekendtgørelse Nr. 270 af 16 Juni 1941 af Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, kunne indbringes for disse Til Vejledning ved Kommissionernes Afgørelse med Hensyn til Fordelingen af Sæbemærker skal oplyses, at der til Vask af 1 kg Tøj maa regnes at medgaa 20 g Sæbespaaner eller et forholdsmæssigt Kvantum af andre Vaske-midler.

9. Kommunalbestyrelsens Opbevaring af Kortene.

Man skal fremhæve Rationeringskortenes overordentlige store Betydning, herunder at visse af Kortene har direkte økonomisk Værdi. Det paahviler Kommunalbestyrelsen at drage Omsorg for, at Beholdningen af Rationeringskort (Mærker, Rabat- og Købekort) oppebares omhyggeligt under Laas og Lukke eller under tilbørligt Tilsyn, saaledes at ulovlige Dispositioner over Kortene undgaas. Det fremhæves, at enhver Forsendelse af Rationeringskort m. v. i Henhold til Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940 om Opbevaring af Rationeringskort (-mærker), Indkøbskort m. v. skal ske som anbefalet Forsendelse, eller hvis Forsendelsen sker med Banen, som Fragtgods, Ilgods eller Ekspresgods. Man henviser samtidig til Handelsministeriets Cirkulære af 26. Ja-

7 Sept. *nuar 1942, hvori man bl. a. har indskærpet det nødvendige i,*
Nr. 275. *at Kommunalbestyrelsen træffer Sikkerhedsforanstaltninger mod Tyveri af Rationeringskort m. v.*

Med Hensyn til Sikkerhedsforanstaltninger, der bør foretages paa de Dage, hvor Udleveringen af Rationeringskortene finder Sted, fremhæver man, at der fra Kommunalbestyrelsens Side bør være fornøden Kontrol og Tilsyn i selve Udleveringslokalet, og at Udleveringen for at hindre, at Uregelmæssigheder finder Sted, bør forstaas af betroet Medhjælp, der er de kommunale Myndigheder bekendt, og at det vil være hensigtsmæssigt, at der ved hver enkelt Udlevering deltager 2 Personer, saaledes at den enkelte Ekspedition kan afkontrolleres umiddelbart forinden Udleveringen.

10. Kontrol og Revision.

Uddelingen af Rationeringskort m. v. maa finde Sted i nøje Overensstemmelse med Folkeregisterets Udvisende og efter fornøden Afkontrollering med Skattelister eller lignende, ligesom Rationeringsregnskabet maa føres saaledes, at det til enhver Tid kan godtgøres nøjagtigt, i hvilket Omfang Rationeringskort m. v. er udleveret. De ved Udleveringen modtagne Taloner skal af Kommunalbestyrelsen opbevares mindst $\frac{1}{2}$ Aar. Kommunalbestyrelser, der samtidig med Aflevering af Taloner kræver Kvittering for de udleverede Mærkers Modtagelse, vil dog kunne nøjes med at opbevare disse Kvitteringer.

Man fremhæver, at Udleveringen af Rationeringskortene finder Sted *paa Kommunalbestyrelsens Ansvar, og at det paafinder Sted paa Kommunalbestyrelsens Ansvar*, og at det paa hviler Kommunalbestyrelsen efter de stedfundne periodiske Udleveringer at foretage en indgaaende Revision af Udleveringerne, for at man derigennem kan forvise sig om, at Udlevering kun har fundet Sted til Personer, der i Henhold til de fastsatte Regler er berettiget til at modtage Rationeringskort. Revisionen bør foretages af Personer, der iøvrigt ikke har med Udleveringen af Rationeringskort at gøre. Saafremt der ved Revisionen maatte opdages Uregelmæssigheder ved Udleveringen, vil der omgaaende være at foretage Anmel-

delse til Politiet samt at afgive Indberetning til Direktoratet for Vareforsyning. 7 Sept.
Nr. 275.

Det tilføjes, at man fra Direktoratet for Vareforsynings Side er rede til — eventuelt ved Rejseinspektører eller paa anden lignende Maade — at yde Bistand ved Tilrettelæggelsen af Revisionen, og man anmoder Kommunalbestyrelsen om, saafremt saadan Bistand maatte ønskes, at ville fremsætte Anmodning herom overfor Direktoratet for Vareforsyning.

Opmærksomheden henledes paa, at Kommunalbestyrelserne alene er berettiget til at udlevere Rationeringskort m. v. indenfor de i nærværende Cirkulære angivne Rammer, og at eventuelle Andragender til Kommunalbestyrelserne om Udlevering af ekstra Rationer ved særlige Lejligheder saaledes ikke vil kunne imødekommes.

11. Indberetning om udleverede Rationeringskort.

Det paahviler Kommunalbestyrelsen til Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret, inden den 10. Januar 1947 at indsende Beretning over Antallet af udleverede Kort og Mærker, særskilt for hver enkelt Art af Rationeringskort (Mærker og Rabatkort). Samtidig vil Restbeholdninger af Kort samt afklippede Mærker være at indsende til Fordelingskontoret. Opmærksomheden henledes paa, at Forsendelserne til Direktoratet bør være omhyggeligt emballerede. Forsendelser af større Omfang bør saavidt muligt ske i forsvarligt lukkede Trækasser, solide Papkasser eller lignende. Den anvendte Emballage vil, saafremt det ønskes, blive returneret til fortsat Brug.

Indberetningsskemaer vil blive fremsendt fra Direktoratet for Vareforsyning (Fordelingskontoret).

12. Overtrædelser af Rationeringsbestemmelserne.

Man skal anmode Kommunalbestyrelsen om at have Opmærksomheden henvendt paa, om der indenfor Kommunen

7 Sept. *maatte foregaa Overtrædelse af Rationeringsbestemmelserne.*
Nr. 275. *Forsaavidt dette maatte være Tilfældet, skal man anmode om, at Sagen omgaaende overgives til Politiet, idet det er af afgørende Betydning, at Rationeringsbestemmelserne nøje overholdes.*

Nr. 275. Min.-Tid. A. 562—571.

7 Sept. **Indenrigsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser
Nr. 276. *vedr. Kommunernes Skattekrav i Tilfælde, hvor der sker Konfiskation i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945.*

Ved Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946 angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945 er der i § 10 givet nærmere Regler om Kommunernes Krav paa Skat af saadanne Personer, mod hvem der er rejst eller maa antages at ville blive rejst Krav om Konfiskation i Medfør af fornævnte Straffelovstillæg.

Idet man som Bilag til nærværende Cirkulære aftrykker den omhandlede Paragraf, skal man i Tilslutning hertil udtale følgende Vejledning for de skattelignende Myndigheder:

I.

Den Skat, som til og med Skatteaaret 1945—46 er *paa-lignet* de fornævnte Personer, bliver at afkræve disse uden Afkortning, uanset om det ved Straffedom maatte være statureret, at den Indtægt, hvoraf de paagældende er ansat til Skat, eller Dele heraf hidrører fra ulovligt Samarbejde med Besættelsesmagten og derfor vil være at konfiskere til Fordel for Statskassen. I Tilfælde af Skatteyderens Konkurs dækkes Kommunens Skattekrav forlods efter de om Skattekrav gældende Regler. Om Efterbetaling af for lidt erlagt Skat for disse Skatteaar henvises til Afsnit III.

II.

For Skatteaaret 1946—47 bestemmer § 10, Stk. 1 og 2, at saafremt der efter Udgangen af det til Grund for Skatteansættelsen for nævnte Skatteaar liggende Regnskabsaar er

sket eller maa anatages at ville ske Konfiskation i Medfør af fornævnte to Straffelovstillæg, skal Kommuneskatten og de kirkelige Afgifter saavel som Skatten til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond uden Hensyn til Konfiskationskravet paalignes og opkræves paa Grundlag af Skatteyderens fulde Indkomst og Formue. Kommunen er i disse Tilfælde pligtig paa Begæring af Politiet at hensætte samtlige de for nævnte Skatteaar opkrævede og indbetalte Skattebeløb — herunder Kommuneskat — paa en særlig Konto hos Kommunen, hvor de henstaar indtil Straffesagens Afslutning, jfr. herom nærmere Skattedepartementets Cirkulære af 7. September 1946.

7 Sept.
Nr. 276.

Hvis Straffesagen afsluttes med fældende Dom, saaledes at der sker Konfiskation af Indtægt hidrørende fra det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar, anvendes de for dette Aar *betalte* Skattebeløb i det Omfang, hvori de hidrører fra den ved Dommen konfiskerede ulovlige Indtægt, til Afskrivning paa det samlede Konfiskationsbeløb. De fra den konfiskerede Indtægt hidrørende Skattebeløb, som paa Dommens Tidspunkt maatte være paalignet vedkommende Skatteyder, men som *endnu ikke er betalt*, skal uanset Forfaldstiden straks opkræves og paa samme Maade som de allerede forfaldne og betalte Skatter anvendes til Afskrivning paa Konfiskationsbeløbet. De sidstnævnte Skattebeløb dækkes forlods i Tilfælde af Konkurs efter de om Skattekravgældende Regler, og det udloddede Beløb afskrives ogsaa i dette Tilfælde paa Konfiskationskravet.

De Beløb, der opkræves som Skat, men som anvendes til Afskrivning paa Konfiskationskravet, kan ikke ved senere Indkomstansættelser fradrages som erlagt Skat, hvorimod den muligt overskydende Del af de betalte Skatter paa sædvanlig Maade kan fradrages ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst i det Regnskabsaar, i hvilket Beløbet afkræves domfældte.

Den Del af Skattebeløbet, der svarer til den ulovlige Indtægt, beregnes som Forskellen mellem Skatten af den samlede Indtægt og Skatten af den lovlige Indtægt.

7 Sept.
Nr. 276.

III.

Hvad særlig angaar Kommunens Krav paa Efterbetaling af for lidt erlagt Skat med eventuelt Bødetillæg bemærkes, at saafremt det under Behandlingen af en saadan Efterbetalingssag oplyses, at der er rejst eller kan ventes at ville blive rejst Straffesag, hvorunder der kan blive Spørgsmaal om Konfiskation af ulovlig Indtægt, skal Afgørelsen i Efterbetalingssagen stilles i Bero, indtil Straffesagen er afsluttet. Afsluttes Straffesagen med fældende Dom, hvorved der sker Konfiskation af saadan Indtægt, kan der ikke paalægges Efterbetaling af Skat og Skattebøder af den konfiskerede Indtægt, hvorimod der, hvis Domfældte i det paagældende Regnskabsaar ud over den konfiskerede ulovlige Indtægt tillige har haft lovlig Indtægt, der har været unddraget Beskatning, kan paalægges Efterbetaling og Skattebøder af denne Indtægt paa sædvanlig Maade. Ved Afgørelsen af, hvilken Del af Indtægten, der har været unddraget Beskatning, anses det, saafremt andet ikke fremgaar af de foreliggende Oplysninger eller paa anden Maade godtgøres, i første Række at være de ulovligt indvundne Indtægter, der har været unddraget Beskatning. En Sag om Efterbetaling anses afgjort, naar Skattedepartementets Godkendelse af Skatteyderens Efterbetalings- og Bødetilbud eller eventuelt Dom i Sagen foreligger.

IV.

Omberegning af paalignede Skattebeløb saavel som af Efterbetalinger i allerede afgjorte Efterbetalingssager kan ikke finde Sted under Paaberaabelse af, at en Del af de Indtægter, hvoraf Skat er eller skal svares, er konfiskeret i Henhold til fornævnte to Straffelovstillæg.

V.

Om Afregning af de Skattebeløb, der vedrører Statskassen og den fælleskommunale Udligningsfond, henvises til Skattedepartementets forannævnte Cirkulære af 7. September 1946.

Skattedep.s Cirk. til Kommunalbestyrelserne, Amtstuerne og de skattelignende Myndigheder. 7 Sept. Nr. 277.

Ved Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946 angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovtillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og 406 af 28. August 1945 er der i § 10 givet nærmere Regler vedrørende Opkrævningen af Skatter, der for Skatteaaret 1946—47 er paalignet saadanne Personer, mod hvem der er rejst eller maa antages at ville blive rejst Krav om Konfiskation i Medfør af fornævnte Straffelovtillæg.

I denne Anledning skal Skattedepartementet efter Forhandling med Justitsministeriet og Iste Hovedrevisorat meddele følgende:

A.

Kommunen vil fra Politiet modtage en Begæring om at samtlige de for Skatteaaret 1946—47 paalignede Skattebeløb, indtil Dommen er faldet, skal hensættes paa en særlig Konto hos Kommunen, efterhaanden som de indgaar; Genpart af Begæringen vil af Politiet blive tilstillet Amtstuen. Saafremt en saadan Begæring allerede er fremsendt af Politiet til Kommunen, vil der fra Politiet tilgaa Amtstuen Meddelelse herom.

De opkrævede og indbetalte Skattebeløb skal herefter hensættes paa en særlig Konto, hvorhos Skatterne iøvrigt ved Forfaldstid maa opkræves *paa sædvanlig Maade* og indsættes paa den særlige Konto, efterhaanden som de indgaar. Saafremt Skattebeløbene ikke indgaar, aa dem ikke føres til Afgang paa Grund af Uerholdelighed eller eftergives, før endelig Dom er faldet, og det er konstateret, hvor stor en Del af Skatten der falder paa den ulovlige Indtægt. Forinden dette er sket, er Kommunen ikke pligtig at indbetale Skatten til Amtstuen.

Ved Afregningen med Amtstuerne maa der paa Anmeldelserne og Opgørelserne som en ny Rubrik (for Statsskattens Vedkommende efter Rubrik 27 o. s. v.) anføres de Beløb, der efter foranstaaende ikke skal indbetales til Amtstuen,

7 Sept. hvorhos Beløbet paa en Fortegnelse, der vedlægges Anmel-
Nr. 277. delsen, nærmere maa specificeres paa de omhandlede Skatte-
ydere. For de Beløb, der saaledes ikke indbetales af Kom-
munen til Amtstuen, maa Kommunen ikke indeholde Op-
krævningsvederlag. (Dette Vederlag gives først ved den ende-
lige Afregning). Følgelig maa det i den nye Rubrik opførte
Beløb fradrages i det Saldobeløb, hvorefter Optræknings-
vederlaget ellers skulde erlægges. Ved Opgørelsen af Op-
krævningsvederlaget for de Skattebeløb, der indbetales til
Amtstuen, gaas der frem paa sædvanlig Maade, saaledes at
Hensættelserne ikke fradrages ved Afgørelsen af, om der
skal tages 1 pCt. eller 2 eller 3 Kr. pr. Skatteyder.

B.

Naar endelig Dom er faldet i den mod den paagældende
Skatteyder rejste Sag, vil der fra Politiet blive tilsendt
vedkommende Skatteraad og Amtstue en Udskrift af
Dommen.

1) Hvis Sagen herefter er afsluttet med *fældende* Dom,
hvorved der sker Konfiskation helt eller delvis af Indtægt
hidrørende fra det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret
1946—47 liggende Regnskabsaar, ændrer Skatteraadet (uden
særlig Bemyndigelse fra Statens Ligningsdirektorat) den paa-
gældende Skatteydere Ansættelse til Statsskat og fælleskom-
munal Skat for Skatteaaret 1946—47 saaledes, at der ved
Ansættelsen bortses fra den ulovlige Fortjeneste, hvorhos
Skatteraadet beregner Skatten paa sædvanlig Maade af den
saaledes ændrede Ansættelse. Saafremt det ikke af Dommen
fremgaar, hvor stor en Del af de samlede Konfiskationsbeløb
der vedrører det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret
1946—47 liggende Regnskabsaar, maa Skatteraadet paa an-
den Maade — eventuelt ved Henvendelse til Politiet — søge
dette oplyst. Kan Oplysning herom ikke fremskaffes, maa
der finde en forholdsmæssig Fordeling af Konfiskations-
beløbet Sted over den Periode, Konfiskationen vedrører.

Skatteraadet giver herefter omgaaende vedkommende Kom- 7 Sept.
mune og Amtstue Underretning om den skete Ændring af Nr. 277.
Ansættelse og Skattebeløb. Det bemærkes, at der kun skal
ske Ændring af Ansættelsen for Skatteaaret 1946—47, ikke
af Ansættelser for tidligere Skatteaar.

Naar Kommunen har modtaget forannævnte Meddelelse
fra Skatteraadet, skal Kommunen straks til Politiet indbe-
tale den Del af Skatten, der svarer til den *ulovlige* Indtægt,
i det Omfang, den indestaar paa den særlige Konto med
Fradrag af en tilsvarende Andel af de Kommunen tilkom-
mende Vederlag for Opkrævning af Statsskat, fælleskommu-
nal Skat og kirkelige Afgifter, hvorhos Kommunen straks
uanset Forfaldstiden hos Skatteyderen skal opkræve de den
konfiskerede Indtægt iøvrigt paalignede endnu ikke betalte
Skattebeløb, der med Fradrag af Opkrævningsvederlag som
ovenfor nævnt derefter uopholdelig skal indbetales til Po-
litiet.

Den Del af Statsskatten og den fælleskommunale Skat
for Skatteaaret 1946—47, der vedrører den *lovlige* Indtægt,
vil, for saavidt den er hensat paa den særlige Konto, være
at indbetale til Amtstuen til den Indbetalingstermin, der
følger umiddelbart efter det Tidspunkt, hvor Kommunen har
faaet forannævnte Meddelelse fra Skatteraadet. Den paa
dette Tidspunkt endnu ikke forfaldne Del af Skatterne paa
den lovlige Indtægt indbetales af Skatteyderen efter de sæd-
vanlige Regler, idet der tilsendes Skatteyderen en ny Skatte-
blanket med de ændrede Skattebeløb.

2) Hvis Sagen afsluttes med *frifindende* Dom, maa
Skatteraadet give vedkommende Kommune Meddelelse her-
om, og de paa den særlige Konto hensatte Skattebeløb vil
herefter være at indbetale til Amtstuen til den Indbetalings-
termin, der følger umiddelbart efter det Tidspunkt, hvor
Kommunen har faaet Underretning fra Skatteraadet. Op-
krævningen og Indbetalingen af de øvrige Skattebeløb fore-
tages efter de sædvanlige Regler.

9 Sept. **Landbrugsmin.s Regler** for Udgifter ved Afvanding-
Nr. 278. kommissionernes Behandling af Sager, der gennemføres i
Henhold til Lov Nr. 599 af 14. November 1940 om Land-
vinding, jfr. Lov Nr. 141 af 30. Marts 1942.

**I. For Sager, der fremtidig godkendes af Landbrugsministeriet,
gælder følgende :**

A. Honorarer.

1. Der ydes i hver enkelt Sag Kommissionen et samlet Honorar, der tillige omfatter eventuelt Sekretærhonorar og Vederlag for almindeligt Kontorarbejde.
2. a. I Almindelighed fastsættes Honorarets Størrelse til Halvdelen af det Honorar, der fremkommer i Henhold til Dansk Ingeniørforenings Regler for raadgivende Ingeniørvirksomhed Takstklasse IX, Afsnit c. Honoraret beregnes i Forhold til Sagens Anlægsudgifter incl. Projekteringsudgifter, men excl. den Tilsynsførendes Honorar m. v. samt Bygge-renter. Udregningen af Honorarets Størrelse efter disse Regler foretages efter Kommissionens Anmodning af den Tilsynsførende og godkendes af Kommissionen. Dersom Honoraret overstiger 2000 Kr., skal Honoraret tillige godkendes af Landbrugsministeriet.
- b. I Sager, hvor Landbrugsministeriet ved Sagens Godkendelse finder, at der foreligger Grunde, der taler for en Fravigelse fra Gennemsnitsreglen, (f. Eks. i Enkeltmandssager, hvor der ikke er Partsfordelings- og Erstatningsspørgsmaal eller Smaasager med vanskelige Arealomdelings-, Partsfordelings-, Erstatnings- og Vedtægtsspørgsmaal), bestemmer Ministeriet ved Godkendelsen, at Honoraret skal fastsættes af Landbrugsministeriet. I saadanne Sager samt i Sager, der efter Godkendelsen er undergaaet Ændringer, saaledes at Omfanget af Kommissionens Arbejde afviger væsentligt fra, hvad der var forudsat ved Sagens Godkendelse og normalt maa paaregnes

i Landvindingssager, indsender Kommissionen motiveret Indstilling til Landbrugsministeriet om et Honorar, hvis Størrelse er beregnet under Hensyntagen til Arbejdets Omfang. 9 Sept. Nr. 278.

3. Honoraret afholdes af Anlægssummen.
4. Honoraret udbetales af den Tilsynsførende til Kommissionens Formand, og denne fordeler Honoraret mellem Kommissionens Medlemmer efter det Arbejde, de enkelte har udført. Saafremt et Medlem er utilfreds med Formandens Afgørelse, kan denne indankes for Landbrugsministeriet, der i saa Fald foretager Fordelingen.

B. Andre Kommissionsudgifter, herunder Diæter m. v.

Andre Kommissionsudgifter, herunder Diæter, Godtgørelse for Fraværelse fra Hjemstedet og for Befordringsudgifter m. v. til Kommissionens Medlemmer, afholdes af Anlægssummen og anvises af den Tilsynsførende efter Begæring af Afvandingskommissionen.

II. For Sager, der allerede er godkendt af Landbrugsministeriet, og som er til Behandling eller vil komme til Behandling ved Kommissionen, gælder følgende :

A. Honorarer.

1. Der ydes i hver enkelt Sag Kommissionen et samlet Honorar, der tillige omfatter eventuelt Sekretærhonorar og Vederlag for almindeligt Kontorarbejde.
2. a. I Almindelighed fastsættes Honorarets Størrelse efter de i I. A. 2. a. anførte Regler. Kommissionen indsender Meddelelse til Landbrugsministeriet om Honorarets Størrelse efter disse Regler og anmoder om Udbetaling.
- b. Saafremt Omfanget af Kommissionens Arbejde i en Sag afviger væsentligt fra, hvad der normalt maa paaregnes i Landvindingssager (jfr. I. A. 2. b.), og Honorarets Fastsættelse efter de under 2. a. nævnte Regler derfor maa skønnes urimelig, indsender Kommissionen motiveret Indstilling til Landbrugsministeriet om et Honorar, hvis Størrelse er fastsat un-

9 Sept.
Nr. 278.

der Hensyntagen til Arbejdets Omfang. Honorarets Størrelse fastsættes af Landbrugsministeriet.

3. Honoraret afholdes i Almindelighed af Statskassen.
4. Honoraret udbetales af Landbrugsministeriet til Kommissionens Formand, som fordeler Beløbet efter de under I. A. 4. anførte Regler.

B. Andre Kommissionsudgifter, herunder Diæter m. v.

Andre Kommissionsudgifter, herunder Diæter, Godtgørelse for Fraværelse fra Hjemstedet og for Befordringsudgifter m. v. til Kommissionens Medlemmer, afholdes som hidtil i Almindelighed af Statskassen, og Regningerne indsendes til Landbrugsministeriet.

III. Sager, hvis Behandling for Kommissionen er afsluttet efter

1. April 1944, og hvori Honorarer til de teknisk sagkyndige Medlemmer er anvist:

1. I saadanne Sager kan der i det Omfang, hvori det findes rimeligt, ydes Kommissionens Formand og landbrugskyndige Medlemmer Honorarer.
2. Kommissionen sender Indstilling til Landbrugsministeriet om Honorarernes Størrelse. I Indstillingen vedrørende den enkelte Sag angives Anlægsudgiftens Størrelse, beregnet efter de i I. A. 2. a. anførte Regler, samt hvilke Honorarer der allerede er udbetalt til de teknisk sagkyndige Medlemmer. Honorarernes Størrelse fastsættes af Landbrugsministeriet.
3. Honorarerne afholdes af Statskassen.
4. Honorarerne udbetales af Landbrugsministeriet.

Nr. 278. Min.-Tid. A. 577—578.

9 Sept.
Nr. 280.

Landbrugsmin.s Cirk. til samtlige kommunale Brændselsudvalg angaaende Udbetaling af Statstilskud til Tørveproduktionen i 1946 samt om Vederlag til Udvalgene for Behandling af Andragender om Statstilskud.

Under Henvisning til § 12, Stk. 3, i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 27. Februar 1946 vedrørende Pro-

duktion af og Handel med Tørv af Produktionen i 1946 skal man meddele, at man samtidig hermed direkte har tilsendt samtlige de Tørveproducenter, der i Henhold til Landbrugsministeriets Cirkulære af 16. April 1946 har indsendt Erklæring I. vedrørende Produktionstilskud i Medfør af Tørvebekendtgørelsens § 12, en Blanket til Brug ved Udbetaling af dette Tilskud samt af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 18. Juni 1946 omhandlede Merproduktionstilskud. 9 Sept.
Nr. 280.

Man beder Udvalgene have Opmærksomheden henvendt paa, at de Tørveproducenter, der ansøger om sidstnævnte Statstilskud, har udfyldt den Del af Erklæringen, der vedrører dette Tilskud.

Udvalgene anmodes om efter Modtagelsen af Ansøgningerne, der skal indleveres til Udvalgene inden 1. Oktober 1946, snarest og i videst muligt Omfang at kontrollere Rigtigheden af Andragernes Oplysninger, eventuelt ved Eftersyn paa Stedet, hvorefter Ansøgningerne med Brændselsudvalgenes Paategninger skal indsendes til Landbrugsministeriets Tørvekontor, Bremerholm 39, København K.

Da det i visse Tilfælde kan være vanskeligt at beregne Størrelsen af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 18. Juni 1946 omhandlede Merproduktionstilskud, skal man anføre følgende Retningslinier for Beregningen af Merproduktionen:

Hensigten med Ydelsen af Merproduktionstilskudet har været den at søge opnaaet en forøget Produktion i de enkelte Moser, uanset hvilke eller hvor mange Producenter, der har arbejdet i Moserne, hvorfor Hovedreglen maa være, at man tager 60 pCt. af den samlede Produktion i 1945 indenfor vedkommende Moseomraade og fordeler den eventuelle Merproduktion i 1946 mellem de enkelte Producenter i Forhold til hver af disses Produktion i 1946.

Iøvrigt maa Afgørelsen af, om en Produktion i 1946 er en ny Produktion eller Fortsættelse af en Produktion fra 1945, bero paa, om Produktionen i 1946 under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder maa anses for at være

9 Sept. en naturlig Fortsættelse af en Produktion fra 1945, og kun
Nr. 280. hvor dette ikke skønnes at være Tilfældet, kan hele Pro-
duktionen i 1946 anerkendes som berettiget til det forøgede
Tilskud. At Tørvemassen ikke er optaget i direkte Fortsæt-
telse af en Grav fra 1945, kan ikke alene bevirke, at hele
Produktionen i 1946 anerkendes som berettiget til Merpro-
duktionstilskud, navnlig saafremt der iøvrigt ved Produk-
tionen er anvendt hovedsagelig samme Læggeplads som i
1945 og samme Af- og Tilkørselsveje til Produktionssteder
m. v., eller hvis Produktionen i 1946 er foregaaet uden Af-
slutning af ny Kontrakt med Moseejeren. Tilsvarende Syns-
punkter maa anlægges, saafremt Tørvemassen i 1946 er op-
taget paa et andet Matr.-Nr. end i 1945.

Tvivlsomme Tilfælde angaaende Beregningen af Mer-
produktionstilskud bør af Brændselsudvalgene forelægges
Landbrugsministeriet til Afgørelse.

Ansøgningerne om Produktionstilskud maa af Udval-
gene indsendes til Landbrugsministeriet inden 15. Novem-
ber 1946.

For hver i Anledning af Ansøgning om Statstilskud af
Udvalgene besigtiget Tørvevirksomhed vil Udvalgene kunne
beregne sig et Vederlag paa 12 Kr., dog at nævnte Vederlag
kun vil kunne beregnes een Gang pr. Andrager, uanset An-
tallet af stedfundne Besigtigelser. Endelig vil de af Udvalgene
afholdte Udgifter til Befordring ved Sagernes Behandling
efter Regning og mod fornøden Dokumentation blive Ud-
valgene refunderet af Landbrugsministeriet.

Specificerede Opgørelser over de Udvalgene herefter til-
kommende Honorarer og Refution med Angivelse af Navn
og Adresse paa de Producenter, hvis Tørvevirksomheder
er besigtiget maa inden den 1. Januar 1947 indsendes til
Landbrugsministeriets Tørvekontor, Bremerholm 39, Kø-
benhavn K. Saafremt Udvalgene har anvendt Automobil
eller andet lejet Befordringsmiddel ved Besigtigelsen, maa
kvitteret Regning for Kørslen være vedlagt Udvalgenes
Opgørelse. — Cyklegodtgørelse ydes med 18 Øre pr. km.

Handelsmin.s Bkg. om Ophævelse af Gyldigheden af visse Rationeringsmærker for Strømper og Sokker. 12 Sept. Nr. 485.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. De paa Købekortet for Mænd som K 3 og K 4 betegnede Mærker, der i Henhold til Handelsministeriets Cirkulærer af 6. September 1945 og 13. December s. A. er sat i Kraft til Køb af Strømper eller Sokker til Herrer (Drenge), ophører at have Gyldighed den 19. September 1946 ved Døgnets Begyndelse. Samtidig ophører Gyldigheden af det paa Købekortet for Kvinder som A 5 betegnede Mærke, der i Overensstemmelse med Reglerne i Handelsministeriets Cirkulære af 13. December 1945 er sat i Kraft til Køb af Damestrømper (Pigestrømper), samt det paa Købekortet for Kvinder som B 2 betegnede Mærke, der i Henhold til Handelsministeriets Cirkulære af 13. December 1945 har været gyldigt til Køb af Damestrømper med Undtagelse af Strømper af eller med Silke eller Kunstsilke, hvis Pris til Forbruger overstiger 3 Kr. 85 Ø.

§ 2. Uanset Bestemmelsen i § 2 vil de paagældende Mærker indtil Udgangen af September Maaned 1946 kunne anvendes ved næringsdrivendes Indkøb af Strømper og Sokker hos Grossist — eventuelt Importør — eller Fabrikant, ligesom Mærkerne indtil 15. Oktober 1946 kan anvendes ved Grossistens Køb af Strømper og Sokker hos Fabrikant.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 19. September 1946.

Nr. 485. Lov-Tid. A. 2045.

Justitsmin.s Cirk. til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre vedr. Meddelelser til de kommunale Skattemyndigheder om Værnemagersager. 12 Sept. Nr. 282.

I Cirkulære Nr. 184 af 26. Juni 1946 angaaende Forvaltning af Værnemagerformuer m. v., Afsnit V, anmodede Justitsministeriet Politikredsene om, at der i Tilslutning

12 Sept. til den ved § 10 i Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946 angaaende
Nr. 282. Administratorer m. v. trufne Ordning vedrørende Opkrævning af Skat for Skatteaaret 1946—47 hos Personer og Selskaber, for hvis Vedkommende der kan blive Spørgsmaal om Konfiskation af Indtægt i Medfør af Straffelovstillæggene af 1. Juni 1945 og 28. August 1945 for Skatteaaret 1946—47, maatte blive draget Omsorg for, at der overfor den skatteopkrævende Kommune blev fremsat Begæring om Hensættelse paa en særlig Konto af Skatter forsaavidt angaar alle saadanne Personer og Selskaber.

Man skal i Tilslutning hertil anmode Politikredsene om, at der, samtidig med at saadan Begæring fremsættes overfor Kommunen, maa blive sendt en Genpart af Begæringen til vedkommende Amtstue. I Tilfælde, hvor saadan Begæring allerede af Politiet er fremsendt til Kommunen, maa der af Politiet tilsendes Amtstuen en Meddelelse herom.

Naar endelig Dom er afsagt mod en Person eller et Selskab, angaaende hvem der er fremsendt Begæring til Kommunen som ovenfor nævnt, skal der af Politiet sendes en Udskrift af Dommen saavel til det paagældende Skatteraad som til Amtstuen.

Det er for Skatteraadenes Beregning af, hvor stor en Del af de i Henhold til Politiets Begæring paa særlig Konto hensatte Beløb der skal anvendes til Afskrivning paa Konfiskationsbeløbet, af den største Betydning, at der er oplyst, hvor stor en Del af den konfiskerede Fortjeneste der er indtjent i det til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar (normalt Kalenderaaret 1945). Paa tilsvarende Maade kan det ved eventuelle Sager om Efterbetaling af for lidt erlagt Skat af Indtægt hidrørende fra tidligere Regnskabsaar, jfr. Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946 § 10, Stk. 5, være af afgørende Betydning, at den ulovlige Indtægts Fordeling ogsaa paa tidligere Regnskabsaar er oplyst. Justitsministeriet anmodede derfor i det ovennævnte Cirkulære af 26. Juni 1946 d'Herrer om at henlede de ved Behandlingen af Værnemager-

sager beskæftigede Revisorers Opmærksomhed paa dette Punkt. 12 Sept.
Nr. 282.

Da det imidlertid er af Betydning, at Indtægtens Fordeling paa de forskellige Regnskabsaar ikke blot fremgaar af Sagens Regnskabsbilag, men tillige finder Udtryk i Dommen, skal man anmode d'Herrer om, at Anklagemyndighedens Syn paa Fortjenestens Fordeling paa de forskellige Regnskabsaar maa blive oplyst overfor Retten — efter Omstændighederne ved at optages i Anklageskriftet — idet det samtidig af Anklagemyndighedens Repræsentant henstilles til Retten, at Fordelingen finder Udtryk i Dommen.

Saafernt det konfiskerede Beløbs Fordeling paa de forskellige Regnskabsaar imidlertid ikke fremgaar af den Skatteraadet og Amtstuen tilsendte Domsudskrift, maa Politiet paa Skattemyndighedernes Begæring være disse behjælpelig med ved Udlaan af Sagens Akter eller paa anden Maade at udfinde den rette Fordeling af den konfiskerede Fortjeneste.

Naar Kommunen har modtaget Udskrift af Dommen, og der ved denne er konfiskeret Indtægt fra det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar, vil Kommunen til Politiet indbetale den Del af de betalte Skattebeløb, der svarer til den konfiskerede Indtægt med Fradrag af det Kommunen tilkommende sædvanlige Vederlag for Opkrævning af Statsskat m. v. Det saaledes til Politiet indbetalte Beløb samt Beløb, der senere maatte blive indbetalt fra Kommunen, som straks efter Dommens Afsigelse opkræver de den konfiskerede Indtægt iøvrigt paalignede, endnu ikke normalt forfaldne Skatter, betragtes som indbetalte af Domfældte til Afskrivning paa Konfiskationskravet.

Det tilføjes, at Justitsministeriet har anmodet de til Behandling af Landsforræderisager m. v. beskikkede Dommere om, at Domsudskrift i de i dette Cirkulære omhandlede Straffesager maa blive udfærdiget i yderligere to Eksemplarer til Brug for Politiet til Oversendelse til vedkommende Skatteraad og Amtstue.

12 Sept. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Politimestre og
Nr. 283. Kommunalbestyrelser vedr Rationeringen af Strømper og
Sokker.

Man skal herved meddele, at der *fra og med den 19 September 1946* at regne er sat yderligere Mærker i Kraft til Køb af Strømper og Sokker i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler:

Det paa *Købekortet for Kvinder* (rød Farve) som A 7 betegnede Mærke har fra og med fornævnte Dato at regne Gyldighed ved Køb af eet Par Damestrømper (Pigestrømper) af enhver Art.

Endvidere har det paa *Købekortet for Kvinder* som B 3 betegnede Mærke fra og med fornævnte Dato at regne Gyldighed ved Køb af *et Par ufashionerede (rundstrikkede) Damestrømper* eller *et Par Pigestrømper*.

Hvert af de paa *Købekortet for Mænd* (blaa Farve) som K 6 og K 7 betegnede Mærker har fra og med samme Dato Gyldighed ved Køb af eet Par Strømper eller Sokker til Herrer (Drenge).

Man henviser iøvrigt til Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 251 af 29. Juli 1944 angaaende midlertidige Bestemmelser om Rationering af Strømper og Sokker og det hertil knyttede Cirkulære af samme Dato, herunder Reglerne om Afstempling af *Købekortet* samtidig med, at Købet i Detailhandelen finder Sted. Ligeledes henleder man Opmærksomheden paa, at der ifølge de nævnte Bestemmelser *ikke paa Købekortet kan købes Strømper, der ikke vil kunne tjene til vedkommende Indehavers personlige Brug.*

Iøvrigt er det fastsat, at *de paa Købekortet for Kvinder (rød Farve) som A 5 og B 2 betegnede Mærker samt de paa Købekortet for Mænd (blaa Farve) som K 3 og K 4 betegnede Mærker ophører at have Gyldighed ved Køb i Detailhandelen den 19. September d. A. ved Døgnets Begyndelse.* De fra Forbrugerne modtagne Mærker kan dog indtil den 30 September d. A. anvendes af Næringsdrivende ved Indkøb af Strømper hos Grossist — eventuelt Importør — eller Fabrikant. Grossister, der indkøber Strømper hos Fabrikant,

kan anvende Mærkerne til saadant Indkøb indtil 15. Oktober d. A. 12 Sept.
Nr. 283.

I Overensstemmelse med Reglerne i Handelsministeriets fornævnte Cirkulære af 29. Juli 1944 skal Importører og Fabrikanter senest den 10. i hver Maaned indsende de Rationeringsmærker, i Henhold til hvilke de i den foregaaende Maaned har solgt Strømper og Sokker, til Direktoratet for Vareforsyning. Den seneste Frist for Indsendelse af Mærkerne A 5, B 2, K 3 og K 4 er saaledes den 10. November d. A.

Herefter vil fra og med den 19. September d. A. at regne følgende Mærker kunne anvendes ved Køb af Strømper og Sokker i Detailhandelen:

I. Købekortet for Kvinder (rød Farve).

A 6 og A 7. Hvert af disse Mærker kan anvendes ved Køb af eet Par Damestrømper (Pigestrømper) af enhver Art.

B 3. Dette Mærke kan anvendes ved Køb af eet Par ufashionerede (rundstrikkede) Damestrømper. Mærket kan for Pigers Vedkommende anvendes ved Køb af Pigestrømper af enhver Art.

II. Købekortet for Mænd (blaa Farve).

K 5, K 6 og K 7. Hvert af disse Mærker kan anvendes ved Køb af eet Par Strømper eller Sokker til Herrer (Drenge).

Sluttelig skal man anmode Kommunalbestyrelsen om at ville foranledige, at der fremtidig ved Udlevering af Købekort til nyfødte og til Personer, der er indrejst fra Udlandet, foretages Fraklipning af Mærkerne A 1, A 2, A 3, A 4, A 5 samt B 1 og B 2 paa Købekortet for Kvinder (Piger) og Mærkerne K 1, K 2, K 3, K 4 samt L 1 paa Købekortet for Mænd (Drenge). I denne Forbindelse henleder man Opmærksomheden paa, at Udlevering af Købekort til Personer, der er indrejst fra Udlandet, kun kan finde Sted, naar de paagældende maa antages at ville tage

12 Sept. varigt Ophold her i Landet, hvortil under alle Omstændig-
Nr. 283. heder udkræves, at de i de sidste 6 Uger har opholdt sig
her i Landet og i dette Tidsrum staaet tilmeldt dansk Folke-
register som fastboende, jfr. herved Handelsministeriets
Cirkulære af 15. April 1944. Forsaaavidt angaar Udlændinge
og statsløse er det yderligere en Betingelse, at de paagæl-
dende har gyldig dansk Opholdstilladelse.

Nr. 283. Min.-Tid. A. 586—587.

13 Sept. **Socialmin.s Cirk.** til samtlige Amtmænd og By-
Nr. 284. raad, de kommunale Beskæftigelsesudvalg i Købstæderne
samt de offentlige Arbejdsanvisningskontorer ang. Indberet-
ning om Beskæftigelsessituationen i Vinterhalvaaret 1946
—47.

Ved Cirkulære af 26. August 1942, jfr. Cirkulære af
10. August 1945, og senest Ministeriets Meddelelse af
11. Marts 1946 er det bl. a. paalagt Beskæftigelsesudvalgene
at foretage Indberetning til Arbejds- og Socialministeriets
Beskæftigelsescentral om de af Udvalgene for hvert Halvaar
fastlagte Beskæftigelsesplaner. Disse Indberetninger er
hidtil sket paa Skemaer, der herfra er blevet tilsendt
Amterne og Købstadkommunerne.

Da Ledigheden imidlertid, saaledes som Forholdene
har udviklet sig, i det store og hele ikke i den nærmeste
Tid kan antages at ville frembyde særlige Vanskeligheder,
har man for det kommende Halvaar ment at kunne und-
være udførlige Indberetninger paa særlige Skemaer.

Man skal i Stedet anmode *Amterne* om fra Beskæf-
tigelsesudvalgene i Landkommunerne at ville indhente
følgende Oplysninger:

1. Den forventede omtrentlige Ledighed (eventuelt fordelt
paa de enkelte Maaneder), heraf *a.* ufaglærte og *b.* fag-
lærte (med Angivelse af de vigtigste Fag).
2. Den forventede Mangel paa Arbejdskraft (eventuelt
fordelt paa de enkelte Maaneder), heraf *a.* ufaglærte
og *b.* faglærte (med Angivelse af de vigtigste Fag).

Efter Modtagelsen af Udvalgenes Oplysninger, der maa 13 Sept.
være indsendt til Amtet senest den 5. Oktober 1946, gennem- Nr. 284.
gaar Amtet det modtagne Materiale og indsender derefter
snarest en samlet skematisk Indberetning omfattende alle
Kommunerne i Amtet til Arbejds- og Socialministeriets
Beskæftigelsescentral og vedkommende offentlige Arbejds-
anvisningskontor ledsaget af de Bemærkninger, Amtet
maatte finde Anledning til.

For *Købstædernes* Vedkommende skal man anmode
Beskæftigelsesudvalgene (Byraadene, hvor der ikke findes
Beskæftigelsesudvalg) om at ville indsende tilsvarende Op-
lysninger samt Oplysninger om den kvindelige Arbejdskraft
og en almindelig Bedømmelse af Købstadens Beskæftigelses-
forhold i det kommende Halvaar.

Denne Indberetning skal indsendes direkte til Arbejds-
og Socialministeriets Beskæftigelsescentral inden den 15. Ok-
tober 1946. En Genpart af Indberetningen maa samtidig
tilsendes vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor.

Nr. 284. Min.-Tid. A. 588.

Handelsmin.s Bekg. om Ændring af Bekg. Nr. 481 14 Sept.
af 1. Oktober 1945 om visse Begrænsninger af Lysfor- Nr. 486.
bruget m. v., jfr. Bekg. Nr. 45 af 7. Februar 1946.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.
Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. § 2 i Bekendtgørelse Nr. 481 af 1. Oktober 1945
om visse Begrænsninger af Lysforbruget m. v., jfr. Be-
kendtgørelse Nr. 45 af 7. Februar 1946, affattes saaledes:

»Oplysning af Butiks- og Udstillingsvinduer og lign.,
herunder Udstillings- og Udhængsskabe, er, uanset ved-
kommende Virksomheds Art, alene tilladt i det Tidsrum,
indenfor hvilket Virksomheden holdes aaben.

Bestemmelserne i Stk. 1 finder tilsvarende Anvendelse
paa den Del af vedkommende Forretningslokale, der er
beregnet til at betragtes udefra.«

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 486. Lov-Tid. A. 2046.

14 Sept. **Kirkemin.s Cirk.** til Overtilsynet for de køben-
Nr. 285. havnske Kirker ang. Lov Nr. 417 af 12. Juli 1946 om Folke-
kirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg.

Ved Lov af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg er de hidtil i Henhold til Lov Nr. 143 af 28. April 1931 gældende Bestemmelser paa en Række Punkter ændret og da særlig, forsaavidt angaar selve Lønnings- og Honorarsatserne. De saaledes fastsatte nye Bestemmelser er ifølge Lovens § 37 traadt i Kraft straks ved den nye Lovs Udstedelse, men saaledes, at de i Loven indeholdte Lønningsregler og dermed samhørende Bestemmelser har Virkning fra 1. April 1946 at regne for Tjenestemænd m. fl., der var ansat den nævnte Dato, og fra Ansættelsestidspunktet for Tjenestemænd m. fl., der er ansat efter nævnte Dato.

Af Lovens Bestemmelser skal Ministeriet herved henlede Opmærksomheden paa følgende:

A. Præster.

1) Præsteembederne normeres fremtidig med følgende Lønninger:

16 Embeder som Sognepræst henføres ifølge Lovens § 1 til 1. Lønningsklasse med en Lønning af 8 400 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 600 Kr. indtil 9 600 Kr.

51 Embeder som Sognepræst og residerende Kapellan henføres ifølge Lovens § 2 til 2. Lønningsklasse med en Lønning af 5 340 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 8 700 Kr.

Resten af Embederne som Sognepræst og residerende Kapellan henføres ifølge Lovens § 3 til 3. Lønningsklasse med en Lønning af 4 740 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 6 180 Kr. og derefter hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 8 100 Kr.

Embederne som Kaldskapellan henføres ifølge Lovens § 4 til 4. Lønningsklasse med en Lønning af 4 020 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5 100 Kr.

Antallet af Embeder i 1. Lønningsklasse er herefter forøget med 7, medens Antallet af Embeder i 2. Lønningsklasse, der senest udgjorde 52, er nedsat med 1. Den hidtidige 4. Lønningsklasse er bortfaldet.

14 Sept.
Nr. 285.

I Henhold til Lovens § 7 foretages Inddelingen i Lønningsklasser af Kirkeministeriet som hidtil under Hensyn-tagen til Embedernes Omfang og Betydning.

I Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 33 fastsætter Ministeriet ved Oprettelsen af nye Embeder som Sognepræst eller residerende Kapellan, med hvilken af de i §§ 1—3 fastsatte Lønninger Embedet skal normeres.

2) Som hidtil kan der paa Grund af særlige Forhold, f. Eks. Arbejdets Omfang eller Sygdomstilfælde, af Ministeriet midlertidigt ansættes Hjælpepræster til Hjælp ved Betjeningen af et fast Embede. Ifølge de ved Lovens § 5 ændrede Bestemmelser kan der nu efter Ministeriets nærmere Bestemmelse tillægges saadanne Hjælpepræster et Honorar paa indtil 2 700 Kr. aarlig med Tillæg af Sted-tillæg og Reguleringstillæg uden noget Fradrag. Efter 3 Aars Tjeneste som Hjælpepræst kan der ske Forhøjelse af Grundbeløbet til 3 000 Kr.

Under Hensyn til den stærkt forøgede Udgift, der herefter vil være forbundet med Udredelsen af Lønnen til en midlertidig Hjælpepræst, maa det forventes, at der ved fremtidige Ansøgninger om Ansættelse af Hjælpepræster vil blive vist noget større Tilbageholdenhed end hidtil, og at det, naar Spørgsmaalet om Forlængelse af en tidligere Ansættelse kommer til at foreligge, maa underkastes nærmere Overvejelse, om det kan anses for at være forsvarligt at fortsætte en saadan Ordning.

3) Det Provsterne tillagte pensionsgivende Løntillæg, der hidtil har udgjort 1 200 Kr. aarlig i København og 900 Kr. aarlig paa Frederiksberg, er ved Bestemmelsen i Lovens § 6, Stk. 1, forhøjet til 1 500 Kr. aarlig saavel i København som paa Frederiksberg, for Provsten i Nørre Provsti dog til 1 800 Kr. aarlig.

14 Sept.
Nr. 285.

4) Ifølge § 8 kræves der 14 Aars Eksamensalder for at blive lønnet i 1. Lønningsklasse, dog at der for teologiske Kandidater, der har den teologiske Doktorgrad ved Københavns eller Aarhus Universitet, kun kræves 10 Aars Eksamensalder, jfr. herved § 14, Stk. 2, i Lov om Folkekirken Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 12. Juli 1946.

5) Med Hensyn til Beregningen af Lønningsanciennetet ved første Udnævnelse til et fast Præsteembede og ved Forflyttelse til andet Embede finder ifølge Lovens § 9 de i Lov om Folkekirken Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 12. Juli 1946 § 15 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Disse Regler, der har ændret de hidtidige paa enkelte Punkter, er saalydende:

»1) Naar en Præsts Tjenestealder skal fastsættes i Anledning af hans første Udnævnelse til et fast Præsteembede, regnes hans Tjenestealder, saafremt Udnævnelser sker efter den 1. i en Maaned, fra den 1. i den paafølgende Maaned, dog saaledes, at han, forsaavidt han ansættes i et Embede, der lønnes i 3. eller 4. Lønningsklasse, kan medtage Tjenestealder efter de i nærværende Paragrafs Stk. 2 givne Regler. Finder den første Ansættelse Sted i et Embede, der lønnes i 1. eller 2. Lønningsklasse, kommer den paagældende, jfr. dog § 14, straks paa det Løntrin, i vedkommende Lønningsklasse, der er nærmest højere end den Lønning, han vilde have oppebaaret ved at blive ansat i et Embede, der lønnes i 3. Lønningsklasse.

2) Præster i ikke-pensionsgivende Præsteembeder i eller udenfor Riget, medtager deres fulde Tjenestetid, naar de til den paagældende Gerning har modtaget kongelig Stadfæstelse eller er præsteviet i den danske Folkekirke. Beregningen af Tjenestealder begynder at løbe fra den kongelige Resolutions Dato eller, saafremt den paagældende ikke tidligere er blevet præsteviet, fra Præstevielsen.

3) Den i Stk. 2 indeholdte Bestemmelse finder ogsaa Anvendelse paa Lærere under det teologiske Fakultet i

København eller Aarhus saavel som paa Mænd, der er eller bliver beskikket til Præster i Folkekirken i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken §§ 1—3 og de nye Regler, som maatte blive givet om Adgang til Embeder i Folkekirken, saaledes at Beregningen af Tjenestealderen begynder at løbe fra Præstevielsen eller for Missionærer fra Missions-tjenestens Begyndelse, efter at vedkommende har bestaaet Prøven i Missionsmarkens Sprog.

14 Sept.
Nr. 285.

4) Den, der som Hovedvirksomhed har haft fast Ansettelse af sammenhængende Varighed af mindst 1 Aar enten ved frie kirkelige Institutioner, hvis Betydning for Folkekirken i det hele eller for dens Gerning paa det enkelte Sted af Kirkeministeren med Tilslutning fra Biskoppen i det Stift, hvor paagældende Institution har sit Sæde, er anerkendt som væsentlig, eller i enkelte Menigheder, naar Arbejdet er af en saadan Art, at det af Ministeren med vedkommende Biskops Tilslutning anerkendes for at maatte væsentlig sidestilles med Arbejdet indenfor nævnte Institutioner, kan der tillægges en Tjenestealder, der beregnes saaledes:

1. For Præster, der fra pensionsberettigende Præsteembede er overgaaet i fri kirkelig Virksomhed, medregnes den fulde Tjenestetid i denne indtil 9 Aar, derefter halv Tjenestetid.
2. Tilsvarende gælder for Præster, der fra ikke pensionsberettigende Embede er overgaaet i fri kirkelig Virksomhed, og for teologiske Kandidater.

5) Fra Lærervirksomhed ved Universitetet under andre Fakulteter end det teologiske, Statsseminarier, anerkendte Privatseminarier, offentlig og private Skoler, Højskoler, Missionsskoler og lign. samt fra Lærervirksomhed ved Blindeinstitutter, Døvstummeanstalter, Aandssvageanstalter, Straffeanstalter, Opdragelsesanstalter og Børnehjem kan teologiske Kandidater medtage Tjenestealder efter de i Stk. 4 Nr. 2 fastsatte Regler, naar Ministeren med Biskop-

14 Sept. pens Tilslutning anerkender denne Virksomhed som havende
Nr. 285. en saadan Karakter, at den kan anses som en Forberedelse til Præstegerning, og forsaavidt den har haft en sammenhængende Varighed af mindst et Aar. Dog skal Virksomhed i Børneskolen have omfattet mindst 24 Timer ugentlig og i den højere Skole mindst 18 Timer ugentlig.

6) For dem, der forinden teologisk Embedseksamen har bestaaet Skolelærereksamen, medregnes den halve Tid af deres Virksomhed som Lærer inden teologisk Embedseksamen.

7) Delvis Virksomhed i Kirkens og Skolens Tjeneste kan der tillægges samme Betydning som udelukkende Virksomhed i en af disse.

8) Ved Beregning af Tjenestealder efter Stk. 4—7, dog med Undtagelse af det i Stk. 4 under 1 nævnte Tilfælde, fradrages altid 2 Aar.

9) Spørgsmaal angaaende Beregningen af den Tjenestealder, der i Henhold til foranstaaende kan tillægges en Præst afgøres endeligt af Kirkeministeren.«

Opmærksomheden henledes paa, at der fremtidig for Præster, der fra ikke-pensionsgivende Embede overgaar til fri kirkelig Virksomhed, kan medregnes den fulde Tjenestetid indtil 9 Aar, og at tilsvarende gælder teologiske Kandidater.

Endvidere henledes Opmærksomheden paa, at der ved Beregningen af Tjenestealder efter Stk. 4—7, dog med Undtagelse af det i Stk. 4 under 1 nævnte Tilfælde, altid fradrages 2 Aar.

6) Ved Overgang fra et Præsteembede til et andet indenfor samme eller tilsvarende Lønningsklasse medtages ifølge Bestemmelsen i Lovens § 9, jf. § 16, Stk. 1, i Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg, den i den paagældende Klasse erhvervede Tjenestealder, og det anføres udtrykkeligt, at Lønningsklasserne 1—4 i Loven om Folkekirken Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg i denne Henseende regnes at svare til Lønningsklasserne 1—4 i Loven udenfor København og Frederiksberg.

Der er derhos i nævnte § 16, Stk. 4, ved Siden af den 14 Sept. ogsaa hidtil gældende Bestemmelse om personligt Tillæg Nr. 285. til en Præst, der paa Grund af Helbredshensyn eller anden ham utilregnelig Aarsag overgaar fra et højere lønnet til et lavere lønnet Embede, nu optaget den nye Bestemmelse, at Kirkeministeren, saafremt en Præst ved Overgang fra et Embede i København eller fra Frederiksberg til et Embede i tilsvarende Lønningsklasse efter Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg vil gaa ned i pensionsgivende Indtægt, kan tilstaa den paagældende Forskellen mellem den af ham i det tidligere Embede oppebaarne og i det nye Embede opnaaede pensionsgivende Lønning som et pensionsgivende personligt Tillæg. Udgiften herved udredes af Statskassen. Ministeriet finder Anledning til at bemærke, at Forskellen mellem den pensionsgivende Lønning, henholdsvis i det tidligere og det nye Embede, maa anses som et Maksimumsbeløb, og at det maa afhænge af Forholdene i hvert enkelt Tilfælde, om Ydelsen af et personligt Tillæg findes rimelig. Under Hensyn til, at Udgiften skal udredes gennem Bevilling paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, vil der, forinden Afgørelse træffes, blive forhandlet med Finansministeriet om de Andragender, der maatte indkomme om personlige Tillæg i Henhold til for nævnte Bestemmelse.

7) Til Hjælp til Bestridelse af tjenstlige Udgifter tillægges der i Henhold til Lovens § 10 hver af de fast ansatte Præster i København og paa Frederiksberg en Godtgørelse paa 360 Kr. aarlig til Sognepræster og 300 Kr. aarlig til andre Præster.

Der ydes af Statskassen en Godtgørelse til Provsterne for deres Udgifter til Anskaffelse af Protokoller, Papir til Embedsskrivelser m. v. Beløbet fastsættes af Kirkeministeren. — Det er fastsat paa tilsvarende Maade som til Provsterne udenfor København og Frederiksberg.

8) Det hidtidige Forbud mod Modtagelse af Vederlag for Embedshandlinger er blevet noget indskrænket ved Bestemmelsen i Lovens § 28, idet Forbudet nu kun omfatter

14 Sept. Embedshandlinger, der udføres for Beboere indenfor Køben-
Nr. 285. havn og Frederiksberg Kommunerens Grænser.

Bestemmelsen er i Overensstemmelse med et af det kirkepolitiske Udvalg af 1928 fremsat Forslag.

9) Betalinger for Attester efter Kirkebogen udover den første er ved Lovens § 29, jfr. § 34, forhøjet fra 60 Øre til 1 Kr.

10) Til Anskaffelse af Embedsdragt vil der i Henhold til Lovens § 32, jfr. § 20 i Loven om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg, af Lønningsfonden blive ydet et Tilskud i Forhold til en af Kirkeministeriet fastsat Anskaffelsessum. Brugsterminen fastsættes af Kirkeministeriet, og Tilskuddet udgør ved første Anskaffelse $\frac{3}{4}$ af den fastsatte Anskaffelsessum, derefter $\frac{1}{2}$ af denne.

Der vil senere blive udsendt nærmere Meddelelse herom.

11) Forsaavidt angaar Bestemmelserne om Vederlag for Udførelsen af Vakancebetjening, henviser Lovens § 32 til Loven om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. § 62. Bestemmelserne er noget afvigende fra de hidtil gældende, og nævnte § 62, Stk. 2 og Stk. 7, er saalydende:

2) »For saadan Tjeneste kan Kirkeministeren tilstaa Præsten et Vederlag af indtil Halvdelen af Grundlønnen i vedkommende Tidsrum for den Stilling, hvis Besørgelse Præsten har overtaget. Honoraret, der udbetales for det Antal Dage, Tjenesten er udøvet, fastsættes af Kirkeministeriet efter Indstilling af Biskoppen. Deles Betjeningen af et Embede mellem flere Præster, deles Honoraret forholdsmæssigt imellem dem. Endvidere ydes der en passende Befordringsgodtgørelse, der fastsættes under Hensyn til de særlige Forhold.«

7) »Den, som uden at være Tjenestemand konstitueres i en Stilling, faar efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse indtil 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Stilling normerede Grundløn. Hertil kan ydes

de for Stillingens Grundløn ved Lovgivningen fastsatte 14 Sept. særlige Tillæg udenfor den faste Løn, for det almindelige Nr. 285. pensionsgivende Løntillægs Vedkommende med Fradrag af 5 pCt.«

Ministeriet finder Anledning til at fremhæve, at de fornævnte Bestemmelser angiver Maksimumsgrænsen for, hvad der lovligt kan ydes i Vederlag og, at det som hidtil indenfor denne Grænse maa bero paa et Skøn, hvad der efter Forholdene maa anses for et passende Vederlag. Specielt skal man bemærke, at det ved Konstitution i et Embede, der er normeret med Løn i 1. Lønningsklasse, maa være en Forudsætning for Opnaaelse af Maksimumshonoraret, at den paagældende har fornøden Eksamensalder efter § 8.

12) Ifølge Lovens § 32 finder ogsaa § 77 i Lov om Folkekirken Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. Anvendelse paa Præster i København og paa Frederiksberg. Her er optaget følgende ny Bestemmelse om Adgang til i særlige nærmere angivne Tilfælde at meddele en Præst Afsked med Ventepenge og derefter eventuelt Pension:

»1) Dersom en Præst gennem en Aarrække i sin Præstegerning udviser Mangel paa Evne til at varetage sit Embede det paagældende Sted, kan der efter Indstilling af Biskoppen og Provsten meddeles den paagældende Afsked, saaledes at der tillægges ham først Ventepenge og derefter Pension efter de herom gældende Regler.

2) Saadan Afskedigelse afskærer ikke den paagældende fra paany at søge Embede andetsteds.«

B. Kirkebetjente.

13) Ifølge Lovens § 12 lønnes Kordegne saaledes:

I 1. Lønningsklasse med 3 300 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5 100 Kr.

Hertil henføres Halvdelen af Stillingerne.

I 2. Lønningsklasse med 2 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4 500 Kr.

Hertil henføres en Fjerdedel af Stillingerne.

14 Sept.
Nr. 285.

I 3. Lønningsklasse med 2 310 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 300 Kr. indtil 4 110 Kr.

Hertil henføres Resten af Stillingerne.

Der vil herefter for Tiden kunne henføres 37 Kordegne-
stillinger til 1. Lønningsklasse, 19 til 2. Lønningsklasse og
19 til 3. Lønningsklasse.

14) Ifølge Lovens § 13 lønnes Gravere saaledes:

I 1. Lønningsklasse med 2 310 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 330 Kr. indtil 3 300 Kr.

Hertil henføres en Fjerdedel af Stillingerne.

I 2. Lønningsklasse med 2 220 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 180 Kr. indtil 2 760 Kr.

Hertil henføres Halvdelen af Stillingerne.

I 3. Lønningsklasse med 2 100 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 150 Kr. indtil 2 550 Kr.

Hertil henføres Resten af Stillingerne.

Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirkemini-
steriet efter indhentede Erklæringer fra Sognets Menigheds-
raad og Kirkens Overtilsyn samt under Hensyntagen til
Kirkens og Sognets Størrelse.

Der vil for Tiden kunne henføres 20 Graverstillinger til
1. Lønningsklasse, 41 til 2. Lønningsklasse og 22 til 3. Løn-
ningsklasse.

15) For Kantorer og Organister oprettes ifølge Lovens
§ 14 16 Tjenestemandstillinger med følgende Lønning:

I 1. Lønningsklasse 4 800 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 600 Kr. indtil 6 000 Kr.

Hertil henføres Kantor- og Organiststillingen ved Dom-
kirken (Vor Frue Kirke).

I 2. Lønningsklasse 3 900 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 480 Kr. indtil 5 340 Kr.

Hertil henføres 5 Embeder.

I 3. Lønningsklasse 3 120 Kr. aarlig, stigende hvert
3. Aar med 360 Kr. indtil 4 560 Kr.

Hertil henføres 10 Embeder.

Andre Kantor- og Organiststillinger aflønnes med aarlige
Honorarer fra 3 300 Kr. indtil 5 100 Kr. Rent undtagelses-

vis kan Honoraret, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, sættes højere. 14 Sept.
Nr. 285.

16) For Kordegne, Gravere og de Organister, der er Tjenestemænd, gælder ifølge Lovens § 15 Statstjenestemandslovens almindelige Regler om Aspiranttid og Lønning i denne.

Der kan af Kirkeministeriet helt eller delvis dispenseres fra Kravet om Aspiranttid paa Grundlag af forudgaaende Tjeneste i en tilsvarende honorarlønnet Stilling.

Saadan tidligere Tjeneste kan ogsaa medregnes ved Beregning af Tjenestetid til Alderstillæg i den faste Stilling, dog altid med Fradrag af 2 Aar.

Ifølge Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946 § 6, Stk. 5, er første Ansættelse i Tjenestemandsstilling med Grundløn 5 100 Kr. eller derunder betinget af mindst 2 Aars tilfredsstillende Aspiranttjeneste efter det 19. Aar.

Lønnen til Aspiranter, der er fyldt 20 Aar, kan i Henhold til Statstjenestemandslovens § 5 højst andrage 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Tjenestemandsstilling normerede Grundløn. Hertil kan ydes de for Stillingens Grundløn ved Lovgivningen fastsatte særlige Tillæg udenfor den faste Løn, for det almindelige pensionsgivende Løntillægs Vedkommende med Fradrag af 5 pCt.

17) Medens der hidtil har været ydet et Tillæg til de honorarlønnede Organisters Honorar svarende til det Tillæg, der var fastsat i den dagældende Statstjenestemandslovs § 92, Stk. 3, og som senest udgjorde 69 pCt. af Honoraret, er det nu i Lovens § 18 fastsat, at der til nævnte Honorar ydes det sædvanlige Honorartillæg som i Statstjenesten.

Dette Honorartillæg udgør for Tiden 35 pCt. af Honoraret.

18) I Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 19, Stk. 2, kan Organister, der er Tjenestemænd, ikke modtage Betaling for Medvirken ved kirkelige Handlinger, heller ikke paa de Søgnedage, som ikke er Standardddage.

14 Sept.
Nr. 285.

Ved denne Medvirken maa forstaas den Ydelse, Organisten som Organist ved Kirken er pligtig at præstere, derimod ikke særligt Orgelspil eller lignende, for hvilket han saaledes kan modtage Betaling.

19) I Lovens § 20 er det fastsat, at hvis en Kordegn, Graver eller Organist, der er Tjenestemand, oprykkes i en i højere Klasse lønnet Tjenestemandsstilling, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den Løn, han hidtil oppebar, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Denne Regel gælder i alle Tilfælde, hvor en Graver i København eller paa Frederiksberg kommer i en Kordegnestilling sammesteds.

Endvidere bestemmes det, at ved Overgang til en Tjenestemandsstilling som Kordegn, Graver eller Organist i København og paa Frederiksberg fra en Tjenestemandsstilling af en af disse Arter udenfor København eller Frederiksberg gælder tilsvarende Regler som ovenfor anført ved Overgang fra en Tjenestemandsstilling til en anden indenfor København og Frederiksberg.

20) Det Honorar, der kan tillægges de Kormedlemmer, der antages til uden særligt Vederlag at medvirke ved kirkelige Handlinger i samme Omfang som den honorarlønnede Organist, og som hidtil kunde udgøre fra 600 Kr. til 1 200 Kr. aarlig, kan nu i Henhold til Lovens § 17 fastsættes til fra 900 Kr. til 1 800 Kr. aarlig, hvortil ifølge Lovens § 18 ydes det sædvanlige Honorartillæg som i Statstjenesten, for Tiden 35 pCt.

21) Til faste aarlige Honorarer til de øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer (Kirkekoner, øvrige Kormedlemmer, Bælgetrædere m. v.) ydes ligeledes i Henhold til Lovens § 18 det sædvanlige Honorartillæg som i Statstjenesten.

*C. Stedstillæg og Reguleringsstillæg m. m.*14 Sept.
Nr. 285.

22) Der tilkommer ifølge § 21 de efter Loven lønnede Tjenestemænd Stedstillæg, Reguleringsstillæg og almindeligt pensionsgivende Løntillæg i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler eventuelt tillige Børnetillæg i Overensstemmelse med de i Lov om Statens Tjenestemænd givne Regler.

- a) Forsaavidt angaar Reguleringsstillægget skal man hende Opmærksomheden paa at Reglerne om Udredelsen af dette Tillæg til Ægtefæller som begge har Ret til Reguleringsstillæg, er ændret ved Tjenestemandslovens § 93, Stk. 2, der er saalydende:

»Naar samlevende Ægtefæller er berettiget til Reguleringsstillæg fra Staten, udbetales der den af Ægtefællerne, der har den største pensionsgivende Lønning, Reguleringsstillæg efter Reglerne i § 92, Stk. 1 og 2, i Forhold til denne Lønning og den anden Ægtefælle Halvdelen af et i Forhold til dennes pensionsgivende Lønning efter samme Regler beregnet Reguleringsstillæg. Tilsvarende gælder, forsaavidt den ene Ægtefælle er Tjenestemand i eller Pensionist fra Staten og den anden er Tjenestemand i eller Pensionist fra en Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, dersom paagældende Kommune m. v. yder Reguleringsstillæg efter Statens Regler. Saafremt paagældende Kommune m. v. ikke yder Reguleringsstillæg efter Statens Regler, beregnes Reguleringsstillægget fra Staten efter Reglen i Stk. 1.«

Ministeriet skal i alle Tilfælde, hvor denne Bestemmelse maatte komme til Anvendelse, bede Indberetning herom — hvor dette ikke allerede er sket — indsendt hertil af vedkommende Tjenestemand eller Pensionist.

For Tjenestemænd og saadanne Efterladte, der er pensioneret i Henhold til de før 1. April 1946 gældende Regler, findes særlige Bestemmelser, hvormom nærmere Oplysning nedenfor under Pkt. 27.

14 Sept.
Nr. 285.

- b) Bestemmelserne om det almindelige pensionsgivende Tillæg indeholdes i Lov om Statens Tjenestemænd § 99, der er saalydende:

»1) Der ydes enhver af Statens Tjenestemænd et pensionsgivende Løntillæg, der benævnes Almindeligt pensionsgivende Løntillæg. Tillægget udbetales maa-
nedlig og forud sammen med Lønnen.

2) Det almindelige pensionsgivende Løntillæg udbetales med følgende aarlige Beløb:

Grundløn og Alderstillæg.	Alm. pensionsgivende Løntillæg.
under 1 500 Kr.	64 pCt.
fra 1 500— 2 999 Kr.	960 Kr.
- 3 000— 3 999 —	1 080 —
- 4 000— 4 999 —	1 200 —
- 5 000— 5 999 —	1 320 —
- 6 000— 6 999 —	1 440 —
- 7 000— 7 999 —	1 560 —
- 8 000— 8 999 —	1 680 —
- 9 000— 9 999 —	1 800 —
- 10 000—11 999 —	1 920 —
- 12 000 Kr. og derover	2 040 — .«

Som det allerede fremgaar af Betegnelsen medregnes det almindelige pensionsgivende Løntillæg til Pensionsindtægten, hvoraf Pensionen skal beregnes. Ifølge § 11 i Præstelønningsloven fradrages for Tjenestebolig foruden $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen, tillige $\frac{1}{8}$ af det til Grundlønnen knyttede almindelige pensionsgivende Løntillæg.

- c) For Udredelsen af Børnetillæggene gælder Bestemmelserne i Tjenestemandslovens § 97, Stk. 3, hvorefter de Børnetillæg, der i Medfør af § 3 i Lov Nr. 104 af 15. Marts 1945, jfr. Lov af 21. September 1945, er tillagt Tjenestemænd i Finansaaret 1945—46, kun udbetales med $\frac{2}{3}$ (80 Kr. pr. Barn udover 1) i Finansaaret 1946—47 og med $\frac{1}{3}$ (40 Kr. pr. Barn udover 1) i Finansaaret 1947—48. Tillægget kan ikke udbetales for Børn, der

er født efter den 31. Marts 1946. Det bortfalder med Udgangen af den Maaned, hvori det paagældende Barn fylder 18 Aar eller afgaar ved Døden, og ophører i alle Tilfælde den 31. Marts 1948. 14 Sept.
Nr. 285.

D. Pension og Efterindtægt.

23) Der tilkommer de i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg nævnte Tjenestemænd eller disses efterladte Pension og Efterindtægt i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler.

Ministeriet finder herved Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at naar den første Ansættelse som Tjenestemand sker efter det fyldte 40. Aar, giver den ifølge Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946 § 49 ikke Ret til Pension, medmindre dette hjemles paa Normeringslov (eller Finanslov); saafremt Styrelsen vil stille Forslag herom, maa det, forsaavidt Hjemmelen angaar Enkelttilfælde, ske inden Udløbet af det andet Tjenestear.

Da der i Medfør af Bestemmelserne i den ny Præstelønningslov for København og Frederiksberg er adskillige Gravere og Organister, som hidtil har været honorarlønnede, men som nu er blevet Tjenestemænd, og som er blevet det efter det fyldte 40. Aar, vil Ministeriet optage Forhandling med Finansministeriet om, hvorvidt og i hvilket Omfang der vil kunne tillægges disse Pensionsret og eventuelt Pensionsanciennetet af tidligere Tjeneste som honorarlønnet, og da paa hvilke Vilkaar. Meddelelse om Resultatet vil derefter blive fremsendt.

Reglerne for Pension og Efterindtægt er iøvrigt paa forskellige Punkter ændrede ved Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946, og man skal fremhæve følgende ændrede Bestemmelser:

24) Der er i Lov om Statens Tjenestemænd § 50, Stk. 3, optaget en Bestemmelse om Tilbagebetaling af Pensions-

14 Sept. bidrag i Tilfælde af Afsked uden Pension. Herom anføres Nr. 285. i den paagældende Bestemmelse følgende:

»Saafremt en Tjenestemand efter denne Lovs Ikrafttræden afskediges uden Pension, udbetales ved Fratrædelsen de indbetalte Pensionsbidrag med Renter 4 pCt. p. a. af det ved hvert Aars Begyndelse indestaaende Beløb med Tillæg af 2 pCt. af de i Fratrædelsesaaret tilkomne Beløb. — — — — — Genansættelse en Tjenestemand, som ved sin Fratrædelse har faaet udbetalt de under tidligere Ansættelser indbetalte Pensionsbidrag, og faar tidligere Tjenestetid taget i Betragtning ved Pensionsberegning, maa de tilbagebetalte Pensionsbidrag paany indbetales med Renter, beregnet efter foranstaaende Regler.«

25) Pensionsskalaen er forandret saavel forsaavidt angaar Egenpension som Enkepension.

Pensionsskalaen er for Egenpension fastsat i Lov om Statens Tjenestemænd § 54, Stk. 7, der er saalydende:

»Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at

en Pensionsalder

under	4 Aar	giver	$\frac{18}{60}$	af Pensionsindtægten i Pension				
fra	4—7	— —	$\frac{24}{60}$	-	—	-	—	
-	7—10	— —	$\frac{30}{60}$	-	—	-	—	
-	10—12	— —	$\frac{31}{60}$	-	—	-	—	
-	12—14	— —	$\frac{32}{60}$	-	—	-	—	
-	14—16	— —	$\frac{33}{60}$	-	—	-	—	
-	16—18	— —	$\frac{34}{60}$	-	—	-	—	
-	18—20	— —	$\frac{35}{60}$	-	—	-	—	
-	20—22	— —	$\frac{36}{60}$	-	—	-	—	
-	22—24	— —	$\frac{37}{60}$	-	—	-	—	
-	24—25	— —	$\frac{38}{60}$	-	—	-	—	
-	25—26	— —	$\frac{39}{60}$	-	—	-	—	
-	26—27	— —	$\frac{40}{60}$	-	—	-	—	
-	27—28	— —	$\frac{41}{60}$	-	—	-	—	
over	28	— —	$\frac{42}{60}$	-	—	-	—	

Størrelsen af Enkepension fastsættes i Henhold til § 64, der er saalydende: 14 Sept.
Nr. 285.

»¹⁾ Den, der bliver Enke efter en af de i § 49, Stk. 1, nævnte Tjenestemænd, som ved Dødsfaldet endnu var i Tjenesten eller var pensioneret eller oppebar Ventepenge, har med de i § 67 anførte Undtagelser Ret til Pension af samme Kasse som Manden.

²⁾ Enkepensionen udgør:

- a) Naar Manden endnu ikke var pensionsberettiget, $\frac{1}{5}$ af hans Lønningsindtægt, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 51 og 54 beregnes, naar den lægges til Grund for Egenpension.
- b) Naar Manden var pensionsberettiget, og hans Pensionsalder udgjorde:

indtil 7 Aar	$\frac{16}{60}$	af hans Pensionsindtægt		
fra 7—12 —	$\frac{18}{60}$	- —	—	—
- 12—16 —	$\frac{19}{60}$	- —	—	—
- 16—20 —	$\frac{20}{60}$	- —	—	—
- 20—24 —	$\frac{21}{60}$	- —	—	—
- 24—26 —	$\frac{22}{60}$	- —	—	—
- 26—28 —	$\frac{23}{60}$	- —	—	—
over 28 —	$\frac{24}{60}$	- —	—	—

- c) I Tilfælde, hvor Manden er omkommet ved Udførelsen af sin Tjeneste eller afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten eller har været pensioneret af saadan Aarsag (jfr. herved § 57, Stk. 5 og 6), $\frac{24}{60}$ af den i § 57, Stk. 4, nævnte Lønningsindtægt.

³⁾ Det er dog en Betingelse for at opnaa:

$\frac{21}{60}$ i Enkepens., at Ægtesk. har best. i mindst 10 Aar	
$\frac{22}{60}$ - — - — - — - — 15 —	
$\frac{23}{60}$ - — - — - — - — 20 —	
$\frac{24}{60}$ - — - — - — - — 25 —«	

Endvidere er det i § 65 bestemt, at Enkepensionen i det mindste skal udgøre 700 Kr. aarlig, forsaavidt den ikke

14 Sept. derved bliver større end Halvdelen af den Lønningsindtægt, Nr. 285. som Manden sidst oppebar. Er dette Tilfældet, bliver Enkepensionen at fastsætte lig med nævnte Halvdel.

26) Reglerne om Børnepension er ligeledes ændrede, idet Beløbene er forhøjet, saaledes at der ydes 240 Kr. aarlig til 1 Barn og 180 Kr. for hvert Barn derudover, hvorhos der nu gælder de samme Regler for Børnetillæg til mandlige Pensionister som for Enker. Der er derhos nu Hjemmel til i visse Tilfælde at yde de omhandlede Børnetillæg udover Barnets 18. Aar. Bestemmelsen herom er saalydende: »Den nævnte Aldersgrænse kan dog med Finansministerens Godkendelse i det enkelte Tilfælde forhøjes indtil det 24. Aar, naar Forsørgelsen fortsættes til Gennemførelse af en offentlig godkendt Uddannelse, og Forholdene iøvrigt i særlig Grad taler for en Dispensation.«

Til forældreløse Børn ydes der en Pension af 330 Kr. aarlig indtil det 18. Aar. Men ogsaa i dette Tilfælde kan Aldersgrænsen forhøjes som foran anført indtil det 24. Aar.

27) For Pensionister efter tidligere Bestemmelse gælder ifølge § 992, Stk. 1, i Lov om Statens Tjenestemænd følgende Overgangsbestemmelser:

»Til Personer, der oppebærer Pension eller Ventepenge i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919, Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931, Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918, Lov Nr. 351 af 7. August 1922 og Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, ydes i Finansaaret 1946—47 under de i § 91, Stk. 1—4 i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 fastsatte Betingelser, idet dog Pensionen (Ventepengene) med eventuelt personligt Tillæg træder i Stedet for Grundløn, Alderstillæg m. v., og Reguleringstillæg for de i for nævnte Lov af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede træder i Stedet for Dyrtids- og Konjunkturtillæg, følgende aarlige Beløb:

Pension m. m.	Gifte Mænd og dermed ligestillede	Andre Pensionister over 40 Aar	Alle øvrige Pensionister	14 Sept. Nr. 285.
Under 1 500 Kr. .	189 pCt.	139 pCt.	124 pCt.	
1 500— 1 799 Kr.	2 880 Kr.	2 112 Kr.	1 880 Kr.	
1 800— 2 999 —	2 964 —	2 168 —	1 924 —	
3 000— 4 499 —	3 000 —	2 192 —	1 936 —	
4 500— 5 999 —	3 300 —	2 416 —	2 144 —	
6 000— 7 499 —	3 348 —	2 448 —	2 160 —	
7 500— 8 999 —	3 648 —	2 672 —	2 368 —	
9 000—10 499 —	3 960 —	2 904 —	2 580 —	
10 500 Kr. og der- over	4 284 —	3 144 —	2 796 —	«

Disse Pensionister faar Børnepension og erholder Børnetillæg efter de hidtil gældende Regler, jfr. Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946 § 70 og § 97.

28) Endvidere gælder følgende i Tjenestemandslovens § 71, Stk. 2 og 3 indeholdte Overgangsbestemmelser:

»²) De Tjenestemænd, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden havde opnaaet Pensionsret i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919, Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 eller Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931, bevarer denne Ret. Efter nærværende Lovs Ikrafttræden finder ingen Forøgelse af Pensionskvotienten Sted, før dette kan ske efter nærværende Lovs Regler, og tilsvarende gælder Størrelsen af eventuel Enkepension; *dog kan paagældende Tjenestemænd i Løbet af 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden meddele Styrelsen, at de ønsker sig behandlet efter Pensionsskalaen i vedkommende Lov*, hvorefter Pensionsalderen stadig regnes efter Pensionsbestemmelserne i samme Lov.

³) For Tjenestemænd som inden Forløbet af 3 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag afskediges med Pension, og for Enker efter Tjenestemænd i pensionsberettigende Stilling, som indenfor nævnte Tidsrum afaaar ved Døden, er Pensionsindtægten Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr§ 51 (forholdsviis beregnet for et Aar), som

14 Sept. Tjenestemanden har oppebaaret siden Lovens Ikrafttræden eller, hvis Pensionsalderen først kan regnes fra et senere Tidspunkt, jfr. § 54, Stk. 2, i Tiden efter dette Tidspunkt.«

29) For Kirkebetjente, der er honorarlønnede, aabnes der ved Lovens § 24, Stk. 2, jfr. Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg § 43 Adgang til en Pensionsordning. Cirkulære herom vil senere blive udsendt.

E. Andre Bestemmelser.

30) Reglerne om Udbetaling af Lønning under Suspension er ifølge § 32, jfr. § 61 i Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg, ændret saaledes, at der fremtidig udbetales $\frac{2}{3}$ af Lønningen med Tillæg under Suspensionen, og mere detaillerede Regler end hidtil om Udbetalingen og Opgørelsen efter Suspensionens Ophør er givet ved den paagældende Bestemmelse.

31) Endvidere er Bestemmelsen om Lønningsforskud og Forskrivning paa Løn ændret paa forskellige Punkter til Dels i Overensstemmelse med den Praksis, der allerede tidligere har udviklet sig paa Grundlag af de hidtidige Bestemmelser. De paagældende Bestemmelser findes i Lovens § 32, jfr. §§ 72 og 73 i Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg, der er saalydende:

§ 72.

»¹⁾ Tjenestemænd kan under særlige og paatrængende Omstændigheder opnaa et Forskud af Statskassen paa indtil $\frac{1}{2}$ Aars Løn, dog højst 3 000 Kr., uden Sikkerhedsstillelse. I Rente betales ved Udgangen af hvert Aars Juni og December Maaned 2 pCt. af det paa vedkommende Tidspunkt resterende Beløb. Forskuddet afdrages senest i Løbet af 6 Aar med lige store maanedlige Afdrag. Det er en Betingelse for at opnaa et saadant Forskud, jfr. dog Stk. 3, at Andrageren har været fast ansat i Tjenestemandsstilling i mindst et Aar, dog kan der i ganske særlige Tilfælde gøres Undtagelse fra denne Regel. Den, der har faaet et Lønningsforskud, kan ikke faa noget nyt Forskud før end 2 Aar

efter, at det ældre er afbetalt. Renter og Afdrag, der i Forbindelse med eventuelle Forskrivninger ikke maa overstige den i § 73 og nævnte 23 pCt.s Grænse, tilbageholdes i Lønningen, saaledes at Stiftsøvrigheden foretager Afregning med Statskassen. 14 Sept. Nr. 285.

2) Renter og Afdrag kan tillige indeholdes i den Tjenestemanden eller hans efterlevende Enke tillagte Pension. Saafremt en Tjenestemand er afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst under Tjenestens Udførelse, bortfalder dog ved Udløbet af Efterindtægtsperioden Enkens Pligt til at tilbagebetale resterende Forskudsbeløb. Dersom Forholdene i særlig Grad taler derfor, kan Enken helt eller delvis fritages for Tilbagebetaling af Restgælden. Afskediges Tjenestemanden uden Pension, eller dør han uden at efterlade sig Enke, der har Ret til Pension, er Restgælden uanset de fastsatte Afdragsvilkaar forfalden til Betaling.

3) Naar en Præst ved sin første Udnævnelse overtager et med Avling forbundet Embede, kan Forskuddet ydes af samme Størrelse og paa samme Betingelser.

4) Med Hensyn til de ved denne Lovs Ikrafttræden bevilgede Forskud forholdes efter de hidtil gældende Bestemmelser.«

§ 73.

»1) Tjenestemænd kan efter nærmere af Kirkeministeren fastsatte Regler give Forskrivninger paa deres Løn, men saadanne Forskrivninger har alene Retskraft, naar de gives til Laanefond eller Pengeinstitutter, som af Ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem, og de maa i Forbindelse med eventuelle Renter og Afdrag paa Lønningsforskud, jfr. § 72, Stk. 1, ikke indeholde Forpligtelse til Afdrag af mere end 25 pCt. af de Lønningsbeløb, som ved Laanets Stiftelse udbetales til Tjenestemanden.

2) Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til Forskrivninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

3) Med Hensyn til de ved denne Lovs Ikrafttræden gældende Forskrivninger forholdes efter de hidtil gældende Regler.«

14 Sept.
Nr. 285. **32)** Med Hensyn til Flyttegodtgørelse bemærkes, at den hidtidige Bestemmelse om, at saadan Godtgørelse ikke kunde ydes ved Forflyttelse indenfor København og Frederiksberg medmindre Forflyttelsen medfører Indflytning i eller Udflytning af en Tjenestebolig er bortfaldet, saaledes at Flyttegodtgørelse i alle Tilfælde kan ydes, naar Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede.

Bestemmelserne om Flyttegodtgørelse findes i Lovens § 32, jfr. § 79 i Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg. Nærmere herom vil blive optaget i et særskilt Cirkulære.

F. Overgangsregler med Hensyn til Lønningsberegning.

33) Ifølge Lovens §§ 35 og 36 bringes følgende Overgangsregler til Anvendelse ved Anvisning af Lønninger ved Lovens Ikrafttræden:

§ 35.

»¹⁾ Ved Beregningen af Alderstillæg for en ved denne Lovs Ikrafttræden ansat Præst, hvis Embede normeres med Løn i 4. Lønningsklasse, lægges den for ham tidligere fastsatte Tjenestealder (Lønningsanciennitet) til Grund. Tilsvarende gælder i de Tilfælde, hvor et Embede ved Lovens Ikrafttræden overføres til 3. Lønningsklasse og tidligere har været henført til 4. Lønningsklasse i Lov Nr. 143 af 28. April 1931. Sker Overgangen fra 3. Lønningsklasse i nævnte Lov til 3. Lønningsklasse i nærværende Lov, kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den af ham sidst oppebaarne Lønning, dog saaledes at der ved 24 Aars Tjenestealder eller derover, beregnet efter de ved første Ansættelse i den tidligere 4. eller 5. Lønningsklasse gældende Regler, tillægges ham Slutløn. Ved Overgang til 2. Lønningsklasse i nærværende Lov fra 3. Lønningsklasse i fornævnte Lov kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den Lønning, han vilde have oppebaaret, saafremt han var overgaaet til 3. Lønningsklasse i nærværende Lov. Ved Overgang fra 2. Lønningsklasse i Loven af 1931 til 2. Lønningsklasse i

nærværende Lov kommer Præsten straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den af ham sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig med Embedets hidtidige Normering vilde være opnaaet en Lønning, der var højere eller lige med hans Lønning efter denne Lov, allerede fra dette Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Tilsvarende gælder ved Overgang til 1. Lønningsklasse.

14 Sept.
Nr. 285.

²⁾ Ved Beregningen af Alderstillæg for en ved denne Lovs Ikrafttræden i Tjenestemandsstilling ansat Kirkebetjent lægges den af ham i Stillingen erhvervede Tjenesteadler til Grund. For de honorarlønnede Gravere, Kantorer og Organister, der overgaar i Tjenestemandsstilling, medregnes deres Anciennitet fra Ansættelsen i Kirkebetjentstillingen ved en Kirke i København eller Frederiksberg.

§ 36.

¹⁾ Saafremt en Præst eller Kirkebetjent ved nærværende Lovs Ikrafttræden gaar ned i pensionsgivende Lønning, naar bortses fra det almindelige pensionsgivende Tillæg, godtgøres Nedgangen ham ved et eller om fornødent flere af de for hans Lønningsklasse fastsatte Alderstillæg, subsidiært ved pensionsgivende personligt Tillæg.

²⁾ Saafremt en Kirkebetjent, der hidtil har været honorarlønnet, ved Omdannelsen af denne Stilling til Tjenestemandsstilling faar mindre i Indtægt, end han hidtil har oppebaaret i fast Honorar med Tillæg, godtgøres Forskellen som et ikke-pensionsgivende Tillæg.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vedlægges til Fordeling blandt Præsterne og Menighedsraadene samt Kordegnene, Graverne og Organisterne.

Nr. 285. Min.-Tid. A. 589—601.

Indenrigsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser om Principperne for Fordeling mellem Kommuner af Beløb hidrørende fra Efterbetaling af for lidt erlagt Kommuneskat og Bøder, fremkommet ved den i Lov Nr. 352

19 Sept.
Nr. 288.

19 Sept. af 22. Juli 1945 omhandlede ekstraordinære Formue-Nr. 288. opgørelse.

For at lette Opgørelsen i det betydelige Antal mindre Sager angaaende Efterbetaling af for lidt betalt Skat m. v., der opstod som Følge af den ekstraordinære Formueopgørelse pr. 23. Juli 1945, henstillede Statens Ligningsdirektorat i Cirkulære af 30. Oktober 1945 til Kommunalbestyrelserne, at disse i de mindre Sager, der behandles efter Reglerne i Cirkulærets Afsnit II. 1. (Tabel A—C), beregnet Efterbetalinger og Skattebøder til Kommunen ved en i Cirkulæret nærmere angivet let haandterlig Fremgangsmaade, hvorved der bl. a. skal regnes med Kommunens gennemsnitlige Ligningsprocent i en Aarrække.

Der er ved Fastsættelsen af disse Regler ikke taget Stilling til, hvorledes Beløbene skal tordeles mellem Kommunerne i Tilfælde, hvor flere Kommuner har Krav paa Efterbetaling og Bøde fra vedkommende Skatteyder. Efter Kommuneskattelovgivningens almindelige Regler maatte Beregningen af Efterbetaling og Bøde foretages i hver enkelt af de Kommuner, hvor Skatteyderen har haft Bopæl i den Periode, Besvigelserne er foregaaet, men da en saadan Fremgangsmaade paa Grund af det overordentlig store Antal Tabelsager vilde medføre en i Forhold til Kommunerne og Skatteydernes Interesse i Fordelingen uforholdsmæssig stor administrativ Byrde, og da Fremgangsmaaden tillige i mangfoldige Tilfælde vilde hindre Anvendelsen af de i Ligningsdirektoratets Cirkulære indeholdte Retningslinier for Tabelsagernes Behandling, har Indenrigsministeriet modtaget Anmodning fra nogle af de kommunale Organisationer om at yde sin Medvirken til ved Forhandling mellem de interesserede Parter at tilvejebringe Grundlag for en enkel og praktisk Fremgangsmaade ved Fordelingen.

Indenrigsministeriet har derefter ved Forhandlinger, hvori Statens Ligningsdirektorat har været repræsenteret, drøftet Spørgsmaalet med Bestyrelserne for Den danske Købstadforening, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og De samvirkende Sogneraad-

foreninger i Danmark samt med Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommunalbestyrelser, og i Overensstemmelse med, hvad der under disse Forhandlinger er opnaaet Enighed om, skal Indenrigsministeriet anbefale, at Kommunerne i de nævnte Tabelsager anvender følgende Fremgangsmaade ved Fordelingen af Efterbetalings- og Bødebeløbene mellem flere Kommuner:

19 Sept.
Nr. 288.

I. Sager, hvor Skattheyderen ved nærværende Cirkulæres Fremkomst endnu ikke har afgivet Forligstilbud.

A. Hvis Skattheyderen har været statskatteansat i den samme Kommune i hvert af Skatteaarene 1941-42—1945-46, er denne Kommune berettiget til hele det Efterbetalings- og Bødebeløb, som paahviler Skattheyderen i Anledning af den urigtige Formueopgørelse, uanset om han indenfor den Periode, hvor Besvigelserne er foregaaet, eller efter Ansættelsen til Statsskat for 1945—46 maatte have haft Bopæl i andre Kommuner. Efterbetalingen og Bøden beregnes da alene ud fra Ligningsprocenterne i vedkommende Kommune, efter de af denne praktiserede Bøderegler og iøvrigt i Overensstemmelse med Reglerne i Ligningsdirektoratets Cirkulære af 30. Oktober 1945, Side 2, 2det Stk.

B. *I andre Tilfælde* fordeles Efterbetalings- og Bødebeløbene mellem de Kommuner, hvor Skattheyderen har været statskatteansat i det Antal Aar, Besvigelsen omfatter, dog højst de sidste 10 Aar, det vil sige Skatteaarene 1936-37—1945-46 incl. De Kommuner, i hvilke han maatte have været bosat, men hvori han ikke er ansat til Statsskat, er derimod ikke berettiget til Andel i Beløbene.

Hver af de andelsberettigede Kommuner beregner sig, hvis Formuedifferencen hidrører fra Oplæg af ubeskattet Indkomst, Efterbetaling og Bøde i Forhold til den Del af Formuedifferencen, som svarer til Forholdet mellem det Antal hele Skatteaar, hvori Skattheyderen indenfor ovennævnte 10 Aars Periode har været statskatteansat i vedkommende Kommune, og det samlede Antal Skatteaar,

19 Sept. over hvilke Fordeling sker, dog højst 10 Aar, og saaledes
Nr. 288. at Beregningen iøvrigt foretages efter de i Ligningsdirek-
toratets Cirkulære af 30. Oktober 1945 indeholdte Regler,
idet Efterbetalingen og Bøden for den nævnte Del af
Formuedifferencen udregnes paa Grundlag af vedkommende
Kommunes gennemsnitlige Ligningsprocent for de sidste
5 Aar.

*Hvis alene Formuedifferencens Afkast har været und-
draget Indkomstbeskatning, forudsætter de i Ligningsdirek-
toratets Cirkulære Side 2 under b) omhandlede Regler, at
der foretages en Beregning af, hvilke Beløb, der for hvert
Skatteaar indenfor den omhandlede Periode, som højst kan
andrage 10 Aar, har været unddraget kommunal Indkomst-
beskatning. Naar efter foranstaaende Regler flere Kom-
muner er berettigede til Efterbetaling m. v., tilkommer
denne Ret de Kommuner, hvor Skattheyderen har været
statsskatteansat indenfor nævnte Periode, og i hver af disse
Kommuner foretages da Beregningen af de dem tilkommende
Beløb paa Grundlag af det fra Beskatning undtagne Beløb,
der kan henføres til det eller de Aar, i hvilke Skattheyderen
har været statsskatteansat i vedkommende Kommune, og
saaledes at Beregningen iøvrigt foretages efter de i det fore-
gaaende Stykke i Slutningen angivne Regler.*

Det paahviler i de under B. nævnte Tilfælde den Kom-
mune, hvortil Skattheyderen har indgivet sin Formueopgø-
relse af 23. Juli 1945, at affatte en Fortegnelse over de efter
foranstaaende Regler andelsberettigede Kommuner med
Angivelse for hver Kommune af, for hvilke Aar indenfor
Perioden Skattheyderen har været statsskatteansat der,
hvilke Oplysninger eventuelt maa indhentes fra Skatte-
yderen selv. Naar den paagældende Kommune derefter
for sit Vedkommende har behandlet Sagen, maa Sagens
Akter under Vedlæggelse af Fortegnelsen sendes til den
nærmest forudgaaende, andelsberettigede Kommune, hvor-
fra den paany maa videresendes paa samme Maade, indtil
den samlede Fordeling har fundet Sted.

II. Sager, hvor Skatteyderen ved nærværende Cirkulæres Fremkomst har afgivet Forligstilbud.

19 Sept.
Nr. 288.

I Tilfælde, hvor Skatteyderen ved Cirkulærets Fremkomst har afgivet Forligstilbud, der er godkendt af samtlige Ligningsmyndigheder eller er godkendt af de underordnede Ligningsmyndigheder alene med Forbehold af Ligningsdirektoratets Godkendelse, vil der ikke i Anledning af foranstaaense Fordelingsregler kunne foretages nogen Forandring i det Beløb, som Skatteyderen herefter har forpligtet sig til at betale som Efterbetaling og Bøde vedrørende Kommuneskat. Derimod vil der være at foretage en Fordeling af det fastsatte — og muligt allerede indbetalte — Beløb, saafremt Skatteyderen ikke har været statsskatteansat i samme Kommune i hvert af Skatteaarene 1941-42—1945-46. Fordelingen finder i saa Fald Sted mellem de Kommuner, hvori den paagældende har været ansat til Statsskat indenfor den Periode, hvori Besvigelsen er foregaaet, dog højst indenfor de sidste 10 Aar, og sker i Forhold til det Antal Aar, han i denne Periode har været statsskatteansat i hver af de berettigede Kommuner. Har en Skatteyder været statsskatteansat i den samme Kommune i Perioden 1941-42—1945-46, men derpaa er flyttet til en anden Kommune, til hvilken Formueangivelsen pr. 23. Juli 1945 er indgivet og overfor hvilken Besvigelsen er opgjort, tilkommer det omhandlede Beløb den førstnævnte Kommune.

Hvor der efter foranstaaende Regler skal finde en Fordeling Sted af det fastsatte Efterbetalings- og Bødebeløb, paahviler det den Kommune, som har foretaget Opgørelsen, at underrette de andelsberettigede Kommuner om disses Krav.

Da en Anvendelse i større Omfang af Lovens almindelige Regler som indledningsvis udtalt maa anses for administrativt uoverkommelig, skal man henstille til Kommunerne, at ovenstaaende Regler saa vidt muligt følges, eventuelt saaledes, at de suppleres med yderligere Aftaler, som enkelte

19 Sept. Kommuner eller Grupper af Kommuner maatte finde det
Nr. 288. praktisk at afslutte med Hensyn til de paagældende For-
delingsspørgsmaal. Man gør dog opmærksom paa, at en
Kommune ikke gennem Anvendelsen af fornævnte Regler
kan afskære en Skatteyder fra at forlange Opgørelsen af
det af ham for lidt erlagte Skattebeløb med Bødetillæg
foretaget under Iagttagelse af de almindelige Regler i
Kommuneskatteloven.

Endelig skal man henlede Opmærksomheden paa, at
der ikke ved ovenstaaende Regler er taget Stilling til Spørgs-
maalet om eventuelle Erhvervskommuners Andel i Efter-
betalings- og Bødebeløbene, men at man gaar ud fra, at
Kommuner, for hvem dette Spørgsmaal maatte have større
økonomisk Betydning, optager Forhandling med de respek-
tive Opholdskommuner om en Ordning heraf.

Nr. 288. Min.-Tid. A. 603—605.

23 Sept. **Landbrugsmin.s Bekg. om Fastsættelse af Pligt-**
Nr. 490. **hugst af Brænde i Hugstaaret 1946—47.**

I Medfør af § 8 i Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om
Fremskaffelse af indenlandske Brændselmaterialer med
senere Ændringer og Tillæg, senest Lov Nr. 183 af 30.
Marts 1946, bestemmer Landbrugsministeriet herved, at
Brændehugsten i Hugstaaret 1946—47 i Landets Skove og
Plantager fastsættes til i alt 970 000 rm, heri medregnet
det Brænde, som i Medfør af nærværende Bekendtgørelses
4de Afsnit hugges til Skovejersens eget Brug.

Hugsten af Brænde vil være at foretage med 210 000 rm
i de under Direktoratet for Statsskovbruget sorterende
Statsskove, 18 000 rm i de under Klitvæsenet sorterende
Plantager, 18 000 rm i de Sorø Akademi tilhørende Skove
og 724 000 rm i Landets øvrige Skove og Plantager.

Der vil tilgaa de tilsynsførende Meddelelse fra Land-
brugsministeriet om, hvor mange rm Brænde der vil være
at fremskaffe i hver Amsraadskreds, og de tilsynsførende
bemyndiges til derefter at fordele Hugsten paa de enkelte
Skove og Plantager. Ved denne Fordeling vil der være at

tage Hensyn til Skovenes og Plantagernes Størrelse, Tilstand, Ydeevne og Gavntærlighed samt lignende Forhold, der kan have Betydning for Brænde hugstens Størrelse. 23 Sept. Nr. 490.

For de Skove og Plantagers Vedkommende, hvor Pligthugsten i 1945—46 ikke udgjorde 10 rm, modtager Ejeren ikke særlig Meddelelse om Brænde hugstens Størrelse, men maa til eget Brug hugge samme Kvantum, som Pligthugsten udgjorde i 1945—46. Yderligere Hugst af Brænde maa kun ske efter indhentet Tilladelse fra den tilsynsførende.

For de Skove og Plantagers Vedkommende, hvor Pligthugsten i 1945—46 oversteg 10 rm, vil der fra den tilsynsførende inden 25. Oktober d. A. tilgaa Ejeren Meddelelse i anbefalet Brev om Pligthugstens Størrelse i det nye Hugstaar, eventuelt fordelt i Brænde af Løvtræ og Brænde af Naaetræ. Skovejere, der ikke inden nævnte Dato modtager en saadan Meddelelse, skal omgaaende rette Henvendelse til den tilsynsførende om at faa fastsat Hugsten for Hugstaaret 1946—47.

De Ejere af Skove eller Plantager, som faar paalignet Pligthugst for Hugstaaret 1946—47, er forpligtet til inden 1. April 1947 at hugge det Kvantum Brænde, der fastsættes af den tilsynsførende, og stille dette til Raadighed for Amtsbrændselsudvalget. Til Ejendommens eget Brug og til Deputater kan den fastsatte Hugst af Brænde uden særlig Tilladelse fra den tilsynsførende, overskrides med indtil 20 pCt. Yderligere Hugst af Brænde kan tillades af den tilsynsførende, dog saaledes, at det huggede kun maa anvendes til eget Forbrug eller til Deputater eller stilles til Raadighed for Amtsbrændselsudvalget.

Den tilsynsførende kan, hvor en Del af Skovningen normalt foretages om Sommeren, eller hvor Arbejdsforholdene gør det nødvendigt, give Udsættelse med Pligthugstens Opfyldelse til den 1. Juli 1947.

Fra den Fastsættelse af Hugsten, der foretages af den tilsynsførende, kan der ikke forventes meddelt Dispensation.

23 Sept. De nærmere Regler for Brændets Fordeling fastsættes
Nr. 490. af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

Overtrædelse af nærværende Bekendtgørelse straffes med Bøder.

Nr. 490. Lov-Tid. A. 2050—2051.

26 Sept. **Justitsmin.s Cirk.** til Politidirektøren i København
Nr. 292. og samtlige Politimestre ang. Indberetning om Værnemager-
sager m. v. til Revisionsudvalget for tyske Betalinger.

I Anledning af en fra Revisionsudvalget for tyske Betalinger, Jernbanegade 7, København V., modtaget Meddelelse om, at den ved Justitsministeriets Cirkulæreskrivelse af 1. Marts 1946 foreskrevne Indberetning i Revisionsudvalget om afsluttede og verserende Værnemagersager ikke er indgaaet i forventet Omfang, skal man anmode D'Hrr. om at drage Omsorg for, at der, saafremt saadan Indberetning endnu ikke er indsendt, snarest muligt gøres Indberetning til Revisionsudvalget i Overensstemmelse med Forskrifterne i den nævnte Cirkulæreskrivelse.

Man skal derhos anmode om, at Indberetning ikke blot maa blive indsendt om Værnemagersager, i hvilke der er rejst Sigtelse for Overtrædelse af §§ 14, 15 eller 16, Stk. 1, i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945, jfr. Lov Nr. 356 af 29. Juni 1946, eller for Overtrædelse af Lov Nr. 406 af 28. August 1945, men tillige om alle Sager angaaende Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 578 af 4. November 1940 om Salg til tyske Aftagere af Varer indeholdende Jern, Staal, andre Metaller eller Kautschuk og Bekendtgørelse Nr. 639 af 11. December 1940 om Salg af Varer til den tyske Værnemagt og til dennes enkelte Medlemmer.

Af Hensyn til Fremskyndelsen af den politimæssige Efterforskning i Værnemagersagerne samt for at undgaa, at de samme Personers eller Selskabers Forhold bliver gjort til Genstand for sideløbende Undersøgelser af Politiet og Revisionsudvalget, bør der gives Indberetning ikke blot om Personer og Selskaber, der er *sigtede* for Overtrædelse af

de i Stk. 2 nævnte Bestemmelser, men tillige om saadanne 26 Sept.
Personer og Selskaber, mod hvilke der er *indledet Efter-* Nr. 292.
forskning med Henblik paa eventuel Sigtelse af denne Art,
eller mod hvilke der er indgivet Anmeldelse om saadan
Sigtelse.

I Tilfælde, hvor Anklagemyndigheden anser det for
nødvendigt, at der i Medfør af § 11, Stk. 3, i Lov af 28. Au-
gust 1945 indhentes en Udtalelse fra Revisionsudvalget
om, til hvilket Beløb Nettofortjenesten paa Grundlag af de
af Politiet fremskaffede Oplysninger kan fastsættes, bør
— for at undgaa, at Sagens Behandling herved sinkes —
ikke selve Sagen, men alene Genpart af Sagens Dokumenter
indsendes til Revisionsudvalget, hvorhos en eventuel Revi-
sionsberetning eller, saafremt en saadan ikke foreligger, det
under Undersøgelsen bearbejdede Regnskabsmateriale maa
medsendes.

Opmærksomheden henledes paa, at det ikke er Revi-
sionsudvalgets Opgave at foretage egentlig revisionsmæssig
Behandling af de Sager, der er Genstand for politimæssig
Efterforskning, og at Politiet derfor selv maa afgøre, om
Revision er paakrævet, og i bekræftende Fald drage Om-
sorg for, at en saadan foretages. Den paagældende Revisor
kan derimod med Revisionsudvalget drøfte, efter hvilke
Principper Revisionen bør foretages.

Det indskærpes, at det er af største Betydning, at der
hurtigst muligt efter Beslutning om Tiltalefrafald eller efter
Afsigelse af frifindende Dom ved Underretten indsendes
Indberetning eller Domsudskrift, jfr. herved Cirkulære-
skrivelse af 1. Marts 1946, Pkt. 3 og 4.

Opmærksomheden henledes endelig paa, at der — uden
at særskilt Begæring herom er nødvendig — vedrørende
alle Personer eller Selskaber, om hvilke der foretages Ind-
beretning til Revisionsudvalget i Medfør af Pkt. 1 i Cirku-
læreskrivelsen af 1. Marts 1946, af Revisionsudvalget sendes
Meddelelse til Politiet om Udvalgets Kendskab til den
paagældende, derunder Oplysninger om, hvilke Erfaringer
der er indhentet under Besættelsestiden af Udenrigsmin-

26 Sept. steriets Kommitterede i Industrisager, ligesom de ved Revi-
 Nr. 292. sionsudvalgets Gennemgang af efterladte tyske Arkiver
 funene Dokumenter tillige med eventuelle modtagne An-
 meldelser i Henhold til Handelsministeriets Bekendtgørelse
 Nr. 391 af 10. August 1945 angaaende Anmeldelse til Revi-
 sion af visse tyske Betalinger, jfr. Bekendtgørelse Nr. 516
 af 16. Oktober 1945, vil blive tilsendt Politiet.

Nr. 292. Min.-Tid. A. 622—623.

26 Sept. **Sundhedsstyrelsens Cirk.** til Landets Læger, Dyr-
 læger, Tandlæger, Apotekere og Sygehuse.

Sundhedsstyrelsens Cirkulære af 26. November 1945
 om Anvendelsen af Penicillin ophæves herved.

Om Anvendelsen af Penicillin henvises til Artikler, der
 vil blive offentliggjort i Ugeskrift for Læger og Medlemsblad
 for den danske Dyrlægeforening af henholdsvis Professor
 Dr. med. *K. A. Jensen* og Professor *Vald. Adersen*.

27 Sept. **Handelsmin.s Bekg. om Ophævelse af Gyldigheden**
 Nr. 494. **af visse Rationeringskort (-mærker) m. v.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
 økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov
 Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. ¹⁾ Nedennævnte Rationeringskort (-mærker) m. v.
 ophører at have Gyldighed den 1. Oktober 1946 ved Døgnets
 Begyndelse:

- 1) De for Juli Kvartal 1946 udleverede Rationeringskort
 (-mærker) for Sukker, Sæbe og Brød.
- 2) De som n, o og p betegnede Rationeringsmærker
 (Ringmærker), der i Henhold til Handelsministeriets
 Bekendtgørelse af 22. Juni 1946 har været gyldige til
 Indkøb af Sukker.
- 3) De Rationeringsmærker, der fra og med den 18. De-
 cember 1945 har været gyldige til Indkøb af Kaffe,
 The og Cacao, tillige med de Mærker, som i Januar,
 April og Juli Kvartaler 1946 er sat i Kraft som gyldige

til Indkøb af Kaffe og The, samt de Rationeringsmærker for Børn under 6 Aar, der fra henholdsvis 18. December 1945 og 20. August 1946 har været gyldige udelukkende til Indkøb af Cacao. 27 Sept. Nr. 494.

- 4) De som A, B, C og D betegnede Smør-Rabatmærker, der er sat i Kraft i Juli Kvartal 1946. Begøring om Refusion af de paagældende Mærker maa fremsættes overfor vedkommende Kommunalbestyrelse inden Udgangen af Oktober Maaned 1946.
- 5) De for Juli Kvartal 1946 udstedte særlige Indkøbsmærker for Kød, Flæsk og Paalægsvarer. De af de næringsdrivende modtagne Indkøbsmærker for Kød, Flæsk og Paalægsvarer for Juli Kvartal 1946 skal senest den 8. Oktober 1946 indsendes til Landbrugsministeriets Baconudvalg eller Landbrugsministeriets Kødforsyningsudvalg.

2) De for Juli Kvartal 1946 udleverede Rationeringsmærker for Smør, det vil sige Smørmærker, der efter deres Paalydende er gyldige fra 4. Juli, 1. August og 29. August 1946, ophører at have Gyldighed den 3. Oktober 1946 ved Døgnets Begyndelse.

3) De af Kommunalbestyrelserne i Medfør af Handelsministeriets Cirkulære af 29. Maj 1945 udleverede Forbrugerkort for Kød, Flæsk og Paalægsvarer, jfr. Cirkulære af 3. Juni 1946, har fortsat Gyldighed for Oktober Kvartal 1946.

§ 2. 1) Uanset Bestemmelserne i § 1 vil Rationeringskort (-mærker) for Juli Kvartal 1946 for Sukker, Smør, Sæbe og Brød samt de i § 1 under Nr. 2 og 3 omhandlede Rationeringsmærker indtil den 1. November 1946 kunne anvendes ved næringsdrivendes Indkøb hos disses Leverandører.

2) Endvidere vil de for Juli Kvartal 1946 udleverede Rationeringsmærker for Brød og Smør kunne anvendes til Ombytning paa Posthusene med Byttebrødkort og Bytte-smørkort til og med den 10. Oktober 1946.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

30 Sept.
Nr. 499. **Handelsmin.s Beg. om Tillæg til Beg. Nr. 554 af 19. November 1945 om Rationering af Kaffe, The og Cacaomel (-pulver).**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Det som »Kaffe eller The Oktober 1946 Nr. 20« betegnede Rationeringsmærke paa det Rationeringskort for Brød m. v., som for Oktober Kvartal 1946 er udleveret til Personer, der er fyldt 6 Aar, giver Adgang til Køb af 125 g Kaffe eller 50 g The eller 125 g Cacaomel (-pulver).

Hvert af de øvrige paa det omhandlede Rationeringskort som »Kaffe eller The« betegnede Rationeringsmærker giver fra Begyndelsen af den paa Mærkerne angivne Maa-ned Adgang til Køb af 125 g Kaffe eller 50 g The.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Oktober 1946.

Nr. 499. Lov-Tid. A. 2061.

30 Sept.
Nr. 500. **Justitsmin.s Beg. om Forlængelse af Beg. Nr. 451 af 20. Oktober 1943 om midlertidig Ændring i Beg. Nr. 44 af 27. Februar 1937 om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker.**

I Medfør af § 42 i Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København, § 35 i Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Kommune af 27. Februar 1918, § 37 i Lov af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København, jfr. Lov Nr. 272 af 28. Juni 1920, og § 60 i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen bestemmer Justitsministeriet herved følgende:

De i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 451 af 20. Oktober 1943 fastsatte midlertidige Bestemmelser om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker af Fareklasse I skal fortsat have Gyldighed indtil den 1. Oktober 1947.

Nr. 500. Lov-Tid. A. 2061.

Arbejds- og Socialmin.s Bkg. vedr. Gennemførelsen af Lov Nr. 363 af 4. Juli 1946 om Ændring i Ulykkesforsikringsloven.

30 Sept.
Nr. 505.

Ved Lov Nr. 363 af 4. Juli 1946 om Ændring i Ulykkesforsikringsloven henføres under denne Lov en Række Lidelser, der ikke hidtil har været erstatningsberettigende. Loven er traadt i Kraft den nævnte Dato og kommer til Anvendelse paa Sygdomme, der er paadraget i Tiden efter Lovens Ikrafttræden.

Ifølge Lovens § 3, Stk. 2, kommer Loven dog, forsaavidt angaar Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af *Erstatningsstoffer*, samt *kroniske Kulilteforgiftninger*, til Anvendelse, saafremt Sygdommen er paadraget *efter den 1. Oktober 1943*.

I Henhold til Lovens § 3, Stk. 3, udbetales Erstatninger for saadanne Sygdomme, paadraget i Tiden før Lovens Ikrafttræden, gennem vedkommende Forsikringsselskab. Disse Erstatninger refunderes af Statskassen efter Regler, der fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

I Henhold hertil fastsætter Arbejds- og Socialministeriet herved følgende:

Refusion til Forsikringsselskaber for Beløb, der af Selskaberne er udbetalt til Erstatning for Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af Erstatningsstoffer, samt kroniske Kulilteforgiftninger, og som er paadraget i Tiden før Lovens Ikrafttræden, ydes af Direktoratet for Ulykkesforsikringen for hver enkelt Skadesag ved dennes Afslutning efter en fra Selskabet (Kommunen) til Direktoratet indsendt samlet Opgørelse, der udviser, hvad der i alt er udbetalt i Invaliditetserstatning, Dagpenge, særlig Sygebehandling, Lægeerklæringer m. m., bilagt en af Selskabets Revisor attesteret (for Kommunerne af en behørigt attesteret) Opgørelse over Udbetalingen.

30 Sept.
Nr. 296. **Landbrugsmin.s Cirk. II** til samtlige kommunale Kornnævn vedr. Kornordningen for Høstaaret 1946—47.

Vedrørende Korn til Høns og Svin udenfor Landbruget.

Ved hoslagt at fremsende de af Kommunalbestyrelserne udarbejdede Fortegnelser over Personer udenfor Landbruget, der havde Hønsehold den 13. Juli d. A., eller som normalt har Svinehold, skal man anmode Kornnævnene om til de paa Skemaerne opførte Personer at udlevere vedlagte grønne Indkøbsmærker (Tildelingskorn), selvfølgelig under Forudsætning af, at Vedkommende stadig har Høns eller atter i Aar skal opdrætte Svin paa den Ejendom, hvor han har Bopæl og Husholdning.

Som det ses, er Indkøbsmærkerne atter i Aar optrykt paa Kort, der er ens for Høns- og Svineholdere, idet der gives 135 kg Korn baade til Høns- og Svinehold.

Under Hensyn til at Indkøbsmærkernes Gyldighedsfrist er paatrykt her fra, vil det *undtagelsesvis* være overflødigt, at Nævnene paastempler Mærkerne Udleveringsdato.

Udleveringen af Indkøbsmærker maa kun finde Sted mod Kvittering i den i Skemaet afsatte Rubrik.

Naar Indkøbskortene er udleveret, og senest den 31. Oktober 1946, skal Fortegnelserne tilbagesendes til Statens Kornkontor tillige med eventuelt tilbageholdte Indkøbskort.

Nr. 296. Min.-Tid. A. 625.

1 Okt.
Nr. 501. **Handelsmin.s Bekg. om Rationeringen af Smør og Margarine.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Sukker og Smør m. v. for Oktober Kvartal 1946 som »Smør — Margarine« Nr. 1—4 betegnede Rationeringsmærker kan fra og med Torsdag den 3. Oktober 1946 anvendes til Køb af 250 g Smør eller 250 g Margarine.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 501. Lov-Tid. A. 2062.

Landbrugsmin.s Bkg. vedr. Oliekager og Oliekageskraa m. m. 3 Okt.
Nr. 507.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Af enhver Beholdning af Oliekager og Oliekageskraa m. m. samt Foderblandinger, hvori disse Varer indgaar, der den 2. September 1946 ved Døgnets Begyndelse fandtes paa Lager her i Landet hos Forhandlere (Importører, Grossister, Lokalforeninger, Brugsforeninger, Købmænd etc.), skal der af Beholdningshaveren svares de ud for de enkelte Varearter nedenfor anførte Afgifter pr. 100 kg

Bomuldsfrøkager/-expeller:

Plata, bras., ægyptiske, afsk.....	Kr. 20,50
Natal.....	— 19,00
ægyptiske, uafsk.....	— 11,00

Bomuldsfrøskraa:

53/54 pCt.....	— 20,50
52/53 —	— 20,50
47/48 — —48/49 pCt.....	— 20,50
43/44 —	— 20,50

Hørfrøkager/-expeller..... — 24,50

Solsikkekager/-expeller..... — 20,50

Solsikkeskraa:

46/47 pCt.....	— 20,50
45/46 —	— 20,50
44/45 —	— 20,00
43/44 —	— 19,00

Jordnødkager/-expeller/-skraa..... — 20,50

Rapsskraa..... — 18,00

Babassukager/-expeller/-skraa..... — 24,00

Palmekager/-skraa..... — 14,00

Kokoskager..... — 14,00

Sojaskraa..... — 18,00

3 Okt. 2. Det i Stk. 1 omhandlede Afgiftsbeløb kan nedsættes
Nr. 507. med 1 pCt., saafremt den til Statens Kornkontor opgivne
Beholdning er udfundet paa Basis af Bogholderiet, uden
at der er taget Hensyn til Svind paa hidtidig Omsætning,
medens Nedsættelse ikke kan ske, saafremt Beholdningen
er udfundet ved Opvejning, eller saafremt Beholdnings-
haveren er klar over, at den faktiske Beholdning ikke er
mindre end den bogholderimæssige. Det herefter skyldige
Afgiftsbeløb skal senest den 10. Oktober 1946 indbetales
til Statens Kornkontors Postkonto Nr. 4090. Dispositioner
over Lagerbeholdninger, herunder Udlevering mod de i
§ 2 omhandlede Mærker, er forbudt, før Afgifterne er betalt.

§ 2. 1. Af de Mærker, der forefindes paa Indkøbs-
kortene, udsendt til Ejere af Malkekøer, vil de for hen-
holdsvis 1, 5 og 25 Køer bestemte Mærker A_{22} , B_{22} og C_{22} i
Tiden indtil 30. November 1946 være gyldige til Indkøb
af, for Mærke A_{22} 's Vedkommende et af følgende Kvanta
Varer:

- 55 kg Palmekager,
- 40 kg uafskallede, ægyptiske Bomuldsfrøkager,
- 36 kg Babassukager eller Babassuexpeller eller Kokos-
kager,
- 28 kg ekstraheret Rapsskraa,
- 24 kg Høfrøkager eller Høfrøexpeller,
- 20 kg Solsikkekager, Solsikkeexpeller, ekstraheret Sol-
sikkeskraa eller Bomuldsfrøkager, Bomulds-
frøexpeller, ekstraheret Bomuldsfrøskraa eller
Sojaskraa,
- 18 kg Jordnødkager, Jordnødexpeller, ekstraheret Jord-
nødskraa.

2. Mærke B_{22} giver Ret til Køb af 5 Gange et af de
anførte Kvanta og Mærke C_{22} til Køb af 25 Gange et af de
anførte Kvanta. Forbrugeren har ikke Krav paa nogen
bestemt Vare, men maa aftage den eller de af de anførte
Varer, der findes til Raadighed hos den paagældende hand-
lende.

3. Udleveringen paa de frigivne Mærker vil kun kunne ske i det Omfang, Tilførselsforholdene tillader det, idet det ikke har været muligt at forsyne alle Landets Tilførsels-havne med de fornødne Mængder. 3 Okt. Nr. 507.

§ 3. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse indeholdte Bestemmelser medfører Strafansvar.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Tillæg af 23. August 1946 til Bekendtgørelse Nr. 440 af 2. August 1946 vedrørende Rationering af Oliekager og Oliekageskraa m. m.

Nr. 557. Lov-Tid. A. 2075—76.

Landbrugsmin.s Bkg. Nr. 393 af 10. Juli 1946 om Aflevering af og Handel med Korn i Høstaaret 1946—47. 3 Okt. Nr. 508.

I Medfør af Lov Nr. 315 af 14. Juni 1946 om en Korn-ordning for Høstaaret 1946—47 og Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. I Bekendtgørelse Nr. 393 af 10. Juli 1946 om Aflevering af og Handel med Korn i Høstaaret 1946—47 foretages følgende Ændringer:

1. I § 11, Stk. 5, ændres »1 Kr. 25 Ø.« til: »1 Kr. 15 Ø.«
2. I § 11, Stk. 6, ændres Bruttoavancen for Salg af Brødkorn til Brødkorns-Kontoret fra 1 Kr. pr. 100 kg til 1 Kr. 10 Ø. pr. 100 kg.
3. I § 12, Stk. 2, ændres Taksten »1 Kr.« til: »1 Kr. 10 Ø.« og »1½ Øre pr. Dag« til: »1²/₃ Øre pr. Dag«.
4. Bruttofortjenesten i Henhold til § 22, Stk. 1, for Salg af Foderkorn forhøjes fra 1 Kr. pr. 100 kg til 1 Kr. 10 Ø. pr. 100 kg. Den i § 22, Stk. 1, angivne Fremgangsmaade og de dèr anførte Takster skal dog praktiseres uforandret, idet Centrankontoret regulerer Differencen af 10 Øre pr. 100 kg gennem de halvmaanedlige Lagerlejeafregninger.

3 Okt. 5. I § 22, Stk. 3, forhøjes den halvmaanedlige Lagerleje-
Nr. 508. takst for Foderkorn fra 25 Øre pr. 100 kg til 27½ Øre
pr. 100 kg.

§ 2. De i § 1 omhandlede Ændringer har Virkning fra Høstaarets Begyndelse. Efterreguleringer, der er en Følge af Ændringerne i § 11, Stkr. 5—6, vil først kunne foretages af Brødkorns-Kontoret i Begyndelsen af 1947.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 508. Lov-Tid. A. 2077.

3 Okt. **Socialmin.s Cirk.** til Københavns Magistrat, samt-
Nr. 301. lige Amtmænd og Kommunalbestyrelser ang. de nærmere Betingelser for Godkendelse i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 10 af Planer m. v. for billige Boliger for Aldersrentemodtagere.

Ved Cirkulære af 8. Juli 1938, jfr. Cirkulære af 17. April 1940, udsendte Ministeriet en nærmere Vejledning for Kommunalbestyrelserne ved *Andragender om Godkendelse af Planer m. v. vedrørende Opførelsen af billige Boliger for Aldersrentemodtagere*, jfr. Bestemmelsen i Lov om Folkeforsikring § 40, Stk. 10 (tidl. Stk. 6). Da Ministeriets Oplag af førstnævnte Cirkulære er opbrugt, optrykkes Cirkulæret herved paany med de Ændringer, der følger af Cirkulæret af 17. April 1940, og med de Tilføjelser, der er fundet nødvendige som Følge af de siden sidstnævnte Cirkulære indvundne Erfaringer.

Forinden en Kommunalbestyrelse kan erhverve eller lade opføre særlige Bygninger til Indretning af billige Boliger for Alderesrentemodtagere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede, skal Arbejds- og Socialministeriet godkende:

1. *Bygningsplanerne*, hvorved Ministeriet skal paase, at Bygningerne indrettes paa god og hygiejnisk Maade,
2. *Beregningerne af Anlægs- og Driftsudgifter*,
3. *Finansieringsplanerne* samt

4. *Reglement* vedrørende Udlejningen af de paagældende Boliger, herunder *Lejebeløbene*, der skal fastsættes til et mindre Beløb end den sædvanlige Leje for tilsvarende Boliger i den paagældende Egn eller By. 3 Okt. Kr. 301.

Ad 1. Bebyggelsen bør i alle Tilfælde være frit beliggende, med forsvarlig Lysafstand fra Skel og fra anden Bebyggelse, og placeres saaledes paa Grunden, at alle Værelser kan faa direkte Sol. I større Kommuner vil Huse med 3 Etager fuldt udnyttet til Beboelse almindeligvis være den mest praktiske Byggeform. I Kommuner, hvor der bliver Tale om at indrette forholdsvis faa Lejligheder, maa Huse med Stue og Tagetage fuldt udnyttet til Beboelse anses for mest praktiske. Det vil i Almindelighed være formaalstjenligt at have Kælder under hele Bebyggelsen. Lejlighedstyperne bør indrettes som 1 Værelse med Alkove for enlige og 1 Værelse med Kammer eller 2 Værelser for Ægtepar. Planerne vil ikke kunne forventes godkendt, saafremt Lejlighedsarealet indkl. Ydermure, Skillorum og Andel i fælles Trapper (Bruttoarealet), forsaavidt angaar 1 Værelses Lejligheder med Alkove ligger under 33 m² og over 38 m², og forsaavidt angaar de øvrige Lejlighedstyper under 42 m² og over 50 m². Det bemærkes, at Nettoarealet for Køkkener i disse Lejlighedstyper tillades nedsat indtil 4 m².

Lejlighederne skal i det store og hele indrettes paa fuldt moderne Maade, hvilket vil sige,

- a. at der skal være indlagt *Centralvarme*, hvilket Krav kun vil kunne fraviges, hvor ganske særlige Forhold taler derfor,
- b. at Lejlighederne, hvor Kloak, Gas og Elektricitet findes, skal være forsynet med *W. C., Gas og elektrisk Lys*,
- c. at der som Hovedregel indrettes *særskilt W. C. for hver enkelt Lejlighed*,
- d. at der som Hovedregel, hvor der findes *Centralvarme*, bør indlægges Ledninger til *koldt og varmt Vand* enten i en Haandvask for hver Lejlighed eller i Køkken, og

3 Okt.
Nr. 301.

- ved enhver Bebyggelse indrettes *Baderum* i Kælderen med koldt og varmt Vand til Kar og Bruse til fælles Brug for højst 12 Lejligheder — eventuelt Bruse i W. C.-Rummene i hver Lejlighed. Selvstændigt *Baderum* vil overskride den Standard, som kan anerkendes.
- e. og endelig, at Lejlighederne forsynes med *Garderobeskab* og med *Spisekammer* eller Madskab med direkte Ventilation til det fri. Skarnkasser bør anbringes i Rum, til hvilke der kun er Adgang fra det fri, og eventuelle Nedstyrtningskakke maa ligeledes munde ud i saadanne Rum.

Det bemærkes, at det stedse er en Forudsætning, at en paatænkt Bebyggelse godkendes af *Bygningsmyndighederne*.

Ad 2. Med Hensyn til *Anlægsudgifterne* bemærkes, at der med Planer og Arbejdsbeskrivelse bør følge et *kalkulatorisk* Overslag over Udgifter til Anskaffelse af Grund, Haadværkerudgifter og Omkostninger.

Da det imidlertid er af væsentlig Betydning, at der gives Ministeriet Mulighed for at henstille Ændringer i de udarbejdede Planer m. v. for derved at sikre, at disse Ejendomme under Hensyn til den ønskede gode Standard opføres paa billigste Maade og med en vis Ensartethed i Indretningen, bør Arbejdet *ikke udbydes i Licitation eller Entreprise, forinden Ministeriet har taget Stilling til Planer og Arbejdsbeskrivelse*. Naar Ministeriets Udtalelse om Planerne m. v. foreligger, og Licitation derefter er afholdt, maa de fornødne Oplysninger om Anlægs- og Driftsudgifter, de ønskede Lejebeløb og de foreliggende Forrentnings- og Amortiseringsplaner m. v. indsendes til Ministeriet paa sædvanligt Ansøgningsskema. Ministeriet vil derefter fremskynde Sagens Behandling, saaledes at den endelige Af-sædvanligt Ansøgningsskema. Ministeriet vil derefter fremgørelse om Foranstaltningens Godkendelse kan træffes snarest muligt, men *inden Godkendelsen foreligger, maa Byggeforanstaltninger ikke paabegyndes*.

Licitation maa afholdes under saadanne Former, at billige Tilbud f. Eks. fra udenbys Haandværkere ikke udelukkes. 3 Okt.
Nr. 301.

Ad 3. Arbejds- og Socialministeriet stiller ikke særlige Krav til Kommunerne med Hensyn til, hvorledes de vil afdrage deres Laan, men det er efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 10 a, en Betingelse for at opføre et større Beløb end 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusiv Grundskyldværdien som Aldersrenteudgift, at der gennemsnitlig afdrages med mere end $1\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, det vil sige, at der afdrages paa en kortere Tid end $66\frac{2}{3}$ Aar. I saa Fald kan $\frac{2}{3}$ af det Beløb, hvormed Amortisationen overskrider $1\frac{1}{2}$ pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusiv Grundskyldværdien, opføres som Aldersrenteudgift, dog saaledes at der ikke ved denne Beregning tages Hensyn til den Del af Amortisationen, der overskrider 3 pCt. af Ejendomsskyldsværdien eksklusiv Grundskyldsværdien. Iøvrigt kræver den endelige Optagelse af Laanene som sædvanlig for Købstadkommunernes Vedkommende Indenrigsministeriets Samtykke i Henhold til Lov Nr. 87 af 25. Marts 1933 om Købstadkommunernes Styrelse og for Landkommunernes Vedkommende Amdsraadets Samtykke i Henhold til Lov Nr. 88 af 25. Marts 1933 om Landkommunernes Styrelse.

Forsaavidt Midlerne til Byggeriets Gennemførelse stilles til Raadighed af Kommunens Kassebeholdning, skal Vilkaarene for Beløbets Tilbagebetaling og Forrentning fastsættes saaledes, at de svarer til de paa Laanemarkedet herskende Vilkaar.

Eventuelle Ændringer i den oprindelige Finansieringsplan skal godkendes af Arbejds- og Socialministeriet.

Ad 4. Reglementet vedrørende Udlejningen af de omhandlede Boliger bør i Almindelighed kun omfatte ganske faa Bestemmelser, der indeholder Hovedreglerne for Udlejningen, herunder om, hvilke Personer, der har Adgang til at opnaa Bolig, om Lejens Størrelse og Erlæggelse samt

3 Okt. om Lejemaalets Ophør, herunder Regler om Opsigelses-
Nr. 301. varsel fra begge Sider.

Det bemærkes, at Huslejeløb, som overstiger de nedenfor anførte Beløb pr. Maaned, efter Ministeriets hidtidige Praksis normalt ikke vil kunne forventes godkendt:

	1-Værelses Lejlighed		2-Værelses Lejlighed og 1-Værelses Lejlighed m. Kammer	
	m. Alkove	u. Alkove	m. Alkove	u. Alkove
	m. C. V.	u. C. V.	m. C. V.	u. C. V.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Hovedstaden	29,00	—	34,00	—
Købstæder og større bymæssige Bebyggelser	24,00	—	29,00	—
Øvrige Land	19,00	14,00	24,00	19,00

Arbejds- og Socialministeriet har til Brug ved Ansøgning om Godkendelse af Aldersrenteboliger udarbejdet et Skema, der kan faas ved Henvendelse til Ministeriet. Med Skemaet skal følge:

- a. 2 Sæt Hovedtegninger (i Maal 1 : 100) af den paagældende Ejendom; Tegningerne maa tydeligt angive samtlige Planer (herunder Beliggenhedsplan med Angivelse af Verdenshjørner og nærmeste Nabobebyggelse), samtlige Facader og de nødvendige Snit og være forsynet med indskrevne Maal i Meter.
- b. Arbejdsbeskrivelse.
- c. Udkast til Reglement vedrørende Udlejningen.

Det bemærkes, at det ikke kan forventes, at Ministeriet ved Godkendelsen af Planer m. v. for de omhandlede Boliger tager Stilling til den Beregning af det eventuelle Refusionsbeløb, Kommunalbestyrelserne maatte have foretaget. Refusionen beregnes paa Grundlag af det Regnskab over Driften af de paagældende Foranstaltninger, som indsendes til Ministeriet (Regnskabsskema VIII. B. Regnskab for billige Boliger for Aldersrentemodtagere).

Ændringer i og Tilføjelser til Socialministeriets 5 Okt.
Oversigt af 16. December 1943 over Lærlingelønninger Nr. 315.
og Læretid m. v.

Nr. 315. Min.-Tid. A. 667.

Meddelelse fra Skattedep. ang. Skemaerne til Brug 5 Okt.
ved Paaligning af Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan for Selskaber, Foreninger, Legater, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner samt Dødsboer.

Skemaerne til Brug ved Paaligning af Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan for de ovennævnte Selskaber m. v. foreligger nu.

A.

Pligt til at svare Formuestigningsafgift og til at indgive Formueopgørelse paahviler følgende, pr. 1. April 1946 bestaaende, her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger:

- 1) Aktieselskaber.
- 2) Brugsforeninger, jfr. § 15, Stk. 2, i Lov Nr. 134 af 30. Marts 1946 om Udskrivning af Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1946—47.
- 3) Produktions- og Salgsforeninger, jfr. § 15, Stk. 3, i nævnte Lov.
- 4) Gensidige Forsikringselskaber og -foreninger, bortset fra de i Lov Nr. 155 af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. § 35 nævnte Selskaber samt de i Lovbekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940, Kapitel XII, omhandlede Sygeforeninger (Fortsættelseskasser).

Der er (paa gult Papir) udfærdiget Skemaer for Formueopgørelse med Specifikationer I og II, Ejendomsskemaer samt en Vejledning.

- 5 Okt. Skemaer, som Selskaberne (Foreningerne) selv maa rekvirere (eventuelt skriftligt), faas udleveret som følger:
for Selskaber (Foreninger) med Hjemsted i København	}	hos Direktoratet for Københavns Skattevæsen,
for Selskaber (Foreninger) med Hjemsted i Frederiksberg, Gentofte, Rødovre, Hvidovre, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk, Taarnby og Søllerød Kommuner samt i Købstadskommunerne		}
for andre Selskaber og Foreninger	}	

Saaframt Selskabet (Foreningen) ejer fast Ejendom eller Anpart i saadan, maa der rekvireres et Ejendomsskema for hver Ejendom (Anpart), idet der paa hvert Skema kun kan opføres een Ejendom. Ejendomsskema maa ogsaa rekvireres for Ejendomme, som Selskabet (Foreningen) ejede paa Basistidspunktet, men som senere er afhændet.

B.

Pligt til at svare Stabiliseringslaan paahviler Selskaber, Foreninger, Legater, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner, bortset fra de under A. nævnte Selskaber og Foreninger.

Det bemærkes udtrykkeligt, at de under A. 4 nævnte, fra Formuestigningsafgift undtagne Skadesforsikringselskaber og Sygeforeninger (Fortsættelsessygekasser) ogsaa er undtaget fra Laanepligt.

Formueopgørelsen skal ikke indgives af:

- 1) Offentlige Institutioner — bortset fra Overformynderriet og Statsanstalten for Livsforsikring —, offentligt anerkendte sociale Foreninger og Institutioner, Pen-

sionskasser, der falder ind under Lov Nr. 183 af 11. Maj 1935 om Tilsyn med Pensionskasser, der falder ind under Lov Nr. 183 af 11. Maj 1935 om Tilsyn med Pensionskasser, samt Fonds, oprettet til Modtagelse af skattefri Henlæggelser til Imødegaelse af paa Grund af Krigsforholdene udskudte Udgifter til Vedligeholdelse, Reparationer og Erstatningsanskaffelser. 5 Okt.

- 2) Selskaber m. v., der bestod den 22. Juli 1945, og som har indgivet ekstraordinær Formueopgørelse i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945 (Pengeloven), eller som var fritaget for at indgive ekstraordinær Formueopgørelse i Henhold til nævnte Lov, fordi deres Bruttoformue ikke oversteg 10 000 Kr.
- 3) Selskaber m. v., der er stiftet efter den 22. Juli 1945, og hvis regnskabsmæssige Nettoformue ved en før 1. April 1946 foretaget Regnskabsafslutning eller, saafremt der ikke inden denne Dato har fundet nogen Regnskabsafslutning Sted, ved Stiftelsen udgjorde mindre en 40 000 Kr.

NB. Institutioner m. v., hvis Overskud i Henhold til Vedtægt eller Fundats udelukkende anvendes i almenvelgørende, uddannelsesmæssige, videnskabelige, nationale eller kirkelige Øjemed, er fritaget for Laanepligt. Institutioner af denne Art, der ikke i Medfør af Bestemmelserne under 1—3 er fritaget for Indgivelse af Formueopgørelse, men som formener, at deres Formaal medfører Fritagelse for Laanepligt, kan foreløbig undlade at indgive Formueopgørelse, saafremt de inden 1. November 1946 skriftligt forelægger Spørgsmaalet om deres Laanepligt for Skattedepartementet; ved Henvendelse til Skattedepartementet, maa et Eksempplar af Vedtægt eller Fundats vedlægges.

Der er (paa rødt Papir) udfærdiget Skemaer for Formueopgørelse (hvor Vejledning er optaget) samt Ejendoms-skemaer (med Plads til 3 Ejendomme paa hvert Skema).

Skemaerne rekvireres (eventuelt skriftligt) hos Firmaet Engelsen & Schrøder, Frederiksberggade 15, København, K.

5 Okt.

C.

Pligt til at svare Stabiliseringslaan paahviler derhos Dødsboer, der saavel den 1. April 1946 som den 24. Maj 1946 var undergivet offentlig Skiftebehandling (herunder ved Eksekutor) her i Landet. Laanepligten omfatter ogsaa Boer, der i Medfør af Skiftelovens § 87 er henvist til Skiftebehandling her i Landet.

De ovennævnte Dødsboer har Pligt til at indgive Formueopgørelse, saafremt deres skattepligtige Formue for Skatteaaret 1946—47 overstiger 50 000 Kr.

Der er (paa blaåt Papir) udfærdiget Skemaer for Formueopgørelse (hvori Ejendomsskemaer og Vejledning er optaget).

Skemaerne rekvireres (eventuelt skriftligt) hos Firmaet Engelsen & Schrøder, Frederiksberggade 15, København, K.

For alle de under A., B. og C. nævnte Skemaers Vedkommende vil der blive udleveret et ekstra Eksempplar til Brug som Genpart.

Ifølge Loven skulde Formueopgørelserne m. v. være indgivet inden 1. Oktober 1946. Denne Frist er for samtlige de heromhandlede Selskaber, Foreninger og Dødsboer m. v. i Henhold til Finansministerens Resolution forlænget til 1. November 1946, saaledes at særlig Begæring om Forlængelse af Fristen indtil nævnte Dato ikke er fornøden.

Forsætlig Undladelse af at indgive pligtig Formueopgørelse m. v. straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpede Omstændigheder Fængsel indtil 2 Aar.

8 Okt.
Kr. 509. **Landbrugsmin.s Bekg. vedr. de i Henhold til § 8 i Lov Nr. 563 af 31. Oktober 1940 og Lov Nr. 57 af 28. Februar 1942 om Istandsættelse m. v. af Bygninger paa Landet nedsatte Byggeudvalg.**

Da de i Henhold til § 8 i Lov Nr. 563 af 31. Oktober 1940 og Lov Nr. 57 af 28. Februar 1942 om Istandsættelse m. v. af Bygninger paa Landet nedsatte Byggeudvalgs Opgaver nu maa anses for at være afsluttet, ophæves her ved nævnte Udvalg.

Socialmin.s Cirk. til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer og de kommunale Beskæftigelsesudvalg ang. Fremskaffelse af Arbejdskraft til Roeoptagning m. v. 9 Okt. Nr. 305.

Da der efter de for Arbejds- og Socialministeriet foreliggende Oplysninger kan forventes at opstaa betydelige Vanskeligheder med at fremskaffe den fornødne Arbejdskraft til den nu paabegyndte Roeoptagning, navnlig i Sukkerroeegnene, samt til Kartoffeloptagning, skal man anmode Arbejdsanvisningskontorerne og Beskæftigelsesudvalgene om at drage Omsorg for, at alle Muligheder for at fremskaffe den fornødne Arbejdskraft til de nævnte Arbejder søges udnyttet.

Ministeriet skal i denne Forbindelse — paa samme Maade som ved Tilrettelæggelsen af Anvisningen til Høstarbejde — henlede Opmærksomheden paa følgende:

- 1) Anvisningskontorerne og Beskæftigelsesudvalgene maa til Stadighed staa i nøje Kontakt saavel med hinanden som med de paagældende Landbrugsorganisationer for at have Overblik over, hvilket Behov der er for Arbejdskraft de forskellige Steder, samt hvorledes den forhaandenværende Arbejdskraft mest hensigtsmæssigt kan fordeles.
- 2) Saafremt den fornødne Arbejdskraft ikke er til Stede, maa Arbejdskraft søges fremskaffet ved Overførelse af Arbejdskraft fra andre Arbejdsomraader til Landbruget. Opmærksomheden maa her særlig være henvendt paa Muligheden for at overføre Arbejdskraft fra Beskæftigelsesforanstaltninger, Landvindingsarbejder og Vejarbejder med Tilskud fra »50 Mill.-Fonden«, til hvis Videreførelse der maatte være meddelt Tilladelse af Regeringens Beskæftigelsesudvalg i Medfør af Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 19. Marts 1946, § 2, samt fra igangværende Retableringsarbejder i Henhold til Lov Nr. 324 af 7. Juli 1945 om Opfyldning af Tankgrave m. v., til hvis Fortsættelse der maatte være meddelt Dispensation fra den ved Arbejds- og Social-

9 Okt.
Nr. 305.

ministeriets Cirkulærskrivelse af 24. Maj 1946, jfr. Skrivelse af 12. September 1946, gennemførte midlertidige Standsning af disse Arbejder. Endvidere maa Arbejdskraft eventuelt søges overført fra Grundforbedringsarbejder.

- 3) Saafremt der derudover skal fremskaffes yderligere Arbejdskraft, maa der rettes Henvendelse til Hedeselskabets flyvende Korps om Overførelse af Arbejdskraft her fra til Landbruget.
- 4) Saafremt der ikke ved foranstaaende Foranstaltninger er fremskaffet fornøden Arbejdskraft, maa Spørgsmaalet om Overførelse af Byarbejdere til Roe- og Kartoffeloptagningsarbejde overvejes.
- 5) Endvidere maa der om fornødent tages Skridt til, at de større Skolebørn fritages for Skolearbejdet for at kunne yde Bistand ved de heromhandlede Arbejder, jfr. herved Undervisningsministeriets Cirkulære af 29. Juli 1946 angaaende Lukning af Skoleklasser for større Børn af Hensyn til Børnenes Anvendelse til lettere Landbrugsarbejde.
- 6) I Tilfælde af Vanskeligheder med Arbejdernes Befordring til Arbejdspladserne maa der træffes Foranstaltninger til Forholdets Ændring, eventuelt ved Etablering af Transport med Lastbiler paa lignende Maade, som det er sket i tidligere Aar.
- 7) Man henleder endelig Opmærksomheden paa den ved Cirkulærskrivelse her fra af 25. Maj 1946 givne Adgang til Anvisning af de her i Landet værende ikke-tyske Flygtninge bl. a. til Landbrugsarbejde, idet man skal anmode Arbejdsanvisningskontorerne om at drage Omsorg for, at de indenfor Kontorets Omraade beskæftigede Flygtninge i videst muligt Omfang anvises til Steder, hvor deres Arbejdskraft er særlig paakrævet. Man skal i denne Forbindelse oplyse, at der ikke for Tiden er Mulighed for at stille et yderligere Antal Flygtninge til Raadighed for Arbejdsanvisningskontorerne til An-

visning til Landbrugsarbejde, idet saa at sige alle 9 Okt.
Flygtninge, der kan anvises til saadant Arbejde, er Nr. 305.
anvist hertil.

Nr. 305. Min.-Tid. A. 660—661.

Landbrugsmin.s Cirk. III til samtlige kommunale 10 Okt.
Kornnævn vedr. Kornordningen for Høstaaret 1946—47. Nr. 306.

Vedrørende Tildelingskorn til det mindre Landbrug.

Lørdag den 12. Oktober d. A. vil Ministeriet for Landbrug og Fiskeri udsende saalydende Meddelelse:

»I Henhold til Kornloven og de i Overensstemmelse hermed førte Forhandlinger med De samvirkende danske Husmandsforeninger skal en Del af det ved Udskrivningen tilvejebragte Foderkorn sælges til saadanne Brugere af landbrugsmæssigt drevne mindre Ejendomme med en Grundværdi af 500—5 999 Kr. (udregnet efter Reglerne for afleveringspligtige Ejendomme og under Anvendelse af den senest forud for den 9de almindelige Vurdering ansatte Grundværdi), som erholder mindst $\frac{3}{5}$ af deres samlede Indtægt af Ejendommen, og som ikke i Høstaaret 1946—47 har solgt eller vil sælge andet Korn end det Brødkorn, der skal afleveres.

Enhver Landmand, der i Medfør af fornævnte Bestemmelse mener at være berettiget til Køb af saadant Foderkorn og ønsker at komme i Betragtning, skal snarest og senest den 21. Oktober d. A. henvende sig til vedkommende kommunale Kornnævn og fremsætte Begæring om Foderkorn, og Kornnævnet vil derpaa opføre de berettigede Landmænd paa dertil bestemte Skemaer.

Undladelse af inden den fastsatte Frist at rette Henvendelse til det kommunale Kornnævn udelukker den paa gældende fra at komme i Betragtning, og Afgivelse af urigtige Oplysninger til Kornnævnet straffes i Medfør af Kornloven.«

10 Okt.
Nr. 306. I det man henleder Opmærksomheden paa, at den Grundværdi, der skal lægges til Grund, er den senest forud for den 9de almindelige Vurdering ansatte, og at der ogsaa i Aar skal anvendes den reducerede Grundværdi, beregnet efter samme Regler som for afleveringspligtige Ejendomme, skal man med Henviſning til foranstaaende hoslagt fremſende et Antal Skemaer (Skema C.), der skal udfyldes af det kommunale Kornnævn for alle de Landmænds Vedkommende, der retter Henvendelse til Nævnet og opfylder de fastsatte Betingelser. Samtidig vedlægger man et Antal Erklæringer (Blanket 15), idet man skal anmode Kornnævnet om at lade de Landmænd, der med Sikkerhed opfylder Kravet om, at $\frac{3}{5}$ af Indtægten skal hidrøre fra Landbruget, ved personlig Underskrift paa A-Erklæringen paa Forsiden af Blanket 15 paa Tro og Love attestere, at den i Skemaet anførte Grundværdi er rigtig, at deres Indtægt fra Landbruget udgør mindst $\frac{3}{5}$ af deres samlede Indtægt, samt at de ikke i Høstaaret 1946—47 har solgt eller vil sælge Korn i fri Handel. Man gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det er Landmændenes nuværende Indtægtsforhold, der er afgørende.

Med Hensyn til de Ansøgere, der ikke mener at opfylde Kravet om, at $\frac{3}{5}$ af Indtægten skal hidrøre fra Landbruget, skal man anmode Kornnævnet om at lade disse udfylde og underskrive B-Erklæringen paa Bagsiden af Blanket 15, idet Landbrugernes Underskrift paa nævnte Erklæring samtidig gælder som Ansøgning om Dispensation fra Indtægtsbestemmelsen.

Det indskærpes, at B-Erklæringen skal anvendes i alle Tilfælde, hvor der ikke er fuld Sikkerhed for, at Ansøgeren har $\frac{3}{5}$ af sin Indtægt fra Landbruget, og at det er absolut nødvendigt, at Erklæringen udfyldes meget omhyggeligt.

Da Indtægtsbestemmelsen er givet for at hindre, at Personer, der ikke kan siges at drive Landbrug som Hovederhverv, faar tildelt Korn, skal man herefter anmode Kornnævnet om, for de Ansøgers Vedkommende, der har

underskrevet B-Erklæringen, paa Foden af Blanketten ved Underskrift at bekræfte de afgivne Oplysninger, idet Kornnævnets Underskrift samtidig er Udtryk for, at Nævnet paatager sig Ansvar for, at de paagældende Landbrugere faar Andel i Tildelingskornet. 10 Okt. Nr. 306.

Senest den 23. Oktober d. A. skal de udfyldte Skemaer og underskrevne og attesterede Erklæringer indsendes til Statens Kornkontor, Gl. Mønt 14, København K., hvorfra Skemaerne senere vil blive fremsendt til Nævnet som Grundlag for Fordelingen af Indkøbsmærker til det heromhandlede Tildelingskorn.

Yderligere Skemaer og Erklæringer vil kunne rekvireres hos Statens Kornkontor, Telefon Central 3895.

Nr. 306. Min.-Tid. A. 662-663.

Handelsmin.s Cirk. til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre ang. Rationering af Benzin. 11 Okt. Nr. 307.

I Forbindelse med tidligere Cirkulærer vedrørende Rationering af Benzin, senest Handelsministeriets Cirkulære af 3. Juli d. A., skal man meddele, at man under Hensyn til den vanskelige Valutasituation har fundet det paakrævet for den kommende Rationeringsperiode, der omfatter Tiden fra 1. November d. A. til 31. Januar 1947, at gennemføre en Besparelse i Benzinforbruget ved en Nedsættelse af Rationerne til Personmotorkøretøjer, til hvilke der udleveres Benzinkort efter de i Handelsministeriets Cirkulære af 18. Februar d. A. under Gruppe 7 fastsatte Regler. Der vil herefter for Personmotorkøretøjer i den omhandlede Gruppe for den kommende Rationeringsperiode kunne udleveres Benzinkort efter følgende Regler:

a. til Motorcykler:

under 550 cm ³ Cylindervolumen	15 l	pr. Md.
med 550 cm ³ Cylindervolumen og derover	20 l	—

b. til Vogne indtil 1 000 kg Egenvægt . . . . . 40 l —

c. til Vogne fra 1 000 kg til 1 250 kg Egenvægt . . . . . 50 l —

d. til Vogne over 1 250 kg Egenvægt . . . . . 65 l —

11 Okt.
Nr. 307. Man henleder Opmærksomheden paa, at Andragender fra Vognere om Overførsel fra Gruppe 7 til Gruppe 5 som hidtil vil være at forelægge Benzinnævnet. Saadanne Andragender vil dog kun i ganske særlige Tilfælde kunne forventes imødekommet.

Iøvrigt finder Udleveringen af Benzinkort Sted efter de hidtil gældende Regler.

Rationeringsmærkerne, der er trykt med Paalydende som hidtil, vil blive fremsendt fra Direktoratet for Vareforsyning (Fordelingskontoret), overfor hvilket der vil være at afgive Indberetning om Udlevering. Indberetningen bedes indsendt inden den 15. Februar 1947 paa Skemaer, der vil blive fremsendt fra Direktoratet for Vareforsyning.

Man anmoder om, at Forbrugerne paa sædvanlig Maade maa blive gjort bekendt med Udleveringen af Rationeringsmærkerne.

Nr. 307. Min.-Tid. A. 664.

12 Okt.
Nr. 515. **Finanmin.s Bekg. ang. Skattelettelse for Ejendomme efter § 57 i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 om Byggeri med offentlig Støtte.**

§ 57 i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 bestemmer:

»En Ejendom, til hvis Forandring ved Om- eller Tilbygning Laan gives efter denne Lov, fritages paa Begæring for den paa Forøgelsen af Forskellen mellem Ejendoms-skyld og Grundskyld faldende Del af Ejendomsskatter — dog med Undtagelse af Skatten til Amtskommunen — i Tiden indtil Udløbet af 10 Aar fra Begyndelsen af den Skatteperiode, der følger nærmest efter den første Vurdering til Ejendoms-skyld og Grundskyld af Ejendommen med fuldført Byggeri. Størrelsen af nævnte Forøgelse fastslaaes af Vurderingsmyndighederne ved de aarlige Omvurderinger af Ejendommen og ved den almindelige Vurdering efter Fuldførelsen af Om- eller Tilbygningen. Ansættelsen ved sidstnævnte Vurdering kan ikke ændres ved nogen senere Vurdering.«

Med Hensyn til Gennemførelsen af den ved oven- 12 Okt.
staaende Lovbestemmelse hjemlede Skattelettelse for de Nr. 515.
Ejendomme, til hvis Forandring ved Om- eller Tilbygning
Laan gives efter nævnte Lov, skal man efter Forhandling
med Indenrigsministeriet herved fastsætte følgende:

Begæring om Skattelettelse skal af Ejeren fremsættes
i det Skema, der af Ejeren skal udfyldes til Brug ved Ejen-
dommens Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld.
Det er en Betingelse for Skattelettelsen, at Ejeren fremsætter
Begæring herom i Skemaet og meddeler de i Skemaet kræ-
vede Oplysninger til Brug ved Fastsættelsen af det Beløb,
der kommer i Betragtning ved Skattefritagelsen. Begærin-
gen kan senest fremsættes ved Ejendommens Vurdering
ved den efter Til- eller Ombygningens Fuldførelse først-
kommende almindelige Vurdering til Ejendomsskyld og
Grundskyld.

De Ejendomme, til hvis Forandring ved Om- eller
Tilbygning der kan gives Laan efter Loven af 30. April
1946, er ifølge Lovens § 46, Stk. 1, Forsamlingshuse med al-
mindeligt Formaal, Biblioteksbygninger, Opdragelseshjem,
Institutioner for forebyggende Børneforsorg, Hushold-
ningsskoler, Undervisningskøkkener, Vandrehjem, offent-
lige Badeanstalter og Institutioner af lignende social eller
kulturel Betydning samt i Henhold til Lovens § 53 saadanne
ældre Ejendomme, ved hvis Om- eller Tilbygning Antallet
af Beboelseslejligheder forøges eller Lokaler fremkommer
til Anvendelse for Institutioner som nævnt i Lovens § 46,
Stk. 1.

Det Beløb, der kommer i Betragtning ved Skattefri-
tagelsen, er ifølge Lovbestemmelsen det Beløb, hvormed
Forskellen mellem Vurderingssummen til Ejendomsskyld og
Grundværdien (»Forskelsværdien«) er blevet forøget ved
den Om- eller Tilbygning, til hvilken der er givet Laan i
Henhold til Lovens §§ 46 eller 53. Ved Ansættelsen af dette
Beløb maa det iagttages, at der bortses fra andre Forbedrin-
ger af Ejendommen, der har medført øget Forskelsværdi.

For Skattefritagelsen i Henhold til § 57 i Lov Nr. 235 af

12 Okt. 30. April 1946 finder iøvrigt de i Finansministeriets Be-
Nr. 515. kendtgørelse Nr. 530 af 15. Oktober 1940 angivne Regler
tilsvarende Anvendelse.

Nr. 515. Lov-Tid. A. 2099.

15 Okt. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Politimestre vedr.
Nr. 316. Anmeldelser til Handelsregistret.

Handelsministeriet er ved sin Gennemgang af de maanedligt udkommende Samlinger af Anmeldelser til Handelsregistrene blevet opmærksomt paa, at der jævnlig forekommer Anmeldelser af Firmaer, i hvilke vedkommende Indehaveres Navne er optaget to Gange, f. Eks. »Andersen & Jensen ved Hans Andersen og Peter Jensen«, »Jens Nielsen & Co. ved Jens Nielsen og Christian Madsen« eller »Hansens Væveri ved Kaj Marius Hansen«.

Da det er overvejende sandsynligt, at saadanne Firmaer ikke i Praksis vil blive benyttet i den anmeldte Form, men vil blive benyttet i en forkortet og derfor i og for sig ukorrekt Form — for de ovenfor angivne Eksemplers Vedkommende saaledes i Formerne: »Andersen & Jensen«, »Jens Nielsen & Co.« og »Hansens Væveri« — og da det formentlig ofte skyldes en Misforstaaelse fra Anmeldernes Side, at Firmaerne anmeldes med dobbelt Gengivelse af Indehaver-Navnene, skal man anmode D'Hrr. Registerførere om, naar saadanne Anmeldelser fremkommer, at ville henlede Anmeldernes Opmærksomhed paa Forholdet, saaledes at Anmeldelserne eventuelt kan berigtiges ved Ændring af Firmaet til den Form, der i Praksis agtes benyttet, inden Registrering og Bekendtgørelse i Statstidende finder Sted.

Handelsministeriet benytter samtidig Lejligheden til at bringe Cirkulære Nr. 52 af 26. April 1927 angaaende Formen for Anmeldelser til Handelsregistrene i Erindring.

Nr. 316. Min.-Tid. A. 674.

17 Okt. **Statens Ligningsdirektorats Cirk.** til Vurderings-
Nr. 317. raadene i Anledning af Omvurderingen pr. 1. Oktober 1946.

Man skal herved meddele følgende Anvisninger for Vurderingsmyndighederne, hvilke Anvisninger er godkendt af

Ligningsraadet, jfr. Bestemmelsen i § 3, 1ste Stk., i Lov 17 Okt. Nr. 108 af 31. Marts 1938: Nr. 317.

1. Idet man iøvrigt om de særlige for Aarsomvurderingerne gældende Regler henviser til »Den røde Bog« Side 101—105 og Side 119—128 og til Tillægget til »Den røde Bog« Side 41—46, skal man fremhæve følgende:

2. Foruden det i Tillægget Side 45 nævnte Materiale vil der yderligere fra Ligningsdirektoratet blive fremsendt:

- a) Lister over de i de enkelte Distrikter stedfundne Salg af ubebyggede Grunde udarbejdet paa Grundlag af de hertil indkomne Salgsindberetninger for 2det Halvaar 1945 og 1ste Halvaar 1946.
- b) Skemaerne vedrørende de i Tiden 1. April—1. Oktober 1946 foretagne Vurderinger i Henhold til Gælds-begrænsningsloven.
- c) De fra de paagældende Myndigheder siden 1. Oktober 1945 modtagne Skrivelser vedrørende Ophævelse eller Konstatering af Fredskovspligt, Foretagelse af Ekspropriationer, Fredninger og mulige andre hertil indgaaede Udfærdigelser, som har Betydning for Omvurderingen.

3. De Ejendomme, der i Henhold til Ligningsdirektoratets Cirkulære af 15. Oktober 1945 er forbigaaet ved den 9de almindelige Vurdering, skal ligeledes forbigaaes ved Omvurderingen pr. 1. Oktober 1946. Om Vurdering af disse Ejendomme vil der senere blive givet Meddelelse.

Det drejer sig om følgende Ejendomme:

- 1) Fæstningsværker og Bygninger (herunder Barakker), der af den tyske Værnemagt er opført paa lejet eller beslaglagt Grund, uden at Tilfældet falder ind under Pkt. 2.
- 2) Ejendomme eller Dele af Ejendomme, der har været overtaget af den tyske Værnemagt i Henhold til Kontrakt med Skødeklausul til Fordel for den danske Stat.

4. Forinden den endelige Ansættelse foretages af hver enkelt Ejendom, der kommer til Omvurdering, bør der ske en Sammenholdelse med Ejendommens tidligere Ansættelse,

17 Okt. saaledes at det kan paases, at Forholdet mellem Ansæt-
Nr. 317. telserne finder fornøden Forklaring i Forandringer ved
Ejendommen, Fejl i den forudgaaende Vurdering eller ved-
rørende Grundværdien saadanne Ændringer i Værdien, der
skyldes særlige Aarsager, (jfr. Bemærkningerne i Tillægget
til »Den røde Bog« Side 42, Stk. 2 og 3).

Hvor den ved Omvurderingen ansatte Grundværdi efter
Fradrag for Forbedringer er lavere end ved den nærmest
forudgaaende Vurdering af Ejendommen, uden at der siden
da er afgivet Areal fra Ejendommen, maa det i Anmærk-
ningsrubrikken i de for Skyldraadet og Ligningsdirektoratet
bestemte Afskrifter af Omvurderingsfortegnelsen angives,
hvad der er Aarsag til Nedgangen.

I Udstykningstilfælde maa der findes en Sammen-
holdelse Sted mellem den udstykkede Ejendoms Areal og
Arealernes af Restejendommen og de udstykkede selv-
stændigt vurderede Parceller for at kontrolere, at Omvur-
deringen finder Sted paa Grundlag af de rigtige Arealer.
Samtidig maa der foretages en Sammenligning mellem
Grundværdien efter Fradrag for Forbedringer ved sidste
Vurdering for Moderejendommen og Summen af de ved
Omvurderingen ansatte Grundværdier efter Fradrag for
Forbedringer for Restejendommen og de udstykkede Par-
celler. Saafremt denne Sum er lavere end Moderejendom-
mens sidste Grundværdi efter Fradrag for Forbedringer,
bedes Aarsagen til Nedgangen angivet i Anmærknings-
rubrikken udfor Restejendommen i de ovennævnte Af-
skrifter af Vurderingsfortegnelsen.

For Landbrugsejendomme, der kommer til Omvurdering,
bør Specifikationen af Grundværdien efter Beskaffenhed og
Beliggenhed ikke uden særlig Begrundelse i ændrede For-
hold afvige fra Specifikationen ved den foregaaende Vur-
dering, medmindre en stedfunden Undersøgelse viser, at
den tidligere Specifikation har været urigtig.

5. Ved Udfærdigelsen af Fortegnelserne over Omvur-
deringen pr. 1. Oktober 1946 i de enkelte Distrikter maa der
ikke gives Ejendommene særligt Omvurderings Løbe-Nr.

De omvurderede Ejendomme skal paa Omvurderingsfortegnelsen opføres med deres Løbe-Nr. fra Fortegnelsen over 9de almindelige Vurdering. Ejendomme, der er fremkommet ved Udstykning efter 9de almindelige Vurdering, opføres — i Matrikulsnummerorden — umiddelbart efter de Ejendomme, hvorfra de er udstykket, og betegnes ved nye Løbe-Nr.e, der fortsætter Løbe-Nr.-Rækken fra Hovedfortegnelsen med eventuelle Tillæg.

17 Okt.
Nr. 317.

6. Man fremhæver særlig Nødvendigheden af, at der ved Ejendomme, hvis Omvurdering finder Sted i Anledning af Udstykning eller Sammenlægning, og Ejendomme, der ikke tidligere har været selvstændig vurderet, sker fuldstændig nøjagtig Udfyldning af Vurderingsfortegnelsens Henvisningsrubrikker i Overensstemmelse med de i Rubrikens Hoved givne Anvisninger.

Skulde der ved Omvurderingen forekomme nogle af de Tilfælde, der erfaringsmæssigt volder særlig Vanskelighed ved Udfyldelsen af Fortegnelsens Henvisningsrubrikker, nemlig de Tilfælde, hvor der efter 1. Oktober 1945 er sket Sammenlægning af Ejendomme eller Dele af Ejendomme, og den ved Sammenlægningen fremkomne Ejendom atter er delt inden 1. Oktober 1946, uden at det af Matrikulsbetegnelse for de ved Delingen fremkomne nye Ejendomme klart fremgaar, fra hvilken af de før Sammenlægningen bestaaende Ejendomme de nye Ejendommers Areal hidrører, vil der til Vejledning ved Henvisningsrubrikernes Udfyldelse fra Matrikulsmyndighederne kunne indhentes Kalker efter Matrikulskortet, paa hvilket Grænserne for de nye Ejendomme er fuldt optrukket, medens Grænserne for de ældre Ejendomme er indtegnet med svagt optrukne eller stiplede Linier.

Er Vurderingsraadet i saadanne Tilfælde i Tvivl om, hvorledes Henvisningsrubrikkerne skal udfyldes, jfr. herved Bemærkningerne i Tillægget til »Den røde Bog« Side 38—40, bør Spørgsmaalet forelægges Ligningsdirektoratet under Vedlæggelse af de Vurderingsomraadet foreliggende

17 Okt. Oplysninger, herunder de af de paagældende Ejere udfyldte Nr. 317. Skemaer.

7. Man gør opmærksom paa, at den i § 38 a i [Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. Juni 1941 hjemlede Skattefritagelse ved Lovanordning af 28. Marts 1945 er blevet udvidet til at gælde for de i Bestemmelsen omhandlede Om- og Tilbygninger, der er paabegyndt i Tiden indtil Udgangen af Marts Maaned 1946.

De nævnte Om- og Tilbygninger er saadanne, hvorved der tilvejebringes enten et øget Antal Lejligheder eller Forretningslokaler med Beboelse, eller et øget Antal Kontor- og Forretningslokaler (herunder ogsaa Værksteder) eller hvorved der tilvejebringes Lokaler til saadanne Formaal, som omhandles i Lovbekendtgørelsens § 13 (Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener, anerkendte Opdragelseshjem og anerkendte eller godkendte Institutioner for forebyggende Børneforsorg, Vandrehjem og lign. Bygninger med kulturelt Formaal, i hvis Opførelse det Offentlige har Interesse, samt offentlig tilgængelige Badeanstalter).

Med Hensyn til Vurderingsraadenes Virksomhed ved Gennemførelsen af denne Fritagelsesbestemmelse henviser man til Finansministeriets Bekendtgørelse af 15. Oktober 1940 og 15. Oktober 1941 samt Ligningsdirektoratets Cirkulære af 17. Oktober 1941.

For de Ejendomme, der kommer til Omvurdering pr. 1. Oktober 1946, og som omfattes af Fritagelsesbestemmelsen skal Vurderingsraadet herefter — saafremt Ejer i Skemaet fremsætter Begæring herom og giver de nødvendige Oplysninger — ansætte det Beløb der kommer i Betragtning ved Skattefritagelsen, det vil sige det Beløb, hvormed Forskelsværdien er blevet forøget ved Tilvejebringelsen af de paagældende Lokaler, og anføre dette Beløb i paagældende Rubrik i Vurderingsfortegnelsen. Om det saaledes ansatte Beløb gives der Ejeren Underretning samtidig med Meddelelsen om Omvurderingens Resultat. Er der ved den paagældende Om- eller Tilbygning tilkommet en eller flere Beboelseslejligheder med Køkken, skal der i Vurderings-

fortegnelsen i vedkommende Rubrik og i Meddelelsen til Ejeren gives Oplysning om Antallet af de saaledes tilkomne Lejligheder. 17 Okt. Nr. 317.

Det bemærkes, at den paagældende Bestemmelse kun af Vurderingsraadet skal bringes til Anvendelse for de af Fritagelsesbestemmelsen omfattede Om- eller Tilbygninger, der er fuldført efter 1. Oktober 1945, samt at Bestemmelsen kun gælder egentlige Om- eller Tilbygninger, altsaa ikke selvstændige Nybygninger, selv om saadanne Nybygninger opføres paa Ejendomme, der i Forvejen er bebygget.

8. I § 57 i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 bestemmes følgende:

En Ejendom, til hvis Forandring ved Om- eller Tilbygning Laan gives efter denne Lov, fritages paa Begæring for den paa Forøgelsen af Forskellen mellem Ejendomsskyld og Grundskyld faldende Del af Ejendomsskatten — dog med Undtagelse af Skatten til Amtskommunen — i Tiden indtil Udløbet af 10 Aar fra Begyndelsen af den Skatteperiode, der følger nærmest efter den første Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld af Ejendommen med fuldført Byggeri. Størrelsen af nævnte Forøgelse fastslaas af Vurderingsmyndighederne ved de aarlige Omvurderinger af Ejendommen og ved den første almindelige Vurdering efter Fuldførelsen af Om- eller Tilbygningen. Ansættelsen ved sidstnævnte Vurdering kan ikke ændres ved nogen senere Vurdering.

Med Hensyn til Vurderingsraadenes Virksomhed ved Gennemførelsen af denne Fritagelsesbestemmelse henvises til Finansministeriets Bekendtgørelse af 12. Oktober 1946, hvoraf et Eksemplar vedlægges.

For de Ejendomme, der kommer til Omvurdering pr. 1. Oktober 1946 som Følge af fornævnte Bygningsforandringer, skal Vurderingsraadet herefter, naar Ejeren i Skemaet oplyser, at der er givet Laan eller Tilsagn om Laan hertil, og Ejer derhos fremsætter Begæring om denne Fritagelse ledsaget af de fornødne Oplysninger, ansætte det Beløb, der kommer i Betragtning ved Fritagelsen, det vil sige det

17 Okt. Nr. 317. Beløb, hvormed Forskelsværdien er forøget som Følge af de paagældende Bygningsforandringer, og anføre dette Beløb i paagældende Rubrik i Vurderingsfortegnelsen. Med Hensyn til Oplysning om eventuelle ved Bygningsforandringer tilkomne Beboelseslejligheder med Køkken og til Meddelelse til Ejer henvises til Bemærkningerne foran under Pkt. 7.

9. De for Ligningsdirektoratet bestemte Afskrifter af Vurderingsfortegnelserne indsendes her til samtidig med Fremsendelsen af Afskrifterne til Oppebørselsmyndighederne (Amtstuerne, Kommunalbestyrelserne og Sogneraadene).

Med Hensyn til Vurderingsraadenes Beføjelse til at foretage Tilføjelser til og Rettelser i Omvurderingsfortegnelserne, efter at Afskrifterne er afleveret til Oppebørselsmyndighederne, finder Ligningsdirektoratets Cirkulære af 21. Januar 1946 vedrørende Fortegnelserne over den 9de almindelige Vurdering tilsvarende Anvendelse.

Man fremhæver Nødvendigheden af, at der om saadanne Tilføjelser eller Rettelser snarest muligt tilgaar Ligningsdirektoratet Meddelelse.

Det samme gælder de af Skyldraadet under dettes Klage- og Revisionsbehandling foretagne Ændringer.

10. Kommer der efter Vurderingens Afslutning Henvendelse fra en Ejer til Vurderingsraadet om Opnaaelse af Lejlighedsfradrag, hvorom der ikke i det ved Vurderingen benyttede Skema er fremsat Begæring, behandles saadanne Henvendelser af Vurderingsraadet, og Meddelelse om Vurderingsraadets Afgørelse sendes snarest til Ejeren og de Myndigheder, der har faaet Afskrift af Omvurderingsfortegnelsen paa Formular 3, 4 a og 4 b.

11. Naar Skyldraadet har afsluttet sin Klagebehandling og Revision, bedes de ved Vurderingen benyttede Skemaer indsendt hertil.

Ved Indsendelsen af Skemaerne for hver enkelt Vurderingskreds, bedes Skemaerne for hvert enkelt Vurderingsdistrikt lagt i et særligt Omslag, hvorpaa der bedes anført Distriktets Betegnelse samt Antallet af de indlagte Skemaer.

Hvis der ved Indsendelsen mangler Skemaer for nogle af de omvurderede Ejendomme, bedes dette anført paa Omslaget med Angivelse af de paagældende Ejendommens Løbe-Nr. og Grunden til, at Skemaerne ikke medfølger. For hvert Vurderingsdistrikt bedes Skemaerne lagt i absolut Løbe-Nr.-Orden (de lave Numre øverst og de høje Numre nederst), altsaa uanset i hvilken Rækkefølge Ejendommene er anført i Omvurderingsfortegnelsen. 17 Okt.
Nr. 317.

Dette Cirkulære tilstilles Vurderingsformændene i det fornødne Antal Eksemplarer til Omdeling blandt Vurderingsraadenes Medlemmer.

Nr. 317. Min.-Tid. A. 675-678.

Justitsmin.s Cirk. til samtlige Politimestre og Brandkommissioner ang. Assistance fra de under Statens civile Luftværn oprettede Udrykningskolonner. 17 Okt.
Nr. 318.

I Forbindelse med Justitsministeriets Cirkulære af 21. Januar 1942 og 8. December 1942 angaaende Assistance fra de under Statens civile Luftværn oprettede Udrykningskolonner ved Katastrofebrande, der ikke skyldes Angrebs-handlinger, meddeler Justitsministeriet herved til Brug ved Brandmyndighedernes Rekvisition af Assistance fra Udrykningskolonnerne følgende Oplysninger:

Udrykningskolonnerne er nu stationeret saaledes:

N o r d j y l l a n d.

<i>Nordjydske U. K.</i> , Sæby	(Tlf. Sæby 280)
Detach. Knivholt, Frederikshavn.	(Tlf. Fr.havn 1308)
Detach. Vest, Nørresundby	(Tlf. Aalborg 7393)
Detach. Øst, Aalborg	(Tlf. Aalborg 7395)
Detach. Vandflyvepladsen, Aalborg	(Tlf. Aalborg 7397)

M i d t j y l l a n d.

<i>Midtjydske U. K.</i> , Herning	(Tlf. Herning 1140)
Detach. Karup	(Tlf. Karup 49)
<i>Østjydske U. K.</i> , Hobro	(Tlf. Hobro 140)
Detach. Rom, Lemvig	(Tlf. Lemvig 312)
Detach. Tirstrup	(Tlf. Tirstrup 67)

17 Okt.
Nr. 318.

S y d j y l l a n d.

Detach. Nymindégab.....	(Tlf. Nr. Nebel 127)
Detach. Oksbøl.....	(Tlf. Oksbøl 129)
Detach. C., Blaavand.....	(Tlf. Blaavand 14)
<i>Sydjydske U. K.</i> , Haderslev.....	(Tlf. Haderslev 2737)
Detach. A., Tønder.....	(Tlf. Tønder 670)
Detach. B., Tinglev.....	(Tlf. Tinglev 4028)
Detach. Skrydstrup.....	(Tlf. Vojens 109, Lokal 31)

F y e n.

<i>Fyenske U. K.</i> , Sandholt.....	(Tlf. Brobyværk 230)
Detach. Svendborg.....	(Tlf. Svendborg 1881)
Detach. Beldringe.....	(Tlf. Lunde 110)

S j æ l l a n d.

<i>Sjællandske U. K.</i> , Roskilde.....	(Tlf. Roskilde 773)
<i>Sydsjællandske U. K.</i> , Næstved..	(Tlf. Næstved 1801)
<i>Statens Luftværnsskole</i> , Bernstorff Slot.....	(Tlf. Ordrup 6512)

L o l l a n d - F a l s t e r.

<i>Loll.-Falsterske U. K.</i> , Nysted...	(Tlf. Nysted 1266)
Detach. Hasselø.....	(Tlf. Nykøbing F. 1169)

B o r n h o l m.

<i>Bornholmske U. K.</i> , Sandvig....	(Tlf. Sandvig 6)
Detach. Neksø.....	(Tlf. Neksø 355).

Assistance fra Udrykningskolonnerne i Tilfælde af Katastrofebrande kan rekvireres af den stedlige Brandmyndighed (Politimesteren, Brandinspektøren, Brandfogeden eller disses Stedfortrædere), saafremt saadan Assistance skønnes paakrævet. Henvendelsen om Assistance kan ske ved direkte Henvendelse til vedkommende C. B. U.-Tjenestested.

Den rekvirerede Hjælp er paa Brandstedet kommandomæssigt underlagt den stedlige Brandmyndighed.

For Assistancen erlægges intet Vederlag.

For Bornholm gælder vedblivende den indgaaede særlige 17 Okt.
Aftale om videregaaende Pligt for Kolonnen til at yde Nr. 318.
almindelig Brandslukningstjeneste.

Et Eksempplar af Cirkulæret bedes tilstillet samtlige
Brandinspektører og Brandfogeder.

Nr. 318. Min.-Tid. A. 679—680.

Rigsadvokatens Cirk. til samtlige Statsadvokater, 21 Okt.
Politidirektøren i København og samtlige Politimestre. Nr. 319.

Ved Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September 1946 om Udfærdigelse af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer, jfr. Cirkulære fra Handelsministeriet af samme Dato, har Handelsministeriet fastsat en Række nye Bestemmelser vedrørende Bygge- og Anlægsvirksomhed. Bekendtgørelsen gentager bl. a. det i Bekendtgørelse Nr. 383 af 29. Juli 1943 indeholdte Forbud mod Opførelse af Sommerhuse m. v., og i det nævnte Cirkulære, som er tilstillet D'Hrr. direkte fra Handelsministeriet, har Ministeriet anmodet om, at man fra Politiets Side nøje vil have Opmærksomheden henvendt paa Sommerhusbyggeriet, som, uanset det hidtil gældende Forbud, har haft et betydeligt Omfang. Af Hensyn til Byggematerialiesituationen er det imidlertid af afgørende Betydning, at Materialerne forbeholdes det mest nødvendige Byggeri, hvilket vil sige det ordinære Boligbyggeri og Erhvervsbyggeriet.

Jeg skal derfor anmode D'Hrr om, eventuelt i Forbindelse med vedkommende Bygningsmyndighed, at ville skride hurtigt og energisk ind overfor konstaterede Overtrædelser af denne Art, hvad enten Sagerne maatte fremkomme direkte fra Handelsministeriet eller Byggenævnet (Direktoratet for Vareforsyning), eller Overtrædelserne konstateres af Politiet eller vedkommende Bygningsmyndighed. I de Egne af Landet, hvor Sommerhusbyggeri normalt finder Sted i større Omfang, bør Politiet særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet.

I Sager af denne Art vil der foruden Paastand om Straf være at nedlægge Paastand om Konfiskation af det ulovligt

21 Okt. paabegyndte eller opførte Sommerhus, og til Sikring af
Nr. 319. Konfiskationskravet maa Politiet drage Omsorg for, at der straks ved Sagens Begyndelse (Efterforskning) foretages Henvendelse til Retten for at opnaa Beslaglæggelse af det ulovligt opførte, jfr. herved Retsplejelovens § 745, dels til Sikring af Statens endelige Konfiskationskrav og dels for at undgaa, at det ulovlige Byggeri fortsættes under Sagens Behandling. Det er endvidere nødvendigt, at der nedlægges Paastand om alvorlige Straffe, i grovere forsætlige Tilfælde Paastand om Frihedsstraf. I Tvivlstilfælde skal jeg anmode om, forinden Sag rejses, at faa Sagerne forelagt med Henblik paa Tiltalens Omfang.

Nr. 319. Min.-Tid. A. 681.

22 Okt. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser og Brændselsudvalg ang. Rationering af Petroleum og Brændselolie.
Kr. 320.

Man skal herved meddele, at næste Rationeringsperiode for Petroleum og Brændselolie omfatter Tiden fra *1. November 1946—31. Januar 1947*. Tildelingen finder som hidtil Sted ved Direktoratet for Vareforsynings, Fordelingskontorets, og Kommunalbestyrelsernes (Brændselsudvalgenes) Foranstaltning og Tildelingerne vil i Hovedsagen være at foretage i Henhold til de i Handelsministeriets Cirkulære af 12. Juli d. A. angaaende Rationering af Petroleum og Brændselolie fastsatte Retningslinier. Dog vil følgende Ændringer være at iagttage:

1. Kogning.

Tildelingerne fastsættes til 15 Liter pr. Husstand med Tillæg af 6 Liter for hver Person indenfor Husstanden samt et yderligere Tillæg paa 6 Liter for hvert Barn under 2 Aar. Tildeling af Petroleum til Kogebred i Sommerhuse, Kolonihavehuse, Week-end Huse og lign. kan *ikke* finde Sted.

2. Belysning.

Tildelingerne af Petroleum til Belysning i *private Boliger* fastsættes til 12 Liter pr. Husstand med Tillæg af 6 Liter

for hver Person indenfor Husstanden over 15 Aar. Tildeling af Petroleum til Belysning i Sommerhuse, Kolonihavehuse, Week-end Huse og lign. kan *ikke* finde Sted. 22 Okt. Nr. 320.

Til *erhvervsmæssig Belysning* i Landbrugsvirksomheder kan udleveres Rationeringsmærker til Køb af højst 12 Liter Petroleum, hvis Ejendommens Malkekvægbestand ikke overstiger 5 Køer. Til Ejendomme med 6—10 Køer kan udleveres Mærker til Køb af 20 Liter Petroleum. Overstiger Ejendommens Malkekvægbestand 10 Køer, kan der yderligere tildeles Mærker for højst 12 Liter Petroleum for hver 10 Køer udover de første 10, dog maa Tildelingen aldrig overstige 70 Liter ialt.

Til *erhvervsmæssig Belysning* i andre Virksomheder, Forsamlingshuse og lign. kan udleveres Rationeringsmærker til Køb af højst 15 Liter Petroleum. Tildeling herudover kan alene finde Sted med Fordelingskontorets Samtykke.

3. *Opvarmning.*

Tildeling af Petroleum til *Opvarmning i privat Beboelse* kan som Hovedregel ikke finde Sted, dog vil Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) i den kommende Rationeringsperiode i meget begrænset Omfang kunne tildele Petroleum til Opvarmning af private Boliger. Saadanne Tildelinger maa imidlertid først gives, efter at Kommunalbestyrelsen (Brændselsudvalget) har foretaget en nøje Undersøgelse af, hvorvidt Ansøgerne har Mulighed for at skaffe sig Opvarmning paa anden Maade. Tildeling maa saaledes kun gives til Opvarmning af private Boliger, herunder Enkeltværelser, som er Genstand for selvstændig Beboelse, saafremt der i de paagældende Boliger ikke findes anden Varmeinstallation, eller der ikke foreligger Mulighed for Opstilling af Kakkelovn. Tildelingen maa i intet Tilfælde overstige *30 Liter pr. Maaned.* Man skal anmode Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) om at paase, at der foretages en passende Graduering i Tildelingerne, bl. a. under Hensyn til Husstandens Størrelse.

Til *Opvarmning af Lokaler, der benyttes i Erhvervs-*

22 Okt. *øjemed* kan der ligeledes som Hovedregel ikke tildeles
Nr. 320. Petroleum, dog vil Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) under *samme Forudsætninger som anført foran* angaaende Tildeling til Opvarmning i privat Beboelse i Undtagelsestilfælde kunne foretage en mindre Tildeling til Opvarmning af Butikker, Værksteder og lign., hvor de paagældende beskæftigede Personer maa opholde sig for at udøve deres Erhverv, og hvor der ikke foreligger Mulighed for at de paagældende kan opholde sig i et tilstødende Lokale, der kan opvarmes paa anden Maade, f. Eks. ved Opstilling af Kakkelovn. Tildelingerne maa i saadanne Tilfælde ikke overstige *30 Liter pr. Maaned* og bør gradueres under Hensyn til Lokalernes Størrelse, det beskæftigede Antal Personer m. v.

Iøvrigt vil Tildelingerne som nævnt være at foretage i Henhold til de i Handelsministeriets Cirkulære af 12. Juli d. A. fastsatte Retningslinier, i hvilken Forbindelse man dog skal anmode Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) om at paase at der ikke tildeles flydende Brændstof til Udførelse af f. Eks. Tærskning og Markarbejde, hvortil Tildeling allerede er givet i Rationeringsperioden 1. August—31. Oktober d. A.

Man skal anmode Kommunalbestyrelserne (Brændselsudvalgene) om snarest muligt efter Tildelingens Afslutning og senest den *15. Februar 1947* til Fordelingskontoret at indsende en Opgørelse over samtlige uddelte Mærker med Angivelse af, hvor mange Mærker der er uddelt til hvert enkelt Formaal. Blanketter til disse Opgørelser vil som sædvanlig blive tilstillet Kommunalbestyrelserne fra Fordelingskontoret.

Med Hensyn til den praktiske Fremgangsmaade ved Rationeringsmærkernes Tildeling vil Kommunalbestyrelsen (Brændselsudvalget) kunne træffe de nærmere Bestemmelser. Det bør snarest ved Meddelelse i de stedlige Dagblade eller paa anden hensigtsmæssig Maade offentliggøres, hvorledes Tildelingen finder Sted indenfor Kommunen.

Landbrugsmin.s Bkg. ang. Udførsel af levende Planter og Plantedele. 25 Okt.
Nr. 521.

I Medfør af Lov af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. Ved Udførsel af levende Planter og Plantedele til Lande, der kræver Sundhedskontrol, skal Sendingen undersøges af *Statens Plantetilsyn**) i Overensstemmelse med et herfra under Dags Dato udstedt Regulativ for Sundhedskontrol ved Udførsel af levende Planter og Plantedele.

Inspektion af Plantesendinger kan kun finde Sted, naar de stammer fra Kulturer, som ved Tilsynets Undersøgelse i Vækstperioden er befundne fri for farlige Insektangreb og Plantesygdomme, der kan overføres med Planterne. Anmeldelse om saadan Undersøgelse skal være Tilsynet i Hænde senest den 1. Februar, forsaavidt angaar Væksthuskulturer, og senest den 1. Juli, forsaavidt angaar Planteskoler.

Sendingen skal ledsages af et af Statens Plantetilsyn — med Hensyntagen til det paagældende Indførselslands Bestemmelser — affattet Certifikat om, at saavel Sendingen som de Kulturer, hvorfra Sendingen stammer, er befunden fri for farlige Insektangreb eller Plantesygdomme.

De af Bestemmelserne i nærværende Paragraf flydende Udgifter afholdes af vedkommende Eksportør.

§ 2. Anmeldelse til Sundhedskontrol af levende Planter og Plantedele bestemt til Udførsel skal sendes til Statens Plantetilsyn og indeholde Angivelse af Modtagerens Navn og Adresse, Indførselslandet, Tidspunkt og Sted for Inspektionens Foretagelse, Avlsstedet, Pakningernes Mærke og Antal, Planternes Art, Eksportørens Navn og Adresse samt, forsaavidt det paagældende Land kræver det, Nummer paa Indførselstilladelsen.

Anmeldelse skal være Tilsynet i Hænde senest 4 Dage forud for Inspektionens Foretagelse.

*) Adresse: Gersonsvej 13, Hellerup.

25 Okt. Anmeldelse skal ske paa Blanketter, der udleveres ved
Nr. 521. Henvendelse til Statens Plantetilsyn.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 313 af 23. Juni 1943 angaaende Udførsel af levende Planter og Plantedele.

Nr. 521. Lov-Tid. A. 2108.

25 Okt. **Landbrugsmin.s Bkg. ang. Indførsel af Kartoffler.**
Nr. 525.

I Medfør af Lov Nr. 140 af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Indførsel her til Landet af Kartoffler maa ikke finde Sted fra saadanne Lande, hvor Angreb af Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*), Kartoffelaal (*Heterodera Rostochiensis*) eller Coloradobille (*Doryphora decemlineata*) er paavist i Løbet af de sidste 10 Aar.

2. Fra andre Lande maa Indførsel af Kartoffler finde Sted paa Betingelse af,

at Sendingen er ledsaget af et Certifikat, udstedt af en officiel Planteinspektion i Hjemlandet,

at Forsendelsen foregaar i nye Sække,

at disse er tillukkede med fornævnte Inspektions Plombe,

at Sendingen ved Ankomsten her til Landet undersøges af Statens Plantetilsyn*), i Overensstemmelse med et herfra under Dags Dato udstedt Regulativ for Sundhedskontrol ved Indførsel af Kartoffler, samt

at der til Toldopsynet afleveres en af Statens Plantetilsyn udstedt Attest om, at Tilsynet efter foretagen Undersøgelse maa anse Sendingen for at være fri for Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*) og Coloradobille (*Doryphora decemlineata*), og at Sendingen iøvrigt opfylder de i fornævnte Regulativ stillede Krav for Indførsel her til Landet af Kartoffler.

*) Adresse: Gersonsvej 13, Hellerup.

3. Ved Sække forstaas i denne Bekendtgørelse tillige 25 Okt.
Kasser, Tønder eller andre Beholdere. Kr. 525.

§ 2. 1. Certifikatet, der skal vedhæftes vedkommende Fragtpapirer, skal være udstedt af en officiel Planteinspektion indenfor et Tidsrum af en Maaned forinden Afsendelsen fra Hjemlandet og indeholde Angivelse af Oprindelsesland samt Navn og Adresse paa Afsenderen og Modtageren.

2. Certifikatet skal attestere,

at Kartoflerne i Sendingen er avlet i et Land, hvor Kartoffelbrok, Kartoffelaal og Coloradobille ikke er paavist i Løbet af de sidste 10 Aar,

at de ikke er befængt med disse eller andre skadelige Kartoffelsygdomme eller Skadedyr, og

at Forsendelsen sker i nye Sække.

3. Certifikatet, der skal underskrives af vedkommende Planteinspektion, skal endvidere indeholde Angivelse af Dato, Aar og Inspektionens officielle Titel.

4. Paa omstaaende Sider angives Ordlyden af Certifikatet med Oversættelse til Fransk, Engelsk og Tysk.

§ 3. 1. De Importører, der maatte ønske at indføre Kartofler, skal derom foretage Anmeldelse til Statens Plantetilsyn.

2. Anmeldelsen skal indeholde Angivelse af Kartoffelmængde, Emballerings- og Forsendelsesmaade, sandsynlig Dato for Afsendelsen, Navn og Adresse paa Eksportøren, Oprindelsesland, Afskibningshavn (Afsendelsesstation), Toldklaringssted og Modtagerens Navn og Adresse.

3. Anmeldelsen skal foretages paa særlige Blanketter, der udleveres ved Henvendelse til Statens Plantetilsyn og skal være dette i Hænde 4 Dage forud for Inspektionens Foretagelse.

§ 4. 1. Genindførsel af her fra Landet udførte Kartofler betragtes ikke som Indførsel, saafremt enten de paa de paagældende Sække eller Jernbanevogne i Henhold til Bekendtgørelse herfra af 1. Oktober 1946 angaaende Sundhedskontrol ved Udførsel af Spisekartofler paasatte Plomber er ubrudte, eller den paagældende Jernbanevogn er

25 Okt. plomberet af Toldvæsenet paa vedkommende udenlandske
Nr. 525. Toldsted, og Sendingen er ledsaget af en af samme Told-
væsen udstedt Erklæring om, at dette har brudt den her i
Landet paasatte Plombe, samt at Sendingen er identisk
med den her fra Landet udførte, og at ingen Del af denne
har været ude af Jernbanevognen.

2. Transit af Kartofler betragtes ikke som Indførsel,
saaftremt Forsendelsen foregaar paa gennemgaaende Fragt-
brev, og Kartoflerne er forsvarligt emballerede, eller saa-
fremt Omladning finder Sted i dansk Havn fra Skibsside
til andet Skib, uden at Omladningen foregaar over Kaj.

§ 5. 1. De med Inspektionen forbundne Udgifter
skal afholdes af vedkommende Importør og indbetales til
Statens Plantetilsyn ved Indførselsattestens Afgivelse.

2. Kartofler, der af Tilsynet tilbagevises ved Indførselen
her til Landet, skal, medmindre vedkommende Importør
inden 8 Dage derefter foranlediger Kartoflerne tilbage-
sendt, tilintetgøres paa Importørens Regning ved Tilsynets
Foranstaltning.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og
samtidig ophæves Bekendtgørelse af 23. Juni 1943 angaaende
Indførsel af Kartofler.

Nr. 525. Lov-Tid. A. 2115—2116.

25 Okt. **Undervisningsmin.s Bkg. ang. Afgift til Forfattere**
Nr. 544. **m. fl. for det gennem de statsunderstøttede Biblioteker
stedfindende Udlaan af deres Bøger.**

I Medfør af Lov Nr. 184 af 30. Marts 1946 om Ændring
i Lov Nr. 128 af 7. April 1936 om statsunderstøttede Biblio-
teker bekendtgøres herved følgende:

§ 1. Som en særlig Bevilling opføres paa de aarlige
Finanslove et Beløb, svarende til 5 pCt. af det i ovennævnte
Lov af 7. April 1936 § 6 a fastsatte Grundtilskud til de
enkelte Biblioteker, hvilket Beløb indgaar i en særlig Fond,
der har til Opgave efter nærmere af Undervisningsministe-
ren fastsatte Regler at udrede Vederlag

1) til de i Live værende danske Forfattere,

- 2) til dem, der efter 1. April 1946 er blevet Enker efter danske Forfattere, og som ikke har indgaaet nyt Ægteskab, 25 Okt.
Nr. 544.

for det gennem Bibliotekerne stedfindende Udlaan af de paagældende Forfatteres Bøger.

§ 2. Vederlaget ydes for offentligt Udlaan fra de af Lov Nr. 128 af 7. April 1936 med senere Ændringer omfattede statsunderstøttede Biblioteker, medens der ved dets Fordeling ikke tages Hensyn til Udlaan fra de egentlige Statsbiblioteker.

§ 3. Bestyrelsen af den i § 1 nævnte Fond, herunder Fordelingen af de i Fonden indgaaende Midler, henlægges til »Dansk Forfatterfond«, saa snart dennes Vedtægter er ændrede under Hensyntagen til den Fonden herved overdragne særlige Opgave og i denne Skikkelse forsynede med kongelig Konfirmation gennem Undervisningsministeriet.

§ 4. ¹⁾ Til Brug ved Vederlagets Beregning og Fordeling skal der tilstilles Fonden (Adresse indtil videre: Dansk Forfatterforening, Ved Stranden 20, København K.) følgende Materiale:

- A. Inden hvert Aars 15. April, første Gang dog inden 1. December 1946, maa de Forfattere og Forfatterenker, som ønsker at komme i Betragtning, indsende Anmeldelse herom til Fonden. Anmeldelsen, hvortil Blanket kan faas udleveret paa Dansk Forfatterforenings Kontor, maa indeholde Adresseangivelse og en Fortegnelse over de Bøger, der ønskes lagt til Grund ved Vederlagets Beregning. For Enkernes Vedkommende maa endvidere medfølge Oplysning om, hvorvidt vedkommende opfylder de ovenfor i § 1 angivne Betingelser, jfr. herved § 6. Saadan Anmeldelse vil dog indtil videre blive indgivet til Fonden af Dansk Forfatterforening *paa de Forfatteres Vegne, der er Medlemmer af Foreningen*, saavel som for Enker efter Forfattere, der ved deres Død var Medlemmer af denne.
- B. Efter at der paa Grundlag af det ovenfor under A. nævnte Materiale inden hvert Aars 1. Juni, første Gang

25 Okt.
Nr. 544.

dog inden 1. Januar 1947, ved Fondens Foranstaltning er tilstillet samtlige statsunderstøttede Biblioteker en fuldstændig Liste over de Forfattere og Forfatterenker, der ved det løbende Finansaars Begyndelse fyldestgør Betingelserne for at deltage i Fordelingen, skal hvert enkelt Bibliotek inden hvert Aars 1. Oktober, første Gang dog inden 15. Februar 1947, gennem Statens Bibliotekstilsyn indsende Opgørelse til Fonden over Antallet af Bøger, der den forudgaaende 1. April fandtes i Bibliotekets *Udlaansafdeling* (ikke paa Læsesale) af hver enkelt Forfatter, der kommer i Betragtning. Specifikation for de enkelte Bøgers Vedkommende er derimod uforuden.

2) Ved den i Stk. 1. B. nævnte Opgørelse medtages alle Bøger, saavel skønlitterære som faglitterære, hidrørende fra selvstændig skabende Forfattervirksomhed, saaledes at hvert selvstændigt Bind af et Værk regnes for en Bog, der tæller med i Opgørelsen. Der bortses derimod fra Oversættelser, Bearbejdelser, der ikke udgør et nyt selvstændigt Aandsværk, samt fra saadanne Bøger (Bind) — f. Eks. henhørende til Samlerværker og lign. —, der har flere Forfattere.

§ 5. Det Beløb, der tilkommer hver enkelt Forfatter eller Forfatterenke som den paagældendes Andel i de til Raadighed for vedkommende Finansaar værende Midler efter Fradrag af de fornødne Administrationsudgifter i Henhold til Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse, udfindes ved en proportional Fordeling af den aarlige Bevilling, idet Fordelingen sker paa Grundlag af de i § 4 nævnte Opgørelser fra Bibliotekerne i Forhold til det samlede Antal Bøger (Bind), med hvilke Forfatterne er repræsenterede i samtlige statsunderstøttede Biblioteker. Forfattere, af hvis Bøger der efter det oplyste er forefundet mindre end 50 Eksemplarer tilsammen i de af Opgørelserne omfattede Biblioteker, er ikke lodtagne i Fordelingen.

§ 6. Vederlaget udbetales for hvert Finansaar til den berettigede eller hans (hendes) Bo, forsaavidt Betingelserne

for saadan Udbetaling forelaa ved det paagældende Finansaars Begyndelse den 1. April. Senere indtrufne Ændringer i saa Henseende ved Dødsfald eller nyt Ægteskabs Indgaaelse, jfr. § 1, faar saaledes først Virkning fra det efter Dødsfaldet eller Ægteskabets Indgaaelse følgende Finansaars Begyndelse.

25 Okt.
Nr. 544.

§ 7. Vederlaget skal ikke retsgyldigt kunne være Genstand for Salg, Gave, Transport, Pantsætning eller Kreditorers Retsforfølgning under nogen Form, herunder Konkursbehandling.

Nr.544. Lov-Tid. A. 2163—2164.

Handelsmin.s Bekg. om midlertidigt Forbud med Salg eller Udlevering af nye Personmotorkøretøjer.

26 Okt.
Nr. 531.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Salg eller Udlevering af ikke tidligere indregistrerede Personmotorkøretøjer er midlertidig forbudt.

Det i Stk. 1 omhandlede Forbud gælder, uanset om der forinden nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden er truffet Aftale om Levering.

§ 2. Efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Retningslinier kan Direktoratet for Vareforsyning meddele Tilladelse til Køb af de af § 1 omfattede Motorkøretøjer.

Ved Motorkøretøjets Indregistrering vil Købstilladelsen være at forevise Politiet, der forsyner Tilladelsen med Paategning om, at Indregistrering har fundet Sted.

§ 3. Salg eller Udlevering af de i § 1 omhandlede Personmotorkøretøjer, der er indkøbt til Videreforhandling eller fremstillet med Salg for Øje, kan ikke nægtes overfor Købere, der har erhvervet Tilladelse som i § 2 nævnt.

§ 4. Importører og Forhandlere skal senest den 29. Oktober d. A. til Direktoratet for Vareforsyning, Adr. Vognmagergade 2, København K., indsende en specificeret Opgørelse over Antallet af Motorkøretøjer af den i § 1 om-

26 Okt. handlede Art, hvormed de ligger inde den 28. Oktober
Nr. 531. d. A. ved Døgnets Begyndelse.

§ 5. Den, der køber, sælger, udleverer eller modtager Motorkøretøjer vidende eller med Formodning om, at den paagældende Håndling er i Strid med Bestemmelsen i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af samme udfærdigede Forskrifter, saavel som den, der iøvrigt overtræder Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse, straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 531. Lov-Tid. A. 2133—2134.

28 Okt. **Handelsmin.s Bekg. om Feriegodtgørelse for drikke-**
Nr. 535. **pengelønnet Personale, der er ansat i Skat.**

I Medfør af § 5, Stk. 1, jfr. § 8, Stk. 1, i Lov Nr. 170 af 13. April 1938 om Ferie med Løn bestemmes herved følgende:

§ 1. For Personer, der er ansat i Skibe, og som helt eller delvis aflønnes ved Drikkepenge, fastsættes den i § 6, Stk. 1, i Bekendtgørelse Nr. 233 af 25. Juni 1938 omhandlede Feriegodtgørelse fra 1. April 1946 at regne og indtil videre til følgende Beløb:

- a. For fast ansat Serveringspersonale 4 Kr. 00 Ø. pr. Arbejdsuge — for 3die Kahytsopvartere og Ungtjenere dog kun 2 Kr. 70 Ø. pr. Arbejdsuge;
- b. for Reserveserveringspersonale 4 Kr. 00 Ø. for 6 Dages Arbejde;
- c. for Kahytsjomfruer 1 Kr. 95 Ø. pr. Arbejdsuge.

I de fornævnte Beløb er indbefattet Godtgørelse for Kost i Feriedagene.

For Ungtjenere, der er ansat af vedkommende Over-tjener, udredes Feriegodtgørelsen med Halvdelen af Over-tjeneren og Halvdelen af Virksomhedens Indehaver (Re-deriet eller Restauratøren).

§ 2. Bekendtgørelse Nr. 196 af 2. Juni 1944 om Ferie- 28 Okt.
godtgørelse for drikkepengelønnet Personale, der er ansat i Nr. 535.
Skibe, ophæves.

Nr. 535. Lov-Tid. A. 2136.

Skattedep.s Cirk. til Skatteraadene og Direktoratet for 28 Okt.
Københavns Skattevæsen vedr. de skattelignende Myndighe- Nr. 323.
ders Arbejde med Paaligning af Formuestigningsafgift og
Stabiliseringslaan i Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946.

Skattedepartementet skal herved meddele følgende med
Hensyn til de skattelignende Myndigheders Arbejde med
Paaligning af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan i
Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946.

1. Almindelige Bestemmelser.

1. Formuestigningsafgiften og Stabiliseringslaanet paa-
lignes udenfor København af vedkommende Skatteraad
(Lovens § 32). I København foretages Paaligningen af Direk-
toratet for Københavns Skattevæsen, og de nedenfor for
Skatteraadene givne Forskrifter omfatter derfor tillige Direk-
toratet for Københavns Skattevæsen.

For Personer samt for Selskaber m. v., der er skatte-
ansat for Skatteaaret 1946—47, skal Paaligningen foretages
af det Skatteraad, der har foretaget Skatteansættelsen for
Skatteaaret 1946—47; for tilflyttede Personers Vedkom-
mende vil Oplysningen paa Formueopgørelsens Forside om,
hvor den opgørelsespligtige havde Bopæl den 5. November
1945, i saa Henseende kunne være vejledende. For Selskaber
m. v., der ikke er skatteansat for Skatteaaret 1946—47, skal
Paaligningen foretages af Skatteraadet for den Skattekreds,
hvori vedkommende Selskab m. v. havde Hjemsted ved Ind-
givelsen af Formueopgørelsen i Henhold til den her omhand-
lede Lov. Hvor den i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli
1945 (Pengeloven) indgivne ekstraordinære Formueopgørelse
skal lægges til Grund ved Paaligningen, skal denne foretages
af det Skatteraad, under hvilket den ekstraordinære Formue-
opgørelse skal lægges til Grund ved Paaligningen, skal denne

28 Okt. foretages af det Skatteraad, under hvilket den ekstraordi-
 Nr. 323. nære Formueopgørelse henhørte.

Er en Formueopgørelse indgivet til en anden Myndighed end den, der ifølge foranstaaende skal foretage Paaligningen, maa Formueopgørelsen snarest muligt videresendes til vedkommende Skatteraad, forsynet med Paategning om Datoen for dens Modtagelse.

2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Personer og Selskaber m. v., der er pligtige til at indgive Formueopgørelse, skal man henvise til Lovens Bestemmelser og til Vejledningerne til Formueopgørelserne. For Personers Vedkommende fremhæves Bestemmelsen i Lovens § 33, Stk. 2, hvorefter enhver Person, der er undergivet ubegrænset Formueskattepligt for Skatteaaret 1946—47, (er han død efter 1. April 1946, men forinden Indgivelse af Formueopgørelsen: hans Dødsbo), selvom han (Boet) ikke af egen Drift skal indgive Formueopgørelse, skal være pligtig til paa Opfordring af Skatteraadet inden 1 Maaned fra Opfordringens Modtagelse at indgive Formueopgørelse.

Den sidstnævnte Bestemmelse skal bringes til Anvendelse i Tilfælde, hvor den skattepligtige Formue for Skatteaaret 1946—47 ligger under det for Indgivelse af Formueopgørelse fastsatte Minimumsbeløb, men hvor der er Grund til at formode, at den som Følge af Tillæggene til Slutformuen vil blive forøget i en saadan Grad, at der kan være Mulighed for Paaligning af Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan. Man henviser i saa Henseende særlig til Lovens § 5 Nr. 1, 1ste Stk., hvorefter fast Ejendom skal opføres med Vurderingssummen til Ejendomsskyld ved 9. almindelige Vurdering, selvom Sluttidspunktet ligger forud for 1. Oktober 1945, til § 6 om Tillæg for ydede Gaver og Arveforskud, for Indskud eller Præmier vedrørende Livsforsikringer, for Udgifter til Køb af Løsøre, for erlagt Vederlag for Goodwill og for Køb af Ejendom til Overpris samt til § 28 a om Tillæg ved Opgørelsen af den laanepligtige Formue for Arv, modtaget efter Sluttidspunktet. Hvad særlig angaa Tillæg for modtaget Arv kan der være Grund for Skatte

raadene til at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold ved Skatteligningen for Skatteaaret 1947—48. 28 Okt.
Nr. 323.

For de Selskaber, Foreninger, Legater, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner, for hvis Vedkommende den i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945 (Penge-loven) indgivne ekstraordinære Formueopgørelse skal anvendes som Ligningsgrundlag, vil den ekstraordinære Formueopgørelse blive fremsendt fra Statens Ligningsdirektorat. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Institutioner m. v. af Hensyn til deres Karakter eller Formaal maa anses fritaget for Laanepligt (Lovens § 27, Stk. 2), i hvert enkelt Tilfælde vil blive afgjort af Skattedepartementet, og de fra Ligningsdirektoratet til Skatteraadene fremsendte ekstraordinære Formueopgørelser vil derfor kun angaa Tilfælde, hvor Institutionen efter Skattedepartementets Afgørelse ikke er fritaget for Laanepligt af den anførte Grund. Alle Henvendelser fra Institutioner m. v. om Fritagelse for Paaligning af Stabiliseringslaan af Hensyn til deres Karakter eller Formaal, som maatte tilgaa Skatteraadene, maa af disse indsendes til Skattedepartementet.

3. Skatteraadene maa saavidt muligt føre Kontrol med, at Formueopgørelse indkommer fra de opgørelsespligtige, — for Personer, Dødsboer og skattepligtige Selskaber m. v. ved Eftersyn af Skattelisten for Skatteaaret 1946—47; om fornødent maa Indberetning om manglende Formueopgørelse indgives til Skattedepartementet (Lovens § 33, Stk. 6, sidste Pkt.).

4. I Henhold til Lovens § 40 kommer de i Lovgivningen om Indkomst- og Formueskat til Staten fastsatte Regler vedrørende Kontrolbeføjelser for de skattelignende Myndigheder til Anvendelse ved Paaligningen af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan. Som Følge heraf kan de i Lov Nr. 392 af 12. Juli 1946 om Selvangivelsen af Indkomst og Formue, om Foranstaltninger til Kontrol med Selvangivelsen og om Straffen for Skattesvig m. v. Afsnit II indeholdte Kontrolbestemmelser for de skattelignende Myndigheder bringes til Anvendelse, forsaavidt de vil have Betydning for Kontrollen med de indgivne Formueopgørelser.

28 Okt. 5. Beregningen af Formuestigningen og den laaneplig-
 Nr. 323. tige Formue foretages af Skatteraadene paa Beregnings-
 skemaer, udarbejdet efter Forhandling med Statens Lignings-
 direktorat, paa Grundlag af de af de opgørelsespligtige ind-
 gavne Formueopgørelser og øvrige meddelte Oplysninger.
 Eksemplarer af disse Beregnings-skemaer vedlægges.

6. Vejledning til Forstaaelse af Lovens forskellige Reg-
 ler vil i vidt Omfang kunne hentes fra de til Brug for de
 opgørelsespligtige udfærdigede »Vejledninger«, saavel som fra
 den Tekst, der er knyttet til de enkelte Punkter i Ejendoms-
 skemaerne og i »Særlige Oplysninger«. Det forudsættes, at
 Skatteraadene nøje gør sig bekendt med dette Vejled-
 ningsstof.

7. De indgivne Formueopgørelser maa gøres til Gen-
 stand for en kritisk Gennemgang under Sammenholden med
 Materialet vedrørende Ansættelsen for Skatteaaret 1946—47
 og den ekstraordinære Formueopgørelse i Henhold til Penge-
 loven.

Hvor Skatteraadet har Rettelser at foretage i den op-
 gørelsespligtige Angivelser i Formueopgørelsen, Ejendoms-
 skemaerne eller »Særlige Oplysninger«, maa Rettelse kun ske
 med Blyant og ikke ved Overstregning af den opgørelsesplig-
 tige Angivelser.

II. Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan for Personer.

A.

Med Hensyn til enkelte Poster i Formueopgørelsen skal fremhæves:

Vedrørende Pkt. 1. Fast Ejendom.

Som ovenfor nævnt er det i alle Tilfælde Vurderings-
 summen til Ejendomsskyld ved 9. almindelige Vurdering,
 der skal lægges til Grund, og Regulering af Vurderingssum-
 men, jfr. Ejendomsskemaet Pkt. A eller B, skal ikke alene
 foretages, naar der er tilkøbt eller frasolgt Areal, men ogsaa
 naar der har fundet Byggeforetagender (Bygningsforandrin-
 ger) Sted. Som Byggeforetagende (Bygningsforandring) kan
 ikke betragtes almindelig Vedligeholdelse.

Den Omstændighed, at Vurderingssummen ved 9. almindelige Vurdering er paaklaget eller optaget til Revision, bevirker ikke at Beregningen af Formuestigningsafgiften og Stabiliseringslaanet skal stilles i Bero. Ændres Vurderingssummen, maa der ske Berigtigelse af den foretagne Beregning.

28 Okt.
Nr. 323.

Vedrørende Pkt. 4. Varelager m. v.

Nedskrivning af Varelager og Varer købt paa bindende Kontrakt kan ikke finde Sted i større Omfang end ved Ansættelsen af den skattepligtige Indkomst og Formue for Skatteaaret 1946—47. Det skal herved bemærkes, at der i Henhold til Finansministerens Resolution er meddelt Tilladelse til, at saadanne Skatteydere, der ved Opgørelsen af deres skattepligtige Indkomst og Formue for Skatteaaret 1946—47 ikke eller ikke fuldt ud har benyttet de gældende Regler angaaende ekstraordinær Nedskrivning paa Varelager eller paa Varer købt paa bindende Kontrakt, ved Henvendelse til Statens Ligningsdirektorat inden 1. November 1946 kan faa deres Ansættelse optaget til fornyet Prøvelse og Ændring under Anvendelse af de nævnte Regler for Optagelse af Varelager og Varer i Ordre. Der vil snarest efter 1. November tilgaa Skatteraadene Underretning fra Statens Ligningsdirektorat om, fra hvilke Skatteydere der i Henhold hertil er indgaaet Begæring om Ændring af Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47, og for disse Skatteydere maa Behandlingen af den eventuelt indgivne Formueopgørelse stilles i Bero, indtil Spørgsmaalet om Ændring af Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47, og for disse Skatteydere maa Behandlingen af den eventuelt indgivne Formueopgørelse stilles i Bero, indtil Spørgsmaalet om Ændring af Skatteansættelsen er afgjort, hvorom der vil tilgaa Skatteraadene Underretning fra Ligningsdirektoratet.

Vedrørende Pkt. 9. Aktier m. v.

Aktier, ogsaa i Aktieselskaber med ikke over 10 Aktionærer, skal her optages efter de samme Regler som ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47.

28 Okt. *Vedrørende Pkt. 16. Kapital, bortskænket med Forbehold*
Nr. 323. *af Rentenydelsen.*

Af Kapitaler, hvoraf en Rentenyder ifølge Statsskatte-
lovens § 12 Nr. 2 skal svare Formueskat, uagtet han ikke
ejer selve Kapitalen, er det alene Kapitalen, som han selv
(eller hans Hustru) har bortskænket med Forbehold af Rente-
nydelsen, der skal medtages paa Formueopgørelsen.

Fast Ejendom, der er bortskænket med Forbehold af
Indtægts- eller Brugsnydelsen, skal ikke medtages paa For-
mueopgørelsen; for saadanne Ejendommers Vedkommende
kan der derimod blive Tale om Tillæg til Slutformuen (jfr.
nedenfor Side 6 under Pkt. 5 og 6).

Fideikommiskapital og Successorfond skal medtages un-
der Formueopgørelsen, jfr. dennes Pkt. 18.

Vedrørende Pkt. 27. Skyldigt Krigsforsikringsbidrag.

Med Hensyn til skyldigt Krigsforsikringsbidrag for Er-
hvervsløsøre er der truffet Aftale med Forsikringsselskaberne
om, at de opgørelsespligtige hos dem vil kunne faa udfær-
diget Attest om Størrelsen af det skyldige Krigsforsikrings-
bidrag paa den opgørelsespligtiges Sluttidspunkt. Er en saa-
dan Attest vedlagt Formueopgørelsen, er det tilstrækkeligt,
st Skemaet under »Specifikationer m. v.« ad Pkt. 27 er ud-
fyldt med: »Erhvervsløsøre«, en Henviisning til den vedlagte
Attest samt i sidste Rubrik Angivelse af Beløbets Størrelse.

B.

Paa Beregningsskemaets (Hovedskemaets) Forside skal
Skatteraadet, efter at Formuen, saaledes som denne er op-
gjort af den opgørelsespligtige i Formueopgørelsen, er anført,
give Oplysning om de *Berigtigelser af Fejl i Formueopgørelsens*
enkelte Aktiv- og Passivposter, som Skatteraadet vil foretage.
Ved hver enkelt Berigtigelse maa først angives Nummer for
den paagældende Post i Formueopgørelsen, dernæst en kort
Redegørelse for, hvori Berigtigelsen bestaar, og endelig (efter
»Kr.«) Differencebeløbet. Reguleringer som Følge af Lofts-
reglerne i Lovens § 5 Nr. 1, 3die Stk., og Nr. 6 henholdsvis

vedrørende fast Ejendom og Aktier i Aktieselskaber med 28 Okt.
ikke over 10 Aktionærer skal ikke tages i Betragtning paa Nr. 323.
dette Sted.

C.

Efter Opgørelse af »Formue ifølge berigtiget Formueopgørelse« udfyldes eventuelt *Fradragsrubrikkerne a, b og c.*

Vedrørende a. Fradrag for udbetalte eller tilgodehavende Forsikringsbeløb.

Dette Fradrag skal naturligvis kun gives, forsaavidt de udbetalte eller tilgodehavende Forsikringsbeløb er medtaget i Formueopgørelsen under Aktiver, for tilgodehavende Forsikringsbeløbs Vedkommende se Formueopgørelsens Pkt. 13.

Vedrørende b. Godsfradrag.

Hvor der ved Skatteansættelsen for Skatteåret 1946—47 er foretaget Fradrag for samlet Gods, opføres her Fradrag med samme Procent beregnet i Forhold til den samlede Værdi, hvormed de af Godset omfattede Ejendomme indgaar i Formueopgørelsen under Pkt. 1. Iøvrigt vil den Omstændighed, at der ikke ved Skatteansættelsen for Skatteåret 1946—47 er beregnet Godsfradrag, ikke udelukke, at Godsfradrag nu gives paa Begæring.

Hvor »Loftsreglen« medfører et Fradrag i Slutformuen, bliver en Reduktion af det beregnede Godsfradrag nødvendig. Denne Reduktion foretages i Forbindelse med Beregningen af »Loftsfradraget« ved en tilsvarende Reduktion af dette sidste Fradrag, jfr. nedenfor Side 6 under Pkt. 7.

Vedrørende c. Fradrag for Efterbetaling af Skat m. v.

Lovens § 44 bestemmer bl. a., at saafremt den opgørelsespligtige ved en efter Sluttidspunktet afsagt Dom eller Kendelse i Anledning af et Forhold, der ligger forud for nævnte Tidspunkt, tilpligtes at udrede Konfiskationsbeløb, for meget oppebaaret Avance eller for lidt erlagt Told- eller Forbrugsafgift samt eventuelle i Anledning af saadanne Forhold ikendte Bøder, vil der ved Opgørelsen af Slutformuen være at tage Hensyn til de nævnte Beløb og Bøder som en den opgørelsespligtige paahvilende Gæld. Paa tilsvarende

28 Okt. Maade forholdes der, saafremt den opgørelsespligtige efter
 Nr. 323. Sluttidspunktet afgiver Tilbud om eller ved Dom tilpligtes
 til Efterbetaling af for lidt erlagt Skat med eventuelt Bøde-
 tillæg til Staten, Kommunen eller den fælleskommunale Ud-
 ligningsfond vedrørende Skatteaarene til og med 1945—46.

Hvor Skatteraadet ved Paaligningen har Kendskab til,
 at den opgørelsespligtige efter Sluttidspunktet er tilpligtet
 at udrede Beløb af foranstaaende Art, bør Skatteraadet op-
 fordre den opgørelsespligtige til at indsende fornøden Doku-
 mentation (Udskrift af Dom, Kendelse og lign.), medmindre
 Skatteraadet i Forvejen maatte have sikker Kundskab om
 Tilsvaret og dets Størrelse, f. Eks. ved Efterbetaling af Skat
 med Bøde.

D.

Efter at Skatteraadet saaledes har opgjort »Formue paa
 Sluttidspunktet«, sker *Beregningen af Formuestigningen* (Ho-
 vedskemaet Side 2—3) gennem Foretagelse af de i Loven
 foreskrevne Tillæg til og Fradrag i Formuen paa Sluttids-
 punktet og Formuen paa Basistidspunktet.

Det er en Selvfølge, at den opgørelsespligtiges Angiven-
 der i »Særlige Oplysninger I og II« saavel som i »Særlige Op-
 lysninger« paa Ejendomsskemaet af Skatteraadet maa gøres
 til Genstand for en passende Kontrol ved Hjælp af Lignings-
 materialet vedrørende Skatteansættelserne i Stigningsperi-
 oden og andet Skatteraadet foreliggende Kontrolmateriale.

1. Vedrørende *de enkelte Punkter* i Hovedskemaet under
 Beregningen af Formuestigningen bemærkes:

Pkt. 1. Indskud og Præmier vedrørende Livsforsikringer.

For Indskud og Præmier, erlagt saavel af Mand som af
 Hustru, beregnes kun eet Fradrag paa 20 000 Kr. (af det
 sammenlagte Beløb).

Pkt. 2. Beløb anvendt til Indkøb af Løsøre.

For Køb, foretaget saavel af Mand som af Hustru, be-
 regnes kun eet Fradrag paa 10 000 Kr. (af det sammenlagte
 Beløb).

*Pkt. 3. Vederlag for Goodwill.*28 Okt.
Nr. 323.

Da der i de senere Aar har været Adgang for de skattepligtige til over Indkomsten at afskrive en Del af Vederlag, erlagt for Goodwill, maa det af den opgørelsespligtige i Skemaet under »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 5, opgivne Beløb for Goodwill sammenholdes med Ligningsmaterialet vedrørende den paagældendes Skatteansættelser for de senere Skatteaar.

Pkt. 4. Tillæg for fast Ejendom købt i Stigningsperioden.

Udfyldelsen af Afsnit I i Bilagsskema A og dermed af Hovedskemaets Pkt. 4 forudsætter et Eftersyn i Ejendomsskemaet(erne) til Konstatering af, om Pkt. 4 forudsætter et Eftersyn i Ejendomsskemaet(erne) til Konstatering af, om Pkt. 6 paa Ejendomsskemaet er eller skal være udfyldt.

Pkt. 6 paa Ejendomsskemaet skal være udfyldt i alle Tilfælde, hvor Ejendommen paa Ejendomsskemaet angives at være erhvervet ved Køb, og Pkt. 2 a eller b paa Ejendomsskemaet er besvaret med Ja.

Pkt. 5 og 6. Ydede Gaver.

Med Hensyn til Gaver ydet med Forbehold af Rente- eller Indtægts- eller Brugsnydelse bemærkes, at forsaavidt Gaven bestaar i Kapital (Penge eller Værdipapirer), hvoraf Giveren har forbeholdt sig Rentenydelsen, skal Gaven ikke tillægges Slutformuen og derfor ikke medtages her, idet den i Forvejen skal være medtaget under Formueopgørelsens Pkt. 16.

Bestaar Gaven i en fast Ejendom, skal Gaven, saafremt den er ydet til Descendenter m. fl. (»Særlige Oplysninger I«, Pkt. 2, 1ste Led), tillægges Slutformuen ved Opførelse i Hovedskemaets Pkt. 5, hvad enten Giveren har forbeholdt sig Indtægts- eller Brugsnydelse eller ej, og i første Fald hvad enten han har forbeholdt sig Indtægts- eller Brugsnydelse helt eller delvis. Hvor den faste Ejendom er skænket til andre end Descendenter m. fl. med Forbehold af Indtægts- eller Brugsnydelse (»Særlige Oplysninger I«, Pkt. 2, 2det Led), skal den kun tillægges Slutformuen, saafremt Giveren har

28 Okt. Nr. 323. forbeholdt sig Indtægts- eller Brugsnydelse for over Halvdelens Vedkommende, og i saa Fald skal Gaven opføres under Hovedskemaets Pkt. 6. Naar fast Ejendom saaledes skal tillægges Slutformuen, skal den altid medregnes med Netoværdien, det vil sige Vurderingssummen til Ejendomsskyld paa Gavens Tidspunkt med Fradrag af Rest-Pantegæld paa samme Tidspunkt (incl. Fradragsbeløb i Henhold til § 5, Stk. 2, i Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstignings-skyld), men uden Fradrag af Værdien af den forbeholdte Indtægts- eller Brugsnydelse.

Skal Gaven opføres under Hovedskemaets Pkt. 5, kommer 5000 Kr.-Fradraget altid til Anvendelse, medens der intet 5000 Kr.-Fradrag er for Gaver, der skal opføres under Hovedskemaets Pkt. 6.

Med Hensyn til Gaver, der skal opføres under Hovedskemaets Pkt. 5, bemærkes endelig, at flere Gaver, der er modtaget af samme Person eller dennes Ægtefælle, skal sammenlægges, saaledes at der kun beregnes eet Fradrag paa 5000 Kr. af det samlede Gavebeløb. Skatteraadet maa derfor have Opmærksomheden henvendt paa, at samme Gavemodtager eller dennes Ægtefælle ikke staar opført flere Steder i Skemaet under »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 2, 1ste Led.

Pkt. 7. Fradrag af Værdien af fast Ejendom (»Loftsreglen«).

»Loftsreglen« i Lovens § 5 Nr. 1, 3die Stk., skal ikke anvendes paa Ejendomme, hvor ved 9. almindelige Vurdering Grundværdien oversteg 2000 Kr. pr. ha og udgjorde mere end 50 pCt. af Vurderingssummen til Ejendomsskyld, dog skal den altid anvendes paa Ejendomme, der hovedsagelig har Karakter af Gartneriejendomme. Hvor det stiller sig tvivlsomt for Skatteraadet, om »Loftsreglen« herefter skal anvendes, maa Skatteraadet eventuelt ved Henvendelse til vedkommende Vurderingsformand skaffe Oplysning om Grundværdien og Arealet ved 9. almindelige Vurdering.

Grundlaget ved Anvendelsen af »Loftsreglen« er Vurderingssummen ved den senest forud for 9. almindelige Vurdering foretagne Vurdering (Omvrdering) af Ejendommen

eller Erhvervelsessummen, hvis Ejendommen er erhvervet i Stigningsperioden, og der ikke mellem Erhvervelsen og 9. almindelige Vurdering er foretaget Omvurdering af Ejendommen. Hvis Ejendommen er indbragt af Hustruen ved Ægteskabets Indgaaelse eller indbragt af et Barn ved dets Optagelse i Husstanden, er det altid Vurderingssummen ved den senest forud for 9. almindelige Vurdering foretagne Vurdering (Omvurdering af Ejendommen, der skal lægges til Grund.

»Loftsberegningen« kan dog ikke foretages paa det nævnte Grundlag, saafremt der mellem den senest forud for 9. almindelige Vurdering foretagne Vurdering (Omvurdering) eventuelt Erhvervelsen, og 9. almindelige Vurdering er udført Byggeforetagender (Bygningsforandringer) paa Ejendommen til et Beløb af over 2000 Kr. eller sket Tilkøb eller Frasalg af Areal. Hvis dette er Tilfældet, skal der til Brug ved »Loftsberegningen« foretages en særlig Omvurdering af Ejendommen efter dens Tilstand den 1. Oktober 1945, men efter de for Aarsomvurderinger i Medfør af § 2 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922, jfr. Lov Nr. 46 af 6. Marts 1936, gældende Regler, saaledes at Ansættelsen af Vurderingssummen til Ejendomsskyld sker efter Prisforholdene ved 8. almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936. Det skal af Besvarelsen af Ejendomsskemaets Pkt. 3 fremgaa, om der inden 9. almindelige Vurdering er udført Byggeforetagender (Bygningsforandringer) paa Ejendommen til et Beløb af over 2000 Kr. eller sket Tilkøb eller Frasalg af Areal, uden at Ejendommen i den Anledning er blevet omvurderet inden 9. almindelige Vurdering, idet i saa Fald Pkt. 3 skal være besvaret med Ja. Skatteraadet maa herved være opmærksom paa, at for at særlig Omvurdering skal foretages, maa Arealændringen eller Byggeforetagendet have fundet Sted efter den opgørelsepligtiges (Hustruens, Barnets) Erhvervelse af Ejendommen. Er Erhvervelsen først sket, efter at de nævnte Forandringer har fundet Sted, er det som ovenfor nævnt Erhvervelsessummen, der skal lægges til Grund ved »Loftsberegningen«. Saafremt Ejendommen er erhvervet i Tiden

28 Okt. efter 1. Oktober 1944, og det ikke af Ligningsmaterialet ved-
 Nr. 323. rørende den opgørelsespligtige Skatteansættelse med for-
 nøden Sikkerhed fremgaar, at Forandringerne har fundet
 Sted i den opgørelsespligtiges Ejertid, bør Skatteraadet, for-
 inden særlig Omvurdering begæres, søge dette Forhold klar-
 lagt ved Henvendelse til den opgørelsespligtige.

Den særlige Omvurdering skal i alle Tilfælde først fore-
 tages, naar det har vist sig, at der (bortset fra eventuelt
 »Loftsfradrag« for den paagældende Ejendom) foreligger en
 afgiftspligtig Formuestigning for den opgørelsespligtige, jfr.
 iøvrigt nærmere nedenfor Side 15 under Pkt. 26.

Drives Ejendommen som Frugtplantage, finder »Lofts-
 reglen« kun Anvendelse paa Grundværdien, og det er ved
 saadanne Ejendomme derfor Grundværdien ved den senest
 forud for 9. almindelige Vurdering foretagne Vurdering (Om-
 vurdering), der skal lægges til Grund ved Anvendelsen af
 »Loftsreglen«. For Frugtplantageejendomme, der er erhver-
 vet i Tiden mellem 9. almindelige Vurdering og den senest
 forud for 9. almindelige Vurdering foretagne Vurdering (Om-
 vurdering) af Ejendommen, eller for hvis Vedkommende der
 i samme Tidsrum er sket Tilkøb eller Frasalg af Areal (i
 hvilket sidste Tilfælde Ejendomsskemaets Pkt. 5 d vil være
 besvaret med Ja), kommer »Loftsreglen« ikke til Anvendelse.

I Bilagsskema A under II, hvor »Loftsberegningen« fin-
 der Sted, er der afsat Plads til 3 almindelige Ejendomme
 og 1 Frugtplantageejendom. Saafremt den opgørelsespligtige
 ejer mere end 3 (almindelige) Ejendomme, skal »Loftsbereg-
 ningen« ikke ske i selve Bilagsskemaet, men i »Tillægsskema
 til Bilagsskema A«, paa hvilket Tillægsskema der er Plads
 til 11 Ejendomme; om fornødent maa flere Tillægsskemaer
 benyttes. Paa Tillægsskemaet opføres Ejendommene under
 fortløbende Løbenumre begyndende med Nr. 1, de beregnede
 Differencebeløb sammenlægges, og det samlede Beløb op-
 føres i Hovedskemaet Side 2, Pkt. 7.

I de Tilfælde, hvor Tillægsskema benyttes for Ejen-
 domme under et Gods, for hvilke der er givet Godsfradrag,
 skal det samlede Differencebeløb, forinden det overføres til

Hovedskemaets Pkt. 7, reduceres med den Procent, med 28 Okt.
hvilken Godsfradraget er beregnet. Nr. 323.

Hvor Tillægsskemaet benyttes, skal der i Bilagsskema A i Marginen ud for II skrives: »... Stk. Tillægsskema(er) benyttet«. Tillægsskemaet(erne) vedlægges Bilagsskemaet.

I Tilfælde, hvor den opgørelsespligtige ejer et meget stort Antal Ejendomme, f. Eks. Ejendomme under et Gods, kan Skatteraadet undlade i Tillægsskemaerne at opføre de Ejendomme, for hvis Vedkommende »Loftsberegningen« ikke giver noget Differencebeløb (det vil sige, at »Loftseløbet« ikke er mindre end Vurderingssummen ved 9. almindelige Vurdering). Skatteraadet maa da efter Sammentællingen af Differencebeløbene for de øvrige Ejendomme paa vedkommende Tillægsskema anføre Antallet af de Ejendomme, for hvilke der intet Differencebeløb er (»Intet Differencebeløb for . . . . Ejendomme«).

Pkt. 8. Fradrag i Værdien af Aktier i Selskaber med ikke over 10 Aktionærer paa Selskabets Sluttidspunkt.

Dette Fradrag er Udtryk for en »Loftsberegning« af lignende Karakter som Loftsberegningen ved fast Ejendom.

Den højeste Kurs, som Aktierne i Slutformuen skal optages til, er altid den af Statens Ligningsdirektorat beregnede 1946-Kurs (Slutkursen). Til nærmere Oplysning om de Begrænsninger heri, som Lovens § 5 Nr. 6 giver Regler om, og til Forklaring af Opstillingen i Bilagsskema B skal man bemærke følgende:

Saafernt Paalydendet af den Aktiebeholdning, der indgaar i Slutformuen, ikke overstiger Basisformuens Beholdning, kan den af Ligningsdirektoratet beregnede 1939-Kurs + 50 pCt. heraf (uanset Tidspunktet for Opgørelsen af den opgørelsespligtige Basisformue) anvendes ved Opgørelsen af Slutformuen for hele Beholdningens Vedkommende. Det er herved uden Betydning, at Basisformuens Beholdning paa givne Tidspunkter har været formindsket, men der senere i Stigningsperioden har fundet Køb Sted, — stadig forudsat at Slutformuens Beholdning ikke overstiger Basisformuen.

Saafernt Beholdningen paa Sluttidspunktet overstiger

28 Okt. Beholdningen paa Basistidspunktet, forholdes der som oven-
 Nr. 323. for anført med den Del af Beholdningen paa Sluttidspunktet,
 der i Paalydende svarer til Basisformuens Beholdning.

Merbeholdningen maa herefter altid anses erhvervet ved det eller de *senest* før Sluttidspunktet foretagne Køb (Tegninger) og vil i Slutformuen være at optage til Køberkursen eller Køberkurserne (Tegningskursen, Tegningskurserne), saafremt og i det Omfang denne eller disse Kurser overstiger den af Ligningsdirektoratet beregnede 1939-Kurs + 50 pCt. heraf. For Aktier i Selskaber, der ikke er skatteansat for Skatteaaret 1939—40 (jfr. Ligningsdirektoratets Fortegnelse over Kurser pr. 1. Januar 1939 og 1. Januar 1946, Side 1, 5te Stk.), saaledes at der ikke foreligger nogen af Ligningsdirektoratet beregnet 1939-Kurs, træder Kurs 150 i Stedet for 1939-Kursen + 50 pCt. heraf.

Eksempel: Merbeholdning 50 000 Kr. Sidste Køb en Aktiepost af Paalydende 30 000 Kr. til Kurs 170, næstsidste Køb en Aktiepost af Paalydende 40 000 Kr. til Kurs 145. Den af Ligningsdirektoratet beregnede 1939-Kurs: 110 + 50 pCt. heraf = 165. Den af Ligningsdirektoratet beregnede Slutkurs 180.

Medens nu i det givne Eksempel den Del af Beholdningen paa Sluttidspunktet, der i Paalydende svarer til Basisformuens Beholdning, i Slutformuen kan optages til Kurs 165 (idet Slutkursen er højere), vil Merbeholdningen, 50 000 Kr., være at optage med 30 000 Kr. til Køberkursen 170 og med 20 000 Kr. til Kurs 165 (idet for denne Posts Vedkommende 1939-Kursen + 50 pCt. heraf overstiger Køberkursen).

Drejede det sig om Aktier i et Selskab, der ikke var skatteansat for Skatteaaret 1939—40, skulde den sidste Del, 20 000 Kr., af Merbeholdningen være optaget til Kurs 150.

Endnu bemærkes, at Loven ikke giver nogen særlig Regel for det Tilfælde, at Aktiekapitalen er blevet udvidet. Ogsaa i saa Fald maa de almindelige Regler derfor altid følges, saaledes at 1939-Kursen + 50 pCt. heraf, eventuelt Kurs 150, benyttes som »Loftskurs«, der skal lægges til Grund

ved »Loftsberegningen«, medmindre Reglen om Køber- eller Tegningskursen som højere skal benyttes. 28 Okt. Nr. 323.

Pkt. 9. Fradrag for bortfalden Aftægtsydelse og lign.

Det Beløb, der kan fradrages i Slutformuen, er den Kapitalværdi af den bortfaldne Ydelse, der er bragt til Fradrag i den opgørelsespligtiges skattepligtige Formue ved den senest torud for Bortfaldet liggende Ansættelse til Formueskat. Det bemærkes herved, at det i Vejledningen til Formueopgørelsen er foreskrevet, at den opgørelsespligtige i Rubrik 2 i Skemaet under Pkt. 6 i »Særlige Oplysninger I« foruden Nyderens Alder ved Bortfaldet skal anføre Aaret, i hvilket Bortfaldet har fundet Sted.

Hvor Ydelsen helt eller delvis er gaaet over til en anden, er det Beløb, der skal fradrages i Slutformuen, Forskellen mellem de Kapitalværdier, der er bragt til Fradrag ved den opgørelsespligtiges Ansættelser til Formueskat umiddelbart før og efter Overgangen.

Saafermt Skatteraadet ikke af Materialet vedrørende de paagældende Ansættelser til Formueskat kan faa de fornødne Oplysninger til Brug ved Afgørelsen af, om og i hvilket Omfang Fradrag i Slutformuen skal finde Sted, maa Skatteraadet indhente de fornødne Oplysninger hos den opgørelsespligtige.

Den Omstændighed, at den bortfaldne Ydelse er stiftet i Stigningsperioden, udelukker ikke Fradrag i Slutformuen, medmindre Ydelsen er stiftet som Gave fra den opgørelsespligtiges Side.

Pkt. 10. Fradrag i Slutformuen for modtaget Arv, Gave og andre Eengangserhvervelser, jfr. Pkt. 19 vedrørende Tillæg til Basisformuen for samme Erhvervelser.

De Beløb, der skal fradrages i Slutformuen, eventuelt tillægges Basisformuen, er de, der skal oplyses af den opgørelsespligtige i »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 7, 8, 9 og 10.

Beregning af Fradrag i Slutformuen og Tillæg til Basisformuen sker under eet ved Anvendelse af Bilagsskema C.

Erhvervelser paa under 2000 Kr. hver kommer overhovedet ikke i Betragtning.

28 Okt. Erhvervelser paa 2000 Kr. og derover skal tages i Be-
Nr. 323. tragtning med hele Beløbet.

Overstiger de samlede Erhvervelser, af samme eller forskellig Art, for den opgørelsespligtige, hans Hustru eller Børn i samme Regnskabsaar 50 000 Kr., skal — bortset fra Erhvervelser i sidste Regnskabsaar — det overskydende Beløb helt eller delvis tillægges Basisformuen, jfr. Bilagsskema C, hvor de i Opstillingen anførte Brøker angiver den Del af det overskydende Beløb, der skal tillægges Basisformuen. Resten af det overskydende Beløb tilligemed de første 50 000 Kr. skal, saaledes som Bilagsskema C udviser, fradrages i Slutformuen.

Den opgørelsespligtiges Oplysninger om Erhvervelser i Stigningsperioden maa af Skatteraadet søges kontrolleret gennem en Undersøgelse af Ligningsmaterialet vedrørende den paagældendes Ansættelser i Stigningsperioden først og fremmest vedrørende Skatteaarene omkring Tidspunktet for Erhvervelsen (for Arv modtaget for 23. Juli 1945 skal Tidspunktet for Modtagelsen fremgaa af den af den opgørelsespligtige eventuelt i Henhold til Pengeloven indgivne ekstraordinære Formueopgørelse, se Pkt. 5 i »Særlige Oplysninger« til denne Opgørelse).

Afgiver det foreliggende Materiale ikke tilstrækkelig sikre Holdepunkter, hvorved bl. a. maa erindres, at Erhvervelsen jo kan være forbrugt forinden første Formueansættelse efter dens Modtagelse, maa Skatteraadet opfordre den opgørelsespligtige til at fremkomme med Dokumentation, jfr. dog nedenfor om modtaget Arv og Gave. Fremskaffer den opgørelsespligtige herefter ikke en efter Skatteraadets Skøn tilstrækkelig Dokumentation, maa Skatteraadet se bort fra Erhvervelsen.

Maa efter foretagen Kontrol Pkt. 7—10 i »Særlige Oplysninger I« anses rigtigt udfyldt af den opgørelsespligtige, vil de Beløb, der skal regnes med, direkte kunne tages herfra (Rubrik 5 i Skemaerne under Pkt. 7, 9 og 10 og Rubrik 4 i Skemaet under Pkt. 8, alt i »Særlige Oplysninger I«) bortset fra indkomstskattepligtige Gaver og de Tilfælde, hvor der

skal ske Reduktion af Beløbet i Henhold til »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 12 B.

For indkomstskattepligtige Gavers Vedkommende skal der i det af den opgørelsespligtige i Rubrik 5 i Skemaet under Pkt. 9 i »Særlige Oplysninger I« opgivne Beløb, der er Gavens Bruttobeløb, af Skatteraadet fradrages den paa Gaven fallende forholdsmæssige Del af Indkomstskatten for det Skatteaar, i hvilket Gaven er beskattet, jfr. Afsnit I i Bilagskema C.

Reduktionen af Erhvervelsernes Beløb i Henhold til »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 12 B, er foreskrevet i Lovens § 9, Stk. 4, af Hensyn til Tilfælde, hvor en Del af Erhvervelsen er udgaaet af den opgørelsespligtiges Formue som Følge af Hustruens Død, Skilsmisse eller Separation. Da saaledes den opgørelsespligtige Formue for Skatteaaaret 1946—47 i Forvejen er formindsket med en Del af Erhvervelsens Beløb, vilde man bringe samme Beløb til Fradrag i Formuestigningen to Gange, saafremt Erhvervelsen blev taget i Betragtning med hele sit Beløb (enten alene som Fradrag i Slutformuen eller dels som Fradrag i Slutformuen, dels som Tillæg til Basisformuen).

Om Reduktion kan der kun blive Tale med Hensyn til Erhvervelser, der falder ind under Pkt. 7, 9 og 10 i »Særlige Oplysninger I«.

Den første Betingelse for, at Reduktion skal foretages, er, at Rubrik 6 i et eller flere af Skemaerne under de nævnte Punkter i »Særlige Oplysninger I« er udfyldt med Ja. Det maa iagttages, at kun den eller de enkelte Erhvervelser, for hvis Vedkommende Rubrik 6 er udfyldt med Ja, gøres til Renstand for Reduktion.

Forsaavidt denne Betingelse er opfyldt, maa Rubrik 12 i »Særlige Oplysninger I« undersøges.

Er Pkt. 12 A udfyldt med Ja, hvilket vil sige, at den opgørelsespligtige paa Sluttidspunktet hensad i uskiftet Bo med hele Fællesboet, bortfalder hermed Spørgsmaalet om Reduktion, idet jo i saa Fald ingen Del af Erhvervelsen er udskiftet.

28 Okt. Er Pkt. 12 A besvaret med Nej, skal Reduktion fore-
 Nr. 323. tages saaledes:

a. Reduktion skal ske til Halvdelen, enten naar Dødsfaldet (Skilsmissen, Separationen) har fundet Sted efter Sluttidspunktet (Pkt. 12 B 1 i saa Fald besvaret med Nej), eller naar paabegyndt offentligt Skifte ikke er tilendebragt inden Sluttidspunktet (Pkt. 12 B 2 sidste Spørgsmaal i saa Fald besvaret med Nej). I begge disse Tilfælde skal nemlig normalt kun Halvdelen af Fællesboet og dermed af Erhvervelsen være medregnet i den opgørelsespligtiges skattepligtige Formue for Skatteaaret 1946—47.

b. Reduktion skal ske til den i Pkt. 12 B 3 angivne Brøkdæl, enten naar offentligt Skifte var tilendebragt inden Sluttidspunktet (Pkt. 12 B 2 sidste Spørgsmaal i saa Fald besvaret med Ja), eller naar Boet er skiftet privat, og Dødsfaldet er sket inden Sluttidspunktet (Pkt. 12 B 1 i saa Fald besvaret med Ja og B 2 første Spørgsmaal tillige besvaret med: privat). Den anmeldte Brøkdæl kan naturligvis efter Omstændighederne være $\frac{1}{2}$, saaledes at Reduktionen bliver den samme som ovenfor under a. Brøkdelen kan ogsaa være $\frac{1}{1}$, nemlig hvor hele den skattepligtige Del af Fællesboet og dermed hele Erhvervelsen er forblevet hos den opgørelsespligtige (eller med ham sambeskattede Børn); i saa Fald bliver der naturligvis ingen Reduktion at foretage.

Særligt for modtaget *Arv* bemærkes:

Saafrømt det foreliggende Ligningsmateriale ikke indeholder tilstrækkeligt Grundlag for Kontrollen, maa Skatteraadet gennem Skifteretten i den Retskreds, hvor Afdøde havde Bopæl ved Dødsfaldet, søge indhentet nærmere Oplysninger. Hvis Afdøde ved sin Død havde Bopæl i Udlandet, rettes Høvendelsen til Skattedepartementet. Blanketter til Brug for saadanne Høvendelser til Skifteretterne (og Skattedepartementet) vedlægges; yderligere Blanketter kan rekvireres hos Engelsen & Schrøder, Frederiksberggade 15, København K.

Skifteretten (Skattedepartementet) vil da søge tilvejebragt Oplysning om Arvebeløbet og om det Tidspunkt, paa

hvilket Arven i den foreliggende Forbindelse skal anses modtaget. 28 Okt.
Saafremt det af disse Oplysninger fremgaar, at der er Nr. 323.
modtaget forskudsvisse Udbetalinger paa Arven, skal disse forskudsvisse Udbetalinger ved Anvendelse af Afsnit II i Bilagsskema C henføres til det Regnskabsaar, hvori de er modtaget. Det er en Selvfølge, at der helt maa bortses fra forskudsvisse Udbetalinger, der oplyses at være sket udenfor Stigningsperioden.

Saafremt de fra Skifteretten m. v. modtagne Oplysninger maatte stride mod den opgørelsespligtiges Angivelser, bør der gives den opgørelsespligtige Lejlighed til at udtale sig om de foreliggende Uoverensstemmelser, forsaavidt disse er af væsentlig Karakter. Er Uoverensstemmelsen af uvæsentlig Karakter, kan den opgørelsespligtiges Angivelser uden yderligere Undersøgelse lægges til Grund.

Særligt med Hensyn til modtagne *Gaver* (herunder Arveforskud) bemærkes:

Paa lignende Maade som anført ovenfor vedrørende modtaget Arv maa Skatteraadet, saafremt en Undersøgelse af Ligningsmaterialet ikke er tilstrækkeligt, for alle Gaver, der ikke er indkomstskattepligtige, rette Henvendelse til 1. Hovedrevisorat om nærmere Oplysninger vedrørende Gaver. Blanketter til Brug for saadanne Henvendelser vedlægges; yderligere Blanketter kan rekvireres hos Engelsen & Schrøder, Frederiksberggade 15, København K.

Hovedrevisoratet vil da søge tilvejebragt Oplysning om Gavens Størrelse og om det Kalenderaar, hvori Gaven er modtaget.

Saafremt de fra Hovedrevisoratet modtagne Oplysninger maatte stride mod den opgørelsespligtiges Angivelser, forholdes paa samme Maade som anført ovenfor vedrørende modtaget Arv.

Særligt for *Lotterigevinster* bemærkes, at der ogsaa her maa foretages en Undersøgelse af Ligningsmaterialet. Saafremt der herefter ikke er betalt Indkomstskat af Gevinsten, maa den ikke uden nærmere Dokumentation fra den opgørelsespligtiges Side tages i Betragtning. Forsaavidt angaar

28 Okt. Gevinster i Klasselotteriet, faldne efter 1. April 1943 (hvilke
 Nr. 323. Gevinster i Henhold til Lov af 19. December 1942 er indkomstskattefri), maa Angivendet om Gevinsten uden nærmere Dokumentation tages til Følge, medmindre Oplysningerne i Ligningsmaterialet om den opgørelsespligtiges Formue gør det usandsynligt, at den opgørelsespligtiges Opgivende om Gevinsten er rigtig.

Pkt. 11. Fradrag for Merhugstindtægter.

Det under Pkt. 11 i »Særlige Oplysninger I« indeholdte Skema afgiver kun Rubrikker for den opgørelsespligtiges Merhugstindtægter for hvert af Skatteaarene 1941/42—1946/47 incl. Den fornødne Sammentælling af Beløbene maa foretages af Skatteraadet og opføres som »Samlet Merhugstindtægt« i Hovedskemaets Pkt. 11; 50 pCt. heraf føres ud som Fradragbeløb.

Pkt. 12. Fradrag i Slutformen i Henhold til Resolution fra Skattedepartementet.

Her opføres Fradrag i Slutformuen, som er fastsat af Skattedepartementet efter Ansøgning fra den opgørelsespligtige i Henhold til Lovens § 41.

Skatteraadets Beregning af Formuestigningen skal ikke afvente Afgørelsen af indgivet Ansøgning. Foreligger Afgørelsen ikke paa det Tidspunkt, da Skatteraadet foretager Beregningen, skal denne føres til Ende og Afgift beregnes uden Hensyn til den indgivne Ansøgning. Naar Afgørelse foreligger, vil eventuel Berigtigelse finde Sted.

»Skattepligtig Formue paa Basistidspunktet«.

Den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet, se herom Bemærkningerne paa Side 1 paa Formueopgørelsen, er den samme som den skattepligtige Formue paa Basis-Skatteaaaret. Hvor det under en Efterbetalingssag er konstateret, at Formuen paa Basistidspunktet har været urigtigt ansat, er det den under Efterbetalingssagen konstaterede virkelige Formue, der skal opføres som skattepligtig Formue paa Basistidspunktet. Bortset fra saadanne Tilfælde skal den for Basis-Skatteaaaret ansatte skattepligtige Formue uændret be-

nyttes. Var den ved Ansættelsen for Basis-Skatteåret opgjorte Formue negativ, er det denne negative Formue, der skal opføres her. 28 Okt. Nr. 323.

Pkt. 13. Fradrag for inden Basistidspunktet baandlagte Midler.

Da de paagældende Baandlæggelsesordninger endnu ikke var etableret for Skatteåret 1939—40, kan der kun blive Spørgsmaal om det her omhandlede Fradrag i de Tilfælde, hvor Basis-Skatteåret er et senere end Skatteåret 1939—40.

Pkt. 14. Fradrag for Rentenydelseskapital.

Ved »Rentenydelseskapital« forstaas Kapital, som en Person nyder Renten af uden at eje selve Kapitalen, jfr. herved Bemærkningerne i Vejledningen til Formueopgørelsen Side 2 ad Pkt. 19, 2det Stk.

Det maa af Skatteraadet undersøges, om der i den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet indgik en eller flere af saadanne Rentenydelseskapitaler. Er dette Tilfældet, maa de bringes til Fradrag ved Opgørelsen af Basisformuen ved Opførelse under nærværende Pkt. 14, medmindre samme Rentenydelseskapital er medtaget som Aktiv i Formueopgørelsens Pkt. 16.

Pkt. 15. Fradrag som Følge af Ophør af Sambeskatning med Hustru.

Vedrører de Tilfælde, hvor den opgørelsespligtige for Basis-Skatteåret var sambeskattet med Hustru, med hvem han ikke sambeskattes for Skatteåret 1946—47, jfr. Lovens § 15, Stk. 1, Nr. 2.

Med Hensyn til Anvendelsen af Afsnit II i Bilagsskema D bemærkes, at saafremt den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet var 0 eller negativ, opføres paa Bilagsskemaet 0 for den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet, og Beløbet for Hustruens Særeje overføres til Hovedskemaets Pkt. 15.

Angaaende den i Bilagsskemaet ommeldte Reduktion henvises til Bemærkningerne vedrørende tilsvarende Reduktion ved Fradrag i Formuestigningen for Bengangserhver-

foretages af Skatteraadet, men Sagen bliver om fornødent (jfr. nedenfor under 2, Side 15—16) at indsende til Statens Ligningsdirektorat, der vil foretage Beregningen af Fradraget, henholdsvis Tillægget. 28 Okt. Nr. 323.

Pkt. 17. Fradrag som Følge af Ophør af Sambeskatning med Barn.

Her kan, efter at den sædvanlige Kontrol med Oplysningens Rigtighed gennem Ligningsmaterialet er foretaget, Beløbet for Barnets Formue, »Særlige Oplysninger II«, Pkt. 19 B, direkte opføres som Fradrag under Hovedskemaets Pkt. 17.

Pkt. 18. Udgifter til Byggeforetager paa Ejendom, afholdt inden Basistidspunktet.

Hvor der paa en fast Ejendom, der indgik i den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet, forinden dette Tidspunkt men efter den senest da foreliggende Vurdering (Om-vurdering) af Ejendommen er udført Byggeforetager (Bygningsforandringer), hvortil Udgifterne er afholdt inden Basistidspunktet og derfor maa formodes at være fragaaet i den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet, skal de afholdte Udgifter tillægges ved Opgørelsen af Basisformuen.

Indgaar Ejendommen ogsaa i Formuen paa Sluttidspunktet, skal Oplysning om Forholdet være givet under Ejendomsskemaets Pkt. 7. Er Ejendommen udgaaet af den opgørelsespligtiges skattepligtige Formue inden Sluttidspunktet, skal Oplysning om Forholdet findes i »Særlige Oplysninger II«, Pkt. 15.

Saafernt der af den her omhandlede Grund skal ske Tillæg for flere Ejendomme, er det naturligvis det samlede Beløb, der skal opføres under Hovedskemaets Pkt. 18.

Skatteraadet maa have Opmærksomheden henvendt paa at den opgørelsespligtige i sin Tid ved Opgørelsen af sin skattepligtige Formue paa Basistidspunktet kan have medregnet Byggeudgifterne, eventuelt i Form af et Tillæg til Vurderingssummen til Ejendomsskyld. Er dette Tilfældet,

28 Okt. skal der naturligvis ikke nu gives noget Tillæg til Basis-Nr. 323. formuen.

Pkt. 19. Tillæg for modtaget Arv, Gave og andre Eengangs-erhvervelser.

Det er Posten »Tillæg til Basisformuen« i Afsnit II i Bilagsskema C, der her skal opføres, jfr. iøvrigt Bemærkningerne foran Side 9 vedrørende Pkt. 10.

Pkt. 20. Modtagne Afløsningssummer for periodiske Ydelser samt modtaget Vederlag for Afstaaelse af Goodwill og af tidsbegrænsede Rettigheder.

Som Eksempler paa periodiske Ydelser skal nævnes: ved Testamente tillagte Rentenydelse, paa Livstid eller paa kortere Tid, og Retten til at oppebære en vis Del af en Forretnings aarlige Udbytte. Som periodiske Ydelser maa i denne Forbindelse ogsaa betragtes Fribolig, Aftægt og lign.

Som Eksempler paa tidsbegrænsede Rettigheder skal nævnes Patentret og Ret i Henhold til en Forpagtningskontrakt eller en Udbyttekontrakt.

Reglerne om Afløsningssummer for periodiske Ydelser falder ikke sammen med Reglerne om Vederlag for Goodwill og for Afstaaelse af tidsbegrænsede Rettigheder.

Fælles for periodiske Ydelser og for Goodwill og tidsbegrænsede Rettigheder gælder det, at Afløsningssummen (Vederlaget) eventuelt skal reduceres i Henhold til »Særlige Oplysninger I«, Pkt. 12 B, hvorom henvises til Bemærkningerne foran Side 10 vedrørende Pkt. 10 (og 19) om tilsvarende Reduktion ved Fradrag i Formuestigningen for Eengangserhvervelser.

Særligt Vederlag for Goodwill og for Afstaaelse af tidsbegrænsede Rettigheder gælder det, at Tillægget for Vederlaget nedsættes procentvis efter det Aar, hvori det er modtaget, i Overensstemmelse med den i Lovens § 14, Stk. 1 b, indeholdte Skala. Dog skal Tillægget altid ske med 100 pCt., naar

a) Afhændelsen af Formuegodet er sket inden Udgangen af 1939, eller

b) den paagældende Virksomhed m. v. er afhændet i Anledning af Indehaverens Død af hans i uskiftet Bo hensiddende Enke, eller 28 Okt. Nr. 323.

c) Afhænderen paa Afhændelsestidspunktet var fyldt 65 Aar. Tillæg for Vederlag for Patentrettigheder, der afhændes af Opfinderen selv, kan ifølge Loven ikke ske.

Pkt. 21. Tillæg som Følge af Indtræden af Sambeskatning med Hustru.

Vedrører de Tilfælde, hvor den opgørelsespligtige ikke for Basis-Skatteåret var sambeskattet med den med ham for Skatteåret 1946—47 sambeskattede Hustru, jfr. Lovens § 15, Stk. 1 Nr. 1.

Det Tillæg, der skal opføres i Hovedskemaets Pkt. 21, er Værdien ved Ægteskabets Indgaaelse af den af Hustruen indbragte Formue, jfr. Rubrik 3 i Skemaet under Pkt. 18 A i »Særlige Oplysninger II«.

Ved Kontrollen paa Grundlag af Ligningsmaterialet vil der, saafremt Eftersynet af Materialet vedrørende Mandens Skatteansættelser ikke maa anses i tilstrækkelig Grad at bestyrke den opgørelsespligtiges Opgivende, være Anledning til at undersøge, om Hustruen har været selvstændig skatteansat inden Ægteskabets Indgaaelse, og i bekræftende Fald til hvilken skattepligtig Formue hun har været ansat ved sin sidste Skatteansættelse forinden. Med Henblik herpaa er der i Skemaet under Pkt. 18 A i »Særlige Oplysninger II« ikke blot afkrævet den opgørelsespligtige Oplysning om Tidspunktet for Ægteskabets Indgaaelse, men ogsaa om Hustruens Navn og Adresse forinden Ægteskabets Indgaaelse.

Pkt. 22. Tillæg som Følge af Indtræden og Ophør af Sambeskatning med Hustru.

Vedrører de Tilfælde, hvor den opgørelsespligtige i en Del af Stigningsperioden har været sambeskattet med Hustru med hvem han hverken har været sambeskattet for Basis-Skatteåret eller for Skatteåret 1946—47.

Der henvises til Bemærkningerne foran Side 12 vedrørende Pkt. 16.

28 Okt. *Pkt. 23. Tillæg som Følge af Indtræden af Sambeskatning*
 Nr. 323. *med Barn.*

Her kan, efter at den sædvanlige Kontrol med Oplysningernes Rigtighed gennem Ligningsmaterialet er foretaget, Værdien af Barnets Formue, »Særlige Oplysninger II«, Pkt. 19 A, direkte opføres som Tillæg under Hovedskemaets Pkt. 23.

Pkt. 24. Tillæg for i uskiftet Bo hensiddende Enke af den afdøde Mands Andel i Fællesboet.

Lovens § 11, Stk. 2, sidste Punktum, bestemmer, at hvor en i uskiftet Bo hensiddende Enkes første Ansættelse efter Mandens Død foruden eventuelt Særeje kun har omfattet hendes egen Andel i Fællesboet, vil ved Opgørelsen af hendes Basisformue dem afdøde Mands Andel i Fællesboet være at tillægge.

Af Hensyn til denne Bestemmelse maa Skatteraadet undersøge, om der ved Opgørelsen af Enkens skattepligtige Formue paa hendes Basistidspunkt kun er medregnet hendes egen Andel i Fællesboet. Er dette Tilfældet, skal Tillæg til Basisformuen finde Sted. Det Beløb, der skal tillægges som den afdøde Mands Andel i Fællesboet, er lig det Beløb, der ved Enkens Skatteansættelse for Basis-Skatteåret blev medregnet som hendes Andel i Fællesboet.

Det er en Betingelse for, at Tillæg kan finde Sted, at Enken endnu paa Sluttidspunktet hensidder i uskiftet Bo efter Manden.

Pkt. 25. Tillæg til Basisformuen i Henhold til Resolution fra Skattedepartementet.

Her opføres Tillæg til Basisformuen, som er fastsat af Skattedepartementet efter Ansøgning fra den opgørelsespligtige i Henhold til Lovens § 42.

Skatteraadets Beregning af Formuestigningen skal ikke afvente Afgørelsen af indgivet Ansøgning. Foreligger Afgørelsen ikke paa det Tidspunkt, da Skatteraadet foretager Beregningen, skal denne føres til Ende, og Afgift beregnes uden Hensyn til den indgivne Ansøgning. Naar Afgørelse foreligger, vil eventuel Berigtigelse finde Sted.

Pkt. 26. Fradrag i Formuestigningen i Henhold til særlig Omvurdering i Medfør af Lovens § 5 Nr. 1, 3die Stk., 3die Pkt. 28 Okt. Nr. 323.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde denne særlige Omvurdering af fast Ejendom skal foretages, henvises til Bemærkningerne foran Side 6—7 vedr. Pkt. 7. Det fremgaar heraf, at Beregningen af Formuestigningen maa føres til Ende, forinden Skatteraadet tager Stilling til Spørgsmaalet om Foretagelse af en særlig Omvurdering, og at særlig Omvurdering skal foretages, saafremt Beregningen udviser en afgiftspligtig Formuestigning. (Formuestigningen er afgiftsfri, naar den er mindre end 20 pCt. af Basisformuen eller mindre end 30 100 Kr.

Hvor særlig Omvurdering skal foretages, maa Skatteraadet rette Begæring herom til vedkommende Vurderingsformand. Blanketter til saadan Begæring vedlægges. Yderligere Eksemplarer vil kunne rekvireres hos Engelsen & Schröder, Frederiksberggade 15, København K. Efter foretagen Omvurdering vil Begæringen med paaført Omvurderingsattest blive tilbagesendt til Skatteraadet fra Vurderingsformanden, hvorefter Skatteraadet i den paa Blankettens Bagside deril indrettede Rubrik beregner det Fradragbeløb, der skal opføres i Hovedskemaets Pkt. 26.

2. Trinvis Beregning af Formuestigningen.

For at fritage Skatteraadet for unødigt Arbejde er Beregningskemaet indrettet saaledes, at Beregningen af Formuestigningen kan foregaa trinvis.

Skatteraadet maa først sammenlægge »Formue paa Sluttidspunktet« med Tillæggene 1—4 (Hovedskemaets Side 2). Ved denne Sammenlægning undgaar man ved Beregningen af den laanepligtige Formue en gentagen Opstilling af de Beløb, der er fælles ved Beregningen af Slutformuen og af den laanepligtige Formue, saaledes at man ved Beregningen af den laanepligtige Formue kan tage til Udgangspunkt Beløbet for »Formue paa Sluttidspunktet med Tillæggene 1—4«.

Den næste Sammenlægning finder Sted, naar de eventuelle øvrige Tillæg til Slutformuen under Pkt. 5 og 6 er

28 Okt. beregnet. Saafremt det herved udkomne Beløb (»Formue paa Nr. 323. Sluttidspunktet med samtlige Tillæg«) er under 30 100 Kr., jfr. herved Afrundingsreglen i Lovens § 17, Stk. 2, kan Beregningen af Formuestigningen hermed afsluttes, idet der herefter ikke kan fremkomme en afgiftspligtig Formuestigning.

Saafremt »Formue paa Sluttidspunktet med samtlige Tillæg« udgør 30 100 Kr. eller derover, vil det — bortset fra Tilfælde, hvor »Formue paa Sluttidspunktet med samtlige Tillæg« kun overstiger de 30 100 Kr. med et mindre Beløb, saaledes at blot et enkelt eller enkelte af Fradragene i Slutformuen (Pkt. 7—12) vil kunne bringe Slutformuen ned under det nævnte Beløb, i hvilket Fald Beregningen af Formuestigningen kan afsluttes med Opførelsen af dette Fradrag — være mest hensigtsmæssigt, at Skatteraadet efter Opgørelsen af »Formue paa Sluttidspunktet med samtlige Tillæg« straks gaar over til Opgørelsen af »Formue paa Basistidspunktet efter samtlige Fradrag.«

Er nemlig Forskellen mellem »Formue paa Sluttidspunktet med samtlige Tillæg« og »Formue paa Basistidspunktet efter samtlige Fradrag« enten mindre end 20 pCt. af »Formue paa Basistidspunktet efter samtlige Fradrag« eller mindre end 30 100 Kr., kan Beregningen af Formuestigningen afsluttes paa det foreliggende. I andet Fald vil en eller flere af Posterne 7—12 og 18—25 vedrørende henholdsvis Fradrag i Slutformuen og Tillæg til Basisformuen ofte kunne være tilstrækkelig til at bringe Beregningen af Formuestigningen til Afslutning. Samtlige disse Poster begrænser jo Formuestigningen, og saasart en af dem har bragt denne ned under et saadant Beløb, at der ikke vil kunne blive nogen afgiftspligtig Formuestigning, vil det efter Opførelsen af den paagældende Post i Hovedskemaet derfor være uforment for Skatteraadet at beskæftige sig med de øvrige Poster. Ved Afgørelsen af, hvilke af Posterne 7—12 og 18—25 Skatteraadet først skal tage op til Behandling, vil det være naturligt foruden til Størrelsen af Posterne at tage Hensyn til, hvilke der er lettest tilgængelige og lettest kontrollable.

I alle de Tilfælde, hvor Beregningen af Formuestigningen 28 Okt. saaledes afbrydes, skal øverst paa Hovedskemaets Side 3 Nr. 323. efter »Formuestigning« anføres: »Ikke afgiftspligtig«, og under »Beregning af Formuestigningsafgift« opføres som »Formuestigningsafgiften« Kr. 0.

E.

Den laanepligtige Formue opgøres (Hovedskemaet Side 3) som Summen af »Formue paa Sluttidspunktet med Tillægene 1—4«, jfr. foran Side 15, og de for Beregningen af den laanepligtige Formue særlige Tillæg under Hovedskemaets Pkt. 27 og 28. I det samlede Beløb skal der undertiden under Pkt. 29 foretages et Fradrag i Henhold til de i Lovens § 29, Stk. 2, indeholdte Regler.

Pkt. 27. Arv, modtaget i Tiden mellem Sluttidspunktet og den 24. Maj 1946.

Ifølge Lovens Regel skal Arvebeløb, modtaget i det nævnte Tidsrum, kun medregnes i Modtagerens laanepligtige Formue, saafremt Arvebeløbet ikke i Medfør af Lovens § 27, Stk. 1, inddrages under Laanepligten hos Arveladeren eller hans Dødsbo.

Heraf følger, at der ikke bliver Spørgsmaal om Tillæg for Modtagerens Vedkommende under Hovedskemaets Pkt. 27, hvis Arveladeren er død den 1. April 1946 eller senere, jfr. herved Rubrik 2 i Skemaet under Pkt. 13 A i »Særlige Oplysninger I«, og i saa Tilfælde behøver Skatteraadet ikke at foretage videre.

Er Arveladeren derimod død inden 1. April 1946, skal Skatteraadet søge Forholdet nærmere oplyst ved Henvendelse til Skifteretten i den Retskreds, hvor Afdøde havde Bopæl ved Dødsfaldet. Hertil benyttes de samme Blanketter som dem, der er omtalt foran Side 10 nederst vedrørende Pkt. 10.

Fremgaar det af Besvarelsen af Henvendelsen til Skifteretten, at Arvebeløbet er udlagt under privat Skifte (Besvarelsens II Pkt. 2), skal Arvebeløbet altid tillægges under

28 Okt. Hovedskemaets Pkt. 27, idet der kun paahviler offentligt
Nr. 323. skiftede Boer Laanepligt.

Er Arvebeløbet ifølge Besvarelsen udlagt under offentligt Skifte, skal Beløbet ligeledes tillægges under Hovedskemaets Pkt. 27, saafremt den offentlige Skiftebehandling var afsluttet inden den 24. Maj 1946 (Besvarelsens II Pkt. 3). Var den offentlige Skiftebehandling derimod ikke afsluttet den 24. Maj 1946, skal Beløbet ikke tillægges, idet Beløbet i saa Fald skal inddrages under Laanepligten hos Dødsboet.

Som det fremgaar af foranstaaende, skal Arvebeløbet ikke medregnes ved Opgørelsen af Arvingens laanepligtige Formue, naar der *efter de gældende Regler* kan blive Spørgsmaal om at paaligne Arveladeren eller hans Dødsbo Stabiliseringslaan. Det er uden Betydning, at der *faktisk* ikke paalignes Arveladeren eller hans Dødsbo Stabiliseringslaan. Det er uden Betydning, at der *faktisk* ikke paalignes Arveladeren eller hans Dødsbo Stabiliseringslaan som Følge af, at Arveladerens eller Dødsboets Formue ligger under det for Paaligning fastsatte Minimum.

Pkt. 28. Kapital, modtaget i Tiden mellem Sluttidspunktet og den 24. Maj 1946 efter Bortfald af Rentenydelse.

Ifølge Lovens Regel skal saadanne Kapitaler kun medregnes i den opgørelsespligtiges laanepligtige Formue, saafremt Kapitalen ikke i Medfør af Lovens § 27, Stk. 1, Nr. 2, inddrages under Laanepligten hos et Dødsbo.

Skatteraadet maa først klare sig, om det i Rubrik 7 i Skemaet under Pkt. 13 B i »Særlige Oplysninger I« opgivne Beløb er modtaget som Arv eller som Livsgave. Dette Forhold skal være oplyst i Skemaets Rubrik 1.

Er Kapitalen modtaget som Livsgave, skal Tillæg ved Opførelse i Hovedskemaets Pkt. 28 altid ske.

Er Kapitalen modtaget som Arv, maa Skatteraadet søge nærmere Oplysning gennem vedkommende Skifteret; herom gælder i det hele samme Bemærkninger som anført foran vedrørende Pkt. 27.

Pkt. 29. Fradrag i Henhold til Lovens § 29, Stk. 2.

28 Okt.
Nr. 323.

I Henhold til Lovens § 29, Stk. 2, skal der for Personer, hvis ansatte skattepligtige Indkomst for Skatteaarene 1944-45—1946-47 i Gennemsnit udgør under 5000 Kr., ske en Nedsættelse af den laanepflichtige Formue med 2000 Kr. for hver fulde 100 Kr., hvormed nævnte Gennemsnitsindkomst ligger under 5000 Kr. Nedsættelsen kan dog ikke overstige 40 000 Kr.

Hvis den virkelige Indkomst for et eller flere af de nævnte Skatteaar har været negativ, skal der regnes med Indkomst 0.

Har den opsigelsespligtige kun været skatteansat for de to sidste af de nævnte tre Skatteaar, er det Gennemsnittet af disse to Skatteansættelser, der skal lægges til Grund, og har den opgørelsespligtige kun været skatteansat for det sidste af Skatteaarene, saaledes at der ikke bliver Tale om noget Gennemsnit, maa denne sidste Skatteansættelse lægges til Grund.

F.

Beregning af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan samt af eventuel Bøde i Henhold til Lovens § 33, Stk. 6.

Med Hensyn til Beregningen af Formuestigningsafgiften og Stabiliseringslaanet kan henvises til Lovens Bestemmelser herom og til Hovedskemaet Side 3.

Særligt med Hensyn til Beregning af Formuestigningsafgiften bemærkes:

Ved Beregningen af det procentvise Forhold mellem »den overskydende Formuestigning« og Basisformuen (jfr. Brøkopstillingen paa Hovedskemaet) skal Basisformuen (Nævneren i Brøken) altid opføres med mindst 30 000 Kr. Det er den ved Brøkberegningen udfundne Procent, der er bestemmende for, under hvilket Trin i Afgiftsskalaen i Lovens § 17, Stk. 3, Beregningen af den overskydende afgiftspligtige Formuestigning skal foretages. Med Hensyn til selve den endelige Udregning af Afgiften for den overskydende afgiftspligtige Formuestigning (den yderste Ko-

28 Okt. lonne til højre i Lovens Skala) fremhæves, at ogsaa her skal Nr. 323. der som Basisformue regnes med mindst 30 000 Kr.

Forsaavidt angaar Ikendelse af Bøde i Henhold til Lovens § 33, Stk. 6, for Oversiddelse af Fristen for Indgivelse af Formueopgørelse m. v. bemærkes, at hvis der paalignes den opgørelsespligtige saavel Formuestigningsafgift som Stabiliseringslaan, skal Bøden kun beregnes af det ene af Beløbene, nemlig det største.

III. Formuestigningsafgift for Aktieselskaber samt Brugsforeninger, Produktions- og Salgsforeninger og gensidige Forsikringsselskaber og -foreninger.

1. Efter Loven falder alle Selskaber og Foreninger af den her omhandlede Art, der bestod den 1. April 1946, ind under Formuestigningsafgiften. Da det imidlertid efter Lovens Regler er en Forudsætning for Konstateringen af en Formuestigning, at der inden 1. April 1946 for det paagældende Selskab m. v. forelaa en regnskabsmæssig Opgørelse af Formuen, der kan lægges til Grund ved Beregningen af Slutformuen, kan Formuestigningsafgift ikke paalignes Selskaber, der vel bestod den 1. April 1946, men som er stiftet saa sent, at der ikke forinden nævnte Dato forelaa nogen Regnskabsafslutning.

2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Skatteraad der skal foretage Paaligningen for de her omhandlede Selskaber m. v., henvises til Cirkulærets almindelige Bestemmelser, Pkt. 1.

3. For disse Selskaber m. v. gælder det, at Opgørelsen af saavel Slutformuen som Basisformuen skal foretages efter de i Statsskattelovens §§ 12—14 indeholdte Regler, forsaavidt der ikke i den her omhandlede Lov er gjort Undtagelser herfra. Med Hensyn hertil henvises til Vejledningen til Formueopgørelsen. Særligt bemærkes, at de for Personer gældende Regler om »Loftsberegning« ved faste Ejendomme og ved Aktier i Selskaber med ikke over 10 Aktionærer paa vedkommende Selskabs Sluttidspunkt ogsaa gælder her, jfr. herom Bemærkningerne foran Side 6—9.

For Forsikringselskaber gælder den særlige Regel, at de er berettiget til ved Opgørelsen af saavel Slutformuen som Basisformuen at optage deres Aktiver efter de for disse Virksomheder foreskrevne særlige Værdiansættelsesregler, jfr. nærmere herom Udtalelserne i Vejledningen til Formueopgørelsen, hvoraf ogsaa fremgaar, at hvor Værdiansættelsen sker efter saadanne særlige Regler, skal Selskabet i et Formueopgørelsen vedlagt særligt Bilag have gjort Rede herfor. 28 Okt. Nr. 323.

Med Hensyn til Beregning af Tillæg til Basisformuen og af Fradrag i Slutformuen som Følge af Forøgelse i Stigningsperioden af den indbetalte ansvarlige Kapital, jfr. Formueopgørelsen Side 3, bemærkes, at Lovens Regler herom i § 22 gaar ud paa, at Kapitalforøgelser ved Udvidelser i Stigningsperioden af Selskabets eller Foreningens ansvarlige Kapital eller ved Indbetaling paa Aktionærforskrivninger principielt skal fradrages i Slutformuen. Saafremt der imidlertid i et enkelt Regnskabsaar er sket en Kapitalforøgelse af den nævnte Art, der overstiger 25 pCt. af Selskabets eller Foreningens indbetalte ansvarlige Kapital paa Basistidspunktet, skal det overskydende Beløb i Overensstemmelse med Skemaet paa Formueopgørelsens Side 3 delvis tillægges Basisformuen. Saafremt alene hele Stigningsperiodens, men ikke noget enkelt Regnskabsaars Kapitalforøgelse overstiger 25 pCt. af Selskabets eller Foreningens indbetalte ansvarlige Kapital paa Basistidspunktet, bliver der altsaa ikke Spørgsmaal om delvis Tillæg til Basisformuen, men alene om Fradrag i Slutformuen.

4. I Modsætning til, hvad der gælder for Personers Vedkommende, skal Beregningen af Formuestigningen her være ført til Ende af det opgørelsespligtige Selskab selv, saaledes at der for Skatteraadet udover at føre Kontrol med Opgørelsens Rigtighed alene bliver at tage Bestemmelse om særlig Omvurdering i Henhold til Lovens § 5 Nr. 1, 3die Stk., 3die Pkt.

5. Særlig Omvurdering til Brug ved »Loftsberegning« for fast Ejendom skal af Skatteraadet foranlediges foretaget, naar Spørgsmaalet under II A 4 i Ejendomsskemaet er be-

28 Okt. svaret med Ja. Da imidlertid Loftsreglen ikke kommer til
 Nr. 323. Anvendelse for Ejendomme, hvis Grundværdi ved 9. almindelige Vurdering overstiger 2000 Kr. pr. ha og udgør mere end 50 pCt. af Vurderingssummen til Ejendomsskyld ved samme Vurdering, jfr. Ejendomsskemaet II A 1, kan der ikke blive Spørgsmaal om Foretagelse af særlig Omvurdering for saadanne Ejendomme, bortset fra Ejendomme, der hovedsagelig har Karakter af Gartneriejendomme, jfr. Ejendomsskemaet II A 3, for hvilke Ejendomme den nævnte Undtagelse fra Loftsreglen ikke gælder.

For Ejendomme, der drives som Frugtplantager, bliver der aldrig Spørgsmaal om Foretagelse af særlig Omvurdering, jfr. herom Bemærkningerne foran Side 7 under Pkt. 7.

6. Det bemærkes, at Beregningskemaet for de her omhandlede Selskaber m. v. er udfærdiget i 2 Formularer (Formular A og B). Formular A benyttes til Aktieselskaber, Formular B til andre Selskaber m. v.

IV. Stabiliseringslaan for Selskaber, Foreninger, Legater, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner, der falder ind under Laanepigten.

1. Afgørende for, om de Selskaber m. v., der efter deres Karakter falder ind under Laanepigten, skal paalignes Stabiliseringslaan, er det, om de bestod den 1. April 1946. Hvor dette er Tilfældet, skal de paaligne Stabiliseringslaan, selv om de maatte være stiftet paa et saa sent Tidspunkt, at de ikke inden 1. April 1946 har afsluttet noget Regnskabsaar eller nogen Regnskabsperiode.

2. Grundlaget for Paaligningen er for Institutioner, der var pligtige til at indgive ekstraordinær Formueopgørelse i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945 om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v. (Pengeloven), den i Henhold hertil indgivne Formueopgørelse. For andre Institutioner, nemlig dels dem, der var fritaget for Indgivelse af ekstraordinær Formueopgørelse (Kreditforeninger, Kreditkasser og Hypotekforeninger samt Spare- og Laanekasser, for hvis Vedkommende Deltagelse i Udbyttet ikke er forbeholdt Stiftere,

Garanter eller Aktionærer), dels dem, der er stiftet efter 22. Juli 1945, er Paaligningsgrundlaget den Formueopgørelse, der skal indgives i Henhold til heromhandlede Lov. 28 Okt. Nr. 323.

For de sidstnævnte Institutioners Vedkommende skal man med Hensyn til den Opgørelse af Institutionernes Formue, der skal lægges til Grund, henvise til Bemærkningerne herom øverst paa Formueopgørelsens Side 1.

Forsaavidt Institutioner, for hvis Vedkommende Paaligningen skal ske paa Grundlag af den i Henhold til Penge-loven indgivne ekstraordinære Formueopgørelse, ogsaa maatte indgive Formueopgørelse i Henhold til her omhandlede Lov, skal Paaligningen desuagtet ske paa Grundlag af den ekstraordinære Formueopgørelse.

Som anført foran Side 2 vil de ekstraordinære Formueopgørelser, som Skatteraadet skal tage under Behandling, blive fremsendt fra Statens Ligningsdirektorat.

3. Hvor den ekstraordinære Formueopgørelse skal lægges til Grund for Paaligningen, kommer de i Lovens § 28 c, jfr. § 5, omhandlede Reguleringer af Værdiansættelser ikke til Anvendelse. F. Eks. er det for Ejendomme tilhørende saadanne Institutioner altid den paa Tidspunktet for den ekstraordinære Formueopgørelse gældende Vurderingssum til Ejendomsskyld og ikke Vurderingssummen ved 9. almindelige Vurdering, der skal benyttes. Ej heller kommer Reglen i Lovens § 10, Stk. 1, om Fradrag for Skatter til Anvendelse her. Det er Formuen pr. 23. Juli 1945, opgjort i Overensstemmelse med de for de ekstraordinære Formueopgørelser fastsatte Regler, der danner Ligningsgrundlaget.

Med Hensyn til Reglerne for Opgørelsen af Formuen for de Institutioner, der skal indgive Formueopgørelse i Henhold til her omhandlede Lov, henvises til Vejledningen til denne Formueopgørelse. Særligt fremhæves det der anførte om Spare- og Laanekassers samt Kredit- og Hypotekforeningers Ret til ved Opgørelsen af den laanepligtige Formue at optage deres Aktier efter de for disse Institutioner foreskrevne særlige Værdiansættelsesregler, hvor Værdiansættel-

28 Okt. sen sker efter de særlige Regler, skal Institutionen i et For-
 Nr. 323. mueopgørelsen vedlagt særligt Bilag have gjort Rede herfor.

4. Forsaavidt angaar den Kontrol, der af Skatteraadene skal føres med Formueopgørelserne, bemærkes, at det for de i Henhold til Pengeloven indgivne ekstraordinære Formueopgørelsers Vedkommende maa paases, at Opgørelsen er afgivet i Overensstemmelse med de for disse Opgørelser foreskrevne Regler.

V. Stabiliseringslaan for Dødsboer.

1. Da Laanepigten kun omfatter Dødsboer, der var under offentlig Skiftebehandling her i Landet den 1. April 1946, vil Dødsboer, der skal svare Stabiliseringslaan, alle falde indenfor Kredsen af Dødsboer, der er formueskattepligtige for Skatteaaret 1946—47, og som derfor har skullet indgive Formueanmeldelse for Skatteaaret 1946—47. Den i Henhold til heromhandlede Lov indgivne Formueopgørelse maa derfor sammenholdes med den tidligere indgivne Formueanmeldelse under Hensyntagen til de Forskelligheder, der er en Følge af de særlige Regler for Formueopgørelsen i Henhold til heromhandlede Lov, jfr. dennes § 28 b og Vejledningen til Formueopgørelsen.

Ved Skatteraadets Sammenholden af Formueopgørelsen med Formueanmeldelsen vil det bemærkes, at denne sidste Opdeling i Afsnit A vedrørende Tilfælde, hvor Afdøde ikke har en efterlevende Ægtefælle, eller hvor Afdøde har en efterlevende Ægtefælle, men Skiftet kun omfatter Afdødes Særeje, og Afsnit B vedrørende Tilfælde, hvor Afdøde har en efterlevende Ægtefælle, og Skiftet omfatter enten alene Fælleseje eller Fælleseje og Afdødes Særeje, er forladt i Skemaet til Formueopgørelsen. Den i Formueopgørelsen indeholdte Fradragspost 24 vedrørende Fradrag af efterlevende Ægtefælles Andel i Fællesbo-Midler erstatter Opdelingen i Formueanmeldelsens Afsnit A og B. Er bemeldte Fradragspost udfyldt med O, vil Formueopgørelsen korrespondere med Formueanmeldelsens Afsnit A, ellers med Afsnit B.

2. Med Hensyn til Reglen i Lovens § 28 b, 3die Pkt., hvorefter Laanepligten i Boer, der i Medfør af Skiftelovens § 87 er henvist til Skiftebehandling her i Landet, kun omfatter den Del af Boets under Skiftebehandlingen inddragne Formue, som tilfalder her i Landet hjemmehørende Arvinger eller Legatarer (jfr. sidste Post paa Formueopgørelsens For-side), bemærkes, at det, saaledes som det ogsaa fremgaar af Formueopgørelsesskemaet, kun er den Del af selve den laanepligtige Formue, der tilfalder de paagældende Arvinger eller Legatarer, der er Laanepligt undergivet. Hvis de Midler, der tilfalder disse Arvinger eller Legatarer, efter deres Beskaffenhed ikke er Formueskattepligt undergivet, kan Laanebeløb ikke paalignes.

VI. Bøde. Beregningens Afslutning. Straf.

1. Forsaavidt angaar Ikendelse af Bøde i Henhold til Lovens § 33, Stk. 6, for Oversiddelse af Fristen for Indgivelse af Formueopgørelse m. v. bemærkes, at der ikke findes noget at erindre imod, at Skatteraadet undlader at diktere Bøde, hvor Fristen kun er oversiddet en kortere Tid. Saaledes vil for Personers Vedkommende Ikendelse af Bøde som almindelig Regel kunne undlades, naar Formueopgørelsen er indgivet inden Udgangen af Oktober 1946.

Med Hensyn til Ikendelse af Bøde for Personer henvises iøvrigt til Bemærkningen foran Side 18 under F.

2. For de opgørelsespligtiges Vedkommende, for hvilke der bliver at svare Formuestigningsafgift og/eller Stabileringslaan, maa Beregningsskemaerne, saavel Hovedskemaerne som Bilagsskemaerne med Tillægsskemaer, udfyldes i 2 Eksemplarer. Naar Beregningen er afsluttet, fremsender Skatteraadet det ene Eksempel til vedkommende Amtstue, som foretager det videre fornødne med Hensyn til Opkrævningen. Foreliggende Oplysninger fra Skifteretterne m. v., Omvurderingsattester samt eventuelle andre Aktstykker, der er fremkommet til Brug ved Paaligningen, skal vedlægges det Eksempel af Beregningsskemaet, der forbliver hos Skatteraadet.

28 Okt. 3. I alle Tilfælde, hvor Skatteraadet konstaterer, at der
Nr. 323. er meddelt urigtige, vildledende eller ufuldstændige Oplysninger til Brug ved Paaligning af Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan, maa Forholdet indberettes til Statens Ligningsdirektorat, saafremt der er Grund til at antage, at der har foreligget svigagtig Hensigt eller grov Uagtsomhed fra den opgørelsespligtiges eller hans eventuelle Medhjælpers Side, jfr. Lovens § 38.

Nr. 323. Min.Tid. A. 686—706.

30 Okt. **Handelsmin.s Begg. vedr. Smør-Rabatkort.**

Nr. 541. I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Smør-Rabatkortet for Børn for Oktober Kvartal 1946 som F, G og H betegnede Mærker, i alt 9 Mærker, giver ved Aflevering af vedkommende Mærke Ret til en Rabat paa 50 Øre ved Køb af 250 g Smør eller Margarine.

§ 2. Refusion for de i § 1 omhandlede Rabatmærker ydes de næringsdrivende gennem Kommunalbestyrelserne i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 541. Lov-Tid. A. 2161.

30 Okt. **Handelsmin.s Begg. om Rationeringen af Smør og**
Nr. 542. **Margarine.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Sukker og Smør m. v. for Oktober Kvartal 1946 som »Smør — Margarine« Nr. 5—13 betegnede Rationeringsmærker kan fra den paa Mærkerne angivne Dato anvendes til Køb af 250 g Smør eller 250 g Margarine.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 542. Lov-Tid. A. 2161.

Kirkemin.s Cirk. til Stiftsovrighederne og til Over- 30 Okt.
tilsynene for Kirkerne i København og paa Frederiksberg Nr. 324.
ang. Flyttegodtgørelse.

Ministeriet skal herved henlede Opmærksomheden paa de i Lov Nr. 417 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningvæsen udenfor København og Frederiksberg § 79 indeholdte ændrede Regler om Flyttegodtgørelse, jfr. § 32 i Lov Nr. 417 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningvæsen i København og paa Frederiksberg.

Den paagældende Bestemmelse er saalydende:

»¹) Forflyttes en efter denne Lov lønnet Tjenestemand efter Ansøgning til andet Opholdssted, kan der tilstaas ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Person og Husstand samt af dokumenterede Fragtudgifter til Jernbanetransport (eventuelt Skibstransport) af Bohavet. Herudover kan der til Bestridelse af de øvrige med Bohavets Flytning forbundne Udgifter til gifte Tjenestemænd og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandenslovens § 92, Stk. 1, samt til ugifte Tjenestemænd over 40 Aar ydes et Beløb, der til enhver Tid fastsættes af Kirkeministeren i Overensstemmelse med de for Statstjenestemændene gældende Regler som en Procentdel af den af Tjenestemanden umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne aarlige pensionsgivende Lønning med Tillæg af det for det tidligere og det nye Opholdssted fastsatte aarlige Stedtillæg. Saafremt Tjenestemandens rimelige Flytteudgifter ikke herved kan dækkes, kan efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse Udgifterne til Bohavets Flytning godtgøres efter Regning. Til ugifte Tjenestemænd under 40 Aar ydes paa tilsvarende Maade Godtgørelse efter Regning. Ved Beregningen af de omhandlede Godtgørelser, bortset fra Befordringsudgifter for egen Person og Husstand, vil der være at fradrage $\frac{1}{5}$. Saafremt Flytteudgiften staar i Misforhold til Tjenestemandens Løn, bør Befordringsgodtgørelsen nedsættes. Disse Regler gælder ogsaa ved Forflyttelser samtidig med en Tjenestemandens Tilbagekomst fra Militærtjeneste, eller efter at han har staaet udenfor Nummer eller har været paa Ventepenge.

30 Okt.
Nr. 324.

2) Endvidere kan der tilstaa Godtgørelse for eventuelt Huslejetab, dog ikke over 20 pCt. af den pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg for vedkommende Tidsrum, eller for Udgifter foranlediget ved dobbelt Husførelse, dog i alt ikke over 20 pCt. af et Aars pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. Godtgørelsen for Huslejetab beregnes altid, som om Lejemaalet var indgaaet med sædvanligt Opsigelsesvarsel, selv om Lejemaalet er indgaaet for længere Tidsrum. Kirkeministeren er dog bemyndiget til i særlige Tilfælde at foretage Afvigelser fra disse Begrænsninger.

3) Sker Forflyttelsen uansøgt, kan der ydes Godtgørelse efter Reglerne i Stk. 1, dog uden Fradrag. Endvidere kan der udover de i Stk. 1 omhandlede Ydelser til gifte Tjenestemænd og dermed ligestillede, jfr. Statstjenestemandslovens § 92, Stk. 1, tilstaa en Godtgørelse paa 2 pCt. af den umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. Til andre Tjenestemænd kan der tilstaa en Godtgørelse paa 1 pCt. af de omhandlede Lønningsbeløb, jfr. dog Stk. 4. Bestemmelsen i Stk. 6 kommer ikke til Anvendelse i de i nærværende Stykke omtalte Tilfælde.

4) Er samlevende Ægtefæller begge Tjenestemænd, kan disse kun oppebære Halvdelen af den i Stk. 1 omhandlede Godtgørelse, beregnet efter den højeste Lønning, og der kan ikke tilstaa dem Godtgørelse for dobbelt Husførelse.

5) Flyttegodtgørelsen vil ikke kunne tilstaa, hvis der er forløbet mindre end 3 Aar siden den med sidste Flyttegodtgørelse forbundne Forflyttelse.

6) Saafremt en Tjenestemand, uden at Forflyttelse foreligger, maa indflytte i eller udflytte af en anvist Tjenestebolig, kan der tilstaa ham en Godtgørelse i Overensstemmelse med foranstaaende Regler. Forsaavidt Ind- eller Udflytningen er beordret, og der ikke foreligger et af de i Stk. 1, sidste Punktum, omhandlede Tilfælde, kommer Bestemmelsen i Stk. 5 ikke til Anvendelse, og den i Stk. 3, 2det og 3die Pkt., omhandlede Procentgodtgørelse vil kunne

beregnes saaledes: for gifte Tjenestemænd 6 pCt., for andre Tjenestemænd 3 pCt. af den umiddelbart før Flytningen oppebaarne aarlige pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg. 30 Okt. Nr. 324.

7) Naar en Tjenestemand ved sin Afgang med Pension eller Enken efter en Tjenestemand ved dennes Død skal fraflytte en Tjenestebolig, kan der ydes en Godtgørelse, svarende til 25 pCt. af det aarlige Boligfradrag.

8) Efter tilsvarende Regler som foran anført kan der efter Kirkeministerens Bestemmelse ydes Flyttegodtgørelse til de af Ministeriet beskikkede midlertidige Hjælpepræster og til Præster, der i længere Tid har været konstitueret i et fast Embede, i Tilfælde af disses Udnævnelse til Tjenestemandsstilling i Folkekirken.

Den i Lovbestemmelsens Stk. 1 hjemlede Standard-Flyttegodtgørelse fastsættes herved i Overensstemmelse med det for Statens Tjenestemænd af Finansministeriet fastsatte saaledes:

For Flytninger over Afstande

indtil 50 km.....	4,3 pCt.
— 150 —	5,3 —

af den af Tjenestemanden umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne aarlige pensionsgivende Lønning med Tillæg af det for det tidligere og det nye Opholdssted fastsatte aarlige Stedtillæg.

I Medfør af den citerede Bestemmelse har herefter en i Henhold til en af de foranciterede to Love lønnet Tjenestemand, der forflyttes til et andet Opholdssted, til Bestridelse af Udgifterne ved den egentlige Flytning af Bohavet udover selve Transporten pr. Jernbane (eventuelt Skib) har Ret til at faa udbetalt en Standard-Flyttegodtgørelse til fri Raadighed, jfr. nedenfor under A., eller, saafremt de rimelige Udgifter ikke derved vil kunne dækkes, Godtgørelse efter Regning, jfr. nedenfor under B. Ugifte Tjenestemænd under 40 Aar er dog alene berettiget til at oppebære Godtgørelse af Flytteudgifter efter Regning, og det samme gælder de i Lovbestemmelsens Stk. 8 ommeldte Hjælpepræster og

30 Okt. Præster, der uden at være Tjenestemænd er konstitueret i
Nr. 324. et fast Embede. Saafremt Flytteudgiften staar i Misforhold
til Tjenestemandens Løn, kan Godtgørelsen nedsættes.

Ved ansøgt Forflyttelse maa Tjenestemanden selv bære
en vis Del af Flytteudgifterne, jfr. nærmere Lovbestemmel-
sens Stk. 1 og nedenfor under A. og B.

Udover foranstaaende kan der, forsaavidt Forflyttelsen
er sket uansøgt, ydes en supplerende Procentgodtgørelse til
fri Raadighed til Dækning af andre med Flytningen for-
bundne Udgifter, ligesom der baade i Tilfælde af ansøgt
og uansøgt Forflyttelse kan tilstaas Godtgørelse for even-
tuelt Huslejetab eller for Udgifter foranlediget ved dobbelt
Husførelse, jfr. Lovbestemmelsens Stk. 2 og 3 og nærmere
nedenfor under C. og D.

Endvidere er der fastsat særlige Regler for Beregning
af Flyttegodtgørelse i Lovbestemmelsens Stk. 4 for samgifte
Tjenestemænd, i Stk. 6 for Indflytning i eller Udflytning
af Tjenestebolig, i Stk. 7 for Fraflytning af Tjenestebolig i
Forbindelse med Afgang med Pension (Ventepenge), og
endelig er der i Stk. 5 gastsat visse Begrænsninger for, hvor
hyppigt Flyttegodtgørelse kan ydes.

*Det bemærkes, at de i den foran citerede Lovbestemmelse
omhandlede Regler er gældende for Forflyttelser, der har fundet
Sted efter den 31. Marts 1946, og dersom Udbetaling af Flytte-
godtgørelse m. v. allerede maatte være sket, vil Efterregulering
kunne foretages paa derom nærmere fremsat Andragende. Har
Forflyttelsen fundet Sted inden 1. April 1946, maa de hidtidige
Regler derimod anvendes, selv om Flytningen er foretaget
senere.*

A. Flytning mod Standardgodtgørelse.

Forsaavidt angaar mandlige Tjenestemænd og dermed
ligestillede, jfr. Tjenestemandenslovens § 92, Stk. 1, samt ugifte
Tjenestemænd over 40 Aar, ønsker at flytte mod den dem
i Stk. 1 hjemlede Standardgodtgørelse til Dækning af de
Udgifter, der er forbundet med Bohavets Flytning — udover
dokumenterede Udgifter til Befordring med Jernbane eller,
hvis Jernbaneforbindelse ikke haves, med Skib — staar de

frit med Hensyn til Indhentelse af Flyttetilbud, Valg af 30 Okt.
 Flyttemaade, Transportmidler etc. Nr. 324.

De kan i saa Fald oppebære følgende Godtgørelser:

- 1) Befordringsudgifter for egen Person og Husstand,
- 2) Fragtudgifter til Bohavets Transport pr. Jernbane (eventuelt Skib, men *ikke* ad Landevej), dokumenteret ved Fragtbrev eller Fægebillet,
- 3) Fragtudgifter til Returnering pr. Jernbane (eventuelt Skib) af den ved Bohavets Forsendelse anvendte Emballage, dokumenteret ved Fragtbrev,
- 4) Fragtudgifter, dokumenteret ved Fragtbrev, til Forsendelse med Jernbane (eventuelt Skib) af Flytteomnibus i tom Stand i *umiddelbar* Tilknytning til Flytning, forsaavidt Flytteomnibus benyttes, og Anvendelsen heraf maa anses som rimelig, jfr. nedenfor under B. Der kan dog ikke refunderes et større Beløb end Tomfragten mellem Til- og Fraflytningsstedet.
- 5) Standardgodtgørelsen, der saaledes som allerede anført indtil videre beregnes saaledes:

For Flytninger over Afstande

indtil 50 km.....	4,3 pCt.
over 50 km indtil 150 km.....	4,8 —
— 150 —	5,3 —

af Summen af nedenstaaende Lønningsdeles aarlige Beløb:

- a) den af Tjenestemanden umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne Grundløn med
- b) eventuelle Alderstillæg og
- c) det almindelige pensionsgivende Løntillæg samt
- d) eventuelt pensionsgivende personligt Tillæg,
- e) det for det tidligere Tjenestested (det vil sige Fraflytnings-Tjenestestedet) fastsatte Stedtillæg, herunder sønderjysk Stedtillæg. For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, regnes med det fulde Stedtillæg.
- f) det for det nye Tjenestested (Tilflytnings-Tjenestestedet) fastsatte Stedtillæg, herunder sønderjysk Stedtillæg. For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, regnes med det fulde Stedtillæg. Ved beordret Ind-

30 Okt.
Nr. 324.

flytning i eller Udflytning af en anvist Tjenestebolig, uden at Forflyttelse foreligger, medregnes det for Tjenestestedet fastsatte aarlige Stedtillæg kun een Gang.

Afstanden beregnes ad det valgte Transportmiddels (Jernbanes, Skibs eller Landevejskøretøjs) nærmeste Vej.

Sker Forflyttelsen efter Ansøgning, vil der ved Beregningen af de foran under 2)—5) anførte Godtgørelser være at fradrage $\frac{1}{5}$, som Tjenestemanden selv maa bære, jfr. Lovbestemmelsens Stk. 1.

Flyttegodtgørelse ydes kun efter derom indgivet Andragende, som indsendes ad sædvanlig tjenstlig Vej til Kirkeministeriet, umiddelbart efter at Flytningen er udført, hvilket dokumenteres f. Eks. ved Indsendelse af Fragtbrev for Bohavets Befordring eller Flytteregning.

Udover foranstaaende vil der, naar Standardgodtgørelse oppebæres, ikke kunne godtgøres nogen yderligere Udgift til Bohavets Flytning, Transport, Forsikring eller lignende.

Om de særlige supplerende Godtgørelse, der kan tilstaa, jfr. Lovbestemmelsens Stk. 3 og 6, ved uansøgte Forflyttelser, eller Indflytning i eller Udflytning af en anvist Tjenestebolig uden at Forflyttelse foreligger, henvises til Afsnit C.

B. Flytning efter Regning.

Foruden ugifte Tjenestemænd under 40 Aar og de i Lovbestemmelsens Stk. 8 omhandlede Præster, der udelukkende kan oppebære Godtgørelse efter Regning, har en Tjenestemand, der forflyttes, Adgang til at flytte efter Regning, forsaavidt Flytningen — udover dokumenterede Udgifter til Bohavets Befordring med Jernbane eller, hvis Jernbaneforbindelse ikke haves, med Skib — ikke vil kunne eller bevisligt ikke har kunnet gennemføres paa rimelig Maade for Standardgodtgørelsen under Iagttagelse af de gældende administrative Forskrifter, jfr. nedenfor, og Anvendelse af fornuftig Økonomi.

Sker Forflyttelsen efter Ansøgning, fradrages $\frac{1}{5}$ i samtlige Regningsudgifter bortset fra Befordringsudgifter for egen Person og Husstand, jfr. Lovbestemmelsens Stk. 1. 30 Okt. Nr. 324.

Hvis Tjenestemanden ikke overdrager Statsbanernes Transportagentur, jfr. nærmere nedenfor under E., at foranledige Flytningen udført, skal han umiddelbart efter Modtagelsen af Meddelelse om Forflyttelse eller dog i god Tid forinden Flytningen indhente mindst 3 Tilbud paa Flytningen, der forinden Flytningen ad tjenstlig Vej maa forelægges Kirkeministeriet til Godkendelse.

Disse Tilbud skal indhentes uafhængigt af hinanden, og et af Tilbuddene bør indhentes hos en Flytteforretning paa det Sted, hvorfra eller hvortil Tjenestemanden flytter, forsaavidt Flytteforretninger findes det paagældende Sted, og ellers fra en nærliggende By eller en By paa Transportruten. Tjenestemanden skal selv direkte indhente Tilbuddene, der skal indeholde Oplysning om Transportmaade samt om Betaling for Leje og Befordring af Omnibus, for Arbejdsløn til Ud- og Indpakning, Læsning og Op- og Nedbæring og for eventuelle andre Ydelser, der nærmere specificeres, f. Eks. Forsikring, jfr. nedenfor. Udgifter ved Bohavets Befordring med Jernbane eller Skib maa ikke være inkluderet i Tilbudssummen, idet disse Udgifter refunderes særskilt, naar de dokumenteres ved Medsendelse af Fragtbreve eller lignende. Saafremt Statsbanernes Transportagentur har medvirket til Fremskaffelse af et Tilbud paa Flytning og har tiltraadt dets Antagelse, kan Indsendelse til Godkendelse undlades.

Ved Flytning efter Regning bør Statens Transportmidler fortrinsvis benyttes, selv om Flytningen udføres af en Flytteforretning, medmindre dette maa anses for uøkonomisk, hvilket navnlig maa anses at være Tilfældet, hvis Flytteautomobilets Hen- og Tilbageetur ad Landevej inklusive Paa- og Aflæsningen vil kunne gennemføres indenfor samme Dag.

Flytteomnibus (Flyttevogn, Flytteautomobil) — eventuelt transporteret pr. Jernbane — kan som hidtil anvendes,

30 Okt. naar det kan betragtes som stemmende med god Økonomi.
Nr. 324. Udgiften til Pakmesters Rejse kan paa tilsvarende Maade forventes godtgjort, saafremt Medsendelse af Pakmester kan anses for rimeligt begrundet ved Indboets Omfang og Værdi samt Mangel paa egnet Arbejdskraft.

Saafremt Udgiften til, *almindelig* Transportforsikring ikke er inkluderet i Tilbudssummen, vil Udgiften hertil kunne refunderes særskilt mod behørig Dokumentation fra Forsikringselskabet. Iøvrigt godtgøres Forsikringspræmie ikke.

Udgifter til autoriseret Installatør for Ophængning og Nedtagning af Lamper refunderes, hvorimod der ikke ydes Godtgørelse af Udgifter ved, at elektriske Effekter ikke — eller ikke uden Ændring — kan anvendes paa det nye Tjenestested paa Grund af anden Strømstyrke eller Strømart.

Andragende om Flyttegodtgørelse maa indsendes ad sædvanlig tjenstlig Vej til Kirkeministeriet umiddelbart efter, at Flytningen er udført, bilagt det godkendte Flytte-tilbud, samt Flytteregningen, der altid bør kræves specificeret, og som ikke maa indeholde Poster, der ikke dækker et udført Arbejde eller et afholdt Udlæg. Saadanne af Flyttefirmaet afholdte Udlæg, f. Eks. til Jernbanefragt eller Skibsfragt, almindelig Transportforsikring, Rampepenge, Emballagens eller Flytteomnibussens Forsendelse i tom Stand i umiddelbar Tilknytning til Flytningen etc., maa være behørigt dokumenteret og kan i modsat Fald ikke forventes godtgjort.

*C. De særlige Godtgørelser i Henhold til § 79,
Stk. 3 og 6.*

Forsaavidt Forflyttelsen sker uansøgt eller Tjenestemanden maa indflytte i eller udflytte af anvist Tjenestebolig, uden at Forflyttelse foreligger, kan der i Henhold til Lovbestemmelsens Stk. 3 og Stk. 6 ud over de foran omhandlede Ydelser — det vil sige enten Standardgodtgørelsen (A.) eller Godtgørelse efter Regning (B.) — til fri Raadighed ydes en supplerende Procentgodtgørelse, som for gifte mandlige

Tjenestemænd og dermed ligestillede, jfr. Tjenestemandslovens § 92, Stk. 1, udgør 2 pCt. og for andre Tjenestemænd udgør 1 pCt. af Summen af nedennævnte Lønningsdeles årlige Beløb: 30 Okt.
Nr. 324.

- 1) den umiddelbart før Forflyttelsen oppebaarne Grundløn med
- 2) eventuelle Alderstillæg og
- 3) det almindelige pensionsgivende Løntillæg samt
- 4) eventuelt pensionsgivende personligt Tillæg,
- 5) Reguleringsvillæg og
- 6) eventuelt Børnetillæg.

Er Indflytningen i eller Udflytningen af en anvist Tjenestebolig beordret, uden at Forflyttelse foreligger, kan der paa tilsvarende Maade ydes en supplerende Procentgodtgørelse, der dog i dette Tilfælde i Overensstemmelse med Lovbestemmelsens Stk. 6 udgør 6 pCt. af Summen af de anførte Lønningsdele for gifte mandlige Tjenestemænd og dermed ligestillede, jfr. Tjenestemandslovens § 92, Stk. 1, og 3 pCt. for andre Tjenestemænd.

Denne supplerende Procentgodtgørelse ydes paa samme Maade som Standardgodtgørelsen, jfr. foran under A., kun efter derom indgivet Andragende og udbetales først efter, at Flytningen af Bohavet har fundet Sted, og dette dokumenteres.

D. Godtgørelse for Huslejetab og for dobbelt Husførelse.

En Tjenestemand kan *ikke for samme Tidsrum* oppebære Godtgørelse saavel for Huslejetab som for Udgifter ved dobbelt Husførelse. Til Huslejetab henregnes Centralvarmebidrag og lign., som Tjenestemanden for vedkommende Tidsrum ifølge kontraktlig Forpligtelse maa betale for den fraflyttede Lejlighed.

Godtgørelse for Huslejetab tilstaas ogsaa en Tjenestemand, der selv ejer den Ejendom, i hvilken den fraflyttede Lejlighed findes, saafremt Ejendommen ikke har kunnet sælges eller Lejligheden udlejes, hvorefter Erklæring skal

30 Okt. afgives. Det afgøres i hvert Tilfælde, om den opgivne Leje-
Nr. 324. værdi kan anses for passende.

Godtgørelsen for Huslejetab ydes ellers kun efter præsteret Bevis for, at rettidig Opsigelse eller Fremleje ikke har kunnet finde Sted. Med Ansøgningen om Godtgørelsen skal endvidere medfølge bekræftet Afskrift eller Udskrift af Lejekontrakt eller andet Bevis for Lejeforpligtelsen.

Godtgørelse for dobbelt Husførelse ydes i Henhold til dokumenteret Regning efter Fradrag for den Besparelse, som efter nærmere Redegørelse maa antages opnaaet i Hjemmet derved, at en eller flere af Husstanden som Følge af Forflyttelsen har haft sit Underhold andetsteds, og under Forudsætning af, at der ikke ved de trufne Dispositioner er handlet uøkonomisk, i hvilket Tilfælde yderligere Beløb kan ventes fradraget.

Ved Udtrykket »1 Aars pensionsgivende Lønning samt eventuelt Reguleringstillæg« forstaas den højeste pensionsgivende Lønning m. m., som den paagældende paa et givet Tidspunkt har oppebaaret i den Tid, for hvilken Godtgørelse for dobbelt Husførelse beregnes.

Efter Omstændighederne kan der i Stedet for Husleje-godtgørelse eller Godtgørelse for dobbelt Husførelse ydes Godtgørelse for Udgifter til Opmagasinerings af Bohavet indtil passende Bolig for Tjenestemanden har kunnet tilvejebringes, hvis en saadan Ordning bliver billigere.

Endvidere kan der udover Udgiften til den ved Forflyttelsen nødvendiggjorte Enkeltrejse for Tjenestemanden og hele hans Husstand tillige godtgøres Billetudgiften til en udført Dobbeltrejse for een Person inden Flytningen for at give Tjenestemanden eller hans Ægtefælle Lejlighed til paa det nye Tjenestested at finde en passende Bolig eller besigtige den nye Bolig.

Naar ganske ekstraordinære Forhold, saasom Isvanske-ligheder ved Storebæltsoverfarten eller lignende, har forarsaget en upaaregnelig Forlængelse af Bohavets Transport med Jernbane og derigennem paatvunget Tjenestemanden et Hotelophold for sig og Husstand, kan der godtgøres de

derved foranledige rimelige, dokumenterede Hoteludgifter, forsaavidt angaar det Tidsrum, der maa henføres til det upaaregnelige Forhold, idet der dog ogsaa her foretages Fradrag for Beparelser, der maa antages opnaaet i Hjemmets Hustørelse. 30 Okt.
Nr. 324.

Som en ekstrordinær og midlertidig Foranstaltning under unormale Boligforhold kan der, forsaavidt Tjenesten tillader det, og Betingelserne for Udbetaling af Godtgørelse for dobbelt Husførelse er til Stede, gives en forflyttet gift Tjenestemand for hver fulde 3 Uger, der hengaar fra Forflyttelsestidspunktet og indtil hans Familie flytter til det nye Tjenestested, en Frirejse frem og tilbage til Besøg hos Familien.

E. Statsbanernes Transportagentur.

Enhver Tjenestemand, der skal forflyttes, er berettiget til at rette direkte skriftlig, personlig eller telefonisk Henvendelse til Statsbanernes Transportagentur *i København* (Adresse: Bernstorffsgade 20, København V., Telefon Central 400, Lokal 640—641, Ekspeditionstid Kl. 9—16 paa alle Hverdage) eller til Statsbanernes Transportagentur *i Aarhus* (Adresse: Hovedbanegaarden, Telefon Aarhus 7777, Lokal 18, Ekspeditionstid Kl. 9—16 paa alle Hverdage) for at opnaa fornøden Vejledning med Hensyn til bedste og billigste Flyttemaade, herunder Angivelse af, hvilke Flytteforretninger der eventuelt vil kunne anvises.

Ved Henvendelsen til Transportagenturet maa Tjenestemanden, for at der gennem hans egne Oplysninger kan skabes det fornødne Grundlag for Bedømmelsen af den Flytning, der skal foretages, give Oplysning om:

- a) Navn,
- b) Tjenestestilling.
- c) Styrelse.
- d) Størrelsen af Grundløn og eventuelle Alderstillæg samt det almindelige pensionsgivende Løntillæg og eventuelt personligt pensionsgivende Tillæg umiddelbart før Forflyttelsen.

- 30 Okt.
Nr. 324.
- e) Det tidligere Tjenestested og Bopæl.
  - f) Det nye Tjenestested og Bopæl.
  - g) Begge Boligers Karakter (ved Etagehus angives Etage etc.).
  - h) Bohavets Omfang (Antal til Beboelse benyttede Værelser (henholdsvis Kamre samt Pulterrum, Kælderrum og disses Indhold).
  - i) Bohavets Art, saasom særligt tunge Møbler, Klaver, Flygel, større Bogsamling etc.
  - j) Havemøbler og Haveredskaber.
  - k) Brændselsbeholdning, dennes Art og Omfang.
  - l) Dato eller omtrentlig Dato for Flytningen samt eventuelle Ønsker med Hensyn til Flyttemaade.

Nr. 324. Min.-Tid. A. 707—713.

31 Okt.
Nr. 537.

Lov om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke.

I.

Afgiften og dens Erlæggelse.

§ 1. Af Omsætning af stærke Drikke svares Afgift efter de i denne Lov fastsatte Regler.

Afgiftspligtig er enhver, der driver en af de i § 3 nævnte Virksomheder paa en saadan Maade, at der dertil udkræves Næringsadkomst, Bevilling eller anden særlig Adkomst.

Undtagne fra Afgiftspligten er dog Apoteker, der afsætter stærke Drikke til andre Apoteker.

§ 2. Ved stærke Drikke forstaas i denne Lov alkoholholdige Varer, der omfattes af Betegnelserne Spiritus, Vin og spirituøse Drikkevarer i Toldlovens § 47 a, samt Øl, der indeholder $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover.

§ 3. Afgiften beregnes paa følgende Maade:

1. Spritfabrikker og Destillationsanstalter, Bryggerier og deres Depoter, Virksomheder, der indfører Øl, de i Lov Nr. 114 af 1. April 1922 § 3 omhandlede Fremstillingsvirksomheder, de i Henhold til Toldlovens § 47 a anmeldte Virksomheder samt endvidere saadanne Virksomheder, der driver Mellemandel med stærke Drikke,

svarer Afgift med $22\frac{1}{2}$ pCt. af Omsætningen af stærke Drikke, dog saaledes, at den Del af Omsætningen, der godtgøres at være afsat til de i Henhold til nærværende Punkt 1 anmeldte Virksomheder, er afgiftsfri. Afgiften skal — bortset fra Bryggerierne's Depoter samt fra saadanne Fremstillingsvirksomheder, der kun afsætter deres egne Produkter og ikke drives i Forbindelse med Vinhandel — erlægges med mindst 50 Kr. maanedlig.

31 Okt.
Nr. 537.

2. Virksomheder, der i Henhold til Næringsadkomst som Beværter (Konditor) eller Gæstgiver m. v. udskænker stærke Drikke, svarer 25 pCt. — indtil Udgangen af September Maaned 1947 dog $33\frac{1}{3}$ pCt. — i Afgift af deres Omsætning af stærke Drikke, dog mindst 10 Kr. maanedlig.

§ 4. Til den afgiftspligtige Omsætning medregnes enhver Afsætning, Udlevering, Fordeling eller Udskænkning af stærke Drikke fra den afgiftspligtige Virksomhed med det samlede Regningsbeløb, som Modtageren skal betale, indbefattet Afgiften efter nærværende Lov, der skal indregnes i Priserne for Varerne; til Omsætningen medregnes Udlevering m. v. af Varer, hvad enten Udleveringen m. v. sker for egen Regning eller for andres Regning, og uanset om Varerne er endeligt solgt eller leveres i Konsignation eller paa anden Maade. Ved Tilbageførsel af Varer fra Konsignationslagre kan Varerne fraskrives i Konsignationsgiverens Omsætning.

Varer, der udleveres uden Betaling eller forbruges af den afgiftspligtige, skal medregnes i Omsætningen med den for Varer af den paagældende Art i Virksomheden gængse Salgspris. For Varer, der leveres med Transport paa debiterede Told- eller andre Afgifter, skal disses Beløb medregnes til den afgiftspligtige Værdi i Henhold til nærværende Lov.

Forsaavidt en Virksomhed, der er afgiftspligtig efter Bestemmelserne i nærværende Lovs § 3, Punkt 1, drives i Forbindelse med en af de i samme Paragrafs Punkt 2 omhandlede Virksomheder (Restaurationsvirksomhed) eller i Forbindelse med Detailhandel, betragtes Varernes Overførsel fra førstnævnte Virksomhed til Restaurationsvirksom-

31 Okt. heden, resp. til Detailudsalget, som en afgiftspligtig Omsætning. Den afgiftspligtige Værdi ansættes i saadanne Tilfælde Nr. 537. paa Grundlag af Varens Salgspris i Restaurationsvirksomheden, resp. i Detailudsalget, med Fradrag af sædvanemæssig Avance.

Værdien af den Beholdning af stærke Drikke, der den 1. Januar 1947 ved Døgnets Begyndelse findes i de efter nærværende Lovs § 3, Punkt 1, afgiftspligtige Virksomheders Detailsalg, skal medregnes til Virksomhedernes afgiftspligtige Omsætning i Januar Maaned 1947.

Af de stærke Drikke, der paa ovennævnte Tidspunkt findes i Behold i Virksomheder, som indtil nærværende Lovs Ikrafttræden var afgiftspligtige i Henhold til § 3, Punkt 3, i Lov Nr. 83 af 22. Marts 1930, jfr. § 28 i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942 og § 22, 2det Stk., i nærværende Lov, vil der være at erlægge Afgift med 4 pCt. af Varernes Udsalgspris, indbefattet Afgiften. Afgiften skal være indbetalt til Toldvæsenet inden Udgangen af Marts Maaned 1947.

Af de stærke Drikke, der den 1. Januar 1947 findes i Behold i Virksomheder af den i nærværende Lovs § 3, Punkt 2, omhandlede Art (herunder midlertidig afmeldte Sæsonvirksomheder), vil der være at erlægge Afgift med 4½ pCt. af Varernes Indkøbspris. Afgiften skal være indbetalt til Toldvæsenet inden Udgangen af Marts Maaned 1947.

§ 5. Der svares ikke Afgift af:

- 1) Spiritus, Vin og spirituøse Drikkevarer, der afsættes eller udleveres til anden Anvendelse end Drikkebrug eller til Fremstilling af andre Varer end Drikkevarer, under Forudsætning af, at Varerne er undtaget fra Bestemmelserne i Toldlovens § 47 a.
- 2) Stærke Drikke, der af de i § 3 under Punkt 1 omhandlede Virksomheder afsættes til Eksport og fra Virksomhederne udføres direkte til Udlandet.

Bestillinger, som en herværende afgiftspligtig Virksomhed optager for en anden afgiftspligtig Virksomheds Regning, medregnes ikke i den førstnævnte Virksomheds afgiftspligtige Omsætning.

Udenlandske Handelsrejsende, der ifølge et i Henhold til § 31 i Lov Nr. 138 af 28. April 1931 løst Adgangsbevis optager Bestillinger for udenlandske Firmaer, er undtaget fra Afgiften. 31 Okt.
Nr. 537.

§ 6. Enhver, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver en i Henhold til § 1, jfr. § 3, afgiftspligtig Virksomhed, skal senest 14 Dage efter nævnte Tidspunkt afgive skriftlig Anmeldelse herom til Toldvæsenet, medmindre Virksomheden allerede er anmeldt i Henhold til Lov Nr. 83 af 22. Marts 1930.

Enhver, der senere agter at paabegynde en saadan Virksomhed, skal 3 Uger forinden Driftens Paabegyndelse afgive en tilsvarende Anmeldelse til Toldvæsenet.

Ændringer af de i Anmeldelsen omhandlede Forhold samt Virksomhedens Ophør skal uopholdelig anmeldes for Toldvæsenet.

Om Udstedelse og Fornyelse af Næringsadkomster, Bevillinger og andre særlige Adkomster, der giver Ret til Af sætning, Udlevering, Fordeling eller Udskænkning af stærke Drikke, samt om Ophør af eller Ændring i saadanne Adkomster tilstiller den paagældende Myndighed straks Toldvæsenet Underretning.

§ 7. Som Grundlag for Afgiftsberegningen skal de afgiftspligtige Virksomheder inden hver Maaneds Udgang til Toldvæsenet afgive en under Ejerens, Forpagterens eller Bestyrerens Haand udfærdiget Angivelse, indeholdende en i Overensstemmelse med det i § 12 omhandlede Regnskab specificeret Opgørelse af Virksomhedens Omsætning af stærke Drikke i den forudgaaende Maaned.

Afgiften af den i en Maaned stedfundne Omsætning skal være indbetalt til Toldvæsenet inden Udløbet af den følgende Maaned.

§ 8. I Tilfælde, hvor en Virksomhed ikke fører de i § 12 paabudte Regnskaber eller ikke fører dem paa behørig Maade, eller hvor den angivne Omsætning efter Toldkammerets Skøn ikke er overensstemmende med de faktiske Forhold, kan

31 Okt. Toldkammeret foretage en skønsmæssig Ansættelse af den Nr. 537. afgiftspligtige Omsætning.

§ 9. Den af Toldkammeret foretagne skønsmæssige Ansættelse kan af den paagældende indbringes for et af Finansministeren nedsat Nævn, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf 1 Medlem skal være Dommer i Landsret eller Højesteret, medens 2 Medlemmer skal være branchekyndige (Vinhandelen og Restaurationsfaget). Saafremt Nævnet ikke kan godkende Toldkammerets Ansættelse, foretager Nævnet selv en skønsmæssig Ansættelse af Afgiftstilsvaret. Nævnets Afgørelse er endelig.

Indankning for Nævnet skal ske inden 14 Dage efter, at den paagældende er gjort bekendt med Toldkammerets Ansættelse.

§ 10. For Erlæggelsen af Afgiften hæfter saavel Ejeren som Virksomhedens Forpagter eller Bestyrer. Overtages Virksomheden af en ny Ejer (Forpagter, Bestyrer), hæfter denne for Afgiften for den Maaned, i hvilken Overtagelsen finder Sted.

Statskassen er privilegeret Fordringshaver for Afgiften overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2. c. Samme privilegerede Stilling tillægges de efter nærværende Lovs § 3, Punkt 1, anmeldte Virksomheder, forsaavidt angaar Afgiften af Varer, der er afsat (udleveret) til de efter § 3, Punkt 2, anmeldte Virksomheder eller til videre Forhandling i Detailsalg, saafremt Varemodtageren gaar konkurs eller af anden Aarsag standser Betalingerne indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder efter Varernes Afsætning (Udlevering).

Naar den, hvem Afgiftspligt efter nærværende Lov paa-hviler, dør eller gaar fallit, skal Skifteretten uopholdelig give Toldvæsenet Meddelelse derom.

I Tilfælde af manglende Betaling bliver Afgiften at ind-drive ved Udpanntning.

§ 11. Er Afgiften ikke indbetalt senest den 14de Dag efter Forfaldstid, ophører fra denne Dag den paagældendes

Adkomst til fortsat at drive den i Henhold til nærværende 31 Okt.
Lov afgiftspligtige Virksomhed, indtil Restancen er betalt, Nr. 537.
og der meddeles Adkomstdokumentet Paategning herom af
de Myndigheder, der udsteder Næringsadkomsten.

§ 12. Enhver afgiftspligtig Virksomhed er forpligtet til, foruden at føre almindelige autoriserede Handelsbøger, efter Toldvæsenets nærmere Bestemmelse at føre et specificeret Regnskab vedrørende dens Omsætning af stærke Drikke, for de i § 3 under Punkt 2 omhandlede Virksomheder suppleret med Regnskab over de Virksomheden tilførte stærke Drikke. For de i § 3 under Punkt 1 omhandlede Virksomheder skal Regnskabet, forsaavidt angaar Omsætningen af stærke Drikke til andre afgiftspligtige Virksomheder og til Virksomheder, der driver Detailhandel, føres paa en saadan Maade, at det indeholder Oplysning om Størrelsen af Omsætningen til hver enkelt Virksomhed.

Inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned indsendes Regnskabet i underskrevet Stand tillige med de fornødne Bilag til Toldvæsenet. For Sæsonvirksomheder indsendes Regnskabet dog senest 14 Dage efter Driftsperiodens Ophør.

II.

Kontrollen m. m.

§ 13. Oppebørselen af Afgiften og den med samme forbundne Kontrol samt Tilsynet med Virksomhederne henhører under Toldbestyrelsen, der træffer alle de nødvendige nærmere Bestemmelser.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med Lovens Gennemførelse forbundne Udgifter, og disse bevilges paa de aarlige Finanslove.

§ 14. De kontrollerende Tjenestemænd har Ret til at foretage Eftersyn i de af Loven omfattede Virksomheder og til at efterse saavel Virksomhedernes Varebeholdninger, autoriserede Handelsbøger med dertil hørende Bilag som det af Toldvæsenet foreskrevne særlige Regnskab. Kontrollen er berettiget til at forlange sig Bøgerne forelagt saa ofte, som

31 Okt. den anser det for nødvendigt, hvorfor de skal være tilgængelige i Virksomhedens sædvanlige Forretningstid (Kontortid). Nr. 537. Kontrollen kan foreskrive, efter hvilke Regler Handelsbøgerne skal føres, for at de fornødne Oplysninger kan staa til Raadighed.

Virksomhedens Indehaver saavel som hans Folk er pligtige at yde eller lade yde Kontrollen al fornøden Vejledning og Hjælp.

De kontrollerende Tjenestemænd har endvidere Ret til i Virksomheder, der driver Detailsalg, at foretage Eftersyn af Virksomhedernes Indkøbsfakturaer vedrørende stærke Drikke til Kontrol med Leverandørvirksomhedernes Omsætning. Indehaverne af de paagældende Detailvirksomheder er pligtige i Detailudsalget at opbevare Indkøbsfakturaer vedrørende stærke Drikke i indtil et Aar efter Modtagelsen.

Udgifterne til Befordring og Dagpenge ved Eftersyn af Virksomhederne bæres af Statskassen.

§ 15. Kontrolmyndigheden er under Ansvar efter den almindelige Straffelovs Bestemmelser om Forbrydelser i Embedsforhold forpligtet til overfor uvedkommende at hemmeligholde, hvad den gennem Kontrolvirksomheden er blevet vidende om.

III.

Straffebestemmelser m. m.

§ 16. Den, som uden Anmeldelse for Toldvæsenet udøver nogen af de i § 1, jfr. § 3, omhandlede Virksomheder, eller som i Strid med § 11 fortsætter en saadan Virksomhed, eller som afgiver urigtig Angivelse i Henhold til § 7 eller undlader at føre de i § 12 omhandlede Bøger og Regnskaber eller fører disse paa urigtig Maade, straffes med Bøde paa ikke under 200 Kr., hvorhos han er pligtig at betale den Afgift, som Statskassen maatte have mistet. Kan Størrelsen af denne Afgift ikke udfindes, erlægges foruden Bøden et med denne lige stort Beløb som Vederlag for Afgiften.

§ 17. For alle ikke med særlig Straf belagte Overtrædelser af Forskrifterne i denne Lov eller af de Kontrolforskrifter, som maatte blive givet, bødes ikke under 100 Kr.

§ 18. Foranstaaende Straffebestemmelser finder An- 31 Okt.
vendelse paa den, der leder Virksomheden, være sig som Ejer, Nr. 537.
Forpagter eller Bestyrer, ligeledes paa den eller dem, hvem
Førelsen af Bøgerne og Regnskaberne paahviler.

For Delagtighed i den ulovlige Handling bøder de i Virk-
somheden ansatte desuden hver for sig $\frac{1}{5}$ af den for Over-
trædelsen foreskrevne Bøde.

Bøderne bliver i Tilfælde af manglende Betaling at ind-
drive ved Udpantning, og Virksomhedens Ejer eller Ejere
hæfter for de dem selv, Forpagteren, Bestyreren, Fuldmæg-
tigene eller Folkene paalagte Bøder. Forpagteren hæfter des-
uden for de af ham selv, Bestyreren, Fuldmægtigene eller
Folkene paadragne Bøder.

§ 19. Bøder efter denne Lov paalægges af Toldbesty-
relsen, medmindre denne ønsker Sagen afgjort ved Dom-
stolene. Toldbestyrelsen kan, naar Omstændighederne taler
derfor, nedsætte eller eftergive de af den paalagte Bøder.
Det staar stedse vedkommende frit for inden 14 Dage efter,
at Toldbestyrelsens Afgørelse er meddelt ham, at forlange
Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foran-
lediges af Toldbestyrelsen. En indledet Sag bortfalder dog,
naar enten Toldvæsenet tager sin Paastand om Bøde eller
Sagsanlæg tilbage, eller naar den tiltalte, som har forlangt
Domstolenes Afgørelse, frafalder samme.

Toldbestyrelsen tager Bestemmelse om de af denne for-
anledigede Sagers Appel fra det offentliges Side.

Med Hensyn til de ikendte Bøder finder § 2 i Lov Nr. 275
af 13. November 1926 Anvendelse.

§ 20. Det paahviler Politiets Tjenestemænd uopholde-
lig at underrette Toldvæsenet om de til deres Kundskab
kommende Overtrædelser eller Omgaaelser af denne Lov
samt ogsaa paa anden Maade at yde Toldvæsenet fornøden
Bistand til Opdagelse af saadanne. Endvidere er Politiets
Tjenestemænd paa Forlangende forpligtede til at optage Po-
litiforhør til Overtrædelsens Opdagelse og Bevisliggørelse
samt til at paase, at Virksomheder, der er standsede i Hen-
hold til Lovens § 11, ikke uberettiget genoptages.

31 Okt.
Nr. 537.

IV.

Kommunernes Andel i Afgiften.

§ 21. Der tillægges de enkelte Kommuner en Andel af Omsætningsafgiften af stærke Drikke af samme Størrelse som det Beløb, den paagældende Kommune har oppebaaret som Andel af den i Finansaaret 1945—46 indgaaede Afgift.

De Kommunerne saaledes tillagte Beløb udbetales af Statskassen efter hvert Finansaars Udløb.

V.

Andre Bestemmelser.

§ 22. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1947. Nærværende Paragrafs 2det og 3die Stk. træder dog i Kraft straks.

De hidtil gældende Bestemmelser vedrørende Omsætningsafgift af stærke Drikke, jfr. Lov Nr. 83 af 22. Marts 1930 og Lov Nr. 188 af 23. Juni 1932 samt de midlertidige Bestemmelser i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942 §§ 28—35 og Lov Nr. 447 af 14. August 1946 §§ 2 og 3, har Gyldighed indtil Udgangen af December Maaned 1946 og bortfalder derefter.

De i Henhold til § 3, Punkt 3, i Lov Nr. 83 af 22. Marts 1930, jfr. § 28 i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942 og nærværende Paragrafs 2det Stk., afgiftspligtige Virksomheder svarer — bortset fra den i § 4, 5te Stk., omhandlede Afgiftserlæggelse — sidste Gang Afgift for Oktober Kvartal 1946.

Det Beløb, der i Finansaaret 1947—48 indkommer i Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke udover 160 Mill. Kr., anvendes til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank.

Lov-Tid. A. Nr. 82. 2138—43. Udg. 31. Okt.

31 Okt.
Nr. 545.

**Finansmin.s Bekg. om Oprettelse af Amtsskatte-
raad.**

I Henhold til den Bemyndigelse, der er tillagt Finansministeren ved § 1 i Lov Nr. 309 af 7. Juni 1946 om Oprettelse af Amtsskatte raad og Amtsligningsinspektorer, op-

rettes herved fra 1. November 1946 at regne følgende Amts- 31 Okt.
skatteraad: Nr. 545.

1. *Amtsskatteraadet for Københavns Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Gentofte, Lyngby, Amager
og søndre Birks, Roskilde og Køge Skatte-
kredse.

2. *Amtsskatteraadet for Frederiksborg Amts-
skattekreds,*

omfattende: Skatteraadene for Helsingør, Hillerød og Fre-
derikssund Skattekredse.

3. *Amtsskatteraadet for Holbæk Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Holbæk, Nykøbing og Ka-
lundborg Skattekredse.

4. *Amtsskatteraadet for Sorø Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Sorø, Slagelse og Skælskør
Skattekredse.

5. *Amtsskatteraadet for Præstø Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Store-Heddinge, Præstø,
Næstved og Vordingborg Skattekredse.

6. *Amtsskatteraadet for Bornholms Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Rønne og Neksø Skatte-
kredse.

7. *Amtsskatteraadet for Odense Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Odense, Kerteminde, Bo-
gense, Middelfart og Assens Skattekredse.

8. *Amtsskatteraadet for Svendborg Amtsskatte-
kreds,*

omfattende: Skatteraadene for Nyborg, Svendborg, Faa-
borg og Rudkøbing Skattekredse.

9. *Amtsskatteraadet for Maribo Amtsskatte-
kreds,*

31 Okt. omfattende: Skatteraadene for Stubbekøbing, Saksøbing, Maribo og Nakskov Skattecredse.

10. Amtsskatteraadet for Aalborg Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Aalborg, Nørresundby, Nibe, Løgstør og Hellum-Hindsted Herreders Skattecredse.

11. Amtsskatteraadet for Hjørring Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Frederikshavn, Dronninglund Herreders, Hjørring og Børglum m. fl. Herreders Skattecredse.

12. Amtsskatteraadet for Thisted Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Thisted, Hassing m. fl. Herreders og Mors Skattecredse.

13. Amtsskatteraadet for Viborg Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Skive, Viborg, Nørlyng-Sønderlyng Herreders og Lysgaard m. fl. Herreders Skattecredse.

14. Amtsskatteraadet for Aarhus Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Aarhus, Hads-Ning Herreders og Vester Lisbjerg m. fl. Herreders Skattecredse.

15. Amtsskatteraadet for Skanderborg Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Horsens, Skanderborg og Silkeborg Skattecredse.

16. Amtsskatteraadet for Randers Amtsskattecredse,

omfattende: Skatteraadene for Hobro, Randers, Rougsø m. fl. Herreders og Grenaa Skattecredse.

17. *Amtsskatteraadet for Ribe Amtsskattekreds*, 31 Okt.
omfattende: Skatteraadene for Ribe, Esbjerg, Varde og Nr. 545.
Andst m. fl. Herreders Skattecredse.

18. *Amtsskatteraadet for Ringkøbing Amtsskattekreds*,
omfattende: Skatteraadene for Holstebro, Herning, Lem-
vig, Ringkøbing og Bølling m. fl. Herreders
Skattecredse.

19. *Amtsskatteraadet for Vejle Amtsskattekreds*,
omfattende: Skatteraadene for Bjerre m. fl. Herreders,
Vejle, Fredericia og Kolding Skattecredse.

20. *Amtsskatteraadet for Haderslev Amtsskatte-
kreds*,
omfattende: Skatteraadene for Haderslev, Christiansfeld og
Frøs og Nørre Rangstrup Herreders Skatte-
credse.

21. *Amtsskatteraadet for Aabenraa—Sønder-
borg Amtsskattekreds*,
omfattende: Skatteraadene for Aabenraa, Lundtofte Her-
reds, Als og Sønderborg Skattecredse.

22. *Amtsskatteraadet for Tønder Amtsskatte-
kreds*,
omfattende: Skatteraadene for Tønder og Løgumkloster
Skattecredse.

Nr. 545. Lov-Tid. A. 2165—67.

Justitsmin.s Cirk. til Politidirektøren i København 31 Okt.
og Politimestrene ang. Udstedelse af Førerbevis til Motor- Nr. 329.
køretøjer til Personer, der er straffet for Overtrædelse af
Straffelovstillæggene af 1. Juni 1945 og 28. August 1945.

Paa dertil given Anledning skal man meddele, at Per-
soner, der for Overtrædelse af Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945
om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og
anden landsskadelig Virksomhed, jfr. Lovbekendtgørelse
Nr. 368 af 6. Juli 1946, eller Lov Nr. 406 af 28. August 1945

31 Okt. om Tillæg til fornævnte Lov er idømt Straf af Fængsel i
Nr. 329. mindre end 4 Aar, i Almindelighed ikke som Følge af den
dem overgaaede Straffedom bør være udelukket fra at
erhverve almindeligt Førerbevis til Motorkøretøjer, med-
mindre konkrete Omstændigheder giver Anledning til at
befrygte, at den paagældende vil benytte Køretøjet til
Fremme af ulovlige Formaal eller til Virksomhed, der kan
give Anledning til Uro i Befolkningen, f. Eks. Deltagelse i
utilbørlig politisk-agitatorisk Virksomhed. Endvidere kan
Førerbevis nægtes, saafremt Forholdene lader befrygte, at
den paagældende ikke vil tage Hensyn til andres Ve og Vel.

Udstedelse af Førerbevis umiddelbart efter Løsladelsen
bør dog være betinget af, at det sandsynliggøres, at det er
af Betydning for vedkommendes Erhverv at have Fører-
bevis, og Førerbeviset kan i disse Tilfælde udstedes for
begrænset Tid eller til begrænset Brug, jfr. § 45, Stk. 6,
i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 192 af 30. Juni
1932 som ændret ved Bekendtgørelse Nr. 245 af 30. Juni
1939.

Iøvrigt bør Førerbeviset ikke nægtes Personer, der i
et passende Tidsrum, ikke under et halvt Aar, fra Løs-
ladelsen efter Udstaaelse eller Eftergivelse af en Straf af
ovennævnte Art har ført en hæderlig Vandel.

Indenfor de første 5 Aar efter Løsladelsen bør Fører-
bevis til erhvervsmæssig Personbefordring og til Omnibus-
kørsel ikke gives til de ovennævnte Personer uden Justits-
ministeriets Tilladelse.

Nr. 329. Min.-Tid. A. 720.

1 Nov. **Justitsmin.s Cirk.** til Politidirektøren i København
Nr. 331. og Politimestrene om Ændring af Justitsministeriets Cir-
kulære Nr. 111 af 8. Juli 1939 ang. Forlystelser ved Mar-
keder, Dyrskuer og lign.

I Justitsministeriets Cirkulære Nr. 111 af 8. Juli 1939
angaaende Forlystelser ved Markeder, Dyrskuer og lign.
affattes Afsnit II, Stk. 8, saaledes:

Det paahviler Politiet at holde sig underrettet om de enkelte Kommunalbestyrelses almindelige Stilling til, at der meddeles Tilladelser til at opstille Forlystelser m. v. i Kommunen. De af Kommunalbestyrelserne herom afgivne Erklæringer vil være af vejledende Betydning ved Afgørelsen af de enkelte Andragender. Saafremt Kommunalbestyrelsen har fremsat Anmodning om at faa Lejlighed til at udtale sig om de enkelte Andragender, eller Politiet iøvrigt finder Grund til, at der tilvejebringes Erklæring fra Kommunalbestyrelsen om de enkelte Andragender, skal Politiet selv indhente Erklæringen og bør ikke henvise Andrageren til at rette Henvendelse til Kommunalbestyrelsen om Samtykke.

Nr. 331. Min.-Tid. A. 722.

Indenrigsmin.s Cirk. til Københavns Magistrat, samtlige Amtmænd og Politimestre. I Nov.
Nr. 332.

Paa dertil given Anledning skal man henlede Opmærksomheden paa, at den i § 4 i Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 om Ændring af Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret fastsatte Frist (31. Oktober 1946) alene vedrører Adgangen til at opnaa den i den paagældende Bestemmelse omhandlede midlertidige Ligestilling med danske Statsborgere.

Saafremt der efter den 31. Oktober 1946 indgives Andragende om Bevarelse af dansk Indfødsret uanset fornævnte Lovs Bestemmelser, vil derfor ogsaa et saadant Andragende være at behandle efter de i Ministeriets Cirkulære af 19. Juli 1946 indeholdte Anvisninger. Derimod vil det i Lovens § 4 omhandlede Bevis ikke kunne udfærdiges for den, der først efter Fristens Udløb indgiver Andragende.

Man skal samtidig bede iagttagelse, at Genparter af Beviser i Henhold til Lovens § 4 omgaaende indsendes til Ministeriet og ikke først medfølger som Bilag til selve Andragendet, naar dette er færdigbehandlet.

Endvidere henleder man Opmærksomheden paa, at Andragender, der er indgivet til Politikontorerne, ønskes indsendt her til gennem Rigspolitichefen.

Nr. 332. Min.-Tid. A. 722.

4 Nov.
Nr. 550. **Handelsmin.s Bekg. ang. Anmeldelse og Beregning af Udbytte og Bestyrelsesvederlag m. v. i Henhold til Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v.**

I Medfør af § 8 i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v., jfr. Lov Nr. 131 af 30. Marts 1946, fastsættes herved følgende:

§ 1. Aktieselskaber og andre erhvervsdrivende Selskaber og Foreninger med begrænset Ansvar, i hvilke der findes en Garantikapital eller lignende ansvarlig Kapital, skal til de i § 3 nævnte Myndigheder indgive Anmeldelse om Beregning af Udbytte m. v. for ethvert Regnskabsaar, der er udløbet eller udløber i Tiden fra 1. Juli 1946 indtil Udgangen af Juni Maaned 1947.

Den i 1ste Stk. omhandlede Anmeldelsespligt paahviler ikke Selskaber, der er stiftet efter 21. Maj 1940, medmindre de paagældende Selskaber helt eller delvis maa anses som en Fortsættelse af et andet Selskab, paa hvilket Bestemmelserne vilde have fundet Anvendelse.

Anmeldelsen skal indgives senest den 15. December 1946 eller, saafremt Regnskabet for det paagældende Aar først er vedtaget ved endelig Generalforsamlingsbeslutning efter 15. November 1946, senest I Maaned efter Generalforsamlingsbeslutningen.

Anmeldelse skal indgives, selv om Udbyttet for det paagældende Regnskabsaar er fastsat eller fastsættes til Nul.

§ 2. Aktieselskaber, andre erhvervsdrivende Selskaber og Foreninger med begrænset Ansvar, Kreditforeninger, Hypotekforeninger og Sparekasser, Andelsselskaber og Brugsforeninger samt erhvervsdrivende Stiftelser, Fonds og lign. selvejende Institutioner skal til de i § 3 nævnte Myndigheder indgive Anmeldelse om Beregning af Vederlag til Medlemmer af Bestyrelse, Repræsentantskab og lign. Selskabsorganer for de i § 1, 1ste Stk., nævnte Regnskabsaar.

Anmeldelsen skal indgives senest den 15. December 1946 eller, saafremt Regnskabet for det paagældende Aar først er vedtaget ved endelig Generalforsamlingsbeslutning efter 15. November 1946, senest 1 Maaned efter Generalforsamlingsbeslutningen. 4 Nov.
Nr. 550.

Anmeldelse skal indgives, selv om der ikke er tillagt Medlemmer af Selskabets Bestyrelse, Repræsentantskab og lign. Selskabsorganer noget Vederlag.

§ 3. De i §§ 1 og 2 nævnte Anmeldelser indgives udenfor København til Statens Ligningsdirektorat, i København til Direktoratet for Københavns Skattevæsen, hvilke Myndigheder kontrollerer de i Anmeldelserne indeholdte Oplysninger og Beregninger.

Anmeldelserne indgives paa særlige Skemaer, som faas udleveret hos Amtstuerne, i København tillige hos Direktoratet for Københavns Skattevæsen.

Vil Selskabet ansøge om Undtagelse fra Bestemmelserne i Lovens § 6, skal Andragende herom vedlægges Anmeldelsen; har Selskabet allerede forinden Anmeldelsens Indgivelse indsendt saadant Andragende, maa dette udtrykkelig bemærkes i Anmeldelsen.

§ 4. Statens Ligningsdirektorat, henholdsvis Direktoratet for Københavns Skattevæsen (i det følgende betegnet som Kontrolmyndigheden) foretager snarest en Gennemgang af de til dem indgivne Anmeldelser.

De af Kontrolmyndigheden truffne Afgørelser kan af vedkommende Selskab indankes for Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

Kan Kontrolmyndigheden ikke godkende Selskabets Beregning af Udbytte eller af Bestyrelsesvederlag m. v., og finder Berigtigelse ikke Sted inden en af Kontrolmyndigheden fastsat Frist, afgiver Kontrolmyndigheden Indstilling til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart med Hensyn til Spørgsmaalet om Tiltale for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser. Kontrolmyndigheden afgiver ligeledes Indstilling til Ministeriet for Handel, Industri og

4 Nov. Søfart angaaende Undladelser af at indsende Anmeldel-
Nr. 550. ser m. v.

Er Andragende om Undtagelse fra Bestemmelserne i Lovens § 6 indgivet, videresender Kontrolmyndigheden efter foretagen Revision Anmeldelsen til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart tillige med eventuelle Revisionsbemærkninger til Anmeldelsen og under Vedlæggelse af det eventuelt med Anmeldelsen fulgte Andragende. Om Afgørelsen af Andragendet underretter Ministeriet for Handel, Industri og Søfart vedkommende Kontrolmyndighed.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 550. Lov-Tid. A. 2171—2172.

4 Nov. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Amtsbrændsels-
Nr. 333. udvalg og de kommunale Brændselsudvalg i København, Frederiksberg og Gentofte Købstæder m. v.

Under Henvisning til Bestemmelserne i Handelsministeriets Cirkulære af 28. Maj d. A. om Rationering af Brændsel skal meddeles, at de som Nr. 8 betegnede Rationeringsmærker (Ringmærker) paa Brændselskortene for Fyrings-sæsonen 1946—47 fra og med Onsdag den 6. November 1946 vil kunne anvendes til Indkøb af 5 hl danske Gasværkskoks.

Fra og med Onsdag den 6. November 1946 vil der endvidere af Brændselsudvalgene til Ejere af centralvarmefyrede Beboelsesejendomme, for hvilke der ikke er udleveret Rationeringskort, kunne udfærdiges Indkøbstilladelse for danske Gasværkskoks til Brug i der paagældende Ejendom. Det Kvantum danske Gasværkskoks, for hvilket der meddeles Indkøbstilladelse, maa ikke overstige, hvad der i Henshold til foranstaaende vil kunne indkøbes paa det til Antallet af centralvarmefyrede Lejligheder svarende Antal Ringmærker Nr. 8.

Endvidere bemærkes, at der fra Onsdag den 6. November af Brændselsudvalgene vil kunne udfærdiges Indkøbstilladelser for danske Gasværkskoks til *Opvarmning* af Erhvervsvirksomheder, jfr. Handelsministeriets fornævnte

Cirkulære, Side 7. Der vil herved højst kunne udfærdiges 4 Nov.
Indkøbstilladelser for $\frac{1}{18}$ af Virksomhedens Forbrug af Nr. 333.
Brændsel i 1939.

Man henleder Opmærksomheden paa, at Beholdningerne af danske Gasværkskoks i visse Omraader er ret begrænsede, og at Forbrugerne i de paagældende Omraader derfor ikke vil kunne forvente, at Ordre om Levering af danske Gasværkskoks vil kunne effektueres straks, men kun efterhaanden som der tilvejebringes yderligere Beholdninger.

Forbrugere, der maatte være ude af Stand til at benytte danske Gasværkskoks i deres Fyringsanlæg, vil ved Henvendelse til Direktoratet for Vareforsyning ganske undtagelsesvis kunne faa udfærdigede Indkøbstilladelser ombyttet med Indkøbstilladelser for Kul.

Sluttelig skal man tilføje, at de i nærværende Cirkulære omhandlede Tildelinger alene kan gives i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt i Købstæderne og de hermed ligestillede Omraader.

Nr. 333. Min.-Tid. A. 723.

Justitsmin.s Bekg. om midlertidig Ændring i Bekg. 5 Nov.
Nr. 280 af 20. Maj 1946 ang. Benyttelse af Forbrændingsmotorer og Dampkraftanlæg (herunder Damplokomotiver), Foderkokeanlæg og Vaskekedler i brandfarlige Bygninger eller i Nærheden af brandfarlige Bygninger og Oplag. Nr. 547.

I Medfør af § 42, 2det Stk., i Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København, § 35, 2det Stk., i Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Kommune af 27. Februar 1918, § 37, 2det Stk., i Lov af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København, jfr. Lov Nr. 272 af 28. Juni 1920, og § 60 i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen fastsætter Justitsministeriet herved følgende:

Uanset Bestemmelsen i § 4 f, Nr. 3, i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 280 af 20. Maj 1946 angaaende Be-

5 Nov. Nr. 547. nyttelse af Forbrændingsmotorer og Dampkraftanlæg (herunder Damplokomobiler), Foderkoge­anlæg og Vaskekedler i brandfarlige Bygninger eller i Nærheden af brandfarlige Bygninger og Oplag tillades det i Tiden indtil den 1. Oktober 1947 i Dampkraftanlæg, transportable Foderkoge­anlæg og Vaskekedler, selv om disse benyttes stationært i mindre end 30 m Afstand fra brandfarlige Bygninger eller Oplag, at fyre med Kvas paa følgende Vilkaar:

1. Kvaset maa kun anvendes ituhugget til Længder paa ikke over 15 cm.
2. Kraftdampledningen til Skorstenen skal fjernes.
3. Skorstenen skal være forsynet med en af Justitsministeriet godkendt Sikringsanordning (Gnistlukker).
4. Der skal under Hensyn til Vindens Retning og Styrke træffes saadanne Foranstaltninger, at Gnister ikke kan virke antændende.

Iøvrigt medfører nærværende Bekendtgørelse ingen Ændring i de for de nævnte Anlæg fastsatte Bestemmelser.

Nr. 547. Lov-Tid. A. 2168.

6 Nov. Nr. 338. **Landbrugsmin.s Regulativ** for Lønning af de af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri ved autoriserede Virksomheder ansatte Opsynsmænd.

§ 1. Lønnen for de af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri ved autoriserede Virksomheder udenfor Storkøbenhavn ansatte Opsynsmænd fastsættes til 4 100 Kr. aarlig, medens Lønnen for de af Ministeriet ved autoriserede Virksomheder i Storkøbenhavn ansatte Opsynsmænd fastsættes til 4 800 Kr. aarlig.

Til disse Lønninger kommer et Dyrtidstillæg, der for Tiden udgør 2 146 Kr. 56 Ø. aarlig, beregnet paa Grundlag af et Pristal af 290. Dyrtidstillægget reguleres i saavel opsom nedadgaaende Retning med 5 Øre pr. Time for hver fulde 6 Points, Pristallet maatte stige eller falde, dog at der i nedadgaaende Retning ikke sker Regulering under det til Pristal 184 svarende Beløb. Eventuelt overskydende

Points overgaar til næste Regulering. Dyrtidstillægget 6 Nov.
reguleres hvert Aars 1. April og 1. Oktober. Nr. 338.

§ 2. Af den fastsatte Aarsløn udregnes Maaneds-, Uge-, Dag- og Timelønnen paa følgende Maade:

Maanedslønnen	=	$\frac{1}{12}$	af Aarslønnen.
Ugelønnen	=	$\frac{1}{52}$	- —
Daglønnen	=	$\frac{1}{26}$	- Maanedslønnen.
Timelønnen	=	$\frac{1}{48}$	- Ugelønnen.

Brøker paa 0,5 og derover forhøjes til 1 Øre, Brøker under 0,5 bortfalder.

§ 3. Normaltiden er 48 Timer om Ugen og som Hovedregel svarende til Virksomhedens normale Arbejdstid, kun afbrudt af Spisepauser. Ved Ugen forstaas i dette Regulativ Tiden fra Mandag til Lørdag incl.

§ 4. Overarbejde paa Hverdage beregnes til mindst 1 Time og betales med sædvanlig Timeløn, jfr. § 2, plus et af Grundtimelønnen beregnet Tillæg, der udenfor Storkøbenhavn udgør 50 pCt. — for en enkelt Times Overarbejde uden Spisetid efter normal Arbejdstids Ophør dog 100 pCt. — og som i Storkøbenhavn udgør 50 pCt. for hver af de 3 første Timer og 75 pCt. for hver følgende Time. Arbejde paa Søn- og Helligdage beregnes til mindst 2 Timer og betales med sædvanlig Timeløn, jfr. § 2, med et af Grundtimelønnen beregnet Tillæg af 75 pCt.

§ 5. I Tiden fra Kl. 18 til Kl. 6 ydes der Opsynsmændene et Tillæg for forskudt Arbejdstid paa 65 Øre i Timen, medmindre der er Tale om Overarbejde.

§ 6. Hvor særlige Forhold gør sig gældende, f. Eks. paa smaa Kreaturesportslagterier, kan den ugentlige Normalarbejdstid fastsættes kortere end i § 3 angivet, dog ikke under Halvdelen af denne, og Lønnen fastsættes da i Forhold hertil. Arbejde udover den fastsatte ugentlige Normalarbejdstid eller udover 8 Timer i 1 Døgn lønnes som Overarbejde, jfr. § 4. For forskudt Arbejdstid ydes der Tillæg som i § 5 angivet.

6 Nov. § 7. Den faste Løn udbetales forud med $\frac{1}{12}$ pr.
Nr. 338. Maaned, medens Overarbejdspenge udbetales maanedvis
bagud. Udbetalingen sker gennem en af Ministeriet for
Landbrug og Fiskeri dertil godkendt Bank eller Sparekasse.

§ 8. Til Tilvejebringelse af en Pensionsordning for
Opsynsmændene udreder hver Virksomhed udover den fulde
Løn (Grundløn + Dyrtidstillæg), der i Henhold til de foran-
staaende Bestemmelser tilkommer Opsynsmændene, et
Beløb svarende til 5 pCt. af Grundlønnen, medens et til
svarende Beløb udredes af Opsynsmanden. Det Opsyns-
manden paahvilende Bidrag skal af Virksomheden tilbage-
holdes i hans maanedlige Lønning og sammen med Virksom-
hedens eget Bidrag hver Maaned pr. Postgiro indsendes til
Foreningen af Opsynsmænd ved Kødindustrien i Danmark
under Angivelse af Opsynsmandens Navn.

§ 9. Spisetider fastsættes efter de for Virksomhedens
Arbejdere gældende Regler. Spisetider i Forbindelse med
Overarbejde samt Arbejde paa Søn- og Helligdage kan ikke
afkortes i Lønnen.

§ 10. Der tilkommer Opsynsmændene Ferie i Over-
ensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 170 af 13. April 1938
om Ferie med Løn.

§ 11. Stillingen som Opsynsmand kan opsiges med
3 Maaneders Varsel til den 1. i en Maaned. Der ydes Løn
under Sygdom for indtil 3 Maaneder indenfor 12 paa hin-
anden følgende Maaneder.

§ 12. Ved en Opsynsmands Død i Ansættelsestiden
tilkommer der hans efterladte Enke eller Børn under 18 Aar,
over for hvem han havde Forsørgerpligt, 3 Maaneders
Efterløn.

§ 13. Tvivlsspørgsmaal angaaende Forstaaelsen af
Bestemmelserne i nærværende Regulativ afgøres af ved-
kommende Veterinærinspektør med Rekurs til Ministeriet
for Landbrug og Fiskeri.

§ 14. Dette Regulativ, der træder i Stedet for Regu-
lativ af 26. Februar 1944 for Lønning af de af Ministeriet for

Landbrug og Fiskeri ved autoriserede Virksomheder ansatte 6 Nov.
Opsynsmænd, træder i Kraft fra 1. November 1946 at Nr. 338
regne, dog at der forsaavidt angaar de Opsynsmændene for
Tiden fra 1. April 1946 udbetalte faste Lønninger (Grundløn
+ Dyrtidstillæg) sker Efterregulering, som om Bestem-
melserne i § 1 i nærværende Regulativ havde været gældende
fra 1. April 1946.

Nr. 338. Min.-Tid. A. 732—734.

Landbrugsmin.s Bekg. om Tillæg til Bekg. Nr. 398 8 Nov.
af 30. September 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose Nr. 549
hos Kvæg, Svin og Fjerkræ.

I Medfør af Lov Nr. 346 af 29. Juli 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ fastsættes herved følgende.

§ 1. § 38, Stk. 1, i Bekendtgørelse Nr. 398 af 30. September 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ affattes saaledes:

»Der ansættes en Kredsdyrlæge i hvert af de følgende Omraader:

- I. Staden København, Københavns Amt med Undtagelse af den Del, der hører under Køge og Ringsted Politikredse, Frederiksborg Amt samt Bornholms Amt,
- II. Holbæk, Kalundborg, Ringsted og Slagelse Politikredse,
- III. Næstved, Præstø, Korsør, Køge og Store-Heddinge Politikredse samt Vordingborg Politikreds med Undtagelse af Møn og Nyord,
- IV. Maribo Amt med Møn, Nyord, Bogø og Farø,
- V. Odense Amt,
- VI. Svendborg Amt,
- VII. Vejle Amt,
- VIII. Aarhus og Skanderborg Amter,
- IX. Randers Amt,
- X. Aalborg Amt,

- 8 Nov. XI. Hjørring Amt,
Nr. 549. XII. Thisted Amt,
XIII. Viborg Amt,
XIV. Ringkøbing Amt,
XV. Ribe Amt,
XVI. Haderslev, Aabenraa-Sønderborg og Tønder Amter.^a
- § 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 549. Lov-Tid. A. 2170.

- 8 Nov. **Handelsmin.s Bekg. om Fastsættelse af Rente-**
Nr. 551. **foden for Driftslaan til Industrivirksomheder og Haand-**
værkere.

I Medfør af Bestemmelserne i § 4, 4de Stk., og § 9, 4de Stk., i Lov Nr. 117 af 30. Marts 1940 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser, jfr. Lov Nr. 125 af 30. Marts 1946, har Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsat Renten for de Driftslaan til Industrivirksomheder og Haandværkere, som i Henhold til nævnte Lov maatte blive ydet i Tiden indtil Udgangen af Marts Maaned 1947, til 4,25 pCt. p. a. Forsaavidt der for tidligere ydede Driftslaan er fastsat en højere Rente, nedsættes denne til 4,25 pCt. p. a. med Virkning fra den 11. December 1946.

Nr. 551. Lov-Tid. A. 2173.

- 11 Nov. **Indenrigsmin.s Bekg. om Ændring i Bekg. Nr. 45**
Nr. 552. **af 28. Februar 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmp-**
pelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr,
der er skadelige for Have- og Landbruget.

Bestemmelsen i § 3, Stk. 4, i Bekendtgørelse Nr. 45 af 28. Februar 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Bekendtgørelse Nr. 301 af 10. November 1937, affattes saaledes:

»Kvægsølvholdige Afsvampningsmidler samt dini- 11 Nov.
trokresolholdige Sprøjtemidler kan dog indtil videre ud- Nr. 552.
leveres uden skriftlig Rekvisition«.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 552. Lov-Tid. A. 2173.

Skattedep.s Cirk. til Vurderingsraadene vedr. Fore- 12 Nov.
tagelse af særlig Omvurdering til Brug ved Paaligning af Nr. 343.
Formuestigningsafgift i Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli
1946.

Ifølge § 5 Nr. 1, 3die Stk., i Lov Nr. 391 af 12. Juli
1946 om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et
Stabiliseringslaan skal der under visse Betingelser af Vur-
deringsraadet foretages en særlig Omvurdering af fast Ejen-
dom til Brug ved Paaligning af Formuestigningsafgift i
Henhold til den nævnte Lov.

De Tilfælde, i hvilke der kan blive Tale om Foretagelse
af denne særlige Omvurdering, er dem, hvor der inden
9de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1945 er udført
Byggeforetagender (Bygningsforandringer) paa Ejendommen
til et Beløb af over 2 000 Kr. eller sket Arealændringer,
uden at Ejendommen i den Anledning er blevet omvurderet
i Henhold til Ejendomsskyldslovens § 2 inden 9de alminde-
lige Vurdering.

Ved den særlige Omvurdering skal Ejendommen i
Overensstemmelse med de for Aarsvurderinger gældende
Regler ansættes efter dens Tilstand den 1. Oktober 1945,
men efter Prisforholdene pr. 1. Oktober 1936.

Den omhandlede særlige Omvurdering maa kun fore-
tages paa Begæring af et Skatteraad eller Direktoratet for
Københavns Skattevæsen. Til disse Begæringar skal
Skatteraadene (Direktoratet for Københavns Skattevæsen)
benytte en særlig dertil udfærdiget Blanket.

Da Ansættelsen ved den særlige Omvurdering skal ske
efter Ejendommens Tilstand den 1. Oktober 1945, bliver
der ikke Brug for Udfyldelse af særligt Skema af Ejeren,
idet Omvurderingen kan foretages paa Grundlag af Ejen-

12 Nov. domsskemaet ved 9de almindelige Vurdering, der maa
Nr. 343. begæres tilsendt fra Statens Ligningsdirektorat.

Resultatet af den særlige Omvurdering, der skal foretages snarest efter Begæringens Modtagelse, opføres paa et særligt dertil udfærdiget Omvurderingsskema (»Særlig Omvurdering i Henhold til § 5 Nr. 1, 3die Stk., i Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946 om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan«). Eksemplarer af disse Skemaer vedlægges; yderligere Skemaer rekvireres i Skattedepartementets 4de Kontor, Ved Stranden 2, København K. De udfyldte Skemaer forbliver hos Vurderingsraadet.

Om den foretagne særlige Omvurdering skal der af Vurderingsformanden tilstilles vedkommende Skatteraad (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) Omvurderingsattest; hertil benyttes Rubrik II paa Omvurderings-Begæringens Bagside. Endvidere skal der paa de Omvurderingsskemaet vedhæftede Afrivnings-Blanketter sendes Meddelelse om Omvurderingen til Statens Ligningsdirektorat og den paa Omvurderings-Begæringen angivne Ejer samt udenfor Byskyldskredsene til Amtsskyldraadet.

Det bemærkes, at det er en Forudsætning for Foretagelsen af den særlige Omvurdering, at Arealændringen eller Byggeforetagendet (Bygningsforandringen) har fundet Sted efter den i Omvurderings-Begæringen nævnte Ejers Erhvervelse af Ejendommen. Saafremt det af de Vurderingsraadet foreliggende Oplysninger maatte fremgaa, at denne Forudsætning for Foretagelse af den særlige Omvurdering ikke er til Stede, skal særlig Omvurdering ikke foretages, og Omvurderings-Begæringen tilbagesendes da Skatteraadet (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) med paaført Bemærkning herom.

De særlige Omvurderinger til Brug ved Paaligningen af Formuestigningsafgift foretages paa Statskassens Bekostning. Med Hensyn til Vederlaget til Vurderingsformanden og Vurderingsmændene gælder samme Regler som ved Vurderinger i Henhold til Lov om midlertidig Begrænsning i Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

Skattedep.s Cirk. til Skifteretterne, Eksekutorer og Revisionen af Eksekutorboer i København vedr. Meddelelse af Oplysninger til Brug ved Paaligning af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan i Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946. 12 Nov.
Nr. 344.

Efter Forhandling med Justitsministeriet skal man her ved anmode Skifteretterne (Eksekutorer) og Revisionen af Eksekutorboer i København om til Brug ved Behandlingen af de i Medfør af Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946 om Paaligning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan indgivne Formueopgørelser at meddele de for Paaligningen fornødne Oplysninger vedrørende Arv i Tilfælde, hvor saadan Erhvervelse skal fradrages eller tillægges ved Beregningen af henholdsvis Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan.

Det er paalagt Skatteraadene (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) kun at indhente Oplysninger, hvor Materialet vedrørende den paagældende Skatteydere Skatteansættelser ikke frembyder tilstrækkelig sikre Holdepunkter for Bedømmelsen af Rigtigheden af Skatteyderens ved Formueopgørelsens Indgivelse afgivne Oplysninger om den modtagne Arv.

Til Indhentelse af Oplysninger er der udfærdiget særlige Blanketter.

Begæringen om Oplysninger vil i alle Tilfælde af Skatteraadet (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) blive tilstillet Skifteretten i den Retskreds, i hvilken Arveladeren ifølge de foreliggende Oplysninger ved sin Død havde Bopæl. Saafremt det paagældende Skiftemateriale, hvorfra Oplysningerne skal hentes, ikke befinder sig hos Skifteretten, maa denne videresende Begæringen til den Myndighed (1ste Hovedrevisorat, Revisionen af Eksekutorboer i København, Eksekutor eller Skattedepartementet), hos hvem Materialet befinder sig.

Besvarelsen gives ved Udfyldelse af dertil indrettede Bestemmelser vedr. Kbhn.s Kommune. 99

12 Nov. Rubrikker paa Begæringen, som derefter direkte tilbage-
Nr. 344. sendes Skatteraadet (Direktoratet for Københavns Skatte-
væsen).

Nr. 344. Min.-Tid. A. 748.

13 Nov. **Skattedep.s Cirk.** til Direktoratet for Københavns
Nr. 346. Skattevæsen m. fl. vedr. Paaligning af Formuestignings-
afgift og Stabiliseringslaan i offentlig skiftede Dødsboer i
Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946.

Efter Forhandling med Justitsministeriet og Statens
Ligningsdirektorat skal Skattedepartementet herved med-
dele følgende med Hensyn til Paaligning af Formuestig-
ningsafgift og Stabiliseringslaan i offentligt skiftede Døds-
boer i Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946 om Ud-
skrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliserings-
laan.

I.

Skifteretten (Eksekutor) har ifølge ovennævnte Lovs
§ 33, Stk. 4, Pligt til at indgive Formueopgørelse i offentligt
skiftede Dødsboer i følgende Tilfælde:

a. Hvor en Person, hvis ansatte skattepligtige Formue
for Skatteaaret 1946—47 overstiger 25 000 Kr., og som
derfor ifølge Lovens § 2, jfr. § 33, Stk. 1 a, var pligtig at
indgive Formueopgørelse, er afgaaet ved Døden efter Ud-
gangen af Marts 1946, men inden Formueopgørelse er ind-
givet, og hans Bo behandles af Skifteretten (Eksekutor).
Formueopgørelse for Personer (hvidt Skema) anvendes.

b. Hvor et Dødsbo (ogsaa et Bo, der i Medfør af Skifte-
lovens § 87 er henvist til Skiftebehandling her i Landet)
var under offentlig Skiftebehandling saavel den 1. April
1946 som den 24. Maj 1946, saafremt Boets ansatte skatte-
pligtige Formue for Skatteaaret 1946—47 overstiger
50 000 Kr., jfr. Lovens § 27, Stk. 1 Nr. 2, og § 33, Stk. 1 c.
Formueopgørelse for Dødsboer (blaat Skema) anvendes.

Ifølge Lovens § 35, Stk. 6 og 7, maa i intet af de under
a og b nævnte Tilfælde Boet sluttes, forinden de Afdøde
eller Boet selv paahvilende Ydelser er berigtiget, eller det

fornødne Beløb til deres Berigtigelse er afsat. Sluttes Boet, 13 Nov. Nr. 346. uden at Ydelserne er berigtiget, eller uden at der er afsat de til deres Berigtigelse fornødne Midler, hæfter Arvingerne solidarisk for Betalingen i det Omfang, hvori de hver især har modtaget Arv.

I Eksekutorboer, hvor der ifølge det ovenfor under a og b nævnte skal indgives Formueopgørelse i Henhold til her omhandlede Lov, maa der af Skifteretten (Revisionen af Eksekutorboer i København) fremtidig ikke gives Kvittance, forinden der er præsteret enten 1) Kvittring for, at de pligtige Ydelser er betalt, eller 2) Bevis for, at der intet skal erlægges i Boet, eller 3) i de i Lovens § 37, Stk. 1—3, ommeldte særlige Tilfælde Tilladelse til Meddelelse af Kvittance fra det i Lovens § 46 omhandlede Nævn. Hvor der ikke foreligger en af de under 1—3 nævnte Dokumentation, maa der af Eksekutor ved Indsendelsen til Revision være vedlagt Attest fra Skatteraadet (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) om Størrelsen af Afdødes, henholdsvis Dødsboets ansatte skattepligtige Formue for Skatteaaret 1946—47.

Skifteretterne anmodes om at tilstille Eksekutorerne i de Boer, der hører under vedkommende Skifteret, og som endnu ikke er indleveret til Revision, hver et Eksemplar af nærværende Cirkulære.

II.

Af Hensyn til Tilfælde, hvor et offentligt skiftet Bo er sluttet efter 1. April 1946, uden at pligtig Formueopgørelse er indgivet, bemærkes:

Hvis Dødsfaldet er sket efter Udgangen af Marts 1946, eller hvis Boet var under Skiftebehandling den 24. Maj 1946, maa Skifteretten i *de af Skifteretten selv behandlede Boer* undersøge, om der efter det foran under I a eller b anførte burde være indgivet Formueopgørelse, og i bekræftende Fald nu indgive saadan Opgørelse.

Er *Boet behandlet af Eksekutor*, skal Skifteretten (Revisionen af Eksekutorboer i København), hvad enten Kvit-

13 Nov. tance alt er meddelt, eller Boet er indkommet til Revision,
Nr. 346. uden at Kvittance endnu er givet, tilstille vedkommende Eksekutor et Eksempplar af nærværende Cirkulære med en Henvi-
sning til det paagældende Bo og til Eksekutors eventuelle Pligt til at indgive Formueopgørelse.

Med Hensyn til Meddelelse af Kvittance i Boer, der er indkommet til Revision, uden at Kvittance endnu er givet, kommer det under I, næstsidste Stykke, anførte til Anvendelse. Det samme gælder med Hensyn til Boer, i hvilke Kvittance alt er meddelt, men som maatte blive reassumeret, og hvor nyt Kvittance derfor udkræves.

III.

Skatteraadene (Direktoratet for Københavns Skattevæsen) er pligtige til i saa vidt Omfang som muligt at gøre de af Skifteretter og Eksekutorer paa hvidt eller blaat Skema (jfr. foran I a og b) indgivne Formueopgørelser til Genstand for forlods Behandling samt, naar Behandlingen af en saadan Formueopgørelse er afsluttet, at indsende Opgørelsen tillige med Beregningsskemaet med Bilag til Statens Ligningsdirektorat til Revision. Hvor der ifølge Skatteraadets (Direktoratet for Københavns Skattevæsens) Beregning skal udredes Afgifts- eller Laanebeløb, maa Beregningen ikke tilstilles Amtstuen til Opkrævning, forinden Beregningen har været forelagt Statens Ligningsdirektorat.

Hvor der efter den af Statens Ligningsdirektorat foretagne Revision intet bliver at erlægge i Boet, vil Skifteretten (Eksekutor) faa Meddelelse herom direkte fra Statens Ligningsdirektorat; i modsat Fald vil Beregningen eventuelt med Revisionsændringer af Statens Ligningsdirektorat blive tilbagesendt Skatteraadet (Direktoratet for Københavns Skattevæsen), som herefter paa sædvanlig Maade, jfr. Skattedepartementets Cirkulære af 28. Oktober 1946, Afsnit VI, Pkt. 2, tilstiller vedkommende Amtstue Beregningen til Opkrævning.

Lov om fortsat Udstedelse af 10- og 5-aarige Statsobligationer, 2-aarige Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

15 Nov.
Nr. 556.

§ 1. Finansministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. December 1946 til 31. December 1947 at udstede $2\frac{3}{4}$ pCt. rentebærende 10-aarige amortisable Statsobligationer og udbyde disse til Kurs 100.

Obligationerne inddeles i Serier, Serie 8 pr. 1. April 1947 og Serie 9 pr. 1. Oktober 1947, og forsynes med Rentekupons, lydende paa $2\frac{3}{4}$ pCt. aarlig Rente.

Laanene amortiseres ved Udtrækning til Pari med $\frac{1}{9}$ aarlig, første Gang til Betaling for Serie 8's Vedkommende pr. 1. April 1949 og for Serie 9's Vedkommende pr. 1. Oktober 1949.

§ 2. Finansministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. December 1946 til 31. December 1947 at udstede $2\frac{1}{4}$ pCt. rentebærende 5-aarige amortisable Statsobligationer og udbyde disse til Kurs 100.

Obligationerne inddeles i Serier, Serie 8 pr. 1. April 1947 og Serie 9 pr. 1. Oktober 1947, og forsynes med Rentekupons, lydende paa $2\frac{1}{4}$ pCt. aarlig Rente.

Laanene amortiseres ved Udtrækning til Pari med $\frac{1}{4}$ aarlig, første Gang til Betaling for Serie 8's Vedkommende pr. 1. April 1949 og for Serie 9's Vedkommende pr. 1. Oktober 1949.

§ 3. Finansministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. December 1946 til 31. December 1947 at udstede $1\frac{1}{2}$ pCt. 2-aarige rentebærende Statsgældsbeviser og udbyde disse til Kurs 100.

Statsgældsbeviserne inddeles i Serier, Serie 10 pr. 1. April 1947 og Serie 11 pr. 1. Oktober 1947, og forsynes med Rentekupons, lydende paa $1\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente. Serie 10 forfalder til Betaling den 1. April 1949 og Serie 11 den 1. Oktober 1949.

15 Nov. § 4. Finansministeren bemyndiges til i Tiden fra 1
Nr. 556. December 1946 til 31. December 1947 at udstede 6 Maaneders Skatkammerbeviser og at sælge disse mod en Diskonto af højst $\frac{1}{2}$ pCt. p. a.

§ 5. Finansministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. December 1946 til 31. December 1947 at udstede Stats-Spareobligationer.

Ved Indkøb af Stats-Spareobligationer indbetales 20 Kroner for hver 25 Kroner af Obligationernes Paalydende. De enkelte Obligationers Løbetid er $5\frac{1}{2}$ Aar, regnet fra den første Dag i det Kalenderkvartal, i hvilket Obligationerne er udstedt. Ved Forfaldstid indløses Obligationerne med deres fulde Paalydende. Obligationerne er uopsigelige fra Statens Side, men kan til enhver Tid før Forfaldstid af Ejeren kræves indløst med deres Indkøbsværdi samt et Rentetillæg, der fastsættes af Finansministeren.

Stats-Spareobligationerne kan kun udstedes til private Personer. Obligationerne indsættes og afstemmes i en Spareobligationsbog, der skal lyde paa Navn. Spareobligationsbøgerne og de deri indsatte Obligationer maa ikke gøres til Genstand for frivillig Overdragelse eller Pantsætning. Anden Overdragelse eller Overgang af Ejendomsretten skal for at have Gyldighed overfor Statskassen være anmeldt for og godkendt af Finansministeren.

Ingen maa paa noget Tidspunkt eje Obligationer til et større samlet Paalydende end 3 000 Kroner udstedt til vedkommende Person. Overtrædes denne Bestemmelse, kan Finansministeren annullere de udover 3 000 Kroner til samme Person udstedte Obligationer. Beløbet af de annullerede Obligationer tilfalder Statskassen.

Indløses en Obligation inden tre Aar efter dens Udstedelse, skal det Beløb udover Indkøbsværdien, hvormed Obligationen indløses, medregnes til Ejersens skattepligtige Indkomst i det Aar, i hvilket Indløsningen finder Sted. Indløses den senere, skal det nævnte Beløb ikke medregnes

til den skattepligtige Indkomst. Ved Opgørelsen af den 15 Nov. skattepligtige Formue optages Obligationerne til Indkøbs- Nr. 556. værdi.

§ 6. De i § 2 omhandlede $2\frac{1}{4}$ pCt. 5-aarige Statsobligationer og de i § 3 omhandlede $1\frac{1}{2}$ pCt. 2-aarige Statsgældsbeviser kan ikke tegnes eller tilforhandles af Banker og Sparekasser, men Effekterne kan dog af Banker og Sparekasser modtages som Sikkerhed for Kreditter og Laan og kan derefter i givet Fald erhverves af de paagældende Pengeinstitutter til Fyldestgørelse af Kreditten eller Laanet. Indberetning om saadan Erhvervelse skal af Bankerne indsendes sammen med Maanedsbalancen til Banksinspektøren og af Sparekasserne sammen med Kvartalsbalancen til Sparekasseinspektøren.

Overtrædelse af Bestemmelserne om Bankers og Sparekassers Erhvervelse af de nævnte Statsobligationer og Statsgældsbeviser straffes med Bøder, der tilfalder Statskassen.

§ 7. Finansministeren kan til enhver Tid med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, af de senest valgte Finansudvalg standse Tegningen af de i §§ 1—5 nævnte Effekter samt ændre Vilkaarene for denne, ligesom Finansministeren paa samme Maade kan aabne Adgang for Banker og Sparekasser til at tegne eller tilforhandle sig de i § 2 omhandlede 5-aarige Statsobligationer.

§ 8. De Beløb, der fremkommer som Udbytte for Statskassen ved Udstedelse af Obligationer i Medfør af nærværende Lovs §§ 1 og 2, indsættes paa den i Henhold til Lov Nr. 342 af 8. Juli 1943 oprettede Konto i Danmarks Nationalbank, medens de Beløb, der fremkommer som Udbytte for Statskassen ved Udstedelse af de i denne Lovs §§ 3—5 omhandlede Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer, indsættes paa den i Henhold til Lov Nr. 283 af 3. Juli 1942 oprettede Konto i Danmarks Nationalbank.

15 Nov.
Nr. 556. § 9. De i Henhold til nærværende Lov hjemlede Statsobligationer og Statsgældsbeviser udstedes til Ihændehaver. De kan noteres paa Navn eller indskrives i Finansministeriets Bøger.

Kapital og Renter udbetales uden Fradrag af Skat eller Afgift til Staten.

§ 10. Finansministeren bemyndiges til at afholde de med denne Lovs Gennemførelse forbundne Udgifter.

§ 11. Denne Lov træder i Kraft den 1. December 1946.

Lov-Tid. A. Nr. 85. 2176—2178. Udg. 19. Nov.

15 Nov.
Nr. 561. Landbrugsmin.s Tillæg til Bekg. Nr. 320 af 20. December 1924 ang. Udførsel af Kød m. m. af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin.

I Medfør af Lov Nr. 245 af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. Modtagelse fra Eksportslagterier og autoriserede Pølse- og Konservesfabrikker m. v. af udførselsberettiget Kød, Slagteaffald og Kødvarer til Nedfrysning med Udførsel af Varerne her fra Landet for Øje er betinget af Autorisation fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri.

Andragende om Autorisation skal indeholde Oplysning om Virksomhedens Beliggenhed og være bilagt Planer og Beskrivelse af dens Indretning og Vandforsyning samt om Afløbsforhold for Spildevand og skal indsendes direkte til Ministeriet. Væsentlige Ændringer i Virksomhedens Indretning og Drift maa ikke foretages uden Ministeriets Tilladelse.

Ministeriet ansætter paa Virksomheden en kontrollerende Dyrlæge og en Opsynsmand samt fastsætter Lønningerne for disse. Lønningerne skal udredes af Virksomheden.

Ved Autorisationen tildeler Ministeriet Virksomheden et Nummer, der skal anvendes ved den paabudte Mærkning af de her omhandlede Varer.

Ministeriet kan til enhver Tid tilbagekalde Autorisationen, og de Dyrlægen og Virksomheden udleverede Mærkningsrekvisitter, Attesthæfter m. m. skal da afleveres til vedkommende Veterinærinspektør. 15 Nov. Nr. 561.

§ 2. For Virksomhedens Drift fastsætter Ministeriet for Landbrug og Fiskeri nærmere Regler, der nøje skal følges.

I Forbindelse med et autoriseret Frysehus maa ikke drives anden Virksomhed uden særlig Tilladelse fra Ministeriet.

For Frysehuse beliggende paa eller i Forbindelse med et autoriseret Eksportslagteri eller en autoriseret Pølse- og Konservesfabrik eller lign. afgør Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt og i hvilken Udstrækning der kan dispenseres fra de for denne Virksomhed gældende Bestemmelser, og hvorvidt og i hvilken Udstrækning der paa Frysehuset maa modtages andre Varer end Kød, Slagteaffald og Kødvarer.

§ 3. Varer, der ankommer til et autoriseret Frysehus, skal efterkontrolleres efter nærmere af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler.

Emballerede Varer bør af Hensyn til Fastsættelse af Efterkontrollens Omfang saa vidt muligt være ledsaget af en Erklæring fra den kontrollerende Dyrlæge ved Oprindelsesvirksomheden indeholdende Oplysning bl. a. om Tidspunktet for Varens Pakning (Dato og eventuelt Klokkeslæt) samt om Varens Tilstand ved Pakningen.

Plomberet Emballage, der har været aabnet af Kontrollen ved Frysehuset, skal af denne forsynes med nærmere foreskrevet Mærkning, der tilkendegiver dette.

§ 4. Kød, Slagteaffald og Kødvarer skal for at kunne eksporteres fra Frysehuset tilføres dette direkte fra en til Udførsel af den omhandlede Vare autoriseret Virksomhed og skal ved Ankomsten være ledsaget af den paa Oprindelsesvirksomheden udstedte Toldattest, jfr. § 19 i fornævnte Bekendtgørelse Nr. 320 af 20. December 1924.

§ 5. Ved Afsendelse fra Frysehuset til Udførsel her fra Landet skal Kød, Slagteaffald og Kødvarer være led-

15 Nov. saget af den nærværende Bekendtgørelse vedføjede Attest
Nr. 561. Nr. 13, der skal udstedes af Frysehuset og bekræftes af den
kontrollerende Dyrlæge.

Forsaavidt Sendingen indlades i Jernbanevogn paa Frysehusets Grund, skal den kontrollerende Dyrlæge eller Opsynsmand overvære Indladningen, og Dyrlægen skal forsyne Attesten med Paategning »Udførselsforskrifterne iagttagne. Kan udføres til . . . . . (Land)« samt sin Underskrift. I modsat Fald paahviler dette Told- og Jernbanevæsenet eller den særlige tilsynsførende.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. December 1946.

Nr. 561. Lov-Tid. A. 2188—2189.

16 Nov. **Landbrugsmin.s Bkg. om Udbetaling af Konsum-**
Nr. 557. **mælke-tilskud og Opkrævning af Flødeafgift.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes efter Aftale med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Til Mejerier og Mælkeproducenter, der sælger Mælk og Fløde til Konsum, jfr. § 2, udbetales i de i Stykkerne 2 og 3 nævnte Tidsrum et Tilskud pr. kg solgt Mælk og Fløde med Tillæg af Svind, jfr. § 5, Stk. 1. Ved Mælk forstaas i denne Bekendtgørelse Sødælk, Skummetælk, Kærnemælk og syrnet Mælk.

2. For Mælk og Fløde, hidrørende fra dyrlægekontrollerede Besætninger, jfr. § 3, Stk. 2, udgør Tilskuddet 5 Øre pr. kg i Tidsrummet 27. September 1946—8. Maj 1947 og 3 Øre pr. kg i Tidsrummet 22. August—25. September 1947.

3. For Mælk og Fløde, hidrørende fra ikke-dyrlægekontrollerede Besætninger, udgør Tilskuddet 3 Øre pr. kg i Tidsrummet 27. September 1946—8. Maj 1947 og 2 Øre pr. kg i Tidsrummet 22. August—25. September 1947.

§ 2. 1. Tilskuddet beregnes af det Kvantum Mælk og Fløde — Eksportfløde og anden Mælkekonserves dog undtaget —, som vedkommende Mejeri eller Mælkeproducent sælger direkte til Forbrugere, Detaillister, hvad enten de har fast Udsalgssted eller Vogn, Bagere, Konditorer og andre Virksomheder, der tilvirker Fødevarer med Undtagelse af Eksportfløde, anden Mælkekonserves og Flødeis (Mælkeis), samt til Beværtere, Gæstgivere, Marketenderier, Pensionater, Klinikker, Kuranstalter, Sanatorier, Hospitaler og offentlige Institutioner. 16 Nov.
Nr. 557.

2. Tilskuddet udbetales kun under Forudsætning af, at det ugentlige Salg overstiger 70 kg.

§ 3. 1. De i § 1, Stk. 1, omhandlede Mejerier og Mælkeproducenter skal føre en af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri autoriseret Bog, hvori daglig indføres det samme Dag indvejede og det til Konsum solgte Kvantum Mælk og Fløde uden Tillæg af Svind, jfr. § 5, Stk. 1, samt Anvendelse af Mælk og Fløde i egen Virksomhed. De indvejede Kvanta skal specificeres i Mælk og Fløde henholdsvis fra dyrlægekontrollerede og fra ikke-dyrlægekontrollerede Besætninger, og der skal for hver af de to Kategorier af Mælk føres en særlig Indvejningsliste, jfr. § 3 i Bekendtgørelse Nr. 491 af 24. September 1946 om Opkrævning og Fordeling af Udførselsafgift m. m. for Smør.

2. Ved dyrlægekontrollerede Besætninger forstaas Besætninger, der er underkastet regelmæssigt Dyrlægetilsyn i Overensstemmelse med et af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri godkendt Regulativ for Mælkekontrol paa Produktionsstedet eller i Henhold til Bestemmelse i en kommunal Sundhedsvedtægt.

3. De i § 1, Stk. 1, omhandlede Mælkeproducenter skal, saafremt deres Besætninger er underkastet den i Stk. 2 nævnte Dyrlægekontrol, til Landbrugsministeriets Smør-eksportudvalg paa dettes Anmodning indsende en af den paagældende Sundhedskommission attesteret Erklæring herom.

16 Nov.
Nr. 557.

§ 4. 1. De i § 1, Stk. 1, omhandlede Mejerier og Mælkeproducenter skal hver Uge til Landbrugsministeriets Smøreksporudvalg indsende en Udskrift af den i § 3, Stk. 1, nævnte autoriserede Bog.

2. Til de i Stk. 1 omhandlede ugentlige Indberetninger maa kun anvendes de af Smøreksporudvalget udleverede Skemaer.

§ 5. 1. Landbrugsministeriets Smøreksporudvalg udbetaler ugentlig de i § 1 omhandlede Tilskud til vedkommende Mejerier og Mælkeproducenter. Tilskudene beregnes paa de til Konsum solgte Kvanta Mælk og Fløde, der fremgaar af de i § 4, Stk. 1, nævnte Indberetninger, med Tillæg af 5 pCt. til Dækning af Svind, jfr. dog Stk. 2.

2. Naar vedkommende Mejeri eller Mælkeproducent modtager Mælk og Fløde saavel fra dyrlægekонтроlerede som fra ikke-dyrlægekонтроlerede Besætninger, beregnes Tilskuddet vedrørende dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde paa det modtagne Kvantum dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde med Fradrag af det til andet Mejeri eller Mælkeproducent solgte Kvantum dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde, dog højst paa det samlede til Konsum solgte Kvantum med Tillæg af 5 pCt. Tilskuddet vedrørende ikke-dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde beregnes paa Forskellen mellem det samlede til Konsum solgte Kvantum med Tillæg af 5 pCt. og det modtagne Nettokvantum ($\text{Køb} \div \text{Salg}$ til andet Mejeri eller Mælkeproducent) dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde.

§ 6. 1. Mejerier, der sælger Mælk og Fløde til Konsum, skal viderebetale det af dem fra Landbrugsministeriets Smøreksporudvalg eller andre Mejerier, jfr. nedenfor, modtagne Tilskud vedrørende dyrlægekонтроleret og ikke-dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde til Leverandørerne, henholdsvis Leverandørmejerierne, fordelt ligeligt paa det fulde af Mejeriet modtagne Kvantum henholdsvis dyrlægekонтроleret og ikke-dyrlægekонтроleret Mælk og Fløde med Fradrag af tilbageleverede Kvanta Returprodukter, jfr. dog Stk. 2.

2. Uanset Bestemmelsen i Stk. 1 kan Tilskuddet videre- 16 Nov.
betales paa det fulde Kvantum indvejet Mælk uden Fradrag Nr. 557.
af tilbageleverede Returprodukter, saafremt Afregnings-
prisen paa disse forhøjes med et til Tilskuddet svarende
Beløb.

3. Forsaavidt der mellem et Mejeri, der sælger Mælk
og Fløde til Konsum, og en Leverandør eller et Leverandør-
mejeri efter 1. September 1942 er truffet Aftale eller af-
sluttet Kontrakt om Forhøjelse af Leverandørprisen, er det
paagældende Mejeri kun pligtigt at viderebetale til Leveran-
døren eller Leverandørmejeriet den Del af Tilskuddet, der
overstiger den foretagne Prisforhøjelse for Leveringen i det
Tidsrum, for hvilket denne Bekendtgørelse er gældende.

4. For Mælk og Fløde, der leveres i Henhold til Pris-
aftaler med Landbrugsministeriets Smørekspportudvalg,
maa Viderebetaling til Leverandørmejerier ikke finde Sted.
Det samme gælder for Mælk og Fløde, der leveres i Henhold
til Kontrakter, der enten henviser til eller fastsætter mindst
samme Afregningspriser som de med Landbrugsministeriets
Smørekspportudvalg truffne Prisaftaler. For Mælk og Fløde,
der leveres i Henhold til Kontrakter, der fastsætter lavere
Afregningspriser end de med Landbrugsministeriets Smør-
ekspportudvalg truffne Prisaftaler, maa Viderebetaling til
Leverandørmejerier kun finde Sted med et saadant Beløb,
at Leverandørmejeriet ikke opnaar mere, end det vilde
have opnaaet, saafremt Leverancen var sket i Henhold til
Prisaftaler med Landbrugsministeriets Smørekspportudvalg.

§ 7. Forhøjelser efter 1. December 1942 af de af De
danske Mejeriforeningers Mælkenoteringsudvalg fastsatte
Engros-Noteringer for Sødmælk og Skummetmælk er uden
Indflydelse paa Priserne for Mælk, der leveres til Konsum.

§ 8. 1. Af al Fløde — bortset fra Eksportfløde og
steriliseret Fløde, jfr. Stk. 2 —, der sælges til andre end
Mejerier og Fabrikanter af Eksportfløde og anden Mælke-
konserves, samt af al Fløde, der af Mejerier og Fabrikanter
af Eksportfløde og anden Mælkekonserves anvendes til
Fremstilling af Flødeis og andre Produkter, hvori Fløde

16 Nov. indgaar, skal der svares en Afgift af 15 Øre pr. Liter Fløde Nr: 557. med højst 15 pCt. Mælkefedt, jfr. § 1 i Midlertidig Bekendtgørelse Nr. 45 af 10. Februar 1943 om Tilvirkning og Anvendelse af Fløde m. m. Afgiftens Betaling paahviler den, der har foretaget Salget eller anvendt Fløden i egen Virksomhed.

2. Af al Eksportfløde og steriliseret Fløde, der sælges, skal der af den paagældende Fabrikant svares en Afgift af 15 Øre pr. Liter.

§ 9. 1. Opkrævning af den i § 8 nævnte Afgift foretages af Landbrugsministeriets Smørekseportudvalg, der er bemyndiget til at give de Mejerier og Virksomheder, hvem Afgiftens Betaling paahviler, de nødvendige nærmere Forskrifter.

2. Ved Beregningen af den i § 8, Stk. 2, omhandlede Afgift skal » $\frac{1}{1}$ Flaske« regnes lig $\frac{1}{1}$ Liter, » $\frac{1}{2}$ Flaske« lig $\frac{1}{2}$ Liter, » $\frac{1}{4}$ Flaske« lig $\frac{1}{4}$ Liter og » $\frac{1}{8}$ Flaske« lig $\frac{1}{8}$ Liter.

§ 10. De i § 8 nævnte Fabrikanter af Eksportfløde og anden Mælkekonserves skal føre Bøger over deres Virksomhed efter Skemaer, der fastsættes af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, medmindre Statskontrollen med Smør og Æg m. m. skriftlig har godkendt de af Fabrikanterne allerede førte Bøger, og disse gøres tilgængelige for Statskontrollen.

§ 11. Statskontrollen med Smør og Æg m. m. og andre af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri udsendte tilsynsførende skal have Adgang til at efterse de i § 3, Stk. 1, og § 10 nævnte Bøger og Lister.

§ 12. 1. Bestemmelsen i § 12, Stk. 1, i Bekendtgørelse Nr. 478 af 30. November 1942 om Udbetaling af Konsummælktilskud og Opkrævning af Flødeafgift, hvorefter Priserne paa Fløde, herunder Eksportfløde og steriliseret Fløde, uanset Bestemmelserne i Bekendtgørelse Nr. 443 af 19. August 1940 vedrørende Bybefolkningens Forsyning med Mælk m. v., er forhøjet med nedenstaaende Beløb:

1/1 Liter	15 Øre
1/2 —	8 —
1/4 —	4 —
1/5 —	3 —
1/8 —	2 —
1/10 —	2 — ,

16 Nov.
Nr. 557.

skal fortsat være gældende.

2. Ved Beregningen af den i Stk. 1 omhandlede Prisforhøjelse paa Eksportfløde og steriliseret Fløde skal » $\frac{1}{1}$ Flaske« regnes lig $\frac{1}{1}$ Liter, » $\frac{1}{2}$ Flaske« lig $\frac{1}{2}$ Liter, » $\frac{1}{4}$ Flaske« lig $\frac{1}{4}$ Liter og » $\frac{1}{8}$ Flaske« lig $\frac{1}{8}$ Liter.

§ 13. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes efter Reglerne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 14. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 466 af 27. September 1945 om Udbetaling af Konsummælktilskud og Optrækning af Flødeafgift.

Nr. 557. Lov-Tid. A. 2179—7982.

Landbrugsmin.s midlertidige Bekg. om Levering af Mælk og Fløde til Storkøbenhavn.

16 Nov.
Nr. 558.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes efter Aftale med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart herved nedestaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Mælkeproducenter, der ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden i Henhold til skriftlig eller mundtlig Aftale eller efter Bestemmelse af det i § 4 nævnte Udvalg leverer Mælk direkte til et af de Mejerier, der i Henhold til Mælkeordningen for Storkøbenhavn (København, Frederiksberg, Gentofte, Rødovre, Hvidovre, Glostrup, Herløv, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Taarnby, Store Magleby og Dragør Kommuner) driver Virksomhed med Handel med eller Fordeling af Mælk og Fløde i Storkøben-

16 Nov. havn, eller disses Filialmejerier, skal i Tiden indtil 25.
 Nr. 558. September 1947 fortsætte deres Levering af Mælk til et af
 de storkøbenhavnske Mejerier eller disses Filialmejerier.

2. Overflytning af Levering fra eet Mejeri til et andet kan i Tiden indtil 25. September 1947 kun ske efter forudgaaende Meddelelse til det i § 4 nævnte Udvalg og kun ved Udløbet af den aftalte Leveringspligt overfor det hidtidige Købermejeri.

3. Forsaavidt det i § 4 nævnte Udvalg af Hensyn til en hensigtsmæssig Tilrettelæggelse af Mælketilførslerne til Storkøbenhavn skønner det nødvendigt, kan Udvalget med det hidtidige Købermejeris Tilslutning træffe Bestemmelse om, at en Mælkeproducents Levering af Mælk til et af de storkøbenhavnske Mejerier, uanset den paagældende Aftale, fremtidig skal ske til et andet af disse Mejerier.

§ 2. Mælkeproducenter, der ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden efter Bestemmelse af det i § 4 nævnte Udvalg leverer Mælk direkte til et Mejeri udenfor Storkøbenhavn, skal i Tiden indtil 25. September 1947 fortsætte deres Levering af Mælk til vedkommende Mejeri.

§ 3. De i §§ 1 og 2 fastsatte Bestemmelser gælder Ejendommens Produktion af Mælk uden Hensyn til Ejere eller Brugerskifte.

§ 4. 1. Storkøbenhavns kommunale Mælkeudvalg nedsætter et Udvalg, der har til Opgave at tilrettelægge Tilførslerne af Mælk og Fløde til Storkøbenhavn paa en hensigtsmæssig Maade. Udvalget kan meddele Undtagelse fra de i §§ 1 og 2 fastsatte Bestemmelser.

2. Udvalget bestaar af 7 Medlemmer. 1 Medlem, Udvalgets Formand, vælges af Storkøbenhavns kommunale Mælkeudvalg, 2 Medlemmer vælges af Mælkeproducenternes — de direkte Mælkeleverandørers — Organisationer i Forening. 1 Medlem vælges af de sjællandske Mejeriers Mælkeudvalg, 2 Medlemmer af de tre store københavnske Mælkekompagnier i Forening og 1 Medlem af de øvrige storkøbenhavnske Mejerier i Forening.

§ 5. De af denne Bekendtgørelse omfattede Mælke- 16 Nov.
producenter samt Mejerierne i Storkøbenhavn er pligtige Nr. 558.
at meddele det i § 4 nævnte Udvalg alle for Varetagelsen af
Udvalgets Arbejde nødvendige Oplysninger om deres skrift-
lige eller mundtlige Aftaler angaaende Levering af Mælk
og Fløde.

§ 6. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes efter Reglerne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 7. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 558. Lov-Tid. A. 2183-2184.

Landbrugsmin.s Tillæg til Bekg. Nr. 440 af 2. Au- 18 Nov.
gust 1946 vedr. Rationering af Oliekager og Oliekage- Nr. 563.
skraa m. m.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. Gyldigheden af de ved Bekendtgørelse Nr. 507 af 3. Oktober 1946 vedrørende Oliekager og Oliekageskraa m. m. frigivne Indkøbsmærker A₂₂, B₂₂ og C₂₂ forlænges til den 15. December 1946.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 563. Lov-Tid. A. 2191.

Handelsmin.s Bekg. om Ændr. i Bekg. Nr. 673 af 19 Nov.
27. December 1940 ang. Anmeldelse af og Dispositioner Nr. 565.
over fremmed, her i Landet værende Ejendom.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. De i Bekendtgørelse Nr. 673 af 27. December 1940 angaaende Anmeldelse af og Dispositioner over fremmed, her i Landet værende Ejendom indeholdte Bestemmelser ophæves, forsaavidt angaar Ejendom, der tilhører

19 Nov. Personer, Selskaber eller andre Retssubjekter, som har
Nr. 565. eller efter 9. April 1940 har haft Hjemsted eller har drevet
Virksomhed i Finland, Nederlandene, Norge eller Schweiz.

Det samme gælder Ejendom, der tilhører her i Landet
bosatte Personer med Statsborgerret i Finland, Neder-
landene, Norge eller Schweiz.

§ 2. De i Medfør af Bekendtgørelse Nr. 121 af 20.
Marts 1941 angaaende Værgemaal for fremmed, her i
Landet værende Ejendom indsatte Værger for Ejendom
som i § 1 omhandlet fortsætter deres Virksomhed, indtil
de under deres Værgemaal staaende Værdier kan overgives
til Ejeren eller en Repræsentant for denne.

Værgen bør snarest søge at opnaa Forbindelse med
Ejeren af de under Værgemaal værende Værdier med Hen-
blik paa en Afvikling af Værgemaal.

Samtidig med Overgivelse af de bestyrede Værdier
til Ejeren eller dennes Repræsentant skal Værgen overgive
denne et fuldstændigt Regnskab over Værgemaal. Af-
skrift af Regnskabet skal tilstilles Sø- og Handelsrettens
Skifteafdeling.

Naar Kvitteringen for Regnskabet foreligger, ind-
sendes Værgebesikkelsen til Ministeriet for Handel, Indu-
stri og Søfart til Annullation sammen med en bekræftet
Afskrift af Kvitteringen. Der vil herefter ved Værgens For-
anstaltning være at foretage Aflysning af Værgebesikkelsen.

§ 3. Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse
finder ikke Anvendelse paa Ejendom, der maatte tilhøre
tyske og japanske i Finland, Nederlandene, Norge eller
Schweiz bosatte Statsborgere.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 565. Lov-Tid. A. 2193.

21 Nov. Ændringer i og Tilføjelser til Socialministeriets
Nr. 352. Oversigt af 16. December 1943 over Lærlingelønninger
og Læretid m. v.

Nr. 352. Min-Tid. A. 771.

Kgl. Anordning ang. Ophævelse af Lov Nr. 339 22 Nov.
af 8. Juli 1943 ang. Erhvervelse af fast Ejendom med Nr. 570.
senere Ændringer, jfr. Lovbekg. Nr. 370 af 5. Juli 1946.

I Medfør af § 9, Stk. 2, sidste Pkt., i Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 angaaende Erhvervelse af fast Ejendom med senere Ændringer, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 370 af 5. Juli 1946, bestemmes det herved, at nævnte Lov ophæves med Virkning fra 1. December 1946 at regne.

Lov-Tid. A. Nr. 87. 2197. Udg. 27. Nov.

Justitsmin.s Cirk. til Overpræsidenten i Køben- 23 Nov.
 havn og samtlige Amtmænd, Præsidenten for Københavns Nr. 355.
 Byret, Underrettsdommerne udenfor København og Politi-
 mestrene om Behandling af Faderskabsager mod britiske
 Militærpersoner.

Efter at Spørgsmaalet om Behandlingen af Faderskabs-
 sager mod britiske Militærpersoner, der af danske Kvinder
 er opgivet som Fædre til deres udenfor Ægteskab fødte
 Børn, har været gjort til Genstand for Forhandling med de
 britiske Myndigheder, har disse anerkendt de danske Dom-
 stoles Kompetence til at behandle Sagerne med Anvendelse
 af dansk Rets Regler, forsaavidt Militærpersonen opholdt
 sig her i Landet paa Avlingstiden.

Herefter vil saadanne Sager under den nævnte Forud-
 sætning være at fremme ved de danske Domstole, jfr. Rets-
 plejelovens § 456 b, Stk. 3. Efter vedkommende Domstols
 Begæring vil Justitsministeriet foranledige Sagerne over-
 sendt til Danmarks Repræsentation i Udlandet med An-
 modning om, at der maa blive givet Sagsøgte Lejlighed til at
 anerkende Faderskab eller Bidragspligt, eller — saafremt
 han ikke vil indgaa herpaa — at han maa blive afhørt
 inden Retten til nærmere Oplysning om sit Forhold til
 Moderen indenfor Avlingstiden. Lykkes det ikke at faa
 oplyst Sagsøgtes Bopæl eller Opholdssted, vil Sagen kunne
 fremmes efter offentlig Indstævning.

23 Nov.
Nr. 355. Naar Sagerne er afsluttede ved Retten, sendes de paa sædvanlig Maade til vedkommende Overøvrighed til eventuel Udfærdigelse af Faderskabs- eller Bidragsresolution.

De britiske Myndigheder har erklæret, at de ikke ser sig i Stand til at medvirke ved Inddrivelse af de fastsatte Underholdsbidrag.

Nr. 355. Min.-Tid. A. 777.

25 Nov.
Nr. 573. **Handelsmin.s Bekg. om Ændring i Bekg. Nr. 27 af 27. Januar 1945, jfr. Bekg. Nr. 386 af 10. August 1945.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Bestemmelsen i § 3, 1ste Stk., i Bekendtgørelse Nr. 27 af 27. Januar 1945, jfr. Bekendtgørelse Nr. 386 af 10. August 1945, affattes saaledes:

Gasværker, der mod Betaling leverer Gas til Forbrugere, og som er i Stand til ved Strækning af Gassen med Koksgas at producere Gas med en Brændværdi paa ca. 3900 kcal/ Nm³ (0° 760), maa ikke efter den 27. November 1946 producere Gas med en Brændværdi, der ligger over den angivne Størrelse.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 573. Lov-Tid. A. 2199.

25 Nov.
Nr. 357. **Min. for off. Arbejders Cirk.** til samtlige Byraad samt Københavns Magistrat og Frederiksberg Kommunalbestyrelse ang. Forhøjelse af Tilskud af Vejfondene som Følge af Prisstigninger.

Som Følge af de siden den 24. August 1944 stedfundne betydelige Stigninger i Udgifterne til Vejarbejder har Ministeriet for offentlige Arbejder fundet det paakrævet, at der foretages en Forhøjelse af de Tilskud af Vejfondene (herunder 50 Millionsfondene m. v.), der er tilsagt til Vejarbejder, som ikke var afsluttet den nævnte Dato.

Forhøjelserne, der fastsættes paa Grundlag af de siden ^{25 Nov.} de godkendte Overslags Udarbejdelse stedfundne Prisstig- ^{Nr. 357.}ninger, vil blive beregnet i Forhold til de med Arbejdets Udførelse forbundne Udgifter, dog højst med de i nedentstaaende Skema angivne Procentsatser, og vil blive udbetalt Kommunerne sammen med Restudbetalingerne uden forud derom indsendte Andragender. Saafremt Restudbetaling vedrørende et Vejarbejde allerede har fundet Sted, maa Andragende om Forhøjelse dog indsendes til Ministeriet.

De i Skemaet i Parentes anførte Procentsatser vil blive anvendt ved Vejarbejder, der har været optaget paa Ministeriet for offentlige Arbejders Beredskabsliste og derfor ikke har maattet iværksættes før den 21. August 1945, samt ved Vejarbejder, der efter Ministeriets Skøn af særlige Grunde ikke har kunnet paabegyndes før nævnte Dato.

Forsaavidt angaar Vejarbejder, hvortil Tilskuddene er forhøjet i Henhold til Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 20. Juli 1940 eller af 29. Oktober 1941, beregnes Forhøjelsen ifølge Skemaet, som om Overslaget var udarbejdet henholdsvis den 20. Juli 1940 og den 29. Oktober 1941; sidstnævnte Dato tillige saafremt Tilskuddet er forhøjet i Henhold til begge de nævnte Cirkulærer.

Saafremt et Vejarbejde har været standset i længere Perioder, bl. a. som Følge af Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelser vedrørende Standsning af visse Arbejder, kan Forhøjelser, hvor Forholdene taler derfor, ydes ud over de i Skemaet anførte Procentsatser. Saadanne eventuelle Forhøjelser vil blive beregnet efter de samme Principper, som er lagt til Grund for Udregningen af Skemaets Satser.

Tilsvarende Regler vil blive fulgt af Arbejds- og Socialministeriet, forsaavidt angaar Tilskud af dette Ministeriums Beskæftigelsesfond til Vejarbejder, der ikke var afsluttet den 24. August 1944.

**Skema over Procentsatser for Forhøjelser af Tilskud til Vejfondsarbejder
som Følge af Prisstigninger.**

Dato for godkendt Overslag.	Arbejdets Afslutningsdato.			
	²⁴ / ₈ 1944- ¹ / ₃ 1945	¹ / ₃ 1945- ²¹ / ₈ 1945	²¹ / ₈ 1945- ²⁴ / ₅ 1946	²⁴ / ₅ 1946-
— ¹ / ₁₁ 1939.....	23 %	25 %	29 % (58 %)	34 % (67 %)
¹ / ₁₁ 1939— ¹ / ₂ 1940.....	17 %	19 %	23 % (46 %)	27 % (53 %)
¹ / ₂ 1940— ²³ / ₉ 1940.....	10 %	12 %	15 % (30 %)	19 % (37 %)
²³ / ₉ 1940— ⁴ / ₃ 1941.....	9 %	10 %	13 % (27 %)	17 % (34 %)
⁴ / ₃ 1941— ²¹ / ₂ 1942.....	4 %	6 %	9 % (18 %)	12 % (24 %)
²¹ / ₂ 1942— ²⁶ / ₂ 1943.....	3 %	5 %	8 % (16 %)	11 % (22 %)
²⁶ / ₂ 1943— ²¹ / ₂ 1944.....	1 %	3 %	6 % (11 %)	9 % (18 %)
²¹ / ₂ 1944— ²⁴ / ₈ 1944.....	1 %	2 %	5 % (10 %)	8 % (16 %)
²⁴ / ₈ 1944— ¹ / ₃ 1945.....	0 %	2 %	4 % (9 %)	7 % (15 %)
¹ / ₃ 1945— ²¹ / ₈ 1945.....		0 %	3 % (5 %)	6 % (11 %)
²¹ / ₈ 1945— ²⁴ / ₅ 1946.....			0 % (0 %)	3 % (5 %)
²⁴ / ₅ 1946—.....				0 % (0 %)

Finansmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser. 25 Nov. Nr. 358.

Til Brug ved Finansministeriets Udstedelse af Statsforskrivninger for bunden Opsparing for Personer for Skatteaaret 1945—46 i Henhold til Lovanordning Nr. 128 af 21. Marts 1945 — jfr. Lov Nr. 270 af 1. Juni 1945 — skal man herved anmode Kommunalbestyrelsen om paa vedlagte blaa Blanketter at udfærdige Lister over de i Henhold til ovennævnte Lovbestemmelse paalignede Opsparingsbeløb for Skatteaaret 1945—46 med senere som Følge af Resolution fra Skattedepartementet eller som Følge af Ændringer af Skatteansættelsen m. m. foretagne Reguleringer.

Listerne bedes afsluttet pr. 30. November 1946 og indsendt til den paagældende Amtstue snarest muligt efter nævnte Dato. Hvis Listerne skrives paa Maskine, bedes de saa vidt muligt indsendt i tre Eksemplarer.

Efter den 30. November 1946 vil der være at forholde saaledes:

Tilgangen af bunden Opsparing for Personer, der finder Sted efter 30. November 1946, opføres paa Lister, der afsluttes hver Maaned og derefter indsendes til Amtstuen.

Tilgangslisters udfærdiges paa de blaa Blanketter. I Tilfælde, hvor det drejer sig om Tilgang til Opsparingsbeløb, der allerede har været opført paa tidligere Lister vedrørende samme Skatteaar, opføres kun Tilgangsbeløbet, og i Bemærkningsrubrikken anføres da »Tilgang«.

Afgange af bunden Opsparing for Personer, der finder Sted efter den 30. November 1946, opføres paa vedlagte graa Blanketter. Købstadskommunerne udenfor Sønderjylland skal afslutte Afgangslisterne ved Udgangen af hver Maaned, hvorefter Listerne tilstilles Amtstuen. Købstadskommunerne i Sønderjylland samt Landkommunerne skal indsende Afgangsliste til Amtstuen for hver enkelt Ekspedition i Forbindelse med Beløbets Afregning — jfr. Finansministeriets Cirkulære af 3. April 1945, Afsnit II.

Ved hel eller delvis Tilbagebetaling af Opsparingsbeløbet maa saadan Tilbagebetaling alene finde Sted mod

25 Nov. Nr. 358. Afgivelse af den af Finansministeriet udstedte Forskrivning eller — saafremt saadan endnu ikke er udleveret — af den foreløbige Kvittering. De saaledes afgivne Forskrivninger og foreløbige Kvitteringer vedlægges de graa Afgangslister i annulleret Stand.

Opmærksomheden skal i denne Forbindelse henledes paa, at Optrækningsmyndighederne ikke vil kunne forvente de af dem tilbagebetalte Beløb refunderet fra Statskassen, uden at enten Forskrivningen eller den oprindelige midlertidige Kvittering er tilstillet Amtstuen.

Hvor der sker delvis Tilbagebetaling af Opsparingsbeløbet, maa der endvidere udleveres den opsparingspligtige en ny foreløbig Kvittering lydende paa det nedsatte Opsparingsbeløb til senere Ombytning med Forskrivning fra Finansministeriet.

De udstedte Forskrivninger vil til sin Tid blive udleveret gennem Amtstuen til de opsparingspligtige, der fra Finansministeriet vil modtage Meddelelse om, hvornaar Forskrivningen vil kunne afhentes.

Yderligere Blanketter vil kunne faas ved Henvendelse til Finansministeriet, Statsgældskontoret.

Af Hensyn til Udstedelsen af Statsforskrivningerne og Afstemningen af og Kontrollen med disse Forskrivninger er det nødvendigt, at de anførte Regler for Udfærdigelse og Indsendelse af Listerne nøje overholdes.

Nr. 358. Min.-Tid. A. 782—783.

25 Nov. Nr. 359. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser og Gasværker.

Under Henviisning til tidligere Cirkulærer vedrørende Begrænsning af Gasforbruget, senest Handelsministeriets Cirkulære af 7. Februar d. A., skal man meddele, at man for under den foreliggende alvorlige Brændselssituation at strække de tilstedeværende Brændselsbeholdninger har anset det for nødvendigt at nedsætte de ved Cirkulære af 20. Oktober 1945, jfr. Cirkulære af 16. Juni 1942 angivne Rationer af Gas til Husholdningsforbrugere.

Samtidig har man fundet det nødvendigt at strække Gassen ved Anvendelse af Koksgas, og der er herefter ved Handelsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Ændring i Bekendtgørelse Nr. 27 af 27. Januar 1945, jfr. Bekendtgørelse Nr. 386 af 10. August 1945, truffet Bestemmelse om at Gasværker der mod Betaling leverer Gas til Forbrugere, og som er i Stand til ved Strækning af Gassen med Koksgas at producere Gas med en Brændværdi paa ca. 3900 kcal./Nm³ (0° 760), ikke efter den 27. November 1946 maa producere Gas med en Brændværdi, der ligger over den angivne Størrelse. I denne Forbindelse bemærkes, at Gastrykket bør nedsættes saa meget som det kan anses for forsvarligt.

Man skal anmode Gasværkerne om omgaaende til Direktoratet for Vareforsyning at indsende Indberetning om, hvorvidt de er i Stand til at producere Gas med den nævnte Brændværdi.

For Husholdningsforbrugere, der aftager Gas fra Gasværker, som i Overensstemmelse med foranstaaende nedsætter Gassens Brændværdi, foretages der en Nedsættelse af de hidtidige Gasrationer med $\frac{1}{3}$, saaledes at Rationen for saadanne Forbrugere fremtidig udgør $\frac{2}{3}$ af de i Handelsministeriets Cirkulære af 16. Juni 1942, jfr. Cirkulære af 20. Oktober 1945 vedrørende Tillægsrationen for Børn under 2 Aar, angivne Rationer.

For Husholdningsforbrugere, der aftager Gas fra Gasværker, der ikke maatte være i Stand til at producere Gas med en Brændværdi som foran omhandlet, nedsættes de hidtidige Rationer med 50 pCt., saaledes at de fremtidig andrager Halvdelen af de i Handelsministeriets Cirkulære af 16. Juni 1942, jfr. Cirkulære af 20. Oktober 1945, angivne Rationer.

Nedsættelsen omfatter de sædvanlige Husholdningsrationer, Tillægsrationer til Børn under 2 Aar, Rationer til Gasvaskekedler, Rumopvarmning m. v., Ekstratildelinger i Sygsomstilfælde og de særlige Rationer for Pensionater og lign. Derimod vil de særlige Tillægsrationer til erhvervs-

25 Nov. Nr. 359. mæssigt Forbrug over Husholdningsmaaler kunne bevares uændret.

Der foretages ikke i Forbindelse med Nedsættelsen af Rationerne ekstraordinær Aflæsning, men Aflæsningen finder Sted paa sædvanlig Maade. For den Aflæsningsperiode, indenfor hvilken den 27. November falder, beregnes Normalforbruget herefter saaledes, at der for Tiden forud for den 27. November d. A. tilkommer Forbrugeren en forholdsmæssig Del af den for en hel Rationeringsperiode i Henhold til de hidtidige Regler fastsatte Ration, medens Rationen for Tiden efter den 27. November d. A. beregnes forholdsmæssigt efter de i nærværende Cirkulære anførte nedsatte Rationer.

Forsaavidt et Gasværk af praktiske Grunde ikke vil kunne gennemføre en Beregning af Normalforbruget som foran angivet, vil man dog kunne tiltræde, at Værket afrunder den Del af Aflæsningsperioden, for hvilken den hidtidige højere Ration i Overensstemmelse med foranstaaende er gældende, til det nærmeste højere Antal hele eller halve Maaneder.

Til Vejledning anføres nedenstaaende Eksempler:

Finder Aflæsning Sted den 20. December for en 3 Maaneders Periode (for Tiden fra 20. Stempember til 20. December), kan $2\frac{1}{2}$ Maaned beregnes efter de hidtidige Rationer og $\frac{1}{2}$ Maaned efter de ved nærværende Cirkulære fastsatte nedsatte Rationer.

Finder Aflæsning Sted den 28. December for en 3 Maaneders Periode (for Tiden fra 28. September til 28. December), kan 2 Maaneder beregnes efter de hidtidige Rationer og 1 Maaned efter de ved nærværende Cirkulære fastsatte lavere Rationer.

Forsaavidt et Gasværk maatte foretrække at foretage en ekstraordinær Maaleraflæsning i Stedet for at beregne de særlige Overgangsrationer paa den foran angivne Maade, kan dette gøres, naar Maaleraflæsningen gennemføres indenfor et Tidsrum af højst 14 Dage efter den 27. November d. A.

Opmærksomheden henledes paa, at det er af afgørende Betydning, at Bestemmelserne nøje overholdes, og at der i Tilfælde af Merforbrug udover det højest tilladte Forbrug findes Afbrydelse af Gastilførselen Sted i Overensstemmelse med de i Handelsministeriets Cirkulære af 27. Januar 1945, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse og Cirkulære af 7. Februar 1946, fastsatte Regler.

Nr. 359. Min.-Tid. A. 784—785.

Handelsmin.s Begg. om visse Begrænsninger af Lysforbruget m. v.

25 Nov.
Nr. 359.

26 Nov.
Nr. 574.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Brændsels- og Belysningsmidler (Elektricitet, Gas, Petroleum m. v.) maa ikke anvendes til udvendig Illumination, til Facadebelysning, Lysskilte og anden udvendig Reklamebelysning.

§ 2. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan træffe nærmere Bestemmelser til Begrænsning af Belysningen paa Gader og Veje m. v.

§ 3. Oplysning af Butiks- og Udstillingsvinduer og lign., herunder Udstillings- og Udhængsskabe, er, uanset vedkommende Virksomheds Art, forbudt.

Bestemmelserne i Stk. 1 finder tilsvarende Anvendelse paa den Del af vedkommende Forretningslokale, der er beregnet til at betragtes udefra.

§ 4. Butikslokaler, Restaurationer og lign. maa, i den Tid vedkommende Virksomhed holdes aaben, højst holdes oplyst med Lamper svarende til 30 Watt for hver fulde 5 m² Gulvflade. Lokaler under 5 m² Gulvflade kan dog oplyses med Lamper svarende til 30 Watt. Belysning i Diskmontrer eller andre Montrer i de paagældende Lokaler, Ventesele, Teatre og lign. er forbudt. Det samme gælder al indvendig Reklamebelysning. I det Tidsrum vedkommende Virksomhed holdes lukket, maa det yderligere iagttages, at Lokalerne

26 Nov. kun holdes oplyst i det Omfang, dette er paakrævet af Hen-
Nr. 574. syn til strengt nødvendigt Oprydnings- og Rengørings-
arbejde, Opgørelse af Dagssalget samt Lokalernes Bevogt-
ning.

Undervisningslokaler, Kontorer og lign. maa højst holdes oplyst med Lamper svarende til 50 Watt for hver fulde 5 m² Gulvflade. Lokaler under 5 m² Gulvflade kan dog oplyses med Lamper svarende til 50 Watt.

Hotelværelser maa højst holdes oplyst med Lamper svarende til 25 Watt for hver fulde 5 m² Gulvflade. Værelser under 5 m² Gulvflade kan dog oplyses med Lamper svarende til 25 Watt.

Lagerlokaler, Trapperum og lign. maa højst holdes oplyst med Lamper svarende til 15 Watt for hver fulde 5 m² Gulvflade. Lokaler under 5 m² Gulvflade kan dog oplyses med Lamper svarende til 15 Watt.

De foranstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse, saafremt andre Belysningsmidler benyttes.

Ved Oplysning af Lokaler, der anvendes til erhvervs-mæssig Virksomhed af enhver Art, samt Skoler, Kirker, Museer, Samlinger, Anstalter m. v. paahviler det iøvrigt den for Virksomheden ansvarlige at drage Omsorg for, at der udvises den størst mulige Økonomi med Benyttelse af Belysningsmidler. Det samme gælder i saadanne Tilfælde, hvor Elektricitet anvendes til teknisk Brug m. v.

Sygehuse og Klinikker maa holdes oplyst efter strengt nødvendigt Behov.

§ 5. Anvendelse af Elektricitet til Rumopvarmning maa ikke finde Sted.

§ 6. Under ganske særlige Omstændigheder kan Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — meddele Undtagelse fra Bestemmelserne i §§ 1, 3 og 5.

§ 7. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes i Overensstemmelse med Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

I Tilfælde af Overtrædelse af Bestemmelserne i nær- 26 Nov.
værende Bekendtgørelse kan Kommunalbestyrelsen — i Nr. 574.
København Magistraten — træffe Bestemmelse om, at
Elektricitetsforsyningen til den paagældende Forbruger
afbrydes for et nærmere fastsat Tidsrum.

§ 8. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.
Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 481 af 1. Oktober
1945 angaaende visse Begrænsninger af Lysforbruget m. v.,
jfr. Bekendtgørelse Nr. 45 af 7. Februar 1946 og Bekendtgørelse
Nr. 486 af 14. September 1946.

Nr. 574. Lov-Tid. A. 2200—2201.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser og Elektricitetsværker. 26 Nov.
Nr. 360.

Under Henvisning til tidligere Bekendtgørelser og Cirkulærer vedrørende Begrænsninger af Lysforbruget, senest Handelsministeriets Bekendtgørelse og Cirkulære af 7. Februar 1946 og Handelsministeriets Bekendtgørelse af 14. September 1946, skal man meddele, at man har anset det for nødvendigt under Hensyn til den alvorlige Brændsels-situation at foretage en Skærpelse af de gældende Besparel-sesforanstaltninger paa det heromhandlede Omraade.

Idet man hoslagt fremsender et Eksemplar af Handelsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om visse Begrænsninger af Lysforbruget, skal man henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 2, hvorefter Handelsministeriet kan træffe Bestemmelser om Nedsættelse af Belysningen paa Gader og Veje m. v.

Under Henvisning hertil skal man anmode Kommunalbestyrelserne og Elektricitetsværkerne om at ville træffe Foranstaltning til at nedsætte Gadebelysningen. Paa hvilken Maade Nedsættelsen foretages, vil kunne afgøres under Hensyn til de lokale Forhold, saaledes at den i det enkelte Tilfælde mest hensigtsmæssige Form anvendes. Man peger i denne Henseende paa Muligheden af at begrænse Lysstyrken i Lygterne, ophøre med den sædvanlige noget stærkere Belysning i Aftentimerne, saaledes at man kun

26 Nov. Nr. 360. lader de Lygter brænde, som hidtil har brændt hele Natten, Slukning af hveranden Lygte paa Strækninger, hvor dette anses forsvarligt, senere Tænding og tidligere Slukning af Lygterne eller Reduktion af Belysningen efter Midnat. Man maa fra Handelsministeriets Side lægge megen Vægt paa at det lykkes indenfor hver enkelt Kommune ved Anvendelse af en eller flere af de nævnte Fremgangsmaader eller eventuelt paa anden praktisk Maade at nedbringe Belysningen til højst *Halvdelen af den normale Belysning paa Gader, Veje, Pladser etc.*

Man fremhæver endvidere, at den Adgang til Oplysning af Butiks- og Udstillingsvinduer og lign., herunder Udstillings- og Udhængsskabe, der ved Handelsministeriets Bekendtgørelse af 14. September 1946 blev gennemført indenfor det Tidsrum, vedkommende Virksomhed holdes aaben, er bortfaldet ved Bestemmelsen i § 3 i Handelsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato. Samtidig er genoptaget de tidligere Bestemmelser i §§ 4 og 7 i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 1. Oktober 1945, jfr. §§ 5 og 7 i Bekendtgørelse af Dags Dato, saaledes at Begrænsningerne i Adgangen til Oplysning af Butikslokaler, Restaurationer, Diskmontre og anden indvendig Reklamebelysning, Undervisningslokaler, Kontorer, Hotelværelser, Lagerrum og Trapperum samt andre Erhvervslokaler, Skoler, Kirker, Museer, Samlinger, Anstalter m. v. er genindført.

Nr. 360. Min.-Tid. A. 786.

26 Nov. Nr. 361. **Landbrugsmin.s Cirk.** til de kommunale Beskæftigelsesudvalg.

Foranlediget af Henvendelser fra flere Beskæftigelsesudvalg skal man henlede Opmærksomheden paa, at Grundforbedringsarbejder ikke er omfattet af Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 19. Marts 1946 om Standsning af visse Arbejder, hvortil der ydes Tilskud af Staten m. v.; men under Hensyn til den for Tiden gunstige Beskæftigelses-situation, der har givet Anledning til den omhandlede Bekendtgørelse, skal man dog henstille, at der ikke — for Be-

skæftigelsessituationen paany maatte tale herfor — indsendes Andragender om Tilskud til Grundforbedringsarbejder, der væsentligst har Betydning som beskæftigelsesfremmende og kun i mindre Grad som produktionsforøgende Arbejder. 26 Nov. Nr. 361.

Paa given Foranledning skal man derhos henlede Udvalgenes Opmærksomhed paa, at Tilskud til Oprensning af Grøfter og lignende i Almindelighed ikke vil kunne forventes bevilget i Medfør af Grundforbedringsloven, idet saadanne Arbejder saa godt som altid maa betragtes som almindelig Vedligeholdelse af de paagældende Grøfter.

Da der gennem Beskæftigelsesudvalgene stadig indkommer et ret stort Antal Andragender om Tilskud til almindelige Dræningsarbejder, skal man endelig indskærpe, at Andragender om Tilskud til saadanne Arbejder ifølge Grundforbedringsloven alene kan fremmes gennem Grundforbedringsudvalgene. *Til Dræningsarbejde henregnes ikke alene Nedlægning af et System af Ledninger, bestaaende af en eller flere Hovedledninger med Sideledninger, eller en Hovedledning, hvortil der senere agtes tilsluttet Sideledninger, men ogsaa Nedlægning af enkelte Rørledninger, der tilsluttes et allerede bestaaende Dræningssystem.*

Man skal derfor anmode Udvalgene om at paase, at der fremtidig paa de Skitser, som i Henhold til Cirkulære herfra af 15. December 1943 skal medsendes i de Tilfælde, hvor der undtagelsesvis gennem Beskæftigelsesudvalgene kan ydes Tilskud til Rørlægningsarbejder, tydeligt angives, hvilke Rørstørrelser der anvendes, samt hvilke Matrikulsnumre Rørledningen passerer, ligesom det tydeligt maa fremgaa, om Ledningen tilsluttes anden Rørledning og i bekræftende Fald Størrelsen af sidstnævnte Ledning, eller om der har direkte Afløb til aabent Vandløb, Sø eller Mose.

Nr. 361. Min.-Tid. A. 787.

Handelsmin.s Bekg. om Lukketiden i Beværtninger. 27 Nov.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs- 27 Nov. Nr. 575.
økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.

27 Nov. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved Nr. 575. følgende:

§ 1. Lokaler, til hvilke der er knyttet Beværterbevilling eller Polititilladelse i Medfør af Beværterlovens § 22, skal lukke senest Kl. 22⁴⁵. Naar et Kvarter er gaaet efter den fornævnte Lukketid eller den tidligere Lukketid, der maatte være fastsat i Henhold til Bestemmelserne i §§ 31 og 32 i Beværterloven af 15. Marts 1939 eller i Henhold til Politivedtægt eller særlige af Politiet udfærdigede Forskrifter, maa de paagældende Lokaler ikke benyttes til Ophold for nogen bortset fra, hvad der er paakrævet af Hensyn til strengt nødvendigt Oprydnings- og Rengøringsarbejde, Opgørelse af Dagssalgets Regnskab samt Lokalernes Bevogtning.

Undtaget fra Bestemmelserne i Stk. 1 er Forsamlings- og Selskabslokaler, der udelukkende benyttes til Servering ved Foreningssammenkomster eller for sluttede Selskaber.

Salg af varme Pølser med Tilbehør, Smørrebrød i Pakker m. v. samt Servering af Kaffe, Te og Mælk med Brød fra Vogn eller Bod paa Gader og Pladser, jfr. herved Bestemmelserne i § 23 i Beværterloven af 15. Marts 1939, skal ophøre senest Kl. 23.

§ 2. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan, naar almene Hensyn taler derfor, gøre Undtagelse fra de i § 1 omhandlede Regler over for Beværtninger i Jernbanestationer, Rutebilstationer, Lufthavne og lign.

§ 3. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af samme udfærdigede Forskrifter straffes i Overensstemmelse med Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 2. December 1946.

Kgl. Anordning om Udstedelse af Pas til danske Statsborgere. 27 Nov.
Nr. 578.

I Medfør af § 5, 1ste Stk., i Lov Nr. 158 af 30. Marts 1946 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. fastsættes herved følgende Bestemmelser om Adgangen til at nægte Udstedelse af Pas til danske Statsborgere og til at inddrage allerede udstedte Pas:

Politiet kan nægte Udstedelse af Pas til en dansk Statsborger samt inddrage et allerede udstedt Pas i følgende Tilfælde:

- 1) naar der er rejst Sigtelse mod den paagældende for et strafbart Forhold, og enten Frihedsstraf antages at være forskyldt, eller — forsaavidt alene Bøde og Konfiskation kan forventes idømt — det maa antages, at han har til Hensigt at unddrage sig Forfølgningen ved Udrejse af Landet,
  - 2) naar den paagældende er idømt Frihedsstraf, som ikke er afsonet, eller Straf af Bøde og Konfiskation, som ikke er erlagt, eller for hvilken Sikkerhed ikke foreligger,
  - 3) naar der er grundet Formodning om, at den paagældende har til Hensigt at udrejse for i Udlandet at drive en forbryderisk Virksomhed eller en Virksomhed til Skade for den danske Stats Interesser,
  - 4) naar den paagældende omfattes af et i Lovgivningen indeholdt Forbud imod en Persons Udrejse af Landet, forinden han har opfyldt ham paahvilende Forpligtelser overfor det offentlige eller overfor private.
- Denne Anordning træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 88. 2209. Udg. 30. Nov.

Sundhedsstyrelsens Cirk. til Landets Læger og Dyr- 27 Nov.
læger om Digitalisblad.

I Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 3. September 1946 skal Sundhedsstyrelsen om den biologiske Styrkebestemmelse af Digitalisblad (*Folium Digitalis Ph.* Bestemmelse vedr. Kbhvn.s Kommune.

27 Nov. Dan. 1933) meddele, at denne fremtidig vil blive foretaget paa Foranstaltning af Digitalislaboratoriet, og at det foruden den allerede tilladte Frø-Metode nu ogsaa er tilladt at benytte Marsvin-Metoden. *Som hidtil skal Digitalisblad indeholde 10 internationale Enheder pr. Gram.*

Sundhedsstyrelsen har paalagt Landets Apotekere som hidtil kun at udlevere dansk standardiseret Digitalisblad (Folium Digitalis Ph. Dan. 1933), fremstillet i Overensstemmelse med Indenrigsministeriets herom fastsatte Bestemmelser og udelukkende at anvende dette ved Fremstilling af Digitalispræparater i deres Apotek.

Sundhedsstyrelsens Cirkulære af 25. April 1933 er hermed bortfaldet.

28 Nov. **Handelsmin.s Bekg. ang. midlertidigt Forbud mod**
Nr. 579. **Bortlodning af Fødemidler m. v.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Det er indtil videre forbudt at foranstalte Spil med Fødemidler af enhver Art som Gevinst (»Bankospil« og lignende) samt at foretage Bortlodning af de nævnte Varer ved Lodsedler eller ved Tombola. Det samme gælder forsaavidt angaar Varer, der kun maa sælges mod Aflevering af Rationeringsmærker, Indkøbstilladelser, Afskrivning paa Købekort eller Forbrugerkort og lignende.

§ 2. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Bekendtgørelse Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 5. December 1946. Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 503 af 6. December 1943 angaaende midlertidigt Forbud mod Bortlodning af Fødemidler m. v., jfr. Bekendtgørelse Nr. 534 af 29. Oktober 1945.

Undervisningsmin.s Cirk. til samtlige Byraad, Skole- 29 Nov.
raad og Amts-Ungdomsskolenævn om Fastsættelse af det i Nr. 366.
Lov Nr. 312 af 4. Juli 1942 § 17, Stk. 2, omhandlede Tilskud
til Læremidler ved Husgerningsundervisningen for Aaret
1946—47.

Ministeriet fastsætter herved det i Lov Nr. 312 af 4. Juli
1942 § 17, Stk. 2, omhandlede Størstebeløb, i Forhold til
hvilket der kan ydes Tilskud til Læremidler ved Undervis-
ning i Husgerning i Ungdomsskolen for den ufaglærte Ung-
dom, til for Aaret 1. September 1946—31. August 1947 at
udgøre 0,90 Kr. pr. Elev pr. Undervisningsdag, saaledes at
Statens Tilskud højst kan udgøre 0,45 Kr. pr. Elev pr. Un-
dervisningsdag.

Nr. 366. Min.-Tid. A. 791.

Lov om Forlængelse af Lov om Priser m. v., jfr. 30 Nov.
Lovbekg. Nr. 47 af 11. Februar 1946. Nr. 580.

Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v.,
saaledes som denne er ændret ved Lovanordning Nr. 72
af 14. Marts 1944, jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945, og Lov
Nr. 559 af 30. November 1945, forbliver i Kraft indtil Ud-
gangen af Februar Maaned 1947.

Lov-Tid. A. Nr. 88. 2210. Udg. 30. Nov.

Indenrigsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrel- 30 Nov.
ser ang. Undersøgelse af Materialesituationen for Byggefore- Nr. 367.
tagender, hvortil der søges Statslaan i Henhold til Lov Nr.
235 af 30. April 1946.

Under Hensyn til de gældende Restriktioner vedrørende
Bygningsmaterialer har Indenrigsministeriet anset det for
rigtigst at rette en Forespørgsel til samtlige Ansøgere om
Statslaan i Henhold til Lov Nr. 235 af 30. April 1946 om
Byggeri med offentlig Støtte for at faa oplyst, hvorvidt de
materilemæssige Betingelser for Gennemførelsen af det paa-
tænkte Byggeri er til Stede. Man henviser herved til Bilaget
til nærværende Cirkulære, hvor Forespørgslen og den i denne
omhandlede Blanket er aftrykt.

30 Nov. Saafremt det herefter fremgaar af en af en Laansøger
Nr. 367. til Kommunalbestyrelsen indsendt Blanket, at de materiale-
mæssige Betingelser for Gennemførelsen af vedkommende
Byggeri er til Stede, anmoder man Kommunalbestyrelsen
om saavidt muligt *omgaaende* at videresende Sagen til Inden-
rigsministeriet, Statens Bygningsdirektorat, med Kommunal-
bestyrelsens eventuelle Bemærkninger, idet Ministeriet
lægger megen Vægt paa, at de Byggeforetagender, der *kan*
gennemføres, igangsættes snarest muligt.

Tilsvarende Oplysninger som foran anført bedes tilveje-
bragt for nye Laaneansøgninger, der indgaar til Kommunal-
bestyrelsen, hvorved den ovennævnte Blanket bedes benyt-
tet, forsaavidt der ikke er anvendt Ansøgningsskemaer, hvori
de i Blanketten indeholdte Spørgsmaal er optaget. Eksem-
plarer af Blanketten kan rekvireres hos A/S J. H. Schultz,
Havnegade 15, København K.

Nr. 367. Min.-Tid. A. 791.

30 Nov. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser
Nr. 368. vedr. Udlevering af Rationeringskort for Januar Kvartal
1947.

Man skal herved meddele, at Udleveringen af Ratio-
neringskort for Januar Kvartal 1947 saavidt muligt bør finde
Sted i Dagene fra Søndag den 15. December til Søndag den
22. December 1946.

Udleveringen omfatter Rationeringskort for 1) Sukker
og Smør m. v., 2) Brød m. v., samt 3) Rabatkort for Smør
og Margarine.

Ved Udleveringen af Rationeringskort til Personer (Hus-
stande) vil Folkeregisterets Udvisende pr. 15. December 1946
være at lægge til Grund.

I. De enkelte Rationeringskort.

1. Sukker og Smør m. v.

Rationeringskortet for Sukker indeholder tillige Ratio-
neringsmærker for Smør (Margarine) og Sæbe.

*Sukker.*30 Nov.
Nr. 368.

Rationeringskortet indeholder 3 Sukkermærker pr. Maa-
ned. Hvert Sukkermærke giver Adgang til Køb af $\frac{1}{2}$ kg
Sukker og er delt i 2 Halvdele, der her giver Adgang til Køb
af $\frac{1}{4}$ kg Sukker.

Smør (Margarine).

Af Rationeringsmærkerne for Smør (Margarine), der
hvert giver Adgang til Køb af 250 g, har 4 Mærker Gyldig-
hed ved Indkøb fra den 2. Januar 1947 at regne, 5 Mærker
fra den 30. Januar 1947, medens 4 Mærker er gyldige ved
Indkøb fra den 6. Marts 1947.

Der vil paa Posthusene mod Aflevering af et Ratio-
neringsmærke lydende paa 250 g kunne faas udleveret *Bytte-*
kort indeholdende 50 Mærker à 5 g.

Sæbe.

Rationeringskortet indeholder 3 Rationeringsmærker for
Haandsæbe, der hvert giver Adgang til Køb af 1 Stykke
Haandsæbe med 40 pCt.'s Fedtsyreindhold eller 50 g Barber-
sæbe eller 1 Tube Barbercrème (af Vægt 85 g eller derover
inclusive Tube) eller 2 Tuber Barbercrème (under 85 g in-
clusive Tube) eller 300 g flydende Sæbe med 15 pCt.'s Fedt-
syreindhold.

Ved Køb af 1 Stykke Haandsæbe med 80 pCt.'s Fedt-
syreindhold vil der være at aflevere 2 af de fornævnte Ra-
tioneringsmærker.

Endvidere indholder Rationeringskortet 6 Rationerings-
mærker, der hvert giver Adgang til Køb af

200 g blød Sæbe eller

200 g Vaskepulver eller

75 g Sæbespaaner eller

100 g Sæbe i Stang eller Blokform (Marseillesæbe).

Saalænge der foreligger Pakninger af Vaskepulver paa
250 g, berettiger hvert af de fornævnte 6 Rationeringsmærker
til Køb af en saadan Pakning, ligesom 2 Mærker berettiger til

30 Nov. Køb af Pakninger paa 500 g. Ved Køb af foreliggende Pak-
Nr. 368. ninger af Sæbespaaner paa 250 g og 500 g og vil være at
aflevere henholdsvis 3 og 6 af de fornævnte Rationerings-
mærker.

Tillægskøbekort.

For Børn, der den 1. Januar 1947 er under 3 Aar (det vil sige Børn, født efter 1. Januar 1944) udleveres 3 Tillægssæbekort.

Med Hensyn til Udlevering af Tillægssæbekort iøvrigt bemærkes, at Udlevering for Januar Kvartal 1947 ikke vil kunne ske i Henhold til tidligere indgivne Begæringer, og at der derfor i hvert enkelt Tilfælde vil være at indgive ny Begæring, der skal afgives paa de hidtil anvendte Blanketter, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag 3 til Handelsministeriets Cirkulære af 8. December 1941 optrykte Formular. Ved Indsendelsen til Kommunalbestyrelsen bør Begæringen være forsynet med Paategning af den paagældendes eventuelle Arbejdsgiver eller Organisation, evt. Sundhedskommissionen.

Med Hensyn til Reglerne om, hvilke Personer der er berettiget til Tillægssæbekort og efter hvilke Retningslinier disse udleveres, henvises til Handelsministeriets fornævnte Cirkulære af 8. December 1941.

Tillægskortene indeholder 4 Sæberationeringsmærker. Hvert Sæberationeringsmærke giver Adgang til Køb af 1 Stk. Haandsæbe med 40 pCt.'s Fedtsyreindhold eller 200 g blød Sæbe eller 200 g Vaskepulver eller 75 g Sæbespaaner eller 100 g Sæbe i Stang- eller Blokform (Marseillesæbe). Opmærksomheden henledes paa, at Tillægssæbekortene *ikke* giver Adgang til Indkøb af *Barbersæbe*.

2. Brød m. v.

Rationeringskortet for Brød indeholder Rationeringsmærker for Brød og Kaffe m. v.

Brød.

Rationeringskortet er udfærdiget i 2 Grupper.

a. Rationeringskort for Personer, der den 1. Januar 1947 er fyldt 6 Aar (det vil sige født den 1. Januar 1941 eller tidligere). De paagældende Kort giver i Januar Kvartal 1947 Adgang til Køb af 23 kg groft Rugbrød og $7\frac{1}{2}$ kg Franskbrød. 30 Nov.
Nr. 368.

b. Rationeringskort for Børn, der den 1. Januar 1947 ikke er fyldt 6 Aar (det vil sige født efter den 1. Januar 1941). De paagældende Kort giver i Januar Kvartal 1947 Adgang til Køb af 9 kg groft Rugbrød og $7\frac{1}{2}$ kg Franskbrød.

For at adskille de 2 Grupper Kort er Børnekortenes Talon trykt med blaa Undergrund, medens Undergrunden i Talonen paa de øvrige Brødkort er ufarvet.

Tillægsbrødkort.

a. *Til Drengene og unge Mænd, der den 1. Januar 1947 er mellem 12 og 24 Aar (det vil sige født i Tidsrummet fra 2. Januar 1923 til 1. Januar 1935, begge Dage inclusive)* vil der — forsaavidt de paagældende ikke modtager Tillægsbrødkort som haardtarbejdende, jfr. nedenfor under b. — for Januar Kvartal 1947 kunne udleveres et Tillægsbrødkort. I Tilfælde, hvor de paagældende har faaet udleveret et Tillægsbrødkort for Oktober Kvartal 1946, vil fornyet Udlevering kunne ske uden Fremsættelse af ny Begæring imod Aflevering af Talonen for Oktober Kvartals Tillægsbrødkort. Iøvrigt finder Udleveringen af Tillægsbrødkort til de omhandlede Drengene og unge Mænd kun Sted efter derom i hvert enkelt Tilfælde fremsat Begæring, der ikke kræves afgivet paa særlige Blanketter.

b. Til Personer, der som *haardtarbejdende* af vedkommende Kommunalbestyrelse har faaet tildelt eet eller to Tillægsbrødkort for Oktober Kvartal 1946, vil der — forsaavidt der ikke vides at være indtruffet saadanne Ændringer i de paagældendes Forhold, at Tildeling af Tillægsbrødkort bør ophøre eller indskrænkes — uden fornyet Ansøgning mod Aflevering af de udleverede Taloner for Tillægsbrødkort kunne udleveres et tilsvarende Antal nye Tillægsbrødkort.

30 Nov.
Nr. 368. Iøvrigt vil Tillægsbrødkort til haardtarbejdende kun kunne udleveres efter Begæring, der maa afgives paa Blanketter, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag til Handelsministeriets Cirkulære af 5. September 1941 optrykte Formular. Ved Indsendelsen til Kommunalbestyrelsen bør Begæringen være forsynet med Paategning af den paagældendes eventuelle Arbejdsgiver eller Organisation.

Med Hensyn til de nærmere Regler for, i hvilke Tilfælde Udlevering af Tillægsbrødkort til haardtarbejdende bør finde Sted, henviser man til Handelsministeriets Cirkulære af 7. December 1940. Man skal derhos i Tilknytning til Handelsministeriets Cirkulære af 30. Juni 1943 anmode Kommunalbestyrelserne om at ville drage Omsorg for, at de nævnte Regler administreres i Overensstemmelse med det Hovedsynspunkt, at alle Personer mellem 14 og 60 Aar, der maa siges at have strengt legemligt Arbejde, skal være berettiget til at erholde udleveret Tillægsbrødkort.

Tillægsbrødkortene indeholder for hver af Kvartalets Maaneder 3 Rugbrødsmærker à 1 kg.

Ombytning af Brødkort.

Der vil af Kommunalbestyrelsen mod Aflevering af Rugbrødsmærker kunne udleveres *Franskbrødsmærker* til Personer, der ikke kan taale Rugbrød. Til Dokumentation herfor maa der af den paagældende fremskaffes Lægeattest, indeholdende Angivelse af, hvor mange af de udleverede Rugbrødsmærker der bør ombyttes med Franskbrødsmærker. Ved saadan Ombytning vil der kunne udleveres 3 Franskbrødsmærker hvert lydende paa 300 g Franskbrød for hvert afleveret Rugbrødsmærke lydende paa 1 kg groft Rugbrød.

Til Personer, der i Oktober Kvartal 1946 har faaet udleveret Franskbrødsmærker i Henhold til Lægeattest, vil Udlevering af Franskbrødsmærker for Januar Kvartal 1947 kunne ske uden fornyet Lægeattest, forsaavidt der ikke vides at være indtruffet saadanne Ændringer i de paagældendes Forhold, at Ombytning ikke bør finde Sted.

De Kommunalbestyrelsen tidligere tilstillede Franskbrødsmærker har fortsat Gyldighed og vil kunne anvendes ved Ombytningen. 30 Nov.
Nr. 368.

Der vil fremdeles være *Adgang til paa Posthusene at faa 5 Franskbrødsmærker a 300 g ombyttet med et Kort indeholdende 3 Rugbrødsmærker*, paa hvilke der i Overensstemmelse med de almindelige Regler vil kunne købes ialt 3 Sigtebrød à 500 g. Endvidere vil der som hidtil paa Posthusene kunne faas udleveret *Bytte-Brødkort* for Rugbrød og Franskbrød.

Kaffe, The og Cacao.

Det Rationeringskort for Brød, der udleveres til Personer, som den 1. Januar 1947 er fyldt 6 Aar (det vil sige født den 1. Januar 1941 eller tidligere), indeholder tillige 6 Rationeringsmærker til Kaffe eller The. Disse Mærker bliver først gyldige efter nærmere Bekendtgørelse.

Det Rationeringskort for Brød, der udleveres til Børn, som den 1. Januar 1947 ikke er fyldt 6 Aar (det vil sige født efter den 1. Januar 1941), indeholder tillige 3 Rationeringsmærker til Cacao. Disse Mærker bliver ligeledes gyldige efter nærmere Bekendtgørelse.

3. Rabatkort for Smør og Margarinc.

Udlevering af Rabatkort for Smør og Margarine for Januar Kvartal 1947 finder Sted for alle Børn under 15 Aar (det vil sige født efter 1. Januar 1932) uanset Forældrenes Indtægts- og Formueforhold. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Udleveringen ogsaa omfatter Børn, der har Ophold i Fælleshusholdninger, idet Kortene dog i disse Tilfælde ikke udleveres til Forældrene, men direkte til Fælleshusholdningen fra den Kommune, i hvilken Fælleshusholdningen er beliggende, jfr. nedenfor under II. 3.

For hvert Barn udleveres *et* Rabatkort indeholdende 9 Mærker à 50 Øre.

30 Nov. Begæring om Refusion af Smør-Rabatmærker for Januar
Nr. 368. Kvartal 1947 maa iremsættes overfor vedkommende Kom-
mune inden Udgangen af April Maaned 1947.

II. Almindelige Regler for Udlevering af Rationeringskort m. v.

1. Bekendtgørelse om Udlevering m. v.

Samtlige de omhandlede Rationeringskort og Rabatkort m. v. vil snarest blive tilstillet Kommunalbestyrelsen, og man henstiller, at det i god Tid inden Udleveringen bekendtgøres overfor Kommunens Beboere, hvorledes Udleveringen finder Sted, i hvilken Forbindelse Opmærksomheden samtidig maa henledes paa, at det er forbundet med Strafansvar at begære Kort udleveret, hvis Betingelserne for at erholde disse ikke er til Stede.

Det paahviler Kommunalbestyrelsen straks at eftertælle de modtagne Kort og forvisse sig om, at Kortenes Antal svarer til Angivelsen paa den medfølgende Specifikation.

2. Udleveringen af Rationeringskort til Personer.

Udleveringen af Rationeringskortene kan som hidtil efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse foregaa paa et eller flere Steder i Kommunen eller ved Udsendelse til hver enkelt Husstand (Fælleshusholdning).

Forinden Udleveringen af Rationeringskort vil der være at tilbagelevere et til Husstandens Medlemstal svarende Antal Taloner af Rationeringskort for Oktober Kvartal 1946 for Sukker og Brød, alle forsynet med Navn og Adresse, jfr. nedenfor om eventuel Udsendelse af Rationeringskort. *De tilbageleverede Taloner vil være at sammenholde med Folkeregistret.* Saafremt der maatte være Forskel paa det tilbageleverede Antal Taloner og Folkeregistrets eller Rationeringskartotekets (Rationeringsprotokollens) Udvisende, vil der være at afkræve den mødende Oplysning om eventuelle Forandringer i Husstanden, i hvilken Forbindelse Opmærksomheden henledes paa, at der ikke vil kunne udleveres Ratio-

neringskort eller Smør-Rabatkort til Personer, der har Ophold i de nedenfor under 3. nævnte Fælleshusholdninger.

Specielt med Henblik paa de Kommuner, i hvilke Udleveringen af Rationeringskort sker ved Udsendelse til hver enkelt Husstand, henstiller man, at Kommunerne ogsaa i Tilfælde, hvor der sker Udsendelse af Rationeringskort, i det Omfang det er praktisk muligt, sikrer sig, at de fornævnte Taloner indsendes, for at Misbrug af disse ikke skal finde Sted.

Det bør ved Opslag i Udleveringslokalet eller paa anden hensigtsmæssig Maade tilkendegives, at Modtagere af Rationeringskort straks ved Modtagelsen og inden Udleveringslokalet forlades, bør eftertælle de modtagne Kort.

I Tilfælde, hvor en Person maatte være efterlyst af Politiet, og Anmeldelse herom er sket til Folkeregistret, maa Udlevering af Rationeringskort for den paagældende ikke finde Sted. Saafremt Anmodning om Udlevering af Kort fremsættes, vil Anmeldelse herom omgaaende være at indgive til Politiet.

3. Særlige Regler for Udlevering af Rationeringskort til Fælleshusholdninger.

Til *Fælleshusholdninger*, saasom Sygehuse, Fængsler, Anstalter, Optagelseshjem, Arbejdslejre, militære Institutioner og Afdelinger m. m. (herunder dog ikke Hoteller og Restaurationer, Marketenderier, Pensionater og lign.) udleveres Rationeringskort for Sukker og Smør m. v. og Brød m. v. samt, forsaavidt angaar Børn under 15 Aar, Smør-Rabatkort — foruden for fastboende — for Personer, der har midlertidigt Ophold i Fælleshusholdningen, og for hvilke Fælleshusholdningen er i Besiddelse af Rationeringskort. Udleveringen vil kunne ske paa Grundlag af en af Fælleshusholdningens Leder underskrevet Erklæring om Antallet af de paagældende Personer med Angivelse af disses Alder samt bilagt et til Personernes Antal svarende Taloner.

Personer, der tager Ophold i en Fælleshusholdning, maa O verensstemmelse med de hidtidige Regler aflevere samt-

30 Nov. Nr. 368. lige de dem tildelte Rationeringskort, herunder Smør-Rabat-kort, med tilhørende Mærker svarende til den resterende Del af Rationeringsperioden, ligesom Fælleshusholdningen som hidtil medgiver Personer, hvis Ophold i Fælleshusholdningen ophører, Rationeringskort med tilhørende Mærker svarende til den resterende Del af Perioden.

Saaframt en Fælleshusholdning, f. Eks. et Sygehus eller lignende, ikke har kunnet erholde Rationeringskort for en Person, der er optaget i Fælleshusholdningen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til paa derom af Fælleshusholdningens Leder fremsat skriftlig Anmodning ved senere stedfindende Udlevering af Rationeringskort for den paagældende at fraklippe Rationeringsmærker (Rabatmærker) for den Tid, den paagældende har haft Ophold i Fælleshusholdningen, og for hvilken Rationeringsmærker ikke har været afleveret. De fraklippede Rationeringsmærker vil derefter kunne udleveres til Fælleshusholdningen.

Til Fælleshusholdninger udleveres ikke Tillægsbrødkort. Ejheller udleveres saadann Kort til Personer, der hører til eller som en Del af deres Løn modtager deres fulde Underhold i saadanne Fælleshusholdninger.

4. Udlevering af Kort til Tilflyttere og Nyfødte.

Hovedreglen er, at Udleveringen skal ske fra den Kommune, i hvis Folkeregister den paagældende staar indført den 15. December 1946, uanset om den paagældende faktisk maatte opholde sig i en anden Kommune.

For at hindre dobbelt Udlevering skal man anmode Kommunalbestyrelsen om ved Udstedelse af Flyttebeviser og -meddelelser i Tiden fra den 15. til den 22. December 1946 at ville forsyne Flyttebeviset (Flyttemeddelelsen) med Paategning om, hvorvidt Rationeringskort m. v. maatte være udleveret eller ikke. Saaframt Rationeringskort m. v. ikke er udleveret i Fraflytningskommunen, sker Udleveringen i Tilflytningskommunen.

Med Henblik paa Spørgsmaalet om Udlevering af *Tillægssæbekort og Tillægsbrødkort til Tilflyttere* skal man henlede Opmærksomheden paa, at det ved Udleveringen maa paases, at de paagældende ikke allerede har faaet udleveret saadanne Kort i den Kommune, de er fraflyttet. 30 Nov.
Nr. 368.

Indenfor Rationeringsperioden udleveres Rationeringskort, herunder Tillægssæbekort og Rabatkort, med vedhængende Mærker svarende til den resterende Del af Rationeringsperioden til *Børn, der fødes i Løbet af Perioden*. Man skal henlede Opmærksomheden paa, at Udlevering af Rationeringskort for nyfødte Børn kun kan ske mod Forevisning af Dokumentation for, at Barnets Fødsel er anmeldt til vedkommende Ministerialbog (i de sønderjydske Landsdele vedkommende Personregister).

5. Udlevering af Kort til Udlændinge og statsløse samt Tilrejsende fra Udlandet.

Til Udlændinge (herunder statsløse) maa der af Kommunalbestyrelsen kun udleveres Rationeringskort, saafremt deres Pas er forsynet med gyldig dansk Opholdstilladelse eller Paa-tegning om en endnu ikke udlobet Udrejsefrihed. Dette gælder ogsaa saadanne Udlændinge (herunder statsløse), der maatte være tilmeldt Folkeregistrene, uanset hvorlænge vedkommende har opholdt sig her i Landet, jfr. dog nedenfor.

Opmærksomheden henledes paa, at der ikke maa udleveres Rationeringskort for længere Tidsrum, end de paagældendes Ophold her i Landet maa antages at ville vare, og under ingen Omstændigheder for et længere Tidsrum, end Opholdstilladelsen eller Udrejsefristen gælder.

I Tilfælde, hvor Politiet ikke har kunnet færdigbehandle Andragender om Opholdstilladelse for herværende Udlændinge eller statsløse, vil der uanset foranstaaende Bestemmelser kunne udleveres Rationeringskort til Personer, der ikke har Opholdstilladelse, naar der af de paagældende fremlægges en Erklæring fra Politiet om, at der ikke er noget til Hinder for saadan Udlevering. Der kan dog i saadanne Til-

30 Nov. fælde kun udleveres Rationeringskort for den Periode, som Nr. 363 er angivet i Politiets Erklæring.

Med Hensyn til Udlevering af Rationeringskort til visse norske og hollandske Børn henvises til Bestemmelserne i Handelsministeriets Cirkulærskrivelse af 13. Juli 1945.

Til Personer, der indrejser fra Udlandet, herunder Turister, vil der ved Toldvæsenets Foranstaltning blive udleveret Smørkort for det Antal Dage, som Opholdet her i Landet antages at ville vare, dog ikke udover 8 Dage. Ved Toldvæsenets Udlevering af Rationeringskort vil den paagældendes Rejsepas være at forsyne med Paategning om den skete Udlevering. Iøvrigt udleveres Rationeringsmærker for Tilrejsende fra Udlandet af Kommunalbestyrelsen, saaledes at der udleveres Mærker fra Indrejsedagen og for saa langt et Tidsrum, som Opholdet her i Landet maa antages at ville vare, dog med Fradrag af de af Toldvæsenet ved Indrejsen udleverede Smørmærker. Rationeringsmærker kan kun udleveres for den resterende Del af Rationeringsperioden. Der vil altid være at foretage Paategning i Rejsepassene om, for hvilken Periode Rationeringsmærker er udleveret. For Udlændinge og statsløse Vedkommende henvises iøvrigt til Bestemmelserne ovenfor.

Opmærksomheden henledes paa, at de fornødne Rationeringskort til de herværende allierede Styrker udleveres gennem Centralmyndighederne, og at der derfor ikke af Kommunalbestyrelserne maa udleveres Rationeringskort til de paagældende.

I Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler kan der ikke af Kommunalbestyrelserne udleveres Rationeringskort m. v. til de endnu her i Landet værende Medlemmer af den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer. Det samme gælder de herværende Flygtninge samt Krigsfanger, jfr. dog Bestemmelserne i Handelsministeriets Cirkulære af 26. Juni 1946 til samtlige Kommunalbestyrelser vedrørende Udlevering af Rationeringsmærker til visse ikke-tyske Flygtninge og Krigsfanger m. v.

Til danske Personer, der er vendt tilbage her til Landet uden at være i Besiddelse af Legitimationspapirer, maa der — forsaavidt de paagældende ikke er Kommunalbestyrelsen bekendt — kun udleveres Rationeringskort efter nærmere Undersøgelse af vedkommendes Identitet. Der vil herved om fornødent kunne søges Bistand hos Statens Udvandringskontor. 30 Nov.
Nr. 368.

6. Tilbagelevering af Rationeringskort.

I Tilfælde, hvor der til Folkeregistret sker Anmeldelse om *Bortrejse til Udlandet*, vil der af Kommunalbestyrelsen være at afkræve den paagældende Rationeringskort, svarende til de resterende fulde Maaneder af Rationeringsperioden. Mærker, der bærer Paategning om, at de har Gyldighed i hele Kvartalet, skal ikke kræves tilbageleveret. Saafremt saadan Tilbagelevering ikke finder Sted, er Kommunalbestyrelsen bemyndiget til, naar den paagældende efter at være kommet tilbage her til Landet paany begærer Rationeringsmærker udleveret til sig, at tilbageholde Rationeringsmærker svarende til det Antal, der skulde have været tilbageleveret ved Udrejsen.

Paa tilsvarende Maade bør der overfor *Dødsboer* stilles Krav om Tilbagelevering af Rationeringskort, *idet Boet dog fritages for at tilbagelevere Rationeringsmærkerne ikke blot for den Maaned, i hvilken Dødsfaldet har fundet Sted, men tillige for den derefter følgende Maaned.*

7. Fornyet Udlevering af Rationeringskort.

I Tilfælde, hvor der maatte blive fremsat Begæring om fornyet Udlevering af Rationeringskort under Anbringende af, at de tidligere udleverede Rationeringskort er bortkommet, skal man bede Kommunalbestyrelsen afkræve den paagældende Erklæring paa Tro og Love om, at Kortene er bortkommet, samt nærmere Oplysning om, paa hvilken Maade den paagældende har opbevaret de modtagne Rationeringskort. Fornyet Udlevering vil som Regel kun kunne finde Sted, saafremt den paagældende kan godtgøre, at han ikke

30 Nov. har ladet det mangle paa fornøden Omhu ved Kortenes Op-
Nr. 368. bevaring, jfr. Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940
om Opbevaring af Rationeringskort (-mærker), Indkøbskort
m. v. Fornyet Udlevering af Smør-Rabatkort kan ikke finde
Sted.

I Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen maatte formode, at der i Forbindelse med Begæringen om Udlevering af nye Rationeringskort tilsigtes en Omgaaelse af de gældende Rationeringsbestemmelser, samt i Tilfælde, hvor den paagældende ikke har udvist fornøden Omhu ved Kortenes Opbevaring, bør Sagen omgaaende forelægges Politiet til Undersøgelse. Iøvrigt vil der vedrørende den fornyede Udlevering af Rationeringskort være at paafore den paagældendes Registerkort et Notat. Forsaavidt der maatte opstaa Tvivl om, hvorvidt fornyet Udlevering bør finde Sted, vil Sagen være at forelægge Fordelingskontoret eller eventuelt Handelsministeriet. Gentagen ekstra Tildeling af Rationeringskort paa Grund af Rationeringskortets Bortkomst kan under alle Omstændigheder kun finde Sted med Fordelingskontorets eller eventuelt Handelsministeriets Samtykke.

8. Rationeringskortenes personlige Karakter.

Samtlige Rationeringskort (Mærker og Rabatkort) er personlige, og Salg af Rationeringskort er derfor forbudt. Bl. a. som Følge af Rationeringskortenes personlige Karakter er det med Hensyn til Udleveringen af Tillægskort foreskrevet, at der normalt maa kræves Ansøgning om disse paa de dertil beregnede Blanketter fra vedkommende Forbruger personlig. Kun i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen paa Grund af en Kommunes ringe Indbyggerantal har personligt Kendskab til de enkelte Husstandes Forhold, vil skriftlig Begæring fra vedkommende Forbruger eventuelt kunne undlades, men det maa ogsaa i saadanne Tilfælde nøje paases, at den paagældende Forbruger personlig opfylder Betingelserne for Udlevering af Tillægskort, og at det, saafremt der er Tale om Tilflyttere, godtgøres, at de paagældende ikke

tidligere har faaet udleveret Tillægskort for vedkommende 30 Nov.
Kvartal. Nr. 368.

Forsaavidt der mellem en Husstands Leder og en i Husstanden optagen Person maatte være Uenighed om, hvor stort et Antal Sæbemærker der vil være at aflevere til Husstande i Tilfælde, hvor der kun delvis udføres Vask for den paagældende, vil Spørgsmaal herom i saadanne Kommuner, hvor der er oprettet Forligskommissioner i Henhold til § 34 i Bekendtgørelse Nr. 270 af 16. Juni 1941 af Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, kunne indbringes for disse. Til Vejledning ved Kommissionernes Afgørelse med Hensyn til Fordelingen af Sæbemærker skal oplyses, at der til Vask af 1 kg Tøj maa regnes at medgaa 20 g Sæbespaaner eller et forholdsmæssigt Kvantum af andre Vaskemidler.

9. Kommunalbestyrelsens Opbevaring af Kortene.

Man skal fremhæve Rationeringskortenes overordentlige store Betydning, herunder at visse af Kortene har direkte økonomisk Værdi. Det paahviler Kommunalbestyrelsen at drage Omsorg for, at Beholdningen af Rationeringskort (Mærker, Rabat- og Købekort) opbevares omhyggeligt under Laas og Lukke eller under tilbørligt Tilsyn, saaledes at ulovlige Dispositioner over Kortene undgaas. Det fremhæves, at enhver Forsendelse af Rationeringskort m. v. i Henhold til Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. December 1940 om Opbevaring af Rationeringskort (-mærker), Indkøbskort m. v. skal ske som anbefalet Forsendelse, eller hvis Forsendelsen sker med Banen, som Fragtgoods, Ilgoods eller Ekspresgoods. Man henviser samtidig til Handelsministeriets Cirkulære af 26. Januar 1942, hvori man bl. a. har indskærpet det nødvendige i, at Kommunalbestyrelsen træffer Sikkerhedsforanstaltninger mod Tyveri af Rationeringskort m. v.

Med Hensyn til de Sikkerhedsforanstaltninger, der bør foretages paa de Dage, hvor Udleveringen af Rationeringskortene finder Sted, fremhæver man, at der fra Kommunalbestyrelsens Side bør være fornøden Kontrol og Tilsyn i selve Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 102

30 Nov. Udleveringslokalet, og at Udleveringen for at hindre, at Nr. 368. Uregelmæssigheder finder Sted, bør forestaas af betroet Medhjælp, der er de kommunale Myndigheder bekendt, og at det vil være hensigtsmæssigt, at der ved hver enkelt Udlevering deltager 2 Personer, saaledes at den enkelte Ekspedition kan afkontrolleres umiddelbart forinden Udleveringen.

10. Kontrol og Revision.

Uddelingen af Rationeringskort m. v. maa finde Sted i nøje Overensstemmelse med Folkeregisterets Udvisende og efter fornøden Afkontrollering med Skattelister eller lign., ligesom Rationeringsregnskabet maa føres saaledes, at det til enhver Tid kan godtgøres nøjagtigt, i hvilket Omfang Rationeringskort m. v. er udleveret. De ved Udleveringen modtagne Taloner skal af Kommunalbestyrelsen opbevares mindst $\frac{1}{2}$ Aar. Kommunalbestyrelser, der samtidig med Aflevering af Taloner kræver Kvittering for de udleverede Mærkers Modtagelse, vil dog kunne nøjes med at opbevare disse Kvitteringer.

Man fremhæver, at Udleveringen af Rationeringskortene finder Sted paa Kommunalbestyrelsens Ansvar, og at det paa hviler Kommunalbestyrelsen efter de stedfundne periodiske Udleveringer at foretage en indgaaende Revision af Udleveringerne, for at man derigennem kan forvisse sig om, at Udlevering kun har fundet Sted til Personer, der i Henhold til de fastsatte Regler er berettiget til at modtage Rationeringskort. Revisionen bør foretages af Personer, der iøvrigt ikke har med Udleveringen af Rationeringskort at gøre. Saafremt der ved Revisionen maatte opdages Uregelmæssigheder ved Udleveringen, vil der omgaaende være at foretage Anmeldelse til Politiet samt at afgive Indberetning til Direktoratet for Vareforsyning.

Det tilføjes, at man fra Direktoratet for Vareforsynings Side er rede til — eventuelt ved Rejseinspektører eller paa anden lignende Maade — at yde Bistand ved Tilrettelæggelsen af Revisionen, og man anmoder Kommunalbestyrelsen om, saafremt saadan Bistand maatte ønskes, at ville fremsætte Anmodning herom overfor Direktoratet for Vareforsyning.

Opmærksomheden henledes paa, at Kommunalbestyrelserne alene er berettiget til at udlevere Rationeringskort m. v. indenfor de i nærværende Cirkulære angivne Rammer, og at eventuelle Andragender til Kommunalbestyrelserne om Udlevering af ekstra Rationer ved særlige Lejligheder saaledes ikke vil kunne imødekommes.

30 Nov.
Nr. 368.

11. Indberetning om udleverede Rationeringskort.

Det paahviler Kommunalbestyrelsen til Direktoratet for Vareforsyning, Fordelingskontoret, inden den 10. April 1947 at indsende Beretning over Antallet af udleverede Kort og Mærker, særskilt for hver enkelt Art Rationeringskort (Mærker og Rabatkort). Samtidig vil Restbeholdninger af Kort samt afklippede Mærker være at indsende til Fordelingskontoret. Opmærksomheden henledes paa, at Forsendelserne til Direktoratet bør være omhyggeligt emballerede. Forsendelser af større Omfang bør saavidt muligt ske i forsvarligt lukkede Trækasser, solide Papkasser eller lign. Den anvendte Emballage vil, saafremt det ønskes, blive returneret til fortsat Brug.

Indberetningsskemaer vil blive fremsendt fra Direktoratet for Vareforsyning (Fordelingskontoret).

12. Overtrædelser af Rationeringsbestemmelserne.

Man skal anmode Kommunalbestyrelsen om at have Opmærksomheden henvendt paa, om der indenfor Kommunen maatte foregaa Overtrædelse af Rationeringsbestemmelserne. For saavidt dette maatte være Tilfældet, skal man anmode om, at Sagen omgaaende overgives til Politiet, idet det er af afgørende Betydning, at Rationeringsbestemmelserne nøje overholdes.

Nr. 368. Min.-Tid. A. 795—804.

Landbrugsmin.s Cirk. IV. til samtlige kommunale Kornnævn vedr. Kornordningen for Høstaaret 1946—47.

3 Dec.
Nr. 370.

Vederlag til de kommunale Kornnævn.

I Tilslutning til § 16 i Cirkulære I her fra af 10. Juli 1946 skal man meddele, at Landbrugsministeriet har beslut-

3 Dec. tet udover det i nævnte Bestemmelse fastsatte Vederlag Nr. 370. af 4 Kr. for hver Ejendom, der er opført paa Kornafleveringsskemaerne, at yde Kornnævnene et Vederlag for Behandlingen af Ansøgninger om Hestefoder i Tiden 1. Maj—31. August d. A. paa 25 Øre pr. Ansøgning.

Man har anmodet Statens Kornkontor om at foretage Udbetaling til Kornnævnene i December Maaned d. A. i Overensstemmelse med foranstaaende.

Indberetning om Indkøbstilladelser for Saasæd.

Man skal anmode Kornnævnene om *senest den 5. Januar 1947* til Statens Kornkontor at indsende Afrivningstalonerne for de af Kornnævnene udstedte Indkøbstilladelser for Saasæd af Rug og Hvede (Blanket 7). Afrivningstalonerne skal være forsynet med Kommunens Løbe Nr. samt Landmandens Løbe Nr. i Kornafleveringsskema A eller B.

Forsaavidt Kornnævnet ikke har udstedt Indkøbstilladelser for Saasæd af Rug eller Hvede, skal Meddelelse herom ligeledes inden nævnte Dato indsendes til Statens Kornkontor.

Samtidig skal man anmode Kornnævnene om at indsende Afrivningstalonerne for de af Kornnævnene indtil Udgangen af December d. A. udstedte Indkøbserklæringer for Saasæd af Byg, Havre og Blandsæd (Blanket 8), hvorefter man senere vil udbede sig tilsendt Afrivningstalonerne for de Indkøbserklæringer, der maatte blive udstedt i Foraaret 1947.

Afrivningstalonerne fra Blanket 8 skal ligeledes forsynes med Kommunens Løbe Nr. og Landmandens Løbe Nr., og disse Løbe Nr. bedes paaført paa samme Plads paa Talonen som foreskrevet for Afrivningstalonen fra Blanket 7.

Tildelingskorn til det mindre Landbrug.

1. Ved hoslagt at fremsende det udfyldte Skema C for 1946—47 samt et Antal grønne Indkøbsmærker til Tildelingskorn skal man anmode det kommunale Kornnævn om til de paa Skemaet opførte Personer at udlevere Mærker

svarende til det ud for hver enkelt i Rubrikken for Udlevering *under I* anførte Kvantum Korn mod Kvittering i den dertil 3 Dec.
Nr. 370.
paa Skemaet indrettede Rubrik. Hele første Udlevering skal være tilendebragt inden 21. December d. A., medmindre Udlevering ifølge nedenstaaende Punkt 5 ikke maa finde Sted, fordi Modtagerne har faaet udstedt Indkøbstilladelse til Saasæd uden endnu at have afleveret andet Korn.

2. Indkøbsmærkernes Paalydende er 100 kg (1 hkg) pr. Stk., idet der dog til hvert enkelt Kornnævn medfølger et Antal 25 kg Mærker til Brug ved Tilbageholdelse af Mærker, jfr. Punkt 5. Det indskærpes, at hvert enkelt Mærke skal paaføres Udleveringsdato, idet Mærkerne kun er gyldige i en Maaned fra Udleveringsdatoen. Det er saaledes ikke tilstrækkeligt at paaføre et enkelt af Mærkerne i Arket Udleveringsdato.

3. Saafremt der efter Udfærdigelsen af Skema C er sket Ejerskifte paa en Ejendom, skal man, forinden Mærkerne udleveres til den nye Ejer, anmode Nævnet om at foranledige en ny Erklæring (Blanket 15) underskrevet af den paagældende.

4. Skema C skal opbevares af Kornnævnet, indtil Udlevering af alle Rater af Indkøbsmærkerne har fundet Sted, hvorefter der vil tilgaa Kornnævnet nærmere Meddelelse om Indsendelse af Skemaerne og eventuelle Erklæringer til Statens Kornkontor.

5. Saafremt Kornnævnet i Henhold til Kornbekendtgørelsens § 26 har udstedt Indkøbstilladelse til Saasæd af Rug eller Hvede, uden at der endnu er afleveret andet Korn, skal Indkøbsmærker for et tilsvarende Kvantum Korn tilbageholdes af Kornnævnet. I disse Tilfælde skal Nævnet i Kvitteringsrubrikken gøre Bemærkning om Tilbageholdelsen, idet dog tilføjes, at Modtageren skal kvittere for det samlede Antal Mærker. De omhandlede grønne Indkøbsmærker skal tillige med eventuelle af Kornnævnet tilbageholdte røde Indkøbsmærker umiddelbart efter Til-

3 Dec. bageholdelsen indsendes til Statens Kornkontor med An-
Nr. 370. givelse af den paagældende Landmands Navn, Adresse og
Løbe Nr. i Kornafleveringsskema A eller B samt Bemærk-
ning om, at Indkøbsmærkerne er tilbageholdt for Saasød.
Samtidig skal Kornnævnet foretage Afskrivning af et til
Mærkerne svarende Kvantum Korn paa den paagældendes
Afleveringspligt ifølge Kornafleveringsskemaet.

6. Saafremt en Landmand allerede paa et tidligere
Tidspunkt har faaet udleveret rød Attest for opfyldt Af-
leveringspligt, skal denne tilbageleveres til Kornnævnet og
annulleres, forinden Indkøbsmærker udleveres ham. Ingen
Landmand, der er optaget paa Skema C, maa fremtidig
faa udleveret rød Attest.

Nr. 370. Min.-Tid. A. 806—807.

4 Dec. **Det statistiske Departem.s Cirk.** til samtlige
Nr. 374. Kommunalbestyrelser om Forandringer i Folkeregistret.

Herved ophæves den i Cirkulære Nr. 157 af 29. Juni
1944 indeholdte Bestemmelse om, at de originale Anmel-
delser fra Præsterne (Personregisterførerne) og Skifteretterne
for henholdsvis Fødsler og Dødsfald af Folkeregistrene skal
indsendes til Det statistiske Departement hvert Kvartal,
saaledes at de fremtidige Kvartalsindberetninger indsendes
uden disse Anmeldelser.

Nr. 374. Min.-Tid. A. 811.

5 Dec. **Skattedep.s Cirk.** til samtlige Skatteraad.
Nr. 375.

Under Henviisning til Bestemmelsen i § 8 i Lov Nr. 149
af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten,
hvorefter Landkommuner, i hvilke der findes bymæssige
Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere, saavel med Hensyn
til de skattefri Indkomstbeløb som med Hensyn til de
skattefri Fradrag, sidestilles med Købstadskommuner, skal
man herved meddele, at Antallet af saadanne Kommuner,
efter den den 15. Juni 1945 stedfundne Folketælling er for-
øget med efternævnte, nemlig:

Frederiksborg Amt:
Lillerød.

Ribe Amt:
Vamdrup.

5 Dec.
Nr. 375.

Svendborg Amt:
Ringe.

Vejle Amt:
Vinding.

Viborg Amt:
Kjellerup.

samt at fornævnte Bestemmelse herefter vil være at bringe til Anvendelse fra og med Skatteligningen for Skatteaaret 1947—48 at regne ogsaa for disse Kommuner.

Det tilføjes derhos, at Balle Kommune i Viborg Amt, af hvilken Kommune Størstedelen er indlemmet i Silkeborg Købstad, fra og med Skatteligningen for Skatteaaret 1947—48 at regne bliver at behandle efter de for Landkommuner i Almindelighed gældende Regler.

Endelig bemærkes, at Jerne Kommune i Ribe Amt i sin Helhed er blevet indlemmet i Esbjerg Købstad fra 1. April 1945.

De Landkommuner, paa hvilke Bestemmelsen i § 8 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 kommer til Anvendelse, er herefter:

Københavns Amt:

Ballerup-Maaløv.

Brøndbyvester-Brøndby-
øster.

Dragør.

Gentofte.

Gladsaxe.

Glostrup.

Herlev.

Hvidovre.

Høje Taastrup.

Lyngby-Taarbæk.

Rødovre.

Søllerød.

Taarby.

Frederiksborg Amt:

Asminderød-Grønholt.

Birkerød.

Frederiksborg Slotssogn.

Hørsholm.

Lillerød.

Tikøb.

Torup.

5 Dec.
Nr. 375.

Sorø Amt:

Haslev-Freerslev.
Herlufsholm.
Slagelse Skt. Peders Land-
sogn.
Sorø Købstads Land-
distrikt.

Odense Amt:

Dalum.

Svendborg Amt:

Ringe.

Aarhus Amt:

Aaby.
Brabrand-Aarslev.
Hammel-Voldby-Søby.
Holme-Tranbjerg.
Odder.
Vejlby-Risskov.
Viby.

Randers Amt:

Kristrup.
Vorup.

Nr. 375. Min.-Tid. A. 811—812.

Aalborg Amt:

Aars.
Hadsund.
Hasseris.
Nørre-Tranders.
Sundby-Hvorup.

Viborg Amt:

Kjellerup.

Ringkøbing Amt:

Skern.
Ikast.

Ribe Amt:

Bramminge.
Grindsted.
Vamdrup.
Vejen.

Vejle Amt:

Brande.
Hover.
Vinding.

Aabenraa-Sønderborg Amt:

Graasten.

6 Dec.
Nr. 372.

Min. for off. Arbejders Cirk. til samtlige Amt-
mænd.

Ved stedfundne Besigtigelser har det vist sig, at Værdien af de i Henhold til Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930 om Sikring af Færdslen ved Vejkrydsninger samt Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v. trufne Sikringsforanstaltninger ved Jernbaneoverskæringer ofte er nedsat som Følge af, at Be-

voksning og Master m. v. forringer de Vejfarendes Overblik over de med Oversigtsservitut belagte Arealer eller hindrer dem i at se de opstillede Lyssignaler, Krydsmærker og Tavler. 6 Dec. Nr. 372.

I denne Anledning skal man anmode D'Hrr. Amtmænd om at henstille til de lokale Vejmyndigheder at have Opmærksomheden henvendt paa det paagældende Forhold og medvirke til, at de paagældende Foranstaltningers Effektivitet opretholdes i fuldt Omfang. Hvor det drejer sig om Hindringer, som er opstillet paa Ejendomme, paa hvilke der i Henhold til nævnte Lov er lyst Servitut, bør Vejmyndighederne om fornødent gøre Brug af den Paataaleret, som er tillagt dem ved Servituten. For selve Vejarealernes Vedkommende maa Vejmyndighederne drage Omsorg for, at Beplantning og Master m. v., som hindrer Udsigten til de opstillede Lyssignaler m. v. eller Oversigten over servitutbelagte Arealer, fjernes. Endvidere skal der ved fremtidig Beplantning og Opstilling af Master og lign. paa Vejarealer i Nærheden af Jernbaneoverskæringer optages Forhandling med vedkommende Jernbane om Beplantningens og Masternes Placering, saaledes at det undgaas, at de trufne Sikringsforanstaltninger forringes.

Den kontrollerende Virksomhed, som er tillagt det i Henhold til Cirkulære her fra af 10. August 1935 til samtlige Amtmænd etablerede Tilsyn med de oftnævnte Foranstaltningers Gennemførelse, vil herefter ogsaa omfatte Tilsyn med og Udfærdigelse af Paalæg vedrørende Foranstaltningernes Vedligeholdelse og Opretholdelse af disses Effektivitet. De Ordre, som Tilsynet giver om Udførelse af Vedligeholdelsesarbejder m. v., vil i Lighed med de oprindelige Ordre om Foranstaltningernes Gennemførelse i Reglen blive rettet til vedkommende Banebestyrelse, som forudsættes derefter at træffe fornøden Aftale med Vejmyndighederne angaaende Ordrenes Effektivitet.

Det følger af Krydsningsloven, at de med Vedligeholdelsen forbundne Udgifter ikke vil kunne godtgøres af de

6 Dec. ved nævnte Lov til Raadighed stillede Midler, men maa
Nr. 372. afholdes af henholdsvis vedkommende Lodsejer, Vejmyndighed eller Jernbane.

Nr. 372. Min.-Tid. A. 808—809.

6 Dec. **Socialmin.s Cirk.** til Københavns Magistrat, samt-
Nr. 376. lige Amtmænd og Kommunalbestyrelser ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag hos Fanger i Statsfængsler.

I Cirkulære af 24. Februar 1936 bestemte Socialministeriet, at Afkrævningen af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag hos Fanger, der hensidder i Statsfængslerne i Vridsløselille, Nyborg og Horsens, Ungdomsfængslet paa Søbysøgaard, Psykopatanstalterne i Herstedvester eller Statens Arbejdshus eller Helbredelsesanstalt for Drankere ved Sdr. Omme, sker ved direkte Henvendelse til Fængslet eller Anstalten i Stedet for gennem den Kommune, hvori Fængslet er beliggende, og at den udbetalende Kommune derefter paa Grundlag af de indhentede Oplysninger selv træffer Afgørelse i Henhold til Forsorgslovens § 200, Stk. 1, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bidraget kan skønnes uerholdeligt m. v.

I sin Bekendtgørelse af 5. Marts 1943 angaaende de i Forsorgslovens § 194, Stk. 1, omhandlede Indtægtsgrænser for forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag bestemte Socialministeriet derhos, at der vilde være at forholde paa samme Maade med Hensyn til bidragspligtige, der er optaget i de under De danske Fængselselskabers Samvirke hørende Optagelseshjem Assersbølgaard og Lyng.

Efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet bestemmer Arbejds- og Socialministeriet herved, at Reglerne i fornævnte Cirkulære af 24. Februar 1936 vil være at anvende paa Fanger i *samtlig*e Statsfængsler, herunder *Straffelejre og Fængselsafdelinger*, men ikke Arresthusene udenfor København, jfr. den som Bilag aftrykte Fortegnelse.

Nr. 376. Min.-Tid. A. 813.

BILAG6 Dec.
Nr. 376.

Fortegnelse over Statsfængsler m. v., hvor Afkrævning af Underholdsbidrag finder Sted ved direkte Henvendelse til Fængslet eller Anstalten.

København Fængsler, herunder Vestre Fængsel, Fængslerne paa Blegdamsvej (det tidligere Arresthus), paa Politigaarden og paa Nytorv.

Fængselsafdelingen paa Sundholm.

Statsfængslet i Horsens.

Statsfængslet i Vridsløselille pr. Glostrup.

Statsfængslet i Nyborg.

Psykopatanstalterne i Herstedvester pr. Glostrup.

Statens Arbejdshus ved Sdr. Omme.

Ungdomsfængslet paa Søbysøgaard pr. Nr. Søby.

Fængselsafdelingen Store Grundet pr. Vejle.

Fængselsafdelingen paa Kærshovedgaard pr. Ikast.

Fængselsafdelingen Renbæk pr. Arrild.

Fængselsafdelingen ved Nr. Snede pr. Horsens.

Fængselsafdelingen ved Tarm pr. Tarm.

Straffelejren i Faarhus.

Straffelejren Møgelkær pr. Horsens.

Straffelejren paa Kragsskovhede pr. Jerup.

Straffelejren i Horserød.

Straffelejren ved Hjøllund pr. Hjøllund.

Optagelseshjemmet Assersbølgaard pr. Brørup.

Optagelseshjemmet Lyng pr. Stakroge.

Handelsmin.s Bekg. om Udfærdigelse af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer. 10 Dec.
Nr. 587.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved — efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Bygge- og Bolig-

10 Dec. udvalg af 1946 og efter Forhandling med Indenrigsministeriet og Arbejds- og Socialministeriet — følgende:

§ 1. Husbyggeri, herunder Tilbygninger til bestaaende Bygninger samt Ombygninger af saadanne maa ikke finde Sted uden forudgaaende Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer (»Materialebevilling«) fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. En saadan Tilladelse udkræves ligeledes til Etablering eller Udvidelse af Vand-, Gas-, Elektricitets- og Varmeværker, Kaj- og Moleanlæg, Søbadeanstalter, Svømmebassiner, Branddamme, Bro- og Viaduktanlæg samt Tunnelanlæg, Rensningsanlæg, Betonbelægninger paa Veje, Gader, Stier og Startbaner, militære Anlæg og Kystsikringsanlæg, Kranbroer, Siloer, Tilskuertribuner, Udsigts-taarne, Rutschebaner og andre Forlystelsesanlæg samt Haveanlæg og Indhegninger, hvortil anvendes Mursten, Jern (bortset fra Traadhegn) eller savskaaret Træløst. Materialebevilling kræves endvidere til Udførelse af Vedligeholdelsesarbejder (Reparationsarbejder) i Teatre, Biografer, Restauranter og lignende Forlystelsesetablissementer for et større Beløb end 5 000 Kr. aarlig.

Saafermt Materialesituationen eller Byggesituationen i Almindelighed maatte nødvendiggøre dette, kan Materialebevilling nægtes eller gøres betinget af, at Materialeforbruget begrænses i Overensstemmelse med de i hvert Tilfælde fastsatte Forskrifter.

I Materialebevillinger kan fastsættes et Tidspunkt, inden hvilket Arbejdet skal paabegyndes, ligesom det i Materialebevillingen kan bestemmes, at Arbejdet først kan paabegyndes til et nærmere angivet senere Tidspunkt. Arbejdet skal efter Paabegyndelsen fremmes mest muligt.

§ 2. Uanset Bestemmelserne i § 1 kan nedennævnte Arbejder udføres uden Materialebevilling:

- a) Byggearbejder til private Erhvervsformaal indenfor Landbrug, Gartneri, Industri, Handel og Haandværk, forsaavidt Udgifterne ved det paagældende Arbejde ikke overstiger 5 000 Kr. Garager samt Byggearbejder

i Forbindelse med Butikker og Kontorer vil dog ikke kunne udføres uden Materialebevilling. 10 Dec. Nr. 587.

- b) Byggearbejder i Forbindelse med bestaaende Beboelsesbygninger, der anvendes til Helaarsbeboelse, naar Udgifterne til det paagældende Arbejde ikke overstiger 1 000 Kr. Garager vil dog ikke kunne udføres uden Materialebevilling.
- c) Bygninger til Helaarsbeboelse, forsaavidt Bygningens Bruttoetageareal ikke overstiger 110 m² og forudsat, at der til det paagældende Byggeforetagende er ydet Statslaan, eller Byggeforetagendet opføres af Ejeren til eget Brug.

De under a) og b) omhandlede Byggearbejder kan uden Materialebevilling dog kun udføres een Gang efter denne Bekendtgørelses Ikrafttræden og kan ikke udføres paa Ejendomme, paa hvilke Byggearbejder er udført eller under Udførelse i Henhold til Materialebevilling, udstedt i Medfør af Bestemmelserne i Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September 1946 eller i Medfør af Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse.

§ 3. Begæring om Materialebevilling indsendes af Bygherren eller dennes Repræsentant til Byggenævnet, Adresse Vognmagergade 2, København K, jfr. dog § 4. Begæringen, der indsendes i 4 Eksemplarer, udfærdiges paa Formularer, der faas udleveret ved Henvendelse til vedkommende Kommunalbestyrelse, i Københavns og Frederiksberg Kommuner ved Henvendelse til Byggenævnet.

Forsaauidt angaar de i § 1, Stk. 1, nævnte Anlægsarbejder, der udføres for Ministerierne, eller hvortil der af det offentlige ydes Laan eller Tilskud, kan Formularer tillige faas udleveret i Anlægsdirektoratet, Holmens Kanal 7, København K, og for Arbejder, der udføres i Henhold til Lov Nr. 169 af 30. Marts 1946, i Arbejdsministeriet, Beskæftigelsescentralen, Laxegade 19, København K, ligesom Begæringerne kan indgives gennem disse Myndigheder.

10 Dec. Begæringen skal bl. a. indeholde specificerede Oplys-
Nr. 587. ninger om, hvilke Mængder Bygningsjern og Trælaster skal bruges til det paagældende Anlægs- eller Byggearbejde, tillige med Overslagssummer samt saadanne Tegninger, Beskrivelser m. v., der er nødvendige for Bedømmelse af Materialeforbruget.

Saaframt det paagældende Anlægs- eller Byggearbejde ikke vil kunne gennemføres uden Anvendelse af den til Salg mod Indkøbstilladelser klausulerede Trælaster, jfr. § 8, skal Begæringen tillige indeholde Ansøgning om Tildeling heraf.

Saaframt der til Bygge- og Anlægsarbejder, der vil kunne udføres uden særlig Tilladelse i Medfør af §§ 1 og 2, søges Tildeling af klausuleret Trælaster, maa Begæring indsendes som foreskrevet i Stk. 1, og Arbejdet er i Tilfælde af, at Træ helt eller delvis stilles til Disposition af de klausulerede Beholdninger, underkastet de i denne Bekendtgørelse indeholdte Forskrifter.

§ 4. Begæring om Materialebevilling til Ombygning af eller Tilbygning til Bygninger, der udelukkende anvendes til Helaarsbeboelse, saavel som Begæring om Materialebevilling til Byggearbejder til private Erhvervsformaal indenfor Landbrug, Industri, Handel, Haandværk og Gartneri — forsaavidt disse Arbejder ikke i Medfør af denne Bestemmelse kan udføres uden Materialebevilling — indsendes, saafremt Udgifterne til de ansøgte Arbejders Udførelse ikke overstiger 10 000 Kr., til den kommunale Bygningsmyndighed eller — hvor saadan ikke findes — til Kommunalbestyrelsen.

Begæringen, der først vil kunne indgives efter den 16. December 1946, indsendes i 3 Eksemplarer og udfærdiges paa Formularer, der faas udleveret ved Henvendelse til Kommunalbestyrelsen.

Den kommunale Bygningsmyndighed (Kommunalbestyrelsen) er bemyndiget til, hvor ganske særlige Grunde taler derfor, efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Regler at udfærdige Materiale-

bevilling til de i Stk. 1 omhandlede Byggearbejder, men kan ikke tildele klausuleret Træløst, jfr. § 8. 10 Dec. Nr. 587.

§ 5. I Kommuner, hvor der til Igangsættelse af Byggeri udkræves Tilladelse fra den stedlige Bygningsmyndighed, vil Bygningsmyndigheden, samtidig med at Materialebevilling i Medfør af § 1, jfr. § 3, meddeles af Byggenævnet, fra dette modtage Underretning om den udfærdigede Bevilling, saa vidt muligt bilagt de Tegninger, der har været forelagt Byggenævnet, og ledsaget af Oplysning om, paa hvilke Punkter der ved Meddelelse af Materialebevillingen er forudsat Ændringer i de foreliggende Tegninger. Den kommunale Bygningsmyndigheds Byggetilladelse vil ikke kunne udfærdiges, forinden denne Underretning foreligger. Det paahviler Bygningsmyndigheden at føre en saadan Kontrol med Byggearbejder, at den til enhver Tid paa Forespørgsel fra Byggenævnet kan give Oplysning om de i Kommunen igangsatte Byggearbejder. I Kommuner, hvor Stadsingeniører forefindes, skal tilsvarende Oplysninger kunne indfordres, forsaavidt angaar Anlægsarbejder.

Det paahviler iøvrigt de kommunale Myndigheder efter Begæring fra Byggenævnet at bistaa dette med Oplysninger og Undersøgelser vedrørende igangsatte Bygge- og Anlægsarbejder.

§ 6. For hvert Bygge- og Anlægsarbejde, hvortil Materialebevilling udkræves i Medfør af § 1, Stk. 1, skal der paa Arbejds- eller Byggepladsen forefindes Genpart af Materialebevillingen.

§ 7. Pengeinstitutter eller andre, der finansierer Bygge- eller Anlægsarbejder, maa ikke yde Byggelaan eller endeligt Laan, forinden Bygherren dokumenterer, at Materialebevilling foreligger, eller godtgør, at Bevilling er ufornøden, jfr. §§ 1 og 2. Paa tilsvarende Maade maa Brandforsikringsselskaber ikke modtage nye Ejendomme eller Materialer paa Byggepladser til Opførelse af nye Ejendomme til Forsikring eller forøge Brandforsikringssummen i Anledning af Ombygning eller Udvidelse af en Bygning, forinden den i 1ste Punktum nævnte Dokumentation fore-

10 Dec. ligger. I Tvivlstilfælde er Laangiveren eller Forsikrings-
Nr. 587. selskabet forpligtet til at rette Henvendelse til Bygge-
nævnet.

§ 8. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan fastsætte nærmere Bestemmelser med Hensyn til Salg og Udlevering af Byggematerialer fra Virksomheder, der fremstiller, importerer eller iøvrigt driver Handel med saadanne Varer, herunder give Paalæg om, at Byggematerialer helt eller delvis kun vil kunne sælges eller udleveres efter de af Ministeriet angivne Retningslinier.

Saaftremt Byggematerialer indkøbes til Arbejder, hvortil der kræves Materialebevilling, er Køberen forpligtet til, forsaavidt Materialebevilling ikke meddeles, efter Paakrav fra Byggenævnet at stille de paagældende Materialer til Raadighed til de af Byggenævnet anviste Købere til Dagspris.

§ 9. Anvendelse af Jern- og Staalrør til andet Formaal end Ledningsformaal er forbudt.

§ 10. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes med Bøde, Hæfte eller Fængsel i indtil 2 Aar i Overensstemmelse med Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 11. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September 1946 angaaende Udfærdigelse af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer.

Et ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden igangværende Arbejde, der er paabegyndt i Medfør af en i Henhold til Bekendtgørelse Nr. 464 af 15. November 1941 udstedt Tilladelse til Indkøb, Hjemtagelse eller Anvendelse af Jern eller i Medfør af Tilladelse til Indkøb af klausuleret Træ, kan fuldføres i det Omfang, hvortil Jern og Træ er bevilget. Arbejder, hvortil der er meddelt Materialebevilling i Overensstemmelse med Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September 1946, vil kunne udføres i det Omfang, Bevillingen hjemler det.

Arbejder, som ved denne Bekendtgørelses Ikrafttræden 10 Dec. lovligt er paabegyndt i Henhold til Bekendtgørelse Nr. 482 Nr. 587. af 6. September 1946, kan færdiggøres uden Materialebevilling efter denne Bekendtgørelse.

Nr. 587. Lov-Tid. A. 2223—2226.

Landbrugsmin.s Tillæg til Bekg. Nr. 440 af 2. August 1946 vedr. Rationering af Oliekager og Oliekageskraa m. m. 10 Dec. Nr. 589.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Af de Mærker, der forefindes paa Indkøbskortene, udsendt til Ejere af Malkekøer, vil de for henholdsvis 1, 5 og 25 Køer bestemte Mærker A₂₃, B₂₃ og C₂₃ i Tiden indtil 31. Januar 1947 være gyldige til Indkøb af, for Mærke A₂₃'s Vedkommende et af følgende Kvanta Varer:

- 55 kg Palmekager,
- 40 kg uafskallede, ægyptiske Bomuldsfrøkager,
- 36 kg Babassukager eller Babassuexpeller eller Kokoskager,
- 28 kg ekstraheret Rapsskraa,
- 24 kg Hørfrokager eller Hørfroexpeller,
- 20 kg Solsikkekager, Solsikkeexpeller, ekstraheret Solsikkeskraa eller Bomuldsfrøkager, Bomuldsfrøexpeller, ekstraheret Bomuldsfrøskraa eller Sojaskraa,
- 18 kg Jordnødkager, Jordnødexpeller, ekstraheret Jordnødskraa.

2. Mærke B₂₃ giver Ret til Køb af 5 Gange et af de anførte Kvanta og Mærke C₂₃ til Køb af 25 Gange et af de anførte Kvanta. Forbrugeren har ikke Krav paa nogen bestemt Vare, men maa aftage den eller de af de anførte Varer, der findes til Raadighed hos den paagældende handlende.

10 Dec. 3. Udleveringen paa de frigivne Mærker vil kun
Nr. 589. kunne ske i det Omfang, Tilførselsforholdene tillader det,
idet det ikke har været muligt at forsyne alle Landets Tilførselshavne med de fornødne Mængder.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15.
December 1946.

Nr. 589. Lov-Tid. A. 2228.

10 Dec. **Finansmin.s Bekg. vedr. Beregning af Skatte-**
Nr. 580. **refusion i Sager ang. Tilbagebetaling af visse tyske**
Betalinger.

I Medfør af § 7 i Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger, samt § 13 i Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed i tysk Interesse, saaledes som disse Love er ændret ved henholdsvis Lov Nr. 401 af 12. Juli 1946 og Lov Nr. 400 af samme Dato, skal et Tilbagebetalingsbeløb, der fastsættes i Henhold til Bestemmelserne i de to førstnævnte Love, saafremt det overstiger 10 000 Kr., nedsættes med en til Beløbet svarende, forholdsmæssig Del af vedkommende tilbagebetalingspligtige Persons eller Selskabs samlede Tilsvær af Indkomstskat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udlygningsfond samt kirkelige Afgifter for de Skatteaar, der svarer til de af Avancereguleringen omfattede Driftsaar. Endvidere bestemmes det, at den ommeldte Reduktion af den tilbagebetalingspligtiges Skattetilsvær skal bæres af Statskassen alene, hvorhos Finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler til Gennemførelsen af de fornævnte Lovbestemmelser.

I Henhold til den Finansministeren saaledes tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende Regler:

1) Beregningen af den Skattereduktion, der vil være at bringe til Fradrag i de Tilbagebetalingsbeløb, der fastsættes af Revisionsudvalget for tyske Betalinger eller det

i § 3 i midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juli 1945 om Tillæg 10 Dec.
til Indkvarteringslovgivningen nævnte Udvalg, foretages Nr. 590.
af Statens Ligningsdirektorat, der skal være bemyndiget
til for enkelte større Bykommuners Vedkommende at lade
Beregningen foretage af de lokale, kommunale Skatte-
myndigheder under Direktoratets Tilsyn, dog kun forsaavidt
den tilbagebetalingspligtige har været skatteansat i ved-
kommende Kommune for samtlige de af Avancereguleringen
berørte Skatteaar.

2) Saa snart Revisionsudvalget for tyske Betalinger
eller Udvalget for Indkvarteringerstatning har afsluttet
Behandlingen af en Avanceregulerings sag med den Ken-
delse, hvorved Størrelsen af den tilbagebetalingspligtige
Avance fastsættes, tilstilles der Ligningsdirektoratet en
Afskrift af denne Kendelse tillige med en fra den tilbage-
betalingspligtige under Sagens Behandling indhentet Er-
klæring om, for hvilke Skatteaar og med hvilke Beløb
de tyske Betalinger er medregnet ved den paagældendes
Indkomstansættelser uden senere at være afskrevet over
den skattepligtige Indkomst. Den nævnte Erklæring skal
saa vidt muligt være attesteret af en statsautoriseret Re-
visor eller af en af vedkommende Udvalg iøvrigt godkendt,
anden, regnskabskyndig Person. Udgifterne til Frem-
skaffelsen af denne Erklæring paahviler den tilbagebetalings-
pligtige.

3) Saafremt vedkommende Udvalgs Kendelse maatte
blive paaanket til den særlige, i den her omhandlede Lov-
givning foreskrevne Ankeinstans eller er indbragt for
Domstolene, hvorom der vil være at give Ligningsdirekto-
ratet Meddelelse, eller saafremt den tilbagebetalingsplig-
tiges Skatteansættelse for et eller flere af de af Avance-
reguleringen berørte Skatteaar maatte være paaklaget
til Landsskatteretten — hvorom der vil være at give ved-
kommende Udvalg Underretning —, vil Beregningen af
Skattereduktionen være at stille i Bero, indtil endelig Af-
gørelse af Tilbagebetalingssagen henholdsvis Skattesagen
foreligger.

10 Dec. 4) Saafremt den Undersøgelse, som Statens Lignings-
 Nr. 590. direktorat efter Modtagelsen af vedkommende Udvalgs
 Kendelse foretager, maatte udvise, at den paagældendes
 Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed i tysk Interesse
 fuldt ud har været medregnet ved hans Indkomstansæt-
 telser for de af Avancereguleringen berørte Skatteaar,
 og at disse Ansættelser ogsaa i andre Henseender er rigtige,
 beregner Direktoratet den fradragsberettigede Skatte-
 reduktion som den Del af den tilbagebetalingspligtiges
 samlede Tilsvar af Indkomst til Staten, Kommunen og den
 fælleskommunale Udligningsfond samt kirkelige Afgifter
 for de af Avancereguleringen berørte Skatteaar, som efter
 Forholdet mellem hans samlede, skattepligtige Indkomst
 for disse Skatteaar og Tilbagebetalingsbeløbet falder paa
 sidstnævnte Beløb. Om Størrelsen af det saaledes beregnede
 Nedsættelsesbeløb gives der saavel den tilbagebetalings-
 pligtige selv som vedkommende Udvalg Underretning.

5) Saafremt det under en for Skattemyndighederne
 verserende Sag angaaende for lidt erlagt Indkomstskat
 for tidligere Skatteaar oplyses, at der er rejst eller kan for-
 ventes at ville blive rejst Sag mod vedkommende Skatte-
 yder angaaende Tilbagebetaling i Henhold til de her om-
 handlede Lovbestemmelser af Fortjeneste ved Erhvervs-
 virksomhed i tysk Interesse, vil Afgørelsen af Skatteefter-
 betalingssagen være at stille i Bero, indtil Afgørelsen af
 Avancereguleringen foreligger.

6) I Tilfælde, hvor den af Ligningsdirektoratet fore-
 tagne Undersøgelse af den tilbagebetalingspligtiges Skatte-
 ansættelser for de af Avancereguleringen berørte Skatte-
 aar viser, at den paagældende ikke fuldt ud er beskattet
 af Fortjenesten ved Erhvervsvirksomheden i tysk Inter-
 esse, eller at skattepligtig Indkomst af anden Art ikke
 rettelig er medregnet ved hans nævnte Skatteansættelser,
 vil der være at forholde som følger:

Der foretages en Omberegning af den tilbagebetalings-
 pligtiges samlede Tilsvar af Indkomst til Staten, Kom-
 munen og den fælleskommunale Udligningsfond samt

kirkelige Afgifter paa Grundlag af den af Ligningsdirektoratet nu foretagne Opgørelse af den skattepligtige Indkomst, heri medregnet den fulde Indkomst ved Erhvervsvirksomheden i tysk Interesse. Ved denne Opgørelse følges samme Principper som i almindelige Skatteefterbetalingsager, saaledes at Størrelsen af det nævnte Skattetilsvaar saavel som af et eventuelt forskyldt Bødeansvar i Mangel af en forligsmæssig Ordning vil være at fastsætte under en mod den tilbagebetalingspligtige anlagt Retssag. I det saaledes omberegnete, samlede Skattetilsvaar fradrages den Del heraf, som forholdsmæssigt svarer til det tilbagebetalingspligtige Avancebeløb. Saafremt den herefter resterende Del af det omberegnete Skattetilsvaar er mindre end det samlede Beløb af de den tilbagebetalingspligtige for de paagældende Skatteaar faktisk paalignede Skatter af fornævnte Art, vil alene Differencen kunne fradrages i det tilbagebetalingspligtige Avancebeløb. Er den resterende Del af det omberegnete Skattetilsvaar større end de faktisk paalignede Skattebeløb, gives der ingen Nedsættelse af det tilbagebetalingspligtige Avancebeløb, men Differencen tillige med en eventuel i Forhold til denne beregnet Bøde vil være at efterbetale til de til Skatten berettigede Kasser.

Om Resultatet af Ligningsdirektoratets Opgørelse, hvad enten denne resulterer i Beregningen af en fradragsberettiget Skattereduktion eller en Skatteefterbetaling m. v., vil der være at give Meddelelse til saavel den tilbagebetalingspligtige som vedkommende Udvalg, ligesom der gives vedkommende kommunale Skattemyndigheder fornøden Underretning.

Nr. 590. Lov-Tid. A. 2229—2230.

Skattedep.s Medd. ang. Satserne for de à conto 10 Dec.
Krigsforsikringsbidrag, der kan indbetales af Forsikrings- Nr. 378.
tagere med skattemæssig Virkning for Skatteaaret 1947—48.

I Forbindelse med Skattedepartementets Meddelelse af 10. Juli 1946 skal man meddele, at de i denne Meddelelse

10 Dec. fastsatte Satser for Indbetaling af à conto Krigsforsikrings-
 Nr. 378. bidrag med skattemæssig Virkning for Skatteaaret 1947—48
 herved ændres saaledes, at Indbetaling kan finde Sted efter
 følgende Satser:

Krigsforsikringsforbund	Krigsforsikringsbidrag pr. 1000 Kr. Forsikringssum
Krigsforsikringen af Bygninger i København (herunder Frederiksberg og Gentofte).	8 Kr. 00 Ø.
Krigsforsikringen af Bygninger i Købstæder	15 — 00 —
— af Landbrugsbygninger .	1 — 00 —
— for bymæssige Bebyggel- ser i Landkommuner . . .	2 — 50 —
— af Bygninger for Industri, Haandværk og Handel .	15 — 00 —
medens Satsen for Erhvervsløsoere forbliver uændret eller	18 — 00 —

Nr. 378. Min.-Tid. A. 815.

10 Dec. **Handelsmin.s Cirk.** til samtlige Politimestre, Kom-
 Nr. 379. munalbestyrelser, Banker, Sparekasser, Kreditforeninger
 og Brandforsikringsselskaber.

Idet man fremsender et Antal Eksemplarer af Handels-
 ministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Udfærdigelse
 af Tilladelse til Anvendelse af Byggematerialer, skal man
 meddele, at Bekendtgørelsen, der træder i Kraft straks,
 træder i Stedet for Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September
 1946 om Udfærdigelse af Tilladelse til Anvendelse af Bygge-
 materialer. Den nu foreliggende Bekendtgørelse, der er
 udfærdiget efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Bygge-
 og Boligudvalg af 1946 og efter Samraad med Indenrigs-
 ministeriet og Arbejds- og Socialministeriet, betyder en
 Skærpelse af de nu gældende Materialebestemmelser og er
 foraarsaget dels af den fortsatte Knaphed paa visse Bygge-
 materialer, navnlig Træ og Mursten, dels Manglen paa fag-
 lærte Bygningshaandværkere. Man har derfor maattet ind-
 skrænke Omraadet for de Arbejder, der hidtil har kunnet
 udføres uden særlig Tilladelse.

Næst at henvise til den Vejledning, der findes i Cirkulæret af 6. September 1946, og som blev udsendt i Forbindelse med den tidligere Byggebekendtgørelse, skal man, ogsaa fordi Bekendtgørelsen indeholder nye Forpligtelser for Kommunerne, nedenfor angive de vigtigste Bestemmelser i Bekendtgørelsen samt Retningslinier for Kommunerne i det Omfang, Materialebevilling kan udfærdiges af disse Myndigheder, jfr. nedenfor.

10 Dec.
Nr. 379.

I. Materialebevillinger.

1. Husbygningsarbejder.

Der kræves herefter Materialebevilling i følgende Tilfælde:

Til alt Husbyggeri, herunder Tilbygninger og Ombygninger af bestaaende Bygninger (§ 1, 1ste Stk., 1ste Pkt.). Her fra gælder dog følgende Undtagelser:

- a) Byggearbejder til private Erhvervsformaal indenfor Landbrug, Gartneri, Industri, Handel og Haandværk — bortset fra Garager og Byggearbejder i Forbindelse med Butikker og Kontorer — forsaavidt Udgifterne til Arbejdet ikke overstiger 5 000 Kr.
- b) Byggearbejder i Forbindelse med bestaaende Beboelsesbygninger, der anvendes til Helaarsbeboelse (altsaa ikke Sommerhuse m. v.) — dog ikke Opførelse af Garager —, naar Udgiften til Arbejdet ikke overstiger 1 000 Kr.
- c) Bygninger til Helaarsbeboelse, forsaavidt Bygningens Bruttoetageareal ikke overstiger 110 m², og forsaavidt der er bevilget Statslaan til det paagældende Byggefretagende, eller Huset er opført til eget Brug.

De under a og b omhandlede Byggearbejder kan uden Materialebevilling dog kun udføres een Gang efter Bekendtgørelsens Ikrafttræden og kan ikke udføres paa Ejendomme, paa hvilke Byggearbejder er udført eller under Udførelse i Henhold til Materialebevilling, udstedt i Medfør af Be-

10 Dec. stemmelserne i Bekendtgørelse Nr. 482 af 6. September Nr. 379. 1946 eller i Medfør af Bestemmelserne i den nu udstedte Bekendtgørelse.

2. Anlægsarbejder.

Disse kræver i Overensstemmelse med den hidtidige Ordning Materialebevilling forsaavidt angaar de Arbejder, der udtrykkelig er nævnt i § 1, 1ste Stk., 2det Pkt. Fortegnelsen over de Anlægsarbejder, der kræver Materialebevilling, er suppleret med en Bestemmelse om, at der skal Tilladelse til Udførelse af Haveanlæg og Hegn, hvortil der anvendes Mursten og Jern, (bortset fra Traadhegn) eller savskaaret Trælast; det vil i sidste Tilfælde sige, at der skal Tilladelse til Opførelse af Plankeværker og Stakitter, hvorimod det f. Eks. vil være lovligt uden Tilladelse at udføre et Raftehegn.

3. Reparationsarbejder

(Vedligeholdelsesarbejder).

Reparationsarbejder (Vedligeholdelsesarbejder) kræver i Almindelighed ikke særlig Tilladelse bortset fra Bestemmelserne i § 1, 1ste Stk., sidste Pkt., hvor det som en ny Regel foreskrives, at Reparationsarbejder i Teatre, Biografer, Restauranter og lign. Forlystelsesetablissementer kræver Materialebevilling, dersom der repareres for et større Beløb end 5 000 Kr. aarligt.

De skærpede Bestemmelser gaar herefter hovedsagelig ud paa, at *Landbrugsbyggeriet og Erhvervsbyggeriet* iøvrigt nu er kommet under nøje Kontrol. Dette Byggeri vil (hvad enten der er Tale om Nybyggeri, Tilbygning eller Ombygning), ikke kunne udføres uden Materialebevilling, forsaavidt de samlede Byggeudgifter overstiger 5 000 Kr. Selv om Udgifterne ikke overstiger dette Beløb, vil Materialebevilling endvidere altid kræves, naar der er Tale om Garagebyggeri eller Byggearbejder (herunder ogsaa Tilbygninger og Ombygninger) i Forbindelse med Butikker og Kontorer, samt naar Byggeriet ikke tjener erhvervsmæssige

Formaal indenfor Landbrug, Gartneri, Industrien, Handel eller Haandværket. 10 Dec.
Nr. 379.

Boligbyggeri vil som hidtil som Hovedregel kun kunne udføres, naar der foreligger Materialebevilling. Den tidligere Bestemmelse, hvorefter der dog uden Materialebevilling kunde opføres Huse af enhver Art under 110 m², er derhos indskrænket, saaledes at den fremtidig kun gælder *Bolige. til Helaarsbeboelse, og kun forsaavidt de paagældende Bygninger opføres med Statslaan eller til Bygherrens eget Brugs* Tilbygninger til og Ombygninger af Boliger til Helaarsbeboelse saavel som andet Byggeri i Forbindelse med disse, f. Eks. Nybygning af Udhuse, kan uden Materialebevilling fremtidig kun finde Sted, naar Udgifterne til det paagældende Arbejde ikke overstiger 1 000 Kr., og naar der ikke er Tale om Garagebyggeri. Nybygning af Sommerhuse m. v. saavel som andet Byggeri i Forbindelse med disse, herunder Tilbygninger og Ombygninger, vil altid kræve Materialebevilling.

Til Forstaaelse af de i Bekendtgørelsen anvendte Betegnelser skal følgende bemærkes:

Ved *Bygninger til Helaarsbeboelse* forstaas Bygninger, der, jfr. Bemærkningerne foran, opføres som egnede eller godkendt til Helaarsbeboelse, og faktisk agtes anvendt til dette Formaal. Man har ved at anvende dette Udtryk naturligvis ikke villet gøre nogen Ændring i den hidtidige Bestemmelse om at Materialebevilling til Opførelse af Sommerhuse, Lysthuse, Feriehytter og Jagthytter og lign. Bygninger, hvis Formaal er eller normalt vil være at tjene til midlertidig Beboelse eller Ophold for Personer, der er i Besiddelse af fast Bopæl andetsteds, ikke vil blive givet.

Bruttoetagearealet for en Ejendom udfindes, saaledes som det udtrykkes i Cirkulæret af 6. September 1946, ved Sammenlægning af Etagerens Bruttoareal (= bebygget Areal), dog bortset fra Kælderrum og Loftsrum. I Tag- og Mansardetager kan Arealet maales 1,25 m over Gulvet.

Ved et *Ombygningsarbejde* forstaas et saadant Arbejde, der tilsigter Ændringer indenfor en bestaaende Bygning

10 Dec. enten i Bygningens bærende Dele (Søjler, Vægge, Etage-
 Nr. 379. adskillelser og Tagkonstruktioner) eller paa en saadan Maade
 i Bygningens ikke bærende Dele, at der dermed sker For-
 andringer i Ruminddeling eller Adgangsforhold mellem og
 til Rummene.

Ved en *Tilbygning* forstaas et Arbejde, der tilsigter at
 foretage en Forøgelse af en Bygnings Rumindhold.

I de Kommuner, hvori der findes en Bygningsmyndig-
 hed, vil den Omstændighed, at der kræves Byggeautoriteter-
 nes Tilladelse til Arbejdets Foretagelse, angive at der fore-
 ligger en Ombygning eller Tilbygning.

II. Administrationen af Byggematerialeordningen.

a. Byggenævnets Opgaver.

I Overensstemmelse med hidtidig Praksis er det fortsat
 Byggenævnet, der udfærdiger Materialebevillinger efter
 nærmere af Handelsministeriet angivne Retningslinier.
 Andragender om Materialebevillinger indgives til Nævnet
 paa de særlige Blanketter, der i Forbindelse med Bekendt-
 gørelsen af 6. September 1946 udsendtes til Kommunal-
 bestyrelserne. Disse Skemaer vil fortsat kunne anvendes,
 indtil nye Skemaer foreligger.

b. De kommunale Myndigheders Beføjelser.

Da Arten og Omfanget af de Arbejder, der nu kun
 kan udføres med særlig Tilladelse, er blevet udvidet betyde-
 ligt, navnlig ved at Ombygningsarbejder og det meste
 Landbrugsbyggeri og andet Erhvervsbyggeri er inddraget
 under Ordningen, har man ikke ment det administrativt
 hensigtsmæssigt at lade Byggenævnet udfærdige Bevillinger
 i alle Tilfælde, og efter Bekendtgørelsens § 4 er der derfor
 aabnet Mulighed for, at den kommunale Bygningsmyndig-
 hed, hvor en saadan findes, eller Kommunalbestyrelsen kan
 meddele visse Materialebevillinger.

Efter § 4 kan Begæring om Materialebevilling, naar det
 drejer sig om Ombygning af eller Tilbygning til Bygninger,

der udelukkende anvendes til Helaarsbeboelse samt Begæring om Materialebevilling til Byggearbejder til Erhvervsformaal indenfor Industri, Handel, Haandværk, Landbrug og Gartneri (i det Omfang disse Arbejder overhovedet kræver Materialebevilling), indgives til vedkommende Kommunalbestyrelse eller til den kommunale Bygningsmyndighed, saafremt Udgifterne til Arbejdets Udførelse ikke overstiger 10 000 Kr. 10 Dec. Nr. 379.

Begæringerne, der indgives i 3 Eksemplarer, udfærdiges paa de Formularer, der anvendes ved Indsendelse af Andragender om Materialebevilling til Byggenævnet, men nye Blanketter vil, jfr. ovenfor, senere fremkomne.

De indkomne Andragender behandles af de kommunale Myndigheder eventuelt med Bistand af et mindre Udvalg.

Indtil videre fastsætter Handelsministeriet følgende Retningslinier for Meddelelse af Materialebevilling i de Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen efter foranstaaende er beføjet til at træffe Afgørelsen.

Materialebevilling kan af den kommunale Myndighed kun gives til *de ovenfor angivne udtrykkeligt nævnte Arbejder*, og kun *naar ganske særlige Omstændigheder taler herfor*, f. Eks. naar Udvidelse af en Beboelseslejlighed findes absolut paakrævet under Hensyn til Størrelsen af den i Lejligheden boende Familie, eller der herved skaffes en ny Bolig. For Landbrugs- og det øvrige Erhvervsbyggeris Vedkommende vil Tilladelse kun kunne meddeles, naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, f. Eks. i Tilfælde af Genopbygning efter Brand, eller naar en Udvidelse eller Ombygning er strengt nødvendig af driftsmæssige Aarsager. Det vil saaledes ikke være muligt at imødekomme Andragender vedrørende saadanne Byggearbejder blot under Henvisning til et almindeligt Behov herfor. Indtil man har nærmere Erfaringer for Omfanget af det Byggeri, der herefter kan tillades af de kommunale Myndigheder, er det derhos et Vilkaar for de kommunale Myndigheders Beføjelse til at give Materialebevillinger, at de samlede Udgifter ved det paagældende Arbejde (Udgifter til Materialer, Haand-

10 Dec. værkerlønninger, Mestersalærer, Arkitekthonorarer etc.) *ikke*
Nr. 379. *overstiger 10 000 Kr.* Den kommunale Myndighed er indtil videre forpligtet til maanedlig og inden den 10. i den følgende Maaned at indgive en samlet Indberetning til Byggenævnet om de Andragender, der er blevet behandlet, med Oplysning om, hvilke Andragender der er blevet afslaaet, og hvilke der er blevet imødekommet tillige med Oplysning om Arten og Omfanget (Materialeforbrug, Haandværkerudgifter og lign.) af de paagældende Arbejder. I Tvivlstilfælde maa den kommunale Myndighed søge Vejledning hos Byggenævnet. Det bemærkes udtrykkelig i denne Forbindelse, at de kommunale Myndigheder kun kan udstede den formelle Tilladelse til Igangsættelse af et Arbejde af den foran omhandlede Art, *men vil ikke kunne disponere over den af Direktoratet for Vareforsyning klausulerede Trælast.* Alle Andragender herom maa derfor fortsat behandles i Byggenævnet.

III. Kontrolbestemmelser m. v.

Af Hensyn til Nødvendigheden af at Byggematerialer og den disponible Arbejdskraft i saa vidt Omfang som muligt forbeholdes Nybyggeriet, saavel Bolig- som Erhvervsbyggeri, er det nødvendigt, at de fastsatte Bestemmelser nøje overholdes og at baade de kommunale Myndigheder og Politiet bidrager her til ved der til egnede Kontrolforanstaltninger. Man henviser iøvrigt herom til Handelsministeriets Cirkulære af 6. September 1946 S. 2—3.

Man henleder endvidere Pengeinstitutternes og Forsikringsselskabernes Opmærksomhed paa Bekendtgørelsens § 7, der gentager de hidtidige Bestemmelser om Pengeinstitutternes og Forsikringsselskabernes Kontrolforpligtelser i Forbindelse med Ordningen.

Med Hensyn til Pengeinstitutternes og Forsikringsselskabernes Undersøgelsespligt iøvrigt bemærkes, at man normalt vil kunne nøjes med en Erklæring paa Tro og Love fra den paagældende Bygherre om, at Arbejdet er af en saadan Karakter, at Materialebevilling ikke er fornøden,

naar dette iøvrigt bestyrkes ved de objektivt foreliggende 10 Dec.
Omstændigheder, hvorved dog Opmærksomheden henledes Nr. 379.
paa, at Arten og Omfanget af det Arbejde, der ikke kræver
Materialebevilling, nu er blevet meget stærkt reduceret.

Nr. 379. Min.-Tid. A. 816—819.

**Finansmin.s Bekg. om Regnskabspligt for Læger, 12 Dec.
Tandlæger, Tandteknikere, Dyr læger, Revisorer, Land- Nr. 591
inspektører samt visse Fiskeeksportører.**

I Henhold til § 3 i Lov Nr. 392 af 12. Juli 1946 om Selvangivelsen af Indkomst og Formue, om Foranstaltninger til Kontrol med Selvangivelsen og om Straffen for Skatte-svig m. v. har Finansministeren efter Indstilling af Ligningsraadet fastsat, at Læger, Tandlæger, Tandteknikere, Dyr læger, Revisorer og Landinspektører, der driver privat Praksis eller selvstændig Virksomhed, samt saadanne Fiskeeksportører, som i Henhold til Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 § 1, Stk. 2, jfr. Lov Nr. 138 af 28. April 1931 § 27, ikke er undergivet Bogføringspligt, skal være pligtige til fra og med deres førstkommende Regnskabsperiode at føre et Regnskab, der opfylder de nedenfor angivne Mindstekrav, samt til herefter, første Gang for det Skatteaar, som følger efter Udløbet af den nævnte Regnskabsperiode, inden Udløbet af Fristen for Indgivelse af Selvangivelse til Ligningsmyndigheden at indsende et paa Grundlag af dette Regnskabsmateriale udarbejdet Driftsregnskab med dertil hørende Statusopgørelse.

Med Hensyn til de Mindstekrav, der maa stilles til Regnskabet, har Ligningsraadet fastsat, at Regnskabet skal føres daglig og skal omfatte Virksomhedens samtlige Indtægter og Udgifter, herunder Stiftelse af Fordringer og Gæld vedrørende Virksomheden, ligesom det skal udvise samtlige de til Privatforbrug hævede Beløb.

Regnskabet skal være ført i en saadan Form, at der paa Grundlag af samme ved Regnskabsperiodens Slutning kan opstilles et forsvarligt Driftsregnskab for Regnskabsperioden udvisende samtlige Driftsindtægter og -udgifter i

12 Dec. Hovedposter tillige med en med Driftsregnskabet afstemt
Nr. 591. Statusopgørelse bl. a. udvisende den skattepligtiges Privatforbrug.

Om Affattelsen af Driftsregnskab og Status ved Regnskabsperiodens Udløb vil der af Statens Ligningsdirektorat blive udsendt nærmere Meddelelse.

Saafrømt en skattepligtig, der i Henhold til foranstaaende er pligtig at indsende Driftsregnskab med tilhørende Statusopgørelse til Ligningsmyndigheden, undlader at indsende dette rettidig, betragtes hans Selvangivelse af Indkomsten som ugyldig med alle deraf følgende Virkninger for Ansættelsen og Retten til Paaklage af denne, jfr. § 3, Stk. 2, i fornævnte Lov af 12. Juli 1946.

Eventuelle Tvivlsspørgsmaal om, hvem der omfattes af den foran omhandlede Regnskabspligt, forelægges Skatte departementet.

Nr. 591. Lov-Tid. A. 2231.

13 Dec.
Nr. 381. **Kirkemin.s Cirk.** til Stiftsovrighederne og Overtilsynene for Kirkerne i København og paa Frederiksberg ang. Tilskud til Anskaffelse af Embedsdragt for Folkekirkens Præster.

I § 20 i Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m., jfr. § 32 i Lov Nr. 417 af samme Dato om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg, er der optaget følgende Bestemmelse: »Til Anskaffelse af Embedsdragt ydes der et Tilskud i Forhold til en af Kirkeministeriet fastsat Anskaffelsessum. Brugsterminen fastsættes af Kirkeministeriet, og Tilskuddet udgør ved første Anskaffelse $\frac{3}{4}$ af Anskaffelsessummen, derefter $\frac{1}{2}$ af denne. Tilskuddet udredes af Fællesfonden«.

I Henhold til fornævnte Bestemmelse fastsætter Ministeriet herved indtil videre Anskaffelsessummen for den af Folkekirkens Præster benyttede Embedsdragt til 500 Kr., hvorhos Brugsterminen ansættes til 12 Aar. Den paagæl-

dende Anskaffelsessum maa betragtes som en af Ministeriet 13 Dec.
ansat Standardanskaffelsessum, i Forhold til hvilken Til- Nr. 381.
skuddet beregnes henholdsvis til $\frac{3}{4}$ eller $\frac{1}{2}$, eftersom det
drejer sig om første Anskaffelse eller en senere Anskaffelse,
uden Hensyn til hvad den faktiske Anskaffelsessum har
beløbet sig til, og den ansatte Anskaffelsessum omfatter,
foruden selve Dragten, ogsaa det Tilbehør hertil, som findes
nødvendigt indenfor den fastsatte Brugstermin, saaledes
at der ikke i den mellemliggende Tid kan forlanges noget
Beløb til Fornyelse af Tilbehøret. Brugsterminen regnes
fra det Tidspunkt, da Tilskud til Anskaffelse af Embeds-
dragt senest er ydet eller i Tilfælde af, at det drejer sig om
en Præst, der ikke tidligere har modtaget Tilskud, fra det
Tidspunkt da Embedsdragt tidligere er anskaffet, jfr. nær-
mere nedenfor.

Tilskuddet for første Anskaffelse udbetales ved første
Ansættelse i et i Henhold til de ovennævnte to Love af
12. Juli 1946 lønnet fast Embede i Folkekirken eller ved
første Beskikkelse i en Stilling som midlertidig Hjelpe-
præst til Hjælp ved Betjening af et fast Embede. Ved
Konstitution af en ikke tidligere ordineret teologisk Kan-
didat i et fast Embede, vil der eventuelt, naar Omstændig-
hederne taler derfor, af Ministeriet efter særlig Indstilling
kunne bevilges Tilskud til Anskaffelse af Embedsdragt.

I de foran omhandlede Tilfælde af første Anskaffelse,
findes Dokumentation for Embedsdragtens Anskaffelse ikke
fornøden som Betingelse for Udbetaling af Tilskuddet.
Derimod vil der ved senere Anskaffelse, efter at den ansatte
Brugstermin er udløbet, være at indsende Dokumentation
for Nyanskaffelse af Embedsdragten med Oplysning om,
naar der tidligere er ydet Tilskud til Anskaffelse af Embeds-
dragt eller for Præster, der ikke tidligere har faaet Tilskud,
Oplysning om, naar den tidligere Anskaffelse har fundet
Sted, eventuelt naar den ældste af Præstens i Brug værende
Embedsdragter maatte være anskaffet, forsaavidt det drejer
sig om en Præst, der i sin Embedsvirksomhed benytter flere
Embedsdragter.

13 Dec. Det tilføjes, at der for Præster, der er ansat før 1. April
 Nr. 381. 1946, normalt kun kan blive Spørgsmaal om Ydelse af
 Tilskud, naar den første Anskaffelse er sket efter den 31. Marts
 1946, eller naar den ansatte Brugstermin er udløbet, og da
 i Henhold til Dokumentation for Nyanskaffelsen som foran
 nævnt.

Skulde der imidlertid foreligge Tilfælde, hvor en tidligere
 ansat Præst efter den 31. Marts 1946 har anskaffet en
 Embedsdragt, uden at den nu fastsatte Brugstermin for
 tidligere Anskaffelse var fuldt udløben, vil Spørgsmaalet
 om Ydelse af Tilskud eventuelt kunne tages op af Mini-
 steriet paa derom fremsat nærmere motiveret Andragende.

Det fornødne Antal Eksemplarer af nærværende Cir-
 kulære vedlægges til Omdeling blandt Præsterne.

Nr. 381. Min.-Tid. A. 821.

14 Dec. **Handelsmin.s Bekg. om Tillæg til Bekg. Nr. 554**
 Nr. 594. **af 19. November 1945 om Rationering af Kaffe, The**
og Cacaomel (-pulver).

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
 økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.
 Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Det paa Rationeringskortet for Børn under
 6 Aar for Brød og Gryn for Oktober Kvartal 1946 som
 »Cacao« Nr. 12 betegnede Rationeringsmærke giver indtil
 Udgangen af December Maaned 1946 Adgang til Køb af
 125 g Cacaomel (-pulver).

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 594. Lov-Tid. A. 2234.

14 Dec. **Handelsmin.s Bekg. ang. midlertidige Bestemmel-**
 Nr. 596. **ser om Fremstilling og Salg af Arbejdstøj m. v.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
 økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.
 Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved følgende:

§ 1. Til Salg eller Udlevering af de i den som Bilag
 til nærværende Bekendtgørelse optrykte Fortegnelse an-

førte Bomuldsvarer i Metermaal fra Virksomheder, der fremstiller, indfører eller driver Handel en gros med de nævnte Varer, kræves indtil videre Tilladelse fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. 14 Dec. Nr. 596.

§ 2. Til erhvervsmæssig Fremstilling af Varer, herunder Arbejdstøj m. v., til hvis Tilvirkning der anvendes en eller flere af de i § 1 nævnte Metervarer, udkræves indtil videre Tilladelse fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

§ 3. Andragende om Tilladelse til Salg, Udlevering eller Fremstilling af de i § 1 og § 2 nævnte Varer indsendes til Direktoratet for Vareforsyning, Vognmagergade 2, København K.

§ 4. Arbejdstøj, der her i Landet er fremstillet af de i § 1 omhandlede Metervarer, saavel som importeret Arbejdstøj, der er fremstillet af Metervarer af samme Art, skal — i det Omfang og efter de nærmere Regler, der fastsættes af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart — paa tydelig Maade forsynes med et Mærke, der viser Bogstaverne K F. Bogstavernes Højde skal være mindst 1 cm. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 483 af 2. Oktober 1945 finder tilsvarende Anvendelse paa saadant Arbejdstøj.

§ 5. Salg eller Udlevering til Forbruger af Arbejdstøj af den i § 4 omhandlede Art maa kun finde Sted mod Forevisning af Forbrugerkort og Aflevering af Rationeringsmærker eller mod Aflevering af Indkøbstilladelser i Overensstemmelse med de i denne Bekendtgørelse givne Forskrifter.

§ 6. Ved Kommunalbestyrelsernes Foranstaltning udleveres der Forbrugerkort til Brug ved Køb af Arbejdstøj. Ved Udleveringen, der sker efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Retningslinier, lægges Folkeregisterets Udvisende til Grund. Forinden Udlevering kan finde Sted, skal den paagældende Forbruger afgive en Erklæring paa Tro og Love om, at han

14 Dec. nødvendigvis har Brug for Arbejdstøj, og at han i sit Er-Nr. 596. hverv er beskæftiget ved legemligt Arbejde, under hvilket der sædvanligt anvendes Arbejdstøj.

Ved Udleveringen af Forbrugerkort til den paagældende Forbruger skal dennes Navn, Adresse og Erhverv paaføres Kortet.

Indtil videre er hver enkelt Forbruger ikke berettiget til at erholde udleveret mere end eet Forbrugerkort.

§ 7. Personer, der fra vedkommende Kommunalbestyrelse har faaet udleveret et Forbrugerkort og som Følge af deres Arbejdes Art har ganske særlig Brug for mere end eet Sæt Arbejdstøj, kan i det Omfang og efter de Retningslinier, der til enhver Tid fastsættes af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, hos de faglige Organisationer, som Ministeriet dertil udpeger, faa Adgang til at erholde udleveret en særlig Indkøbstilladelse for Arbejdstøj.

De i 1ste Stk. omhandlede Organisationer vil fra Direktoratet for Vareforsyning periodevis faa udleveret et Antal Indkøbstilladelser til Brug for de Medlemmer, der indenfor Perioden har størst Behov for Arbejdstøj, og som derfor skal være berettiget til at faa Indkøbstilladelse.

Ved Udlevering af Indkøbstilladelse skal denne af den paagældende Organisation forsynes med de i § 6, 2det Stk., omhandlede Oplysninger.

I særlige Tilfælde kan Direktoratet for Vareforsyning derhos efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Retningslinier udfærdige Indkøbstilladelse for Arbejdstøj.

§ 8. Forbrugerkort for Arbejdstøj giver den, paa hvis Navn Kortet lyder, Ret til, i det Omfang Lager er til Stede, i Detailhandelen at indkøbe een Kedeldragt eller eet Sæt tilsvarende Specialarbejdstøj eller 2 Stykker af følgende Arbejdsbeklædning: Arbejdsjakke, Arbejdsbenklæder, Overall, Arbejdsbluse, Busseronne og tilsvarende Specialarbejdstøj.

Ved hvert Salg af Arbejdstøj til Forbruger, der er i Besiddelse af Forbrugerkort, skal der af Forbrugeren afleve-

res Rationeringsmærker, og det paagældende Forbrugerkort skal derhos afstemples eller paategnes af Sælgeren efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Bestemmelser. Der kan i Forbindelse med de paagældende Bestemmelser fastsættes Regler om yderligere Begrænsning i Adgangen til at købe Arbejdstøj. 14 Dec. Nr. 596.

Indkøbstilladelser for Arbejdstøj giver, naar Tilladelsen afleveres, den, paa hvis Navn Tilladelsen lyder, Ret til at indkøbe det paa Tilladelsen anførte Arbejdstøj uden Aflevering af Rationeringsmærker.

§ 9. Konfektionsvirksomheder er pligtige til at oparbejde de hos disse eventuelt beroende Lagre af de i § 1 omhandlede Metervarer i Overensstemmelse med de af Direktoratet for Vareforsyning fastsatte Forskrifter.

§ 10. Køb og Salg eller anden Overdragelse af Forbrugerkort eller Indkøbstilladelser er forbudt.

§ 11. Direktoratet for Vareforsyning kan efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart fastsatte Retningslinier give særlige Forskrifter angaaende Fremstilling og Salg af Kitler og Olieøj af enhver Art.

§ 12. Bestemmelserne i §§ 4—7 og 10—13 i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 54 af 15. Februar 1946, jfr. Bekendtgørelse Nr. 341 af 26. Juni 1946, finder tilsvarende Anvendelse paa Arbejdstøj af den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Art.

§ 13. Den, der uberettiget lader sig udlevere Forbrugerkort (Indkøbstilladelse), saavel som den, der anvender eller modtager Forbrugerkort (Indkøbstilladelse) i Strid med Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af denne givne Forskrifter, saavel som den, der iøvrigt overtræder Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af denne givne Forskrifter, straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

14 Dec. § 14. Denne Bekendtgørelse, der ikke gælder for
Nr. 596. Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Samtidig ophæves Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 387 af 10. September 1941 angaaende midlertidige Bestemmelser om Salg og Fremstilling af visse Metervarer af eller med Bomuld, jfr. Bekendtgørelse Nr. 177 af 16. April 1942, Bekendtgørelse Nr. 291 af 10. Juni 1943 og Bekendtgørelse Nr. 485 af 2. Oktober 1945 om Tillæg til fornævnte Bekendtgørelse, samt Bekendtgørelse Nr. 474 af 1. November 1943 angaaende midlertidige Bestemmelser om Salg af Arbejdstøj. Med Hensyn til Forbrugerkort og Indkøbstilladelser, udfærdiget inden nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden i Henhold til Bestemmelserne i fornævnte Bekendtgørelse Nr. 474 af 1. November 1943, fastsættes nærmere Bestemmelser af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

Nr. 596. Lov-Tid. A. 2235—2237.

14 Dec. **Finansmin.s Cirk.** til samtlige Kommuner vedr.
Nr. 383. Rentebetaling ved Tilbagebetaling af bunden Opsparing for Skatteaaret 1945—46 i Henhold til Lovanordning Nr. 128 af 21. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 270 af 1. Juni 1945.

1. Ved Tilbagebetaling af bunden Opsparing før Statsforskrivningernes Forfaldstid kommer, med nedenstaaende Undtagelse (se Afsnit 2), de i Lovens § 15, Stk. 1, anførte Forrentningsbestemmelser til Anvendelse.

Ifølge disse Bestemmelser skal der fra den 1. Januar 1947 at regne tilskrives de Opsparingsbeløb, der er indbetalt inden nævnte Dato, en simpel Rente af 2 pCt. p. a., der udbetales sammen med Opsparingsbeløbet eller Dele deraf.

Der skal derfor sammen med Tilbagebetaling af Opsparingsbeløbet eller Dele deraf udbetales 2 pCt. Rente p. a. fra 1. Januar 1947 at regne til Tilbagebetalingsdatoen.

Er Beløbet eller en Del deraf først indbetalt efter den 1. Januar 1947, sker Forrentning af Beløbet eller den paaældende Del deraf fra Indbetalingsdatoen, der vil blive paaført Statsforskrivningen.

14 Dec. **Handelsmin.s Cirk.** til Kommunalbestyrelserne,
Nr. 385. Politidirektøren i København og samtlige Politimestre vedr.
Rationeringen af Arbejdstøj.

Ved en under Dags Dato udfærdiget Bekendtgørelse, af hvilken man vedlægger nogle Eksemplarer, er der gennemført en Række Ændringer med Hensyn til Handelen med Arbejdstøj. Ved de nye Regler inddrages Arbejdstøj fremstillet af Bomuldsmetervarer fra den 1. Januar 1947 under den almindelige Tekstilationering, idet der herefter ved Køb af det paagældende Arbejdstøj skal afleveres et Antal af de for rationerede (K-mærkede) Tekstilvarer gyldige Mærker fra det almindelige Købekort. Som Følge af Forsyningsvanskelighederne har det været nødvendigt at begrænse Kredsen af Forbrugere, der kan købe Arbejdstøj, og det er derfor fastsat, at der indtil videre ved Køb af Arbejdstøj tillige skal forevises et af vedkommende Kommunalbestyrelse udfærdiget Forbrugerkort. Dette Forbrugerkort tjener saaledes udelukkende som Dokumentation for, at vedkommende Forbruger er berettiget til mod Aflevering af Rationeringsmærker at indkøbe Arbejdstøj. Ved Køb af Arbejdstøj skal der dog foretages Afskrivning eller Afstempling i Forbrugerkortet.

For Forbrugere, der efter deres Erhvervs særlige Beskaffenhed skal anskaffe mere end eet Sæt Arbejdstøj, er der aabnet Adgang til at erholde en særlig Indkøbstilladelse for Arbejdstøj Saadan Indkøbstilladelse giver — i Mod-sætning til de foran omhandlede Forbrugerkort — Adgang til Indkøb af Arbejdstøj uden Aflevering af Rationeringsmærker eller Afstempling af det for vedkommende Forbruger udfærdigede Forbrugerkort, jfr. iøvrigt nærmere nedenfor.

I. B e k e n d t g ø r e l s e n s O m r a a d e.

Bekendtgørelsen omfatter Arbejdstøj, der er fremstillet af de Metervarer som omhandles i Handelsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato angaaende midlertidige Bestemmelser om Fremstilling og Salg af Arbejdstøj m. v.

De paagældende Metervarer er følgende:

14 Dec.
Nr. 385.

Varer af eller med Bomuld.

Kipret Stout (ubleget, bleget eller stykfarvet), herunder ogsaa Drilling.

Ravndug, som vejer under 385 g pr. m².

Overallstøj (Køper).

Ufarvet, garnfarvet eller stykfarvet Twill.

Bomuldsmetervarer (ublegede, blegede eller stykfarvede) forsynet med et særligt Mærke, der viser en Ellipse 6 cm lang og 3 cm bred omsluttende Bogstaverne »S. B.« efterfulgt af en Talbetegnelse.

Satin (ubleget, bleget eller farvet), som vejer over 200 g pr. m².

Bukse- og Jakkestof, herunder Moles, Genua-Cord eller tilsvarende udenlandske Stoffer.

Arbejdstøj, der omfattes af Ordningen, mærkes KF.

I I. F o r b r u g e r k o r t .

Forbrugerkort for Arbejdstøj giver, naar Kortet forevises, den, paa hvis Navn Kortet lyder, Ret til, i det Omfang Lager er til Stede, i Detailhandelen at indkøbe een Kedeldragt (eller eet Sæt tilsvarende Specialarbejdstøj) eller 2 Stykker (eventuelt eet Sæt) af følgende Typer: Arbejdsjakke, Arbejdsbenklæder, Overall, Arbejdsbluse, Busseronne eller Specialarbejdstøj, der kan sidestilles hermed. Ved Købekortet skal der afleveres det Antal gyldige Teskilmærker fra det almindelige Købekort, der er angivet i den som Bilag 1 til nærværende Cirkulære optrykte For-tegnelse. Endvidere skal Købet afskrives paa Forbrugerkortet, jfr. Afsnit V.

I I I. U d d e l i n g a f F o r b r u g e r k o r t .

Udlevering af Forbrugerkort for Arbejdstøj finder Sted ved Kommunalbestyrelsernes Foranstaltning.

Udleveringen skal ikke ske paa en bestemt Dag, men efterhaanden som Begæring om Forbrugerkort modtages.

14 Dec. Nr. 385. Begæringen skal indgives skriftligt paa særlige Blanketter, der skal være affattet i Overensstemmelse med den som Bilag 2 til dette Cirkulære aftrykte Formular. *Det bedes paaset, at Formularen er nøjagtigt udfyldt.* Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan Kommunalbestyrelsen træffe Aftale med de stedlige faglige Organisationer om, at Udleveringen sker med Bistand af Organisationerne. Det vil saaledes bl. a. kunne aftales, at de paagældende Organisationer faar stillet et Antal Begæringsblanketter til Raadighed, saaledes at Organisationerne drager Omsorg for, at Medlemmerne udfylder Blanketterne, der derefter indsendes samlet til Kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelserne kan kun udlevere Forbrugerkort til Personer, der i deres Erhverv udfører legemligt Arbejde, under hvilket særligt Arbejdstøj normalt anvendes. Det vil yderligere være en Betingelse, at den paagældende har aktuel Brug for Arbejdstøj for at kunne udøve sit Erhverv. Forbrugerkort kan herefter f. Eks. ikke udleveres til Forbrugere indenfor Kontorfaget, Skolefaget og Butikshandelen, for det sidste Fags Vedkommende dog forudsat, at vedkommende Forbruger ikke udfører saadant særligt Lagerarbejde eller lignende, at det er paakrævet, at den paagældende er i Besiddelse af Arbejdstøj af den omhandlede Art. Forbrugerkort vil endvidere ikke kunne udleveres til Arbejdere, Haandværkere m. v., der ikke under normale Forhold anvender Arbejdstøj, f. Eks. Urmagere, Guldsmede, Skræddere, Fotografer m. v. Udlevering af Forbrugerkort kan heller ikke finde Sted til Forbrugere, der udfører deres Arbejde i Uniform, eller til Arbejdsledere, der ikke selv deltager i legemligt Arbejde, ligesom Forbrugerkort ej heller kan udleveres med den Begrundelse, at den paagældende i sin Fritid udfører legemligt Arbejde, f. Eks. Havearbejde, Reparation af eget Hus eller lignende.

Der maa af Kommunalbestyrelserne kun udleveres eet Kort til hver Forbruger, der i Henhold til foranstaaende er berettiget til at modtage Forbrugerkort.

Forbrugerkortene udfyldes af Kommunalbestyrelserne. 14 Dec.
Hvert Forbrugerkort skal forsynes med vedkommende For- Nr. 385.
brugers Navn, Adresse og Erhverv samt indeholde Angivelse
af Dato for Udstedelsen. Af Kontrolhensyn bedes Forbru-
gerkortets Nr. paaført Begæringsblanketten, inden Kortet
udleveres til vedkommende Forbruger.

Man anmoder Kommunalbestyrelserne om at føre
nojagtig Kontrol med Antallet af udfærdigede Forbruger-
kort. Derimod er de hidtidige Regler om Udarbejdelse af
en specificeret Fortegnelse over Forbrugerkortene bort-
faldet.

Oplysning om det samlede Antal af udfærdigede For-
brugerkort bedes indsendt til Direktoratet for Vareforsyning,
Vognmagergade 2, K., hvert Kvartal, senest den 10. i den
efterfølgende Maaned, første Gang senest den 10. April 1947
for de i Januar Kvartal udleverede Kort.

*For at undgaa Dobbeltudlevering af Forbrugerkort maa
det derhos bl. a. med Henblik paa Flytninger foranlediges
anført i Folkeregisteret (paa Hovedkontoret), hvorvidt For-
brugerkort efter 1. Januar 1947 er udleveret, hvilket atter ved
Fraflytning fra Kommunen maa anføres paa Flyttemedde-
lelsen. (F. Eks. saaledes: »Forbrugerk. f. Arb. udlv.«). Ud-
viser Flyttemeddelelsen, at Forbrugerkort er udleveret, skal
dette anføres i Tilflytterkommunens Folkeregister.*

*Fra Dags Dato at regne maa der ikke af Kommunal-
bestyrelserne udleveres yderligere Forbrugerkort (blaa Farve)
i Henhold til Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendt-
gørelse Nr. 474 af 1. November 1943, jfr. Cirkulære af 7. No-
vember 1945.*

IV. Indkøbstilladelser.

Forbrugere, der fra vedkommende Kommunalbesty-
relse har faaet udleveret Forbrugerkort og som Følge af
deres Arbejdes særlige Art, Maskinarbejde, har ganske særlig
Brug for mere end eet Sæt Arbejdstøj, herunder ogsaa
Lærlinge vil efter nærmere fastsatte Regler kunne faa Ind-
købstilladelse for Arbejdstøj, der giver Ret til Indkøb af

14 Dec. Arbejdstøj hos en Detailhandler uden Aflevering af Tekstil-Nr. 385. mærker.

Udlevering af Indkøbstilladelser foretages af Direktoratet for Vareforsyning eller af de Organisationer, Handelsministeriet har bemyndiget her til, og efter de af Ministeriet til enhver Tid overfor vedkommende Organisationer fastsatte Retningslinier. Indkøbstilladelserne skal ligesom Forbrugerkortene lyde paa den paagældende Forbrugers Navn, Adresse og Erhverv. Endvidere skal Tilladelserne angive, hvilken Type Arbejdstøj de skal give Adgang til at købe, og være underskrevet af vedkommende faglige Organisation, eventuelt Direktoratet for Vareforsyning.

V. Detaillisters Salg.

Detaillister er kun berettiget til at sælge Arbejdstøj mod Forevisning af et Forbrugerkort eller Aflevering af Indkøbstilladelse lydende paa vedkommende Kundes Navn.

Salg til Forbrugere med Forbrugerkort: Samtidig med, at Køb af Arbejdstøj finder Sted, *skal vedkommende Forbruger forevise sit Forbrugerkort, for Detailhandleren, der skal paase, at Kundens Købekort og Forbrugerkort lyder paa samme Person.*

Detailhandleren skal endvidere, samtidig med at Salget finder Sted, foretage Afskrivning eller Afstempling i den dertil bestemte Rubrik *paa Forbrugerkortet*. Paategningen skal angive Sælgerens Firma eller Navn, Varens Art, Antal afleverede Tekstilmærker samt Datoen for Salget. Paategningen skal ske med Blæk, Blækstift eller paa Maskine, og der bør anvendes Stempel ved Firmaangivelsen. Saafremt det af Forbrugerkortet fremgaar, at den paagældende Forbruger tidligere har købt 2 Stykker Arbejdstøj (eventuelt et Sæt) eller en Kedeldragt, maa der — medmindre Købet finder Sted i Henhold til Indkøbstilladelse — ikke sælges yderligere Arbejdstøj til vedkommende Forbruger, jfr. foran under Afsnit II. Ved Købet skal Detail-

handleren endvidere afklippe det fornødne Antal af de 14 Dec.
Tekstilmærker, der er knyttet til Købekortet, og som er Nr. 385.
gyldige ved Køb af rationerede (K-mærkede) Tekstilvarer
i Almindelighed. Angaaende det Mærkeantal, der udkræves
for de forskellige Arter af Arbejdstøj henvises til den som
Bilag 1 til nærværende Cirkulære optrykte Fortegnelse.
Det er derimod ikke nødvendigt at foretage Afskrivning
eller Afstempling i det almindelige *Købekort* for Tekstil-
varer ved Salg af Arbejdstøj mærket KF.

Salg til Forbrugere med Indkøbstilladelse:

Indkøbstilladelse for Arbejdstøj giver den paa hvis
Navn, Indkøbstilladelsen lyder, Ret til, i det Omfang Lager
er til Stede, i Detailhandelen at indkøbe det paa Tilladelsen
anførte Arbejdstøj. Ved Køb af Arbejdstøj i Henhold til
Indkøbstilladelse, skal denne afleveres til Detailhandleren,
og der skal ikke afleveres Tekstilmærker.

Regnskabspligt, Indsendelse af Mærker m. v.:

Detallisten er pligtig at føre Regnskab over Køb og
Salg af Arbejdstøj, idet dette skal opføres under en særlig
Rubrik paa det almindelige Regnskabsskema, der føres for
rationerede (K-mærkede) Tekstilvarer, jfr. Handelsmini-
steriets Bekendtgørelse Nr. 54 af 15. Februar 1946 angaaende
Salg og Udlevering af visse Tekstilvarer samt Cirkulære af
samme Dato. Den hidtil foreskrevne særlige Føring af
Regnskab for Salg af Arbejdstøj bortfalder herefter for
Salg, der finder Sted efter 1. Januar 1947.

De af Forbrugerne ved Køb af Arbejdstøj afleverede
Tekstilmærker og Indkøbstilladelser indsendes sammen med
de ved Køb af andre rationerede Tekstilvarer modtagne
Mærker m. v. til Direktoratet for Vareforsyning i Overens-
stemmelse med Reglerne i § 6 i Handelsministeriets for-
nævnte Bekendtgørelse af 15. Februar d. A. og Cirkulære
af samme Dato, Afsnit 4.

14 Dec. Overgangsbestemmelser:
Nr. 385.

Detallister er pligtige at foretage en Opgørelse over deres Lager pr. 1. Januar 1947 af Arbejdstøj, der er omhandlet foran under Afsnit I og at forsyne hvert enkelt Stykke Arbejdstøj med Mærkningen K. F. Bogstavernes Højde skal være mindst 1 cm. Det samlede Lagertal for de nævnte Varer, der mærkes K. F., skal derhos anføres i Regnskabsskemaet.

Saafrømt en Detailhandler er i Besiddelse af Arbejdstøj, der i Forvejen er mærket K., skal dette ikke mærkes K. F., men fortsat være omfattet af den almindelige Tekstilerationering. Andet Arbejdstøj af den i Afsnit I omhandlede Art skal mærkes K. F. Varer, der herefter ikke skal mærkes med K. eller K. F., f. Eks. Varer af ren Hør og ren Celluld, kan sælges frit.

Forbrugerkort (blaa Farve), der er udfærdiget i Henhold til Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 474 af 1. November 1943 angaaende midlertidige Bestemmelser om Salg af Arbejdstøj, jfr. Cirkulære af 7. November 1945 til Kommunalbestyrelserne, ophører at have Gyldighed, saafrømt de ikke inden 1. Januar 1947 er indleveret til en Detailhandler, der normalt forhandler Arbejdstøj. Er saadan Indlevering sket rettidigt, kan der af vedkommende Detailhandler i Løbet af Januar Kvartal 1947 udleveres Arbejdstøj til den paagældende Forbruger i Overensstemmelse med Kortets Udvisende, uden at der af Forbrugeren skal afleveres Rationeringsmærker herfor. De blaa Forbrugerkort, paa hvilke der i Januar Kvartal 1947 er udleveret Arbejdstøj, indsendes af Detaillisterne til Direktoratet for Vareforsyning sammen med Rationeringsmærker m. v. for dette Kvartal. Detaillister er pligtige saa vidt muligt forlods at sælge Arbejdstøj til Forbrugere, der inden 1. Januar 1947 har indleveret blaa Forbrugerkort. Efter Udgangen af Januar Kvartal 1947 maa der ikke udleveres Arbejdstøj i Henhold til blaa Forbrugerkort.

Med Hensyn til de (orangefarvede) Indkøbstilladelser for Arbejdstøj, der er udfærdiget inden Udgangen af indeværende Aar, finder Udlevering af Arbejdstøj Sted i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler. Arbejdstøj der leveres Detaillister til Dækning af saadanne Indkøbstilladelser, opføres ikke i Regnskabsskemaet. 14 Dec. Nr. 385.

VI. Grossisters og Konfektionsvirksomheders Salg.

Konfektionsvirksomheder og Grossister (Importører) er pligtige efter nærmere Regler der fastsættes af Handelsministeriet eller Direktoratet for Vareforsyning, at forsyne det af dem forhandlede Arbejdstøj med Mærkning. Denne Pligt omfatter saavel Varer, der ligger paa Lager, som Varer, der senere fremstilles eller importeres. De nævnte Virksomheder skal fordele det af dem forhandlede Arbejdstøj blandt de Næringsdrivende, til hvilke de sædvanligt har solgt de paagældende Varer. Fordelingen skal ske under rimelig Hensyntagen til vedkommende Næringsdrivendes tidligere Køb og nuværende Behov for Arbejdstøj. Det bør finde forlods Levering Sted af Arbejdstøj til saadanne Detailhandlere, der oplyser at skulle udlevere Arbejdstøj til Forbrugere mod Aflevering af blaa Forbrugerkort.

Opmærksomheden henledes paa, at det har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler forsaavidt angaar de Indkøbstilladelser for Arbejdstøj, der er udfærdiget inden Udgangen af Aaret 1946 jfr. Afsnit V.

VII. Almindelige Bestemmelser.

Med Hensyn til den praktiske Fremgangsmaade ved Forbrugerkortenes Udlevering vil Kommunalbestyrelsen kunne træffe de nærmere Bestemmelser. Det bør ved Meddelelse i de stedlige Dagblade eller paa anden hensigtsmæssig Maade offentliggøres, hvornaar Udleveringen af Forbrugerkort paabegyndes indenfor Kommunen. Dette bør ske, saa snart Forbrugerkortene er modtaget fra Direktoratet for Vareforsyning, formentlig i første Halvdel af Januar Maaned.

14 Dec. Saavel Forbrugerkort som Indkøbstilladelser er strengt
 Nr. 385. personlige. Køb, Salg eller anden Overdragelse af disse er
 saaledes forbudt. De i Bekendtgørelse Nr. 647 af 16. Decem-
 ber 1940 §§ 1—3 indeholdte Bestemmelser om Opbevaring
 m. v. af Rationeringskort og disses Afstempling ved Mod-
 tagelsen i Detailhandelen finder tilsvarende Anvendelse paa
 Tekstilmærker og Indkøbstilladelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om fornyet Udlevering af
 Forbrugerkort i Tilfælde, hvor disse angives at være bort-
 kommet, bedes Kommunalbestyrelserne følge de for fornyet
 Udlevering af Rationeringskort til enhver Tid gældende
 Regler.

Nr. 385. Min.-Tid. A. 826—830.

14 Dec. **Handelsmin.s Cirk.** til Kommunalbestyrelserne,
 Nr. 386. Politidirektøren i København og samtlige Politimestre vedr.
 Rationeringen af Tekstilvarer.

*Fra og med den 16. December 1946 at regne er der sat
 de nedenfor nævnte yderligere Mærker i Kraft til Brug ved
 Køb af rationerede Tekstilvarer,*

Købekort for Kvinder: $D_1—D_8$

Købekort for Mænd: $N_1—N_8$

De Mærker der blev sat i Kraft ved Handelsministeriets
 Cirkulærer af 15. Februar og 23. August 1946, bevarer deres
 Gyldighed, og saavel for Kvinder som for Mænd er det
 saaledes de 5 nederste Rækker Mærker paa Købekortet,
 der herefter er gyldige — dog bortset fra Mærkerne H_1 og S_1 ,
 der blev benyttet ved Pengeombytningen i 1945.

Med Hensyn til Mærkernes Anvendelse ved Køb af
 rationerede Tekstilvarer henvises til Bestemmelserne i Han-
 delsministeriets fornævnte Cirkulære af 15. Februar 1946,
 samt Cirkulærer af 26. Juni 1946 og 23. August 1946.

Endvidere henviser man til Cirkulære af Dags Dato
 vedrørende Rationeringen af Arbejdstøj.

Til den som Bilag til Handelsministeriets Cirkulære af
 15. Februar d. A. vedrørende Rationeringen af Tekstilvarer
 knyttede Fortegnelse føjes følgende:

*Konfektion (uldne Varer), mærket KA,
(herunder Battle-dress).*

14 Dec.
Nr. 386.

Bluse	2	Mærker
Benklæder	2	—

Detailhandlere, der forhandler de omhandlede Varer, mærket KA, skal foretage en Optælling af deres Lager af disse pr. 1. Januar 1947 og opføre Lagertallet særskilt i Regnskabsarket, eventuelt i et særligt Bilag til dette.

De anførte Bestemmelser om Mærkeværdien for Varer, der er mærket KA, træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Nr. 386. Min.-Tid. A. 832.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Politimestre og Kommunalbestyrelser vedr. Rationeringen af Strømper og Sokker. 14 Dec.
Nr. 387.

Man skal herved meddele, at der *fra og med den 16. December 1946* at regne er sat yderligere Mærker i Kraft til Køb af Strømper og Sokker i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler:

Det paa *Købekortet for Kvinder* (rød Farve) som B 4 betegnede Mærke har fra og med fornævnte Dato at regne Gyldighed ved Køb af *et Par ufashionerede (rundstrikkede) Damestrømper* eller *et Par Pigestrømper*.

Det paa *Købekortet for Mænd* (blaa Farve) som K 8 betegnede Mærke har fra og med samme Dato Gyldighed ved Køb af *et Par Strømper* eller *Sokker* til *Herrer (Drenge)*.

Man henviser iøvrigt til Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 251 af 29. Juli 1944 angaaende midlertidige Bestemmelser om Rationering af Strømper og Sokker og det her til knyttede Cirkulære af samme Dato, herunder Reglerne om Afstempling af Købekortet samtidig med at Købet i Detailhandelen finder Sted. Ligeledes henleder man Opmærksomheden paa, at der ifølge de nævnte Bestemmelser *ikke paa Købekortet kan købes Strømper, der ikke vil kunne tjene til vedkommende Indehavers personlige Brug.*

14 Dec. Hærefter vil fra og med den 16. December d. A. at
 Nr. 387. regne følgende Mærker kunne anvendes ved Køb af Strømper og Sokker i Detailhandelen:

I. Købekortet for *Kvinder* (rød Farve).

A 6 og A 7. Hvert af disse Mærker kan anvendes ved Køb af eet Par Damestrømper (Pigestrømper) af enhver Art.

B 3 og B 4. Hvert af disse Mærker kan anvendes ved Køb af eet Par ufashionerede (rundstrikkede) Damestrømper. Mærkerne kan for Pigers Vedkommende anvendes ved Køb af Pigestrømper af enhver Art.

II. Købekortet for *Mænd* (blaa Farve).

K 5, K 6, K 7 og K 8. Hvert af disse Mærker kan anvendes ved Køb af eet Par Strømper eller Sokker til Herrer (Drenge).

Nr. 387. Min.-Tid. A. 833.

16 Dec. **Finansmin.s Begg. om Bemyndigelse for Amtlig-**
 Nr. 599. **ningsinspektørerne til at eftergive eller nedsætte Ind-**
komst- og Formueskat til Staten og den fælleskom-
munale Udligningsfond.

§ 1. ¹⁾ I Henhold til § 5 i Lov Nr. 309 af 7. Juni 1946 om Oprettelse af Amtsskatteraad og Amtsligningsinspektorater bemyndiges Amtsligningsinspektørerne herved til under Skattedepartementets Tilsyn at udøve de Finansministeren tilkommende Beføjelser til at eftergive eller nedsætte Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, der er paalignet skattepligtige Personer, bortset fra Skat paalignet i København, Frederiksberg og Gentofte.

²⁾ Bemyndigelsen omfatter ikke Beføjelse til at eftergive eller nedsætte Krigskonjunkturskat eller bunden Opsparing.

³⁾ I de Tilfælde, hvor Amtsligningsinspektørerne kan eftergive eller nedsætte Skat, kan de ogsaa bevilge Henstand med Skattens Betaling.

§ 2. ¹⁾ Afgørelsen træffes af Amtsligningsinspektøren 16 Dec. Nr. 599. i den Amtsskattekreds (Amtet med deri værende Købstæder), indenfor hvis Omraade Andrageren ved Andragendets Indgivelse er bosat. Er Andrageren ved Indgivelsen af Andragendet bosat i København, Frederiksberg eller Gentofte, træffes Afgørelsen vedrørende de Skattebeløb, der ikke er paalignet i en af de nævnte Kommuner, af Amtsligningsinspektøren i den Amtsskattekreds, indenfor hvis Omraade Andrageren senest var bosat forinden sin Flytning til København, Frederiksberg eller Gentofte. Forsaavidt angaar Skattebeløb, der er paalignet i København, Frederiksberg eller Gentofte, træffes Afgørelsen som hidtil, uden Hensyn til Andragerens nuværende Bopæl, for Skattebeløb paalignet i København af Københavns Skatteraad og for Skattebeløb paalignet i Frederiksberg og Gentofte af Kommunalbestyrelsen, dog kun for den Del af Skattebeløbene, der vedrører et Tidsrum, for hvilket der ogsaa paahviler Andrageren Skat til vedkommende Kommune. Udenfor de ovenfor nævnte Tilfælde træffes Afgørelsen af Finansministeren (Skattedepartementet).

²⁾ Iøvrigt har Finansministeren stadig den øverste Beføjelse i Sager af den her omhandlede Art. Eventuel Besværing over en af en Amtsligningsinspektør i Medfør af § 1 truffet Afgørelse indgives til Skattedepartementet.

§ 3. Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Nr. 599. Lov-Tid. A. 2241.

Landbrugsmin.s Cirk. til samtlige Eksportslagterier 16 Dec. Nr. 388. og de ved disse ansatte kontrollerende Dyrslæger ang. Eksport af Oksekød til Storbritannien.

Som det vil være bekendt, er der truffet Aftale om Udførsel af frosset Oksekød til Storbritannien. Man skal herom give følgende Oplysninger og Instruktion:

1. Fra dansk Side har man garanteret, at der ikke til Storbritannien vil blive afsendt Oksekød hidrørende

16 Dec. fra Dyr, angrebet af Mund- og Klovesyge, eller
Nr. 388. fra Dyr i Forsendelser og Samlinger af Dyr, blandt hvilke
der er optraadt Mund- og Klovesyge, eller
fra Dyr hidrørende fra et paa Grund af Mund- og Klovesyge
afspærret Jagttagelsesdistrikt.

Man skal derfor anmode de kontrollerende Dyrlæger om at drage Omsorg for, at Kød af Dyr som de nævnte *ikke* forsynes med den særlige Mærkeseddel (»Inspected-Mærkeseddelen») til Storbritannien, jfr. Landbrugsministeriets Cirkulære af 16. Marts 1938 angaaende Mærkesedler for Kød og Kødprodukter til Storbritannien.

2. *Kontrollen* skal foregaa paa sædvanlig Maade, det vil sige Undersøgelsen skal være fuldstændig. Organerne skal ikke medfølge.

3. *Mærkning*. Kroppene skal stemples som til indenrigs Forbrug, det vil sige de skal forsynes med 16 Kød-kontrolstempler (1. Kl.) paa hver Halvdel, som angivet i § 4, a, 6, i Bekendtgørelse af 21. Juli 1932 om idenrigs Kødkontrol. Desuden skal hver kvart Krop forsynes med 1. Klasses Mærkeseddel og med »Inspected-Mærkeseddel« der under Plombe skal fastgøres for Bagfjerdingernes Vedkommende til Akillessenen og for Forfjerdingernes Vedkommende til Forskanken.

4. *Attester*. Kødet skal til Frysehuset ledsages af Attest Nr. 2. Sundhedsattester skal iøvrigt ikke udstedes, idet Inspected-Mærkeseddelen er Garanti for, at danske Kød-kontrolbestemmelser og de særlige Krav med Hensyn til Mund- og Klovesyge, jfr. Punkt 1, er sket Fyldest.

5. Kvalitetsmærkning af Kødet skal *ikke* foretages.

6. Det er overvejet at udbene en vis Del af Oksekødet forinden Afsendelsen. Saadan Udbening maa ikke iværksettes, medmindre det tillades af vedkommende Veterinær-inspektør, der ved Afgørelsen vil tage Hensyn dels til Forholdene paa Slagteriet og dels til Slagteriets Beliggenhed

i Forhold til Frysehuset, ligesom der vil blive givet de 16 Dec.
 paagældende Slagterier særlig Instruktion om Emballering Nr. 388.
 m. m.

Nr. 388. Min.-Tid. A. 834.

Landbrugsmir.s Cirk. til samtlige offentlige Slagte- 16 Dec.
 huse, Kreatureksportslagterier og Eksportsvineslagterier Nr. 389.
 samt til de ved disse ansatte kontrollerende Dyr læger.

Da Landbrugsministeriet er blevet gjort bekendt med, at de i Bekendtgørelse Nr. 134 af 29. Marts 1941 vedrørende Handel med animalske Fedtstoffer m. v. fastsatte Bestemmelser, der skal sikre, at Talgen (Fedt) af slagtede Dyr afleveres i det fastsatte Omfang, ikke i alle Tilfælde overholdes, og da det er af afgørende Betydning, at disse Bestemmelser nøje følges, skal man herved indskærpe de kontrollerende Dyr læger nøje at paase, at Talgen (Fedt) ved Slagtning af Heste, Hornkvæg (herunder Kalve), Faar, Lam og Geder fjernes i det i ovennævnte Bekendtgørelse foreskrevne Omfang, jfr. Cirkulære her fra af 29. Marts 1941.

Da Landbrugsministeriet endvidere er blevet gjort bekendt med, at Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalgs Opkøbere i den senere Tid skriftligt har meddelt en Række Slagterier, at forsaavidt angaar Okser, der slagtes til Eksport til England, skal Nyrer og Nyreklodser forblive i Kroppen, skal man meddele, at de ovenfor omhandlede Bestemmelser ogsaa omfatter Okser, der slagtes til Eksport til England, samt indskærpe at Bestemmelserne ikke maa fraviges i noget Tilfælde, medmindre der foreligger Tilladelse her til fra Landbrugsministeriet eller Veterinærdirektoratet.

Nr. 389. Min.-Tid. A. 835.

Skattedep.s Cirk. til Amtsligningsinspektørerne vedr. 16 Dec.
 disses Bemyndigelse til at eftergive eller nedsætte Ind- Nr. 391.
 komst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond.

I Tilslutning til Bekendtgørelse af Dags Dato fastsættes herved følgende Regler for Amtsligningsinspektørernes

16 Dec. Beføjelser med Hensyn til Eftergivelse eller Nedsættelse af
Nr. 391. Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond:

1) Beføjelsen vedrører kun Skat, der er paalignet Personer, og omfatter ikke Krigskonjunkturskat og bunden Opsparing. Der maa altid eftergives forholdsmæssigt lige store Dele af Statsskat og fælleskommunal Skat.

2) Amtsligningsinspektørerne kan ogsaa indrømme Henstand med Skatternes Betaling. Henstandsgivelse skal gøres betinget af, at der svares Renter med 5 pCt. p. a. af de paagældende Skattebeløb fra disses sidste rettidige Betalingsdag at regne, til Betaling sker.

3) Hvor Afgørelsen paa Grund af Forholdets særegne Karakter frembyder særlig Tvivl, maa Sagen forelægges Skattedepartementet. Hvor der efter Amtsligningsinspektørens Formening kan være Spørgsmaal om at eftergive eller indrømme Henstand med meget store Skattebeløb, om at give Henstand udover 2 Aar regnet fra sidste rettidige Betalingsdag eller om at gøre en Henstand betinget af Sikkerhedsstillelse, bør Amtsligningsinspektøren indsende Sagen til Skattedepartementet med Indstilling om Afgørelsen. Angaar det til Amtsligningsinspektøren indgivne Andragende alene eller tillige Fritagelse for Forhøjelse af den skattepligtige Indkomst paa Grund af Merindtægt eller Lempelse af Krigskonjunkturskat eller bunden Opsparing, maa Sagen ligeledes forelægges Departementet til Afgørelse. Det samme gælder, hvor der under Henvisning til, at en Ansættelse er paaanket til Landsskatteretten, anholdes om Henstand med de paa Grundlag af deb paaankede Ansættelse paalignede Skattebeløb, indtil Landsskatterettens Kendelse i Klagesagen foreligger.

4) Amtsligningsinspektøren maa ikke tage Bestemmelse om Eftergivelse eller Nedsættelse, forinden Paaligning af de paagældende Skattebeløb har fundet Sted. Fremkommer Andragende om Skattelempelse, forinden Skatterne er

paalignet, og kan der efter Andragendets Begrundelse være 16 Dec.
Spørgsmaal om Nedsættelse af selve Ansættelsen i Medfør Nr. 391.
af Statsskattelovens § 23, næstsidste Stykke, bør Amtsligningsinspektøren fremsende Andragendet til vedkommende Skatteraad under Henvisning til nævnte Bestemmelse. Andrageren bør i saa Fald samtidig underrettes herom.

5) Forinden Amtsligningsinspektøren tager Stilling til et fremkommet Andragende om Skattelempelse, skal der indhentes Udtalelse over Andragendet fra det Skatteraad, der har foretaget Paaligningen af de paagældende Skattebeløb til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, samt fra den eller de Kommunalbestyrelser, der har paalignet Kommuneskat for samme Skatteaar. Er Andragerens nuværende Bopælskommune en anden end ovennævnte Kommune(r), skal der tillige indhentes Udtalelse over Andragendet fra Kommunalbestyrelsen i Bopælskommunen (for København, Frederiksberg og Gentoftes vedkommende Direktoratet for Kommunens Skattevesen). Til Brug ved Indhentelsen af Udtalelser i Overensstemmelde med foranstaaende er der udarbejdet særlige Blanketter, der rekvireres i Skattedepartementets 2det Kontor. Iøvrigt maa Amtsligningsinspektøren indhente de Erklæringer og Oplysninger, han anser for fornødne til Sagens Afgørelse.

6) Enhver Afgørelse om Lempelse eller Henstand med Betaling af Skat skal udfærdiges skriftligt og maa indeholde Oplysning om, i hvilken Kommune, under hvilket Løbe-Nr. og for hvilket Skatteaar den paagældende Skatteansættelse har fundet Sted, samt om Størrelsen af de paalignede Skattebeløb og Størrelsen af de Beløb, der eftergives, eller med hvis Betaling der indrømmes Henstand.

7) Afgørelsen skal kommuniseres for vedkommende Amtstue samt for de Skatteraad og kommunale Myndigheder fra hvilke der er indhentet Udtalelse i Overensstemmelse med Stk. 5. Samtidig skal Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken de paagældende Skattebeløb er blevet

16 Dec. paalignet, og vedkommende Amtstue bemyndiges til at føre
 Nr. 391. eftergivne Skattebeløb til Afgang. I Kommunikations-
 skrivelsen til Skatteraadet af Afgørelser om Eftergivelse
 eller Nedsættelse maa det udtrykkeligt anføres, at de efter-
 givne Skattebeløb ved Amtsligningsinspektørens Foranstalt-
 ning alt er beordret ført til Afgang af vedkommende Kom-
 munalbestyrelse og Amtstue. Hvor Henstand ydes med
 Betaling af Skattebeløb, skal Kommunalbestyrelsen bemyn-
 diges til ved førstkommende Indbetaling til Amtstuen af
 Statsskat eller fælleskommunal Skat at tilbageholde et
 Beløb, der svarer til den Del af Henstandsbeløbet der af
 Kommunen maatte være forskudsvis indbetalt til Amt-
 stuen. I Skrivelsen til Amtstuen gøres der Bemærkning
 herom. Hvor Andragendet til Dels omfatter Skattebeløb,
 for hvis Vedkommende Afgørelsen træffes af de i Bekendt-
 gørelsens § 2 ommeldte Skattemyndigheder i København,
 Frederiksberg og Gentofte, skal Andragendet efter Amtslig-
 ningsinspektørens Afgørelse af den Del ad Sagen, der sor-
 terer under ham, tilstilles den paagældende Skattemyndig-
 hed tillige med Underretning om Amtsligningsinspektørens
 Afgørelse. Der gives samtidig Andrageren Underretning
 om Sagens Oversendelse.

8) Inden 14 Dage efter Udgangen af hvert Kvartal skal
 Amtsligningsinspektøren til Skattedepartementet indsende
 en Opgørelse over de i det forløbne Kvartal indrømmede
 Skattelempelser med Angivelse af Antallet af besvarede
 Andragender og Summen af eftergivne Skattebeløb fordelt
 efter Skatte-Arter og Skatteaar. Med Opgørelsen maa følge
 en Fortegnelse over de Personer, der har faaet Nedsættelse
 med et Beløb af mindst 500 Kr. Indkomstskat til Staten.
 I Fortegnelsen maa anføres Skatteyderens Navn, Kom-
 munens Navn, Løbe-Nr. paa Skatlisten, den ansatte Ind-
 komst og Formue, de paalignede Skattebeløb og de efter-
 givne Beløb.

Man vedlægger Eksemplarer af Cirkulære af Dags Dato
 til Skatteraadene, Kommunalbestyrelserne og Amtstuerne

samt af Cirkulære af Dags Dato til Kommunalbestyrelserne 16 Dec.
udenfor København, Frederiksberg og Gentofte. Nr. 391.

Nr. 391. Min.-Tid. A. 836—837.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser, Elektricitetsværker og Gasværker. 17 Dec.
Nr. 393.

Under Henvisning til Bekendtgørelse Nr. 574 af 26. November 1946 om visse Begrænsninger af Lysforbruget m. v. skal meddele, at Handelsministeriet, uanset de i nævnte Bekendtgørelse indeholdte Bestemmelser, intet finder at erindre imod, at Butiks- og Udstillingsvinduer og lign., herunder Udstillings- og Udhængsskabe, i Dagene fra den 17. December til den 24. December 1946 holdes oplyst i det Tidsrum, indenfor hvilket Virksomheden er aaben. Det samme gælder den Del af vedkommende Forretningslokale, der er beregnet til at betragtes udefra.

Endvidere skal man under Henvisning til Handelsministeriets Cirkulære af 25. November 1946 vedrørende Begrænsning af Gasforbruget meddele, at Handelsministeriet under Hensyn til det forøgede Behov for Gas i Juletiden vil kunne tillade, at der gives en særlig Gasration til Husholdningerne. Den paagældende Ekstraktion ansættes til 6 m³ pr. Husstand for den første Aflæsningsperiode, for hvilken Aflæsning foretages efter den 26. December 1946. Forsaavidt der ved en Aflæsning foretaget i Tiden fra Dags Dato til den 24. December konstateres et Overforbrug, kan Kommunalbestyrelsen (Gasværket) efter Anmodning fra vedkommende Forbruger tillade, at Ekstraktionen helt eller delvis overføres til indeværende Aflæsningsperiode.

Den nævnte Ekstraktion gælder, hvad enten der leveres Gas fra et Gasværk, der har kunnet nedsætte Gassens Brændværdi eller ej, jfr. herved Handelsministeriets Bekendtgørelse af 25. November 1946.

17 Dec.
Nr. 393. Opmærksomheden henledes paa, at alene Grundrationen og ikke Personrationen forhøjes, og at dette ogsaa gælder Husstande, hvori der er Logerende, Klublejligheder og lign.

Nr. 393. Min.-Tid. A. 838—839.

17 Dec.
Nr. 394. **Skattedep.s Cirk.** til Skatteraadene, Kommunalbestyrelserne og Amtstuerne.

Hoslagt fremsendes Eksemplarer af Finansministeriets Bekendtgørelse af 16. December 1946 om Bemyndigelse for Amtsligningsinspektørerne til at eftergive eller nedsætte Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond. Bekendtgørelsen træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Man henleder Opmærksomheden paa, at Afgangsortre paa Statsskat og fælleskommunal Skat, som eftergives af Amtsligningsinspektørerne, vil blive givet direkte fra disse til Kommunen og Amtstuen. *Skatteraadene skal derfor ikke give Afgangsortre til Kommunen paa Skattebeløb, der er eftergivet af Amtsligningsinspektørerne.* Der vil fra Amtsligningsinspektørerne blive givet Skatteraadene Meddelelse om Afgørelsen i disse Sager, men Meddelelsen er kun til Underretning.

Med Hensyn til Skattebeløb, der eftergives af Skattedepartementet, vil det i hvert enkelt Tilfælde blive anført i Departementets Skrivelse til Skatteraadet, om det ønskes, at Skatteraadet skal give Afgangsortre til Kommunen, eller om Afgangsortre til denne er givet direkte herfra.

I alle Tilfælde, hvor der af Skatteraadet foretages *en Omberegning* af Skatten (som Følge af Ændring af Ansættelsen eller til Berigtigelse af Beregningsfejl), skal Skatteraadet som hidtil give Kommunen og Amtstuen Af- eller Tilgangsortre samt Underretning herom til Statens Ligningsdirektorat og 1ste Hovedrevisorat.

Nr. 394. Min.-Tid. A. 839.

Landbrugsmin.s Bkg. om særlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin paa Øerne. 18 Dec. Nr. 604.

I Medfør af § 13 i Lov Nr. 346 af 29. Juli 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

Overførsel af Kreaturer og Svin til Levebrug fra Jylland til Øerne.

§ 1. 1. Bortset fra Pattegrise, hvorved i denne Bekendtgørelse skal forstaas Grise af Vægt ikke over 35 kg, er Overførsel af Kreaturer og Svin fra de jydsk Amter til den øvrige Del af Landet kun tilladt, saafremt Dyrene er ledsaget af de i Stk. 2 nævnte Dyrlægeattester for at have bestaaet Tuberkulinprøven, og Dyrene siden Bortfjernelsen fra Oprindelsesbesætningen har været holdt behørigt beskyttet mod tuberkuløs Smitte.

2. Kreaturer skal ved Overførselen være ledsaget af en gyldig Gul Attest eller gyldig Hvid Attest, hvis højre Halvdel er benyttet, jfr. § 2, Stk. 3, i Bekendtgørelse Nr. 398 af 30. September 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ. Svin skal ved Overførselen være ledsaget af en Dyrlægeattest, hvoraf fremgaar, at Dyrene har bestaaet Tuberkulinprøven tidligst 1 Uge før Overførselen. Samtlige Dyr skal være forsynet med et af Dyrlægen anbragt Øremærke, hvis Nummer skal findes anført paa Attesten.

3. Modtageren af Dyrene skal senest 3 Dage efter Dyrenes Ankomst aflevere de modtagne Attester til det stedlige Politi eller til Sognefogeden, der straks skal tilstille

---

*) Overførsel af klovbærende Dyr til Bornholm fra den øvrige Del af Landet kræver som hidtil særlig Tilladelse fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri (jfr. Bekendtgørelse Nr. 237 af 28. December 1929 angaaende Foranstaltninger mod Mund- og Klovesyge og Bekendtgørelse Nr. 223 af 25. Juni 1937 vedrørende Foranstaltninger til Bekæmpelse af smitsom Kastning hos Kvæget paa Bornholm).

18 Dec. Politimesteren Attesterne. Straks efter Modtagelsen skal Nr. 604. Politimesteren sende Attesterne til vedkommende Kredsdyrlæge til Videreforsendelse til Veterinærdirektoratet.

4. Efter nærmere Paalæg fra vedkommende Kredsdyrlæge skal de overførte Dyr underkastes Tuberkulinprøve 3 Maaneder efter Overførselen. Hvis Dyrene forinden overflyttes til en anden Ejendom, skal Kredsdyrlægen straks underrettes derom. Indberetning om Tuberkulinprøven skal straks efter Prøvens Afslutning tilstilles Kredsdyrlægen.

5. Saafremt Dyrene efter Veterinærdirektoratets Skøn har været udsat for tuberkuløs Smitte eller reagerer ved den foretagne Tuberkulinprøve, jfr. Stk. 4, skal der forholdes med disse Dyr som i § 4 angivet.

§ 2. 1. Overførsel maa kun ske pr. Skib eller Jernbane. Det paagældende Skibsrum henholdsvis den paagældende Jernbanevogn skal før Indladningen desinficeres, og der maa ikke i samme Rum henholdsvis Jernbanevogn transporteres Kreaturer og Svin, der ikke opfylder de i § 1 anførte Betingelser.

2. Det paahviler Føreren af ethvert Fartøj, der fra de jyske Amter medbringer Kreaturer eller Svin, undtagen Pattegrise, til den øvrige Del af Landet, saavel som enhver Jernbanestation i Omraadet, hvortil saadanne Dyr ankommer samme Sted fra, straks at give den stedlige Politimyndighed Underretning herom med Meddelelse om Bestemmelsesstedet. Saafremt dette er beliggende i en anden Politikreds, skal Meddelelsen gives videre til denne.

Overførsel af Kreaturer og Svin til Slagtning fra Jylland til Øerne.

§ 3. 1. Uanset de i § 1, Stk. 1—5, og § 2 omhandlede Bestemmelser er Overførsel fra de jyske Amter af Kreaturer og Svin til Slagtning i den øvrige Del af Landet tilladt som angivet i Stykkerne 2—5.

2. Saavel voksent Kvæg som Kalve og Svin kan fra et Eksportmarked eller en Samlestald føres direkte til

Slagtning paa Københavns offentlige Slagtehus, naar Dyrene ledsages af en af den tilsynsførende Dyrlæge ved Markedet henholdsvis Samlestalden udstedt Passerseddel. Kalve kan dog ogsaa tilføres andre offentlige Slagtehus og Eksportslagterier, naar vedkommende Slagtehus eller Slagteri forud har faaet Veterinærdirektoratets skriftlige Tilladelse til paa nærmere fastsatte Betingelser med Hensyn til eventuel Smittefare at modtage saadanne Kalve til Slagtning. De paagældende Kalve skal ved Kvalitetsbedømmelsen, jfr. § 7, Stk. 2, i Bekendtgørelse Nr. 232 af 5. Maj 1943 om Hjemmemarkedets Forsyning med Kød, være øremærket som Kalve.

3. Voksente Kvæg og Kalve kan fra den tuberkulosefri Afdeling paa et Slagtekvægsmarked, jfr. § 1, Stk. 4, i Lov Nr. 346 af 29. Juli 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ, føres direkte til Slagtning paa et offentligt Slagtehus eller Eksportslagteri, der til Veterinærdirektoratet har anmeldt at ville modtage saadanne Dyr. Dyrene skal ledsages af en af den tilsynsførende Dyrlæge ved Markedet udstedt Passerseddel.

4. De i Stykkerne 2 og 3 nævnte Passersedler skal have en af Veterinærdirektoratet godkendt Tekst, og Dyrene skal være saaledes mærkede, at deres Identitet sikres, hvilket den udstedende Dyrlæge skal paase.

5. Overførsel maa kun ske pr. Skib eller pr. Jernbane. Ved Overførsel pr. Jernbane skal Transporten foregaa i plomberede Vogne og paa gennemgaaende Fragtbrev, hvortil Passerseddelen skal være hæftet, uden Omladning eller Udlæsning undervejs indenfor Øernes Omraade. Andre Dyr end de i Stk. 2—3 nævnte maa ikke medtages. Vognenes Plombe maa ikke brydes, før den kontrollerende Dyrlæge eller Opsynsmanden ved det paagældende Slagtested er kommet til Stede. Efter Benyttelsen skal de paagældende Skibsrums henholdsvis Jernbanevogne desinficeres.

6. Slagtning skal være tilendebragt senest 72 Timer efter Passerseddelens Udstedelse, hvilket skal paases af Slagtehusets kontrollerende Dyrlæge. Denne skal forsyne

18 Dec. Passerseddelen med Paategning om Slagtningen og om-
Nr. 604. gaaende tilbagesende Passerseddelen til den udstedende
Dyrlæge. Saafremt denne ikke har modtaget Passerseddelen
senest 7 Dage efter Udstedelsen, skal han anmelde Sagen til
Politiet.

7. Det skal af alle vedkommende nøje paases, at der
ikke ved Transporten og Slagtningen af de omhandlede
Dyr gives Anledning til Smittespredning fra Dyrene eller
fra disses Produkter, Gødning m. v., og eventuelle af Veteri-
nærdirektoratet givne Anvisninger skal nøje efterkommes.

Tuberkulinprøver, Mærkning og Slagtning af reagerende Dyr.

Mælk fra smittede Besætninger m. m.

§ 4. 1. Ved Veterinærdirektoratets Foranstaltning skal
de i Øernes Amter samt Staden København værende Kvæg-
besætninger, der ikke er tuberkulosefri, eller hvis Sund-
hedstilstand ikke er kendt, tuberkulinprøves paa Statens
Regning i det Omfang, Veterinærdirektoratet skønner det
fornødent. Samtlige for denne eller for tidligere eller frem-
tidige Prøver reagerende Kreaturer skal ved vedkommende
Kredsdyrlæges Foranstaltning forsynes med et af Veteri-
nærdirektoratet paabudt Øremærke. Saafremt en Besæt-
ning af Kredsdyrlægen anses for stærkt angrebet af Tuber-
kulose, skal Kredsdyrlægen ogsaa mærke de ikke reagerende
og de eventuelt ikke tuberkulinprøvede Dyr. Det er for-
budt at fjerne Mærket.

2. Det er forbudt at afhænde de mærkede Dyr und-
tagen direkte til Slagtning paa et offentligt Slagtehus
eller Eksportslagteri. Veterinærdirektoratet kan dog, saa-
fremt det drejer sig om kostbare Avlsdyr, meddele Tilla-
delse til, at vedkommende Dyr ikke føres til Slagtning, paa
Betingelse af, at de under Politiets Kontrol føres bort fra
de i Stk. 1 nævnte Amter og Staden København. Ved Til-
førsel til Slagtning skal Dyrene ledsages af en af vedkom-
mende Kredsdyrlæge udstedt Passerseddel, der af den kon-
trollerende Dyrlæge ved Slagtehuset (Slagteriet) omgaaende

skal tilbagesendes til Kredsdyrlægen med Paategning om, 18 Dec.
at Dyrene er slagtet. Nr. 604.

3. Smittede Besætninger staar under vedkommende Kredsdyrlæges Tilsyn. Veterinærdirektoratet kan efter Kredsdyrlægens Indstilling for de enkelte Besætninger fastsætte særlige Bestemmelser til Forhindring af Smitte-spredning, herunder udstede Forbud mod Anbringelse paa Græs af de mærkede Dyr, samt paabyde, at Mælken fra de paagældende Besætninger først maa leveres til et Mejeri, efter at den øvrige Mælk er modtaget og behandlet af dette. Mælken skal i saa Fald leveres til Mejeriet ved Ejerens Foranstaltning og uden Udgift for Mejeriet.

4. Levering af Mælken paa den i Stk. 3 anførte Maade skal fortsættes, indtil det ved Indberetning om en Tuberkulinprøve er godtgjort overfor vedkommende Kredsdyrlæge, at den paagældende Besætning er fri for reagerende Dyr.

5. Slagtning ved offentlig Foranstaltning af de mærkede Dyr kan foretages efter Indstilling fra vedkommende Mejerikreds i Overensstemmelse med de i § 13, Stykkerne 1, 3 og 4, i Lov Nr. 346 af 29. Juli 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ fastsatte Bestemmelser.

§ 5. Dyr læger, der foretager Tuberkulinprøver af Kreaturer paa Øerne, skal i Tilfælde af, at et Dyr reagerer, straks underrette vedkommende Kredsdyrlæge herom. Inden Dyr lægen forlader Ejendommen, skal han forsyne Dyret med et tydeligt Klipmærke — T — paa venstre Side af Krydset.

§ 6. Saafremt en Kreaturholder modsætter sig Gennemførelsen af de i § 1, Stk. 4, og § 4, Stk. 1 og 3, anførte Bestemmelser, kan Gennemførelsen ske ved Politimesterens Foranstaltning efter Anmodning herom fra Veterinærdirektoratet.

§ 7. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft. Samtidig ophæves følgende Bekendtgørelser om særlige

18 Dec. Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg
Nr. 604. og Svin:

Bekendtgørelse Nr. 247 af 29. Juli 1933 vedrørende Bornholm, Sejerø, Femø, Fejø, Askø og Lilleø, saaledes som ændret ved Bekendtgørelse Nr. 33 af 26. Februar 1944 om særlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin i de sjællandske Amter og Staden København.

Bekendtgørelse Nr. 17 af 16. Januar 1943 om særlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin i Odense og Svendborg Amter,

Bekendtgørelse Nr. 19 af 22. Januar 1943 om særlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin i Maribo Amt og

Bekendtgørelse Nr. 33 af 26. Februar 1944 om særlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin i de sjællandske Amter og Staden København.

Nr. 604. Lov-Tid. A. 2247—2250.

18 Dec.
Nr. 609.

Handelsmin.s Bkg. ang. Tekstil-Rabatkort.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved følgende:

§ 1. De i Bekendtgørelse Nr. 53 af 15. Februar 1946 og Bekendtgørelse Nr. 197 af 1. April 1946 omhandlede Tekstil-Rabatmærker bevarer deres Gyldighed ved Indkøb af Tekstilvarer i Detailhandelen indtil Udgangen af Marts Maaned 1947.

§ 2. Den i § 5 i Bekendtgørelse Nr. 53 af 15. Februar 1946, jfr. Bekendtgørelse Nr. 197 af 1. April 1946, fastsatte Frist for Indlevering af de omhandlede Rabatmærker til Refusion hos vedkommende Kommunalbestyrelse forlænges indtil Udgangen af April Maaned 1947.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 609. Lov-Tid. A. 2261.

Handelsmin.s Bekg. om Ophævelse af Gyldigheden af visse Rationeringskort (-mærker). 18 Dec.
Nr. 610.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. 1) Nedennævnte Rationeringskort (-mærker) m. v. ophører at have Gyldighed den 1. Januar 1947 ved Døgnet's Begyndelse:

- 1) De for Oktober Kvartal 1946 udleverede Rationeringskort (-mærker) for Sukker, Sæbe og Brød.
- 2) De Rationeringsmærker, der fra den 1. Oktober 1946 har været gyldige til Indkøb af Kaffe, The og Cacao for Personer over 6 Aar, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse af 30. September 1946.
- 3) Det Rationeringsmærke, der fra den 14. December 1946 har været gyldigt til Indkøb af Cacao for Børn under 6 Aar, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse af s. D.
- 4) De for Oktober Kvartal 1946 udleverede Smør-Rabatmærker for Børn under 15 Aar. Begæring om Refusion af de paagældende Mærker maa fremsættes overfor vedkommende Kommunalbestyrelse inden Udgangen af Januar Maaned 1947.
- 5) De for Oktober Kvartal 1946 udstedte særlige Indkøbsmærker for Kød, Flæsk og Paalægsvarer. De af de næringsdrivende modtagne Indkøbsmærker for Kød, Flæsk og Paalægsvarer for Oktober Kvartal 1946 skal senest den 10. Januar 1947 indsendes til Landbrugsministeriets Baconudvalg eller Landbrugsministeriets Kødforsyningsudvalg.

2) De for Oktober Kvartal 1947 udleverede Rationeringsmærker for Smør, det vil sige Smørmærker, der efter deres Paalydende er gyldige fra 3. Oktober, 31. Oktober og 5. December 1946, ophører at have Gyldighed den 2. Januar 1947 ved Døgnet's Begyndelse.

18 Dec. 3) De af Kommunalbestyrelserne i Medfør af Handels-
Nr. 610. ministeriets Cirkulære af 29. Maj 1945 udleverede For-
brugerkort for Kød, Flæsk og Paalægsvarer, har fortsat
Gyldighed for Januar Kvartal 1947.

§ 2. 1) Uanset Bestemmelserne i § 1 vil Rationerings-
kort (-mærker) for Oktober Kvartal 1946 for Sukker, Smør,
Sæbe og Brød samt de i § 1 under Nr. 2 og 3 omhandlede
Rationeringsmærker indtil den 1. Februar 1947 kunne an-
vendes ved næringsdrivendes Indkøb hos disses Leveran-
dører.

2) Endvidere vil de for Oktober Kvartal 1946 udleverede
Rationeringsmærker for Brød og Smør kunne anvendes til
Ombytning paa Posthusene med Byttebrødkort og Bytte-
smørkort til og med den 10. Januar 1947.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 610. Lov-Tid. A. 2262.

19 Dec. Landbrugsmin.s Tillæg til Bekg. Nr. 393 af 10. Juli
Nr. 603. 1946 om Aflevering af og Handel med Korn i Høst-
aaret 1946—47.

I Medfør af Lov Nr. 315 af 14. Juni 1946 om en Korn-
ordning for Høstaaret 1946—47 og Lov Nr. 158 af 29.
Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger,
Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946,
fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. § 37 i Bekendtgørelse Nr. 393 af 10. Juli 1946
om Aflevering af og Handel med Korn i Høstaaret 1946—47
affattes saaledes:

»Enhver autoriseret handlende er pligtig senest den
3. i hver Maaned paa Skemaer, der udleveres af Statens
Kornkontor, at indsende Indberetning til nævnte Kontor
om de i den foregaaende Maaned foretagne Ind- og Ud-
leveringer af »Frihandelskorn«. Indberetningen skal ind-
sendes, selv om vedkommende autoriserede handlende over-
hovedet ikke har omsat »Frihandelskorn« i den paagældende
Periode.«

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 603. Lov-Tid. A. 2246.

Handelsmir.s Bkg. om Handel med indenlandsk Gavntræ. 19 Dec.
Nr. 611.

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes efter Forhandling med Ministeriet for Landbrug og Fiskeri herved følgende:

§ 1. Salg eller Udlevering af Gavntræ fra Skov (Plantage) maa fra og med den 6. Januar 1947 kun ske til saadanne Virksomheder, der har opnaaet Autorisation til Køb af indenlandsk Gavntræ i Medfør af nærværende Bekendtgørelse.

Bestemmelsen i Stk. 1 finder tilsvarende Anvendelse paa Leverancer af Gavntræ fra Skov (Plantage) til en af vedkommende Skovejer dreven Virksomhed, i hvilken Træet forarbejdes med Videresalg for Øje.

Autorisation til Køb af indenlandsk Gavntræ meddeles af Direktoratet for Vareforsyning efter nærmere af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart i Samraad med Ministeriet for Landbrug og Fiskeri fastsatte Retningslinier.

Andragende om Autorisation til Køb af indenlandsk Gavntræ fra Skov (Plantage) indgives — eventuelt gennem vedkommendes Brancheorganisation — til Direktoratet for Vareforsyning inden den 1. Januar 1947.

§ 2. Undtaget fra Bestemmelsen i § 1 er følgende:

- a) Lokalt Salg af Gavntræ i sædvanligt Omfang til Landhaandværkere, som normalt ved Køb direkte fra Skov (Plantage) dækker deres Forbrug af Gavntræ til Oparbejdning i egen Virksomhed med Videresalg for Øje. De paagældendes samlede Køb kan dog ikke uden Autorisation overstige 5 m³ aarlig.
- b) Lokalt Salg til Forbrug i egen Virksomhed af Lægter og Stager af Naaletræ samt af Hegns- og Bundgarnspæle og lign., som normalt finder Sted til Forbrug i uforarbejdet Stand i vedkommende Købers egen Virksomhed.

19 Dec. § 3. Det paahviler Sælgeren at sikre sig, at Købet
Nr. 611. er berettiget i Henhold til Bestemmelserne i §§ 1 eller 2.

§ 4. Forsaavidt Forsyningsforholdene maatte nødvendig gøre dette, kan Ministeriet for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, Direktoratet for Statsskovbruget og Dansk Skovforening paalægge enhver Ejer af Skov (Plantage) — uanset tidligere indgaaede Aftaler — forud for Levering til andre Købere at levere Gavntræ til saadanne Købere, der anvises af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

§ 5. Virksomheder, der i Henhold til Bestemmelsen i § 1 erholder Autorisation til Køb af Gavntræ fra Skov (Plantage), er pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som Ministeriet for Handel, Industri og Søfart til enhver Tid maatte fastsætte med Hensyn til Virksomheden. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart kan herunder bl. a. bestemme, at indkøbt Gavntræ skal oparbejdes til bestemte Formaal, og at Salg af de oparbejdede Effekter kun kan ske til de af Ministeriet anviste Købere, ligesom der vil kunne fastsættes Begrænsninger i Virksomhedens Adgang til Indkøb af Gavntræ.

§ 6. Virksomheder, der er autoriserede til Køb af Gavntræ, er pligtige til Direktoratet for Vareforsyning at fremsende Indberetning om Køb af Gavntræ for de Perioder, der maatte blive fastsat, samt nærmere Oplysning om Oparbejdelsen og Salget af de oparbejdede Effekter.

§ 7. Den, der køber, sælger, hjemtager, leverer eller anvender Træ eller Træeffekter i Strid med Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse eller de i Medfør af samme givne Forskrifter, saavel som den, der iøvrigt overtræder Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse, straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 8. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Skattedep.s Medd. ang. Fritagelse for Indkomst- 20 Dec.
beskatning af midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Nr. 397.
Invaliderentyndere.

I Henhold til forventet Hjemmel paa Finansloven for Finansaaret 1947—48 og med Finansudvalgenes Tilslutning er det for Skatteaaret 1947—48 fastsat, at de i Henhold til § 1, Stk. 1 i Lov Nr. 601 af 21. December 1945 om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderentyndere en Gang for alle udbetale Beløb ikke medregnes til Modtagere-ns skattepligtige Indkomst.

Nr. 397. Min.-Tid. A. 840.

Skattedep.s Cirk. til de skattelignende Myndig- 20 Dec.
heder ang. Opgørelse af Varelagre m. v. Nr. 398.

Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende samt Selskaber og Foreninger skal ved Opgørelsen af deres Skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1947—48 *kunne vælge mellem nedennævnte Principper for Opgørelsen af Varelagre m. v. ved Regnskabsaarets Slutning:*

- 1) Dagsprisen,
- 2) Fakturaprisen (Indkøbsprisen incl. Fragt, Told etc., resp. Fremstillingsprisen),
- 3) Gennemsnittet mellem Dagsprisen pr. 31. August 1939 og Dagsprisen ved Regnskabsaarets Slutning. I Tilfælde, hvor dette Gennemsnit ligger over Dagsprisen pr. 31. August 1939 med Tillæg af 50 pCt., skal Varerne dog kunne optages til Dagsprisen pr. 31. August 1939 med Tillæg af 50 pCt. Varer, der maa betegnes som *rene Surrogatvarer*, vil dog altid kunne optages til en Trediedel af Dagsprisen.

Den Næringsdrivende kan for hver enkelt under Varelageret hørende Varegruppes Vedkommende frit vælge mellem de ovennævnte Opgørelsesprincipper; han kan f. Eks. saaledes opgøre en Varegruppe efter Fakturaprisen, en anden efter Dagsprisen og en tredje efter en Pris, beregnet som foran under 3) angivet.

20 Dec.
Nr. 398. Med Hensyn til Varepartier, der er indkøbt paa bindende Kontrakt til Levering senest i Lobet af det kommende Regnskabsaar, og som ved det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaars Slutning ikke er leveret eller videresolgt, skal der kunne foretages en skattefri Nedskrivning over Indkomsten, forsaavidt den aftalte Købepris ligger over enten Dagsprisen ved Regnskabsaarets Slutning eller en Pris, beregnet som foran under 3) angivet; Nedskrivningen kan i saadanne Tilfælde beregnes som Forskellen mellem Købeprisen paa den ene Side og Dagsprisen, henholdsvis den efter Reglerne under 3) beregnede Pris paa den anden Side. Nedskrivningen skal dog ikke uden særskilt Tilladelse af Statens Ligningsdirektorat kunne omfatte et større Kvantum end Halvdelen af Virksomhedens normale Aarsindkøb af Varer indenfor vedkommende Varegruppe. Nedskrivningen vil være at opføre paa Virksomhedens Status som en særlig Passivpost og vil være at tage til Indtægt i det følgende Driftsregnskab.

Opmærksomheden henledes paa, at de efter fornævnte Principper foretagne Opgørelser *maa indgaa i Virksomhedens Regnskab* (ikke blot i den skattemæssige Opgørelse), og at dette Regnskab maa være aflagt efter de Regler, som gælder for ordentlig Forretningsførelse. *Det er endvidere en Selvfølge, at den ved Slutningen af et Regnskabsaar for de paa-gældende Aktiver ansatte Værdi skal benyttes ved Værdiansættelsen af samme Aktiver ved Begyndelsen af det efterfølgende Regnskabsaar.*

Reglerne i nærværende Cirkulære kommer til Anvendelse paa Lagre af Varer, Raastoffer, hel- eller halvfærdige Produkter, Emballage samt Hjelpevarer for Produktionsvirksomheder, herunder Brændsel.

Sluttelig bemærkes, at særlige Spørgsmaal vedrørende Varepartiers Værdiansættelse, som maatte opstaa udenfor det foran omhandlede Omraade, f. Eks. Spørgsmaalet om, til hvilken Værdi indkøbte, men beslaglagte Varer skal optages, i hvert enkelt Tilfælde bør forelægges Statens Ligningsdirektorat.

Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Bestemmelserne i §§ 5—7 og §§ 9—11 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten, og § 15 i Lovbekg. Nr. 3 af 3. Januar 1946 samt om Tilføjelser til førstnævnte Lov. 21 Dec. Nr. 605.

§ 1. Bestemmelserne i §§ 5—7 og §§ 9—11 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten samt i § 15 i Lovbekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1946 vil være at bringe til Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1947—48.

§ 2. Til de øvrige Bestemmelser i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 foretages følgende Tilføjelse:

Som ny § 4 indsættes følgende Bestemmelser:

1) Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 7, omhandlede skattefrie Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed beregnes for Skatteaaret 1947—48 som Halvdelen af Hustruens Indkomst ved nævnte Virksomhed, dog højst 2 000 Kr.

2) Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 8, omhandlede skattefrie Fradrag for Børn under 15 Aar beregnes for Skatteaaret 1947—48 med følgende Beløb:

	For 1 Barn	For 2 Børn	For hvert Barn udo ver 2 Børn
I København og Frederiksberg	500 Kr.	1 100 Kr.	700 Kr.
I Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjydske Flækker	450 —	950 —	600 —
I Landkommunerne . .	400 —	800 —	500 —

§ 3. 1) Denne Lov træder straks i Kraft.

2) Finansministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten optrykke og bekendtgøre med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af nærværende Lov og Lov Nr. 591 af 21. December 1945.

21 Dec.
Nr. 606. **Lov om Tillæg til Pensioner, der er fastsat i Henhold til de før 1. April 1946 gældende Love.**

§ 1. Finansministeren bemyndiges til at yde Personer, som efter de før 1. April 1946 indenfor Staten gældende Lønnings- og Pensionslove har faaet eller faar tillagt Pension, et efter Reglerne i §§ 2 og 3 beregnet Tillæg til Pensionen.

§ 2. 1) Forsaavidt angaar Personer, som er pensioneret efter Lovene Nr. 489 af 12. September 1919, Nr. 126 af 27. Juni 1927 og Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd, kan der til den ved Pensioneringen fastsatte Grundpension ydes et Pensionstillæg, der beregnes paa Grundlag af det i Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 § 99 omhandlede almindelige pensionsgivende Løntillæg og de i samme Lovs § 54, Stk. 7, og § 64, Stk. 2 og 3, angivne Pensionsbrøker for henholdsvis Egen- og Enkepension. Det almindelige pensionsgivende Tillæg fastsættes efter den Lønningsindtægt, hvoraf Grundpensionen i sin Tid er beregnet. Som Pensionsalder regnes med den ved Pensioneringen erhvervede Anciennitet, dog med Fradrag af 5 Aar for civile Tjenestemænd, hvis Pension er fastsat efter Lovene af 12. September 1919 og 27. Juni 1927. For Tjenestemænd under Militæretaterne, der regelmæssigt afskediges i en yngre Alder, kan Pensionen fastsættes efter Reglerne i Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931 § 56, Stk. 1.

2) Den saaledes fremkomne Pensionsydelse kan dog ikke udbetales med et større Beløb end det, der vilde fremkomme, saafremt Grundpensionen ogsaa var beregnet efter Reglerne i Stk. 1.

3) Til Grundpensionen sammenlagt med Pensionstillægget, eventuelt forhøjet med Tillæg i Henhold til § 4, ydes Reguleringstillæg efter Reglerne i Tjenestemandsløvens Kapitel 5.

4) Dersom det samlede Pensionsbeløb (Grundpension, Pensionstillæg, Reguleringstillæg og eventuelt Børnetillæg i Henhold til § 4) eller det Pensionsbeløb, som fremkommer ved Anvendelsen af den i Stk. 2 omhandlede Regel, er

mindre end det Beløb, der for Oktober Maaned 1946 til- 21 Dec.
kommer Pensionisten efter de nugældende Regler, ydes der Nr. 606.
Pensionisten et aarligt personligt Tillæg til Udligning af
Forskellen mellem det Beløb, der for Oktober Maaned 1946
tilkommer Pensionisten eller vilde have tilkommet ham
under Hensyn til de til enhver Tid foreliggende Forud-
sætninger med Hensyn til Beregningen af Regulerings-
tillæg og Børnetillæg, og de fornævnte Pensionsbeløb. Ved
Opgørelsen af det Pensionsbeløb, der for Oktober Maaned
1946 vilde tilkomme Pensionisten, medregnes som hidtil
det særlige Tillæg for Børn i det i Tjenestemandslovens
§ 97, Stk. 3, sidste Punktum, fastsatte Omfang, jfr. herved
§ 6, Stk. 2.

5) Forsaavidt angaar Personer, der er pensioneret eller
faar tillagt Pension efter Lov Nr. 83 af 23. Marts 1932 om
Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og
Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v., finder foranstaa-
ende Regler Anvendelse i samme Omfang, som Tjeneste-
mandslovens Pensionsordning er gældende for dette Per-
sonel.

§ 3. 1) Til Pensionister, for hvis Vedkommende Reg-
lerne i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 kommer til Anvendelse,
kan der i Stedet for de i nævnte Lov og Lov Nr. 78 af 1.
April 1925 omhandlede Tillæg ydes et Pensionstillæg af en
saadan Størrelse, at paagældende Pensionist i samlet Pen-
sion, jfr. Stk. 2, opnaar et Beløb, der omtrentlig svarer til,
hvad der pr. 1. April 1946 vilde have tilkommet ham,
saafremt $\frac{9}{10}$ af den i Lov Nr. 78 af 1. April 1925 § 2, Stk. 2,
Nr. 1, omhandlede Forskel paa Pension efter Reglerne i
Tjenestemandsløven af 12. September 1919 og Pension efter
de ældre Regler, beregnet under Anvendelse af de i § 992
i Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 indeholdte Regler angaaende
Fastsættelse af Reguleringstillæg, var tilstaaet ham i Form
af et personligt Tillæg paa højst 1 500 Kr.

2) Foranstaaende Regler finder tilsvarende Anvendelse
med Hensyn til Pensionister, hvis Pension er fastsat i
Henhold til Lov Nr. 351 af 7. August 1922.

21 Dec. 3) Til den oprindelige Grundpension sammenlagt med
Nr. 606. Pensionstillæget efter Stk. 1 ydes Reguleringstillæg efter
Reglerne i Tjenestemandslovens Kapitel 5.

4) En tilsvarende Omregulering finder Sted, forsaavidt en Pension, der er fastsat efter de før 1. Oktober 1919 gældende Love, maatte overstige, hvad den paagældende vilde have faaet, hvis han havde været undergivet Tjenestemandsløven af 12. September 1919.

§ 4. Pensionstillæg for uforsørgede Børn og Pensioner, der er tillagt fader- og moderløse Børn, forhøjes til de i Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 § 66 og § 69 fastsatte Sætsler.

§ 5. 1) Tilsvarende Bemyndigelse som den i nærværende Lov omhandlede tilkommer Undervisningsministeren, forsaavidt angaar Folkeskolens Pensionister, og Kirkeministeren, forsaavidt angaar Folkekirkens Pensionister.

2) De forhøjede Pensioner og Pensionstillæg udredes af Statskassen i samme Omfang som efter den gældende Lovgivning bestemt med Hensyn til Folkeskolens og Folkekirkens Pensioner.

§ 6. 1) Denne Lov har Virkning fra 1. April 1946, idet Efterbetaling af Pension dog ikke ydes, saafremt paagældende Pensionist ved Lovens Stadfæstelse er afgaaet ved Døden uden at efterlade sig Enke eller umyndige Børn.

2) Bestemmelserne i Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 § 97, Stk. 3, sidste Punktum, ophæves samtidig.

3) Den en Pensionist tilkommende Efterbetaling af Pension lades ude af Betragtning ved Beregning af Alders- og Invalidrente.

4) Saafremt det i Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 § 91 omhandlede Pristal, som lægges til Grund ved Reguleringstillæggets Beregning, falder under 274, skal nærværende Lov inden 6 Maaneder forelægges Rigsdagen til Revision.

Landbrugsmin.s Bkg. ang. Maksimalpriser for Brænde samt Forbud mod Køb og Salg af Træ paa Roden.

21 Dec.
Nr. 613.

I Medfør af Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v., jfr. Lov Nr. 580 af 30. November 1946, samt Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, fastsættes herved følgende:

§ 1. For Skovbrænde fastsættes følgende Maksimalpriser og Sorteringsbestemmelser:

<i>Bøg og Avnbøg:</i>	De fynske Amter og Samsø	De jydsk Amter og Maribo Amt	Bornholms Amt og de sjællandske Amter med Und- tagelse af Samsø		
Klov (over 15 cm) ...	22.00	21.00	20.00	Kr.	pr. rm
Generatorklov	22.00	21.00	20.00	—	—
Industriklov	21.00	20.00	19.00	—	—
Knuder	17.30	16.50	14.70	—	—
Fagot (10—15 cm) ...	17.90	17.00	16.20	—	—
Industriknippel (7—15 cm)	17.90	17.00	16.20	—	—
Knippel (3—15 cm) ..	13.40	12.80	12.20	—	—
Knippel (3—10 cm) ..	12.20	11.60	11.10	—	—
Knippel (3—7 cm) ...	10.00	9.50	9.00	—	—
Kaminbrænde (33/50 cm langt)	21.00	20.00	19.00	—	— ¹⁾
Kakkelovnsbrænde ...	2.30	2.20	2.10	—	pr. hl ²⁾
Stænger (3—15 cm) ..	23.50	22.50	21.50	Kr.	pr. Bk. à 3 rmYder- maal
Stænger (3—10 cm) ..	16.00	15.30	14.60	Kr.	pr. Bk. à 3 rmYder- maal

For Klov og Knuder, der aflægges i større Længder end 80 cm, er Maksimalprisen 50 Øre lavere pr. rm end ovenfor anført.

¹⁾ ab Brændeplads (Skur), stablet i rm.

²⁾ ab Brændeplads (Skur).

21 Dec. Nr. 613. <i>Eg, Elm, El:</i>	De fynske Amter og Samsø	De jydsk Amter og Maribo Amt	Bornholms Amt og de sjællandske Amter med Und- tagelse af Samsø	Kr.	pr.	rm
Brænde (over 15 cm).	15.40	14.80	14.00	Kr.	pr.	rm
Industribrænde.....	15.40	14.80	14.00	—	—	—
Fagot (10—15 cm) ...	13.90	13.20	12.60	—	—	—
Industriknippel (7—15 cm).....	13.90	13.20	12.60	—	—	—
Knippel (3—15 cm) ..	11.60	11.00	10.50	—	—	—
Knippel (3—10 cm) ..	10.00	9.60	9.10	—	—	—
Knippel (3—7 cm) ...	8.20	7.90	7.40	—	—	—
Afbarkede Effekter + 20 pCt.						

*Ask, Birk, Ær, Løn,**Hassel:*

Brænde (over 15 cm).	17.60	16.80	16.00	Kr.	pr.	rm
Industribrænde.....	17.60	16.80	16.00	—	—	—
Fagot (10—15 cm) ...	14.90	14.20	13.50	—	—	—
Industriknippel (7—15 cm).....	14.90	14.20	13.50	—	—	—
Knippel (3—15 cm) ..	12.20	11.60	11.10	—	—	—
Knippel (3—10 cm) ..	10.20	9.80	9.30	—	—	—
Knippel (3—7 cm) ...	8.40	8.10	7.60	—	—	—

Alle andre Løvtræarter:

Brænde (over 15 cm).	11.50	11.00	10.50	Kr.	pr.	rm
Industribrænde.....	11.50	11.00	10.50	—	—	—
Industriknippel (7—15 cm).....	10.90	10.40	9.90	—	—	—
Knippel (3—15 cm) ..	7.60	7.20	6.90	—	—	—
Knippel (3—7 cm) ...	6.90	6.60	6.30	—	—	—

Naaletræ:

Brænde (over 10 cm, kløvet eller ukløvet)	14.50	14.00	13.50	Kr.	pr.	rm
Brænde (3—10 cm) ..	11.40	11.20	11.00	—	—	—
Klippet Bjergfyr (Kasse- rummeter).....	13.25	12.60	12.00	—	—	—
Afbarkede Effekter + 30 pCt.						

Priserne for Brænde af Naaletræ undtagen klippet 21 Dec.
Bjergfyv gælder for Brænde aflagt i Længder paa indtil Nr. 613.
1 m; aflægges Brændet i Længder paa højst 45 cm, kan der
til de anførte Priser lægges 3 Kr. pr. rm.

Maksimalprisen gælder for sundt Brænde, frit for Raad, aflagt paa Steder, hvor man kan færdes med Hestekøretøjer indtil en Afstand af 5 m fra Effekten, hvor ikke andet ovenfor er fastsat. For Naaletræsbrænde kan dog i intet Tilfælde stilles større Krav til Kvaliteten end de, der stilles til Kassetræ af Klasse b, jfr. § 1, Afsnit I D i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Handel med og Maksimalpriser for Gavntræ fra Landets Skove og Plantager m. v.

Maksimalprisen gælder for Brændet stablet, saavel i Enkeltrummeter som med flere Rummeter i samme Stabel, uanset om Betalingen til Skovarbejderne maatte være forskellig for de to Stablingsformer.

For nødvendig Udkørsel eller Udbringning til fast Vej kan der tillægges de faktisk afholdte Udgifter, dog højst 1 Kr. 50 Ø. pr. rm.

§ 2. Generatorklov og Industribrænde oparbejdes af Træ over 15 cm i Diameter. Træ indtil 18 cm's Diameter maa kun tokløves. Træ fra 18 til 22 cm's Diameter maa kun firkløves. Træ over 22 cm's Diameter udkløves til Stykker med Korde ikke under 11 og ikke over 18 cm og radiære Kløveflader ikke under 10 og ikke over 25 cm.

Industriknippel oparbejdes i Stykker indtil 65 cm's Længde af Træ fra 7 til 15 cm's Diameter, alt kløvet een Gang. Aflægning af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelser Nr. 446 af 22. December 1939 og Nr. 76 af 7. Marts 1940 om Maksimalpriser for Brænde fra Landets Skove og Plantager m. m. omhandlede Effekt Industriknippel (under 15 cm) — samt i det hele Aflægning af rundt og kløvet Knippel sammen — er forbudt.

Industriklov oparbejdes af Træ over 15 cm i Diameter og udkløves i Stykker ikke over 11 cm i Korde og Kløveflader.

21 Dec. De i § 1 nævnte Knuder maa ikke være større, end at
 Nr. 613. hvert Stykke kan løftes af en enkelt Mand. Brænde, der
 indeholder Misdannelser, der i væsentlig Grad ændrer Struk-
 turen af Klov, vil være at aflægge og betale som Knuder.

§ 3. Saafremt der aflægges Brændeeffekter, der ikke
 falder ind under de i § 1 ommeldte Sorteringer, vil Prisen
 for saadanne Effekter i hvert enkelt Tilfælde være at fast-
 sætte af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter forud-
 gaaende Forhandling med Prisdirektoratet. For Brænde
 af ringere Kvalitet end Normalkvaliteten for de paagæl-
 dende Effekter skal Prisen nedsættes i Forhold til Forringel-
 sen i Effektets Brændværdi.

Denne Bestemmelse gælder ikke for Stødbrænde og
 Brænde oparbejdet af Kvas.

§ 4. Ved Salg fra Producenten af Partier større end
 5 rm — forsaavidt angaar Stødbrænde dog ogsaa ved Salg
 af mindre Partier — og ved Salg fra Forhandler til en
 anden Forhandler af forarbejdet eller uforarbejdet Brænde
 — herunder ogsaa Stødbrænde, Kvas, Affaldsbrænde og
 lign., men undtaget færdigt Generatorbrænde — skal
 der senest ved Leveringen udstedes Faktura til Køber.
 Paa Fakturaen skal være anført:

Salgets Dato.

Sælgers Navn og Adresse.

Købers Navn og Adresse.

Leveringssted.

Udførlig Effektbetegnelse (herunder Oplysning om Træ-
 art og Dimension).

Rumindhold i alt.

Enhedspris.

Samlet Salgsværdi

} Hvis Partiet omfatter flere Ef-
 fektgrupper eller Dimensioner,
 maa disse Oplysninger gives for
 hver Gruppe eller Dimension
 for sig.

Tillæg for nødvendig Udkørsel eller Udbringning,
 Tillæg for yderligere Transport samt andre lovlige Tillæg
 skal anføres særskilt.

Det paahviler saavel Købere som Sælgere af Brænde at opbevare Fakturaer, respektive Genparter heraf, fem Aar fra Fakturaens Dato, i det Omfang Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 om Bogføring m. v. ikke fastsætter længere Frist.

§ 5. Ved Salg af Effekter til Levering udenfor Skoven maa der til Maksimalprisen kun lægges sædvanlige, virkelig afholdte Omkostninger ved Kørsel, Jernbane-, Skibs- og Baadtransport til Leveringsstedet.

§ 6. Ved Videresalg af Brænde — herunder ogsaa Stodbrænde, Kvas, Affaldsbrænde og lign. —, uden at der har fundet Oparbejdning Sted udover den af Producenten foretagne, maa Forhandlere tilsammen højst beregne sig den til Producenten betalte Indkøbspris med Tillæg af virkelig afholdte Transportomkostninger samt — til Dækning af alle andre Omkostninger og som Fortjeneste — højst 20 pCt. af den lovlige Indkøbspris.

§ 7. Naar der ved Salg af Brænde tilstaas Køberen Henstand med Købesummens Betaling, maa der højst beregnes en Rente af $\frac{1}{2}$ pCt. pr. Maaned.

§ 8. Køb og Salg af Træ paa Roden er forbudt.

§ 9. Overtrædelse af denne Bekendtgørelse straffes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v., jfr. Lov Nr. 580 af 30. November 1946 og Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 10. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 530 af 29. Oktober 1945 angaaende Maksimalpriser for Brænde samt Forbud mod Køb og Salg af Træ paa Roden.

Nr. 613. Lov-Tid. A. 2265—2268.

Landbrugsmin.s Bkg. om Handel med og Maksimalpriser for Gavntræ fra Landets Skove og Plantager m. m.

21 Dec.
Nr. 614.

21 Dec. I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervs-
 Nr. 614. økonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr.
 Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, og Lov Nr. 472 af 28. No-
 vember 1942 om Priser m. v., jfr. Lov Nr. 580 af 30. Novem-
 ber 1946, bestemmes efter Forhandling med Ministeriet
 for Handel, Industri og Søfart følgende:

§ 1. For Gavntræeffekter af Naaletræ samt Bøg,
 Ask og Eg fastsættes følgende Maksimalpriser:

Afsnit I. Naaletræ.

A. S a v v æ r k s t ø m m e r.

1. *Gran og Fyr.*

Uafkortet Tømmer.

11—17 cm Midtdiameter	25	Kr. pr. m ³
18—20 - - - - -	27	— —
21—24 - - - - -	29	— —
25—31 - - - - -	31	— —
over 31 - - - - -	33	— —

Topender.

Mindst 11 cm Midtdiameter,

Længde 3,5—10 m . . . . . 20 Kr. pr. m³.

Ved Udmaaling af Længden af uafkortet Tømmer
 og Topender maa der ikke maales længere ud paa
 Topstykket end til en Diameter paa 8 cm.

Afkortet Tømmer.

12—19 cm Topdiam. min. 3,8 m max.	8,2 m Længde .	27	Kr. pr. m ³
20—22 - - - - -	min. 4,4 m max.		
	8,8 m Længde .	29	— —
23—27 - - - - -	min. 5,2 m max.		
	10,2 m Længde	31	— —
28—34 - - - - -	min. 7,5 m max.		
	10,8 m Længde	33	— —
over 34 - - - - -	min. 8,0 m indtil		
	11,4 m Længde	35	— —
over 34 - - - - -	min. 8,0 m over		
	11,4 m Længde .	38	— —

Bræddeklodse (Savklodse).

21 Dec.

12—19 cm Topdiam., min. Længd.	2,5 m	22 Kr. pr. m ³	Nr. 614.
20—27 - - - - -	2,5 m	29 - - -	
over 27 - - - - -	2,5 m	34 - - -	

Baand.

12—15 cm Diameter, 1 m fra Rod-
 ende..... 25 Kr. pr. m³

Ovenfor anførte Priser gælder for Effekter, der er aflagt og opmaalt med Bark og er egnede til Tømmer-skæring. Priserne gælder for Salg i faldende Længder og Dimensioner (Sælgers Specifikation). Afkortet Tømmer skal dog indenfor de anførte Grænser for Minimal- og Maksimallængde aflægges i de Længder, hvori opskaaret Tømmer sædvanligvis anvendes, jfr. Standardbladet for Tømmer, DS: F 146, og Frijsenborg Tabellen.

Forsaauidt der af et Savværk ønskes leveret særlige Specifikationer, kan saadanne indenfor 15 pCt. af Aarskvantum (Aarsleverancen) til det enkelte Værk effektueres til en Merpris af indtil 20 pCt. paa ovennævnte Priser.

Ved egentligt lokalt Detailsalg fra Skoven direkte til private Forbrugere af Tømmer efter Specifikation kan der til ovennævnte Priser beregnes et Tillæg af indtil 20 pCt.

2. *Lærk, Douglas, Thuja og Cypres m. v.*

Uafkortet Tømmer.

Klasse	Diameter paa Midten				Kr. pr. m ³
	over 40 cm	31-40 cm	21-30 cm	under 21 cm	
a ..	140	100	60	40	—
— b ..	100	60	40	30	—
— c ..	60	40	30	20	—
— a)	Rette og rene. Kræftskaar ikke tilladt paa nederste 8 m.				
— b)	Mindre Krumninger i eet Plan, mindre Knaster og Overgroninger. Kræftskaar ikke tilladt paa nederste 8 m.				
— c)	Ringere Stammer.				

21 Dec. B. Lægter og Stager.
Nr. 614.

Lægter (7—12 cm Diameter, 1 m fra Rodende).....	Gran og Fyr	Lærk, Douglas, Thuja, Cypres m. v.
	25 Kr. pr. m ³	30 Kr. pr. m ³
Stager (3—7 cm Diameter, 1 m fra Rodende).....	30 — —	35 — —

C. Særlige Tømmerleverancer.

I. Bundgarnspæle, Flagstænger og Skibsmaster.

- Gran og Fyr: De under A. 1. for uafkortet Tømmer og Baand fastsatte Priser med Tillæg af 40 pCt.
- Lærk, Douglas, Thuja og Cypres m. v.: De under A. 2. fastsatte Priser med Tillæg af 20 pCt.

Priserne maa kun bringes i Anvendelse for Træ, der leveres efter Købers Specifikation med Hensyn til Længde og Diameter og skal anvendes som Bundgarnspæle, Flagstænger eller Skibsmaster. Endvidere skal de for Træ til saadan Anvendelse sædvanligt stillede Kvalitetskrav (Rethed, Slankhed m. v.) være opfyldt.

II. Skrælletræ.

Topdiameter mindst 28 cm, Længde
efter Købers Krav..... 42 Kr. pr. m³

Prisen maa kun bringes i Anvendelse for Træ, som skal anvendes til Skrælning og er velegnet hertil. Endvidere maa Prisen kun anvendes i saadanne Tilfælde, hvor der fra et Skovdistrikt i Løbet af en Hugstsæson til en bestemt Virksomhed alene leveres Stammer med mindst 28 cm Top, dog bortset fra Lægter og Stager.

III. *Imprægneringsmaster.*

Topdiameter med Bark	Minimal	Maksimal		
	Længde	Længde		
12—13 cm	6,0 m	7,2 m	35 Kr.	pr. m ³
14—15 cm	6,5 m	10,0 m	37	— —
16—17 cm	7,0 m	10,0 m	39	— —
18 cm og op	7,5 m	10,0 m	41	— —
	10,1 m	12,0 m	42	— —
	12,1 m	16,0 m	45	— —
	16,1 m og større . . .		48	— —

21 Dec.
Nr. 614.

Priserne gælder for Effekter, som er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes til Imprægnering. Træet skal være ret, fuldkommen sundt, med jævn Afsmalning, og maa kun have smaa eller mindre fremtrædende Knaster i hele Pælens Længde. Træet skal, saafremt Køber fremsætter Ønske herom, hugges indenfor Vækstperioden og skal leveres friskfældet, velafknastet og med saa vidt muligt ubeskadiget Bark.

IV. *Piloteringspæle*, Kr. pr. m³.

Topdiameter med Bark	Længde			
	indtil 10 m	10,1-12 m	12,1-16 m	over 16 m
12—13 cm	35	36	39	42
14—15 -	37	38	41	44
16—17 -	39	40	43	46
18—19 -	41	42	45	48
20—22 -	43	45	48	52
23—27 -	45	48	52	57
28—34 -	48	51	56	62
35 cm og op	52	55	60	67

Priserne gælder for Effekter, som er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes til Pilotering. Træet skal være ret, fuldkommen sundt, med jævn Afsmalning, velafknastet og maa ikke have styrkeforringende Fejl, jfr. Ingeniørforeningens Normer af 1930.

Ved Maaling under Bark kan tillægges indtil 12 pCt. for Svind.

21 Dec. D. S n i t g a v n.

Nr. 614.

I. *Papirtræ*, Længde 1 m,

Diameter i renbarket Stand mindst

7 cm. . . . . 30 Kr. pr. rm

Priserne gælder alene ved Salg til Papirfabrikkerne af friskt, sundt og i enhver Henseende fejlfrit Træ, velegnet til Slibning, helt hvidt, glat afknastet samt fuldstændig frit for Dannelsesvæv, Bast og Bark.

II. *Træuldstræ*, Længde 1 m,

Diameter i afbarket Stand mindst

7 cm. . . . . 24 Kr. pr. rm

Træet skal være friskt, sundt, ret, ikke for grovknastet og skal leveres afbarket.

III. *Kassetræ*.

Klasse

	a.	b.
Intet Stk. und. 15 cm.	21,50 Kr.	17 Kr. pr. rm
— — — 10 cm.	17,00 —	14 — —
Med Stkr. und. 10 cm.	15,00 —	11 — —

Klasse a) Friskt Træ, dog tolereres uskadelig Misfarvning.

— b) Ringere Kvaliteter; skal kunne holde Søm, højst 10 pCt. raadden Kærne.

Priserne gælder for uafbarket Træ. For afbarkede Effekter opsat i Rummeter kan tillægges 30 pCt.

E. *Hegnspæle*.

Gran og Lærk, Douglas,
Fyr Thuja, Cypres m. v.

Intet Stk. und. 10 cm.	17 Kr. pr. rm	25 Kr. pr. rm
Med Stkr. und. 10 cm.	15 — —	20 — —

Priserne gælder for uafbarket Træ. For afbarkede Effekter opsat i Rummeter kan tillægges 30 pCt.

A. K æ v l e r.

*Afsnit II. Bøg.*21 Dec.
Nr. 614.*Køltræ.*

Rette og sunde Kævler, Længde mindst

12 m, Topdiameter mindst 35 cm . 75 Kr. pr. m³

Tillæg for hver fulde Meter udover 12 m,

Topdiameter mindst 35 cm . . . . . 5 — —

Ovenstaaende Pris og Tillæg gælder alene for Effekter, der er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes som Køltræ.

Finérkævler.

Rene, rette, cylindriske, sund Rødkærne

tilladt, Længde mindst 3 m, Topdia-

meter mindst 40 cm . . . . . 60 Kr. pr. m³*Plankekævler.*

Kl. I. Retvoksede, med højst 1 min-

dre Knast eller Overgroning for

hver 2 m af Kævlens Længde,

sund Rødkærne tilladt, Længde

mindst 3 m:

a) Topdiam. mindst 40 cm ... 52 Kr. pr. m³

b) — — 30 cm ... 44 — —

Kl. II. Retvoksede, med højst 2 mindre

Knaster eller Overgroninger for

hver 2 m af Kævlens Længde,

egnede til Plankeskæring, sund

Rødkærne tilladt, Længde mindst

3 m.

a) Topdiam. mindst 40 cm ... 44 Kr. pr. m³

b) — — 30 cm ... 40 — —

For lange Kævler af Kvalitet og Dimension som Finérkævler og/eller Plankekævler Kl. I og II kan beregnes følgende Tillæg til Værdien af Kævlen opnaalt og prisberegnet i Overensstemmelse med ovenstaaende:

6—8 m . . . . . 5 pCt.

8,2—11 m . . . . . 10 —

over 11 m . . . . . 20 —

21 Dec. Disse Tillæg kan alene betales for Kævler, som an-
 Nr. 614. vendes til Fremstilling af Finér, og som er velegnede hertil.

Stavkævler.

Kvalitet som rundt Stavtræ, jfr. Afsnit C. nedenfor,

Længde mindst 3 m.

Topdiameter 18—32 cm:

Vest for Store Bælt . . . . . 40 Kr. pr. m³

Øst - — — . . . . . 39 — —

Træskokævler.

1 frisk Knast eller Overgroning for
 hver Meter af Længden, ubegrænset
 Rødkærne tilladt, Længde mindst 3 m.

Topdiameter mindst 32 cm:

Sjælland . . . . . 35,50 Kr. pr. m³

Jylland, Lolland-Falster og Fyn 36,50 — —

Svellekævler.

Friske Knaster tilladt, ikke sorte
 Tude eller Raad, hver Svellelængde
 ret i et Plan, Rødkærne højst Halv-
 delen af Kævlens Diameter, Længde
 2,60 m eller Mangefold heraf.

Topdiameter mindst 30 cm:

Sjælland . . . . . 35,50 Kr. pr. m³

Jylland, Lolland-Falster og Fyn 36,50 — —

Kævler, der er aflagt eller sælges som Svellekævler,
 skal af Sælgeren belægges med skriftlig Klausul om, at
 Kævlerne kun maa benyttes til Fremstilling af Jernbane-
 sveller, og Sælgeren er forpligtet til inden Udgangen af
 den Maaned, hvori Salget har fundet Sted, at indsende
 Indberetning til Trafikministeriet, Slotsholmsgade 10 C,
 København K, om det paagældende Salg, indeholdende
 Oplysning om Køberens Navn og Adresse samt om det
 Kvantum Svellekævler, Handelen omfatter.

Junckerkævler.

Friske Knaster tilladt, ikke sorte Tude
 eller Raad, jævnt rette, egnet for Ramsav-
 skæring. Jo mindre en Kævle er, desto

større er Kravet til Renhed og Rethed.
Sund Rødkærne tilladt ubegrænset.
Længde 2,6 m, 3,25 m, 3,90 m, 4,55 m
og 5,20 m. Over 5,20 m maa Kævlerne
leveres i faldende Længder.

21 Dec.
Nr. 614.

Topdiameter mindst 25 cm . . . . . 30 Kr. pr. m³

B. B u n d g a r n s p æ l e.

Topdiameter mindst 10 cm.

6—11 m lange . . . . . 45 Kr. pr. m³

11,2—14 m lange . . . . . 52 — —

over 14 m . . . . . 60 — —

Priserne gælder alene for Effekter, der, aflagt efter
Købers Specifikation, skal anvendes som Bundgarns-
pæle og er velegnede hertil.

C. S n i t g a v n.

Stort Snitgavn.

Kvalitet som Stavtræ, jfr. nedenfor, dog
Knast i Kløvefladen, Diameter mindst
30 cm.

a. Længde indtil 80 cm:

Vest for Store Bælt . . . . . 34 Kr. pr. rm

Øst - — — . . . . . 33 — —

b. Længde 80 cm og derover:

Vest for Store Bælt . . . . . 36 Kr. pr. rm

Øst - — — . . . . . 35 — —

Stavtræ.

Alt Træ skal være retvokset og velegnet
til Stavfabrikation, sund Rødkærne til-
ladt. For rundt Træ tolereres 1 mindre
Knast eller Overgroning, kløvet Træ
skal være frit for Overgroninger og Kna-
ster. Hvidt Snitgavn, der falder sammen
med det røde, maa ikke frasorteres til
anden Anvendelse. Længde: 62 cm, Dia-
meter: rundt 18—30 cm, kløvet mindst
22 cm. Iøvrigt henvises til den af Stav-
fabrikkerne anvendte og af Ministeriet

21 Dec.
Nr. 614.for Landbrug og Fiskeri godkendte
Standard-Slutseddel.

Vest for Store Bælt.....	32	Kr.	pr.	rm
Øst - — —	31	—	—	—

Gulvtræ.

Kvalitet som godt Klov, dog forudsættes, at Sortering foretages i al Hugst, saaledes at Gulvtræ bliver den bedste Del af Træet, naar stort Snitgavn og Stavtræ er frasorteret, og at ikke alt Træ i en Afdeling lægges som Gulvtræ og alt i en anden som Klov. Rodender maa lægges i alt Gulvtræ, Længde mindst 62 cm. Længden maales for Rodender fra øverste Kant af Forhugget. Diameter mindst 15 cm. Helst rundt indtil 40 cm, herover tokløvet; tre- eller firkløvet ikke tilladt.....

25 Kr. pr. rm

Afsnit III. Ask.

A. K æ v l e r.

Kl. Ia. Knastrene, i Princippet rette, lyskærnedede Rodkævlér, Længde mindst 4 m.

Topdiameter mindst 35 cm 130 Kr. pr. m³

- Ib. I Princippet rette Rodkævlér med mindst 1,4 m rent Træ mellem Knasterne og mellem Knaster og Rod- og Topsnit, Længde mindst 3 m.

Topdiameter mindst 35 cm 110 — —

- II. I Princippet rette, lyskærnedede Rodkævlér med Renhed som Kl. Ib. Længde mindst 3 m

Topdiameter mindst 25 cm 80 — —

- III. Lyskærnedede Rodkævlér og gode Topkævlér med mindst 80 cm

rent Træ mellem Knasterne og mellem Knaster og Rod- og Topsnit, Længde mindst 2,6 m. 21 Dec. Nr. 614.

Topdiameter mindst 20 cm	55 Kr. pr. m ³
Kl. IV. Rene Rodkævler, Længde mindst 1,3 m, Topdiameter mindst 16 cm, samt ringere Kvaliteter end Kl. I—III, dog med mindst 80 cm rent Træ mellem Knasterne og mellem Knaster og Rod- og Topsnit, Længde mindst 2,6 m, Topdiameter mindst 20 cm.....	40 — —

Ovenstaaende Priser gælder under Forudsætning af, at hele Partier aftages. Saafremt Køber ønsker at ud-sortere Kl. Ia. og Ib., kan der for disse anlægges højere Priser, dog højst 170 Kr. pr. m³.

B. B u n d g a r n s p æ l e.

Topdiameter mindst 10 cm.	
6—11 m lange.....	50 Kr. pr. m ³
11,2—14 m lange.....	65 — —
over 14 m.....	85 — —

Priserne gælder alene for Effekter, der er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes som Bundgarnspæle og er velegnet hertil.

C. S n i t g a v n.

1. Ret og sundt, frit for Knaster og Overgroninger, intet Stykke under 16 cm Diameter.	
a) Længde mindst 60 cm.....	30 Kr. pr. rm
b) — — 80 cm.....	35 — —
Tillæg for hver 10 cm udover 80 cm	1 — —
2. Ret og sundt, enkelte Knaster og Overgroninger tilladt, intet Stykke under 10 cm Diameter.	

21 Dec.	a) Længde mindst 60 cm.....	20 Kr. pr. rm
Nr. 614.	b) — — 80 cm.....	27 — —
	Tillæg for hver 10 cm udover 80 cm.	1 — —

Afsnit IV. Eg.

A. K æ v l e r.

Køl og Kølsvin.

Rette og sunde Kævler, der er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes som Køl eller Kølsvin, Længde mindst 12 m.

Topdiameter mindst 40 cm ..... 160 Kr. pr. m³
Tillæg for hver fulde Meter udover 12 m.

Topdiameter mindst 40 cm ..... 10 — —

Stævne, Stævnknæ og Bjørne,

der er aflagt efter Købers Specifikation og skal anvendes ved Skibsbygning, Midtdiameter 60 cm og derover..... 160 — —

Ethvert Salg af Stævne, Stævnknæ og Bjørne paa 60 cm Midtdiameter og derover skal ved Handelens Indgaaelse anmeldes til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri ved en af saavel Køber som Sælger underskreven Meddelelse.

Finérkævler.

Knastrene, rette, retvoksedede, fri for Raad, Ring- og Stjerneskøre og andre synlige Fejl og iøvrigt egnede til Finérskæring:

2,4—3,0 m. lange, Midtdiameter	
50—59 cm.....	190 Kr. pr. m ³
2,4—3,0 m lange, Midtdiameter	
60 cm og op.....	210 — —
3,2 m og længere, Midtdiameter	
50—59 cm.....	210 — —
3,2 m og længere, Midtdiameter	
60 cm og op.....	230 — —

For alle andre *Egekævl*-*Effekter* end ovennævnte 21 Dec.
 gælder følgende Priser og Sorteringsregler: Nr. 614.

		Midtdiameter						
		60 cm	50—59	40—49	30—39	20—29		
		og derover	cm	cm	cm	cm		
Kl.	I....	136	126	111	81	46	Kr.	pr. m ³
-	II....	106	91	76	56	41	—	—
-	III....	76	66	56	41	36	—	—
-	IV....	56	46	41	36	31	—	—

De anvendte Sorteringer er følgende:

- I. I Princippet rette, sunde Kævler af mindst 3 m Længde (undtagelsesvis kan Kævler ned til 2,4 m Længde medgaa). En mindre Knast eller en mindre Vanrispude er tilladt for hver 2 m af Kævlens Længde. Normal Splinttykkelse forudsættes. For eventuel Ring- eller Stjernesløkke gives rimeligt Fradrag paa Længden.
- II. Nogenlunde rette, sunde Kævler af Længde som Klasse I. Vanris og flere Knaster tilladt. For eventuel Ring- eller Stjernesløkke gives rimeligt Fradrag paa Længden.
- III. Bugtede, skrubbete, knastede og i Princippet sunde Kævler af mindst 2,4 m Længde. For mindre Sundhedsfejl gives ikke Fradrag.
- IV. Stammer, Topender og Grene, mindst 1,3 m lange, som er anvendelige til Gavntræ, og som ikke hører hjemme i de andre Klasser.

For særlig lange Plankekævler med 2 plane Sider og een jævn eensidig Bugt tjenlig til Plankeskæring i een hel Længde i Klasse I og/eller II kan beregnes følgende Tillæg til ovenfor anførte Priser:

Over 10 m lange.....	10 pCt.
— 12 m —	20 —

Kævler under 60 cm Midtdiameter, der er specielt egnede til Stævne, Stævnknæ og Bjørne, samt Kævler, der er specielt egnede til Spanter (Krumtræ), og som

21 Dec. skal anvendes til Skibsbygning, kan ved Prisansættelsen
 Nr. 614. rykke en Klasse op.

B. B u n d g a r n s p æ l e.

For Effekter, der er aflagt efter Købers Specifikation til Anvendelse som Bundgarnspæle og er velegnede hertil, kan beregnes samme Priser som fastsat for Bundgarnspæle af Ask.

C. S n i t g a v n.

1. Ret og sundt, frit for Knaster og Overgroninger, intet Stykke under 25 cm Diameter..... 40 Kr. pr. rm
  2. Ret og sundt, enkelte Knaster og Overgroninger tilladt, intet Stykke under 15 cm Diameter..... 30 — —
- Priserne gælder for uafbarket Træ. For afbarkede Effekter opsat i Rummeter kan tillægges 20 pCt.

D. H e g n s p æ l e.

Intet Stk. under 20 cm Diameter	33	Kr.	pr.	rm
— — — 10 cm —	28	—	—	—
Med — — 10 cm —	20	—	—	—

Priserne gælder for uafbarkede Pæle. For afbarkede Effekter opsat i Rummeter kan tillægges 20 pCt.

Rundpæle efter sædvanligt Statsbane-

Krav pr. indeholdt Stykpæl..... 1,25 Kr.

§ 2. De fastsatte Maksimalpriser gælder for Levering paa Skovningssted.

For Udbringning til fast Vej kan tillægges de faktisk afholdte Udgifter, dog højst 2,75 Kr. pr. m³ og 1,50 Kr. pr. rm.

Ved Salg til Levering udenfor Skoven maa kun tillægges faktisk og lovligt afholdte Transportudgifter.

Ved Salg til Stavfabrikkerne skal Skovdistrikterne som hidtil levere Træet ved fast Vej, ligesom Normalfragtordningen for Kævler og Snitgavn gælder uændret.

Priserne gælder endvidere for Betaling netto kontant; 21 Dec. Nr. 614.
saafremt der tiltaas Køberen Henstand med Betalingen, maa der højst beregnes en Rente af $\frac{1}{2}$ pCt. pr. Maaned.

A Conto Betaling maa kun anvendes i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger en skriftlig Kontrakt paa Levering indenfor Hugstsæsonen af bestemte Kvanta og Kvaliteter. A Conto Betalingens Størrelse skal anføres paa Kontrakten og maa ikke overstige $\frac{1}{3}$ af Partiets, respektive det ikke afregnede Restkvantums lovlige Værdi paa Skovningsstedet. Efterhaanden som Leveringen finder Sted, skal Leverancerne afskrives paa Kontrakten.

§ 3. Køb og Salg af Træ paa Roden er forbudt.

§ 4. Priserne for Gavntræeffekter af Naaletræ samt Bøg, Ask og Eg, som ikke kan henføres under de i § 1 nævnte Grupper, vil i hvert enkelt Tilfælde være at fastsætte af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter forudgaaende Forhandling med Prisdirektoratet.

§ 5. Priser pr. Stk., som ikke er baseret paa Opmaaling af det enkelte Effekt, maa kun ansættes for Lægter, Stager og Hegnspæle, og Stykpriserne skal i saadanne Tilfælde fastsættes paa Grundlag af et ved forudgaaende Maa-ling konstateret gennemsnitligt Kubikindhold, respektive Antal Stykker pr. rm. Ved Salg efter en saaledes udregnet Stykpris skal det beregnede gennemsnitlige Kubikindhold pr. Stk., respektive Antal Stykker pr. rm, anføres paa Fakturaen, jfr. § 8.

§ 6. Ved Hugst af saavel Løvtræ som Naaletræ skal det Træ, der er egnet til Anvendelse til Gavntræ, aflægges som Gavntræ. Al Oparbejdning eller Anvendelse af Gavntræ til Brænde, herunder Optændings- og Generatorbrænde, er forbudt.

Enhver, der forarbejder Gavntræ, er pligtig at sørge for, at Affaldsprocenten bliver mindst mulig.

§ 7. A. Køb af uforarbejdet Gavntræ — ogsaa af Træsorter, der ikke er maksimalprisbestemte — for egen Regning maa kun ske til Forarbejdning i egen Virksomhed eller direkte Forbrug i uforarbejdet Stand i egen Bedrift.

21 Dec. Dog kan Køb til Forarbejdning for Købers Regning
 Nr. 614. paa fremmed Virksomhed ske i samme Omfang som i
 Aarene før Krigen (Aarene 1937—39), saa snart Anmeldelse
 til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri af sædvanligt ind-
 købt Kvantum har fundet Sted.

Opkøb af uforarbejdet Gavntræ til Eksport i Henhold
 til udstedte Udførselstilladelser samt det i § 1 omhandlede
 Detailsalg af Tømmer direkte til private Forbrugere omfat-
 tes ikke af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser.

B. For Opkøb af uforarbejdet Gavntræ for fremmed
 Regning gælder følgende Bestemmelser:

- 1) Opkøbet skal ske efter Ordre og i den paagældende
 Virksomheds Navn.
- 2) Fakturering og Betaling skal ske direkte mellem Skov-
 ejeren og Virksomheden.
- 3) Provisionen for Opkøb m. v. maa ikke ansættes højere
 end følgende Satser:

Naaletræ:

Bundgarnspæle,	
Skibsmaster og	
Piloteringspæle	8 pCt. af Pris paa Skovningssted
Lærk og Douglas	6 — - — — —
Alle andre Effekter	4 — - — — —

Løvtræ:

Bundgarnspæle og	
Skibstræ	8 pCt. af Pris paa Skovningssted
Alle andre Effekter	6 — - — — —

Fornævnte Satser gælder for de Tilfælde, hvor Op-
 køberen forestaar saavel Købsafslutning som Kontrol-
 maaling og -klassificering samt Udslæbning og Forsendelse
 m. v. For Afmærkning før Afkortning maa ikke beregnes
 ekstra.

Saaframt Opkøberen alene forestaar Afslutning af
 Køb, maa Provisionen ikke overstige Halvdelen af for-
 nævnte Satser.

Der maa ikke udover ovennævnte Satser ydes fast

Løn, Tantième, Rejsegodtgørelse, Dagpenge eller nogen anden Form for Godtgørelse. 21 Dec. Nr. 614.

Aflønning af Opkøbere efter andre Regler end foran nævnt er ikke tilladt.

C. For Anvisning af Træ eller Fremskaffelse af Salgstilbud maa ikke modtages Vederlag eller stilles Betingelser af nogen Art, f. Eks. Leverance af opskaarne Effekter eller andet.

D. Skovridere, Skovfogder og Konsulenter maa i intet Tilfælde modtage Vederlag under nogen Form fra Købere i Anledning af Salg af uforarbejdet Gavntræ fra Skove eller Plantager, hvortil de er knyttet som Driftsleder, tilsynsførende eller Konsulent.

E. Fra de i Stk. A. og B. indeholdte Bestemmelser vil der i ganske særlige Tilfælde kunne dispenseres af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter forudgaaende Forhandling med Prisdirektoratet.

§ 8. Enhver Levering af uforarbejdet dansk Gavntræ — ogsaa forsaavidt angaar Træsarter, som ikke er maksimalprisbestemte — skal medfølges af Maaleliste, specificeret Følgeseddel eller Faktura, hvoraf følgende Oplysninger skal fremgaa:

Salgets Dato.

Sælgers Navn og Adresse.

Købers Navn og Adresse.

Leveringssted.

Udførlig Effektbetegnelse (herunder Oplysning om Træart, Kvalitet, Klasse samt Dimension).

Rumindhold i alt	}	Hvis Partiet omfatter flere Effektgrupper, Kvaliteter, Klasser eller Dimensioner, maa disse Oplysninger gives for hver Gruppe, Kvalitet, Klasse eller Dimension for sig.
Enhedspris		
Samlet Salgsværdi		

Tillæg for Udslæbning, Tillæg for yderligere Transport samt andre lovlige Tillæg skal anføres særskilt.

21 Dec. Ved Styksalg af Lægter, Stager og Hegnspæle skal det Nr. 614. beregnede gennemsnitlige Kubikindhold pr. Stk., respektive Antal Stykker pr. rm, anføres, jfr. § 5.

Paa Maalelister og Følgesedler kan Priser udelades.

Ved ethvert Salg af Effekter, der opmaales i Kubikmeter, dog med Undtagelse af Lægter og Stager, skal der senest ved Leveringen udleveres Maaleliste.

Saafremt Fakturaen ikke fremsendes samtidig med Leveringen, men denne alene har været ledsaget af Maaleliste eller Følgeseddel, skal Fakturaen være Køberen i Hænde senest 1 Maaned efter, at Leveringen har fundet Sted.

Det paahviler saavel Køber som Sælger at opbevare Fakturaer og Maalelister, respektive Genparter heraf, i fem Aar fra Fakturaens Dato, i det Omfang Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 om Bogføring m. v. ikke fastsætter længere Frist.

§ 9. Overtrædelse af foranstaaende Bekendtgørelse straffes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v., jfr. Lov Nr. 580 af 30. November 1946 og Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946.

§ 10. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Samtidig ophæves Bekendtgørelse Nr. 549 af 9. November 1945 om Handel med og Maksimalpriser for Gavntræ fra Landets Skove og Plantager m. m. og Bekendtgørelse Nr. 372 af 9. Juli 1946 om Ændring i Bekendtgørelse Nr. 549 af 9. November 1945.

Nr. 614. Lov-Tid. A. 2269—2279.

21 Dec. **Skattedep.s Cirk.** til de skattelignende Myndig- Nr. 401. heder ang. Beskatning for Skatteaaret 1947—48 af visse Skovejeres Indtægt ved Merhugst.

Ejere af Skove her i Landet skal være fritaget for til deres skattepligtige Indkomst at medregne Halvdelen af

Indtægten ved den Merhugst, som har fundet Sted i det 21 Dec.
til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1947—48 Nr. 401.
liggende Regnskabsaar. Den Halvdel af Merhugstindtægten,
som ikke omfattes af ovennævnte Fritagelse, skal være fri
taget for Indkomstbeskatning for Skatteaaret 1947—48 i
det Omfang, hvori denne Del af Merhugstindtægten doku-
menteres at være indskudt i »Danske Skovejeres Merhugst-
fond«.

Med Hensyn til de anførte Bestemmelers Forstaaelse
og Praktisering henvises til Skattedepartementets Cirku-
lære af 22. Juni 1942.

Nr. 401. Min.-Tid. A. 843.

Handelsmin.s Cirk. til samtlige Amtsbrændsels- 21 Dec.
udvalg og de kommunale Brændselsudvalg i København, Nr. 402.
Frederiksberg, Gentofte og Købstæderne m. v.

Under Henvisning til Bestemmelserne i Handelsmini-
steriets Cirkulære af 28. Maj 1946 vedrørende Rationering
af Brændsel skal man meddele, at den foreliggende vanske-
lige Brændselssituation medfører, at der af Brændsels-
udvalgene maa udvises den størst mulige Tilbageholdenhed
ved Udfærdigelse af Rationeringskort og Indkøbstilladelser
til Indkøb af udenlandsk Brændsel.

Man skal derfor specielt med Hensyn til den ved det
nævnte Cirkulære, Side 5, givne Adgang for Brændsels-
udvalgene til efter 1. Januar 1947 at udlevere Tillægskort
til centralvarmefyrede Villaer og centralvarmefyrede frit
beliggende Huse eller iøvrigt til Husstande, hvor ganske
særlige Forhold medfører et ekstraordinært stort Brændsels-
forbrug, anmode Brændselsudvalgene om kun at foretage
saadan Udlevering, naar dette efter Udvalgets Skøn er
strengt paakrævet. Udleveringen af Tillægskort i de nævnte
Tilfælde bør saaledes kun finde Sted, naar dette under
Hensyn til de i de enkelte Tilfælde foreliggende ganske
særlige Grunde maa anses for nødvendigt, i hvilken Hen-
seende man særligt peger paa, at Tildeling ikke bør finde
Sted, naar det drejer sig om Forbrugere, der er i Stand til

21 Dec. at anvende Tørv, Formbrændsel eller andet indenlandsk
Nr. 402. Brændsel, og som har Mulighed for Opbevaring af de efter
Omstændighederne tilstrækkelige Mængder deraf.

Nr. 402. Min.-Tid. A. 844.

23 Dec. **Lov om midlertidige Ændringer i de gældende**
Nr. 617. **Fiskerilove.**

§ 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan træffe Bestemmelse om Ændringer omfattende Lempelser i de for Fiskeriet i Limfjorden i Kapitel 2 i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri fastsatte særlige Bestemmelser, herunder uanset Bestemmelsen i § 10, Stk. 1, i nævnte Lov paa nærmere af ham fastsatte Betingelser tillade Anvendelse af Aaleskovlvaad og Brislingeskovlvaad (Brislingetrawl) i Limfjorden.

§ 2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan paa nærmere af ham fastsatte Betingelser meddele Dispensation i indtil 6½ Maaned aarlig fra det i § 10 i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri indeholdte Forbud mod Trawlfiskeri, forsaavidt angaar Fiskeri med Brislingetrawl.

Endvidere kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri paa nærmere af ham fastsatte Betingelser forbyde Ilandbringelse i Dispensationstiden af Fangster fra Brislingetrawl, der indeholder over 50 pCt. Smaasild.

Udenfor Dispensationstiden kan Ilandbringelse af Brisling og Smaasild fra saavel Brislingetrawl som fra andre Redskaber forbydes.

Ved Smaasild forstaas Sild af en saa ringe Størrelse, at der gaar flere end 45 Stk. paa et Kilo.

§ 3. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan uanset Bestemmelsen i § 10, Stk. 3, Punkt 2, i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri til Skrabning af Muslinger, herunder Østers, paa nærmere af ham fastsatte Vilkaar tillade Anvendelse af et Redskab med Mundingsramme, hvis Fangeaabning ikke er bredere end 2 Meter, og som er forsynet med en Pose af Twine eller Jernringe.

§ 4. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan ophæve, 23 Dec.
helt eller delvis, det i § 11, Stk. 3, i Lov Nr. 93 af 31. Marts Nr. 617.
1931 om Saltvandsfiskeri omhandlede Forbud mod Fiskeri
med Bundslæbevaad i Kattegat ud for Jyllands Østkyst.

§ 5. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan indføre
Forbud mod Fiskeri med Landdragningsvaad med en Maske-
vidde af under 20 mm.

§ 6. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan saavel
forhøje som nedsætte de i § 15 i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931
om Saltvandsfiskeri, de i § 15 i Lov Nr. 94 af 31. Marts
1931 om Ferskvandsfiskeri og de i § 2 i Lov Nr. 131 af 15.
April 1930 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa m. m.
fastsatte Mindstemaal for Fisk samt fastsætte Mindstemaal
for andre end de i nævnte Lovbestemmelser omhandlede
Fiskearter og afkorte eller ophæve de i disse Love fastsatte
Fredningstider.

§ 7. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan træffe
Bestemmelse om Fredning af Skrubber samt om Fredning
af Rødspætter.

§ 8. § 16, 1ste Punktum, i Lov Nr. 93 af 31. Marts
1931 om Saltvandsfiskeri affattes saaledes:

»For Hummer fastsættes et Mindstemaal af 210 mm
regnet fra Spidsen af Pandehornet til den faste Bagkant af
Svømmeviftens Midterstykke.«

§ 9. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan fast-
sætte Mindstemaal for Dybvandshummer (*Nephrops norve-
gicus*).

§ 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1947
og gælder indtil Udgangen af 1947.

Lov-Tid. A. Nr. 95. 2283—2284. Udg. 31. Dec.

— — — — — Lov om Støtte til Nybygning af Fiskefartøjer m. v. 23 Dec. Nr. 618.

§ 8. Tilskud ydet efter denne Lov er ikke skatte-
pligtig Indtægt for Modtageren.

Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune.

23 Dec. Tilskud og Laan ydes fortrinsvis til Fiskere og Fartøjs-
Nr. 618. ejere, som driver Fiskeri som Hovederhverv.

Ved Afgørelse af Spørgsmaalet om Størrelsen af Tilskud og Laan vil der være at tage Hensyn til Ansøgerens Indkomst og Formueforhold.

Lov-Tid. A. Nr. 95. 2286. Udg. 31. Dec.

23 Dec. **Handelsmin.s Bekg. om Rationeringen af Smør og**
Nr. 620. **Margarine.**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Sukker og Smør m. v. for Januar Kvartal 1947 som »Smør — Margarine« Nr. 1—13 betegnede Rationeringsmærker kan fra den paa Mærkerne angivne Dato anvendes til Køb af 250 g Smør eller 250 g Margarine.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 620. Lov-Tid. A. 2290.

23 Dec. **Handelsmin.s Bekg. om Tillæg til Bekg. Nr. 554**
Nr. 621. **af 19. November 1945 om Rationering af Kaffe, The og Cacaomel (-pulver).**

I Medfør af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 113 af 25. Marts 1946, bestemmes herved følgende:

§ 1. Hvert af de paa Rationeringskortet for Personer, der er fyldt 6 Aar, for Brød m. v. for Januar Kvartal 1947 som »Kaffe el. The« betegnede Rationeringsmærker giver fra Begyndelsen af den paa vedkommende Mærke angivne Maaned Adgang til Køb af 125 g Kaffe eller 50 g The.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Nr. 621. Lov-Tid. A. 2290.

Landbrugsmin.s Bkg. ang. Fastsættelse og Æn- 23 Dec.
dring af Mindstemaal for forskellige Arter Fisk og Nr. 622.
Krebsdyr.

I Henhold til § 6 i Lov af 23. December 1946 om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove fastsættes herved som gældende indtil videre, dog ikke udover 31. December 1947, følgende Bestemmelser:

§ 1. I § 15 i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri foretages følgende Ændringer:

I 1ste Stykke ændres Mindstemaalet for Rødspætter, Skrubber, Regnbueørred, Torsk og Aal, og der fastsættes Mindstemaal for Kuller, Ising, Rødtunge og Kulmule.

Endvidere fastsættes et særligt Mindstemaal for Aal, forsaavidt angaar Limfjorden, jfr. § 2 i fornævnte Lov om Saltvandsfiskeri.

Maalene paa de ovennævnte Fiskearter regnes fra Snudespids til Halefinnens Spids som nedenfor angivet:

Rødspætter	260	Millimeter
Skrubber	250	—
Regnbueørred	300	—
Torsk	330	—
Aal, kun for Limfjorden . . .	365	—
Aal iøvrigt	340	—
Kuller	300	—
Ising	250	—
Rødtunge	260	—
Kulmule	400	—

I 3die Stk. ændres Maalet paa Aalekvabber fra 150 mm til 220 mm Totallængde, og der tilføjes, at Aalekvabber ikke maa anvendes til Brug som Fiskefoder.

7de Stk. affattes saaledes:

»Til Esbjerg, Ringkøbing, Hvide Sande, Thyborøn og Hirtshals Havne samt paa Kysten Syd for Tversted Baake er det tilladt indtil videre at ilandbringe Rødspætter, der er fanget i Nordsøen, til et Mindstemaal af 250 mm Totallængde, dog kun til Forsendelse direkte til Udlandet,

23 Dec. eventuel over nærmeste offentlige Fiskeauktion indenfor
 Nr. 622. det paagældende Omraade eller gennem Fiskeeksportører
 i Esbjerg, Thyborøn og Hirtshals, der af Ministeriet for
 Landbrug og Fiskeri har erholdt særlig Tilladelse til at ud-
 føre disse Rødspætter.»

8de Stk. affattes saaledes:

»Paa Bornholm og Christiansø er det tilladt at iland-
 bringe Pighvar, der er fanget i Farvandet omkring Øerne,
 til et Mindstemaal af 210 mm Totallængde, dog kun til
 Forbrug paa Øerne.«

§ 2. I § 16 fastsættes for Dybvandshummer, Nephrops
 norvegicus, et Mindstemaal af 160 mm, regnet fra Spidsen
 af Pandehornet til den faste Bagkant af Svømmeviftens
 Midterstykke.

§ 3. I § 15 i Lov Nr. 94 af 31. Marts 1931 om Fersk-
 vandfiskeri ændres Mindstemaallet for Regnbueørred fra
 370 til 300 Millimeter Totallængde.

§ 4. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Bekendt-
 gørelse paatales og straffes ifølge § 51 i Lov Nr. 93 af 31.
 Marts 1931 om Saltvandfiskeri og ifølge § 26 i Lov Nr.
 94 af 31. Marts 1931 om Ferskvandfiskeri.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1.
 Januar 1947.

Nr. 622. Lov-Tid. A. 2291.

27 Dec. **Skattedep.s Medd.** ang. ekstraordinære, skatte-
 Nr. 404. fri Henlæggelser til Imødegaaelse af paa Grund af Krigs-
 forholdene udskudte Udgifter til Vedlæggelser, Reparation-
 er og Erstatningsanskaaffelser.

I Lighed med, hvad der har været gældende for Skatte-
 aarene 1943—44, 1944—45, 1945—46 og 1946—47, vil der
 ogsaa for Skatteaaret 1947—48 kunne tillades Henlæggelses-
 ordninger af følgende Art:

¹⁾ A. Skatteydere, der som Følge af en af Krigsfor-
 holdene forårsaget Materiemangel eller lignende Aarsager
 i det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1947—48
 liggende Regnskabsaar har været nødsaget til at udskyde

Afholdelsen af visse Driftsudgifter, som normalt vilde være kommet til Fradrag i deres skattepligtige Indkomst, nemlig Vedligeholdelsesudgifter og Udgifter til Erstatningsanskaffelser, der efter den benyttede Regnskabsform afholdes over Driften, skal kunne opnaa Tilladelse til i deres skattepligtige Indkomst for det nævnte Skatteaar at fradrage en efter Skattemyndighedernes Skøn passende Henlæggelse til senere Afholdelse af de udskudte Driftsudgifter. 27 Dec. Nr. 404.

2) Fradraget skal være betinget af, at den ommeldte Henlæggelse efter Regler, der nærmere fastsættes af Finansministeren, baandlægges, indtil de Anskaffelser eller Vedligeholdelser, til hvis Bestridelse Henlæggelsen er bestemt, er foretaget, samt at Henlæggelsen medregnes til Skatteyderens skattepligtige Indkomst i det eller de Regnskabsaar, hvori Beløbet frigives til den ommeldte Anvendelse.

3) I Tilfælde af Skatteyderens Død eller Konkurs, eller saafremt han opgiver eller afhænder den Virksomhed eller det Aktiv, hvortil Henlæggelsen er knyttet, skal det baandlagte Beløb dog straks udbetales Skatteyderen eller Boet, og der vil da være at foretage en Efterregulering af Skatteyderens Ansættelse for det Skatteaar, i hvilket Henlæggelsen er bragt til Fradrag, saaledes at Ansættelsen forhøjes med det henlagte Beløb. Finansministeren kan dog, hvor Forholdene taler derfor, tillade, at Erhververe af Virksomheden eller Aktivet paa i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser indtræder i den oprindelige Ejers Rettigheder og Forpligtelser med Hensyn til den paagældende Henlæggelse, herunder de ovenfor ommeldte skattemæssige Forpligtelser.

4) Skatteyderen er, saa længe Baandlæggelsen vedvarer, afskaaret fra enhver Disposition i levende Live over Henlæggelsen, ligesom denne, bortset fra Konkurstilfælde, skal være unddraget hans Kreditorers Retsforfølging.

B. Med Henblik paa Modtagelsen og Forvaltningen af saadanne Henlæggelser er der allerede for Skatteaarene 1943—44, 1944—45, 1945—46 og 1946—47 under Medvirk-

27 Dec. ning af de forskellige Erhvervsorganisationer oprettet en
Nr. 404. Række under særskilt Bestyrelse staaende Fonds, nemlig:

- 1) Privatbanernes Vedligeholdelses- og Fornyelsesfond,
- 2) Hotel- og Restaurationsbranchens Vedligeholdelses- og Fornyelsesfond,
- 3) Danske Fiskeres Redskabsfornyelsesfond,
- 4) Henlæggelsesfondet for Linnedudlejningsforretninger,
- 5) Henlæggelsesfondet for Automobilejere samt
- 6) Værktøjs-Henlæggelsesfondet for Industri og Haandværk.

Disse Fonds — bortset fra de under Nr. 5 og 6 nævnte Fonds — vil ogsaa med Virkning for Skatteansættelserne for Skatteaaret 1947—48 kunne modtage Indskud af Henlæggelser af nævnte Art beregnet efter de i Vedtægterne for de respektive Fonds indeholdte Regler.

Foruden disse generelle, for visse Erhvervsgrupper etablerede Henlæggelsesordninger vil skattefri Henlæggelser med det nævnte Formaal og paa de foran angivne Vilkaar kunne tillades i andre Tilfælde, hvor Forholdene har stillet sig hindrende for Afholdelsen af normale, Driften vedrørende Vedligeholdelses- eller Fornyelsesudgifter i det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1947—48 liggende Regnskabsaar.

Henvendelser angaaende Etableringen af saadanne Enkeltordninger maa rettes til Statens Ligningsdirektorat.

For Selskaber og Foreninger bemærkes udtrykkeligt, at Henlæggelsen forudsætter, *enten* at der ved Fordelingen af Overskuddet for det Regnskabsaar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1947—48, er afsat disponible Midler her til, eventuelt i Form af Overførsler og lign., i hvilket sidste Tilfælde Henlæggelsen i Regnskabet for det efterfølgende Regnskabsaar maa posteres som foretaget af disse Midler, *eller* at Regnskabet for vedkommende Regnskabsaar omgøres med Henblik paa Afsættelsen af de for Henlæggelsen fornødne Midler.

Veterinærdirektoratets Cirk. til de praktiserende 27 Dec.
Dyrlæger ang. Opkøb af Levekvæg til Polen.

I Løbet af kort Tid vil der efter nærmere Bekendtgørelse i Aviserne fra Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg blive paabegyndt Opkøb af drægtige Kvier til Polen. Opkøbene vil strække sig over ca. $\frac{1}{2}$ Aar.

Hvad angaar Tuberkulose skal Dyrene ledsages af gul Attest eller af hvid Attest, hvis højre Halvdel er benyttet.

Angaaende smitsom Kastning skal Dyrene ledsages af gul Attest eller af hvid Attest for Enkeltdyr. Til Orientering vedlægges et Eksempplar af hver af disse Attester, hvoraf flere kan rekvireres enten her fra eller fra Kredsdyrlægerne. De for Attesternes Udstedelse fornødne Blodprøver skal indsendes mærket »Cito«, jfr. Cirkulære herfra af 25. Februar 1944, hvilket er nødvendigt af Hensyn til at faa Blodprøversultaterne rettidigt frem til Opkøbsdagene.

Den nævnte hvide Attest angaaende smitsom Kastning bør kun udstedes paa Grundlag af Serumlaboratoriets Undersøgelse af en Blodprøve, der er udtaget tidligst 1 Maaned forud.

Landbrugsmin.s Bekg. om Foranstaltninger til 28 Dec.
Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose og smitsom Nr. 635.
Kastning hos Kvæg.

I Medfør af Lov af 23. December 1946 om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose og smitsom Kalvekastning m. m. fastsættes herved følgende.

§ 1. Bekendtgørelser Nr. 544 af 30. December 1942 og Nr. 54 af 22. Februar 1945 om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af henholdsvis Kvægtuberkulose og smitsom Kastning hos Kvæg har Gyldighed indtil Udgangen af 1947.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1947.

28 Dec.
Nr. 642. **Finansmin.s Bekg. af Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 591 af 21. December 1945 og Lov Nr. 605 af 21. December 1946.**

Finansministeren gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lov Nr. 605 af 21. December 1946 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten optrykke med de Ændringer og Tilføjelser, der følger af Lov Nr. 591 af 21. December 1945 og Lov Nr. 605 af 21. December 1946, og bekendtgør den herved som:

Lov om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten.

§ 1. De i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten indeholdte Regler skal anvendes med de i nærværende Lov fastsatte Ændringer og Tilføjelser saaledes, at disse, forsaavidt angaar Bestemmelserne i §§ 4—7 og 9—11 samt § 15, alene gælder ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1947—48.

§ 2. ¹⁾ Personer, der ikke er fast bosatte her i Landet, men som ved Begyndelsen af henholdsvis første eller andet Skattehalvaar opholder sig her, og som indenfor de nærmest forudgaaende 6 Maaneder med eller uden Afbrydelse har opholdt sig her i mindst 3 Maaneder i alt, medtages ved Skatteligningen paa samme Maade som Personer, der er fast bosatte her i Landet.

²⁾ De paagældende medtages ligeledes ved Ligningen af fælleskommunal Indkomst- og Formueskat i Medfør af Lov Nr. 100 af 14. April 1937.

§ 3. Enhver Person, der uden at være bosat her i Landet som Kommanditist eller Partreder deltager i et her hjemmehørende Selskab, svarer Indkomst- og Formueskat til Staten efter de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 indeholdte

Regler af den Indtægt, han oppebærer i sin nævnte Egen- 28 Dec.
skab, og af den Formue, hvorfra Indtægten hidrører. Nr. 642.

§ 4. 1) Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 7, omhandlede skattefri Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed beregnes som Halvdelen af Hustruens Indkomst ved nævnte Virksomhed, dog højst 2 000 Kr.

2) Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 8, omhandlede skattefri Fradrag for Børn under 15 Aar beregnes med følgende Beløb:

	For 1 Barn	For 2 Børn	For hvert Barn udover 2 Børn
I København og Frederiksberg	500 Kr.	1 100 Kr.	700 Kr.
I Købstadskommunerne Marstal og de sønderjydske Flækker. .	450 —	950 —	600 —
I Landkommunerne . .	400 —	800 —	500 —

§ 5. Tab paa Omsætning af Værdipapirer i Spekulationssøjemed skal alene kunne fradrages indenfor en tli Indkomsten medregnet Spekulationsfortjeneste paa Værdipapirer, men ikke i anden Indkomst.

§ 6. 1) Ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst medregnes:

- a. Fortjeneste eller Tab ved Afstaaelse eller Opgivelse af Kundekreds, Forretningsforbindelser eller lign. (Goodwill), dog kun forsaavidt angaar Halvdelen af den opnaaede Fortjeneste eller det fremkomne Tab og i intet Tilfælde med et større Beløb end det, hvormed Fortjenesten eller Tabet overstiger 5 000 Kr. Hvor Fortjenesten saaledes kan inddrages under Indkomstbeskatning hos Afhænderen, skal Erhververen være berettiget til at afskrive Halvdelen af den ydede Godtgørelse i sin skattepligtige Indkomst gennem en Periode af 5 Aar. Denne Ret paavirkes ikke af Bestemmelsen i § 1.

- 28 Dec. Nr. 642. b. Fortjeneste eller Tab ved Afstaaelse eller Opgivelse af tidsbegrænsede Rettigheder, saasom Patentret, Retten i Henhold til en Forpagtningskontrakt, en Udbyttekontrakt eller lign.

Fortjenesten eller Tabet skal dog kun tages i Betragtning i det Omfang, der foran er bestemt med Hensyn til de under a. ommeldte Arter af Fortjeneste eller Tab. Forsaavidt angaar Patentrettigheder, skal denne Begrænsning kun gælde, naar det drejer sig om Rettigheder, som Afhænderen har erhvervet ved Køb, Arv eller Gave, hvorimod Fortjeneste ved Afhændelse af Patentretten vedrørende en af Afhænderen selv gjort Opfindelse er at anse som skattepligtig i sin Helhed.

Erhververen er berettiget til at afskrive den ydede Godtgørelse i sin skattepligtige Indkomst gennem et til den erhvervede Rettigheds Varighed svarende Aaremaal.

- c. Fortjeneste ved Afhændelse af Maskiner, Inventar og lign. Driftsmidler, dog med følgende Begrænsning:
1. Ved særskilt Afhændelse af enkelte Driftsmidler medregnes kun den Del af Fortjenesten, der overstiger 500 Kr.
  2. Ved Afhændelse i Forbindelse med en Realisation eller Afstaaelse af vedkommende Virksomhed eller Bedrift medregnes kun den Del af den samlede Fortjeneste paa Driftsmidlerne, som overstiger 5 000 Kr.
  3. Fortjenesten skal dog i intet Tilfælde medregnes i den skattepligtiges Indkomst med et større Beløb end det, hvormed den overstiger 30 pCt. af Anskaffelsværdien.

Tab ved Afhændelse af de her omhandlede Driftsmidler kan bringes til Fradrag i den skattepligtige Indkomst.

2) Fortjenesten eller Tabet opgøres i de i Stk. 1 ommeldte Tilfælde som Forskellen mellem det ved Afstaaelsen eller Afhændelsen opnaaede Vederlag og det paagældende For-

muegodes oprindelige Anskaffelsessum efter Fradrag af 28 Dec. over den skattepligtige Indkomst foretagne Afskrivninger. Nr. 642.

3) Finansministeren bemyndiges til, naar Opgivelsen eller Afhændelsen af vedkommende Formuegode maa betragtes som ufrivillig, at tillade, at der ved Ansættelsen af den skattepligtige Indkomst helt eller delvis bortses fra Fortjeneste af den foran under Stk. 1 a—c omhandlede Art.

§ 7. 1) Bestemmelsen i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 4 e. om Aktionærers og Andelshaveres Indkomstskattepligt med Hensyn til udloddet Udbytte kommer til Anvendelse ikke alene paa Udbytte, der udloddes af det af vedkommende Selskab gennem dets Drift indtjente Overskud, men ogsaa paa Udlodning af en af Selskabet paa anden Maade, f. Eks. ved Realisation af Formuegenstande, indvunden Fortjeneste. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa Udlodninger, der er endeligt vedtaget inden den 1. December 1939, eller som finder Sted som Led i en inden den 1. December 1939 besluttede Likvidation af vedkommende Selskab.

2) Som skattepligtigt Udbytte, jfr. for nævnte Bestemmelse i Lov af 10. April 1922, skal ikke betragtes, hvad der af et Selskab i Henhold til en samtidig med en Nedskrivning af Aktiekapitalen vedtagen og i Selskabets Love eller Vedtægter optagen Beslutning anvendes til en Opskrivning af Aktiekapitalen til dens oprindelige Størrelse før Nedskrivningen, forsaavidt Nedskrivningen er sket for at bortskaffe en fremkommen Underskudssaldo.

§ 8. 1) Krigstillæg til den tariffmæssige Hyre, der oppebæres for Sejlads med her i Landet hjemmehørende Skibe i Omraader, der betragtes som Farezoner, skal ikke medregnes til den skattepligtige Indkomst.

2) Foranstaaende Bestemmelse skal efter Fastsættelse af Finansministeren kunne bringes til Anvendelse paa andre særlige Ydelser, der under tilsvarende Forhold oppebæres i Anledning af en af Krigsforholdene foraarsaget, personlig Arbejdsrisiko.

28 Dec. § 9. ¹⁾ Laan, der optages mod Sikkerhed i Livsfor-
 Nr. 642. sikringspolicer, tegnede i Tiden efter den 30. November
 1939, kan kun bringes til Fradrag i den skattepligtige
 Formue, forsaavidt angaar den Del af Laanesummen, der
 overstiger Forsikringens Tilbagekøbsværdi.

²⁾ Renter af saadanne Laan kan kun i tilsvarende Om-
 fang bringes til Fradrag ved Opgørelsen af den skatte-
 pligtige Indkomst.

³⁾ Bestemmelserne kommer ikke til Anvendelse paa
 Forsikringer, for hvis Vedkommende Præmiebetalingen
 strækker sig over mindst 10 Aar, og hvis Tilbagekøbsværdi
 ikke er vilkaarligt forøget ved ekstraordinære Præmie-
 indskud.

§ 10. Aktier, der ikke er frit omsættelige, samt Ak-
 tier i Selskaber, i hvilke mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige Aktier ejes
 af en enkelt Aktionær, skal ved Opgørelsen af den skatte-
 pligtige Formue medregnes med mindst 80 pCt. af en til
 Aktiens Paalydende svarende Andel i Selskabets hele For-
 mue, opgjort paa Grundlag af Selskabets Status ved Ud-
 gangen af det til Grund for Selskabets sidste Skatteansæt-
 telse liggende Regnskabsaar efter de i Lov Nr. 149 af 10.
 April 1922 §§ 12—14 indeholdte Regler, medmindre særlige
 Omstændigheder maatte begrunde en lavere Værdiansæt-
 telse.

§ 11. Bestemmelsen i Lov Nr. 149 af 10. April 1922
 § 1, Nr. 3, Stk. 3, hvorefter der for Forsikringsselskabers
 Vedkommende ved Beregningen af Indkomstens procent-
 vise Forhold til Aktiekapitalen udover den direkte ind-
 betalte Del af Aktie- eller Garantikapitalen kan tages
 Hensyn til Halvdelen af den alene gennem Forskrivninger
 dækkede men ikke indbetalte Del af Aktie- eller Garan-
 tikapitalen, begrænses saaledes, at det Beløb, der i den nævnte
 Henseende kan tillægges den indbetalte Aktie- eller Garan-
 tikapital, ikke maa overstige selve den indbetalte Kapital.

§ 12. ¹⁾ Til den skattepligtige Indkomst medregnes
 ikke:

- a. Saadanne een Gang for alle oppebaarne Gave- eller Legatbeløb, der er udredet af offentlige Midler, Legater, kulturelle Fonds og lign. her eller i Udlandet, eller som er tilvejebragt ved Indsamling af Bidrag, alt forsaavidt Ydelsen alene har Karakter af en Anerkendelse af Modtagerens Fortjenester. 28 Dec. Nr. 642.
- b. Hædersgaver udbetalt i Henhold til Lov Nr. 93 af 20. Marts 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte.
- c. Understøttelser, der i Henhold til Lov udbetales i Anledning af Ulykkestilfælde paa Søen som Følge af Krigsbegivenheder under Verdenskrigen 1914—18.
- d. Hædersgaver udbetalt i Henhold til Lov Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere og deres efterladte.
- e. Hædersgaver udbetalt i Henhold til Lov Nr. 378 af 10. Juli 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til efterladte efter faldne og til saarede den 9. April 1940.
- f. Hædersgaver, der i Henhold til Lov udbetales til saarede og til efterladte efter faldne af Hær og Flaade ved Begivenhederne den 29. August 1943.
- g. Forsørgelsesbeløb ydet i Henhold til Lovbekendtgørelse Nr. 140 af 13. Marts 1943 til militære Invalidere i de sønderjydske Landsdele fra Verdenskrigen 1914—18 og saadannes efterladte samt Understøttelser af tilsvarende Art, der ydes fra tysk Side.
- h. Ydelser udbetalt i Henhold til Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, bortset fra de i nævnte Lovs §§ 14—18 ommeldte Dagpenge, den i §§ 19—21 ommeldte Invaliditetserstatning, forsaavidt denne ydes i Overensstemmelse med Reglerne i § 20 som en aarlig Rente, samt de i § 22 ommeldte Renteydelser til efterladte.

2) Indkomst hidrørende fra Lotterigevinster — bortset fra Gevinster i Klasselotteriet — medregnes ikke til den skattepligtige Indkomst, forsaavidt Beløbet ikke overstiger

28 Dec. 200 Kr. Overstiger Beløbet 200 Kr., medregnes kun Halv-Nr. 642. delen af det overstigende Beløb.

§ 13. 1) Saafremt en Kvinde, der er medtaget ved Ansættelsen som selvstændig skattepligtig, indgaar Ægteskab i Skatteaarets Løb, ophører hendes Skattepligt først med Udgangen af det paagældende Skatteaar.

2) Forsaavidt hendes skattepligtige Indkomst hidrører fra erhvervsmæssig Virksomhed, og denne Virksomhed ophører inden 3 Maaneder efter Ægteskabets Indgaaelse, eller forsaavidt Indkomsten hidrører fra Indtægtsnydelser, der bortfalder i Anledning af hendes Giftermaal, skal hun dog, saafremt Ægteskabet er indgaaet i første Skattehalvaar, for andet Skattehalvaar kunne begære sin Ansættelse nedsat med et Beløb svarende til de bortfaldne Indtægter efter Regelen i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 23, jfr. § 28, sidste Stykke.

3) Saafremt Ægteskabet er indgaaet paa et saadant Tidspunkt, at Hustruens Indtægt i Tiden før Ægteskabets Indgaaelse i Medfør af Regelen i § 7, 1ste Stk., i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 skal medregnes ved Mandens Ansættelse til Indkomstskat, skal han paa samme Maade kunne begære, at der ved hans Ansættelse bortses fra saadanne af Hustruen i Tiden før Ægteskabets Indgaaelse oppebaarne Indtægter, som hidrører fra Indtægtsnydelser, der er bortfaldet i Anledning af hendes Giftermaal, eller fra Erhvervsvirksomhed, der er ophørt senest 3 Maaneder efter Ægteskabets Indgaaelse.

§ 14. 1) Bidrag, som i Anledning af Skilsmisse eller Separation udredes af den ene af Ægtefællerne til Underhold af den anden Ægtefælle eller af Børn, med Hensyn til hvilke der paahviler den bidragydende Ægtefælle Forsørgerpligt, kan fradrages i Bidragyderens skattepligtige Indkomst og bliver, forsaavidt angaar Bidrag til Ægtefællen og de med denne sambeskattede Børn, at medregne til den bidragnydende Ægtefælles skattepligtige Indkomst. Ydes Bidraget til selvstændigt skattepligtige Børn, skal det medregnes til disses skattepligtige Indkomst.

2) Foranstaaende Bestemmelser finder, forsaavidt an- 28 Dec.
 gaar Bidrag i Anledning af Separation, kun Anvendelse Nr. 642.
 paa Bidrag, hvis Størrelse er fastsat eller ændret efter
 Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 517 af 19. December 1942. Med
 Hensyn til Bidrag i Anledning af Skilsmisse finder Bestem-
 melserne kun Anvendelse paa Bidrag, der er fastsat eller
 ændret efter Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 538 af 22. December
 1941. Finder Ændring af Bidragsvilkaarene Sted efter
 Skatteaarets Begyndelse, faar Bestemmelserne i Stk. 1
 først Virkning for Parternes Skatteansættelser for det
 følgende Skatteaar.

§ 15. Ved Ansættelsen til Formueskat skal der,
 forsaavidt der i Formueopgørelsen indgaar udbetalte eller
 tilgodehavende Forsikringsbeløb for skadelidte faste Ejendomme,
 Maskiner eller Inventar eller for Indboeffekter m. v. af den i
 Statsskattelovens § 12, Nr. 1, nævnte Art, gives et saadant skønsmæssigt
 fastsat Nedslag i det Beløb, hvormed disse Forsikringsbeløb
 efter Statsskattelovens almindelige Regler skal medregnes til
 den skattepligtige Formue, at Ejeren af den skadelidte Ejendom
 eller de skadelidte Effekter derved stilles, som om Skaden ikke
 var indtruffet.

§ 16. Uanset Bestemmelserne i Postlov Nr. 288 af
 9. Maj 1919 § 9 a om Postvæsenets Hemmeligholdelsespligt
 paahviler der Postgirokontoret samme Oplysningspligt overfor
 de skattelignende Myndigheder og Landsskatte retten, som
 paahviler offentlige Myndigheder og Banker.

§ 17. De i nærværende Lovs §§ 5—8, § 9, Stk. 2 og
 3, § 12, § 13, Stk. 2 og 3, samt § 14 givne Regler for den
 Indkomst, der bliver at lægge til Grund for Ansættelsen af
 Indkomstskat til Staten, skal ogsaa være gældende for
 Ansættelsen af Indkomstskat til Københavns Kommune,
 forsaavidt angaar §§ 5—7 samt § 9, Stk. 2 og 3, dog alene
 ved Ansættelsen for Skatteaaret 1947—48, jfr. § 1.

§ 18. Finansministeren bemyndiges til at forlænge
 Fristen for Indgivelse af Selvangivelse for skattepligtige
 Selskaber og Foreninger indtil Udgangen af April Maaned

28 Dec. samt til i fornødent Omfang at forlænge de i Lov Nr. 149
Nr. 642. af 10. April 1922, Afsnit C III og IV, fastsatte Frister for
Ligningsarbejdet m. v., forsaavidt angaar disse skatte-
pligtige.

§ 19. Finansministeren fastsætter de nærmere Regler
for Gennemførelsen af denne Lov og bemyndiges til at af-
holde de dermed forbundne Omkostninger.

Nr. 642. Lov-Tid. A. 2315—2320.

30 Dec. **Midlertidig Lov om Ændringer i Lov Nr. 109 af**
Nr. 636. **7. April 1936 om Kreditforeninger.**

§ 1. I Lov Nr. 109 af 7. April 1936 om Kreditfor-
eninger foretages følgende Ændringer:

I § 1, Stk. 1, Nr. 9, ændres »8 000 Kr.« til: »9 000 Kr.«

I § 1, Stk. 1, Nr. 11, ændres »20 000 Kr.« til: »26 000 Kr.«
og »12 000 Kr.« til: »14 000 Kr.«

I § 1, Stk. 1, Nr. 12, ændres »16 000 Kr.« til: »20 000 Kr.«

I § 2, Stk. 2, ændres »12 000 Kr.« til: »15 600 Kr.« og
»9 600 Kr.« til: »12 000 Kr.«

§ 2. De i § 1 omhandlede Ændringer finder kun An-
vendelse paa Laan, der stiftes inden Udgangen af December
Termin 1949.

Lov-Tid. A. Nr. 96. 2310. Udg. 7. Jan.

30 Dec. **Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54**
Nr. 637. **af 23. Marts 1937 om Leje, saaledes som denne senere**
er ændret.

§ 1. I Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med
senere Ændringer, saaledes som den i Henhold til Lov
Nr. 262 af 29. Maj 1943 er optrykt ved Bekendtgørelser
Nr. 265 og 266 af 29. Maj 1943, jfr. Lov Nr. 254 af 31. Maj
1945 og Lov Nr. 295 af 31. Maj 1946, foretages følgende
Ændringer og Tilføjelser:

Til § 56.

I § 56, Stk. 1, 2den Linie, indføjes efter »Varsel«:
», jfr. dog § 56, Stk. 1, Nr. 6,«.

§ 56, Stk. 1, Nr. 6, 1ste Punktum, affattes saaledes: 30 Dec.

»Naar Udlejeren ønsker selv at bebo den paagældende Lejlighed, jfr. dog § 73 i; Opsigelse kan dog først afgives, naar han har haft tinglyst Skøde eller anden tinglyst Adkomst paa Ejendommen i mindst 1 Aar eller, saafremt saadan Adkomst først er erhvervet den 13. December 1946 eller senere, i mindst 2 Aar.« Nr. 637.

Som nyt 2det Punktum indføjes:

»Uanset om der i Lejeforholdet maatte gælde et kortere Varsel, tilkommer der Lejeren et Varsel paa 6 Maaneder til aftalt eller forudsat Flyttedag.«

§ 2. Denne Lov finder Anvendelse paa enhver Opsigelse, der er afgivet den 13. December 1946 eller senere.

Lov-Tid. A. Nr. 96. 2311. Udg. 7. Jan.

Lov om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond. 30 Dec. Nr. 638.

§ 1. Bestemmelsen i § 13 i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond affattes saaledes:

»Den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelse, skal ogsaa lægges til Grund for Ligning af fælleskommunal Indkomstskat. Forinden Skatten beregnes, foretages der Børnefradrag samt Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed efter de Regler, der gælder for Ansættelse til Indkomstskat til Staten. Gentofte Kommune sidestilles med Hensyn til Beregning af Børnefradrag med København og Frederiksberg. Hvor særlige Forhold medfører, at en skattepligtig ikke ansættes til Indkomstskat til Staten af hele sin Skatteindtægt, indrømmes der tilsvarende Nedsættelse ved Beregningen af den fælleskommunale Indkomstskat.«

§ 2. Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 65 af 1. Marts 1943 om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond.

Lov-Tid. A. Nr. 96. 2312. Udg. 7. Jan.

30 Dec.
Nr. 639. **Lov om Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.**

§ 1. Bestemmelserne i midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen har Gyldighed indtil Udgangen af Marts Maaned 1947, medmindre Loven forinden ophæves ved kongelig Anordning.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1947.
Lov-Tid. A. Nr. 96. 2313. Udg. 7. Jan.

30 Dec.
Nr. 641. **Lov om Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed ved Paaligning af Indkomstskat til Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for Skatteaaret 1947—48.**

Ved Paaligning af Indkomstskat til Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for Skatteaaret 1947—48 kan Kommunalbestyrelsen forhøje det i Kommunen hidtil beregnede skattefrie Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed indtil det Maksimum, som for samme Skatteaar er fastsat ved Paaligning af Statsskat.

Lov-Tid. A. Nr. 96. 2314. Udg. 7. Jan.

B.

**Kommunalbestyrelsesbeslutninger,
ministerielle Skrivelser m. v.**

1946.

1946.

Bestemmelser vedr. Udførelse af Facadebeklædning m. v. 2 Jan.

I Medfør af Bygningsvedtægt for Staden København af 18. December 1939 § 1, Stk. 1, og § 20, Stk. 5, bestemmes det, efter at Sagen har været forelagt Københavns Bygningskommission, at Facadebeklædninger i Almindelighed kan forventes tilladt, naar nedenstaaende Bestemmelser samt de i Bygningsvedtægten og i Regulativ for Raaden over Gadeareal indeholdte Bestemmelser*) iagttages.

Afsnit I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

1. Beklædning af en Bygnings Facader saavel som af andre Dele af Bygninger, t. Eks. indvendige Vægge og Lofter med Plader af Natursten, Plader og Fliser af andre

---

*) I Medfør af Bygningsvedtægt af 18. December 1939 § 20, Stk. 5, kan Facadebeklædning — dog kun paa bestaaende Bebyggelse — tillades givet et Fremspring ud over en Grunds Grænselinie mod Gade af indtil 12 cm paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar. I Medfør af Bygningsvedtægtens § 19, Stk. 3 og 5, kan Hovedgesims og Tagudhæng med Tagrende gives et samlet Fremspring af indtil 80 cm, naar de anbringes i en Højde af 2,8 m og Baand, Vinduesindfatninger, Saalbænke o. lign. (jfr. nærværende Bestemmelser § 5, Stk. 3) et Fremspring af indtil 15 cm.

Regulativ af 14. September 1939 for Raa-

2 Jan. Materialer samt Skalmuring med Mursten eller Klinker maa ikke foretages, forinden der i hvert enkelt Tilfælde er indhentet Tilladelse til Arbejdets Udførelse i Overensstemmelse med Administrationsvedtægten. Tegningerne skal udføres i Maal 1:20 med Enkeltheder i fuld Størrelse af alle Samlinger og med Angivelse af Ankrenes Antal, Materiale, Størrelse og Placering samt af andre bærende Konstruktioner. Andragende og Tegninger maa endvidere indeholde Oplysning om Beklædningsmaterialets Art og Vægt samt om Arten og Anbringelsen af plastisk Fugemateriale, hvorhos Styrkeberegninger maa fremsendes, hvor særlige Konstruktioner er nødvendige for at bære Pladerne.

2. Prøver af Materialet skal paa Forlangende forevises Bygningstilsynet. Arbejdet skal i enhver Henseende udføres paa hensigtsmæssig og betryggende Maade, og til dets Udførelse maa kun anvendes kyndige og dertil egnede Folk.

3. Hvor der ved Nybygninger agtes udført Facadebeklædning, maa Detailtegninger fremsendes samtidig med Byggeandragendet.

4. Paa Bygninger, der t. Eks. som Følge af daarlig Fundering eller af anden Aarsag er udsat for Sætninger, eller som er udsat for stærke Rystelser o. lign., kan Facadebeklædning ikke forventes tilladt, med mindre der træffes betryggende Foranstaltninger.

---

den over Gadeareal indeholder i § 11 følgende Bestemmelser:

- 1) Facadebeklædninger skal af Hensyn til fremtidige Fortovsreparationer enten holdes mindst 30 cm over Fortovet eller føres helt ned til dette. Facadebeklædningen skal i det sidste Tilfælde forsynes med særligt Fundament af Sten, Beton el. lign., der føres 10 cm ned under Fortovsbelægningen.
- 2) Det kan tillades, at Facadebeklædning paa bestaaende Bygninger faar et Fremspring af indtil 12 cm.
- 3) Saafremt Ejendommens Tagnedløb føres ned bag Facadebeklædningen, skal de omlægges med asfalterede Jernrør.

Afsnit II.

2 Jan.

Plader af Natursten.

§ 2.

Pladernes Dimensioner.

1. Haarde Stensorter saa som Granit, Solvaag, Labrador, Gneis, Travertin, Marmor, haard Faxekalk el. lign. skal med en Størrelse af indtil $0,5 \text{ m}^2$ have en Pladetykkelse af mindst 20 mm. Plader af samme Størrelse, men af andre (blødere) Stensorter saa som mellemhaard Faxekalk, Nexø-, Bremer- og Cottasandsten og Salamandre Travertin el. lign. skal have en Tykkelse af mindst 30 mm.

2. Ved Pladestørrelser mellem $0,5 \text{ m}^2$ og 1 m^2 skal Tykkelsen for de 2 Arter Sten forøges til henholdsvis 25 mm og 40 mm, idet dog Nexø og Bremersandsten kan anvendes i 30 mm Tykkelse. Kun Plader af haarde Stensorter kan tillades udført med større Areal end 1 m^2 , men Størrelsen maa dog ikke overstige $1,25 \text{ m}^2$; Pladetykkelsen skal godkendes i hvert enkelt Tilfælde.

3. Saafremt Beklædning kun udføres i 3,5 m Højde, kan 20 mm tykke Plader af haarde Stensorter og 30 mm tykke Plader af blødere Stensorter anvendes indtil de i Stk. 2 angivne Maksimumsstørrelser, henholdsvis $1,25 \text{ m}^2$ og 1 m^2 .

4. Tykkelsen af Plader, der anvendes som Loftbeklædning eller til Beklædning af Overfalse i Vindues- og Døraabninger, Undersider af Karnapper, Altaner el. lign., maa ikke være mindre end 30 mm.

5. En Plade maa ikke have større Længde end 3 Gange Bredden, og Længden maa ikke overstige 1,5 m. De ovenfor angivne Pladestørrelser kan kræves nedsat, og Pladetykkelserne kan kræves forøget, hvor Forholdene efter Magistratens Skøn maatte gøre det paakrævet, t. Eks. hvor Pladebeklædning paa Jernbetonbygninger udføres kort Tid efter Støbearbejdets Afslutning, eller hvor Pladen er udsat for stærk Opvarmning af Solen.

2 Jan.

§ 3.

Opsætning og Forankring.

1. Pladerne skal, saafremt der ikke foretages Bagstøbning i hele Pladens Udstrækning, langs alle Fuger hvile mod en 10 cm bred Leder. Anvendes Plader, der har større Højde eller Længde end 1 m, skal der tillige udføres een eller flere Ledere inde paa Pladen. Saavel til Bagstøbning som til Ledere skal anvendes Bastardmørtel med et saa stort Cementindhold, som maatte være hensigtsmæssigt efter Pladematerialets Art og Vægfladens Materiale (Murværk eller Jernbeton), dog i det mindste i Blanding 1 Del Cementmørtel 1:3 og 2 Dele Kalkmørtel. Fugebredden maa, bortset fra Beklædninger med indtil 3,5 m Højde, ikke uden særlig Tilladelse være mindre end 4 mm.

2. Pladerne skal, hvor der ikke er Tale om Plader med ganske ringe Længde, fastgøres med mindst 2 Ankre i hver vandret Fuge. Er Pladens Højde større end 1 m, skal der tillige anbringes mindst 1 Anker i Midten af de lodrette Fuger, idet der dog, hvor Pladens Højde samtidig er større end det dobbelte af Længden, skal anbringes mindst 2 Ankre. Ankre maa ikke anbringes nærmere Pladens Hjørner end 6 cm, og Ankre i vandrette Fuger maa ikke anbringes længere fra Hjørnet end 20 cm og ikke med større indbyrdes Afstand end 60 cm.

3. Ankre, Bæring, Bolte m. v. skal udføres af Bronze i en Legering af Kobber med 3—6 pCt. Tin; eventuelt af andet Materiale efter Magistratens nærmere Godkendelse. Messingankre tillades ikke anvendt. Tværsnittet af Ankre og Bæring maa fastsættes efter Pladestørrelsen, men maa dog ikke være mindre end 3 mm $\times$ 15 mm for de mindste Pladers Vedkommende. Længden af Ankre og Bæring skal være saa stor, at de gaar mindst 10 cm ind i Murværk og 6 cm i Beton. Ankrene skal forsynes med Dupper med en Diameter af mindst 3 mm gaaende mindst 10 mm ind i hver Pladekant.

4. Ankerhullerne skal anbringes saa nær Pladens Yderside som muligt, dog saaledes at der er mindst 8 mm Gods mellem Ankerhullet og Forsiden, medens der i det mindste skal være 10 mm Gods mellem Hullet og Pladens Bagside. Ved Plader med 20—22 mm Tykkelse skal Ankerhuller anbringes nøjagtigt midt i Pladetykkelsen. Ankerhuller maa kun være 1 mm større end Duppens Diameter.

5. Ankerhuller i Murværk og Jernbeton skal udføres med mindre Bredde i Murlinien end i Bunden (svalehaleformede), og Ankrene skal faststøbes med Cementmørtel. I Jernbetonvægge skal Hullerne i videst mulig Udstrækning afsættes samtidig med Støbningen.

6. Hvor Ankre af fornævnte Art ikke kan anvendes, t. Eks. ved Skiferplader, skal der anbringes Boltetilholdere eller anden godkendt Understøtning og Fastholdelse.

7. Særlig Forankring og Understøtning ud over det foran anførte skal i øvrigt, naar Forholdene maatte kræve det, udføres under Iagttagelse af de Bestemmelser, som Bygningstilsynet i hvert enkelt Tilfælde maatte finde Anledning til at give. Under visse Forhold kan det t. Eks. kræves, at Stenplader i fornødent Omfang understøttes af udkragede Bygningsdele, Jernkonstruktioner el. lign. Alle Jernkonstruktioner skal rustbeskyttes.

8. Stenplader maa almindeligvis ikke fastgøres til Træ.

§ 4.

Opsætning af Facadebeklædning over Aabninger.

1. Over Aabninger skal Pladerne bæres af Profiljern eller Bæreankre eller understøttes paa anden af Bygningstilsynet godkendt Maade. Saafremt en Aabning agtes blændet med Pladebeklædning, skal der bag denne udføres en Væg af mindst $\frac{1}{2}$ Stens Mur eller 8 cm Jernbeton. Lukkes Aabningen kun delvis, t. Eks. ved Nedblænding af Vindues- eller Døraabninger, skal saavel Plader som Bag-

2 Jan. mur understøttes paa en af Bygningstilsynet godkendt Maade, eventuelt paa en Jernkonstruktion, der isoleres eller rustbeskyttes.

2. Plader over Aabninger maa ikke udsættes for Tryk eller Belastning fra overliggende Bygningsdele, og i øvrigt maa Plader, der danner Beklædning af False ved Aabninger, opsættes uden Forbandt med den omliggende Beklædning.

§ 5.

Beklædning af hele Facader.

1. Beklædninger, der strækker sig gennem flere Etager, skal i hver Etage, dog mindst for hver 3,5 m, hvile paa mindst een Understøtning, der er anbragt i konstruktiv Forbindelse med Bygningen eller udført i Forbandt med denne, t. Eks. en Beton-Konsol, et udkraget Murskifte, et gennemgaaende Profiljern eller Bæreankre. Afvigelse fra denne Bestemmelse kan indrømmes, naar Forholdene taler derfor, dog kun for saa vidt der træffes anden godkendt Foranstaltning, t. Eks. ved Anbringelse af svære Bæreankre af Bronze eller andet godkendt Materiale i passende Omfang.

2. Pladerne skal i Almindelighed opsættes med gennemgaaende vandrette og lodrette Fuger. Hvor Plader ønskes opsat i Forbandt, skal særlig Godkendelse indhentes i hvert enkelt Tilfælde. Fugebredden maa ikke uden særlig Tilladelse være mindre end 4 mm.

3. Gesimser, Baand, Vinduesindfatninger, Friser o. lign. maa i hvert enkelt Tilfælde understøttes og forankres paa en af Bygningstilsynet godkendt Maade.

§ 6.

Beklædning af Lofter o. lign.

Pladebeklædninger paa Lofter, Overfalse i Vindues- og Døraabninger, Undersider af Karnapper, Altaner el.

lign. maa kun udføres med mindst 30 mm tykke Plader, hvis Størrelse ikke overstiger 0,8 m². Pladerne skal fastholdes med Bronzebolte, der skal være forsynet med en Bæreplade med et Tværmaal af mindst 35 mm og en Tykkelse af mindst 3 mm, og anbringes i en Afstand af 8—10 cm fra Pladens Kanter og med en indbyrdes Afstand af højst 50 cm. I øvrigt skal de ovenfor fastsatte Bestemmelser iagttages. Boltene skal være forsynede med tilstrækkelig svære Kontramøtrikker. Hvor Bæreplader gives Hvil eller spændes paa Stenplader, skal der indskydes et passende Underlag til Hindring af Pladernes Sprængning. 2 Jan.

§ 7.

Fugning, Afdækning, Rensning m. v.

1. Samtlige Fuger mellem Pladerne skal fuges med en Mørtel, der er tilstrækkelig vandtæt og ikke faar Svindrevner. En Mørtel bestaaende af 1 Del Cement, 6 Dele hydraulisk Kalk og 14 Dele groft Strandsand vil i Almindelighed være hensigtsmæssig.

2. Plastiske Fuger skal udføres i fornødent Omfang; for hver ca. 3,5 m skal der udføres mindst 2 vandrette Fuger med plastisk Materiale, i Almindelighed anbragt ud for Vinduernes Over- og Underkant, og mindst een lodret Fuge, ved konvekse Facader dog mindst 2 Fuger. Det plastiske Materiale skal, hvis det bestaar af Asfaltpræparater, holdes saa langt fra Pladens Forside, at der kan fuges med almindelig Fugemørtel i en Dybde, der svarer til Fugetykkelsen.

3. Der skal træffes Foranstaltninger mod Vands Indtrængen bag Pladerne. Hvor der foretages Gennembrydninger for Rørledninger o. lign., skal der anbringes tætte Bøsninger og i fornødent Omfang udstøbes bag Pladerne.

4. Afdækninger skal være forsynet med Vandnæse og forankres til Underlaget i alle Tværfuger. Afdækningerne skal understøbes og fuges omhyggeligt i hele Fugens

2 Jan. Dybde. Plastiske Fuger skal indlægges med ikke over 3 m Afstand, og under alle Fuger skal anbringes 25 mm brede Bly- eller Kobberstrimler eller udføres anden godkendt Foranstaltning til Bortledning af eventuelt gennem Fugerne nedsvivende Vand.

5. Ved blødere Stenplader kan det kræves, at der under disse henlægges et gennemgaaende vandisolerende Lag. Afdækning med Beton, der støbes paa Stedet, skal udføres af vandtæt Materiale, eventuelt med Jernindlæg eller støbes paa et vandisolerende Lag. Afdækning med Metalplader skal udføres paa et absolut glat og vandisolerende Underlag.

6. Der maa i øvrigt ved Udførelse, Rensning og Afvaskning af Beklædninger af Natursten ikke anvendes Syrer eller andet, der kan foraarsage Ødelæggelse af Pladerne eller disses understøttende Dele. Slaggebeton maa ikke anvendes i Tilslutning til Facadebeklædninger o. lign.

Afsnit III.

Plader, Fliser o. lign. af andet Materiale.

§ 8.

Materialets Beskaffenhed.

Plader, Fliser m. v. af brændt, støbt eller andet lignende Materiale skal have fornøden Styrke og maa ikke have Fejl, der hindrer en forsvarlig Anvendelse, eller indeholde Stoffer, der har skadelig Indvirkning paa Bygnings Konstruktionskraft mod Vejrligets Indflydelse, og det skal i øvrigt være velegnet til Formaalet. Saafremt Plader, Fliser m. v. er forsynet med Glasur, skal denne være frostsikker, hvorom fornøden Attest paa Forlangende skal fremskaffes.

§ 9.

2 Jan.

P l a d e r.

1. Pladernes Størrelsesforhold vil være afhængig af Materialets Beskaffenhed og underkastet de nærmere Bestemmelser, som Magistraten i hvert enkelt Tilfælde maatte fastsætte. Som Regel vil det ikke kunne forventes tilladt at anvende Størrelser, der overstiger de for blødere Natursten gældende, eller Tykkelser, der er mindre end fastsat for disse Stenarters Vedkommende.

2. Med Hensyn til Opsætning, Understøtning, Forankring, Afdækning m. v. gælder i øvrigt de for Natursten fastsatte Bestemmelser, naar de givne Forudsætninger for deres Anvendelse er til Stede, og under andre Forhold de Bestemmelser, som Magistraten maatte fastsætte.

§ 10.

F l i s e r o. l i g n.

1. Tynde Fliser med en Størrelse af indtil 15 cm × 15 cm tillades i Almindelighed anvendt i mindre Udstrækning, t. Eks. til Beklædning af Facademure i Stueetager. Fliserne skal opsættes med mindst 3 mm Fugebredde i Cement- eller Bastardmørtel; Gips maa ikke anvendes. Ved Opsætning paa Murværk skal dettes Fuger være vel udkradsede i mindst 1 cm Dybde, og ved Opsætning paa Betonmur o. lign. skal denne have en passende ru Overflade og i øvrigt være af en saadan Beskaffenhed, at Fliserne i deres fulde Udstrækning fastholdes til Murene paa betryggende Maade. Underlag for Fliser skal forinden Opsætningen gøres passende vaadt. Efter Opsætningen skal Flisebeklædningen udsvummes med Cementmørtel.

2. Vægge af Bindingsværk, pudsede Bræddevægge o. lign. skal, forinden Opsætning af Fliser foretages,

2 Jan. overspændes med galvaniseret Hønsenet samt udkastes med Cementmørtel, ligesom det efter Forholdene kan kræves, at Vægge asfalteres til Hindring af en eventuel Fugtigheds Indtrængen indefra. Ved Frem- og Tilbagespring skal anvendes Fliser med afrundede Hjørner.

3. Spaltfliser af Forblændsten i Murstensformat med Tykkelse indtil 3 cm, Ribber indbefattet, kan anvendes i samme Udstrækning som almindelige Fliser.

§ 11.

Skalmuring.

1. Skalmuring med Forblændsten, Standardtykkelse ca. 3 cm og 6 cm, skal udføres med Bastardmørtel og i forsvarligt Forbandt med skiftende Tykkelser. Fugetykkelsen skal være ca. 4 mm, og der maa foretages en fuldstændig Udfyldning med Bastardmørtel bag Stenene.

2. Skalmuring med Klinker eller Mursten i almindeligt Murstensformat skal udføres med Bastardmørtel og i forsvarligt Forbandt. Fugetykkelsen maa ikke overstige 12 mm, og der maa foretages en fuldstændig Udfyldning med Bastardmørtel bag Stenene. Beklædningen skal forsvarligt understøttes mindst 1 Gang i hver Etage og i det mindste for hver 3,5 m paa tilbagerykkede eller frempringende Partier i Betonmuren, paa indstøbte Profiljern el. lign. efter nærmere Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde.

3. Ved Skalmuring med Forblændsten, Klinker eller Mursten skal der i øvrigt i hvert andet Skifte anbringes »Stritter« af mindst 3 mm tyk Kobber- eller Broncetraad med højst 0,5 m Afstand indstøbte i Cementmørtel i Muren og forsat for hverandre. Stritterne skal have en saadan Længde, at de paa virksom Maade faar Ombøjning ind i Stenenes Fuger.

Asbestcementplader, Skiferplader o. lign. 2 Jan.

Ved Anbringelsen af Plader af denne Art og ethvert andet Materiale, der ikke foran er omtalt, og hvortil ikke kan anvendes de sædvanlige Børejern, skal der tilvejebringes forsvarlig Fastholdelse og Understøtning med Metalbolte med Spændeskiver m. v. i fornødent Omfang, og Opsætningen maa i øvrigt være underkastet Bygningstilsynets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 13.

Regulativets Ikrafttræden.

Nærværende Regulativ træder i Kraft straks.

Samtidig bortfalder Regulativ af 30. Januar 1941 om Udførelse af Facadebeklædninger.

Stadslægens Cirk. til praktiserende Læger og Jordemødre i København. 7 Jan.

I Tilslutning til det af Sundhedsstyrelsen udsendte indenrigsministerielle Cirkulære af 26. November 1945 vedrørende Svangerskabshygijne skal jeg herved meddele, at Regninger med vedhæftede Kuponer ikke som anført i Cirkulæret her i København skal indsendes til Stadens Kasse, *men til Sundhedskommissionens Sekretariat, Meldahlsgade 1, København V.*

J. Nr. 4-4. 1.

Justitsmin.s Skr. til Ingeniørfirmaet N. N. 7 Jan.

Af en Justitsministeriet forelagt Sag fremgik det, at Ingeniørfirmaet N. N., København, uden Brandvæsenets Tilladelse foretog en saakaldt »Udbrænding« af Skorstene ved Afbrænding af nogle Aviser i Bunden af Skorstenen.

Dansk Brandværns-Komité havde i en over Sagen indhentet Erklæring udtalt, at den omhandlede Fremgangsmaade indebærer saa store Muligheder for, at den kan føre til Brand enten ved Antændelse af Soden i Skorstenen eller

Nr. 28.

7 Jan. ved, at brændende Papirflager finder Vej til letfængelige
Nr. 28. Materialer i det fri eller i Loftsrum eller andre Rum gennem
aaenstaaende eller defekte Vinduer eller lign., at Forholdet
maa betragtes som uforsvarligt.

Justitsministeriet udtalte, at Ministeriet var enig med
Dansk Brandværns-Komité i, at den omhandlede Frem-
gangsmaade er i Strid med § 11 i Lov af 15. Maj 1868 om
Brandvæsenet i København, § 5 i Lov af 21. Marts 1873
om Brandvæsenet i Købstæder og § 18 i Lov Nr. 174 af
31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet m. v.

Nr. 28. Min.-Tid. A. 64.

8 Jan. **Handelsmin.s Skr.** til De danske Handelsforenin-
gers Fællesorganisation:

I en hertil indkommen Skrivelse har Foreningen rejst
Spørgsmaal om Lovligheden af den af Andelsselskabet
»F llesklubben H rens Vaabenarsenal« udøvede Virk-
somhed.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte Klub, der er en Sam-
menslutning af samtlige Arbejderklubber paa H rens Va-
abenarsenal, driver Marketenderi paa »Ny T jhus« med Ad-
gang for alle militære og civile Tjenestemænd, Funktionærer,
Beboere og værnepligtige paa »Ny T jhus«, at der ved Siden
af F llesklubben er oprettet et særligt Selskab »Andels-
selskabet F llesklubben, H rens Vaabenarsenal«, hvis For-
maal er i Forbindelse med Marketenderiet at skaffe Medlem-
merne almindelige Forbrugsvarer, samt at Marketenderiets
og Andelsselskabets fælles Bestyrer tillige sælger Tobak,
Sæbe, Skosv rter, Børster og lign. til de paa »Ny T jhus«
kasernerede værnepligtige.

Det fremgaar endvidere af Sagen, at Marketenderiet og
Andelsselskabet har Lokaler i samme Bygning, og at hver
af de 2 Institutioner har egen Indgang og hver sin Disk til
Udlevering af Varer.

I denne Anledning skal man under Henvisning til tid-
ligere stedfunden Forhandling meddele, at Handelsmini-
steriet intet har fundet mod den omhandlede Virksomhed

at erindre under Forudsætning af, at det omhandlede Salg af Toiletartikler og lign. ikke finder Sted fra Marketenderiets Lokaler, jfr. Beværterloven af 15. Marts 1939 § 27, Stk. 8 og under Forudsætning af, at de omhandlede Varer kun sælges til Medlemmerne af fornævnte Andelsselskab. 8 Jan.

1. Afd. 183.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det vedtages at nedsætte et raadgivende kommunalt Ungdomsudvalg. 10 Jan.

B. F. 107. 1578—80.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge et Tilskud — dog ikke udover 75.000 Kr. — til Dækning af Driftsunderskuddet ved Husmoderafløsningsinstitutionen. 10 Jan.

B. F. 106. 1489—92, 1505.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der vedtages ændrede Regler om Godtgørelse til Tjenestemænd for Brug af eget eller lejet Motorkøretøj, saaledes at Kommunen enten lejer Motorkøretøjet eller yder Tjenestemanden en Godtgørelse pr. kørt km: 10 Jan.

Lejen for Automobiler: 90 Kr. mdl. til Forrentning, Afskrivning og almindeligt Slid + samtlige Udgifter til Garage, Skat, Assurance m. v., anslaaet til 100—150 Kr. mdl.

Lejen for Motorcykler: 50 Kr. mdl. til Afskrivning etc.

Kørselsgodtgørelse	pr. km.
Automobiler	46 Øre
Motorcykler	23 —
Motorcykler med Sidevogn	28 — .

B. F. 106. 1573.

Indenrigsmin.s Skr. til A. Amt. 12 Jan.

I Skrivelse af 27. August 1945 har Amtet udbedt sig Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Reglerne i Kommuneskattelovens § 42 om Bødestraf Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. 110

12 Jan. og Erstatning vil kunne anvendes over for en Arbejdsgiver, der undlader at besvare en skriftlig Forespørgsel fra en Kommunalbestyrelse af det i Paragraffens Stk. 2 omhandlede Indhold, naar Arbejdsgiveren paa det Tidspunkt, da Kommunalbestyrelsens Begæring om Tilbageholdelse i Lønning m. v. fremsættes, ikke længere beskæftiger den paa-gældende Skatterestant.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Skattedepartementet meddele, at det rejste Spørgsmaal efter Indenrigsministeriets Formening maa besvares benægtende, men at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse.

15 Jan. **Dir. for Københavns Begravelsesvæsenes Skr.** til Socialministeriet.

Under 13. November f. A. tilsendte Direktoratet det høje Ministerium en Meddelelse om, at der for Begravelse og Ligbrænding i Tiden 1. August til 30. Oktober s. A. af tyske Soldater og Flygtninge tilkommer Begravelsesvæsenet et Beløb af ialt 377.548 Kr. 65 Ø.

Paa dertil given Foranledning skal man tillade sig at bringe ommeldte Skrivelse i Erindring, idet Beløbet endnu ikke ses at være anvist hertil.

Samtidig skal man oplyse, at der fra 1. November til 31. December f. A. yderligere er begravet 160 Flygtninge, hvorfor der tilkommer Begravelsesvæsenet 6.400 Kr., saaledes at det samlede Beløb, der efter Omstændighederne snarest belejligt bedes anvist hertil, udgør 383.948 Kr. 65 Ø.

Begr. J. Nr.96. 40.

24 Jan. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at yde et Tilskud inden for et samlet Beløb paa 10.000 Kr. til Danske Kvinders Samfundstjeneste til Uddeling af Marmelade blandt trængende Familier.

B. F. 106. 176—78. 1584.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat. 31 Jan.

I Henhold til § 9 i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond skal man herved meddele, at der i Medfør af nævnte Lov tilkommer Københavns Kommune følgende Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond for Regnskabsaaret 1946—47:

1. Tilskud i Henhold til Lovens § 2, 1. Pkt. (sociale Udgifter):	
a. Lov om offentlig Forsorg	5.993.097 Kr.
b. Lov om Folkeforsikring:	
1. Invaliderenteudgifter	500.839 —
2. Aldersrenteudgifter	7.130.709 —
	<hr/> 13.624.645 Kr.
2. Tilskud i Henhold til Lovens § 3 (Skoleudgifter)	2.946.360 —
3. Tilskud i Henhold til Lovens § 4 (Sygehusudgifter)	2.101.395 —
	<hr/> 18.672.400 Kr.
4. Berigtigelse af Tilskud for tidligere Regnskabsaar. Jfr. Skrivelse herfra af 23. Marts	+ 180 Kr.
Renter, 4 pCt. p. a., af Berigtigelsesbeløbet	+ 14 —
	<hr/> 194 —
Tilskuddet andrager herefter ialt	<hr/> <u>18.672.594 Kr.</u>

Ifølge Lovens § 23, Stk. 2, jfr. Bestemmelsen i § 3 i Lov Nr. 95 af 10. Marts 1941, afregnes Tilskuddet med Kommunen den 15. Juni, den 15. September og den 15. December 1946 samt den 15. Marts 1947, hver Gang med

31 Jan. en Fjerdedel. Afregningen sker gennem vedkommende Amtstue ved Modregning mod de Skattebeløb, som det efter Lovens § 23, Stk. 1, jfr. den anførte Bestemmelse i Loven af 10. Marts 1941, paahviler Kommunen at tilsvare Udligningsfonden senest til samme Tidspunkter, saaledes at kun eventuelt overskydende Beløb bliver at udbetale fra eller indbetale til Amtstuen.

Klager over Tilskuddets Beregning maa, ledsaget af de fornødne Bevisligheder, indgives til Indenrigsministeriet inden 1 Maaned fra Dato.

Ministeriet forbeholder sig senere at regulere Tilskuddet, saafremt en Revision maatte give Anledning dertil.

7 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at udskrive Indkomstskatten til Kommunen for 1946—47 med Grundbeløbet med et Tillæg paa 20 pCt.

B. F. 106. 1705. 1769. 1842.

7 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 13.500 Kr. til Indkøb af 300 Eksemplarer af Værket »Københavns Historie gennem 900 Aar«.

B. F. 106. 1682. 1702.

7 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 20.000 Kr. til Fonden for kunstneriske FormaaIs Fremme til Indkøb af Malerier.

B. F. 106. 1762. 1842.

7 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 9.300 Kr. til Udarbejdelse af en Pjece om Mindesmærker og Statuer i København.

B. F. 106. 1769. 1842.

7 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 70.000 Kr. fordelt paa 4 Aar til Thorvaldsens Museum til Anskaffelse af forskelligt Inventar, delvis til Benyttelse ved Museets Oplysnings-Virksomhed.

B. F. 106. 1029. 1764. 1842. Till. 495.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 7 Febr.
vedtages at bevilge et Tilskud paa 4.000 Kr. af »Niels
Brochs Legat til Stadens almene Bedste« til Udgivelse af
et Festskrift om Vor Frelzers Kirke.

B. F. 106. 1871.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 7 Febr.
vedtages at bevilge yderligere 5.000 Kr. af »Fhv. Grosserer
og Farver B. Goldschmidts Legat til Københavns Forskøn-
nelse« til Genrejsning af Chr. d. V.'s Rytterstatue.

B. F. 106. 1872.

Bekendtgørelse fra Storkøbenhavns kommunale Mæl- 8 Febr.
keudvalg vedrørende Indførsel til og Salg af Mælk og
Fløde m. v. i København.

I Tilslutning til Storkøbenhavns kommunale Mælke-
udvalgs Bekendtgørelse af 14. Oktober 1941, i hvilken det
fastsættes, at al Indførsel af Mælk og Fløde til det af Mælke-
ordningen for Storkøbenhavn af 8. Oktober 1941 omfattede
Omraade udkræver Tilladelse fra Storkøbenhavns kommu-
nale Mælkeudvalg, henledes Opmærksomheden paa, at Be-
stemmelserne ogsaa omfatter Indførsel til det storkøben-
havnske Omraade af pisket Fløde eller flødelignende Pro-
dukter i pisket Form (Flødeskum), jfr. Handelsministeriets
Bekendtgørelse af 6. Februar 1946 om Ændring i Bekend-
gørelse Nr. 443 af 19. August 1940 vedrørende Bybefolk-
ningens Forsyning med Mælk m. v.

I Henhold til ovennævnte Bekendtgørelse af 6. Februar
1941 jfr. Handelsministeriets Bemyndigelse af 30. Septem-
ber 1941, har Storkøbenhavns kommunale Mælkeudvalg
med Handelsministeriets Godkendelse fastsat, at Indførsel
til eller Salg, Fordeling m. v. i Storkøbenhavn af steriliseret
Fløde eller flødelignende steriliserede Produkter ikke er til-
ladt uden Storkøbenhavns kommunale Mælkeudvalgs Sam-
tykke, medmindre Varen indføres og sælges som steriliseret,
homogeniseret Fløde (Exportfløde) og i den for Exportfløde
sædvanlige Emballage (3/8, 1/4 og 1/8 Liter Flasker).

8 Febr. **Handelsmin.s Skr. til A/S V.**

I en hertil indkommet Sag er der rejst Spørgsmaal om hvorvidt der foruden Næringsbrev paa Industrivirksomhed udkræves Næringsbrev paa Handel til den af Aktieselskabet her i Staden udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, at Aktieselskabet ved Stiftelsen havde til Formaal at fremstille Kamme af Galalith, men at Selskabet af forskellige Aarsager senere er gaaet over til kun at fremstille Galalith til Videresalg til Kamfabrikanter.

Det er endvidere oplyst, at Selskabet hos de paagældende Kamfabrikanter aftager en Del af de færdige Kamme og forhandler disse.

I denne Anledning skal man meddele, at de omhandlede Kamme ikke falder ind under Selskabets Afsætningsret i Henhold til Næringslovens § 24, og at Næringsbrev paa Handel derfor maa anses for at være fornødent.

Man skal derfor henstille til Selskabet, at Næringsforholdet omgaaende berigtiges ved Henvendelse til Københavns Magistrat.

1. Afd. 395. XII. 45.

11 Febr. **Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.**

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 21 af 1. Juni 1945 bl. a. vedrørende Forhøjelse fra 1. April f. A. af Lønnen for Portører og Husmedhjælpere skal man meddele, at den samlede Magistrat i sit Møde den 9. Februar 1946 har truffet Vedtagelse om, at der med Virkning fra 15. August 1945 ydes følgende Løntillæg:

Portører med fri Kost og fri Bolig	10	Kr.	pr.	Md.
— — - — men uden Bolig .	15	—	-	—
Husmedhjælpere med fri Kost og fri Bolig	7	—	-	—
— — — - — men uden				
Bolig	10	—	-	—

De med Ydelsen af de nævnte Løntillæg forbundne Mer- 11 Febr.
udgifter vil i Regnskabsaaret 1945—46 kunne afholdes af
Institutionernes Lønkonti uanset eventuel Overskridelse.

Cirk. Nr. 1.

Justitsmin.s Skr. til Ministeriet for Handel, Indu- 14 Febr.
stri og Søfart. Nr. 308.

I Skrivelse af 9. November 1945 har Handelsministeriet
udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet i Anledning af,
at Politimesteren i Aalborg Købstad m. v. har nægtet at
anerkende en til Brug ved Ansøgning om Næringsbrev ud-
stedt Forholdsattest under Henviisning til, at Attesten var
underskrevet af Ansøgerens Fætter og Hustru.

Foranlediget heraf skal man under Vedlæggelse af en
fra Foreningen af Politimestre i Danmark over Sagen ind-
hentet Erklæring meddele, at det efter Justitsministeriets
Opfattelse under Hensyn til, at der ikke i Lovgivningen
er givet særlige Forskrifter herom, principielt ikke bør være
udelukket som Forholdsattestanter ved Andragender om
Næringsbreve at anvende Personer, som er beslægtede eller
besvogrede med Andrageren, men at det maa være overladt
til Politiets Skøn, om den paagældende i det enkelte Til-
fælde — herunder ogsaa under Hensyn til den nære Tilknyt-
ning til Andrageren — kan antages at være i Besiddelse af
den Troværdighed, som maa være en Forudsætning for, at
vedkommende kan godkendes som Attestant.

Nr. 308. Min.-Tid. A. 665.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 15 Febr.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold
til § 7, Stk. 2, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse«
(jfr. Bestyrelsesvedtægtens § 92, Stk. 3) beregnede Brænd-
selspris for Oktober Kvartal 1945 udgør 84 Kr. 20 Ø. pr.
1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 2, Ltr. a. Afregningspris for Kul	72 Kr. 12 Ø.
§ 7, Stk. 2, Ltr. b. Gennemsnitspris f. Kørsel .	12 — 08 -
§ 7, Stk. 2, Ltr. c. beregnet Brændselspris . . .	<u>84 Kr. 20 Ø.</u>

15 Febr. hvilken Pris i Henhold til § 7, Stk. 2, Litra d, vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i April Kvartal 1946.

Cirk. Nr. 2.

16 Febr. **Indenrigsmin.s Skr.** til Frk. H.

I et hertil indkommet Andragende har De anholdt om Bevis for, at De er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, at De er født den 13. Juli 1926 i København som Datter af tysk Statsborger H. og dennes Hustru.

Det er endvidere oplyst, at De siden Fødslen har haft fast Ophold her i Landet bortset fra Tiden 7. December 1944 til 12. April 1945, da De var indkaldt til Arbejdstjeneste i Tyskland.

I denne Anledning skal man meddele, at da De ikke har haft uafbrudt Ophold her i Landet indtil Deres fyldte 19de Aar, har De ikke erhvervet dansk Indfødsret i Henhold til § 2 i Lov Nr. 123 af 18. April 1925.

1. Afd. 4. 31. 45.

21 Febr. **Indenrigsmin.s Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 2. d. M. har Magistraten med Henblik paa det forestaaende kommunale Valg forelagt Indenrigsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt der vil være noget til Hinder for, at der ved offentlige Valg oprettes særlige Afstemningssteder i Aldersrenteboliger og lignende Institutioner, enten saaledes, at der de paagældende Steder indrettes et eller flere Valgborde m. v. under de allerede bestaaende Afstemningsomraader, eller saaledes, at der ved Deling af bestaaende Afstemningsomraader oprettes nye Afstemningsomraader, der alene omfatter de i de nævnte Institutioner bosatte Vælgere.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa anse den foreslaaede Ordning for liggende uden for Lovens Forudsætninger, hvad enten den tænkes gennemført ved at udskille vedkommende Institution som

et særligt Afstemningsomraade, til hvis Afstemningssted 21 Febr.
alene Institutionens Beboere har Adgang, eller ved at lade
Institutionen være en Underafdeling af et bestaaende Af-
stemningssted.

1. Afd. 1721. 45.

Indenrigsmin.s Skr. til B. Byraad.

21 Febr.

I Skrivelse af 25. f. M. har Byraadet forelagt Indenrigs-
ministeriet nedenstaaende 2 Spørgsmaal vedrørende Betin-
gelserne for fraseparerede, fraskilte og forladte Hustruers
Optagelse paa Valglisterne til Brug ved det forestaaende
kommunale Valg i A. Kommune.

1. Papirarbejder N. N. af A., indgik Ægteskab i 1941
og er sambeskattet med sin Hustru til A. Kommune for
Skatteaaret 1944—45. I Løbet af det nævnte Skatteaar
forlod den paagældende Hustruen, der derefter blev selv-
stændig skatteansat til Kommunen for Skatteaaret 1945—46.

Den Papirarbejder N. N. paalignede kommunale Skat
for Skatteaaret 1944—45 er ikke fuldt ud berigtiget, hvor-
imod Hustruen har betalt den hende paalignede Skat for
April og Juli Kvartaler af Skatteaaret 1945—46.

Der spørges, om Hustruen herefter vil opfylde de i den
kommunale Valglov indeholdte Skattesvarelsesbetingelser,
selv om den hendes Mand for Skatteaaret 1944—45 paa-
hvilende Skatterestance ikke betales inden Valglisternes
endelige Berigtigelse.

2. Chauffør P. P. og Hustru A., der er sambeskattede
til Silkeborg Kommune for Skatteaaret 1944—45, blev
separerede den 9. Oktober 1944, hvorefter Hustruen blev
selvstændig skatteansat til Kommunen for Skatteaaret
1945—46.

Den Chauffør P. P. for Skatteaaret 1944—45 paalig-
nede Kommuneskat er betalt fuldt ud, hvorimod Hustruen
er i Restance med en Del af den hende paalignede kom-
munale Skat for April og Juli Kvartaler af Skatteaaret
1945—46.

21 Febr. Der spørges, om Hustruen herefter vil opfylde de i den kommunale Valglov indeholdte Skattesvarelsesbetingelser, selv om den hende for første Halvdel af Skatteaaret 1945—46 paahvilende Skatterestance ikke betales inden Valglisternes endelige Berigtigelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at de paagældende Hustruer i begge de nævnte Tilfælde i Medfør af Bestemmelsen i den kommunale Valglovs § 1, Stk. 5, maa anses som skatteansat til A. Kommune for Skatteaaret 1944—45, saaledes at det er en Betingelse for Bevarelsen af deres Valgret ved det forestaaende kommunale Valg, at de deres Ægtefæller for dette Skatteaar paalignede kommunale Skatter er betalt inden Valglisternes endelige Berigtigelse, hvorimod mulige Skatterestancer for det følgende Skattehalvaar vil være uden Betydning, jfr. herved den kommunale Valglovs § 1, Stk. 2.

Herefter vil Hustruen i det ovenfor under 1 nævnte Tilfælde være at slette af Valglisten, saafremt den hendes Mand for Skatteaaret 1944—45 paalignede kommunale Skat ikke betales inden Valglisternes Berigtigelse, medens Hustruen i det under 2 nævnte Tilfælde vil kunne forblive paa Valglisten, uanset at hun er i Restance med Skat for første Halvdel af Skatteaaret 1945—46.

21 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge et Tilskud paa 35.000 Kr. til et Fællesvandværk i Gørløse By.

B. F. 106. 1862. 1905.

21 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 5.000 Kr. til BESPISNING af økonomisk daarligt stillede Studenter ved Universitetet.

B. F. 106. 1874. 1905.

26 Febr. **Indenrigsmin.s Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 14. Februar 1946 har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse af nedennævnte Æn-

dringer i og Tillæg til den af Indenrigsministeriet den 26 Febr. 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Staden Københavns kommunale Anliggender:

Beboelsesejendomme.

1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Torvevæsenet.

1 Stilling som Dyrlæge i 4de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Afdelingsdyrlæge i 3die Lønklasse.

Belysningsvæsenet.

1 Stilling som Driftsingeniør i 4de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønklasse (H. C. Ørsted Værket).

1 Stilling som Ingeniør omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse (Varmeværkerne).

1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse nyoprettes (Overingeniør for Elektricitetsværkerne).

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse nyoprettes (Direktørens Kontor).

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes (Elektricitetsværkernes Ingeniørkontor).

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes (Varmeværkerne).

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes (Overingeniør for Elektricitetsværkerne).

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 1 Kontorist i 14de Lønklasse (Regningskontoret).

Sporvejene.

1 Stilling som Ledningsinspektør omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

Tilføjelse til Vedtægtens § 15:

Ved indtrædende Stillingsledighed omnormeres 1 Stilling som Ledningsinspektør ved Sporvejene fra 4de til 5te Lønklasse.

26 Febr.   1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse omnormeres til
1 Stilling som Trafikinspektør i 4de Lønklasse.

3 Stillinger som Overassistent i 7de Lønklasse omnormeres til 3 Stillinger som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

2 Stillinger som Konstruktor i 7de Lønklasse omnormeres til 2 Stillinger som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Kørselsafdelingen.

Tilføjelse til Vedtægts § 15:

Ved indtrædende Stillingsledighed omnormeres 1 Stilling som Kontorassistent i 9de Lønklasse ved Kørselsafdelingen til 1 Stilling som Kontorist i 14de Lønklasse.

Folkekøkkenerne.

1 Stilling som Forvalter omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

C e n t r a l a d m i n i s t r a t i o n e n .

Overborgmesterens Afdeling.

Sekretariatet.

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til
1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen.

1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Direktoratet for Stadens Revision.

1 Stilling som Revisor omnormeres fra 4de til 3die Lønklasse.

Direktoratet for Stadens Skattevæsen.

Centralforvaltningen.

1 Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse nyoprettes.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 4 Kontorister i 14de Lønklasse.

Magistratens 1ste Afdeling.

26 Febr.

Statistisk Kontor.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 5 Kontorister i 14de Lønklasse.

*Magistratens 2den Afdeling.**Raadhusforvaltningen.*

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 1 Kontorist i 14de Lønklasse.

Tilføjelse til Vedtægtens § 15:

Ved indtrædende Stillingsledighed overføres nedestaaende Stillinger til Stillinger som Raadhusbetjent i 12te Lønklasse:

3 Bude i 12te Lønklasse ved Skattevæsenet.

1 Bud i 12te Lønklasse ved Statistisk Kontor.

1 Bud i 12te Lønklasse ved Stadsbygmesterens Direktorat.

1 Bud i 12te Lønklasse ved Stadslægens Kontor.

*Magistratens 3die Afdeling.**Socialdirektoratet.*

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse (Forsorgskontoret)

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse (Folkeforsikringskontoret).

Børneværnet.

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

26 Febr.

*Magistratens 4de Afdeling.**Stadsbygmesterens Direktorat.*

1 Stilling som Arkitekt i 4de Lønklasse nyoprettes.
Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 4 Kontorister
i 14de Lønklasse.

Stadskonduktørens Direktorat.

2 Stillinger som Landinspektør i 5te Lønklasse nyoprettes.

Stadsarkitektens Direktorat.

2 Stillinger som Arkitekt omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

Det raadgivende Ingeniørkontor.

1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse nyoprettes.
Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. aarlig til 1 Kontorist i 14de Lønklasse.

*Magistratens 5te Afdeling.**Sekretariatet.*

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Tilføjelse til Vedtægtens § 15:

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse i Magistratens 5te Afdelings Sekretariat omnormeres til 1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse ved indtrædende Stillingsledighed.

Hospitalsvæsenet.

1 Stilling som Overlæge omnormeres fra 4de til 3die Lønklasse.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. aarlig til 3 Kontorister i 14de Lønklasse.

Sindssygevæsenet.

26 Febr.

1 Stilling som Forvalter omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

Sundhedsvæsenet.

1 Stilling som Læge i 4de Lønklasse nyoprettes.

Skolevæsenet.

1 Stilling som Bestyrer af Dagarbejdsskolen, lønnet i Henhold til Vedtægtens § 13 (som 4de Lønklasse) omnormeres til 3die Lønklasse.

1 Stilling som Bestyrerinde ved Dagarbejdsskolen i 4de Lønklasse nyoprettes.

7 Stillinger som Skoletandlæge i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Adjunkt (Vedtægtens § 105) nyoprettes.

Vandforsyningen.

1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

1 Stilling som Værkmester i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Værkmester i 5te Lønklasse.

Brandvæsenet.

1 Stilling som Brandinspektør i 4de Lønklasse nyoprettes.

Kommunebibliotekerne.

1 Stilling som Bibliotekar i 5te Lønklasse nyoprettes.

F o r s k e l l i g e U d g i f t e r .

Psykoteknisk Institut.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes. I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den ansøgte Stadfæstelse.

26 Febr. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ved den af Kommunalbestyrelsen i 1945 stadfæstede Skoleplan er der sket en Ændring af Skoleaarets Beliggenhed, saaledes at Skoleaaret for samtlige københavnske kommunale Skoler nu igen gaar fra August til August. Under Hensyn til at samtlige Eksaminer herefter afsluttes i Juni Maaned, har den samlede Magistrat i sit Møde den 25. Februar d. A. vedtaget, at Antagelse af Assistentelever fremtidig skal finde Sted tidligst 1. August og senest 1. September i Stedet for i Tiden 1. Maj til 1. August.

Cirk. Nr. 3.

28 Febr. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved der oprettes »Fundats for Københavns Kommunes Fond til Minde om Danmarks Befrielse«.

B. F. 106. 1944. 1965.

1 Marts. **Regulativ vedr. bygningsmæssige Foranstaltninger i Forbindelse med tekniske Installationer.**

I Medfør af Bygningsvedtægten for Staden København af 18. December 1939 § 44 fastsættes nedenstaaende Bestemmelser vedrørende bygningsmæssige Foranstaltninger i Forbindelse med tekniske Installationer.

Afsnit I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

T e k n i s k e I n s t a l l a t i o n e r.

Ved tekniske Installationer forstaas i nærværende Regulativ saadanne Anlæg og Indretninger, som tjener til at forsyne saavel ældre som ny Bebyggelse med Vand, Gas, Elektricitet, Varme, Kulde, Luft og lign. eller bortføre Spildevand, Affald, Forbrændingsprodukter, forbrugt Luft, ilde Lugt og lign. Endvidere henhører under Regulativets Bestemmelser Antenner, Lysreklamer, Skilte, Vindgeneratorer, Elevatorer, Master og lign.

§ 2.

1 Marts.

Installationers Anbringelse.*)

1. Tekniske Installationer i en Bygning skal anbringes paa en saadan Maade, at der ikke derved udøves nogen skadelig Indflydelse paa Bygningens Konstruktion eller Benyttelse eller paa de Menneskers Sundhed og Velbefindende, som opholder sig i Bygningen. Installationerne skal i brandmæssig Henseende være forsvarlige.

2. De i særlige Regulativer saa som vedrørende Installation af Vand- og Gasledninger eller elektriske Ledninger, indeholdte Forskrifter vil være at overholde uafhængigt af de i nærværende Regulativ givne Regler.

Afsnit II.

Udsparinger og Rørgennemføringer i Murværket.

§ 3.

Lodrette Udsparinger i Facademure.

1. Udsparinger (Nicher) maa kun anbringes i Murspiller, saafremt Pillens Bredde med Fradrag af Udsparingens Bredde ikke er mindre end i Bygningsvedtægtens § 22, Stk. 1 e, fastsat.

2. I 1-Etages Bygninger maa lodrette Udsparinger (Rørnicher og lign.) indføres indtil $\frac{1}{2}$ Sten fra Murens modsatte Side. Nichernes Sider skal asfalteres, eventuelt isoleres paa anden godkendt Maade, og Siderne skal fuldt udmures i 1 Stens Bredde. I de i Bygningsvedtægtens § 23,

*) Der henvises iøvrigt til:

Regulativ vedrørende Anbringelse af Gasildsteder,

Regulativ vedrørende Affald i Bygninger,

Regulativ vedrørende Udførelse af Aftrækskanaler og Ventilationsanlæg,

Regulativ vedrørende Indretning af Baderum,

Regulativ vedrørende Udførelse af Centralvarmeanlæg og Varmluftskanaler,

Regulativ vedrørende Indretning af Nødtørftsrøm,

Regulativ for Raaden over Gadeareal,

Afløbsregulativ for Staden København, samt

Bestemmelser vedrørende Anbringelse af Afløbsledninger i Forhold til Bygningers Fundamenter.

1 Marts. Stk. 2—4, omhandlede Facademure maa saadanne Udsparinger ikke indføres dybere end 1 Sten fra Murens modsatte Side.

3. Udsparinger (Rørnicher og lign.) skal, saafremt de ikke anbringes i Tilslutning til Muraabninger, holdes i mindst 1 Stens Afstand fra disse; har Muraabninger større Bredde end 1,5 m, skal Afstanden fra Aabning til Udsparing være mindst $1\frac{1}{2}$ Sten. Er særlige Belastningsforhold til Stede, er en Aabning mere end 2,5 m bred, eller ønskes Nichen anbragt paa anden Maade end foran nævnt, skal der ved Beregning redegøres for Murværkets Bæreevne.

4. Saafremt Udsparing udføres som Fals eller Niche i en Muraabnings Sider, skal den udføres med kvarte, halve eller hele Murstensmaal, hvorhos der maa gøres Rede for Aabningens Overdækning ved Beregning af Trykfordelingen.

5. Udsparingers Bredde maa almindeligvis ikke overstige 24 cm, og mellem Udsparinger i samme Pille skal være en Afstand af mindst 60 cm fra Kant til Kant.

§ 4.

Lodrette Udsparinger i Bagmure og Gavlmure.

1. I de i Bygningsvedtægtens §§ 24 og 25 omhandlede Bagmure og Gavlmure maa lodrette Udsparinger indføres indtil 1 Sten fra Murens modsatte Side; de maa ikke have større Bredde end 40 cm og ikke anbringes med mindre indbyrdes Afstand end 60 cm fra Kant til Kant.

2. Hvor saadanne Mure er bjælkebærende, maa Udveksling for Udsparinger ikke finde Sted.

3. For Brandmure vil de i Bygningsvedtægtens § 27, Stk. 5, indeholdte Bestemmelser iøvrigt være at iagttage.

§ 5.

Lodrette Udsparinger i Ydermure med større Murtykkelse.

Udføres Ydermure med større Murtykkelser eller af stærkere Konstruktion end i §§ 3 og 4 forudsat, vil der efter fremsendt Detailtegning paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar kunne tilstaas Afvigelser fra de i nævnte Paragraffer givne Forskrifter.

§ 6.

1 Marts.

Lodrette Udsparinger i Skillerum.

1. I murede Skillerum tillades som Regel ikke uden særlig godkendt Forstærkning indbygget Aftrækskanaler eller udført Udsparinger af den i §§ 3 og 4 omhandlede Art. Det vil ikke blive tilladt at udføre Udsparinger eller Nicher i Skillerum mellem to Lejeenheder, medmindre der træffes Foranstaltning til en lyd­mæssig Forbedring af Skillerummet. Udsparinger eller Nicher for elektriske Maalearrangementer i Skillerum mellem to Korridorer kan dog udføres uden særlige Foranstaltninger, hvor konstruktive Hensyn ikke er til Hinder derfor, dog saaledes at Skillerummet intet Sted udføres med ringere Tykkelse end anført i Bygningsvedtægtens § 30, Stk. 1—3. Indmuring af Faldrør maa ikke finde Sted (jfr. Dansk Ingeniørforenings Forskrifter ved­rende Afløb fra Ejendomme § 14 a).

2. Udsparinger for Stigeledninger for de i § 20, Stk. 2, omhandlede Maalerskabe kan, naar Skillerummet er udført af mindst 1 Stens Mur, tillades udført i den for Stigeledningen nødvendige Størrelse. Med Hensyn til Udsparing eller Udhugning for Ledninger fra Maaler til Lejlighed henvises til de efterfølgende Bestemmelser.

§ 7.

Skraa og vandrette Udsparinger.

Skraa og vandrette Udsparinger eller Kanaler maa, jfr. Bygningsvedtægtens § 32, Stk. 2, kun udføres i Ydermure eller Skillerum efter særlig Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde og efter godkendt Detailtegning, eventuelt Beregning.

§ 8.

Udhugninger.

Udhugning af Riller i Murværk for Anbringelse af Ledninger maa — bortset fra almindelige Udhugninger for elektriske Installationsledninger (med indtil $\frac{3}{4}$ " Rør) eller

1 Marts. Kabler af tilsvarende Tværsnit — kun foretages af særlig kyndige Haandværkere og kun med Bygningstilsynets Tilladelse. I Vanger for Skorstensrør — almindelige, betonstøbte — og Ventilationskanaler maa Udhugning i intet Tilfælde foretages. Ved alle Udhugninger skal anvendes skarpe Mejsler. Saafremt Murværk efter Bygningstilsynets Skøn ved Udhugning udsættes for Overlast, maa fornøden Udbedring, eventuelt Ommuring foretages. Udhugninger i Jernbetonkonstruktioner maa kun foretages efter særlig Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 9.

Rørgennemføringer i Brandmure.

Gennemføring af Ledninger i Brandmur maa kun foretages efter særlig Tilladelse, jfr. Bygningsvedtægtens § 27, Stk. 6 d. Afløbsledninger, Gasledninger og elektriske Ledninger skal ommures kompakt i hele Murens Tykkelse; andre Ledninger skal lægges i pakket Rørbøsning. I ibrugværende Bygninger skal Ledningerne anbringes og Aabningen tilmures umiddelbart efter, at Gennembrydningen er foretaget.

§ 10.

Rørgennemføringer i Skillerum mellem Beboelseslejligheder.

I Skillerum mellem Beboelseslejligheder maa kun foretages Gennembrydning for Ledninger, naar der paa begge Sider af Skillerummet ligger enten Køkkener, Baderum eller Nødtørftsrum — for elektriske Ledningers Vedkommende ogsaa Entreer — eller hvor særlig Tilladelse efter Omstændighederne meddeles. Ledningerne skal, bortset fra Afløbsledninger, Gasledninger og elektriske Ledninger, lægges i pakket Rørbøsning, hvor dette er muligt, alt efter paagældende kommunale Institutioners Krav, jfr. § 2, Stk. 2.

Afsnit III.

1 Marts.

Ledningsgennemføringer i Etageadskillelser.

§ 11.

Almindelige Bestemmelser.

Ved alle Ledningsgennemføringer i Etageadskillelser maa det saavel som ved Gennemføring af Aftrækskanaler iagttages, at der træffes fornøden Foranstaltning mod Forplantning af giftige Luftarter, Ild, Lyd og Lugt samt mod Udbredelse af Skadedyr.

§ 12.

Udskæringer og Udhugninger.

1. Udskæring eller Udhugning for Gennemføring af Ledninger eller Aftrækskanaler i Etageadskillelser skal udføres paa haandværksmæssig forsvarlig Maade, og saaledes at Aabningen ikke gøres større end nødvendigt for Ledningens eller Kanalens Anbringelse. Ved Etageadskillelser af Træ maa det dog iagttages, at der skal være Mulighed for at foretage fornøden Udbedring af Indskudsmaterialet.

2. Angaaende Udskæringer i Træbjælker henvises til Bestemmelserne i Bygningsvedtægtens § 38, Stk. 4.

§ 13.

Gennemføring af Ledninger.

1. I Etageadskillelser af Træ skal Ledninger for Vand og Centralvarme anbringes i galvaniseret Bøsningsrør med Dækplade over Gulv samt Slutmuffe, der pakkes med Asbestsnor ell. lign. paa anden af Magistraten godkendt Maade. I Nybygninger — og hvor det er muligt ved Installationer i ældre Bygninger — skal desuden, hvor det findes paakrævet, anbringes en Jernplade paa Indskuddet og paa ses, at der om Bøsningen pakkes tæt med brandfrit ikke udflydende Indskudsmateriale. I Beboelsesbygninger for een Familie kan fritages for Anbringelse af pakket Slutmuffe. Hvor Udkragning mod Skorsten eller Bjælker gennemhugges, skal der udstøbes tæt i Udkragningens Højde.

1 Marts. Ved Afløbsledninger og Gasledninger skal der ved Loftet pudsес tæt om Ledningen; ved Gulvet skal der om Ledningen anbringes en svær Jern- eller Metalplade (Ring), som fastskrues til Gulvet, og under hvilken anbringes en svær Gummiring, hvis Aabning er lidt mindre end Rørets ydre Diameter. Ved Anbringelse af Ledninger i ældre Bygninger maa der i Tilfælde, hvor Udskæringen er saa stor, at ovennævnte Fremgangsmaade ikke umiddelbart kan anvendes, foretages fornøden Udlapning af Gulvet. Ved Anbringelse af Afløbsledninger og Gasledninger skal det ligeledes iagttages, at Indskudsmaterialet skal slutte tæt til Ledningen.

2. I Etageadskillelser af Jernbeton, Hulstensdæk og lign. skal de i Stk. 1, 1. Pkt., omhandlede Ledninger enten omgives med en blød (elastisk) Pakning af uforbrændeligt Materiale eller lægges i galvaniseret Bøsningsrør med pakket Slutmuffe, alt efter den paagældende kommunale Institutions Krav, jfr. § 2, Stk. 2. Uden om Pakning eller Bøsning og uden om Afløbsledninger, der ikke kræves forsynet med Bøsning, skal udstøbes tæt i Etageadskillelsens fulde Tykkelse.

3. Gennemføringer af Rør for elektriske Ledninger (eventuelt jernbaandsarmerede Blykabler) skal i Etageadskillelser være tætte. Ved Etageadskillelser af Træ skal der i Nybygninger tilvejebringes Tæthed omkring Gennembrydninger i Indskud, t. Eks. ved Anbringelse af en Plade, saafremt Udskæringen ikke helt udfyldes ved Rørets (Blykablets) Anbringelse, og fornøden Udbedring af Indskudsbelægningen skal foretages. I Etageadskillelser af Jernbeton, Hulstensdæk og lign. skal Rørene indstøbes. Udbygning for vandrette Rør i Etageadskillelser af Jernbeton, Hulstensdæk og lign. maa ikke finde Sted.

§ 14.

Overdækning af Udsparinger.

Udsparinger i Murværk (Rørnicher og lign.) skal lukkes brandfrit ud for alle Etageadskillelser, og Gennemføring af

Ledninger skal udføres i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 13. Saafremt en gennemgaaende Rørnicke mod tilstødende Rum og Etageadskillelser lukkes ved en mindst 4 cm tyk, gennemgaaende Moniervæg uden Aabninger, eller paa anden særlig godkendt Maade, kan Udstøbning ud for Etageadskillelserne bortfalde.

Afsnit IV.

Forskellige Bestemmelser angaaende Anbringelse af Ledninger m. v.

§ 15.

Højde under Ledninger.

Alle Ledninger med tilhørende Vandlaase, Haner m. v. skal anbringes saaledes, at de ikke frembyder Fare eller Gene for den frie Færdsel. Ledninger, der ikke ligger umiddelbart op ad Væg, skal i Opholds- og Arbejdsrum med tilhørende Gange og Birum samt paa Trapper anbringes i en Højde af mindst 2 m. I almindeligt tilgængelige Kælder- og Loftsetager, i hvilke der ikke indrettes Opholds- eller Arbejdsrum, skal den fri Højde være mindst 1,8 m.

§ 16.

Ledningers Anbringelse i særlige Rum.

I Rum, hvor det er nødvendigt at tage særlige Hensyn til de sanitære Forhold, t. Eks. Lokaler, hvori Levnedsmidler tilvirkes eller forhandles, Bagerier og lign., kan der, naar Ledninger er anbragt paa en saadan Maade, at de giver Anledning til Ulempe som Følge af Støvdannelser, Fortætningsvand, Utætheder m. m., stilles Krav om, at saadan Ulempe afhjælpes.

§ 17.

Foranstaltning mod Støj.

Maskiner, Motorer, Pumper og lign. skal lydisoleres paa en saadan Maade, at Støj og Rystelser ikke overføres

1. Marts til Bygningen, t. Eks. ved Anbringelse paa særligt Fundament, der er forsynet med Dæmpningsplade, eller ved anden passende Foranstaltning. Tilsvarende Foranstaltninger kan kræves udført ved Transmissioner og lign.

§ 18.

F o r a n s t a l t n i n g m o d F r o s t .

Alle Vandledninger og Afløbsledninger skal i videst muligt Omfang anbringes paa en saadan Maade, at Ulemper som Følge af Frost undgaas, jfr. Sundhedsvedtægtens § 12 (Tillæg af 5. April 1943).

§ 19.

W. C. C i s t e r n e r o g l i g n .

1. Det maa saa vidt muligt undgaas at anbringe Ledninger, Cisterner, Haandvaske og lign. paa Skillerum, der begrænser Opholdsrum, i Særdeleshed Soverum; Cisterner m. v., der anbringes paa saadanne Skillerum, skal effektivt lydisoleres.

2. Cisterner, Haandvaske og lign. maa ikke anbringes paa Skillerum mellem to Lejeenheder, medmindre der er tilvejebragt virksom Lydisolation. Dette gælder dog ikke, naar der findes W.C.-Rum eller Baderum paa begge Sider af Skillerummet.

§ 20.

M a a l e r e o g l i g n . i T r a p p e r u m .

1. Med Hensyn til Anbringelse af Maalere for Gas og Elektricitet, Transformatorer og lign. i Trapperum, hvor der stilles Krav om brandfri Trappe, henvises til Bestemelsen i Bygningsvedtægtens § 51, Stk. 9.

2. Elektricitetsmaalere kan i saadanne Trapperum tillades anbragt i et indmuret Jernskab af godkendt Type, naar Skabet anbringes paa en saadan Maade, at det ikke indskrænker Trapperummets foreskrevne Størrelse og ikke i nogen Henseende er til Ulempe. Hvor Skabet indmures i Trappeskillerum, maa der, naar dette udføres af 1 Stens

Mur, over Skabets Bagside udspændes et dobbelt Lag 1 Marts. svært, udglødet Traadnet, der føres mindst 20 cm ind over det tilstødende Murværk og fastgøres med solide Hager samt udkastes med ren Cement og Grus. Hvor Trappeskillerum er udført med mindre Murtykkelse, maa Skabets Indmuring godkendes i hvert enkelt Tilfælde. Hvor saadant Maalerskab agtes anvendt, maa der i hvert enkelt Tilfælde fremsendes Detailtegning i Maal 1 : 20 til Godkendelse forud for Arbejdets Paabegyndelse.

§ 21.

F a s t g ø r e l s e a f B æ r i n g e r m. v.

Bæringer for Radiatorer, Cisterner, Haandvaske m. v. samt Kroge og andre Anordninger til Ophængning af Lysekroner og lign. skal fastgøres paa en saadan Maade, at Nedstyrtning er udelukket. Ved Ophængning paa Pladeskillerum skal Bæringer fastgøres til en gennemgaaende Fladjernsskinne paa Skillerummets modsatte Side.

§ 22.

R a d i o a n t e n n e r o g l i g n.

Ledninger, Radioantenner og lign. maa kun fastgøres til Skorstenspibe efter særlig Tilladelse, jfr. Bygningsvedtægtens § 55, Stk. 7. Fastgørelse vil i Almindelighed kun kunne forventes tilladt paa den nederste Trediedel af Skorstenspiben. Antenner og lign. skal fastgøres til en Krans af mindst 6 mm × 50 mm Fladjern, forsynet med Spændindretning.

Afsnit V.

Skilte, Lysreklamer og lign.

§ 23.

T i l l a d e l s e m. v.

Skilte, Lysreklamer og lign. (jfr. Byggelovens § 52, Stk. 4 d, og § 60, Stk. 4, samt Regulativ for Raaden over

1 Marts. Gadeareal m. m.) skal udføres under Iagttagelse af nedenstaaende Bestemmelser og efter forud indhentet særlig Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 24.

Skilte, Lysreklamer og lign. paa Tage.

1. Ingen Del af den egentlige Skilteflade maa anbringes højere end 8 m over Tagbjælkelaget.

2. Det effektive Areal af den egentlige Skilteflade med Tillæg af Stativets Areal maa ikke overstige $1,5 \text{ m}^2$ pr. m af Skiltets Længde.

3. Foruden den egentlige Skilteflade kan der anbringes en Tillægsflade paa indtil $0,5 \text{ m}^2$ for hver paabegyndt 10 m af Skiltets Længde. Ingen Del af denne Flade maa dog ligge højere end 9 m over Tagbjælkelaget.

4. Stativets enkelte Dele skal udføres af Jern og beregnes med Sikkerhedstallet 2,85 (det vil sige med 1300 kg/cm^2 tilladelig Paavirkning til Bøjning for Staal 37).

5. Stativet skal hvile paa Grundmur, Jernbeton eller lignende brandsikkert Materiale og maa ikke være afhængigt af eventuelle Tagkonstruktioner udført af ikke brandsikkert Materiale.

6. Stativet skal fastgøres til Bygningen, saaledes at Sikkerheden mod Væltning mindst er $1,5$ idet Vægten af Trætage ikke medregnes, og Vægten af en almindelig Træetageadskillelse med Indskudsler, Loftforskalling og Puds regnes til 160 kg/m^2 , medmindre en større Vægt eftervises ved Beregning.

7. Skilte og dets Stativ maa anbringes saaledes, at det paa ingen Maade spærrer for eller vanskeliggør Adgangen til Vinduer, gennem hvilke der i paakommende Tilfælde skal kunne foretages Redningsarbejder ved Hjælp af Brandvæsenets Stiger.

8. Flagstænger, Master o. lign., som anbringes paa en Bygning, skal i hvert enkelt Tilfælde udføres i Henhold til godkendt Detailtegning og eventuel Beregning.

Afsnit VI.

1 Marts.

Regulativets Ikrafttræden.

§ 25.

Nærværende Regulativ træder i Kraft straks.

Handelsmin.s Skr. til Departementet for Told- og 8 Marts.
Forbrugsafgifter.

I Skrivelse af 13. Oktober f. A. har Departementet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til den af A/S A. af København, i Aarhus Kommune udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, at A/S A. i Henhold til Næringsbrev som Handlende her i Staden driver Handel med afgiftspligtige Chokolade- og Sukkervarer samt Parfumer m. v., at Selskabet har et Lager i Aarhus, hvorfra dets Kunder i Aarhus og Omegn forsynes, at disse Kunder afgiver deres Ordre til Lageret, hvorfra Varerne leveres, samt at Lageret ledes af en i Selskabets Tjeneste fast ansat Funktionær.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Aarhus Amt og Politimesteren i Aarhus meddele, at A/S A. efter Handelsministeriets Formening er pligtig tillige at løse Næringsbrev som Handlende (Grosserer) i Aarhus Kommune, samt at Bogføring med Hensyn til Oplaget i Aarhus vil kunne finde Sted i de for A/S A. her i Staden førte autoriserede Forretningsbøger.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat vedr. 9 Marts.
Rationeringsbestemmelser for Gas gældende fra den 7. Februar 1946 og Priser for Gas og Elektricitet gældende fra A Kvartal 1946—47 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflysning i Marts, April og Maj Maaned 1946).

Gas til Husholdningsbrug rationeres i Henhold til Handelsministeriets Bekendtgørelser og Cirkulærer, senest af

9 Marts. 7. Februar 1946, hvorefter Normalforbruget pr. Kvartal er fastsat som følger:

Grundration 30 m³ pr. Husstand + 12 m³ pr. Person i Husstanden.

Tillæg for Børn under 2 Aar 15 m³.

Tillæg til Husstande, som ikke har Adgang til Vask paa anden Maade end ved Gas fra samme Maaler, som forsyner til Husholdningen, 21 m³.

Saafernt Normalforbruget overskrides med mere end 50 pCt., skal Gastilførslen afbrydes for et nærmere fastsat Tidsrum, medmindre der foreligger særlige Forhold, f. Eks. Sygdom.

Gas til Erhvervsbrug m. m. I Henhold til Handelsministeriets Cirkulære af 7. Februar 1946 er Forbruget i Virksomheder med et maanedligt Forbrug paa indtil 5 000 m³ ikke underkastet Rationering. I Virksomheder med Forbrug over 5 000 m³ pr. Md. maa Forbruget indtil videre ikke overstige 75 pCt. af Forbruget i 1944, idet der dog kan indrømmes en Række livsvigtige Virksomheder Tildelinger paa 85 pCt. eller 100 pCt. af Forbruget i 1944.

Rationen af Gas efter Personantallet fastsættes paa Grundlag af Persontallet i Husstanden ved hver Maaler-aflæsning.

Der ydes normalt kun 1 Grundration for hver Lejlighed med tilhørende Køkken og Maaler.

Saafernt 2 eller flere Lejligheder forsynes fra samme Maaler, og det drejer sig om selvstændige Husstande med hver sit Køkken, beregnes dog 1 Grundration pr. Husstand.

Hvis der i et eller flere Værelser af en Lejlighed er indlogeret en Husstand bestaaende af flere Personer, f. Eks. et Ægtepar eller en Person med mindreaarige Børn, der uafhængig af Lejlighedens Indehaver fører selvstændig Husholdning, kan Magistraten efter Ansøgning indrømme en særskilt Grundration.

Hvor Forbrug til Privateljighed og Forretning aftages 9 Marts. gennem samme Maaler fastsættes efter Anmodning en Ration til Forretningsbrug efter nærmere Undersøgelse.

Opsætning af særskilt Maaler for teknisk Strøm til Privateljigheder kan normalt ikke tillades.

Anvendelse af Gas eller Elektricitet til Rumopvarmning maa kun finde Sted efter en i hvert enkelt Tilfælde indhentet Tilladelse fra Magistraten, som fastsætter de nærmere Betingelser for saadanne Tilladelser.

Takster for Gas og Elektricitet.

G a s.

Husholdningsbrug.

Normalforbruget betales med.....	20 Øre pr. m ³
Overforbrug: Indtil 25 pCt. af Normalforbruget betales med.....	75 — - -
Forbrug ud over Normalforbruget med et Tillæg af 25 pCt. betales med.....	150 — - -

Erhvervsbrug (Industritarif).

Almindelig Pris..... 20 Øre pr. m³

For Levering af Gas til Industribrug efter Abonnement gælder samme Bestemmelser som hidtil, hvorefter Prisen er for:

indtil 999 m³ pr. Maaned: fast Afgift 1 Kr. pr. Maaned,
Gaspris 11 Øre pr. m³ + Kultillæg.

1000—9999 m³ pr. Maaned: fast Afgift 36 Kr. pr. Maaned,
Gaspris 7,5 Øre pr. m³ + Kultillæg.

10 000 m³ og derover: fast Afgift 236 Kr. pr. Maaned,
Gaspris 5,5 Øre pr. m³ + Kultillæg.

Kultillægget beregnes med 0,06 Øre for hver Krone, Prisen for Kul, leveret paa Forbrugers Plads, stiger over 31 Kr. pr. t.

9 Marts. *Elektricitet.**Belysning.*

Privatlejligheder.

Almindelig Pris	35 Øre pr. kWh
Forretninger, Kontorer etc.	35 — - —

For større Forbrug til Forretninger, Kontorer etc. ydes Rabat efter samme Bestemmelser som de hidtil gældende og efter følgende Skala:

For de første	1000 kWh i samme Regnskabsaar	betales	35 Øre pr. kWh
— følg.	1000 — — —	—	34 — —
— —	1000 — — —	—	33 — —
— —	1000 — — —	—	32 — —
— —	1000 — — —	—	31 — —
— —	2000 — — —	—	30 — —
— —	2000 — — —	—	29 — —
— —	2000 — — —	—	28 — —
— —	2000 — — —	—	27 — —
— —	2000 — — —	—	26 — —
— —	2000 — — —	—	25 — —
— —	2000 — — —	—	24 — —
— —	3000 — — —	—	22 — —
— —	3000 — — —	—	20 — —
— —	225000 — — —	—	15 — —
— —	250000 — — —	—	13 — —
— —	500000 — — —	—	12 — —
— —	500000 — — —	—	11 — —
— —	1000000 — — —	—	10,5 — —
Over	2500000 — — —	—	10 — —

De af Rabatskalaens Priser, der ligger lavere end den til enhver Tid gældende Pris for Elektricitet til teknisk Brug incl. Kul- og Tørvetillæg, forhøjes med et Kul- og Tørvetillæg af en saadan Størrelse, at den samlede Pris pr. kWh bliver lig Prisen for Elektricitet til teknisk Brug incl. Kul- og Tørvetillæg.

Bolig-Abonnementstarif.

Abonnementsafgift	8 Kr. aarlig pr. Rum
Elektricitetsforbrug	8 Øre pr. kWh + Kul- og Tørvetillæg, se iøvrigt Takstblad III af Marts 1946.

Teknisk Brug . . . . . 12 Øre pr. kWh + Kul- og Tørvetillæg.

For større Forbrug ydes Rabat efter samme Bestem- 9 Marts.
melser som de hidtil gældende, se Takstblad IV af 15. Ok-
tober 1937.

Tillægget for samtlige Satser beregnes med 0,1 Øre for hver Krone, Brændselsudgiften (det vil sige Kulnoteringen + Merudgiften ved Brug af indenlandsk Brændsel) stiger over 19 Kr. pr. t, saaledes at Tillægget forhøjes til nærmest højere Antal hele Øre (f. Eks. Kulnotering 72 Kr. + Tillæg for indenlandsk Brændsel 28 Kr., ialt 100 Kr. Samlet Tillæg: $81 \times 0,1 \text{ Øre} = 8,1 \text{ Øre}$, som forhøjes til 9 Øre pr. kWh).

Teknisk Brug med Spærretid.

Se særligt Takstblad V, dateret 13. Maj 1942.

Køleskabe, Vandvarmere, Gartnerier (Nattarif).

Priser som hidtil, dog med Kul- og Tørvetillæg som for Elektricitet til teknisk Brug.

Foranstaaende Rationeringsbestemmelser er gældende med det Forbehold, at senere Bestemmelser fra Handelsministeriet kan medføre Ændringer heri.

Takster og Bestemmelser for Levering af Elek- 9 Marts.
tricitet fra Københavns Elektricitetsværker.

Bolig-Abonnementstarif.

Fra A Kvartal 1946—47 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflysning i Marts, April og Maj Maaned 1946) kan Elektricitet, som *udelukkende* anvendes i en privat Husholdning, leveres efter følgende Tarif:

Abonnementsafgift	8 Kr. aarlig pr. Rum
Elektricitetsforbrug	8 Øre pr. kWh + Kul- og Tørvetillæg

Abonnementsafgiften beregnes for Opholds- og Soveværelser samt Køkken (mindste Beregning: 2 Rum). Derimod medregnes ikke Korridor eller Entré, Trapperum,

9 Marts. Badeværelse, Toiletrum, Garage, Kælder- eller Loftsrum, alt forsaavidt disse Rum ikke har Karakter af Beboelses- eller Soverum.

Abonnementet er bindende for mindst 1 Aar, og Opsigelse kan ske med 3 Maaneders Varsel til Udløbet af et Regnskabsaar (det vil sige Aflæsningen i D Kvartal). I Tilfælde af Flytning ophører Abonnementet uden Opsigelse, og nyt Abonnement maa tegnes, saafremt dette ønskes paa den nye Bopæl.

Maalerafgift.

For Maalere til Registrering af Forbrug efter Bolig-Abonnementstariffen betales en fast Afgift pr. Maaler paa 1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal.

Maalerafgift og Abonnementsafgift beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paa-begyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maanedes Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af denne Tarif, at *Videresalg af Elektriciteten ikke finder Sted.*

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

12 Marts. **Handelsmin.s Skr.** til Landsretssagfører L.

I Skrivelse af 16. Juli f. A. har De som Sagfører for Frugtavler G., Kolding, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt denne, der hidtil kun har solgt egne Produkter, men som nu ønsker at opkøbe Frugt hos andre Frugtavlere til Opbevaring for senere Salg saavel en gros som en detail og i denne Anledning maa løse Næringsbrev paa Handel, hvorved han bliver pligtig at føre autoriserede Bøger i Medfør af Lov om Bogføring af 1. Maj 1912, jfr. § 1, fremtidig vil være bogføringspligtig ogsaa forsaavidt angaar Salget af egne Produkter, eller om Bogføringspligten er begrænset til den Virksomhed, der udøves ved Salg af indkøbte Produkter.

I denne Anledning skal man meddele, at den paagældende, naar Virksomheden drives som ovenfor anført, efter Handelsministeriets Formening omfattes af Bogføringslovens Bestemmelser om handlende og derfor er bogføringspligtig med Hensyn til hele den udøvende Virksomhed.

1. Afd. 1732. 45.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 14 Marts. vedtages at nedsætte Drosketaksterne fra Grundbeløbet + 100 pCt. til Grundbeløbet + 65 pCt.

B. F. 106. 2104.

Meddelelse om Etablering af en Omnibusrute fra 14 Marts. Toftegaards Plads ad Vigerslev Alle—Lykkebovej—Vigerslevvej—Folehaven—Gl. Køgevej til Toftegaards Plads, samt i den omvendte Kørselsretning.

B. F. 106. 2094.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 14 Marts. vedtages at yde en Garanti paa indtil 50.000 Kr. i Forbindelse med Afholdelse af International Federation af Journalist of Allied or Free Countries' Verdenskongres i København i Maj Maaned 1946.

B. F. 106. 2028. 2051.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 14 Marts.

Af Kommunerne i Storkøbenhavn er i disse Dage paabegyndt en Folke-Tuberkuloseundersøgelse, der omfatter alle Personer i Alderen 15—34 Aar. Hver enkelt vil faa en personlig Indbydelse med Opfordring til at lade sig undersøge paa nærmeste Tuberkulosestation. I denne Anledning skal man meddele, at der i givet Fald maa tilstaa Personer, der er ansatte i Kommunens Tjeneste fornøden Frihed til at efterkomme Indbydelsen, og at Friheden skal gives uden Løntab for de paagældende.

Cirk. Nr. 4.

19 Marts. **Indenrigsmin.s Skr.** til S. Sogneraad.

I Skrivelse af 1. Marts 1945 har Sogneraadet rejst Spørgsmaalet, om, hvorvidt T. Andelsmejeri er pligtig at svare Skat til F. Kommune i Anledning af, at Mejeriet ejer en Tørvemose i F. Kommune.

Det fremgaar af Sagen, over hvilken man har brevslet med Amtmanden over M. Amt, at det omhandlede Mejeri er et Andelsforetagende, hvis Virksomhed er begrænset til Medlemmernes Kreds, og at det som Følge heraf er fritaget for Svarelse af Kommuneskat i Medfør af Kommuneskattelovens § 33, Stk. 2.

Det er endvidere oplyst, at Mejeriet ejer en Tørvemose i F. Kommune, hvor det under Krigen har produceret Tørv til Dækning af Mejeriets Brændselsforbrug. Den Del af Produktionen, som ikke er medgaaet hertil, er afhændet til Mejeriets Andelshavere saavel som til udenforstaaende Af-tagere.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at Driften af den omhandlede Tørvemose ikke kan bevirke, at Mejeriet bliver skattepligtigt til Kommunen af de Indtægter, som hidrører fra Mejeriets Drift, men at Skattepligten maa være begrænset til den Indtægt, som Mejeriet maatte have af Tørvemosen gennem Salg af den Del af Produktionen, som ikke aftages af Mejeriet selv.

Det tilføjes, at Spørgsmaalet henhører under Domstolene.

20 Marts. **Takstregulativ** for Undersøgelser ved Københavns Kommunes Psykotekniske Institut.

20,00 Kr.: Statsbanernes Fyrbødere og Motorførere, Rigspolitiet, Fængselsvæsenet, C.B.U.-Tjenesten, Brandmænd fra Kommunerne udenfor København og Frederiksberg, Invalideforsikringsretten og Ortopædisk Hospital.

15,00 Kr.: Lærlinge fra Provinsen, Vægttere og Marinens Radiosektion.

7,50 Kr.: Lærlinge fra Forstadskommunerne.

20 Marts.

2,00 Kr.: Postvæsenets Cykle- og Telegrafbude.

Løvrigt betales for Undersøgelser foranlediget af offentlige Institutioner og lign. og for Undersøgelser for Private et Gebyr af 5—35 Kr., alt efter Undersøgelsens Omfang.

For Undersøgelser af Erhvervssøgende fra Gentofte Kommune betales et ved særlig Overenskomst fastsat Gebyr af Gentofte Kommune.

Vederlagsfrit: Ubemidlede indenbys Private, indenbys Lærlinge samt Undersøgelser foranlediget af indenbys kommunale Institutioner.

For Afskrift af Prøveresultatet betales i de Tilfælde, hvor en saadan Afskrift bør gives, et Gebyr af 3 Kr.; dog er Afskrifter til indenbys kommunale Institutioner og lign. vederlagsfri.

For Udarbejdelse af skriftligt Prøveresultat til Centralarbejdsanvisningskontoret vedrørende læresøgende betales i Henhold til gældende Overenskomst et Vederlag af 10 Kr.

Ved »indenbys« Personer forstaas i denne Forbindelse Personer, der er bosiddende i København og paa Frederiksberg. Til Forstadskommunerne henregnes følgende Kommuner: Taarnby, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Brøndby-Øster og -Vester, Herlev, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Hørsholm og Birkerød. Til Provinsen henregnes den øvrige Del af Landet.

Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1. April 1946.

1. Afd. J. 1560. 45.

Min. f. off. Arbejders Skr. Københavns Magistrat. 25 Marts.

I Forbindelse med Cirkulære herfra af 13. November 1944 skal man paa dertil af Landsforeningen Danmarks Bilruter given Foranledning meddele, at der fra Ministeriets Side under de foreliggende Forhold intet haves at erindre imod, at Tilladelser til Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, hvis Gyldighed i Henhold til nævnte Cirkulære er forlænget til 1. Juli 1946, eller som efter deres

25 Marts. Indhold udløber inden 1. Juli 1949, *under Forudsætning af Enighed blandt samtlige vedkommende kommunale Myndigheder* fornyes indtil den 1. Juli 1949. — Om Fornyetelser, der maatte finde Sted i Overensstemmelse med foranstaaende, udbeder man sig Indberetning indsendt, saa vidt muligt for hver Rute for sig. — Det bemærkes, at der ikke ved foranstaaende er tilstaaet nogen Lempelse i eller Fritagelse for de Restriktioner, som er gældende med Hensyn til de Materialer og Fremdrivningsmidler, der kan benyttes ved Automobildrift.

Da der, som det vil være bekendt, nylig er nedsat et af Repræsentanter for de politiske Partier paa Rigsdagen bestaaende Udvalg til Behandling af de foreliggende Trafikproblemer, skal man for at intet foregribes over for de Retningslinier, som maatte blive lovfæstede paa Grundlag af eventuelle Forslag fra Udvalget, dels henstille til Magistraten, dels anmode D'Hrr. Amtmænd om at henstille til Amsraadene, at der indtil videre ikke tillades oprettet nye Omnibus- eller Fragtruter, saafremt der derved paafores allerede bestaaende Ruter eller Jernbaner Konkurrence, og endvidere at der under samme Forudsætning heller ikke tillades Omlægninger eller Forlængelser af allerede bestaaende Omnibus- eller Fragtruter.

For saavidt angaar Overdragelser af Ruter, skal man sluttelig henstille, at saadanne indtil videre normalt ikke tillades.

27 Marts. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Herved skal man meddele, at man Dags Dato herfra har tilskrevet Borgerrepræsentationen saaledes:

Ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 20. September f. A. angaaende Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender (stadfæstet af Indenrigsministeriet den 6. Oktober s. A.) er det fastsat, efter hvilke Regler Reguleringstillæg m. v. til Kommunens Tjenestemænd m. fl. skal ydes i Regnskabsaaret 1945—46.

Da Gyldigheden af de omhandlede Bestemmelser ud- 27 Marts.
løber den 31. Marts d. A., er det nødvendigt at fastsætte
de Regler, der skal være gældende for Tiden efter 31. Marts
1946.

I Overensstemmelse med en i Staten paatænkt Ord-
ning har man under Hensyn til, at der indenfor en kortere
Tid kan ventes gennemført principielle Ændringer i de for
Kommunens Tjenestemænd gældende Bestemmelser ved-
rørende Lønninger m. v., anset det for rigtigst, at den for
Regnskabsaaret 1945—46 gældende Ordning foreløbig for-
længes, saaledes at der for Tiden efter 31. Marts d. A. og
indtil Spørgsmaalet om de principielle Ændringer endeligt
afgøres, ydes Kommunens Tjenestemænd m. fl. de samme
Reguleringstillæg m. v. som i Regnskabsaaret 1945—46.

Da det i Staten ved den forestaaende Revision af Tje-
nestemandsløven er Hensigten efterhaanden at afvikle det
i 1943 indførte særlige Tillæg, som ydes Tjenestemænd m. fl.,
der har Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, foreslaas
det — ligeledes i Overensstemmelse med en i Staten paa-
tænkt Ordning — at saadant Tillæg ikke ydes for Børn,
der fødes efter 31. Marts 1946.

Med den samlede Magistrats Tilslutning tillader man
sig herefter at indstille, at der til Vedtægten § 127 a, 1ste
Stk., der er saalydende:

»De i §§ 39 a, Stk. 3 og 5, 39 b, 39 c og 89, Stk. 3, inde-
holdte Bestemmelser vedrørende Løntillæg fra 1. April
1945 m. v. har Gyldighed for Regnskabsaaret 1945—46«.
føjes følgende:

»De nævnte Bestemmelser har Gyldighed ogsaa for
Tiden efter 31. Marts 1946, dog ydes det i § 39 c omhandlede
Tillæg ikke for Børn født efter den 31. Marts 1946«.

Det bemærkes, at de forhandlingsberettigede Tjeneste-
mandsorganisationer er gjort bekendt med Forslaget, og
at dette ikke medfører Merudgifter i Forhold til det af Kom-
munalbestyrelsen vedtagne Budget for 1946—47.

Det tilføjes, at Ændringen af Vedtægten kræver Inden-
rigsministeriets Stadfæstelse.

27 Marts. Man tillader sig at anmode om, at Sagen maa blive behandlet udenfor Dagsordenen i Mødet den 28. ds.«

Idet bemærkes, at Sagen ventes forelagt Borgerrepræsentationen i Mødet den 28. ds., skal man — med Forbehold af Borgerrepræsentationens Vedtagelse og Indenrigsministeriets Stadfæstelse — meddele, at der ved Lønudbetalinger vil kunne forholdes i Overensstemmelse med den omhandlede Ordning. Paa tilsvarende Maade maa der forholdes med Hensyn til Udbetaling af Vederlag til andre Ansatte, Honorarer m. v.

Naar Sagen er bragt endelig i Orden, vil ny Meddelelse blive fremsendt.

Cirk. Nr. 5.

28 Marts. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, om Anbringelse af et Minde paa Københavns Raadhus for københavnske Borgere, der har sat Livet til under Besættelsen.

B. F. 106. 2263.

28 Marts. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Cirkulærer herfra Nr. 8 af 23. Marts 1945 og Nr. 12 af 30. April 1945 vedrørende Forøgelse af Ferien for en Del af Kommunens Personale i Ferieaaret 1945—46 i Lighed med den i det foregaaende Ferieaar gennemførte Ordning skal man herved meddele, at den samlede Magistrat i sit Møde den 25. ds. har vedtaget, at de særlige Bestemmelser for Ferieaaret 1945—46 i Afsnit II a i det af den samlede Magistrat vedtagne Ferieregulativ forlænges til ogsaa at gælde for Ferieaaret 1946—47. Som Følge heraf ændres Ferieregulativets § 24 a saaledes, at Ordene i Stk. 1—3 »Ferieaaret 1945—46« erstattes af Ordene »Ferieaaret 1946—47«.

Det bemærkes, at Feriens Længde og Feriegodtgørelsens Størrelse i 1946—47 vil være at beregne, som om der i det Tidsrum, med hvilket Ferien i 1945—46 er blevet forlænget, var udført Arbejde af den paagældende.

Naar Ændringen af Ferieregulativet er godkendt af 28 Marts. Direktoratet for Arbejds- og Fabrikstilsynet, vil ny Meddelelse fremkomme.

Cirk. Nr. 6.

Socialmin.s Skr. til Københavns Magistrat.

4 April.

Under Henvisning til tidligere stedfundne Forhandlinger skal man herved meddele, at Finansministeriet under 29. Marts 1946 har givet sin Tilslutning til, at Refusions-taksten for trængende sindssyge Patienters Ophold paa Københavns Kommunes Hospitaler fra 1. April 1945 at regne forhøjes fra 8 Kr. 67 Øre til 10 Kr. 11 Øre daglig pr. Patient, dog ikke over ud den faktiske regnskabsmæssige Udgift pr. Dag, og saaledes at Taksten som hidtil betragtes som en Enhedstakst, gældende for saavel Patienter paa Hospitaler som for Patienter i kontrolleret Familiepleje.

2. Afd. J. 43-8.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 4 April. vedtages at bevilge 180 000 Kr. til Bygning af en ny Prøvevogn til Sporvejene.

B. F. 106. 2192. 107. 6.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat.

10 April.

I Skrivelse af 29. Marts 1946 har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse af følgende Tillæg til § 127 a, Stk. 1, i den herigennem under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Staden Københavns kommunale Anliggender:

»De nævnte Bestemmelser har Gyldighed ogsaa for Tiden efter 31. Marts 1946, dog ydes det i § 39 c omhandlede Tillæg ikke for Børn født efter den 31. Marts 1946«.

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den ansøgte Stadfæstelse.

O. B. 5. 5. 45.

11 April. **Indenrigsmin.s Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 29. Marts 1946 har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse af nedennævnte Ændringer i og Tillæg til den af Indenrigsministeriet den 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Staden Københavns kommunale Anliggender.

Med Virkning fra 1. April 1944:

Byplankontoret.

Omnormering af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse til 1 Stilling som Byplanchef i 2den Lønklasse med et Bestillingstillæg paa 2 000 Kr. aarlig.

Oprettelse af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse (Byggesagsbehandlingen).

Oprettelse af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse (Reguleringssagerne).

Oprettelse af 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønklasse.

Oprettelse af 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse.

Oprettelse af 1 Stilling som Arkitekt i 4de Lønklasse.

Oprettelse af 3 Stillinger som Arkitekt i 5te Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse til 1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse.

Kloakkontoret.

Omnormering af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse til 1 Stilling som Overingeniør i 2den Lønklasse med et Bestillingstillæg paa 2 000 Kr. aarlig.

Oprettelse af 2 Stillinger som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse til 1 Stilling som Maskininspektør i 3die Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse til 1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse.

Vejkontoret.

Omnormering af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse med et Bestillingstillæg paa 3 000 Kr.

aarlig til 1 Stilling som Overingeniør i 2den Lønklasse med 11 April. et Bestillingstillæg paa 3 000 Kr. aarlig, men saaledes at Bestillingstillægget ved Stillingsledighed nedsættes til 2 000 Kr. aarlig.

Nedlæggelse af 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønningsklasse (det nuværende Vejchefens Kontor) ved Stillingsledighed.

Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse til 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønklasse (Lederen af Brobygningsarbejderne).

Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør i 4de Lønklasse til 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønklasse (Lederen af Vejlaboratoriet).

Omnormering af 3 Stillinger som Vejinspektør i 5te Lønklasse til 3 Stillinger som Vejinspektør i 4de Lønklasse.

Ændring til Vedtægtens § 15:

Den paa Normeringsforslaget for 1943—44 (Budgetbilag 18, Stadsingeniørens Direktorat) givne Tilføjelse til Vedtægtens § 15 ændres til: Benævnelsen for 3 Stillinger i 4de Lønklasse under Stadsingeniørens Direktorat ændres ved Stillingsledighed fra Vejinspektør til Ingeniør i 5te Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling i 7de Lønklasse som Overassistent til en Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Regnskabskontoret.

Oprettelse af 1 Stilling som Bogholder i 3die Lønklasse.

Ydelse af et Bestillingstillæg paa 400 Kr. aarlig til 1 Kontorist i 14de Lønklasse.

Fælleskontoret.

1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse benævnes, saalænge Stillingen beklædes af den nuværende Indehaver, som Kommitteret for Stadsingeniøren.

11 April. Nedlæggelse af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse ved Stillingsledighed.

Hvervet som Stadsingeniørens Stedfortræder samt det hertil knyttede Bestillingstillæg paa 3 000 Kr. aarlig ophæves fra sidstnævnte Tidspunkt.

Oprettelse af 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Omnormering af 1 Stilling som Værkmester i 7de Lønklasse til 1 Stilling som Værkmester i 5te Lønklasse (Smedeværkstedet under Oplagspladsen).

Ydelse af et Bestillingstillæg paa 400 Kr. aarlig til 1 Kontorist i 14de Lønklasse.

Med Virkning fra 1. April 1946:

Oprettelse af 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse (Byplankontoret).

Omnormering af 3 Stillinger som Vejinspektør i 5te Lønklasse til 3 Stillinger som Vejinspektør i 4de Lønklasse (Vejkontoret).

Omnormering af 1 Stilling som Overassistent i 7de Lønklasse til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse (Vejkontoret).

1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse benævnes, saalænge Stillingen beklædes af den nuværende Indehaver, som Kommitteret for Stadsingeniøren (Fælleskontoret.)

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den ansøgte Stadfæstelse.

O. B. 5. 4. 45.

11 April. **Indenrigsmin.s Skr.** til S. Sogneraad.

I en hertil indkommet Skrivelse af 25. Maj 1945 har Sogneraadet anmodet V. Postkontor om at opgive Størrelsen af de Beløb, der er udbetalt i Feriegodtgørelse til Lønmodtagere i V. Kommune i Maj Maaned 1945.

Det fremgaar af Sagen, at Generaldirektoratet for Post- 11 April.
og Telegrafvæsenet ikke vil have noget imod i enkelte sær-
lige Tilfælde at medvirke til at give en Kommune de om-
handlede Oplysninger, men at man ikke i Almindelighed
vil kunne paatage sig at give Kommuner Oplysninger om
de ved Postkontorerne udbetalte Feriegodtgørelser.

I denne Anledning skal man meddele, at Skattedeparte-
mentet i en i Sagens Anledning afgiven Erklæring har ud-
talt, at der efter Departementets Formening kun er Pligt
for Postvæsenet til at meddele Ligningsmyndigheden de
omhandlede Oplysninger, saafremt det drejer sig om en-
kelte navngivne Personer, medens en saadan Pligt i Almin-
delighed ikke kan antages at paahvile Postvæsenet.

Til det af Skattedepartementet saaledes udtalte kan
Indenrigsministeriet henholde sig.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 11 April.
vedtages at bevilge 3 650 000 Kr. til Udbygning af nye
Vandindvindingsanlæg i Thorsbroomraadet.

B. F. 106. 1966—85. 107. 21—25.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 13 April.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 6 af 28. Marts
d. A. vedrørende den samlede Magistrats Vedtagelse om,
at de særlige Bestemmelser i Afsnit II a i Ferieregulativet
af 27. Marts 1939 faar Gyldighed ogsaa for Ferieaaet 1946—
47, skal man meddele, at nævnte Vedtagelse i Henhold til
Ferielovens § 6, Stk. 1, under 4. ds. er godkent af Direktøren
for Arbejds- og Fabrikstilsynet.

Cirk. Nr. 7.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 13 April.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 9 af 18. April
f. A., jfr. Cirkulære Nr. 15 af 26. Maj 1944, angaaende Gen-
nemførelsen af Week-end paa Kommunens Kontorer i
Sommeren 1945 skal man herved meddele, at den samlede
Magistrat i sit Møde den 8. ds. har truffet Vedtagelse om,

13 April. at der som en indtil videre gældende Ordning gennemføres Week-end for Personalet paa Kommunens Kontorer *hvert* Aar i Tiden 1. Maj til 30. September i Lighed med den tidligere gældende Ordning.

Cirk. Nr. 8.

15 April. **Indenrigsmin.s Skr.** til S. Sogneraad.

I Skrivelse af 9. Juni 1945 har Sogneraadet forelagt Indenrigsministeriets Spørgsmaalet om, hvilket Beløb L. Kommune vil være berettiget til at kræve i afdøde S.'s Dødsbo som Følge af, at den paagældende paa Grund af urigtig Selvangivelse har betalt for lidt i Skat.

Det fremgaar af Sagen, at S. i sine Selvangivelser for Skatteaarene 1940—41 til 1944—45 hvori han alene gav Oplysning om sin Formue, men ikke om sin Indtægt, har undladt at give Oplysning om et Sparekasseindskud, der pr. 1. Januar 1940 udgjorde 710 Kr. og pr. 1. Januar 1944 var steget til 4 791 Kr. Som Følge heraf blev ikke alene hans Formueansættelser til Statsskat, men ogsaa hans Indkomstansættelser til Stats- og Kommuneskat for de paagældende Skatteaar for lave. Ialt har han saaledes betalt 451 Kr. 21 Ø. for lidt i Kommuneskat.

Sogneraadet har i Henhold til Kommuneskattelovens § 44, Stk. 1, forlangt denne for lidt betalte Kommuneskat indbetalt til Kommunen med det dobbelte Beløb og har herved henvist til, at selv om den afdøde ikke har selvangivet sin Indkomst, har dog hans urigtige Formueopgivelse medført den for lave Skatteansættelse.

I denne Anledning skal man, efter at have brevvekslet med Skattedepartementet om Spørgsmaalet, meddele, at Indenrigsministeriet med Sogneraadet er enigt i, at Kommunen i det foreliggende Tilfælde i Medfør af Bestemmelsen i Kommuneskattelovens § 44, Stk. 1, maa anses for berettiget til at kræve den for lidt betalte Skat efterbetalt med det dobbelte Beløb.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat.

22 April.

I Skrivelse af 6. Juni 1945 har Magistraten udbedt sig en Udtalelse herfra om, hvorvidt Frk. F. har været berettiget til at overtage en 3-Værelses Lejlighed i Boligselskabet Grønnegaardens Ejendom her i Staden.

Det fremgaar af Sagen, at Frk. F. har boet i Lejligheden siden November 1937 hos den daværende Indehaver J., som er afgaaet ved Døden den 14. Februar 1944, og at det var afdødes Ønske, at Frk. F. skulde arve saavel Lejligheden som Indboet.

Det er endvidere oplyst, at Magistraten den 22. Juli 1944 meddelte Boligselskabet, at man under Hensyn til den herskende Boligmangel ikke kunde bevilge den ansøgte Tilladelse, og at den paagældende derefter gennem Boligselskabet indsendte et fornyet Andragende om at overtage Lejligheden, hvori hun erklærede sig villig til at fremleje 2 af Værelserne. Efter at Magistraten ved Skrivelse af 7. August 1944 havde meddelt Afslag paa dette Andragende, underrettede Selskabet ved Skrivelse af 24. s. M. Magistraten om, at Frk. F. nægtede at fraflytte Lejligheden med den Begrundelse, at hun var Indehaver af det til Lejligheden hørende Grundfondsbevis, og at hun havde betalt sin Husleje.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet vel maa anse Spørgsmaalet for tvivlsomt, men at man dog er mest tilbøjelig til at være enig med Magistraten i, at den paagældende ikke opfylder Betingelserne i § 73 i i Bekendtgørelse Nr. 265 af 29. Maj 1943 for uden Magistratens Samtykke at bebo en Lejlighed. Det tilføjes, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse.

1. Afd. H. L. 4482.

Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Belysningsvæsen. (udfærdiget af Københavns Magistrat). 25 April.

1. Almindelige Regler.

a. Til Ejendomme indenfor Københavns Kommunes

25 April. Grænser, ud for hvilke der i Gade eller Vej findes elektriske Forsyningsledninger fra Københavns Elektricitetsværker, kan der som Regel erholdes Forsyning med elektrisk Strøm paa de i nærværende Regulativ angivne Betingelser. Hvor Forsyning sker til Ejendomme udenfor Københavns Kommunes Grænser, er Regulativets Bestemmelser ligeledes gældende, medmindre der ved Overenskomst med vedkommende Kommune er fastsat andre Betingelser.

b. Saafremt der ud for de paagældende Ejendomme ikke findes Forsyningsledninger, eller hvis de forhaanden-værende Forsyningsledninger ikke har den fornødne Dimension, vil Elektricitetsforsyning dog i Almindelighed kunne etableres, men Belysningsvæsenet fastsætter da i hvert enkelt Tilfælde, paa hvilke Betingelser de nødvendige Gadeledninger m. m. vil kunne lægges.

c. Hvis det efter Belysningsvæsenets Skøn er nødvendigt for Etablering af en Forsyning, at der anbringes en offentlig Transformatorstation i den paagældende Ejendom, skal det herfor nødvendige Rum eller Areal (efter Belysningsvæsenets Skøn) stilles vederlagsfrit til Belysningsvæsenets Raadighed i Ejendommen. Anlæggets Anbringelse og Forbliven maa sikres ved tinglyst Deklaration.

d. For ethvet af Belysningsvæsenet udført Ledningsarbejde m. v. vil der som Regel forud blive krævet betryggende Sikkerhedsstillelse.

e. Arbejde vedrørende elektriske Installationer, der forsynes fra Københavns Elektricitetsværker skal udføres af dertil af Magistraten autoriserede Elektroinstallatører. Overtrædelse heraf medfører Strafansvar i Henhold til Lov Nr. 151 af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer.

f. Afdragsvis Betaling kan i visse Tilfælde indrømmes baade for de af Belysningsvæsenet og af den autoriserede Installatør udførte Arbejder. Den afdragsvise Betaling sker efter Bestemmelserne i »Betingelser for Indlægning af Gasledninger og elektriske Ledninger mod afdragsvis Betaling«.

2. *Forsyningens Art og Omfang.*

25 April.

a. Belysningsvæsenet har Ret til at bestemme alle Enkeltheder vedrørende de Anlæg, der er nødvendige for Forsyningens Etablering, saasom Ledningernes Dimensioner, Stedet for deres Anbringelse, Installationernes Udførelse, Anbringelse af Maalere og Forbrugsapparater og deslige.

b. Belysningsvæsenet afgør ligeledes, om Elektricitetsforsyningen skal etableres ved Jævnstrøm eller Vekselstrøm og bestemmer ved hvilken Spænding, Forsyningen skal ske. Udgifter ved en eventuel senere Ændring af Elektricitetsforsyningens Spænding eller Strømart afholdes af Belysningsvæsenet og/eller vedkommende Forbruger efter de til enhver Tid af Magistraten herfor fastsatte Regler.

3. *Begæring om Elektricitetsforsyning (om Flytning se Afsnit 12).*

a. Begæring om Elektricitetsforsyning til en Ejendom indgives til Belysningsvæsenet gennem en autoriseret Elektroinstallatør og maa være ledsaget af alle fornødne Oplysninger om det eventuelle Strømforbrugs Størrelse og Anvendelse.

b. Saafremt Rekvirenten selv ejer den paagældende Ejendom, er han forpligtet til at give Tilladelse til Anbringelse af alle de til Forsyningens Etablering og Drift fornødne Ledninger, Apparater m. v. samt til Udførelsen af de Forlængelser og Afgreninger, som maatte vise sig nødvendige.

c. Saafremt Rekvirenten ikke selv er Ejer af den paagældende Ejendom, men Lejer, maa vedkommende fremskaffe Husejerens skriftlige Tilladelse til Forsyningens Etablering m. v., og iøvrigt give Samtykke til eventuelle senere Udvidelser efter Belysningsvæsenets Skøn, idet Stikledningen i Almindelighed vil blive dimensioneret efter hele Ejendommens Forsyning.

4. *Arbejdets tekniske Udførelse.*

a. Alle Ledninger, Installationer og Brugsgenstande

25 April. skal udføres i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i det til enhver Tid gældende Stærkstrømsreglement samt i »Fællesregulativ for Tilslutning af elektriske Installationer« med Tillægsbestemmelser for Københavns Belysningsvæsen.

b. Installationsmateriel og Brugsgenstande skal i den Udstrækning, hvori det er forlangt i Stærkstrømsreglementets Afsnit I, være godkendt af det af Ministeriet for offentlige Arbejder nedsatte Prøvningsudvalg og være forsynet med Godkendelsesmærke (D).

c. Disse Bestemmelser gælder for alle Installationer, der forsynes fra Københavns Elektricitetsværker, uanset om Forsyningen sker direkte eller gennem Transformator, Omformer eller lignende.

d. Ingen Installation maa tages i Brug, forinden den er prøvet af Belysningsvæsenet. Belysningsvæsenet paa-tager sig dog ikke derved noget Ansvar for, at Installationen i alle Enkeltheder er forskriftsmæssig udført.

5. Stikledninger.

a. Stikledningen (Ledningen fra Gadeledningen til Ejendommens Hovedsikring eller Indføring) lægges ved Belysningsvæsenets Foranstaltning mod Refusion af de derved forårsagede Udgifter.

b. Stikledningen til Ejendommen vedligeholdes af Belysningsvæsenet paa Ejerens Bekostning. Enhver Uregelmæssighed ved Stikledningen skal straks anmeldes til Belysningsvæsenet.

c. Belysningsvæsenet er berettiget til paa Ejerens Bekostning at lade omlægge eller flytte Stikledninger, som efter Belysningsvæsenets Skøn er ødelagt eller forringet i væsentlig Grad.

d. Hvis Forsyningen til en Ejendom helt skal ophøre, saaledes at Stikledningen skal hjemtages, forbeholder Belysningsvæsenet sig Ret til at overtage Stikledningsmaterialet mod Godtgørelse af dets Værdi efter Belysningsvæsenets Skøn.

6. Maalerledninger.

25 April.

a. Maalerledninger (Ledninger mellem Hovedsikring eller Indføring og Maalere) lægges ved Forbrugernes Foranstaltning og for disses Regning af en autoriseret Elektroinstallatør; Afregningen af Udgifterne sker direkte med denne.

b. Maalerledninger vedligeholdes paa Ejernes Foranstaltning og for disses Regning. Enhver Uregelmæssighed ved Maalerledninger eller Elektricitetsmaalere skal straks meldes til Belysningsvæsenet.

c. Belysningsvæsenet er berettiget til paa Ejerens Bekostning at lade omlægge eller flytte Maalerledninger, som efter Belysningsvæsenets Skøn er ødelagt eller forringet i væsentlig Grad.

7. Installationer og Brugsgenstande.

a. Den paagældende Ejer eller Elektricitetsforbruger er ansvarlig for, at den benyttede Installation holdes forsvarligt vedlige (jfr. Stærkstrømsreglementets Afsnit 5 og 8), og derunder at elektriske Maskiner, Apparater og Beskyttelseskasser holdes rene og i god Stand, og er forpligtet til med passende Mellemlum at lade Installationen efterse af en autoriseret Elektroinstallatør. Forefundne Fejl og Mangler skal snarest afhjælpes.

b. I Henhold til Stærkstrømsreglementet, Afsnit 2, § 228 a og i, maa der kun anvendes -mærkede Sikringer, og det er under Strafansvar forbudt at anvende reparerede Sikringer eller Erstatninger for Sikringer.

c. Skulde der indtræde Fejl i Installationen, hvorved Isolationen forringes væsentligt, eller Ledninger, Afbrydere og lign. opvarmes stærkt, maa Strømmen straks afbrydes enten ved Hjælp af den lokale Afbryder eller ved Hovedafbryderen ved Maaleren. Den maa ikke paany sluttes, før end Installationen er blevet undersøgt og eventuelt repareret af en autoriseret Elektroinstallatør eller midlertidig udbedret af en Funktionær fra Belysningsvæsenet.

25 April. d. Hvis Forsømmelighed udvises med Hensyn til Installationens Vedligeholdelse, eller hvis Installationen af andre Aarsager frembyder Fare for Person eller Gods, er Belysningsvæsenet berettiget til i fornødent Omfang og uden Varsel at afbryde Forsyningen, indtil Installationen er bragt i forskriftsmæssig Stand, og dette er dokumenteret overfor Belysningsvæsenet.

e. Belysningsvæsenet er berettiget til at iværksætte Eftersyn af Installationerne og til hos Forbrugerne at opkræve en Afgift herfor til Dækning af de til Eftersynet medgaaende Udgifter.

f. Belysningsvæsenet er ligeledes berettiget til at kræve i Brug værende Installationer bragt i Overensstemmelse med det til enhver Tid gældende Regulativ, saafremt dette er nødvendigt af Sikkerhedshensyn.

g. Hvis Fejl paa en Installation foraarsager, at en Maaler beskadiges, en Hovedsikring smelter eller lignende, er Forbrugeren forpligtet til at godtgøre Belysningsvæsenet de derved forvoldte Udgifter.

h. De i Installationen forekommende bevægelige og transportable Ledninger maa behandles med særlig Omhu, og maa kun anvendes i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler (Stærkstrømsreglementets Afsnit 2).

Bevægelige og transportable Ledninger uden særlig Beskyttelse maa kun anvendes i almindelige tørre Beboelsesrum, hvor de ikke er udsat for mekanisk Overlast.

I andre tørre Rum, i brandfarlige Rum eller i Landbrugsrum kan anvendes transportable Ledninger, naar de er beskyttet ved et slidfast, bøjeligt, umetallisk Beskyttelseslag.

I Køkkener, i fri Luft og i fugtige Rum kan anvendes transportable Ledninger, naar de er beskyttet ved et bøjeligt, umetallisk, ikke vandsugende Beskyttelseslag, f. Eks. af Gummi.

Ledningerne maa ikke ophænges direkte paa Søm, Kroge eller lignende, men kan eventuelt understøttes ved Hjælp af isolerende Materialer.

En bevægelig Ledning til en Snorelampe maa kun 25 April. anvendes langs Loftet. Den maa kun fastgøres ved Rosetten og ved Lampens Ophængningssted, men skal imellem disse Befæstelsessteder saa vidt muligt understøttes af isolerende Ringe med en indbyrdes Afstand af højst 800 mm.

Længden af en bevægelig eller transportabel Ledning til et Belysningslegeme maa ikke overskride 5 m. Ved Apparater til Stegning og Kogning maa Ledningens Længde ikke overskride 2 m.

I bevægelige og transportable Ledninger maa der ikke findes Splejsninger. Forlængelse af transportable Ledninger maa kun ske ved godkendt Forlængelsesled. Fra en Stik-kontaktprop maa kun udgaa een bevægelig Ledning.

Saafernt bevægelige og transportable Ledninger kan blive udsat for grov Behandling, skal de være forsynet med et særligt, umetallisk Beskyttelseslag og skal være beskyttet mod skarpe Bøjninger ved Tilslutningsstederne. Denne Bestemmelse finder altid Anvendelse paa transportable Ledninger til Brugsgenstande i Værksteder, Lagerrum, uopvarmede Kælderrum og lign., endvidere paa Ledninger til Haandlamper og til Varme- og Kogeapparater paa over 500 Watt.

i. Ved Anvendelse af Varmeovne og deslige maa der vises Forsigtighed; de maa saaledes ikke anbringes i umiddelbar Berøring med eller i Nærheden af brandbare Stoffer og Genstande.

j. Hvis der ved Anvendelse af Møtorer eller andre Brugsgenstande frembringes Forstyrrelser i den elektriske Belysning hos omboende Konsumenter, er Forbrugeren forpligtet til uopholdelig at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af Forstyrrelserne, og hvis dette ikke lykkes, forbeholder Magistraten sig Ret til at afbryde Forsyningen.

k. Trefase-Kortslutningsmotorer med Stjerne-Trekant-Omskifter maa ikke tilsluttes ved 220 Volt, medmindre Forbrugeren afgiver Erklæring om selv at ville bekoste Motorens Ændring ved eventuel Overgang til 380 Volt. Alle andre trefasede Vekselstrømsmotorer for 220 Volt samt alle

25 April. trefasede Varmeapparater for 220 Volt skal være saaledes konstruerede, at de let kan omforbindes til Brug ved Spændingen 380 Volt.

8. *Maalere.*

a. Til Bestemmelse af Elektricitetsforbrugets Størrelse udlaaner Belysningsvæsenet de efter Belysningsvæsenets Skøn nødvendige Maalere til Forbrugerne. Nye Maalere skal rekvireres gennem en aut. Elektroinstallatør.

I en Lejlighed, et Forretningslokale eller lignende vil der kun blive opstillet een Maaler for henholdsvis Lysforbrug eller teknisk Forbrug. Saafremt en Forbruger ønsker, at en Del af Elektricitetsforbruget skal bestemmes ved en særlig Maaler, kan Belysningsvæsenet undtagelsesvis opstille en Ekstramaaler mod Betaling af en Afgift for Pasning, Vedligeholdelse etc., eller tillade, at Forbrugeren selv anskaffer en Maaler, der anbringes som Bimaaler efter Belysningsvæsenets Maaler. En saadan Bimaaler er iøvrigt Belysningsvæsenet uvedkommende, og den maa aflæses, passes og vedligeholdes af Forbrugeren, saaledes at Betalingen for Elektricitetsforbruget beregnes efter det af Belysningsvæsenets Maaler viste Forbrug og opkræves hos den, der til Belysningsvæsenet er anmeldt som Forbruger. Eventuelt Videresalg gennem en saadan Bimaaler maa kun ske efter de almindelige Takster og Bestemmelser. I Tilfælde af Videresalg afregnes hele det af Hovedmaaleren registrerede Forbrug til Grundtakst.

b. Hvor Omstændighederne efter Belysningsvæsenets Skøn gør det hensigtsmæssigt, kan Belysningsvæsenet forlange, at der i en Bygning eller en Del af denne kun opsættes en Hovedelektricitetsmaaler. Anskaffelse, Aflæsning, Pasning og Vedligeholdelse af eventuelle Bimaalere i en saadan Bygning bliver Belysningsvæsenet uvedkommende. Bimaalernes Anbringelse, Størrelse og Konstruktion skal dog være godkendt af Belysningsvæsenet. Det af Hovedmaaleren registrerede Forbrug afregnes til Grundtaksten. Afregning af det ved Bimaalerne registrerede Forbrug maa kun ske efter de almindelige Takster og Bestemmelser.

25 April.

c. For Pasning og Vedligeholdelse m. m. af de af Belysningsvæsenet udlaante Maalere betales den til enhver Tid af Kommunalbestyrelsen fastsatte Afgift, hvis Størrelse kan faas opgivet ved Henvendelse til Belysningsvæsenet.

d. Maalerne er af Belysningsvæsenet justeret før Opsætningen, og Betalingen bestemmes normalt paa Grundlag af de opsatte Maaleres Angivelse af den forbrugte Elektricitetsmængde. Dersom det ved en senere Justering viser sig, at en Maaler registrerer Elektricitetsforbruget mere end 5 pCt. for højt, gives der Forbrugeren en Tilbagebetaling, der, saafremt det ikke er muligt at paavise et bestemt Tidspunkt for Fejlens Indtræden, beregnes paa Basis af den fundne Fejlprocent, det registrerede Forbrug og det halve Tidsrum mellem sidste Justering og den nylig foretagne Justering, dog aldrig ud ovet et Aar.

e. Dersom en Maaler kommer i Uorden paa en saadan Maade, at den viser mindst 10 pCt. for lidt, beregnes en Efterbetaling paa tilsvarende Maade, og Forbrugeren er forpligtet til efter bedste Evne at bistaa Belysningsvæsenet med at bestemme det sandsynlige Forbrug.

f. Belysningsvæsenet forbeholder sig endvidere Ret til at kræve Efterbetaling i Tilfælde, hvor der senere maatte vise sig at være Fejl ved Maaleren, Fejl ved Maaleraflæsningen eller ved Udregningen af Forbruget etc.

g. Fra Tid til anden bliver Maalerne undersøgt og justeret for Belysningsvæsenets Regning. Forbrugeren kan dog til enhver Tid forlange sin Maaler justeret af Belysningsvæsenet, men saafremt Maaleren under Hensyn til ovenstaaende Punkt d og e maa regnes som værende i Orden, betales der Belysningsvæsenet en Afgift for Justeringen.

h. Forbrugeren er ansvarlig for de ham udlaante Maalere, der af Belysningsvæsenet kan forlanges erstattet, saafremt de ødelægges eller forringes, uden at dette skyldes Slid eller Ælde. Skaden skal derfor bl. a. ogsaa erstattes af Forbrugeren i Tilfælde af Ildsvaade og Lynnedslag, ligesom Omkostninger ved Reparation af Maalere som Følge af

25 April. Skade foraarsaget ved Benyttelse af uapproberet Materiel og lign. skal betales af Forbrugeren (se Punkt 4 b og 7 b). De paa Maalerne anbragte Plomber maa kun fjernes af Belysningsvæsenets Funktionær. Hvis Plomber brydes af Uvedkommende, er den paagældende pligtig at betale alle heraf følgende Omkostninger. Eventuelt vil der blive rejst kriminel Tiltale mod Vedkommende.

i. Maalerne opstilles paa de Steder i Bygningen, der bestemmes af Belysningsvæsenet, og maa ikke flyttes uden dettes Tilladelse. Belysningsvæsenet er berettiget til at kræve en Maler flyttet, saafremt det Lokale, hvori den er anbragt, har ændret Karakter, saaledes at det efter Belysningsvæsenets Skøn ikke mere er egnet for Anbringelse af Maalere, eller hvis Aflæsning eller Justering vanskeliggøres af de foretagne Ændringer.

9. Adgang til Maalere og Installationer.

a. Belysningsvæsenets Funktionærer skal have uhindret Adgang til Maalere og til alle de Steder, hvor der findes elektriske Ledninger, som forsynes fra Belysningsvæsenet. De skal have Ret til ved alle Dele af Anlægget og til enhver Tid at foretage de fornødne Undersøgelser og Maalinger. Aflæsning og Eftersyn af Maalerne samt Eftersyn af Installationerne vil som Regel blive udført paa Søgnedage mellem Kl. 8—16. Indenfor denne Tid er Forbrugeren forpligtet til — eventuelt efter Tilskrivning fra Belysningsvæsenet — at skaffe Belysningsvæsenets Funktionærer Adgang til Maalere og Installationerne.

b. Saafremt Adgang ikke opnaas for Aflæsning til Regningsudskrivning, er Belysningsvæsenet berettiget til at udstede en à conto Regning baseret paa Forbruget i tidligere Perioder. Eventuelle Ekstraomkostninger for at opnaa Adgang til Maalere eller Installationerne kan fordres betalt af Forbrugeren. Det samme gælder Ekstraudgifter ved Arbejdets Udførelse udenfor normal Arbejdstid.

c. Aflæsning og Eftersyn af Maalere udenfor sædvanlig Turnus, eventuel Regningsudstedelse efter saadan Aflæs-

ning, kan finde Sted mod Betaling efter nærmere af Magi- 25 April.
straten fastsatte Takster.

d. Funktionærerne er forsynet med Legitimationskort, som paa Forlangende skal forevises.

10. Priser, Tariffer og Sikkerhedsstillelse.

a. Elektricitetsforbruget afregnes efter de til enhver Tid af Kommunalbestyrelsen fastsatte Takster og Bestemmelser, hvorom nærmere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Belysningsvæsenet.

Videresalg af Elektricitet maa ikke finde Sted uden Belysningsvæsenets Tilladelse.

Der skelnes normalt tarifmæssigt mellem Lysinstallationer og tekniske Installationer.

b. Til Lysmaalere skal tilsluttes alle Brugsgenstande, der anvendes til almindelig Belysning. Til en Lysmaaler kan endvidere tilsluttes andre Brugsgenstande, forsaavidt der ikke herved sker Overbelastning af Installation eller Maaler.

c. Til tekniske Maalere maa normalt kun tilsluttes Brugsgenstande, der ikke anvendes til Belysning, f. Eks. Motorer, Varme- og Kogeapparater, galvaniske Bade, Apparater til Opladning af Akkumulatorer for Automobiler etc., men derimod ikke Omformere eller Akkumulatorer for almindelig Belysning. I en teknisk Installation vil der dog efter Anmeldelse fra en aut. Elektroinstallatør i visse Tilfælde kunne indgaa Lysgivere, nemlig naar Lyset benyttes i rent teknisk Øjemed, f. Eks. alene til fotografisk Eksponeering eller Kopiering, til Drift af tildækkede Lysbade o. s. v. Derimod kan en Mørkekammerlampe (ved hvis Lys der arbejdes) eller en Lysgiver, der benyttes til Fremvisning af Lysbilleder, ikke indgaa i en teknisk Installation (heller ikke selv om Forsyningen sker gennem en Omformer).

d. Dersom Strømmen fra en teknisk Maaler, uden forudindhentet Tilladelse, anvendes eller har været anvendt til Belysning, kan Magistraten forlange, at vedkommende Forbruger skal betale hele den af ham gennem denne Installa-

25 April. tion forbrugte Elektricitet til almindelig Pris for Belysningselektricitet, saaledes at Prisforskellen paa de tidligere udstedte Regninger bliver at efterbetale. Eventuelt vil der blive rejst kriminel Tiltale mod Vedkommende.

e. Forsyningsbetingelser og Priser for Elektricitet til Forbrugere, der har eller senere anlægger private elektriske Anlæg eller modtager Forsyning med elektrisk Strøm andetsteds fra end fra Københavns Elektricitetsværker, fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Magistraten.

Skønner Magistraten det rigtigt, eller vil Forbrugeren ikke indgaa paa, hvad Magistraten i Henhold til foranstaaende har fastsat, kan Magistraten nægte at levere Elektricitet til saadanne Lokaler eller Ejendomme, hvor der findes eller etableres Forsyning fra et privat, elektrisk Anlæg, ligesom Magistraten kan afbryde en allerede tilstedeværende Forsyning med et Varsel til Forbrugeren af 30 Dage.

Disse Bestemmelser gælder ogsaa for Levering af teknisk Elektricitet til Forbrugere, der har eller senere anskaffer sig eget Kraftanlæg med mekanisk Transmission, eller som gennem mekanisk Transmission modtager Kraft andetsteds fra.

f. Belysningsvæsenet kan undtagelsesvis fastsætte, at Strømforbruget til specielle Øjemed med Forbrugerenes Samtykke bestemmes ved Skøn.

Ved midlertidige Forbrug kan Belysningsvæsenet i ganske særlige Tilfælde tilstede Forbrug uden Maaler.

g. Levering af Elektricitet til Belysning af Gader, Veje, Pladser m. m., som ikke belyses paa Kommunens Regning, kan ske efter særlige af Magistraten fastsatte Bestemmelser,

h. Der vil som Regel ikke blive krævet Sikkerhedsstillelse for Levering af Elektricitet til privat Husholdning eller til Trappebelysning, jfr. dog Afsnit 11 e.

Ved Levering af Elektricitet til andre Formaal kræves Depositum, hvis Størrelse bestemmes af Belysningsvæsenet. Af kontante Deposita svares almindelig Sparekasserente. Renten kan mod Forevisning af Depositumskvittering forlanges udbetalt hvert Aar i Februar Maaned for det forløbne Kalenderaar.

11. Betalingsregler.

25 April.

a. Regning for forbrugt Elektricitet samt Maalerafgift tilstilles Forbrugeren ved Bud, evt. pr. Post, og er straks forfalden til Betaling. Paa Regningsblankettens Bagside findes en Fortegnelse over samtlige Indbetalingssteder.

b. De gældende Takster forudsætter Indbetaling senest den paa Regningen stemplede sidste Frist, som er 14 Dage (for Uge- og Maanedstregninger 7 Dage) efter Udsendelsen af Regningen. Sker Betaling senere, forhøjes Regningsbeløbet med 2 pCt.

c. Efter Fristens Udløb kan Beløbet opkræves pr. Post, eller der udfærdiges uden yderligere Varsel Ordre til Afbrydelse af Elektricitetsforsyningen. Saafremt Vedkommende tillige erholder Gas fra Kommunens Værker, afbrydes ogsaa denne Forsyning. Det skyldige Beløb kan derefter inddrives ved Udpantning efter Reglerne i Lov Nr. 185 af 23. Juni 1932. Standsning af Forsyningen kan dog undgaas, hvis Regningsbeløb og samtlige Omkostninger betales til den Funktionær, der skal foretage Afbrydelsen.

d. Betalingsreglerne gælder ogsaa for Regninger vedrørende indlagte Ledninger, Reparationer eller andre Belysningsvæsenet skyldige Beløb.

e. En Forbruger, for hvem Forsyningen er standset i Henhold til denne Paragraf, vil som Regel kun blive tilstedt fornyet Forbrug, naar samtlige Regningsbeløb og Gebyrer er fuldt ud betalt, og der som Sikkerhed for det fremtidige Forbrug af saavel Gas som Elektricitet er stillet et Depositum, hvis Størrelse bestemmes af Belysningsvæsenet.

12. Flytning.

a. Naar nogen ikke længere ønsker at modtage Elektricitet, eller naar Flytning finder Sted, skal der 8 Dage forud gøres skriftlig Anmeldelse derom til Belysningsvæsenets Ekspeditionskontor. Ekspres-Besørgelse af Flytninger kan finde Sted mod Betaling af et nærmere fastsat Gebyr.

25 April. Afbrydelse af Elektricitetsforsyningen ved midlertidig Flytning og Tilslutning ved Tilbageflytning foretages kun mod Betaling af de hermed forbundne Omkostninger. Eventuel Maalerafgift maa i disse Tilfælde betaales ogsaa for det Tidsrum, Forsyningen har været afbrudt.

b. Ved Afmelding er Forbrugeren forpligtet til at opgive Betalingsadresse for Slutregningen samt til at skaffe Belysningsvæsenet Adgang til at foretage afsluttende Aflæsning af Maaleren.

Ved Tilmelding er den ny Forbruger forpligtet til at opgive Stilling, Efternavn og fulde Fornavne samt til egenhændig at underskrive Rekvisitionen. Ligeledes er han forpligtet til at give Belysningsvæsenet Oplysninger om sine tidligere Forbrugssteder, saafremt dette maatte ønskes.

c. Af- og Tilmelding af Elektricitetsforbrug kan forlanges indsendt paa særlige Af- og Tilmeldingskort, der ved personlig, telefonisk eller skriftlig Henvendelse udleveres gratis fra Belysningsvæsenet.

d. Besørgelse af Af- og Tilmelding er gratis, men opnaas der ikke Adgang den fastsatte Dag, kan de med ny Henvendelse forbundne Ekstraomkostninger kræves betalt af Forbrugeren.

13. Forsyningens Opretholdelse.

a. Elektricitetsværkerne vil efter bedste Evne bestræbe sig for, at Forsyningen fra Værkerne kan blive regelmæssig og vil tilstræbe at imødekomme Forbrugernes Ønsker. Forbrugerne anmodes derfor om saa hurtigt som muligt at give Belysningsvæsenet Meddelelse om alle Forhold, der kan give Anledning til Klage. Enhver indkommen Meddelelse vil blive Genstand for omhyggelig Undersøgelse.

b. Forpligtelser af nogen Art — herunder Erstatningsansvar for Brugsgenstande etc. — lige overfor Forbrugerne i Anledning af eventuelle Forstyrrelser paatager Belysningsvæsenet sig dog ikke.

14. Regulativets Overholdelse.

25 April.

Enhver, der forsynes med Elektricitet fra Københavns Elektricitetsværker eller ejer en Ejendom, hvori saadan Forsyning er etableret, er forpligtet til at efterkomme de i nærværende Regulativ indeholdte Forskrifter og de Ændringer i disse, som maatte blive fastsat. Overholdes de ikke, er Belysningsvæsenet berettiget til at afbryde Forsyningen samt til at kræve skadesløs Erstatning for ethvert Tab, som derved maatte være paaført Kommunen. Regulativet udleveres uden Betaling ved Henvendelse til Belysningsvæsenet.

15. Tvivlspørgsmaal.

Alle Tvivlspørgsmaal, som maatte opstaa vedrørende Forstaaelsen af dette Regulativ, kan henstilles til Magistraten, ved hvis Afgørelse det skal have sit Forblivende.

16. Regulativets Gyldighed.

Nærværende Regulativ træder fra den 1. Maj 1946 i Stedet for Regulativ af 16. December 1933, og dets Bestemmelser gælder tillige overfor de nuværende Forbrugere forsaavidt de kan komme til Anvendelse. Magistraten forbeholder sig at foretage Ændringer i Regulativet, saafremt saadanne senere maatte findes nødvendige.

Regulativ for Gasforsyning fra Københavns Belysningsvæsen. (Udfærdiget af Københavns Magistrat). 25 April.

1. Almindelige Regler.

a. I Ejendomme indenfor Københavns Kommunes Grænser, ud for hvilke der i Gade eller Vej findes Forsyningsledninger fra Københavns Gasværker, kan som Regel faas indlagt Gas paa de i nærværende Regulativ angivne Betingelser. For Ejendomme udenfor Københavns Kommunes Grænser, men med Gasforsyning fra Københavns Kommunes Gasværker, er Regulativets Bestemmelser ligeledes gældende, medmindre der ved Overenskomst med vedkommende Kommune er fastsat andre Betingelser.

25 April. b. Saafremt der ikke findes Hovedledning i Vejen, afgør Belysningsvæsenet, om en Hovedledning skal lægges og fastsætter Betingelserne for Udførelsen af dette Arbejde. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Gasværker-nes Ingeniørkontor.

c. For ethvert af Belysningsvæsenet udført Ledningsarbejde m. v. vil der som Regel forud blive krævet betryggende Sikkerhedsstillelse.

d. Afdragsvis Betaling kan i visse Tilfælde indrømmes baade for de af Belysningsvæsenet og af den autoriserede Gasmester udførte Arbejder. Den afdragsvise Betaling sker efter Bestemmelserne i »Betingelser for Indlægning af Gasledninger og elektriske Ledninger mod afdragsvis Betaling«.

2. Forsyningens Art og Omfang.

a. Gassens Brændværdi bliver holdt saa konstant som mulig, men Belysningsvæsenet kan dog ændre Brændværdien, dersom dette i særlige Tilfælde af tekniske eller økonomiske Grunde maa anses for nødvendigt eller foreskrives ved Lov. Ligeledes kan Belysningsvæsenet af Hensyn til driftsnødvendige Arbejder foretage lokale Ændringer i Forsyningsforholdene, eventuelt i kortere Tid foretage hel eller delvis Afbrydelse af Gasforsyningen til Ejendomme. Belysningsvæsenet vil dog bestræbe sig for hurtigst muligt at afhjælpe enhver Uregelmæssighed eller Afbrydelse.

b. Forsyningens Omfang maa tilpasses efter det eksisterende Ledningsnet, idet Forbrugeren ellers efter nærmere Overenskomst helt eller delvis maa bekoste de til Forsyningens Opretholdelse nødvendige Ledningsændringer m. m.

c. I Tilfælde af at Gasforsyningen kan ske fra flere Ledninger, afgør Belysningsvæsenet, fra hvilken Ledning Forbrugeren skal aftage sit Gasforbrug.

3. Begæring om Gasforsyning (om Flytning se Afsnit 12).

a. Anmodning om Gasforsyning, hvor der ikke findes Maaler, sker i Almindelighed gennem en aut. Gasmester

under Anvendelse af særlige Blanketter, der faas udleveret 25 April. hos Gasmesteren.

b. Hvor Udførelsen af en Gasinstallation kræver Tilladelse fra andre Myndigheder (Bygningsvæsen, Sundhedsvæsen, Brandvæsen m. m.), er Forbrugeren pligtig gennem aut. Gasmester at fremskaffe disse Tilladelser. Nærmere Oplysninger faas hos Gasværkernes Ingeniørkontor. En Gasinstallation maa ikke uden særlig Tilladelse paabegyndes eller tages i Brug, før ovennævnte Tilladelse foreligger, og ikke benyttes, før Gasværkernes Ingeniørkontor efter Færdigmeldelse fra Gasmester har godkendt eller endelig bragt Installationen i brugsmæssig Orden.

c. Saafremt Forbrugeren selv ejer den paagældende Ejendom, er han forpligtet til at give Tilladelse til Anbringelse af saavel Jordledninger som Husledninger og Apparater m. m. i Henhold til Belysningsvæsenets nærmere Afgørelse (jfr. bl. a. Regulativ for Udførelse af Gasinstallationer, se iøvrigt Afsnit 4), ligesom han efter bedste Evne maa lette Projektets Gennemførelse. Ligeledes er han forpligtet til efter Gasforsyningens Ophør enten at tillade Anlæggets Forbliven for yderligere 5 Aar eller tillade, at det bliver fjernet. Ved Ejerskifte skal Ejeren overdrage samtlige sine Forpligtelser til sin retmæssige Efterfølger. Hvis Gasledningerne er anbragt paa Ejerenes Bekostning, er han pligtig selv at bekoste Fjernelsen.

d. Saafremt Ansøgeren ikke selv er Ejer af den paagældende Ejendom, men Lejer, maa han fremskaffe Grundejerens skriftlige Tilladelse saavel til Benyttelse af Grunden som til Gasinstallationens Udførelse under Hensyn til Bettingelserne i nærværende Punkt c.

4. Arbejdets tekniske Udførelse.

a. Forbrugerenes Opmærksomhed henledes udtrykkeligt paa, at alt Arbejde vedrørende Gasinstallationer kun maa udføres af dertil autoriserede Gasmestre (se Fortegnelse i Vejviser eller Telefonbog) eller Gasværkets egne Folk, og

25 April. at Overtrædelse heraf medfører Strafansvar i Henhold til Lov Nr. 151 af 7. Maj 1937.

b. Strækningen fra Gadens Hovedledning til og med Ejendommens Hovedhane (Jordstik) udføres altid af Belysningsvæsenet mod Refusion af de derved forårsagede Udgifter, *som Regel efter forudgaaende Betaling eller Sikkerhedsstillelse.*

Ved store Beboelsesejendomme og lign. udfører Belysningsvæsenet tillige de indvendige Husstikledninger før Maaler. Belysningsvæsenets Arbejde omfatter i saa Tilfælde hele Strækningen fra Gadens Hovedledning til og med de Stativer, i hvilke Ejendommens Maalere skal opsættes. For Betalingen gælder de ovenfor nævnte Bestemmelser.

Den Del af Installationen, der ligger efter Maalerne, tillades det efter Ansøgning den autoriserede Gasmester at udføre. Ved mindre Beboelseshuse og lign. tillades det tillige Gasmesteren at udføre Installationen fra Hovedhanen til Maalerne. Udgiften til den af Gasmesteren udførte Installation skal afregnes direkte med Gasmesteren.

c. Belysningsvæsenet har Ret til at bestemme alle Enkeltheder vedrørende Installationens Udførelse samt Anbringelse af Maalere og Forbrugsapparater.

d. Arbejdets tekniske Udførelse sker i Henhold til nedennævnte Regulativer:

Regulativ for Udførelse af Gasinstallationer.

Regulativ vedrørende Anbringelse af Gasildsteder (udstedt af Københavns Magistrat i Medfør af Bygningsvedtægt for Staden København 1939 § 60).

Regulativ vedrørende Udførelse af Aftrækskanaler og Ventilationsanlæg (udstedt af Københavns Magistrat i Medfør af Bygningsvedtægt for Staden København 1939 § 56, 62).

Regulativ vedrørende Indretning af Baderum (udstedt af Københavns Magistrat i Medfør af Bygningsvedtægt for Staden København 1939 § 47).

Regulativ vedrørende bygningsmæssige Foranstaltninger i Forbindelse med tekniske Installationer (udstedt af Køben-

havns Magistrat i Medfør af Bygningsvedtægt for Staden 25 April. København 1939 § 44).

Henvendelser vedrørende tekniske Spørgsmaal rettes til Gasværkernes Ingeniørkontor, Vognmagergade 8, 2. Sal, København K.

e. Alle Reparationer efter Indlægning paa privat Grund skal udføres paa Ejerens Foranstaltning og bekostes af denne. Herunder hører Reparation over Gravning ved Jordledninger samt Reparation efter Gennembrydning af Ydermure, indvendige Mure, Gulve, Lofter og lign.

f. Belysningsvæsenet paatager sig ikke Ansvar for nogen under Arbejdet anrettet Skade og heller ikke for Skade, der senere maatte opstaa paa Grund af mangelfuld Efterreparation af Huller i Mure og lign.

5. *Gasstikledning (Jordstik).*

a. Jordstik fra Hovedledningen i Gader til og med Ejendommens Hovedhane lægges af Belysningsvæsenet mod Refusion af Udgifterne (jfr. Afsnit 4, b). Om afdragsvis Betaling faas nærmere Oplysninger paa Gasværkernes Ingeniørkontor.

Belysningsvæsenet bestemmer Installationernes Antal, Dimensioner og Beliggenhed i Henhold til Regulativ for Udførelse af Gasinstallationer.

b. Jordstikket skal være tilgængeligt ved Nedgravning, og der maa derfor ikke placeres Bygninger over et Jordstik, dette skal i givet Fald omlægges, saaledes at det føres uden om Bygningerne efter nærmere Aftale med Belysningsvæsenet.

c. Da der i Tilfælde af Ildebrand skal være uhindret Adgang til Ejendommens Hovedhane, maa der ikke anbringes Brændsel eller lignende, saaledes at Hovedhanen bliver utilgængelig.

d. Saavel Jordstik som Hovedhane vedligeholdes paa Ejerens Bekostning, men ved Belysningsvæsenets Foranstaltning (jfr. iøvrigt Afsnit 7).

25 April. e. Under visse Betingelser kan der lægges Fællesstik til flere Ejendomme:

I. *Rækkehuse.*

Mod Udstedelse af visse Deklarationer kan det tillades at føre Gasledningerne gennem flere sammenbyggede Ejendomme.

II. *Flere Enkelthuse, beliggende paa samme Matrikelnummer.*

For saadanne kan det uden særlige Deklarationer tillades, at et enkelt tilstrækkelig stort Jordstik forgrenes til de forskellige Enkelthuse.

III. *Enkelthuse paa forskellige Matrikelnumre.*

I saadanne Tilfælde tillader Belysningsvæsenet Fællesstik.

Der vil altid blive krævet Udstedelse af Deklaration.

f. For Jordstik til store Beboelseskompleser og andre større Installationer gælder følgende:

Normalt lægges eet, men hvor Forholdene kræver det, flere Jordstik pr. Matrikelnummer. Ønskes Forsyningen til flere Matrikelnumre om muligt helt eller delvis taget gennem et enkelt Jordstik, skal skriftlig Anmodning herom udtrykkelig være paaført de Ansøgningsblanketter, Gasmesteren indsender til Gasværkernes Ingeniørkontor vedrørende den paagældende Installation, og der skal udstedes de fornødne Deklarationer med Hensyn til Gasledningernes Gennemførelse gennem Brandmurene.

g. Dersom Anbringelse af Trykregulator eller særligt Afspærringsanlæg vil være nødvendigt maa Forbrugeren til dette Formaal gratis stille et Rum til Disposition for Belysningsvæsenet, saa længe Gastilførselen finder Sted, dog mindst i 5 Aar. Belysningsvæsenet kan ogsaa benytte dette ekstra Anlæg til andre Formaal, forsaaavidt det kan ske uden Ulempe for Forbrugeren.

h. Enhver Beskadigelse af Jordstikket, særlig Utætheder, skal straks meddeles Belysningsvæsenet.

i. Efter Indlægning af Jordstik paatager Belysnings- 25 April.
væsenet sig 2 Aars Garanti for Reparation af Vejbefæstelsen.

6. *Husinstallationer samt Forbrugsapparater.*

a. Husinstallationer udføres paa Ejerens Bekostning enten af autoriseret Gasmester eller af Belysningsvæsenet (jfr. Afsnit 4, b). Om afdragsvis Betaling faas nærmere Oplysninger paa Gasværkernes Ingeniørkontor.

b. Arbejdet afprøves og godkendes af Belysningsvæsenet før Ibrugtagningen, og der maa ved Installationen kun anvendes saadanne Materialer, der er godkendt af Belysningsvæsenet.

c. Tilslutning af Forbrugerens Anlæg til Ledningsnettet og Gasforsyningens Iværksættelse sker udelukkende under Belysningsvæsenets Kontrol.

d. Ved Udvidelser og Ændringer af bestaaende Anlæg, samt naar nye større Gasapparater tages i Brug, skal der forud ske Anmeldelse til Gasværkernes Ingeniørkontor gennem autoriseret Gasmester, og ogsaa i dette Tilfælde foretager Belysningsvæsenet en Afprøvning af Anlægget, før det maa tages i Brug.

e. Belysningsvæsenet har til enhver Tid Ret til at efterprøve Forbrugerens Anlæg og at forlange Udbedring af mulige Fejl. Der maa derfor gives Belysningsvæsenets Repræsentant, der er forsynet med Legitimationskort, Adgang til Forbrugerens Lokaler i den Udstrækning, det er nødvendigt af Hensyn til Undersøgelse og Prøvning af de tekniske Installationer.

f. Belysningsvæsenet paatager sig dog ingen Forpligtelse ved Afprøvning af Anlægget, saa lidt som ved Anlæggets Tilslutning til Ledningsnettet.

g. Forbrugerens Anlæg skal drives saaledes, at Forstyrrelser af andre Forbrugerens Anlæg eller offentlige Forsyningsanlæg undgaas.

25 April, h. Tilslutning af Lynafledere til Gasledninger maa kun finde Sted efter skriftlig Tilladelse fra Belysningsvæsenet og skal udføres i Henhold til de Forskrifter, der gives af Belysningsvæsenet.

i. I Belysningsvæsenets Forsyningsomraader maa kun anvendes saadanne nye eller ændrede Typer af gasforbrugende Apparater og Ovne, Gasarmaturer, Gasslangehaner og Gasslanger, som er prøvet og godkendt af Danske Gasværkers Prøvningsudvalg og forsynet med Godkendelsesmærke paa en af dette godkendt Maade.

j. Gasforbrugende Apparater og Ovne maa ikke forsynes med ekstra Anordninger, der efter Belysningsvæsenets Skøn kan virke skadelige for Apparatets eller Ovnens rigtige Funktion, betyde en Fare for Forbrugerne eller bevirke et væsentligt Merforbrug af Gas ved Apparatets eller Ovnens Anvendelse.

k. Presgas eller Presluft med Gas og lign. maa kun anvendes efter særlig Aftale med Gasværkernes Ingeniørkontor.

l. De i Afsnit 3 b og 4 omtalte Krav maa iagtages ved Installation af Forbrugsapparater.

m. Naar Forbrugsapparater forbindes til Installationen med Gasslanger, skal det paases, at Slangen ikke ved Brugen kan lide Overlast; Gasslanger maa ikke føres gennem Væg eller Etageadskillelse til et Naborum. Længder paa over $1\frac{1}{2}$ m er forbudt.

7. Installationernes Vedligeholdelse.

a. Den paagældende Ejer eller Rekvirent er pligtig at lade Gasinstallationen vedligeholde for egen Regning. Reparationsarbejdet skal udføres af en autoriseret Gasmester eller af Belysningsvæsenets Folk, og intet som helst Arbejde ved de anbragte Ledninger eller Maalere maa udføres af andre end disse (jfr. Afsnit 5 d, 6 e og 7 h).

b. Reparationer af Jordstik skal udføres af Belysnings- 25 April.
væsenets Folk (jfr. 5 d).

c. Den paagældende Ejer eller eventuelt Gasforbrugeren er pligtig øjeblikkelig at anmelde enhver Fejl, der maatte vise sig ved Installationen eller Maalerne. Anmeldelse skal ske til Belysningsvæsenet (Tlf. C. 7290, efter Kl. 17 C. 2020) eller til en autoriseret Gasmester.

d. Afhjælpning af Fejl paa Installationen sker paa Rekvirentens Regning. Belysningsvæsenet er berettiget til at lade Fejl rette paa Ejerens Bekostning, selv om den paagældende ikke har krævet Arbejdet udført.

e. Naar Forbrugsapparater eller Installation er i uforvarlig Stand, og der trods skriftlig Henvendelse desangaaende med Anmodning om Istandsættelse intet foretages, er Belysningsvæsenet berettiget til at afbryde Gasforsyningen, indtil Istandsættelsen er sket (jfr. Afsnit 14).

f. Der anvendes i Reglen — Afsnit 8 — kun Gasmaalere, der tilhører Belysningsvæsenet. I visse Tilfælde giver Belysningsvæsenet Ejeren eller Forbrugeren Tilladelse til at lade anbringe Bimalere, der ikke tilhører Belysningsvæsenet. Vedkommende Maalerejer er da pligtig at vedligeholde den paagældende Maaler samt, hvis det forlanges af Belysningsvæsenet, at lade den udskifte med helt ny Maaler.

g. Hvis en Fejl viser sig at hidrøre fra Forstoppelse i Ledningsnettet, udfører Belysningsvæsenet som Regel gratis Rensning af Ledningen fra Hovedledningen i Gaden og indtil de forskellige Maalere, forudsat at dette kan ske ved Udsugning alene, og uden at Ledningsnettet behøver at adskilles andre Steder end ved Hovedhanen i Ejendommen eller ved et i Nærheden af denne siddende Langgevind.

h. Kan Forstoppelsen ikke fjernes alene paa denne Maade, udsuger Belysningsvæsenet kun gratis til Ejendommens Hovedhane, hvorimod Rensningen af alle efter Hovedhanen liggende Ledninger og Apparater skal udføres af en

25 April, autoriseret Gasmester paa Rekvirentens Bekostning. I vanskelige Tilfælde kan Gasmesteren mod Betaling rekvirere Assistance af Belysningsvæsenets Udsugningshold.

i. Hvis der ikke ved Udsugningen alene kan skaffes Gas til Hovedhanen, er Ejeren af den paagældende Ledningsstrækning pligtig at godtgøre Belysningsvæsenet de med Stikrørets Overhugning og Rensning forbundne Udgifter, og dette gælder for hele Strækningen fra Hovedledningen i Gaden og til de forskellige Forbrugssteder.

8. *Gasmaalere.*

a. Til Bestemmelse af Gasforbrugets Størrelse udlaaner Belysningsvæsenet de efter Belysningsvæsenets Skøn fornødne Maalere til Forbrugerne. I en Lejlighed, et Forretningslokale eller lignende vil der kun blive opstillet een Maaler. Saafremt en Forbruger ønsker, at en Del af Gasforbruget skal bestemmes ved en særlig Maaler, kan Belysningsvæsenet undtagelsesvis opstille en Ekstramaaler mod Betaling af en Afgift for Pasning, Vedligeholdelse etc., eller tillade, at Forbrugeren selv anskaffer en Maaler, der anbringes som Bimaaler efter Belysningsvæsenets Maaler. En saadan Bimaaler er iøvrigt Belysningsvæsenet uvedkommende, og den maa aflæses, passes og vedligeholdes af Forbrugeren, saaledes at Betalingen for Gasforbruget beregnes efter det af Belysningsvæsenets Maaler viste Forbrug og opkræves hos den, der til Belysningsvæsenet er anmeldt som Forbruger. Eventuelt Videresalg gennem en saadan Bimaaler maa kun ske efter de almindelige Takster og Bestemmelser. I Tilfælde af Videresalg afregnes hele det af Hovedmaaleren registrerede Forbrug til Grundtakst.

b. Hvor Omstændighederne gør det hensigtsmæssigt, kan Belysningsvæsenet forlange, at der i en Bygning eller en Del af denne kun opsættes en Hovedgasmaaler. Anskaffelse, Aflæsning, Pasning og Vedligeholdelse af eventuelle Bimaalere i en saadan Bygning bliver Belysningsvæsenet uvedkommende. Bimaalerens Anbringelse skal dog være godkendt af Belysningsvæsenet. Afregning af det ved Bi-

maalerne registrerede Forbrug maa kun ske efter de almindelige Takster og Bestemmelser. Det af Hovedmaaleren registrerede Forbrug afregnes til Grundtaksten. 25 April.

c. Det forudsættes, at de af Belysningsvæsenet udlaaante Maalere benyttes saa meget, at der ved Gassalget gennem den enkelte Maaler opnaas i hvert Fald Dækning for de med Maalerens Pasning og Vedligeholdelse forbundne Udgifter, hvorfor der i Almindelighed ikke vil blive opkrævet særlig Afgift herfor. I følgende Tilfælde kan Belysningsvæsenet dog forlange Maalerafgift:

1. naar der i et halvt Aar intet Forbrug har været paa en Maaler, eller Forbruget kun har været lille,
2. naar Maaleren maa betragtes som overflødig, fordi Forbruget kan overføres paa en anden Maaler, der benyttes af Forbrugeren,
3. naar Maaleren forlanges opstillet paa saadanne Steder, hvor det kan antages, at den kun vil blive benyttet en Del af Aaret.

d. Belysningsvæsenet bestemmer, hvorvidt der skal anvendes almindelige Maalere eller Automatmaalere. Maalerne er af Belysningsvæsenet justeret før Opsætningen, og Betalingen bestemmes normalt paa Grundlag af de opsatte Maalers Angivelse af den forbrugte Gasmængde. Dersom det ved en senere Justering viser sig, at en Maaler registrerer Gasforbruget mere end 5 pCt. for højt, gives der Forbrugeren en Tilbagebetaling, der, saafremt det ikke er muligt at paa-vise et bestemt Tidspunkt for Fejlens Indtræden, beregnes paa Basis af den fundne Fejlprocent, det registrerede Forbrug og det halve Tidsrum mellem sidste Justering og den nylig foretagne Justering, dog aldrig ud over et Aar.

e. Dersom en Maaler kommer i Uorden paa en saadan Maade, at den viser mindst 10 pCt. for lidt, beregnes en Efterbetaling paa tilsvarende Maade, og Forbrugeren er forpligtet til efter bedste Evne at bistaa Belysningsvæsenet med at bestemme det sandsynlige Forbrug.

25 April. f. Belysningsvæsenet forbeholder sig endvidere Ret til at kræve Efterbetaling i Tilfælde, hvor der senere maatte vise sig at være Fejl ved Maaleren, Fejl ved Maaleraflæsningen eller ved Udregning af Forbruget etc.

g. Fra Tid til anden bliver Maalerne undersøgt og justeret for Belysningsvæsenets Regning. Forbrugeren kan dog til enhver Tid forlange sin Maaler justeret af Belysningsvæsenet, men saafremt Maaleren under Hensyn til ovenstaaende Punkt d og e maa betegnes som værende i Orden, betales der Belysningsvæsenet en Afgift for Justeringen.

h. Forbrugeren er ansvarlig for de ham udlaante Maalere, der af Belysningsvæsenet kan forlanges erstattet, saafremt de ødelægges eller forringes, uden at dette skyldes Slid eller Ælde. Skaden skal derfor bl. a. ogsaa erstattes af Forbrugeren i Tilfælde af Ildsvaade og Lynnedslag. De paa Maalerne eller Maalerhanerne anbragte Segl eller Plomber maa kun fjernes af Belysningsvæsenets Funktionærer. Hvis Segl eller Plomber brydes af Uvedkommende, er den paa-gældende pligtig at betale alle heraf følgende Omkostninger. Eventuelt vil der blive rejst kriminel Tiltale mod Vedkommende.

i. Forbrugeren er pligtig omgaaende at meddele Belysningsvæsenet, hvis en Maaler viser sig at være stillestaaende eller paa anden Maade er kommet i Uorden.

j. Hvor det af Belysningsvæsenet skønnes nødvendigt til Beskyttelse af Maaleren mod Overlast, Fugtighed og lign. kan der forlanges truffet særlige Foranstaltninger, bl. a. er Ejeren eller Rekvirenten pligtig, hvis det forlanges, at anbringe Skab uden om Maaleren. Sidstnævnte gælder bl. a. for Maalere i Vaskerum. Skabets Størrelse og Indretning skal være godkendt af Belysningsvæsenet, hos hvilket der kan faas opgivet de indvendige Mindstemaal.

k. Belysningsvæsenet træffer Afgørelse vedrørende Maalerens Fabrikat, Størrelse og Opstillingssted. Belysningsvæsenet sørger for Gasmaalerens Opstilling paa færdig

Maalerplads og foranlediger ligeledes Maalerens Fjernelse 25 April. efter Forbrugets Ophør. Forbrugeren maa derfor under ingen Omstændigheder selv foretage nogen Flytning eller Ændring ved Gasmaalerens Opstilling. Hvor Maaleren skal anbringes paa ikke sømfast Væg eller anden unormal Væg, skal Anbringelsen ske efter nærmere Aftale med Belysningsvæsenet, og Rekvirenten betaler eventuel Merudgift. Belysningsvæsenet er berettiget til at kræve en Maaler flyttet, saafremt det Lokale, hvori den er anbragt, har ændret Karakter, saaledes at det efter Belysningsvæsenets Skøn ikke mere er egnet til Anbringelse af Maalere, eller hvis Aflæsning m. v. vanskeliggøres af de foretagne Ændringer.

l. De paa Automatmaalerne af Belysningsvæsenet anbragte Plomber og Laase maa kun borttages af Belysningsvæsenets Funktionærer, og Forbrugeren bærer Ansvar for, at de ikke beskadiges af Uvedkommende. Sker saadant, skal Anmeldelse herom uopholdeligt sendes til Belysningsvæsenet.

m. Gasforbrug gennem Automatmaaler bestemmes udelukkende af Maalerens almindelige Viserværk, og skulde Automatværket af en eller anden Grund komme i Uorden, saaledes at Gas f. Eks. er forbrugt, uden at Indbetaling har fundet Sted, er Forbrugeren forpligtet til efter Regning fra Belysningsvæsenet at betale den forbrugte Gasmængde efter almindelig Opgørelse af det af Maaleren angivne Gasforbrug, eventuelt efter de i Punkt d og e angivne Bestemmelser. Ligeledes er Forbrugeren forpligtet til efter Regning at betale den Overpris, der maatte fremkomme som Følge af, at Gasprisen forhøjes uden tilsvarende Omdannelse af Automatværket.

n. Gasforbrugeren har det fulde Ansvar for det i Automatmaaleren indbetalte Beløb, indtil dette afhentes af Belysningsvæsenet, uanset paa hvilken Maade det indbetalte Beløb maatte være bortkommet før Afhentningen. Dette Ansvar bortfalder først, naar Belysningsvæsenet efter Afmelding har haft Adgang til Maaleren.

25 April. o. Det i Automatmaaleren indbetalte Beløb kan ikke fordres tilbagebetalt af Forbrugeren. Ved Flytning bør Forbrugeren derfor selv passe, at der ikke indbetales mere, end der er tilstrækkeligt for det ønskede Gasforbrug. Under almindelige Forhold anbefales derimod en stadig Forudbetaling i Maaleren af mindst 2 à 3 Møntstykker for at undgaa pludselig Standsning af Gasforsyningen ved eventuelt indtrædende Fejl.

9. Adgang til Maalere og Installationer.

a. For at kunne kontrollere Gasforbruget skal Belysningsvæsenets Funktionærer have uhindret Adgang til Maalerne. Aflæsning af Maalerne vil som Regel blive udført paa Søgnedage mellem Kl. 8 og 16. Indenfor denne Tid er Forbrugerne forpligtet til — eventuelt efter Tilskrivning fra Belysningsvæsenet — at skaffe Belysningsvæsenets Funktionærer Adgang til Maalerne. Forbrugeren er pligtig at stille Stige eller lignende til Raadighed for Funktionærerne i Tilfælde, hvor dette er nødvendigt.

b. Saafremt Adgang ikke opnaas for Aflæsning til Regningsudskrivning, er Belysningsvæsenet berettiget til at udstede en à conto Regning baseret paa Forbruget i tidligere Perioder. Eventuelle Ekstraomkostninger for at opnaa Adgang til Maalerne kan fordres betalt af Forbrugeren.

c. Aflæsning af Maalerne udenfor sædvanlig Turnus, eventuelt Regningsudstedelse efter saadan Aflæsning kan finde Sted mod Betaling efter nærmere af Magistraten fastsatte Takster.

d. Funktionærerne er forsynet med Legitimationskort, som paa Forlangende skal forevises.

10. Priser, Tariffer og Sikkerhedsstillelse.

a. Priserne for Gas og Maalerafgift af Gasmaalere er de til enhver Tid af Kommunalbestyrelsen fastsatte, hvorom

nærmere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Belysningsvæsenet. 25 April.

Videresalg af Gas maa kun finde Sted med Belysningsvæsenets skriftlige Tilladelse.

Større Gasforbrugere kan faa Gas til nedsat Pris.

b. Hvis Gasmønter (Poletter) anvendes til Betaling i Automatmaalere, maa saadanne Mønter ikke sælges til højere Pris end svarende til den øjeblikkelige af Kommunalbestyrelsen fastsatte Gaspris.

c. Direktøren for Belysningsvæsenet kan undtagelsesvis tillade, at den forbrugte Gasmængde bestemmes paa anden Maade end ved Maaler.

d. Levering af Gas til Belysning af Gader, Veje, Pladser m. m., som ikke belyses paa Kommunens Regning, kan ske efter særlige af Magistraten fastsatte Bestemmelser.

e. Der vil som Regel ikke blive krævet Sikkerhedsstillelse for Levering af Gas til privat Husholdning, jfr. dog Afsnit 11 e. Ved Levering af Gas til andre Formaal kræves Depositum, hvis Størrelse bestemmes af Belysningsvæsenet. Af kontante Deposita svares almindelig Sparekasserente. Renten kan mod Forevisning af Depositumskvittering forlanges udbetalt hvert Aar i Februar Maaned for det forløbne Kalenderaar. Industritarif for Gas træder først i Kraft, naar den af Belysningsvæsenet forlangt Sikkerhed er stillet.

11. Betalingsregler.

a. Regning for forbrugt Gas samt Maalerafgift tilstilles Forbrugeren ved Bud eventuelt pr. Post og er straks forfalden til Betaling. Paa Regningsblankettens Bagside findes en Fortegnelse over samtlige Indbetalingssteder.

b. De gældende Takster forudsætter Indbetaling senest den paa Regningen stemplede sidste Frist, som er 14 Dage (for Uge- og Maanedregninger 7 Dage) efter Udstedelsen af Regningen. Sker Betalingen senere, forhøjes Regningsbeløbet med 2 pCt.

25 April. c. Efter Fristens Udløb kan Beløbet opkræves pr. Post, eller der udfærdiges uden yderligere Varsel Ordre til Afbrydelse af Gasforsyningen. Saafremt Vedkommende tillige erholder Strøm fra Kommunens Elektricitetsværker, afbrydes ogsaa denne Forsyning. Det skyldige Beløb kan derefter inddrives ved Udpantning efter Reglerne i Lov Nr. 185 af 23. Juni 1932. Standsning af Forsyningen kan dog undgaas, hvis Regningsbeløb og samtlige Omkostninger betales til den Funktionær, der skal foretage Afbrydelsen.

d. Betalingsreglerne gælder ogsaa for Regninger vedrørende indlagte Ledninger, Reparationer eller andre Belysningsvæsenet skyldige Beløb.

e. En Forbruger, for hvem Forsyningen er standset i Henhold til denne Paragraf, vil der som Regel kun blive tilstedt fornyet Forbrug, naar samtlige Regningsbeløb og Gebyrer er fuldt ud betalt, og der som Sikkerhed for det fremtidige Forbrug af saavel Gas som Elektricitet er stillet et Depositum, hvis Størrelse bestemmes af Belysningsvæsenet.

12. Flytning.

a. Naar der ikke mere ønskes Gasforsyning, eller naar Flytning finder Sted, skal der 8 Dage forud indgives skriftlig Anmeldelse derom til Belysningsvæsenets Ekspeditions-kontor. Ekspres-Besørgelse af Flytninger kan finde Sted mod Betaling af et nærmere fastsat Gebyr.

Afbrydelse af Gasforsyningen ved midlertidig Flytning og Tilslutning ved Tilbageflytning foretages kun mod Betaling af de hermed forbundne Omkostninger. Eventuel Maalerafgift maa i disse Tilfælde betales ogsaa for det Tidsrum, hvor Forsyningen har været afbrudt.

b. Ved Afmelding er Forbrugeren forpligtet til at opgive Betalingsadresse for Slutregningen samt til at skaffe Belysningsvæsenet Adgang til at foretage afsluttende Af-læsning af Maaleren.

Ved Tilmelding er den ny Forbruger forpligtet til at opgive Stilling, Efternavn og fulde Fornavne samt til egen-

hændigt at underskrive Rekvisitionen. Ligeledes er han for- 25 April.
pligtet til at give Belysningsvæsenet Oplysninger om sine
tidligere Forbrugssteder, saafremt dette maatte ønskes.

c. Af- og Tilmelding af Gasforbrug kan forlanges ind-
sendt paa særlige Af- og Tilmeldingskort, der ved personlig,
telefonisk eller skriftlig Henvendelse udleveres gratis fra
Belysningsvæsenet.

d. Besørgelse af Af- og Tilmelding er gratis, men op-
naas der ikke Adgang den fastsatte Dag, kan de med ny
Henvendelse forbundne Ekstraomkostninger kræves betalt
af Forbrugeren.

13. Forsyningens Opretholdelse.

a. Gasværkerne vil efter bedste Evne bestræbe sig for,
at Forsyningen kan blive regelmæssig, og vil saa vidt muligt
tilstræbe at imødekomme Forbrugernes Ønsker. Forbru-
gerne anmodes derfor om saa hurtigt som muligt at give
Belysningsvæsenet Meddelelse om alle Forhold, der kan give
Anledning til Klage. Enhver indkommen Klage vil blive
Genstand for omhyggelig Undersøgelse.

b. Forpligtelser af nogen Art — herunder Erstatnings-
ansvar for Brugsgenstande, mislykkede Fabrikata etc. —
lige overfor Forbrugeren i Anledning af eventuelle Forstyr-
relser paatager Belysningsvæsenet sig dog ikke.

14. Regulativets Overholdelse.

Enhver, der forsynes med Gas fra Københavns Gas-
værker eller ejer en Ejendom, hvori saadan Forsyning er
etableret, er forpligtet til at efterkomme de i nærværende
Regulativ indeholdte Forskrifter og de Ændringer i disse,
som maatte blive fastsat. Overholdes Regulativets Bestem-
melser ikke, er Belysningsvæsenet berettiget til at afbryde
Forsyningen samt til at kræve skadesløs Erstatning for
ethvert Tab, som derved maatte være paaført Kommunen.
Regulativet udleveres uden Betaling ved Henvendelse til
Belysningsvæsenet.

25 April.

15. *Tvivlspørgsmaal.*

Alle Tvivlspørgsmaal, som maatte opstaa vedrørende Forstaaelsen af dette Regulativ, kan henstilles til Magistraten, ved hvis Afgørelse det skal have sit Forblivende.

16. *Regulativets Gyldighed.*

Nærværende Regulativ træder fra 1. Maj 1946 i Stedet for Regulativet af 16. December 1933, og dets Bestemmelser gælder tillige overfor de nuværende Forbrugere, forsaavidt de kan komme til Anvendelse. Magistraten forbeholder sig at foretage Ændringer i Regulativet, saafremt saadanne senere maatte findes fornødne.

26 April. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

I et efter Magistratsvalget Gaars Dato afholdt Møde har den nyvalgte Magistrat under Ledelse af Overborgmester H. P. Sørensen konstitueret sig saaledes, at de til Borgmestre og Raadmænd valgte Magistratsmedlemmer varetager de nedennævnte Embeder:

Borgmester *Alfred Bindslev*, Embedet som Borgmester for Magistratens 1. Afdeling.

Borgmester *Julius Hansen*, Embedet som Borgmester for Magistratens 2. Afdeling.

Borgmester *S. Munk*, Embedet som Borgmester for Magistratens 3. Afdeling,

Borgmester *Arne Sundbo*, Embedet som Borgmester for Magistratens 5. Afdeling,

Borgmester *Johannes Hansen*, Embedet som Borgmester for Magistratens 4. Afdeling,

Raadmand *Ib Kolbjørn*, Embedet som Raadmand for Magistratens 1. Afdeling,

Raadmand *Richard Lillie*, Embedet som Raadmand for Magistratens 4. Afdeling,

Raadmand *Ove Weikop*, Embedet som Raadmand for Magistratens 5. Afdeling,

Raadmand, Fru *Edel Saunte*, Embedet som Raadmand 26 April.
for Magistratens 3. Afdeling,

Raadmand *Chr. Nielsen*, Embedet som Raadmand for
Magistratens 2. Afdeling,

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 29 April.

Den samlede Magistrat har i sit Møde den 29. ds. vedtaget, at Kommunens Institutioner fremtidig standser deres Virksomhed 1. Majdagen fra Kl. 12 Middag i samme Omfang, som dette finder Sted paa Grundlovsdagen.

Det Personale, der herefter faar fri fra Kl. 12 nævnte Dag, oppebærer sædvanlig Løn for den paagældende Dag, idet Beregningen af Løn for de bortfaldne Timer sker efter de for Løn under Orlov gældende Regler. Til det Personale, der ikke faar fri, ydes saa vidt muligt tilsvarende Frihed ($\frac{1}{2}$ Dag) en anden Dag; subsidiært ydes Ekstrabetaling efter de gældende Regler.

Cirk. Nr. 9.

Socialmin.s Skr. til Augustenborg Byraad. 3 Maj.

I Skrivelse af 3. Maj har Arbejds- og Socialministeriet meddelt, at Augustenborg Flække paa Grundlag af den den 15. Juni 1945 afholdte almindelige Folketælling, hvorefter Flækken havde 1 502 Indbyggere, fra den 1. April 1946 kan anvende de for Købstæder samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere (Kommunegruppe 2) gældende Grundbeløb og fradragsfri Indtægtsbeløb ved Beregningen af Underholdsbidrag og Invalide- og Aldersrente, ligesom der ved Bedømmelsen af de Indtægts- og Formueforhold, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en statsanerkendt Sygekasse som nydende Medlem vil være at anvende den for Købstæder m. v. gældende Indtægts- og Formuegrænse.

Nr. 160. Min.-Tid. A. 304.

4 Maj. Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

I den siden Krigens Ophør forløbne Tid er der fra forskellig Side indenfor Kommunen rejst Spørgsmaal om Anvendelse i den daglige Drift af Materiel, som i sin Tid er anskaffet i Luftværnsøjemed. Udgifterne ved disse Anskaffelser er overvejende afholdt paa Driftsregnskabet over Bilag 22 VII, og kun en mindre Del er anskaffet paa Kapitalregnskabet, nemlig visse Anskaffelser af Materiel til Brandvæsenet.

Da det maa anses for ønskeligt, at der med Hensyn til eventuelle Overførsler fra Luftværnsbeholdningerne til Brug i den daglige Drift følges en ensartet Fremgangsmaade dels med Hensyn til *Forholdet overfor Luftværnsmyndighederne*, jfr. herved Cirkulæreskrivelse fra Statens civile Luftværn af 20. Juni 1945 til samtlige Luftværnschefer vedrørende Luftværnets Virke under de ændrede Forhold efter den 4. Maj 1945, dels vedrørende *den regnskabsmæssige Fremgangsmaade* skal man udtale følgende:

ad 1) For saavidt angaar det under Luftbeskyttelsesgrenene sorterende Materiel maa der, inden Overførelse kan finde Sted, ved Tjenestegrenenes Foranstaltning indhentes fornøden Approbation gennem Luftværnschefens Administrationskontor, der i givet Fald vil søge tilvejebragt yderligere Approbation fra Statens civile Luftværn. Med Hensyn til det til Egenbeskyttelse anskaffede Materiel (f. Eks. Husvagt- og Fabriksluftværnsmateriel) kan der ej heller foretages Overførelse uden Approbation. Mulige Tvivlsspørgsmaal vedrørende Overførelse af det heromhandlede Materiel vil iøvrigt kunne forelægges Regnskabsdirektoratet (Budgetkontoret).

ad 2) Ved Overførelse af Materiel fra Luftværnsbeholdninger til en Institution vil der, jfr. »Varebeholdningscirkulæret« af 10. Marts 1942, være at foretage Postering til en Beholdningskonto (under Regnskabsoversigtens Aktivside: Beholdninger, Restancer og Versurer, Gruppe a 2). Modposteringen hertil foretages, jfr. samme Cirkulære, paa Vinden- og Tabskonto.

Ved successivt Brug af Beholdningerne krediteres 4 Maj.
Beholdningskontoen, medens Debitering foretages paa Drifts
budgettet (eventuelt paa en Kapitalbevilling).

For Institutioner, der af Overborgmesteren har faaet
meddelt Dispensation fra Bestemmelserne i Varebehold-
ningscirkulæret, og hvor det maatte synes rimeligt at an-
vende Dispensationsbestemmelserne ogsaa for anførte over-
tagne Beholdninger, vil Bogføringsspørgsmaalet dog først
være at forelægge Regnskabsdirektoratet til Udtalelse.

B. J. 2 A. 19.

**Tillæg til Regulativ for Staden Københavns Kød- 10 Maj.
kontrol af 15. December 1932,** stadfæstet af Land-
brugsm. d. 10. Maj 1946.

§ 4, Stk. 1, affattes saaledes:

»Kød, der indføres her til Staden til Forhandling skal
direkte og i den Tilstand, hvori det forefindes ved Indførselen
henføres til Kontrolstationen ved Stadens Torvehal. For
saa vidt Indførselen er tilladt i Henhold til Bestemmelserne
i foranstaaende § 3, skal Kødet efterkontrolleres og, saa-
fremt det ikke som utjenligt til Menneskeføde, henvises til
Destruktion, mærkes som i § 7 C angivet«.

I § 4 indføjes som et nyt Stk. 3:

»Kød- og Slagteaffald, der tilføres Stadens Torvehal,
skal i Tiden fra 1. Maj til 31. Oktober opbevares i Køle-
rummet. Udenfor nævnte Tidsrum kan den kontrollerende
Dyrlæge, naar han skønner det ønskeligt af Hensyn til
Varens Holdbarhed, forlange, at Kød- og Slagteaffald ind-
bringes og opbevares i Kølerummet«.

§ 10, Stk. 2, affattes saaledes:

»Lokaler, der er bestemt til Forhandling, Opbevaring
eller Behandling af Kød, Slagteaffald og Kødvarer, skal
godkendes af Sundhedskommissionen, forinden de tages i
Brug, saavel første Gang som ved hvert følgende Bruger-
skifte. Sundhedskommissionen er berettiget til at tage
Spørgsmaalet om Lokalers Godkendelse op til fornyet Be-

10 Maj. handling, naar der er forløbet 5 Aar siden sidste Godkendelse. For Virksomheder, der ved deres Omfang eller særlige Forhold afviger fra den sædvanlige Type for Slagter- og Viktualiebutikker, kan Sundhedskommissionen i hvert enkelt Tilfælde med Hensyn til Lokaler og Drift stille særlige udover de fornævnte Forskrifter gaaende Vilkaar for Tilla-delsen«.

§ 10, Stk. 3, affattes saaledes:

»Forhandling, Opbevaring eller Tilberedning af Kød, Slagteaffald og Kødvarer maa her i Staden kun foregaa i lukkede Rum og af saadanne kun i Lokaler, der er godkendte i Henhold til Bestemmelserne i Stk. 2. Kød, Slagteaffald og Kødvarer maa ikke ophænges eller paa anden Maade anbringes uden paa eller uden for Huset eller overhovedet, undtagen under Transport, uden for de Virksomheden forbeholdte Lokaler, Skind, af Kalve, Geder, Faar og Lam maa ikke indføres i Butikker, Kølehuslokaler, Torvehallen eller lignende Steder, ej heller transporteres sammen med Kød«.

Tillægget træder i Kraft 1 Maaned efter dets Stad-fæstelse.

10 Maj. **Indenrigsmin.s Skr.** til S. Skattedirektorat.

I Skrivelse af 22. September 1944 (Sgnr. Tid. 1944—45, Side 509) udtalte Indenrigsministeriet blandt andet, at man med Direktoratet var enig i, at den i Kommuneskatte-lovens § 33, Stk. 2, indeholdte Bestemmelse om Skattefrihed for gensidige Forsikringsforeninger, der er oprettet i Henhold til Love eller Forordning, alene kunde antages at omfatte saadanne gensidige Forsikringsforeninger, der er oprettet i Henhold til en speciel Lov eller Forordning, og at Skattefrihed i Medfør af den paagældende Bestemmelse som Følge heraf ikke kunde tilkomme Livsforsikrings-selskabet »XX«, som er oprettet i Henhold til § 31 i Lovbekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922 om Livsforsikringsvirksomhed.

I Skrivelse af 19. Marts har Direktoratet derpaa forespurgt Ministeriet, hvorvidt det maa være en Konsekvens af Ministeriets ovennævnte Udtalelse, at den i København hjemmehørende, rent gensidige Forsikringsforening A. Brandforsikring, der er oprettet i Henhold til Loven af 12. April 1889 om Brandforsikringsforeninger, herefter er pligtig at svare Skat til Københavns Kommune. Direktoratet har herved henvist til, at Loven af 12. April 1889 ikke opretter gensidige Brandforsikringsforeninger, men alene giver de almindelige Regler, der skal følges af saadanne Foreninger, naar de ønsker at opnaa de i Lovens § 2 nævnte Fordele, og at der ikke synes at være større Grund til at fritage A. Brandforsikring for Beskatning, fordi Foreningen har overholdt disse almindelige Regler, end der er til at fritage Livsforsikringsselskabet »XX«, fordi det har overholdt de almindelige Regler for gensidige Livsforsikringsselskaber i fornævnte Lovbekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922.

I denne Anledning skal man meddele, at det ikke ved Indenrigsministeriets nævnte Skrivelse af 22. September 1944 har været Hensigten at tage Stilling til, om den omhandlede Skattefrihedsbestemmelse omfatter Brandforsikringsforeninger oprettet i Henhold til Loven af 12. April 1889, og at man med Hensyn til dette Spørgsmaal i Overensstemmelse med Skattemyndighedernes Praksis siden Bestemmelsens Fremkomst maa være af den Opfattelse, at de i Henhold til Loven af 1889 oprettede Brandforsikringsforeninger, herunder A. Brandforsikring, paa samme Maade som de ældre med særkilt Hjemmel oprettede Brandforsikringsforeninger — Københavns Brandforsikring, Købstædernes almindelige Brandforsikring og Landbygningernes Brandforsikring — maa anses for omfattet af Fritagelsesbestemmelsen.

Justitsmin.s Skr. til Højesteretssagfører N. N. 14 Maj.

Af en for Justitsministeriet forelagt Sag fremgik det, at det i et Testamente var bestemt, at den to Børn tilfalds Bestemmelser vedr. Kbhvn.s Kommune. Nr. 190.

14 Maj. dende Arv skulde indsættes i Bikubens Forvaltningsafdeling
Nr. 190. til Administration for dem til deres fyldte 21. Aar.

I den Anledning udtalte Justitsministeriet i en Skrivelse af 14. Maj 1946, at den paagældende Bestemmelse ikke vil kunne gennemføres, forsaavidt angaar Børnenes Tvangsarv, idet § 11 i Loven af 26. Maj 1868 om Forvaltningen af Umyndiges Midler efter Justitsministeriets Formening maa forstaas saaledes, at den kun giver en Testator Hjemmel til at indsætte en særlig Værge til at bestyre Arven efter ham og i Forbindelse hermed at bestemme, at Arven skal holdes udenfor Overformynderiet, medens den ikke hjemler en Bestemmelse, hvorved ingen særlig Værge indsættes, men det blot bestemmes, at Midlerne skal holdes udenfor Overformynderiet. Justitsministeriet maatte derfor holde for, at Børnenes Tvangsarv burde indsættes til Bestyrelse for dem i Overformynderiet.

Nr. 190. Min.-Tid. A. 384.

28 Maj. **Indenrigsmin.s Skr.** til S. Skattevæsen.

I Skrivelse af 24. Januar d. A. har A. Skattevæsen anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorledes den paa C. Centralen faldende Andel af den T. Telefon Aktieselskab paalignede kommunale Selskabsskat skal fordeles mellem K. Købstadskommune og S. Sognekommune.

Det fremgaar af Sagen, at den T. Telefon Aktieselskab der har Hjemsted i A., aarligt paalignede kommunale Selskabsskat er blevet fordelt mellem A. Kommune og de Kommuner, hvori Selskabet tillige driver Virksomhed, efter »Lønningsreglen« i Kommuneskattelovens § 36, Stk. 3, paa Grundlag af de aarligt indgaaede Oplysninger fra Selskabet om de forskellige Centralomraader.

I de af Selskabet afgivne Fortegnelser over afholdte Lønningsbeløb har C. Centralen været anført sideordnet med de øvrige Købstadscentraler, og A. Skattevæsen har som Følge heraf tilstillet K. Kommune hele den beregnede Skatteandel for denne Central, uanset at C. Centralen er

beliggende i S. Kommune, men saaledes at dens Virksomhed 28 Maj.
baade omfatter denne Kommune og K. Kommune, og uanset at S. Sogneraad i Anmeldelser til A. Skattevæsen i Henhold til Kommuneskattelovens § 36, Stk. 5, 3die Punktum, siden Skatteaaret 1940—41 udtrykkelig har bemærket at Anmeldelsen ogsaa omfattede C. Centralomraadet.

Efter at S. Sogneraad der tillige modtager Skatteandele fra andre af Selskabets Telefoncentraler, i Efteraaret 1944 var blevet opmærksom paa, at Kommunen ikke havde modtaget Skatteandel vedrørende C. Centralen, fremsatte A. Skattevæsen Forslag om, at den efter Lønningsreglen faldende Skatteandel paa nævnte Central fra og med Skatteaaret 1940—41 blev fordelt mellem K. og S. Kommuner efter Antallet af Telefonapparater i de to Kommuner, hvorved bemærkes, at C. Centralen er den eneste af Selskabets Centraler, der har Virkeomraade i flere Kommuner. Dette Forslag er tiltraadt af K. Byraad og S. Sogneraad, dog at K. Byraad har modsat sig, at Fordelingen kommer til at omfatte Skatteaarene 1940—41 til 1943—44.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over B. Amt meddele, at Indenrigsministeriet herved fastsætter, at den paa C. Centralen faldende Del af den T. Telefon Aktieselskab paalignede kommunale Selskabsskat fordeles mellem K. Købstadskommune og S. Sognekommune i Forhold til det til Centralen knyttede Antal af Telefonapparater i de to Kommuner. Indenrigsministeriet maa dernæst holde for, at Fordelingen mellem de to Kommuner af den omhandlede Del af den Selskabet paahvilende Kommuneskat maa ske fra Skatteaaret 1940—41 at regne i Overensstemmelse med den anførte Fordelingsnorm.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 31 Maj.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 14 af 16. Maj 1945 angaaende Lovanordning Nr. 158 af 27. Marts 1945 om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven (ændret Beregning af Dagpenge og Invaliditetserstatning) skal man

31 Maj. herved henlede Opmærksomheden paa den fra 1. April 1946 gældende Lov Nr. 165 af 30. Marts 1946 om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

Ifølge Lovens § 1 kommer de i Lov Nr. 146 af 30. Marts 1942 om ændret Beregning af Dagpenge og Invaliditets-erstatning i Henhold til Ulykkesforsikringsloven fastsatte Regler til Anvendelse i Tiden indtil 31. Marts 1947, dog saaledes, at Maksimumsbeløbet for Dagpenge efter § 1 ændres til 7. Kr. 95 Ø., og at Maksimumsbeløbet for den Aarsløn, paa Grundlag af hvilken Invaliditetserstatning eller Tillæg til denne fastsættes, jfr. § 3, Stk. 2 og 3, forhøjes til 3 500 Kr.

Idet der iøvrigt henvises til Loven, bemærkes at Merudgiften ved de i Medfør af § 1 forhøjede Ydelser refunderes af Statskassen forsaavidt angaar Ulykkestilfælde indtrufne før 1. April 1946. De nærmere Regler for denne Refusion er fastsat ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 7. Maj 1946, hvoraf et Eksemplar vedlægges.

Cirk. Nr. 10.

31 Maj. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 2, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelser« (jfr. Bestyrelsesvedtægtens § 92, Stk. 3) beregnede Brændselspris for Januar Kvartal 1946 udgør 84 Kr. 56 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, St. 2, Litr. a Afregningspris for Kul . . . . 72 Kr. 36 Ø.

§ 7, Stk. 2, Litr. b Gennemsnitspris for Kørsel. 12 — 20 —

§ 7, Stk. 2, Litr. c beregnet Brændselspris . . . 84 Kr. 56 Ø.

hvilken Pris i Henhold til § 7, Stk. 2, Litra d, vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Juli Kvartal 1946.

Cirk. Nr. 11.

6 Juni. **Socialmin.s Skr.** til Sahl Sogneraad.

Nr. 163.

I Skrivelse af 6. Juni 1946 har Arbejds- og Socialministeriet meddelt, at Sahl Sogneraad paa Grundlag af

den den 15. Juni 1945 afholdte Folketælling, hvorefter der i den bymæssigt bebyggede Del af Sahl Kommune — Vinderup Stationsby — fandtes 1 627 Indbyggere, forsaavidt angaar Vinderup Stationsby, kan anvende de for Købstæder og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere (Kommunegruppe 2) gældende Grundbeløb og fradragsfri Indtægtsbeløb saavel ved Beregningen af Invalide- og Aldersrente, som ved Beregningen af Underholdsbidrag, jfr. Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, og Forsorgslovens § 194, Stk. 1, ligesom der ved Bedømmelsen af de Indtægts- og Formueforhold, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en statsanerkendt Sygekasse som nydende Medlem, vil være at anvende den for Købstæder m. v. gældende Indtægts- og Formuegrænse, jfr. Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 10. April 1946.

Nr. 163. Min.-Tid. A. 304.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der vedtages følgende Bestemmelser om Portørers og Husmedhjælperes Overgang til Lønarbejderstillinger m. v. 6 Juni.

1. Samtlige Portører ophører med at have Bolig paa Institutionen og modtage Kost af denne. Portørerne aflønnes fra 1. April d. A. at regne med den for Kommunen gældende almindelige Arbejdsmandsløn, idet dog Portører, der ikke er fyldt 19 Aar, aflønnes med 90 pCt. af den til enhver Tid gældende Arbejdsmandsløn.

2. Husmedhjælpere, der pr. 1. April 1946 er ansat ved:

a) Kommunehospitalet

Øresundshospitalet

Blegdamshospitalet

Rudolph Bergs Hospital

Københavns kommunale Børneafdeling paa Martinsvej

Sundby Hospital

Balders Hospital

6 Juni.

Bispebjerg Hospital
 Børnehospitalet paa Fuglebakken
 Sct. Hans Hospital undtagen Stubberupgaard
 De gamles By
 Nørre Hospital og Københavns Plejehjem
 Arbejdsanstalten Sundholm

b) Avnstrup Sanatorium
 Stubberupgaard

c) De under Magistratens 3. Afdeling hørende Børne- og
 Optagelseshjem, der er beliggende i Københavns Kom-
 mune,

overføres i Løbet af Aarene 1946—50 til Stillinger som
 kvindelige Lønarbejdere. Overgangen gennemføres paa føl-
 gende Maade:

De pr. 1. April 1946 ansatte Husmedhjælpere opføres
 efter Anciennitet paa en Fortegnelse, der deles i 5 lige
 store Afsnit. Pr. 1. April 1946 overføres de i Afsnit 1 op-
 førte, pr. 1. April 1947 de i Afsnit 2 opførte o. s. v., saaledes
 at de i Afsnit 5 opførte overføres pr. 1. April 1950.

Husmedhjælpere *ved de under a angivne Institutioner*
 ophører ved Overgangen til kvindelige Lønarbejdere med
 at have Bolig paa Institutionen og modtage Kost af denne.
 Husmedhjælpere ved disse Institutioner, som ikke maatte
 ønske at overgaa til Lønarbejderstilling til den fastsatte
 Tid, fortsætter deres Tjeneste paa de for Husmedhjælpere
 gældende Vilkaar. De paagældende vil dog, hvis de senere
 fremsætter Ønske derom, kunne overgaa til Stillinger som
 kvindelige Lønarbejdere. Dog kan ingen før 1. April 1946
 antaget Husmedhjælper fortsætte paa Husmedhjælper-
 vilkaar efter 1. April 1950.

Husmedhjælpere, der antages i Tiden efter 1. April
 1946 til Erstatning for Husmedhjælpere, der afgaar af
 Kommunens Tjeneste i Tiden efter 1. April 1946, overgaar
 til Stillinger som kvindelige Lønarbejdere pr. 1. April 1951.

Husmedhjælpere *ved de under b angivne Institutioner*,
 der efter foranstaaende overgaar til Stillinger som kvindelige

6 Juni.

Lønarbejdere kan, saafremt de ikke er i Stand til at skaffe sig Bolig uden for Institutionen, blive boende paa denne mod Betaling af et Beløb for Kost og Logis, der staar i samme Forhold til den nedennævnte Betaling for kvindelige Lønarbejdere ved Børne- og Optagelseshjemmene i København, som angives ved Forholdet mellem Lønnen for kvindelige Lønarbejdere paa de nævnte Institutioner og paa Hospitallerne i København.

Husmedhjælpere *ved de under c angivne Institutioner*, der overgaar til Stillinger som kvindelige Lønarbejdere, forbliver i det Omfang, Magistratens 3. Afdeling anser det for paakrævet, boende paa Institutionen mod Betaling af et Beløb paa for Tiden 35 Kr. ugentlig for Kost og Logis.

Ovenstaaende er gældende for alle, der er fyldt 19 Aar. Kvindelige Lønarbejdere, der ikke er fyldt 19 Aar, aflønnes med 90 pCt. af den til enhver Tid gældende Løn for kvindelige Lønarbejdere.

3. For Husmedhjælpere, der ikke omfattes af den i Punkt 2 angivne Ordning, gælder fortsat den i 1944 truffene Aftale, der gaar ud paa følgende:

Husmedhjælpere, som den 1. April 1944 har 10 Aars Lønanciennitet, overgaar, for saavidt de ønsker det og er egnede dertil, til Stillinger som kvindelige Lønarbejdere i Løbet af 4 Aar, saaledes at et lige stort Antal Husmedhjælpere hvert Aar faar Tilbud om saadan Stilling. Det 5te Aar overgaar de Husmedhjælpere, som i Løbet af de 4 foregaaende Aar har opnaaet 10 Aars Lønanciennitet, til Stillinger som kvindelige Lønarbejdere ligeledes efter frit Valg. Det 5te og følgende Aar overgaar i øvrigt alle Husmedhjælpere, forsaavidt de ønsker dette og er egnede dertil, til Stillinger som kvindelige Lønarbejdere, naar de opnaar 10 Aars Lønanciennitet.

4. Forsaavidt der tilkommer nye Institutioner, gælder for disse den Ordning, der ifølge Punkterne 2 og 3 er fastsat for den Gruppe, som de maa sidestilles med.

5. De gældende Pengelønninger for Husmedhjælpere

6 Juni. med fri Station forhøjes fra 1. April 1946 med 20 Kr. pr. Maaned for alle Satser. Overarbejdsbetalingen forhøjes med 10 pCt.

6. Boliggodtgørelsen til udflyttede Husmedhjælpere fastsættes fra 1. April 1946 til samme Beløb, for Tiden 98 Kr. maanedlig, som for Sygeplejersker.

7. Nærværende Ordning er, bortset fra Bestemmelserne i Punkt 2 om Størrelsen af Betalingen for Kost og Logis for kvindelige Lønarbejdere, der bor paa Institutionen, og Bestemmelserne i Punkterne 5 og 6, gældende til 1. April 1951.

B. F. 107. 474. Till. 233.

7 Juni. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ved hoslagt at fremsende Aftryk af en Skrivelse af 20. f. M. fra Magistraten til Borgerrepræsentationen vedrørende Portørers og Husmedhjælperes Overgang til Lønarbejdstillinger m. v. skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 6. ds. har tiltraadt Forslaget.

Det bemærkes, at man til Brug for Fremsættelse af fornødent Forslag om Tillægsbevilling senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

Cirk. 12.

13 Juni. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 10 939 000 Kr. til Opførelse af 2 Patientbygninger paa Sct. Hans Hospitals Mandshospital, samt til Paabegyndelse af et nyt Hospital.

B. F. 107. 518.

13 Juni. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at forlænge de A/S Københavns Plakatsøjler og A/S Københavns Telefonkiosker meddelte Koncessioner paa uforandrede Vilkaar indtil 1. April 1947.

B. F. 107. 540.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der 20 Juni. vedtages følgende 4 Punkter om Principperne for den fremtidige Udvikling af Københavns Elektricitetsforsyning ved Udbygning af Kraft-Varmecentraler, nemlig:

1. at Fjernvarmeforsyningen søges udvidet mest muligt inden for det Omraade af Byen, hvor Fjernvarmen er økonomisk rigtig.
- 2) at Fjernvarmeforsyningen stilles med Hensyn til Agitation, Tilslutning af nye Kunder o. s. v. paa lige Fod med Elektricitets- og Gasforsyningen,
- 3) at Belysningsvæsenet bemyndiges til straks at optage Forhandling med Industrivirksomheder paa Østerbro med det Formaal at faa klarlagt, i hvilket Omfang Varmelevering bør ske med Damp, samt til at paa-begynde Forhandlinger om Tilslutning til det nye Kraftvarméværk, og
4. at der straks optages Forhandling med Havnevæsenet om at faa overladt et Areal ved Kalkbrænderihavnen til Opførelse af Kraftvarméværk.

B. F. 106. 1911. 107. 547.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 20 Juni. vedtages at rejse et Minde for Besættelsestidens Ofre.

B. F. 107. 566—75.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 20 Juni. vedtages at yde et Tilskud paa 20 000 Kr. til Dansk Allieret Komite til delvis Dækning af Komiteens Udgifter i 1945—46.

B. F. 107. 546. 534—37.

Handelsmin.s Skr. til Københavns Magistrat. 21 Juni.

I en af Magistraten hertil fremsendt Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Guldsmed H., der er i Besiddelse af Næringsadkomster som Guldsmed, Uhrmager og Instrumentmager, og som i Forbindelse med sin øvrige Virksomhed agter at paabegynde Fremstilling af Fingerringe af rustfrit Staal, til hvilken Virksomhed den paagældende

21 Juni. agter at løse Næringsbrev paa Smedenæring, vil kunne afsætte alle Slags Staalvarer, herunder Spisebestik af rustfrit Staal, jfr. herved Bestemmelserne i Næringslovens § 24.

I denne Anledning skal man — efter at Sagen har været forelagt de interesserede Erhvervsorganisationer til Udtalelse — til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enig i, at den paagældende, selv om han med Henblik paa den omhandlede Fremstilling af Fingerringe af rustfrit Staal løser Næringsbrev som Smed, under Hensyn til denne Virksomheds Omfang ikke kan anses for berettiget til paa dette Grundlag at benytte den i Næringslovens § 24 hjemlede Adgang til Afsætning af Fagfællers Produkter, og at det fremsatte Spørgsmaal saaledes maa besvares benægtende.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 1710. 43.

24 Juni. **Den samlede Magistrats Beslutning** hvorved det vedtages at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Kørselsafdelingens Drift og Økonomi samt Fremsættelse af Forslag til Ændringer i Afdelingens Drifts- og Organisationsforhold.

26 Juni. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ved hoslagt at fremsende Aftryk af en Skrivelse af 24. d. M. fra Magistraten til Borgerrepræsentationen om Fornydelse af de faglige Overenskomster tillige med Udkast til en Overenskomst, der agtes afsluttet mellem Magistraten og Lønarbejderorganisationerne herom, og idet bemærkes, at Sagen forventes forelagt Borgerrepræsentationen i dennes Møde den 4. Juli d. A., skal man henstille, at Institutionerne foretager Opgørelser af de Beløb, der skal efterbetales til de enkelte Lønarbejdere, saaledes at Udbetalingen kan finde Sted snarest muligt efter, at der herfra er fremkommet Meddelelse om Borgerrepræsentationens Tiltrædelse.

Forsaavidt angaar Ændring af Lønordningen for Kon- 26 Juni.
tormedhjælpere vil Meddelelse senere fremkomme.

Cirk. Nr. 13.

Overenskomst mellem Københavns Magistrat og de 27 Juni.
med Kommunen kontraherende Organisationer af Løn-
arbejdere.

Samtlige mellem Institutioner under Københavns Kom-
mune og nedennævnte Organisationer af Lønarbejdere gæl-
dende Overenskomster fornyes for Tiden indtil 1. April
1948 med de Ændringer, som Parterne maatte enes om,
og iøvrigt paa følgende Vilkaar:

I.

Grundtimelønningerne forhøjes med 10 Øre for Haand-
værkere, Gartnere og kvindelige Lønarbejdere og med 12
Øre for Formænd og Arbejdsmænd.

Ugelønninger forhøjes tilsvarende.

Akkordsatserne forhøjes med 5 pCt.

Til Elektrikere ydes udover den i Stk. I angivne For-
højelse af Grundtimelønnen paa 10 Øre et Tillæg paa 4
Øre pr. Time, som ikke indgaar i Grundlønnen.

II.

Størrelsen af det almindelige Dyrtidstillæg, jfr. Afsnit
I i Overenskomst mellem Magistraten og Organisationerne
af 20. April 1945 og Afsnit I i Overenskomst af 27. Au-
gust 1945 forbliver uforandret, men det til Arbejdere over
23 Aar ydede Dyrtidstillæg ydes ogsaa til Arbejdere mel-
lem 18 og 23 Aar.

Det paagældende Dyrtidstillæg svarer til et Pristal paa
291 og reguleres saavel i op- som nedadgaaende Retning
for mandlige Arbejdere med 5 Øre og for kvindelige Ar-
bejdere med 3,3 Øre for hver fulde 6 Points Pristallet stiger
eller falder, i nedadgaaende Retning dog ikke under Pris-
tal 184. Overskydende Points overgaar til næste Regule-
ring. Der reguleres hver 1. Marts og 1. September, første
Gang 1. September 1946.

27 Juni.

III.

Der ydes fortsat ekstraordinært Dyrtdstillæg (Skala-tillæg) i Henhold til Overenskomst mellem Magistraten og Organisationerne af 2. September 1944, jfr. Afsnit II i Overenskomst af 27. August 1945, idet Tillægget dog ikke skal paavirkes af de foran nævnte Forhøjelser af Grundtimelønningerne. Skalaernes Indtægtsgrænser forhøjes derfor, og Tillæggene bliver herefter som følger:

1) Til voksne mandlige Arbejdere:

<i>København:</i>		Timetillæg Øre
Timefortjenester indtil og med 200 Øre		15
— over 200 indtil og med 203 Øre		14
— — 203 — - — 206 —		13
— — 206 — - — 210 —		12
— — 210 — - — 214 —		11
— — 214 — - — 219 —		10
— — 219 — - — 224 —		9
— — 224 — - — 234 —		8
— — 234 — - — 244 —		7
— — 244 — - — 254 —		6
— — 254		5

<i>Provinsen:</i>		Timetillæg Øre
Timefortjenester indtil og med 195 Øre		15
— over 195 indtil og med 197 Øre		14
— — 197 — - — 199 —		13
— — 199 — - — 201 —		12
— — 201 — - — 204 —		11
— — 204 — - — 207 —		10
— — 207 — - — 211 —		9
— — 211 — - — 216 —		8
— — 216 — - — 225 —		7
— — 225 — - — 235 —		6
— — 235		5

2) Til voksne kvindelige Arbejdere:

27 Juni.

<i>København:</i>		Timetillæg Øre
Timefortjenester indtil og med 130 Øre		11
— over 130 indtil og med 133 Øre		10
— — 133 — - — 137 —		9
— — 137 — - — 142 —		8
— — 142 — - — 150 —		7
— — 150 — - — 160 —		6
— — 160 — - — 170 —		5
— — 170		4

<i>Provinsen:</i>		Timetillæg Øre
Timefortjenester indtil og med 122 Øre		11
— over 122 indtil og med 125 Øre		10
— — 125 — - — 128 —		9
— — 128 — - — 131 —		8
— — 131 — - — 135 —		7
— — 135 — - — 140 —		6
— — 140 — - — 147 —		5
— — 147		4

IV.

Paa Lønarbejdere, der hidtil har været lønnet i direkte Tilslutning til det private Erhvervs Overenskomster og Tariffer, eller som paa anden Maade har været holdt uden for Kommunens almindelige Lønordninger, finder det her anførte ikke Anvendelse. Disse Arbejderses Vilkaar fastsættes fremdeles efter de hidtil fulgte Principper.

V.

Det i Overenskomsten mellem Magistraten og Organisationerne af 28. November 1939, Afsnit I B, omhandlede Nævnet opretholdes. Tvivlsspørgsmaal vedrørende nærværende Overenskomsts Fortolkning afgøres endeligt af Nævnet.

27 Juni.

VI.

De foran i Afsnit I og II omhandlede Forhøjelser af Lønningerne træder i Kraft den 1. Marts 1946. Iøvrigt har nærværende Overenskomst Gyldighed fra og med den 1. April 1946.

27 Juni.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge 11 000 Kr. til Anskaffelse af 3 000 Eksemplarer af en paa engelsk affattet Brochure m. v. om København.

B. F. 107. 666—70. 680.

1 Juli.

Indenrigsmin.s Skr. til S. Sogneraad.

I Skrivelse af 5. Juni 1944 har Sogneraadet anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt G. Kommune kan anses for berettiget til Andel i den A/S P. P. for Skatteaaret 1944—45 paalignede kommunale Indkomstskat.

Det fremgaar af Sagen, over hvilken man har brevvekslet med Amtmanden over X. Amt, at A/S P. P., hvis Opholdskommune er T. Kommune, ved en Underafdeling driver en omfattende Tørveproduktion — fortrinsvis til Selskabets eget Brug — i Lille Vildmose, hvor Selskabet ejer Arealer beliggende i M., G. og K. Kommuner.

I Aaret 1943, der danner Grundlag for Selskabets Skatteansættelse for Skatteaaret 1944—45, har der kun fundet Tørveproduktion Sted i den Del af Selskabets Mosearealer, der er beliggende i M. Kommune. Der er i det nævnte Aar produceret ialt 82 175 t Styktørv og 14 850 t Fræsetørv. Af de producerede Tørv er der blevet solgt ialt 8 840 t Styktørv, medens Resten af Produktionen er blevet anvendt til Selskabets eget Brug.

Det er endvidere oplyst, at Mosebrugets Kontorbygning, Funktionærboliger, Vejerbod, Garager og Værksteder er beliggende i G. Kommune, medens det til Virksomheden hørende Marketenderi ligger i M. Kommune.

Forsendelsen af de producerede Tørv er for Størstedelens Vedkommende foregaaet fra G. Kommune, hvor Indledning i Jernbanevogne har fundet Sted. 1 Juli.

Efter Selskabets Formening har Tørveproduktionen ikke givet noget Overskud i Aaret 1943, men dette Forhold har ikke kunnet dokumenteres ved Fremlæggelse af fyldestgørende Regnskabsmateriale.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet efter de saaledes foreliggende Oplysninger om Selskabets Tørveproduktion i Aaret 1943 maa holde for, at G. Kommune er berettiget til at oppebære Andel i Selskabets kommunale Skat for Skatteaaret 1944—45, hvilken Andel vil være at fastsætte efter Forholdet mellem Selskabets samlede Lønudgift i Aaret 1943, beregnet paa den i Kommuneskattelovens § 36, Stk. 3, angivne Maade, og Summen af de Lønninger, der i det nævnte Aar er udbetalt for Arbejde for Selskabet i G. Kommune.

Indenrigsmin.s Skr. til L. Ligningskommission. 4 Juli.

I Skrivelse af 14. Maj 1946 har Ligningskommissionen forelagt Indenrigsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt Bødetillæg til for lidt erlagt Kommuneskat i et Tilfælde, hvor der er afkrævet Efterbetaling af for lidt erlagt Statskat med Tillæg i Henhold til Statsskattelovens § 41, skal beregnes paa Grundlag af den indenfor de sidste 10 Aar for lidt erlagte Kommuneskat efter Forholdet mellem det til Staten afkrævede Bødetillæg og den efterbetalte Statskat for de sidste 10 Aar, eller om Beregningen skal ske paa Grundlag af den samlede for lidt erlagte Kommuneskat efter Forholdet mellem det til Staten afkrævede Bødetillæg og den samlede efterbetalte Statsskat.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at Beregningen i Henhold til Bestemmelsen i Kommuneskattelovens § 43, Stk. 3, bør ske paa det sidstnævnte Grundlag.

4 Juli.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der vedtages følgende Tilføjelser til og Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920 m. m.

§ 9.

I 2det Stk., 1ste Punktum, ændres Ordene: »hvortil ydes Reguleringstillæg m. v. i Henhold til Bestemmelserne i denne Vedtægts 2den Del Kapitel 2a—2c« til »hvortil indtil videre ydes Reguleringstillæg m. v. med de indtil 1. April 1946 gældende Beløb«.

§ 11.

ændres til følgende Affattelse:

1. Der fastsættes 15 Lønklasser, i det dog 6te Lønklasse deles i 6te Lønklasse a og 6te Lønklasse b.
2. Grundløn og Alderstillæg i Lønklasserne fastsættes saaledes:
  1. Lønklasse: 13 500 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aars Forløb med 1 200 Kr. til 14 700 Kr. aarlig.
  2. — 8 200 Kr. aarlig stigende med 1 200 Kr. hvert 3die Aar til 10 600 Kr. aarlig.
  3. — 7 550 Kr. aarlig, stigende med 700 Kr. hvert 3die Aar til 8 950 Kr. aarlig.
  4. — 6 550 Kr. aarlig, stigende med 675 Kr. hvert 3die Aar til 7 900 Kr. aarlig.
  5. — 5 500 Kr. aarlig, stigende med 525 Kr. hvert 3die Aar til 6 550 Kr. aarlig.
  6. — a) 5 860 Kr. aarlig, stigende efter 3 Aars Forløb med 900 Kr. til 6 760 Kr. aarlig
b) 3 900 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 6 280 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 900, 4 400, 4 900, 5 400, 6 280 Kr.
  7. — 4 790 Kr. aarlig, stigende med 355 Kr. hvert 3die Aar til 5 500 Kr. aarlig.
  8. — 4 290 Kr. aarlig, stigende med 250 Kr. hvert 3die Aar til 4 790 Kr. aarlig.

9. Lønklasse: 3 090 Kr. aarlig stigende hvert 3die Aar 4 Juli.
til 4 710 Kr. aarlig efter følgende Skala:
3 090, 3 390, 3 690, 4 050, 4 710 Kr.
10. — 3 890 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr.
hvert 3die Aar til 4 290 Kr. aarlig.
11. — 3 490 Kr. aarlig stigende med 200 Kr.
hvert 3die Aar til 3 890 Kr. aarlig.
12. — 3 090 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr.
hvert 3die Aar til 3 490 Kr. aarlig.
13. — 2 890 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr.
hvert 3die Aar til 3 490 Kr. aarlig.
14. — 2 390 Kr. aarlig, stigende med 275 Kr.
hvert 3die Aar til 3 490 Kr. aarlig.
15. — 2 510 Kr. aarlig, stigende med 190 Kr.
hvert 3die Aar til 2 890 Kr. aarlig«

§ 12.

Antallet og Fordelingen af Tjenestemænd i de i § 11 nævnte Lønklasser ændres saaledes:

Til 6te Lønklasse a) henføres 558 Stillinger som Overlærer (Bilag 16). Til 6te Lønklasse b) henføres 5 Stillinger som Fritidshjemsbestyrer (Bilag 12) og 1 674 Stillinger som Lærer (Bilag 16).

Følgende Stillinger omnormeres fra 13. til 11te Lønklasse*):

- Bilag 10. 67 Sundhedsplejersker
— 12. 119 Sygeplejeassistenter
— 13. 624 Sygeplejeassistenter, 86 Hjemmesygeplejersker
— 14. 162 Sygeplejeassistenter
— 15. 30 Sygeplejeassistenter
— 16. 36 Skolesundhedsplejersker

*) Se dog Skrivelse af 19. Juli og 18. Oktober 1946, aftrykt nedenfor.

4 Juli.

§ 13.

Grundløn og Alderstillæg til de i § 13 normerede Tjenestemænd fastsættes saaledes:

Bilag	2.	5	Organister	1 650	Kr.
—	3.	1	Husinspektør	7 220	—
—	9.	1	Driftsbestyrer v. Folkekøkkenerne stigende efter 5 Aars Forløb med 1 200 Kr. til	13 500	— 14 700
—	10.	1	Læge ved Børneværnet . . . . . 5 kommunale Revisorer . . . . . stigende hvert 3die Aar med 825 Kr. til	5 450	— 7 650 9 300
—	12.	25	Kommunelæger . . . . . 1 Forstander . . . . . som 4de	3 915	— Lønklasse
—	13.	1	Visitator . . . . . som 8de		Lønklasse
—	15.	3	Sanitetslæger . . . . . 11 visiterende Læger . . . . . 1 Vicestadslæge . . . . . 1 Lægeassistent	5 450 5 450 7 240 3 490	— — — —

§ 14.

Som nyt 2det Punktum indsættes:

»Antallet af Overlærerstillinger i Forhold til Antallet af Lærerstillinger kan højst fastsættes som 1 til 3«.

§ 16.

I Stk. 1 ændres den første Sætning til følgende Affattelse:

»1. Ved Siden af de Lønbeløb, som i §§ 11—15 er fastsat som Grundløn og Alderstillæg, ydes der følgende pensionsgivende Bestillingstillæg:«

I Stk. 1 tilføjes følgende:

»Skoleinspektører i 3die Lønklasse med 9 Aars Lønanciennitet	600	Kr.
Sekretærer i 8de Lønklasse	600	—
Kørende Tjenestemænd ved Sporvejene med 9 Aars Lønanciennitet og Brandmænd i 12. Løn- klasse med 9 Aars Lønanciennitet	200	—

§ 17

4 Juli.

ændres til følgende Affattelse:

»De Lønbeløb, der er tillagt en Tjenestemand som Grundløn, Alderstillæg, Almindeligt pensionsgivende Lønstillæg og eventuelt Bestillingstillæg, betegnes som hans normerede Løn, jfr. dog §§ 71 og 72.«

§ 21.

Stk. 4 ændres til følgende Affattelse:

»Saafremt en Tjenestemand efter denne Bestemmelses Ikrafttræden afskediges uden Pension, udbetales ved Fratrædelsen de indbetalte Pensionsbidrag med Renter 4 pCt. p. a. af det ved hvert Aars Begyndelse indestaaende Beløb med Tillæg af 2 pCt. af de i Fratrædelsesaaret tilkomne Beløb. Tilbagebetaling af Pensionsbidrag kan dog ikke finde Sted samtidig med Udbetaling af den i § 70 a omhandlede Ydelse. Genansættes en Tjenestemand, som ved sin Fratrædelse har faaet udbetalt de under tidligere Ansættelse indbetalte Pensionsbidrag og faar tidligere Tjenestetid taget i Betragtning ved Pensionsberegning, maa de tilbagebetalte Pensionsbidrag paany indbetales med Renter beregnet efter foranstaaende Regler.«

§ 26.

Stk. 2, sidste Punktum, ændres til følgende Affattelse:

»For Personale ved Sygepleje- og Plejergerning, der er pligtig til at fratræde ved det fyldte 65. Aar, jfr. § 58, regnes ved Pensionsberegning hvert Tjenesteaar, efter det Tidspunkt, da Pensionsalderen er 15 Aar, for $1\frac{1}{3}$ Aar.«

Stk. 5, 2det Punktum udgaar.

Stk. 9 ændres til følgende Affattelse:

»Naar en Tjenestemand afskediges med sit fyldte 70. Aar eller ved det tidligere Tidspunkt, til hvilket han er pligtig at afgaa, eller ved hvilket Administrationen i Henhold til § 58, Stk. 1, 2det Punktum, foranlediger hans Afsked paa Grund af Alder, saavel som ved senere Afsked,

4 Juli. udgør Pensionsindtægten den ved Opnaelsen af 70 Aar, henholdsvis vedkommende tidligere Tidspunkt oppebaarne Lønningsindtægt, med mindre Reglen i Stk. 7 giver en højere Pensionsindtægt«.

Stk. 10 affattes saaledes:

»Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at

en Pensionsalder	under 4 Aar	giver	$\frac{18}{60}$	af Pensionsindtægten i Pension
—	fra 4—7	—	$\frac{24}{60}$	—
—	- 7—10	—	$\frac{30}{60}$	—
—	- 10—12	—	$\frac{31}{60}$	—
—	- 12—14	—	$\frac{32}{60}$	—
—	- 14—16	—	$\frac{33}{60}$	—
—	- 16—18	—	$\frac{34}{60}$	—
—	- 18—20	—	$\frac{35}{60}$	—
—	- 20—22	—	$\frac{36}{60}$	—
—	- 22—24	—	$\frac{37}{60}$	—
—	- 24—25	—	$\frac{38}{60}$	—
—	- 25—26	—	$\frac{39}{60}$	—
—	- 26—27	—	$\frac{40}{60}$	—
—	- 27—28	—	$\frac{41}{60}$	—
—	over 28	—	$\frac{42}{60}$	—

§ 27.

I Stk. 1 ændres $\frac{2}{3}$ til $\frac{42}{60}$ «.

I Stk. 4 indføjes efter »20. Maj 1933« Ordene »med senere Ændringer«.

§ 31.

ændres til følgende Affattelse:

»Den som afskediges, fordi han har gjort sig skyldig i en strafbar Handling, der gør ham uværdig til den for Stillingen fornødne Agtelse og Tillid, taber Retten til Pension«.

§ 33.

Stk. f ændres til følgende Affattelse:

»f. Naar han ved Dom findes skyldig i et strafbart Forhold, der gør ham uværdig til den for en Tjenestemandsstilling fornødne Agtelse og Tillid, eller overbevises om inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold, som efter § 31 vilde have medført Tab af Pensionsretten«.

§ 34.

4 Juli.

Stk. 2 b ændres til følgende Affattelse:

»b. — Naar Manden var pensionsberettiget, og hans Pensionsalder udgjorde:

indtil 7 Aar	$\frac{16}{60}$	af hans Pensionsindtægt		
fra 7—12 —	$\frac{18}{60}$	- — —		
- 12—16 —	$\frac{19}{60}$	- — —		
- 16—20 —	$\frac{20}{60}$	- — —		
- 20—24 —	$\frac{21}{60}$	- — —		
- 24—26 —	$\frac{22}{60}$	- — —		
- 26—28 —	$\frac{23}{60}$	- — —		
over 28 —	$\frac{24}{60}$	- — —		

I Stk. 2 c. rettes »hermed« til »herved« og $\frac{1}{3}$ « ændres til $\frac{24}{60}$ «.

Stk. 3 udgaar og i Stedet indsættes som nyt Stk. 3:

»3. Det er dog en Betingelse for at opnaa:

$\frac{21}{60}$	i Enkepension, at Ægteskabet har bestaaet i mindst 10 Aar			
$\frac{22}{60}$	- — — — —	- — —	- — —	15 —
$\frac{23}{60}$	- — — — —	- — —	- — —	20 —
$\frac{24}{60}$	- — — — —	- — —	- — —	25 —

I Stk. 4 ændres »400 Kr.« til »700 Kr.«

§ 36.

Stk. 1 ændres til følgende Affattelse:

»Der tillægges en Pensionist, til hvis Pension der ydes Reguleringstillæg i Medfør af Bestemmelsen i § 39 a, Stk. 2—3, for de Børn (herunder Stedbørn og Adoptivbørn), overfor hvilke den paagældende har Forsørgelsespligt, følgende Tillæg til Pensionen:

Til 1 Barn . . . . . 240 Kr. aarlig
og for hvert Barn over 1 yderligere . . . . 180 — —

indtil hvert Barns 18de Aar. — Tilsvarende Børnepensions-
tillæg ydes Enken efter en mandlig Tjenestemand for

4 Juli. de Børn (herunder Adoptivbørn), overfor hvilke han havde Forsørgelsespligt. Den nævnte Aldersgrænse kan dog med Overborgmesterens Godkendelse i det enkelte Tilfælde forhøjes indtil det 24de Aar, naar Forsørgelsen fortsættes til Gennemførelse af en offentlig godkendt Uddannelse, og Forholdene iøvrigt i særlig Grad taler for en Dispensation. Dog skal Pensionen eller Enkepensionen i Forbindelse med de nævnte Tillæg ikke kunne overstige $\frac{3}{4}$ af den til Grund for Pensionens Beregning liggende sidste Lønningsindtægt.

§ 37.

I Stk. 4, sidste Punktum, rettes »§ 39 a, Stk. 2 a« til »§ 39 a, Stk. 2—3«.

§ 38.

Stk. 1 d ændres til følgende Affattelse:

»d) naar hun ved Dom findes skyldig i et strafbart Forhold, der, hvis hun var Tjenestemand, vilde have gjort hende uværdig til den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid«.

§ 39.

Betegnelsen »Stk. 1« og Ordene »Stifbørn og« udgaar, og »270 Kr.« ændres til »330 Kr.«.

Der tilføjes følgende:

»Denne Aldersgrænse kan dog med Overborgmesterens Godkendelse i det enkelte Tilfælde forhøjes indtil det 24de Aar, naar Forsørgelsen fortsætter til Gennemførelse af en offentlig godkendt Uddannelse, og Forholdene iøvrigt i særlig Grad taler for en Dispensation«.

Stk. 2 udgaar.

Kapitel 2 a og 2 b.

§§ 39 a og 39 b.

ændres til følgende Affattelse:

»Kapitel 2 a.

4 Juli.

Reguleringstillæg.

§ 39 a.

1. Der ydes enhver af Kommunens Tjenestemænd et ikke pensionsgivende Tillæg, der benævnes Reguleringstillæg og udbetales maanedlig og forud sammen med Lønningen. Paa Grundlag af det i Henhold til Stats-tjenestemandsløven af Det statistiske Departement beregnede Detailpristal for Januar og Juli Maaneder fastsættes Reguleringstillægget for det næstfølgende Halvaar 1. April—30. September og 1. Oktober—31. Marts.

2. For gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt over for Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler, og som har egen Husstand, udgør Reguleringstillægget i Forhold til den normerede Løn ved Pristal 286 til 291 følgende aarlige Beløb:

under 1 500 Kr.....	160 pCt.
1 500— 4 999 Kr.....	2 400 Kr.
5 000— 6 499 —	2 640 —
6 500— 7 999 —	2 880 —
8 000— 9 499 —	3 120 —
9 500—10 999 —	3 360 —
11 000—12 499 —	3 600 —
12 500 Kr. og derover.....	3 840 —

3. For hver 6 Points, Pristallet stiger udover 286 eller falder under 291, forhøjes eller nedsættes de i Stk. 2 nævnte Reguleringstillæg med følgende Beløb:

under 1 500 Kr.....	8 pCt.
1 500— 4 999 Kr.....	120 Kr.
5 000— 6 499 —	132 —
6 500— 7 999 —	144 —

4 Juli.	8 000— 9 499 —	156 Kr.
	9 500—10 999 —	168 —
	11 000—12 499 —	180 —
	12 500 Kr. og derover.....	192 —

4. For andre end de i Stk. 2 nævnte Tjenestemænd udgør Reguleringsstillægget $\frac{2}{3}$ af Beløbene efter Stk. 2—3.
5. Naar samlevende Ægtefæller er berettiget til Reguleringsstillæg fra Kommunen, udbetales der den af Ægtefællerne, der har den største normerede Løn, Reguleringsstillæg efter Reglerne i Stk. 2—3 i Forhold til denne Lønning og den anden Ægtefælle Halvdelen af et i Forhold til dennes normerede Løn efter samme Regler beregnet Reguleringsstillæg. Tilsvarende gælder forsaavidt den ene Ægtefælle er Tjenestemand i eller Pensionist fra Københavns Kommune, og den anden er Tjenestemand i eller Pensionist fra Staten. Tilsvarende gælder endvidere forsaavidt den anden Ægtefælle er Tjenestemand i eller Pensionist fra en anden Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, dersom paagældende Kommune m. v. yder Reguleringsstillæg efter Statens Regler. Saafremt paagældende Kommune m. v. ikke yder Reguleringsstillæg efter Statens Regler, beregnes Reguleringsstillægget fra Københavns Kommune efter Regelen i Stk. 4.
6. Reguleringsstillægget udbetales efter den højere Sats, forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor senest Dagen før, Tillægget forfalder til Betaling.
7. Overborgmesteren bemyndiges til for Tjenestemænd og Pensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringsstillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstands Forhold, at bestemme, at Reguleringsstillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, fortsat udbetales efter de i Stk. 2—3 omhandlede Satser i Stedet for efter Stk. 4. Udbetaling efter

Stk. 2—3 i Stedet for Stk. 4 kan under ganske særlige Omstændigheder tillades af Overborgmesteren, selv om vedkommende Tjenestemand eller Pensionist, der er fyldt 60 Aar, ikke tidligere har oppebaaret Reguleringstillæg efter Stk. 2—3. 4 Juli.

8. Overborgmesteren bemyndiges til at bestemme, at gifte, kvindelige Tjenestemænd, der opretholder selvstændig Husstand, oppebærer Reguleringstillæg efter de i Stk. 2—3 omhandlede Satser i Stedet for efter Stk. 4, saafremt Hjemmets Økonomi udelukkende eller i overvejende Grad opretholdes ved Hustruens Tjenstemandsindtægt.
9. Forsaavidt en Tjenestemand, der oppebærer det i Stk. 2—3 hjemlede Reguleringstillæg, overgaar til at oppebære Reguleringstillæg efter Reglerne i Stk. 4 som Følge af, at den i Stk. 2 fastsatte Aldersgrænse for Børn, overfor hvem paagældende har Forsørgerpligt, overskrides, er Overborgmesteren bemyndiget til i det enkelte Tilfælde at godkende, at Aldersgrænsen forhøjes indtil det 24. Aar, naar Forsørgelsen fortsættes til Gennemførelse af en af det offentlige godkendt Uddannelse, og Forholdene iøvrigt taler for en saadan Dispensation.
10. Administrationen er bemyndiget til at forlange de til Reguleringstillæggets Beregning nødvendige Oplysninger afgivet af de paagældende paa Tro og Love. I Vægringstilfælde fortabes Retten til Tillægget.
11. Der ydes enhver, der oppebærer Pension, Ventepenge eller Efterindtægt, et Reguleringstillæg efter foranstaaende Bestemmelser, idet Pensionen, henholdsvis Ventepengene eller Efterindtægten, træder i Stedet for den normerede Løn ved Beregningen af Tillæggets Størrelse. De i § 39 nævnte forældreløse Børn oppebærer dog Reguleringstillæg efter Stk. 2—3. Naar Deling af Enkepension finder Sted i de i § 37, Stk. 5, omhandlede Tilfælde, lægges den enkeltes Pensionsandel til Grund ved Reguleringstillæggets Beregning.

4 Juli.

Kapitel 2 b.

Almindeligt pensionsgivende Løntillæg.

§ 39 b.

1. Der ydes enhver af Kommunens Tjenestemænd et pensionsgivende Løntillæg, der benævnes Almindeligt pensionsgivende Løntillæg. Tillægget udbetales maa-nedlig og forud sammen med Lønnen.
2. Det almindelige pensionsgivende Løntillæg udbetales med følgende aarlige Beløb:

Grundløn, Alderstillæg og eventuelt Bestillingstillæg	Almindeligt pensionsgivende Løntillæg
under 1 500 Kr.....	64 pCt.
fra 1 500— 3 499 Kr.....	960 Kr.
- 3 500— 4 499 —	1 080 —
- 4 500— 5 499 —	1 200 —
- 5 500— 6 499 —	1 320 —
- 6 500— 7 499 —	1 440 —
- 7 500— 8 499 —	1 560 —
- 8 500— 9 499 —	1 680 —
- 9 500—10 499 —	1 800 —
- 10 500—12 499 —	1 920 —
- 12 500 Kr. og derover.....	2 040 —

Kapitel 2 c.

§ 39 c.

udgaar.

§ 58.

Stk. 1, 2det Punktum, ændres til følgende Affattelse:

»Dog er Personale ved Sygepleje- og Plejergerning pligtig til at afgaa ved Udgangen af den Maaned, i hvilken det fyldte 65. Aar naas, og det kan forlange Afsked eller kan afskediges ved Opnaaelse af 60 Aars Alder.

§ 89.

4 Juli.

I 1ste Stk. indføres efter »maa« (5te Linie) Ordene »i Forbindelse med eventuelle Renter og Afdrag paa Lønningforsbud, jfr. § 88, Stk. 2,«. Endvidere ændres Punktum efter »Tjenestemanden« (7de Linie) til Komma, og der tilføjes »dog saaledes, at der af Reguleringstillægget i Henhold til § 39 a højst kan medregnes 8 Portioner«.

3die Stk. udgaar.

§ 90.

Efter 1ste Punktum indføres som nyt Punktum:

»Tilsvarende gælder de ved en Tjenestemand's Fratrædelse til Udbetaling forfaldne Pensionsbidrag, jfr. § 21, Stk. 4«.

§ 92.

I 1ste Stk. ændres »Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931« til »Tjenestemandsløven af 6. Juni 1946«.

§ 98.

Til 1ste Stk. føjes følgende:

»Hvis Manden afaar ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten, og Dødsfaldet indtræffer som umiddelbar Følge af Tilskadekomsten, vil den foran hjemlede Adgang til Efterindtægt omfatte et Tidsrum af 12 Maaneder efter Dødsfaldet.«

I 4de Stk. rettes »berettiget« til »berettigede«.

5te Stk. udgaar.

§ 105.

Sidste Punktum udgaar.

De i Henhold til § 105 normerede Tjenestemænd, som oppebærer Løn efter Reglerne i Statstjenestemandsløven, lønnes efter følgende Bestemmelser i Lov af 6. Juni 1946 om Statens Tjenestemænd:

			Tjenestemandsløvens
Bil. 3	2	Skovfogeder	§ 668
— 12	1	Forstander ved Børnehjemmet	§ 900 b
		„Spanager“	

4 Juli.

Tjenestemandslovens

Bil. 12	1 Forstander ved Børnehjemmet »Jacob Michaelsens Minde«.....	§ 900 b
— —	1 Førstelærer ved Børnehjemmet »Spanager«.....	§ 901
— —	1 Forstanderinde ved Kystsantori- riet »Kastaniegaarden«.....	§ 599 a
— —	1 Førstelærer ved Optagelseshjem- met »Emdrupgaard«.....	§ 901
— —	2 Plejemødre ved Optagelseshjem- met ved Kokkedal.....	§ 600 a
— —	1 Køkkenbestyrerinde ved Optagel- seshjemmet ved Kokkedal.....	§ 604
— —	1 Forstanderinde ved Ungdoms- hjemmet i Espergårde.....	§ 900 c
— —	1 Førstelærerinde ved Ungdoms- hjemmet i Espergårde.....	§ 902
— —	1 Forstanderinde ved Børnehjem- met »Solhuset«.....	§ 600 a
— —	1 Plejemoder ved Optagelseshjem- met »Brøndbyhus«.....	§ 600 a
— —	3 Medhjælperinder ved Optagelses- hjemmene i Snekkersten og ved Kokkedal.....	§ 605
— 13	1 Forstanderinde ved Plejehjemmet »Stenslettegaard«.....	§ 599 a
— —	1 Sygeplejeassistent ved Plejehjem- met »Stenslettegaard«.....	§ 601 b
— —	1 Havemand ved Plejehjemmet »Stenslettegaard«.....	§ 602
— —	1 Køkkenassistent ved Plejehjem- met »Stenslettegaard«.....	§ 604
— —	1 Bestyrerinde ved Plejehjemmet »Skjoldborg«.....	§ 600 a
— —	1 Bestyrerinde ved Rekonvalescent- hjemmet »Hegelsminde«.....	§ 600 a
— —	1 Bestyrerinde ved Rekonvalescent- hjemmet »Næsseslottet«.....	§ 599 a

		Tjenestemands- lovens	4 Juli.
Bil 13	1 Sygeplejeassistent ved Rekonvalescenthjemmet »Næsseslottet«	§ 601 b	
— —	1 Gartner ved Rekonvalescenthjemmet »Næsseslottet«	§ 600 a	
— —	1 Køkkenassistent ved Rekonvalescenthjemmet »Næsseslottet«	§ 604	
— —	1 Bestyrerinde ved Plejehjemmet »Gyvelholm«	§ 600 a	
— 16	4 Rektorer	§ 863	
— —	63 Lektorer og Adjunkter	§§ 864—65	

§ 111 a.

Stk. 1 ændres til følgende Affattelse:

»De Tjenestemænd, der ved Stadfæstelsen af nærværende Bestemmelser havde opnaaet Pensionsret i Henhold til Kapitel 2, bevarer denne Ret. Efter dette Tidspunkt finder ingen Forøgelse af Pensionskvotienten Sted, før dette kan ske efter Reglerne i § 26, og tilsvarende gælder Størrelsen af eventuel Enkepension; dog kan paa-gældende Tjenestemænd senest den 1. Oktober 1947 meddele Administrationen, at de ønsker sig behandlet efter Pensionskalaen i den hidtidige Affattelse, hvorefter Pensionsalderen stadig regnes efter de hidtidige Pensionsbestemmelser«.

Stk. 2 ændres til følgende Affattelse:

»For Tjenestemænd, som inden Forløbet af 3 Aar efter 1. April 1946 paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag afskediges med Pension, og for Enker efter Tjenestemænd i pensionsberettigende Stilling, som inden for nævnte Tidsrum afgaar ved Døden, er Pensionsindtægten Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. § 22, (forholdsvis beregnet for 1 Aar), som Tjenestemanden har oppebaaret siden 1. April 1946 eller, hvis Pensionsalderen først kan regnes fra et senere Tidspunkt, jfr. § 26, Stk. 2, i Tiden efter dette Tidspunkt«.

I Stk. 3 ændres »Stadfæstelsen af nærværende Be-

4 Juli. stemmelser« til »den 21. Juli 1937« og »i den hidtidige Affattelse« til »i den før 1. April 1937 gældende Affattelse«.

Som nyt Stk. 5 indføres:

»5. Reglerne i § 36 kommer til Anvendelse i Tilfælde, hvor Pensioneringen, der betinger Adgangen til Børnepensionstillæg, har fundet Sted senest den 1. April 1946, dog under Anvendelse af de før 1. April 1946 gældende Satser«.

§ 114.

I Stk. 3 indføres som nyt 2det Punktum:

»Aldersgrænsen for Ydelse af Børnepensioner kan dog med Overborgmesterens Godkendelse i det enkelte Tilfælde forhøjes indtil det 24de Aar, naar Forsørgelsen fortsættes til Gennemførelse af en offentlig godkendt Uddannelse, og Forholdene iøvrigt i særlig Grad taler for en Dispensation«.

§ 115 a.

ændres til følgende Affattelse:

»1. Til Personer, der fra 1. April 1946 og tidligere er afskedigede med Pension eller sat paa Ventepenge samt til eventuelle Enker efter saadanne, ydes i Regnskabsaaret 1946—47 under de i den hidtidige Affattelse af Kapitel 2 a og 2 b fastsatte Betingelser følgende årlige Tillæg, idet Tillæggene træder i Stedet for det i § 39 a omhandlede Reguleringstillæg, jfr. herved § 115 a, Stk. 1, i den indtil 1. April 1946 gældende Affattelse:

Pension m. v. Kr.	Gifte Mænd og der- med ligestillede	Andre Pensionister over 40 Aar	Alle øvrige Pensionister
Under 1 500	189 pCt.	139 pCt.	124 pCt.
1 500— 1 799	2 880 Kr.	2 112 Kr.	1 880 Kr.
1 800— 2 999	2 964 —	2 168 —	1 924 —
3 000— 4 499	3 000 —	2 192 —	1 936 —
4 500— 5 999	3 300 —	2 416 —	2 144 —
6 000— 7 499	3 348 —	2 448 —	2 160 —
7 500— 8 999	3 648 —	2 672 —	2 368 —
9 000—10 499	3 960 —	2 904 —	2 580 —
10 500— og derover	4 284 —	3 144 —	2 796 —

2. For samlevende Ægtefæller, af hvilke den ene eller 4 Juli.
begge er afskedigede med Pension fra 1. April 1946 eller
tidligere, kommer Reglerne i § 39 a, Stk. 5, til Anvendelse.

3. Tillæg, der er ydet i Henhold til den ifølge § 115 a,
Stk. 2, indtil 1. April 1946 gældende Bestemmelse, ydes
fremdeles«.

§ 124 c.

Som ny Paragraf indføjes:

»De Tillæg, der i Medfør af § 39 c, i den før 1. April
1946 gældende Affattelse af denne Vedtægt er tillagt Tje-
nestemænd, Pensionister m. fl. for Børn under 18 Aar,
udbetales for Regnskabsaaret 1946—47 med $\frac{2}{3}$ og for
Regnskabsaaret 1947—48 med $\frac{1}{3}$ af de ved nævnte Be-
stemmelse hjemlede Beløb. Udbetalingen af Tillæggene
bortfalder med Udgangen af den Maaned, hvori de paa-
gældende Børn fylder 18 Aar eller afgaar ved Døden, og
ophører med Udgangen af sidstnævnte Regnskabsaar. Til
Personer, som oppebærer Pension, Ventepenge eller Efter-
indtægt efter den før 1. April 1946 gældende Affattelse af
Bestemmelserne i denne Vedtægt, ydes dog fortsat Tillæg
for Børn, født inden 1. April 1946 i det i den ovennævnte
Bestemmelse fastsatte Omfang«.

§ 127 a.

Stk. 1 og Stk. 3 udgaar.

§ 130.

Iste og 2den Linie ændres til følgende Affattelse:

»Ved Siden af de Lønbeløb, som i §§ 11—15 er fastsat
som Grundbeløb og Alderstillæg, ydes der følgende pen-
sionsgivende Bestillingstillæg:«

Ikrafttræden.

Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1946,
dog saaledes at de Ændringer m. v., der ifølge Sagens
Natur ikke kan have tilbagevirkende Kraft, først træder i
Kraft ved Stadfæstelsen.

4 Juli. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved der vedtages følgende Bestemmelser angaaende nogle Ydelser til Tjenestemænd udenfor den normerede Løn og vedrørende midlertidige Løntillæg til forskellige Grupper af »Andre Ansatte«.

I. *Vedrørende Strømbesparelsespræmien til Vognstyrere ved Sporvejene:*

Ved Ikrafttrædelsen pr. 1. April d. A. af det samtidigt hermed fremsatte Forslag til ny Lønordning for Kommunens Tjenestemænd, bortfalder den til Vognstyrere ved Sporvejene hidtil ydede Strømbesparelsespræmie.

II. *Vedrørende Særbetalinger til Tjenestemænd uden for den normerede Løn:*

Særbetalinger til Tjenestemænd uden for den normerede Løn (Tillægsgodtgørelse for forskudt Arbejdstid, Overarbejdsbetaling m. v.) udbetales indtil videre efter de pr. 31. Marts 1946 gældende Satser.

III. *Vedrørende Godtgørelse til visse Tjenestemænd m. fl. for delt Arbejdstid.*

Til Trafikmestre, Trafikmesterassistenter og kørende Personale ved Sporvejene, som har delt Tjeneste, ydes med Virkning fra 1. April 1946 en Godtgørelse herfor paa 60 Øre pr. Dag.

IV. *Vedrørende Ydelse af særligt Løntillæg til overordnede Tjenestemænd ved Sygeplejen i 7de og 8de og 10de—12te Lønklasse.*

Til de nævnte Tjenestemænd, der ikke omfattes af det samtidig hermed fremsatte Vedtægtsforslag om Omnormering af det almindelige Sygeplejepersonale fra 13de til 11te Lønklasse, ydes der med Virkning fra 1. April 1946 som en midlertidig Ordning et Løntillæg paa 50 Kr. maanedlig. Vedtagelsen har Gyldighed fra det Tidspunkt, da der foreligger ministeriel Stadfæstelse af Forslaget til Ændring af Tjenestemandslønningerne.

V. *Vedrørende Lønninger til forskellige Grupper af Andre Ansatte.* 4 Juli.

Til Assistentelever, Kontoristaspiranter, løst ansatte Ingeniører, Konstruktører og Tegnere, Sygeplejeelever, Plejerelever, Plejere, Plejersker m. fl., som ikke oppebærer Løn efter Tjenestemandssatser og hvis Vederlag efter hidtidig Praksis reguleres i Forbindelse med Tjenestemandslønningerne, udbetales indtil videre Løn efter de pr. 31. Marts 1946 gældende Satser, idet der dog til disse Lønninger med Virkning fra 1. April 1946 som en midlertidig Ordning ydes et Løntillæg paa 50 Kr. maanedlig eller, forsaavidt de paagældende ikke er heldagsbeskæftigede, et i Forhold hertil afpasset Beløb. Vedtagelsen har Gyldighed fra det Tidspunkt, da der foreligger ministeriel Stadfæstelse af det samtidig hermed fremsatte Forslag til Ændring af Tjenestemandslønningerne.

B. F. 107. 830—867. Till. 385.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 4 Juli.
vedtages at bevilge et Tilskud paa 50 000 Kr. til Frihedsfonden.

B. F. 107. 757.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 4 Juli.
vedtages at bevilge 48 000 Kr. til Gennemførelse af forskellige Foranstaltninger til Forbedring af Raadhushallens Akustik.

B. F. 107. 761.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 4 Juli.
vedtages at bevilge 989 200 Kr. til Dækning af Udgifter vedrørende den tyske Besættelse m. v.

B. F. 107. 697—702. 757.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 5 Juli.

I Fortsættelse af Cirkulære herfra Nr. 13 af 26. f. M. angaaende de almindelige Vilkaar for Fornyelse af de faglige Overenskomster skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 4. ds. har tiltraadt Magistratens

5 Juli. med nævnte Cirkulære i Aftryk fremsendte Indstilling af 24. f. M.

Man vedlægger Aftryk af den mellem Magistraten og Lønarbejderorganisationerne den 27. f. M. afsluttede Overenskomst.

Forsaavidt angaar Spørgsmaalet om Overgang til Ugeløn for Kommunens Lønarbejdere bemærkes følgende:

Magistraten har givet Tilsagn om Gennemførelse af en generel Ugelønsordning, hvorefter Lønarbejdere, der har fast Ansættelse i Henhold til Vedtægtens § 108, og saadanne Lønarbejdere, der ikke har kunnet fastansættes, fordi de ikke opfylder Ansættelsesbetingelserne, men som har mindst samme Tjenestetid som de Lønarbejdere i samme Gruppe indenfor paagældende Institution, der sidst er blevet fastansatte, overgaar til Aflønning med Ugeløn. Denne Ordning bliver ogsaa gældende indenfor Institutioner, der hidtil har haft en videregaaende Ordning, idet dog ikke fast ansatte Lønarbejdere, der allerede har opnaaet Ugeløn, bibeholder denne. Den nærmere Gennemførelse af Ugelønsordningen, der faar Virkning fra 1. Juli 1946, henskydes til Behandling ved et af Magistraten nedsat Udvalg af Repræsentanter for Institutionerne. Om Ordningens nærmere Gennemførelse vil der herefter senere fremkomme Meddelelse.

Angaaende de Ændringer, der vil kunne foretages i de enkelte Overenskomster, henvises til anden Skrivelse herfra af Dags Dato.

Der vil herefter nu kunne foretages Udbetaling af de i Overensstemmelse med den afsluttede Overenskomst m. v. ændrede Lønninger, uanset at de formelle Ændringer i de enkelte Institutioners Overenskomster først senere foretages. Man skal henstille, at Efterbetalingen søges fremskyndet.

Det tilføjes, at man til Brug for Fremsættelse af fornødent Forslag om Tillægsbevilling til Budgettet for 1946—47 senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

6 Juli.

Ved hoslagt at fremsende Aftryk af Skrivelse af 1. d. M. fra Magistraten til Borgerrepræsentationen vedrørende 1. Betænkning afgivet af Fællesudvalget angaaende Ændringer i de for Kommunens Tjenestemænd gældende Bestemmelser skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 4. d. M. har tiltraadt følgende af Fællesudvalget fremsatte Forslag:

1. Forslag angaaende Ændringer af Løn- og Pensionsbestemmelserne i Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920 og
2. Forslag til Kommunalbestyrelsesbeslutninger vedrørende nogle Ydelser til Tjenestemænd udenfor den normerede Løn og vedrørende midlertidige Løntillæg til forskellige Grupper af Andre Ansatte.

Man vedlægger en Oversigt over de ved Vedtagelsen fastsatte Tjenestemandslønninger.

Der er rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet om Stadfæstelse af de vedtagne Vedtægtsændringer; naar Stadfæstelse foreligger, vil der udgaa Meddelelse herfra, og der vil derefter være at foretage Efterbetaling for Tiden fra 1. April d. A. Det tilføjes, at der inden for Fællesudvalget er givet Udtryk for, at Efterbetalingen bør finde Sted snarest muligt efter Stadfæstelsen, og man skal derfor henstille, at de fornødne Udregninger fremskyndes mest muligt, saaledes at Efterbetaling — eventuelt af et à conto Beløb — i givet Fald vil kunne finde Sted saavidt muligt senest den 15. Juli d. A.

Det bemærkes, at man til Brug ved Udarbejdelse af Forslag om Tillægsbevilling til Budgettet for 1946—47 senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

6. Juli.

Aarlige Lønninger til Tjenestemænd i Lønklasser

Overborgmesterens Cirkulære Nr. 15

Løn-klasse	Løn-trin	Grundløn og Alders-tillæg	Almindel. pensions-givende Løntillæg	Normeret Løn ialt	a. Gifte Mænd og ligestillede	
					Regulerings-tillæg	Løn ialt
		Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1.	1.	13 500	2 040	15 540	3 840	19 380
	2.	14 700	2 040	16 740	3 840	20 580
2.	1.	8 200	1 560	9 760	3 360	13 120
	2.	9 400	1 680	11 080	3 600	14 680
	3.	10 600	1 920	12 520	3 840	16 360
3.	1.	7 550	1 560	9 110	3 120	12 230
	2.	8 250	1 560	9 810	3 360	13 170
	3.	8 950	1 680	10 630	3 360	13 990
4.	1.	6 550	1 440	7 990	2 880	10 870
	2.	7 225	1 440	8 665	3 120	11 785
	3.	7 900	1 560	9 460	3 120	12 580
5.	1.	5 500	1 320	6 820	2 880	9 700
	2.	6 025	1 320	7 345	2 880	10 225
	3.	6 550	1 440	7 990	2 880	10 870
6 a.	1.	5 860	1 320	7 180	2 880	10 060
	2.	6 760	1 440	8 200	3 120	11 320
6 b.	1.	3 900	1 080	4 980	2 400	7 380
	2.	4 400	1 080	5 480	2 640	8 120
	3.	4 900	1 200	6 100	2 640	8 740
	4.	5 400	1 200	6 600	2 880	9 480
	5.	6 280	1 320	7 600	2 880	10 480
7.	1.	4 790	1 200	5 990	2 640	8 630
	2.	5 145	1 200	6 345	2 640	8 985
	3.	5 500	1 320	6 820	2 880	9 700
8.	1.	4 290	1 080	5 370	2 640	8 010
	2.	4 540	1 200	5 740	2 640	8 380
	3.	4 790	1 200	5 990	2 640	8 630

6. Juli.

gældende fra 1. April 1946 (jfr. Vedtg. § 11 m. fl.)

af 6. Juli 1946.

b. Øvrige Tjenestemænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
Regulerings- tillæg	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjenestemænd
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
2 560	18 100	777.—	18 603.—	17 323.—
2 560	19 300	837.—	19 743.—	18 463.—
2 240	12 000	488.—	12 632.—	11 512.—
2 400	13 480	554.—	14 126.—	12 926.—
2 560	15 080	626.—	15 734.—	14 454.—
2 080	11 190	455.50	11 774.50	10 734.50
2 240	12 050	490.50	12 679.50	11 559.50
2 240	12 870	531.50	13 458.50	12 338.50
1 920	9 910	399.50	10 470.50	9 510.50
2 080	10 745	433.25	11 351.75	10 311.75
2 080	11 540	473.—	12 107.—	11 067.—
1 920	8 740	341.—	9 359.—	8 399.—
1 920	9 265	367.25	9 857.75	8 897.75
1 920	9 910	399.50	10 470.50	9 510.50
1 920	9 100	359.—	9 701.—	8 741.—
2 080	10 280	410.—	10 910.—	9 870.—
1 600	6 580	249.—	7 131.—	6 331.—
1 760	7 240	274.—	7 846.—	6 966.—
1 760	7 860	305.—	8 435.—	7 555.—
1 920	8 520	330.—	9 150.—	8 190.—
1 920	9 520	380.—	10 100.—	9 140.—
1 760	7 750	299.50	8 330.50	7 450.50
1 760	8 105	317.25	8 667.75	7 787.75
1 920	8 740	341.—	9 359.—	8 399.—
1 760	7 130	268.50	7 741.50	6 861.50
1 760	7 500	287.—	8 093.—	7 213.—
1 760	7 750	299.50	8 330.50	7 450.50

6. Juli.

Aarlige Lønninger til Tjenestemænd i Lønklasser

(fortsat)

Overborgmesterens Cirkulære Nr. 15

Løn-klasse	Løn-trin	Grundløn og Alders-tillæg	Almindel. pensions-givende Løntillæg	Normeret Løn ialt	a. Gifte Mænd og ligestillede	
					Regulerings-tillæg	Løn ialt
		Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
9.	1.	3 090	960	4 050	2 400	6 450
	2.	3 390	960	4 350	2 400	6 750
	3.	3 690	1 080	4 770	2 400	7 170
	4.	4 050	1 080	5 130	2 640	7 770
	5.	4 710	1 200	5 910	2 640	8 550
10.	1.	3 890	1 080	4 970	2 400	7 370
	2.	4 090	1 080	5 170	2 640	7 810
	3.	4 290	1 080	5 370	2 640	8 010
11.	1.	3 490	960	4 450	2 400	6 850
	2.	3 690	1 080	4 770	2 400	7 170
	3.	3 890	1 080	4 970	2 400	7 370
12.	1.	3 090	960	4 050	2 400	6 450
	2.	3 290	960	4 250	2 400	6 650
	3.	3 490	960	4 450	2 400	6 850
13.	1.	2 890	960	3 850	2 400	6 250
	2.	3 090	960	4 050	2 400	6 450
	3.	3 290	960	4 250	2 400	6 650
	4.	3 490	960	4 450	2 400	6 850
14.	1.	2 390	960	3 350	2 400	5 750
	2.	2 665	960	3 625	2 400	6 025
	3.	2 940	960	3 900	2 400	6 300
	4.	3 215	960	4 175	2 400	6 575
	5.	3 490	960	4 450	2 400	6 850
15.	1.	2 510	960	3 470	2 400	5 870
	2.	2 700	960	3 660	2 400	6 060
	3.	2 890	960	3 850	2 400	6 250

6. Juli.

gældende fra 1. April 1946 (jfr. Vedtg. § 11 m. fl.)

af 6. Juli 1946.

b. Øvrige Tjenestemænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
Regulerings- tillæg	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjenestemænd
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 600	5 650	202.50	6 247.50	5 447.50
1 600	5 950	217.50	6 532.50	5 732.50
1 600	6 370	238.50	6 931.50	6 131.50
1 760	6 890	256.50	7 513.50	6 633.50
1 760	7 670	295.50	8 254.50	7 374.50
1 600	6 570	248.50	7 121.50	6 321.50
1 760	6 930	258.50	7 551.50	6 671.50
1 760	7 130	268.50	7 741.50	6 861.50
1 600	6 050	222.50	6 627.50	5 827.50
1 600	6 370	238.50	6 931.50	6 131.50
1 600	6 570	248.50	7 121.50	6 321.50
1 600	5 650	202.50	6 247.50	5 447.50
1 600	5 850	212.50	6 437.50	5 637.50
1 600	6 050	222.50	6 627.50	5 827.50
1 600	5 450	192.50	6 057.50	5 257.50
1 600	5 650	202.50	6 247.50	5 447.50
1 600	5 850	212.50	6 437.50	5 637.50
1 600	6 050	222.50	6 627.50	5 827.50
1 600	4 950	167.50	5 582.50	4 782.50
1 600	5 225	181.25	5 843.75	5 043.75
1 600	5 500	195.—	6 105.—	5 305.—
1 600	5 775	208.75	6 366.25	5 566.25
1 600	6 050	222.50	6 627.50	5 827.50
1 600	5 070	173.50	5 696.50	4 896.50
1 600	5 260	183.—	5 877.—	5 077.—
1 600	5 450	192.50	6 057.50	5 257.50

6 Juli.

**Aarlige Lønninger til nogle Grupper af
Bestillingstillæg (Vedtægtens § 16),**

Overborgmesterens Cirkulære Nr. 15

Stillingsbetegnelse m. v. (jfr. Vedtægtens § 16)	Løntrin	Grundløn, Alders- tillæg og Bestillings- tillæg	Almindel. pensions- givende Løntillæg	Normeret Løn ialt
		Kr.	Kr.	Kr.
Skoleinspektører i 3. Lønklasse: Bestillings- tillæg 600 Kr.	9 Aars Lønanc.	9 550	1 800	11 350
Viceskoleinspektører og Viceskoleinspektricer i 5. Lønklasse med Bestil- lingstillæg 1 000 Kr.	1.	6 500	1 440	7 940
	2.	7 025	1 440	8 465
	3.	7 550	1 560	9 110
Kontrolører ved Rodeforvaltningen i 7. Lønklasse: Bestillingstil- læg 525 Kr.	1.	5 315	1 200	6 515
	2.	5 670	1 320	6 990
	3.	6 025	1 320	7 345
Sekretærer i 8. Lønklasse: Bestillingstil- læg 600 Kr.	1.	4 890	1 200	6 090
	2.	5 140	1 200	6 340
	3.	5 390	1 200	6 590
Kørende Tjenestemænd og Brandmænd i 12. Lønklasse: Bestillings- tillæg 200 Kr.	9 Aars Lønanc.	3 690	1 080	4 770
Kontorister i 14. Lønklasse med Bestil- lingstillæg 400 Kr.	1.	2 790	960	3 750
	2.	3 065	960	4 025
	3.	3 340	960	4 300
	4.	3 615	1 080	4 695
	5.	3 890	1 080	4 970

**Tjenestemænd i Lønklasser, der oppebærer
gældende fra 1. April 1946.**

6 Juli.

af 6. Juli 1946.

a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Øvrige Tjenestemænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
Regule- ringstill.	Løn ialt	Regule- ringstill.	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjenestemænd
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
3 600	14 950	2 400	13 750	567.50	14 382.50	13 182.50
2 880	10 820	1 920	9 860	397.—	10 423.—	9 463.—
3 120	11 585	2 080	10 545	423.25	11 161.75	10 121.75
3 120	12 230	2 080	11 190	455.50	11 774.50	10 734.50
2 880	9 395	1 920	8 435	325.75	9 069.25	8 109.25
2 880	9 870	1 920	8 910	349.50	9 520.50	8 560.50
2 880	10 225	1 920	9 265	367.25	9 857.75	8 897.75
2 640	8 730	1 760	7 850	304.50	8 425.50	7 545.50
2 640	8 980	1 760	8 100	317.—	8 663.—	7 783.—
2 880	9 470	1 920	8 510	329.50	9 140.50	8 180.50
2 400	7 170	1 600	6 370	238.50	6 931.50	6 131.50
2 400	6 150	1 600	5 350	187.50	5 962.50	5 162.50
2 400	6 425	1 600	5 625	201.25	6 223.75	5 423.75
2 400	6 700	1 600	5 900	215.—	6 485.—	5 685.—
2 400	7 095	1 600	6 295	234.75	6 860.25	6 060.25
2 400	7 370	1 600	6 570	248.50	7 121.50	6 321.50

6 Juli.

Aarlige Lønninger til nogle Tjenestemænd udenfor Løn-
Overborgmesterens Cirkulære Nr. 15

Bilag	Stillingsbetegnelse m. v. (jfr. Vedtægtens § 13)	Grundløn og Alders- tillæg	Almindeligt pensions- givende Løntillæg	Normeret Løn ialt
		Kr.	Kr.	Kr.
2	5 Organister	1 650	960	2 610
3	1 Husinspektør	7 220	1 440	8 660
9	1 Driftsbestyrer ved Folkekøkkenerne			
	1.—5. Aar	13 500	2 040	15 540
	6. Aar og derefter	14 700	2 040	16 740
10	1 Læge ved Børneværnet	5 450	1 200	6 650
	5 kommunale Revisorer			
	1.—3. Aar	7 650	1 560	9 210
	4.—6. —	8 475	1 560	10 035
	7. Aar og derefter	9 300	1 680	10 980
12	25 Kommunelæger	3 915	1 080	4 995
	1 Forstander for Optagelseshjemmet »Emdrupgaard«*)			
13	1 Visitator**)			
15	1 Vicedadslæge	7 240	1 440	8 680
	3 Sanitetslæger og 11 visiterende Læger }	5 450	1 200	6 650
	1 Lægeassistent	3 490	960	4 450

*) Lønning som 4. Lønklasse.

**) Lønning som 8. Lønklasse.

klasser (Vedtægtens § 13) gældende fra 1. April 1946.
 af 6. Juli 1946.

6 Juli.

a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Øvrige Tjenestemænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
Regule- ringstill.	Løn ialt	Regule- ringstill.	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjenestemænd
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
2 400	5 010	1 600	4 210	341.—	4 669.—	3 869.—
3 120	11 780	2 080	10 740	433.—	11 347.—	10 307.—
3 840	19 380	2 560	18 100	777.—	18 603.—	17 323.—
3 840	20 580	2 560	19 300	837.—	19 743.—	18 463.—
2 880	9 530	1 920	8 570	332.50	9 197.50	8 237.50
3 120	12 330	2 080	11 290	460.50	11 869.50	10 829.50
3 360	13 395	2 240	12 275	501.75	12 893.25	11 773.25
3 360	14 340	2 240	13 220	549.—	13 791.—	12 671.—
2 400	7 395	1 600	6 595	249.75	7 145.25	6 345.25
3 120	11 800	2 080	10 760	434.—	11 366.—	10 326.—
2 880	9 530	1 920	8 570	332.50	9 197.50	8 237.50
2 400	6 850	1 600	6 050	222.50	6 627.50	5 827.50

12 Juli. **Handelsmin.s Skr.** til Københavns Kooperative Pølsevogne, Hambroesgade 21.

I en gennem Københavns Magistrat hertil indkommen Skrivelse af 23. Februar d. A. har Foreningen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt N. N. vil kunne forblive i Foreningen og i sin Egenskab af Medlem heraf sælge Pølser fra Vogn paa Københavns Gader.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende ved Københavns Byrets Dom af 1. Maj 1944 er anset med Fængsel i 3 Maaneder for Overtrædelse af den af Priskontrolraadet i Henhold til Prislovens § 13 den 4. September 1942 fastsatte Maksimalprisordning for tilberedte Kødvarer, § 1 i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 310 af 11. Juni 1940, jfr. Prislovens §19, og § 6, jfr. § 8, i Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 230 af 5. Maj 1943, jfr. § 18 i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943, i Anledning af, at han i Tiden fra den 1. December 1943 til den 5. April 1944 har indkøbt bayerske Pølser til Overpris og solgt dem med ulovlig Fortjeneste til den tyske Værnemagts Kantiner, og at Politidirektøren i Anledning af denne Dom under 4. Maj 1944 har inddraget en den paagældende givet Stådetilladelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet maa finde det betænkeligt fortsat at lade den paagældende forhandle Pølser paa Københavns Gader.

1. Afd. 40. 276.

17 Juli. **Overenskomst** mellem Københavns Magistrat og Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund samt Handels- og Kontormedhjælperforeningen i København vedrørende Kontormedhjælpere under Københavns Kommune.

Overenskomstens Omraade.

§ 1. Overenskomsten omfatter de ved almindeligt Kontorarbejde beskæftigede løst ansatte Kontormedhjælpere, forsaavidt de ikke er antaget til Tjeneste under Kommunen som Kontoristaspiranter, Assistentelever eller Un-

derassistenter til en af Magistraten for saadant Personale 17 Juli.
ved almindeligt gældende Lønbestemmelser fastsat Løn.

Til Kontormedhjælpere medregnes ikke Kontorpersonale med juridisk, statsvidenskabelig, revisionsfaglig eller teknisk Uddannelse og dertil svarende Beskæftigelse og heller ikke Personale ved Bibliotekerne.

Arbejdstid.

§ 2. Arbejdstiden er normalt 7 Timer daglig, i Belysningsvæsenet 8 Timer, og lægges efter Institutionernes nærmere Bestemmelse mellem Kl. 6 og Kl. 18. Under særlige Omstændigheder (herunder Arbejde med 2 Holddrift) kan den daglige Arbejdstid nedsættes og lægges udenfor Tiden Kl. 6—18 (jfr. iøvrigt § 6).

Der ydes ved Beskæftigelse udover 4 Timer daglig en Frokostpause paa $\frac{1}{2}$ Time.

Lønforhold.

§ 3. a. Lønnen for Medhjælpere med mindst 3 Aars Uddannelse i Kontorfaget, der er fyldt 21 Aar, og som beskæftiges uafbrudt og i normal Arbejdstid, udgør pr. Maaned:

	For 7 Timers daglig Arbejdstid	For 8 Timers daglig Arbejdstid
1. Aar.....	266 Kr.	304 Kr.
2. —	275 —	314 —
3. —	284 —	324 —
4. —	292 —	334 —
5. —	301 —	344 —
6. —	310 —	354 —
7. —	319 —	364 —
8. —	327 —	374 —
9. —	336 —	384 —
10. —	345 —	394 —

b. Andre Medhjælpere med mindst 3 Aars Uddannelse i Kontorfaget, der er fyldt 21 Aar, lønnes med følgende normale Timeløn:

17 Juli.	1. Aar	152 Øre
	2. —	157 —
	3. —	162 —
	4. —	167 —
	5. —	172 —
	6. —	177 —
	7. —	182 —
	8. —	187 —
	9. —	192 —
	10. —	197 —

c. Medhjælpere, der ikke er fyldt 21 Aar, aflønnes med 137 Øre pr. Time.

d. Saafremt Arbejdstiden (incl. Spisepausen) overstiger $7\frac{1}{2}$ Time i Institutioner med en normal daglig Arbejdstid paa 7 Timer, gælder saavel for maanedslønnede som for timelønnede for Tiden mellem $7\frac{1}{2}$ og $8\frac{1}{2}$ Time den under b (eventuelt c) anførte Timeløn.

e. Stigningen til højere Løntrin sker for maanedslønnede fra den første i Maaneden efter fuldt Aars Tjeneste. For timelønnede regnes et Aar lig 300 Arbejdsdage.

Tillæggelse af Lønanciennitet.

§ 4. Kontormedhjælpere, der er fyldt 21 Aar ved Antagelsen i Kommunen, tillægges der Alderstillæg under Hensyn til Varigheden af tidligere Beskæftigelse ved Faget med Fradrag af 3 Aar, idet Lønancienniteten dog tidligst kan beregnes fra det fyldte 21. Aar.

Medhjælpere, der ønsker tillagt Lønanciennitet, er forpligtede til at fremskaffe fornødne skriftlige Oplysninger fra tidligere Arbejdsgivere om Beskæftigelsens Art og Omfang.

Medhjælpere, der ved Antagelsen er fyldt 40 Aar, og som gennem længere Tid har været ved andet Arbejde end Kontorarbejde, kan af Administrationen kræves holdt udenfor ovennævnte Anciennitetsregler.

Dyrtidstillæg.

17 Juli.

§ 5. 1. Til Medhjælpere, der er fyldt 21 Aar, ydes følgende Tillæg til de i § 3 angivne Lønninger:

	Øre pr. Time
Giftede Mænd og hermed ligestillede (jfr. Bestemmelserne i Kommunens Vedtægt om Regulerings-tillæg til Tjenestemænd).....	90
Øvrige Medhjælpere.....	60

Til Medhjælpere, der er heldagsbeskæftigede, ydes Tillægget for 8 Timer pr. Dag.

For maanedslønnede Medhjælpere omregnes Timetillægget til et Maanedstillæg ved Multiplikation med 200.

2. For Medhjælpere, der ikke er fyldt 21 Aar, udgør Tillægget 90 pCt. af Beløbet for Medhjælpere, der er fyldt 21 Aar.

3. Tillægget regnes som svarende til et Pristal paa 291 og reguleres saavel i op- som nedadgaaende Retning forsaavidt angaar de under 1 angivne Medhjælpere med 5 Øre pr. Time for gifte Mænd og ligestillede og med $3\frac{1}{3}$ Øre pr. Time for øvrige Medhjælpere for hver fulde 6 Points, hvormed Pristallet stiger eller falder. Der reguleres hver 1. Marts og 1. September (første Gang 1. September 1946), og Reguleringen sker paa Grundlag af Pristallet for Januar og Juli. Overskydende Points overgaar til næste Regulering.

Forskudt Arbejdstid og Overarbejde.

§ 6. For Arbejde mellem Kl. 18 og Kl. 6 samt paa Søn- og Helligdage betales et Tillæg paa 25 pCt. af de i § 3 anførte Timelønssatser, naar det ugentlige Antal Arbejdstimer ikke overstiger 48.

Overarbejde, det vil sige Arbejde over $8\frac{1}{2}$ Time daglig (incl. Spisepause), betales for de 2 første Timer med et Tillæg paa 30 pCt., for den 3. Time med et Tillæg paa 50 pCt., og derefter med et Tillæg paa 100 pCt. af de i § 3 nævnte Timelønssatser. Overarbejde kan efter den paa-gældende Institutions nærmere Bestemmelse lægges saaledes, at den ene Time falder før normal Arbejdstids Be-

17 Juli. gyndelse, og 100 pCt. Tillægget ydes i saa Fald 2 Timer efter normal Arbejdstids Ophør.

Overarbejde paa Søn- og Helligdage betales indtil Kl. 12 med et Tillæg paa 50 pCt. og efter Kl. 12 med et Tillæg paa 100 pCt. af de i § 3 nævnte Timelønssatser.

Ved Beregningen af Timebetalingen regnes ogsaa for maanedslønnede med de i § 3 anførte Timelønninger.

Opsigelse af Tjenesteforholdet.

§ 7. Ved Opsigelse af Tjenesteforholdet fra Kommunens Side gælder Reglerne i § 2, jfr. § 5, i Lov Nr. 168 af 13. April 1938 om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder.

Ved Opsigelse fra Medhjælperens Side er Varslet i de 3 første Maaneder det samme, som tilkommer Medhjælperen fra Kommunens Side. Efter 3 Maaneders Ansættelse er Varslet fra Medhjælperens Side, med mindre der i Overensstemmelse med Reglerne i nævnte Lov træffes Aftale om et længere Varsel, 1 Maaned til den første i en Maaned.

Voldgift.

§ 8. a. Enhver Uenighed om Forstaaelse af nærværende Overenskomst vil være at behandle i Overensstemmelse med de af den samlede Magistrat den 7. Februar 1921 fastsatte »Regler for Behandling af faglig Strid mellem Københavns Kommunes Administration og Organisationer, med hvilke Administrationen har sluttet Overenskomst om Løn- og Arbejdsforhold« med senere Ændringer.

Parterne forpligter sig til at efterkomme de i Henhold til Reglerne nedsatte Voldgiftsretters Kendelser og til at bære de eventuelt ikendte Omkostninger.

b. Tvivlsspørgsmaal vedrørende Fortolkning af de i § 5 fastsatte Dyrtdstillægsbestemmelser afgøres dog endeligt af det mellem Magistraten og Fagorganisationerne i Henhold til Overenskomst af 28. November 1939 nedsatte Nævn.

Varighed.

17 Juli.

§ 9. Nærværende Overenskomst er gældende fra 1. Marts 1946. Den har Gyldighed, indtil den opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. April, dog tidligst til 1. April 1948.

Overgangsbestemmelse.

§ 10. Forsaavidt en Medhjælper ved Ikrafttrædelsen af nærværende Overenskomst ikke maatte opnaa en Lønstigning, der svarer til 600 Kr. pr. Aar, ydes der paagældende et personligt Tillæg svarende til Differencen mellem 600 Kr. og den opnaaede Lønstigning. Tillægget bortfalder ved den paagældendes senere Stigning til højere Løntrin.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

19 Juli.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 15 af 6. ds. bl. a. angaaende Ændringer af Løn- og Pensionsbestemmelserne i Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender skal man herved meddele, at Indenrigsministeriet under 17. ds. har stadfæstet de omhandlede Vedtægtsændringer, dog saaledes at Stadfæstelsen ikke omfatter de Tjenestemandstillinger, der ifølge Forslagets § 12 omnormes fra 13de til 11te Lønklasse (det almindelige Sygeplejepersonale m. fl.), og endvidere saaledes at Forhøjelsen af Grundløn og Alderstillæg for 13de Lønklasse alene er stadfæstet som gældende for Tiden indtil 31. Marts 1947.

Forsaavidt angaar de nævnte Tjenestemandstillinger, der skulde have været omnormeret fra 13de til 11te Lønklasse, har Indenrigsministeriet meddelt, at det alene vil kunne godkende, at de hidtidige Lønninger (Grundløn + Alderstillæg) forhøjes med Beløb svarende til Stigningen for Statens Sygeplejersker. Til den de paagældende herefter tilkommende Grundløn med eventuelle Alderstillæg vil der kunne udbetales almindeligt pensionsgivende Tillæg og Reguleringstillæg i Henhold til Reglerne i den ændrede Vedtægts Kapitel 2 a og 2 b.

Der vil herefter som tidligere telefonisk meddelt nu kunne foretages Efterbetaling fra 1. April d. A. at regne af

**Oversigt over Lønninger gældende fra 1. April 1946 til det hidtil i 13. Lønklasse
normerede Sygeplejepersonale.**

Bilag til Cirkulære Nr. 16 af 19. Juli 1946 fra Overborgmesteren.

Løntrin	Grundløn og Alders- tillæg	Alminde- ligt pen- sionsgi- vende Tillæg	Normeret Løn ialt	a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Øvrige Tjeneste- mænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
				Regule- rings- tillæg	Løn ialt	Regule- rings- tillæg	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjeneste- mænd
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1.	2 800	960	3 760	2 400	6 160	1 600	5 360	188	5 972	5 172
2.	3 020	960	3 980	2 400	6 380	1 600	5 580	199	6 181	5 381
3.	3 240	960	4 200	2 400	6 600	1 600	5 800	210	6 390	5 590
4.	3 460	960	4 420	2 400	6 820	1 600	6 020	221	6 599	5 799

de saaledes vedtagne og stadfæstede Tjenestemandslønninger. Man vedlægger en Oversigt, hvori er angivet de Lønninger, som vil kunne udbetales til det almindelige Sygeplejepersonale. 19 Juli.

Forsaavidt angaar de af Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med de omhandlede Vedtægtsændringer vedtagne særlige Beslutninger bemærkes, at der herefter nu ligeledes vil kunne foretages Udbetaling af det til forskellige Grupper af Andre Ansatte fra 1. April d. A. som en midlertidig Ordning vedtagne Løntillæg paa 50 Kr. maanedlig. Derimod vil der under Hensyn til, at Indenrigsministeriet ikke har meddelt Stadfæstelse af den vedtagne Lønordning for det almindelige Sygeplejepersonale, ikke kunne ske Udbetaling af det af Kommunalbestyrelsen vedtagne særlige Løntillæg paa 50 Kr. maanedlig til overordnede Tjenestemænd ved Sygeplejen i 7de og 8de og 10de—12te Lønklasse.

Man henleder Opmærksomheden paa, at de ændrede Tjenestemandslønninger medfører, at den Lønanciennitet, der i Henhold til Vedtægtsens § 18 tilkommer en Tjenestemand ved Overgang fra en Lønklasse til en anden, ikke fremtidig i alle Tilfælde bliver den samme som tidligere.

Cirk. Nr. 16.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 19 Juli.

I Tilslutning til Cirkulærer herfra Nr. 13 af 26. f. M. og Nr. 14 af 5. d. M. angaaende de almindelige Vilkaar for Fornylse af de faglige Overenskomster skal man herved meddele, at der nu mellem Magistraten og Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund er afsluttet den i Aftryk vedlagte Overenskomst af 17. d. M. vedrørende Kontormedhjælpere under Københavns Kommune.

Der vil herefter nu kunne foretages Efterbetaling fra 1. Marts d. A. af de i Overensstemmelse med den afsluttede Overenskomst ændrede Lønninger. Det bemærkes, at der fra Organisationens Side er fremsat Ønske om, at Efterbetalingen maa ske saa snart som muligt.

Cirk. Nr. 17.

20 Juli.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat.

Under Henviſning til, at en Del her bosatte Personer, som har Statsborgerret saavel i Danmark som i U. S. A., og som nu ønsker at rejse til Amerika, i den senere Tid har henvendt sig til Københavns Kommune for at opnaa Attest for, at de ikke siden 1940 har afgivet Stemme ved offentlige Valg i Danmark, har Magistraten i Skrivelse af 6. Juni 1946 forelagt Indenrigsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt saadanne Attester lovligt kan udstedes.

Det fremgaar af Sagen, at det af det herværende amerikanske Generalkonsulat stilles som en Betingelse for at meddele de paagældende Personer Indrejsetilladelse til U. S. A., at de omhandlede Attester fremskaffes.

I denne Anledning skal man meddele, at enhver Meddelelse om bestemte Personers Deltagelse eller ikke-Deltagelse i de offentlige Valg her i Landet efter Indenrigsministeriets Opfattelse vil være i Strid med de offentligretlige Hensyn, der ligger til Grund for Princippet om hemmelig Afstemning — hvilket Princip forudsætningsvis har fundet Udtryk i Bestemmelserne i Rigsdagsvalglovens §§ 93 og 94 og i den kommunale Valglovs §§ 50 og 51 —, og at Ministeriet derfor med Magistraten er enig i, at Attester som de omhandlede ikke bør udstedes.

Det tilføjes, at man samtidig har gjort Udenrigsministeriet bekendt hermed.

1. Afd. 688.

3 Aug.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 25 af 26. September 1944 skal man herved meddele, at den i Vedtægtens § 81 omhandlede Voldgiftsret har følgende Sammensætning gældende for Tiden 1. April 1946—31. Marts 1949, dog at Indenrigsministeriets Genudnævnelse af Formanden, Højesteretsdommer C. V. Bohn-Rasmussen og Suppleanten for Formanden, Højesteretsdommer Th. Berthing kun har Virkning indtil Udgangen af denne Maaned, hvori Højesterets-

dommer Bohn-Rasmussen fylder 70 Aar, eller indtil 31. 3 Aug. Marts 1947.

Formand:

Dommer i Højesteret C. V. Bohn-Rasmussen.

Suppleant for Formanden:

Dommer i Højesteret Th. Berthing.

Medlemmer:

Direktør for Lønnings- og Pensionsvæsenet K. Dalgaard.

Formand for Dansk Kommunalarbejderforbund R. Olsen.

Suppleanter for Medlemmerne henholdsvis:

Kontorchef i Belysningsvæsenet H. Sørensen.

Formand for Københavns Kommunalforening Chr. Smidt.

Som Sekretær for Voldgiftsretten fungerer Ekspeditionssekretær i Direktoratet for Lønnings- og Pensionsvæsenet A. Ravn.

Cirk. Nr. 18.

Københavns Magistrats Skr. til Skorstensfejrlauget af 11. Februar 1778. 5 Aug.

I Anledning af Laugets Skrivelse af 19. Juli 1946 meddeles det herved, at Magistraten kan godkende, at Skorstensfejningstaksten efter den pr. 1. April 1946 stedfundne Forhøjelse af Tjenestemandslønningerne fastsættes til Grundtaksten + 46,75 pCt., ligesom der intet haves at bemærke til, at Taksten beregnes med 52 pCt. Tillæg for de sidste 3 Kvartaler af indeværende Regnskabsaar under Hensyn til, at der kun er beregnet det gamle Tillæg paa 31 pCt. for April Kvartal 1946.

4. Afd. 815.

Justitsmin.s Skr. til Politidirektøren i København. 8 Aug. Nr. 264.

I Anledning af Hr. Politidirektørens Skrivelse af 2. April 1946 vedrørende Spørgsmaalet om Udfærdigelse af Bevil

8 Aug. Nr. 264. ling til Handel med brugte Genstande for N. N. skal man med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal om Bemyndigelse for Politiet til at stille som Betingelse for Udfærdigelse af Bevilling, at der erhverves selvstændigt Forretningslokale, meddele, at der efter Justitsministeriets Opfattelse intet er til Hinder for, at Politiet, som efter Lov Nr. 272 af 6. Maj 1921, § 2, skal skønne over, om der efter de foreliggende Oplysninger er Betæneligheder ved Bevillingens Meddelelse, naar Forholdene i det enkelte Tilfælde gør det paa-krævet, betinger Bevillingens Meddelelse af, at der erhverves selvstændigt Forretningslokale.

Nr. 264. Min.-Tid. A. 535.

10 Aug. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 2, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelsers« (jfr. Bestyrelsesvedtægtens § 92, Stk. 3) beregnede Brændselspris for April Kvartal 1946 udgør 85 Kr. 72 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 2, Litr. a Afregningspris for Kul . . 72 Kr. 48 Ø.

§ 7, Stk. 2, Litr. b Gennemsnitspris f. Kørsel 13 — 24 —

§ 7, Stk. 2, Litr. c beregnet Brændselspris . . 85 — 72 —

hvilken Pris i Henhold til § 7, Stk. 2, Litra d, vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Oktober Kvartal 1946.

Cirk. Nr. 19.

13 Aug. Nr. 266. **Justitsmin.s Skr.** til Overformynderiet.

I Forbindelse med kongelig Anordning af 10. August 1946 om Ændring i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentlig Tilsyn staaende Midler m. m. bestemmer Justitsministeriet herved, at de i Anordningen indeholdte Regler skal finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til myndiges under Overformynderiet bestyrede Midler, og at Bestemmelsen i Justitsministeriets Skrivelse

Nr. 124 af 30. Maj 1933 om, at Obligationer, der købes ved Genanbringelse og Ombytning af myndige Kontohaveres Midler, ikke maa erhverves til en Pris, der overstiger deres paalydende Beløb, bortfalder for Tiden indtil 13. August 1947, forsaavidt angaar Obligationer, der forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt.

Nr. 266. Min.-Tid. A. 536.

Arbejds- og Socialmin.s Skr. til Københavns Magistrat. 19 Aug.

I Skrivelse af 28. December 1944 udtalte Socialministeriet, at Ordet Sygehjælp i Forsorgslovens § 306, Stk. 2, maa fortolkes som alene omfattende Sygekassernes pligt-mæssige Ydelser. Ministeriet henviste herved til, at Sygekassernes frivillige Ydelser i et vist Omfang ydes med Klausuler (første Anskaffelse o. s. v.), og at saavel Arten og Omfanget af de frivillige Ydelser som de nævnte Klausuler er forskellige for de forskellige Sygekasser.

Herefter har Magistraten i Skrivelse af 20. Marts 1945 (O. F. § 306) anmodet Ministeriet om at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse. Magistraten har herved henvist til, at Medicinhjælp, som er en af de hyppigst forekommende Sygehjælpsydelse, efter den anførte Fortolkning ikke omfattes af Forsorgslovens § 306, Stk. 2, idet den bortset fra den i Folkeforsikringslovens § 18 omhandlede livsvigtige Medicin er en frivillig Sygekasseydelse.

I en om Sagen afgiven fornyet Erklæring har Direktoratet for Sygekassevæsenet oplyst, at Sygekassernes Udgifter til frivillige Sygehjælpsydelse udgør en meget væsentlig Del af deres samlede Udgifter til Sygehjælp. Af en samlet Sygehjælpsudgift i 1944 paa 89,6 Mill. Kr., beløb Udgifterne paa de frivillige Sygehjælpsudgifter sig saaledes til ikke mindre end 32,5 Mill. Kr., d. v. s. 36,2 pCt. af de samlede Sygehjælpsudgifter. I Hovedstaden faldt næsten Halvdelen af Kassernes Udgifter til Sygehjælp paa de frivillige Ydelser.

Hertil kommer, at en ikke ringe Del af Kassernes frivillige Ydelser ydes uden nogen af de anførte »Klausuler«, saaledes at Kasserne afholder Hjælpen fuldt ud for Med-

19 Aug. lemmerne uden Udgifter for disse. Det gælder saaledes Behandling hos Speciallæge, med hvilken Kassen har Overenskomst, Behandling hos Tandlæger, naar Kassen har Overenskomst efter Takst I. eller den alene yder Tandudtrækning, Behandling paa Radiumstationer og Særforsorgsanstalter, Ophold paa Rekonvalescenthjem og Hjemmesygepleje.

Endvidere har Direktoratet anført, at i nogle Tilfælde vil det være muligt for Medlemmerne selv at medvirke til, at den Behandling, de underkastes, er af en saadan Art, at den, hvis den blev ydet af Sygekassen, vilde være en frivillig Ydelse. Det kan saaledes nævnes, at Behandling paa f. Eks. katolsk Hospital, ambulans Massage- og Badebehandling paa dertil bestemte særlige Anstalter, eller af Massører er frivillige Ydelser i Modsætning til tilsvarende Behandlinger paa offentlige Sygehuse. For Medlemmerne kan det altsaa naar Ministeriets nævnte Afgørelse lægges til Grund, komme til at bero paa en Tilfældighed, hvorvidt den Hjælp, de modtager fra det offentlige, bliver at betragte som Fattighjælp eller ikke.

Med Hensyn til Afvigelserne mellem Omfanget af Kassernes frivillige Sygehjælpsydelser har Direktoratet oplyst, at samtlige Kasser i Hovedstaden har ens Vedtægtsregler, og at Vedtægterne for Kasserne i Købstæderne ikke afviger meget fra Hovedstadens. Mellem Landkasserne er der vel en Del Afvigelse indbyrdes, dog hovedsageligt begrænset til Medicinhjælp, Tandlægehjælp og Hjemmesygepleje, hvilke 3 Ydelser ikke alle Landkasser har. Ca. $\frac{2}{3}$ af Landkasserne har dog disse 3 Ydelser, og de vinder stadig videre Udbredelse blandt de resterende Landkasser.

Under Henvisning hertil har Direktoratet henstillet, at Ministeriets fornævnte Afgørelse ændres saaledes, at Fattighjælps Virkninger kun bortfalder med Hensyn til Sygehjælp, som vedkommende ikke kunde have oppebaaret fra Sygekassen, selvom han havde været nydende Medlem af en saadan.

I denne Anledning skal man meddele, at Arbejds- og Socialministeriet under Hensyn til det af Direktoratet for

Sygekassevæsenet oplyste efter fornyet Overvejelse af 19 Aug. Sagen kan tiltræde, at Fattighjælps Virkning i Henhold til § 306, Stk. 2, indtræder med Hensyn til enhver Sygehjælp, som vedkommende trængende vilde have kunnet oppebære fra Sygekassen, saafremt han havde været Medlem med Ret til Hjælp af Kassen.

O. F. 306.

Skattedepart.s Skr. til Landsretssagfører N. N.

20 Aug.
Nr. 286.

I en hertil indsendt Skrivelse har De forespurgt, om den i Lejelovsbekendtgørelse Nr. 266 af 29. Maj 1943, § 37, Stk. 1, hjemlede Fritagelse for Retsafgift og for Brugen af stemplet Papir medfører, at Retsbogsudskrifter vedrørende de i Bestemmelsen omhandlede Sager er fritaget for Stempel og Gebyr.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Den danske Dommerforening i en i Sagens Anledning afgivet Erklæring har udtalt, at det er naturligt at antage, at Gebyrfriheden i de i Sagen omhandlede Tilfælde ogsaa omfatter nødvendige Udskrifter, og at det tillige vil være naturligt at lade Stempelfrihed følge Gebyrloven. Til denne Udtalelse har Indenrigsministeriet og Justitsministeriet henholdt sig, ligesom ogsaa Skattedepartementet for sit Vedkommende kan henholde sig hertil.

Nr. 286. Min.-Tid. A. 602.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

28 Aug.

Til videre Underretning for de under Afdelingen sorterende Institutioner, der maatte være Forsikringstagere i Københavns Kommunes Brandforsikring, skal man meddele, at den af Borgerrepræsentationen under 24. Oktober 1940 tiltraadte Krigsforsikringsordning for de i Brandforsikringen indtegnede Risici herved bringes til Ophør, idet dog bemærkes, at Skader, der er anmeldt til Brandforsikringen inden 15. September d. A., og som efter Omstændighederne maa antages at være en Følge af de med Krigen og Besættelsen skabte særlige Forhold, vil kunne erstattes af Brandforsikringen.

B. J. 5. A. 1. g. 39.

13 Sept.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

I Anledning af, at der over for Direktoratet for Kommunens Lønnings- og Pensionsvæsen er rejst forskellige Spørgsmaal angaaende Forstaaelsen af Bestemmelsen i Vedtægtens § 21, Stk. 4, om Tillæg af Renter ved Tilbagebetaling af Pensionsbidrag i saadanne Tilfælde, i hvilke en Tjenestemand *efter* 1. April 1946 afskediges af Kommunens Tjeneste uden Pension, skal man i Overensstemmelse med en af Finansministeriet udsendt Skrivelse vedrørende Forstaaelsen af den tilsvarende Bestemmelse i Tjenestemandsløven herfra meddele følgende:

Renteberegningen bør ske paa den Maade, at der foretages en Opgørelse over, hvor stort et Beløb de siden Ansættelsen i Tjenestemandsstilling indbetalte Pensionsbidrag har udgjort ved hvert *Kalenderaars* Begyndelse, og af dette Beløb beregnes en Rentegodtgørelse paa 4 pCt. Dette gælder ogsaa for det første Aars Vedkommende, uanset hvornaar Pensionsindbetalingen er paabegyndt indenfor dette Kalenderaar. Der er ikke Hjemmel til at beregne Rentes Renter, men de enkelte Rentebeløb sammenlægges og udbetales efter Fratrædelsen sammen med de indbetalte Pensionsbidrag, idet Rentegodtgørelsen for Fratrædelsesaarets Vedkommende kun udgør 2 pCt. af de i dette Aar tilkommende Pensionsbidrag.

Udgiften til Renterne vil ligesom Udgiften ved Tilbagebetaling af selve Pensionsbidraget være at afholde af Budgettets Bilag 11.

Institutionerne anmodes herefter om, naar Udbetaling af Pensionsbidrag skal ske, *enten* at meddele Direktoratet for Kommunens Lønnings- og Pensionsvæsen i hvert enkelt Tilfælde Beløbets Størrelse, specificeret i selve Pensionsbidraget og Renten, med Begæring om at foranledige dette udbetalt, *eller* selv at anvise Beløbene til Udgift paa en Versurkonto, der, ligeledes specificeret, ved hvert Regnskabsaars Udgang afregnes med nævnte Direktorat i Lighed med, hvad der hidtil har fundet Sted forsaavidt angaar selve Pensionsbidraget.

Forsaavidt angaar Tilfælde af Afsked uden Pension 13 Sept. efter 1. April 1946, i hvilke Udbetaling af Pensionsbidrag er sket uden Renter, maa Efterbetaling af Renter finde Sted i Overensstemmelse med foranstaaende.

Cirk. Nr. 20.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 19 Sept. vedtages at ændre Bestemmelsen i Skoleplanens Afsnit III, Stk. 2, til følgende Affattelse: »Efteraarsferien den Uge i Oktober fra Søndag til Søndag, hvori Flyttedagen ligger«.

B. F. 107. 909.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 19 Sept. vedtages at yde et Tilskud paa 10 000 Kr. til »Nordisk Byggedag« til delvis Dækning af Udgifterne ved en Række Møder.

B. F. 107. 765. 892.

• **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger. 20 Sept.

Ved hoslagt at fremsende Aftryk af en Skrivelse af 16. ds. fra Magistraten til Borgerrepræsentationen med Forslag om, at den gældende Weekendordning — under Hensyn til den ved midlertidig Lov gennemførte Ændring af Lukketiden for Butikker m. v. — udstrækkes til ogsaa at gælde det kommende Vinterhalvaar, skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 19. ds. har tiltraadt Forslaget. Den i Sommertiden gældende Weekendordning jfr. Cirkulære herfra Nr. 8 af 13. April d. A., har herefter ogsaa Gyldighed i Tiden 1. Oktober 1946 til 30. April 1947.

Cirk. Nr. 21.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat. 21 Sept.

I Skrivelse af 20. September 1946 har Københavns Magistrat anmodet om Indenrigsministeriets Samtykke til, at Københavns Kommune hos Privatbanken i København optager et Laan paa 1 272 800 Kr. til Dækning af Udgifterne ved Indfrielse pr. 2. Januar 1947 af Stadens 4 pCt. Laan

21 Sept. af 1892, der normalt vilde udløbe den 1. Juli 1952. Laanet, der ydes til pari Kurs, og som er uopsigeligt fra begge Sider; skal forrentes med 2,35 pCt. p. a. og afdrages med 212 000 Kr. om Aaret i hvert af Aarene 1947—1951 samt med 212 800 Kr. i Aaret 1952.

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved det ansøgte Samtykke.

Det tilføjes, at Ændringer i Anvendelsen af Laanets Provenu kræver Indenrigsministeriets Samtykke.

Af det Gælds brev, der udstedes for Laanet, forventer man at modtage en Genpart.

L. J. 6203.

28 Sept. **Justitsmin.s Skr.** til Indenrigsministeriet, Direktøren
Nr. 311. for Statens Sindssygehospitalet.

Ved Skrivelse af 23. Maj har Direktoratet udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet i Anledning af den hoslagt tilbagefølgende Sag, i hvilken der er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der i Medfør af § 6 i Lov Nr. 118 af 13. April 1938 om sindssyge Personers Hospitalsophold bør beskikkes en Tilsynsværge for N. N., som ved Politiets Foranstaltning er blevet tvangsindlagt paa Sindssygehospitalet i Vordingborg.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende tillige er Arrestant i en verserende politisk Straffesag, og at der er beskikket ham en Forsvarer under Retssagen.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets Formening ogsaa ved Tvangsindlæggelse af Arrestanter i Straffesager bør beskikkes Tilsynsværge for de paagældende i Overensstemmelse med den nævnte Lovbestemmelse, uanset at der under Straffesagen er beskikket dem en Forsvarer.

Nr. 311. Min.-Tid. A. 666.

3 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 6 000 Kr. til Udarbejdelse af psykotekniske Prøver for Blinde.

B. F. 107. 1004.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 3 Okt.
vedtages at bevilge 3 025 000 Kr. til Opførelse af en Skole
Syd for Bellahøj.

B. F. 107. 1005—1016.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 3 Okt.
vedtages at forlænge Sporvejslinierne 10 og 19 til Emdrup-
vej, og at bevilge 80 000 Kr. til Anlæg af en Dobbeltspor-
sløjfe i Frederiksborgvej ved Emdrupvej.

B. F. 107. 916. 1005.

Indenrigsmin.s Skr. til B. Byraad. 12 Okt.

Byraadet har forelagt Indenrigsministeriet Spørgs-
maalet om, hvorvidt der i Medfør af Bestemmelserne i
Kommuneskattelovens § 42 og i Statsskattelovens § 38,
Stk. 3 og 4, maa antages at paahvile Zone-Redningskorpset
Pligt til efter Paalæg af vedkommende Kommunalbestyrelse
at foretage Tilbageholdelse af de Korpsets Repræsentanter
tilkommende Lønninger til Dækning af de paagældendes
Skatterestancer.

Det fremgaar af Sagen, at Korpsets Repræsentanter,
der er beskæftiget med Abonnementstegning, udelukkende
lønnes med Provision af de tegnede Abonnenter. Opkræv-
ningen af Abonnementskontingenterne foretages af Repræ-
sentanterne selv, der afregner de opkrævede Beløb med
Korpset med Fradrag af den indtjente Provision, saaledes
at der ikke finder nogen Udbetaling Sted fra Korpset til
Repræsentanterne.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brev-
veksling med Skattedepartementet meddele, at Indenrigs-
ministeriet maa holde for, at Zone-Redningskorpset efter
Paalæg af vedkommende Kommunalbestyrelse er forpligtet
til indenfor de i de nævnte Lovbestemmelser angivne Græn-
ser at drage Omsorg for, at Skatterestancer, der paahviler
Korpsets Repræsentanter, dækkes af de Beløb, disse oppe-
bærer ved Abonnementstegning for Korpset. Man henviser
herved til den i Ugeskrift for Retsvæsen 1939, Side 938,

12 Okt. citerede Østre Landsrets Dom af 20. Maj 1939 i en Sag mellem Dansk Revisions Selskab A/S og Direktoratet for Københavns Skattevæsen.

17 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages af Kunstfondens Midler at bevilge 500 Kr. aarlig i 3 Aar til Indkøb af Lodder i Kunstforeningen som Bidrag til Foreningens Støttefond.

B. F. 107. 1182.

17 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 12 000 Kr. af Kunstfondens Midler til Udførelse af et Mindesmærke for Maleren Jørgen Sonne i Form af en Stele paa Nordsiden af Garnisons Kirke.

B. F. 107. 1184.

17 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at yde et Tilskud paa 10 000 Kr. til »Royal Air Force Benevolent Fund«.

B. F. 107. 1096—97. 1111.

17 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved der vedtages følgende Tilføjelse og Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920:

§ 11.

Til Stk. 1 tilføjes:

»og 11te Lønklasse deles i 11te Lønklasse a og 11te Lønklasse b«.

I Stk. 2 rettes »11te Lønklasse« til »11te Lønklasse a«, og der indføres som ny 11te Lønklasse b:

»b) 2 930 Kr. aarlig stigende med 210 Kr. hvert 3die Aar til 3 560 Kr. aarlig«.

§ 12.

Antallet og Fordelingen af Tjenestemænd i de i § 11 nævnte Lønklasser ændres saaledes:

De til 11te Lønklasse henførte Stillinger henføres til 17 Okt. 11te Lønklasse a.

Følgende Stillinger overføres fra 13de Lønklasse til 11te Lønklasse b:

- Bilag 10. 67 Sundhedsplejersker,
 — 12. 119 Sygeplejeassistenter,
 — 13. 640 Sygeplejeassistenter, 86 Hjemmesygeplejersker,
 — 14. 162 Sygeplejeassistenter,
 — 15. 30 Sygeplejeassistenter,
 — 16. 36 Skolesundhedsplejersker.

§ 16.

I Stk. 2 tilføjes følgende:

Af det for Tjenestemænd i 11te Lønklasse b fastsatte Arbejdsledertillæg . . . Ved Opnaaelsen af 15 Aars Lønanciennitet: 240 Kr. aarlig.

Ikrafttræden.

Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1946.

B. F. 107. 1155—77. Till. 443.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der 17 Okt. vedtages følgende Bestemmelser angaaende nogle Ydelser til Sygeplejepersonale m. v. udenfor den normerede Løn:

I. Vedrørende Ydelse af Arbejdsledertillæg til Sygeplejepersonale.

Til sygeplejeuddannet Personale ydes et aarligt Arbejdsledertillæg, der fastsættes saaledes:

Tjenestemænd i 11te Lønklasse b:

paa 1ste Løntrin	90	Kr.
— 2det —	150	—
— 3die —	240	—
— Slutløn	360	—
med 12 Aars Lønanciennitet	480	—

17 Okt. Overordnet Sygeplejepersonale (herunder Afdelings-
sygeplejersker, Assisterter hos Forstanderinder, Instruk-
tionssygeplejersker):

uden Hensyn til Lønanciennitet..... 600 Kr.

II. *Vedrørende Tillægsgodtgørelse for forskudt Arbejdstid til
Tjenestemænd med fri Station.*

§ 20, Stk. 3 b, i Bestemmelser om Ydelser udenfor den
normerede Løn, hvorefter Tillægsgodtgørelse for forskudt
Arbejdstid ikke kan ydes til Tjenestemænd, der har fri
Station paa en af Kommunens Institutioner, ophæves.

III. *Vedrørende Godtgørelse til visse Tjenestemænd for delt
Arbejdstid.*

Til sygeplejeuddannede Tjenestemænd ved Hospitaler
og Stiftelser, som har delt Tjeneste, ydes en Godtgørelse
herfor paa 60 Øre pr. Dag.

B. F. 107. 1155-77. Till. 443.

18 Okt. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 16 af 19. Juli d. A.
angaaende Lønninger til det hidtil i 13de Lønklasse nor-
merede almindelige Sygeplejepersonale skal man hoslagt
fremsende Aftryk af en Skrivelse af 14. ds. fra Magistraten
til Borgerrepræsentationen vedrørende

- 1) Forslag til Ændringer af Vedtægten for Bestyrelsen af
Staden Københavns kommunale Anliggender af 31.
Marts 1920 angaaende den lønmæssige Placering af
Kommunens almindelige Sygeplejepersonale, og
- 2) Forslag til Kommunalbestyrelsesbeslutninger vedrø-
rende nogle Ydelser til Sygeplejepersonale m. v. uden-
for den normerede Løn.

I sit Møde den 17. ds. har Borgerrepræsentationen til-
traadt de fremsatte Forslag.

Man vedlægger en Oversigt over de ved Vedtagelsen
fastsatte Tjenestemandslønninger for den nyoprettede 11te
Lønklasse b.

Arlige Lønninger til Tjenestemænd i II. Lønklasse b gældende fra 1. April 1946.

Bilag til Cirkulære Nr. 22 af 18. Oktober 1946 fra Overborgmesteren.

Løntrin	Grundløn og Alders-tillæg	Alminde- ligt pen- sionsgi- vende Tillæg	Normeret Løn ialt	a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Øvrige Tjeneste- mænd		Pensions- bidrag	Udbetalt Løn	
				Regule- rings- tillæg	Løn ialt	Regule- rings- tillæg	Løn ialt		a. Gifte Mænd og ligestillede	b. Øvrige Tjeneste- mænd
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1.	2 930	960	3 890	2 400	6 290	1 600	5 490	194.50	6 095.50	5 295.50
2.	3 140	960	4 100	2 400	6 500	1 600	5 700	205.00	6 295.00	5 495.00
3.	3 350	960	4 310	2 400	6 710	1 600	5 910	215.50	6 494.50	5 694.50
4.	3 560	1 080	4 640	2 400	7 040	1 600	6 240	232.00	6 808.00	6 008.00

18 Okt. Der er rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet om Stadfæstelse af de vedtagne Vedtægtsændringer; naar Stadfæstelse foreligger, vil der udgaa Meddelelse herfra, og der vil derefter være at foretage Efterbetaling for Tiden fra 1. April d. A. Man skal henstille, at de fornødne Udregninger fremskyndes, saaledes at Efterbetalingen kan finde Sted snarest muligt efter Stadfæstelsen.

Det bemærkes, at man til Brug ved Udarbejdelse af Tillægsbevillingsforslag til Budgettet for 1946—47 senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

Cirk. Nr. 22.

24 Okt. **Landbrugsmin.s Skr.** til Københavns Magistrats 1ste Afdeling.

I Skrivelse herfra af 5. Februar 1924 til Foreningen af en gros Handlere i Københavns Flæskehal meddelte man Tilladelse til, at hele ferske Okse-, Kalve- og Svinekroppe, der indkom fra Eksportslagterierne til Flæskehallen i København, uanset Bestemmelserne i Bekendtgørelse Nr. 261 af 9. Oktober 1915, jfr. nu Bekendtgørelse Nr. 320 af 20. December 1924 angaaende Udførsel af Kød m. m. af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin — maatte udføres direkte fra Flæskehallens Rampe paa Betingelse af, at Udførselsreglerne blev iagttaget under Tilsyn af Overdyrlægen paa Københavns offentlige Slagtehus eller en af de Dyr-læger, der var godkendt som Overdyrlægens Stedfortræder ved Udførselskontrollen.

Denne Tilladelse blev ved Skrivelse herfra af 11. November 1931 til Direktoratet for Københavns Torvevæsen udvidet til ogsaa at omfatte Kødstykker og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin saavel i fersk som i saltet Tilstand paa samme Betingelse som ovenfor nævnt.

Københavns Magistrats 4de Afdeling ansøgte derefter i Skrivelse af 9. Januar 1936 (J. Nr. 30) om, at de nævnte

Dispensationer maatte blive overført til at gælde for Kom- 24 Okt.
munens nye i 1934 ibrugtagne Flæskehal.

Nævnte Andragende blev ved en Fejltagelse, som man først nu er blevet opmærksom paa, henlagt i Veterinærdirektoratets Arkiv, og Magistraten har saaledes aldrig faaet den ønskede Tilladelse, men desuagtet har Eksport til Stadighed fundet Sted fra Flæskehallen.

Grunden til, at de omhandlede Dispensationer i sin Tid blev givet var, at den gamle Flæskehal ikke laa i umiddelbar Nærhed af Slagtehuset, saaledes at det vilde være forbundet med Ulemper og Bekostninger, saafremt Varerne skulde transporteres fra Flæskehallen til Slagtehuset for at eksporteres derfra.

Da dette Forhold ikke længere gør sig gældende, idet Slagtehus og Flæskehal nu bygningsmæssigt er forbundet, saaledes at Varerne uden Vanskelighed kan bringes ind paa Slagtehuset og eksporteres derfra, finder Landbrugsministeriet ingen Anledning til at overføre de tidligere meddelte Dispensationer til at gælde for den nu benyttede Flæskehal, og man skal som Følge heraf anmode Magistratens 1ste Afdeling om 2 Maaneder fra Dato at henvise al Eksport af Kød og Slagteaffald fra Torve- og Slagtehallerne til det offentlige Slagtehus.

Indenrigsmin.s Skr. til S. Skatteraad.

25 Okt.

I en til Statens Ligningsdirektorat indsendt og hertil oversendt Skrivelse af 1. Juli 1946 har Skatteraadet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt N. N. Sogneraad er berettiget til at eftergive Bødetillæg til for lidt erlagt Kommuneskat i Forbindelse med Loven af 22. Juli 1945 om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v., i enkelte Tilfælde, hvor Skatteyderens økonomiske Forhold taler derfor.

I denne Anledning skal man meddele, at Spørgsmaalet efter Indenrigsministeriets Formening maa besvares bekræftende.

25 Okt. Man henleder dog Opmærksomheden paa, at saafremt Skattebesvigelsen er begaaet efter Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 392 af 12. Juli 1946 om Selvangivelsen af Indkomst og Formue om Foranstaltninger til Kontrol med Selvangivelsen og om Straffen for Skattesvig m. v. finder Reglerne i Lovens § 13, Stk. 3, Anvendelse, hvorefter to Trediedele af Kommunalbestyrelsens Medlemmer skal stemme for Eftergivelsen.

31 Okt. **Indenrigsmin.s Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 17. d. M. har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse af følgende af Kommunalbestyrelsen vedtagne Tilføjelser til og Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920 med senere Ændringer:

Ad Vedtægtens § 11.

Til Stk. 1 føjes:

»og 11te Lønklasse deles i 11te Lønklasse a og 11te Lønklasse b.«

I Stk. 2 rettes »11te Lønklasse« til 11te Lønklasse a, og der indføjes som ny 11te Lønklasse b:

»b) 2 930 Kr. aarlig stigende med 210 Kr. hvert 3die Aar til 3 560 Kr. aarlig.«

Ad Vedtægtens § 12.

Antallet og Fordelingen af Tjenestemænd i de i § 11 nævnte Lønklasser ændres saaledes:

De til 11te Lønklasse henførte Stillinger henføres til 11te Lønklasse a.

Følgende Stillinger overføres fra 13de Lønklasse til 11te Lønklasse b:

Bilag 10. 67 Sundhedsplejersker,

Bilag 12. 119 Sygeplejeassistenter,

Bilag 13. 640 Sygeplejeassistenter, 86 Hjemmesygeplejersker,

- Bilag 14. 162 Sygeplejeassistenter,
 Bilag 15. 30 Sygeplejeassistenter,
 Bilag 16. 36 Skolesundhedsplejersker.

31 Okt.

Ad Vedtægtens § 16.

Til Stk. 2 føjes:

»Af det for Tjenestemænd i 11te Lønklasse b fastsatte Arbejdsledertillæg . . . Ved Opnaaelsen af 15 Aars Lønanciennitet: 240 Kr. aarlig.«

De anførte Bestemmelser skal træde i Kraft med Virkning fra 1. April 1946.

I Forbindelse med Vedtagelsen af foranstaaende har Kommunalbestyrelsen vedtaget følgende Forslag til Beslutninger:

»I. Vedrørende Ydelse af Arbejdsledertillæg til Sygepleje-personale.

Til sygeplejeuddannet Personale ydes et aarligt Arbejdsledertillæg, der fastsættes saaledes:

Tjenestemænd i 11te Lønklasse b:

paa 1ste Løntrin	90 Kr.
— 2det —	150 —
— 3die —	240 —
— Slutløn	360 —
med 12 Aars Lønanciennitet	480 —

Overordnet Sygeplejepersonale (herunder Afdelings-sygeplejersker, Assistenten hos Forstanderinder, Instruktions-sygeplejersker):

uden Hensyn til Lønanciennitet . . . . . 600 Kr.

»II. Vedrørende Tillægsgodtgørelse for forskudt Arbejdstid til Tjenestemænd med fri Station.

§ 20, Stk. 3 b, i Bestemmelser om Ydelser udenfor den normerede Løn, hvorefter Tillægsgodtgørelse for forskudt Arbejdstid ikke kan ydes til Tjenestemænd, der har fri Station paa en af Kommunens Institutioner, ophæves.

31 Okt. *III. Vedrørende Godtgørelse til visse Tjenestemænd for delt Arbejdstid.*

Til sygeplejeuddannede Tjenestemænd ved Hospitaler og Stiftelser, som har delt Tjeneste, ydes en Godtgørelse herfor paa 60 Øre pr. Dag.«

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den ansøgte Stadfæstelse paa Vilkaar, at den ovenfor under I. anførte Kommunalbestyrelsesbeslutning ikke ændres uden Indenrigsministeriets Samtykke, og at denne Bestemmelse ved første givne Lejlighed optages i Vedtægten.

O. B. 5. 3.

31 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at afgive følgende Erklæring ang. Hovedstadsordningen:

»Borgerrepræsentationen udtaler sin Villighed til at tiltræde Indlemmelsen af Amagerkommunerne, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre samt Dele af Brøndbyernes og Glostrup Kommuner og til paa de foreslaaede Vilkaar at sælge de Jorder, som Københavns Kommune har erhvervet i de Kommuner, som ikke berøres af Indlemmelsen.

Forsamlingen ønsker dog overfor Kommissionen at udtale en Beklagelse af, at Frederiksberg Kommune, som er helt omsluttet af København og kun kan betragtes som et Bykvarter, ikke omfattes af Indlemmelsesforslaget. Man henstiller, at de 16 Lokalrepræsentanter til Københavns Borgerrepræsentation vælges paa en Maade, saa at der sikres de forskellige Partier saa mange af disse Lokalrepræsentanter, som svarer til Partiernes Styrke i de indlemmede Omraader.«

B. F. 107. 1208—63.

31 Okt. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bemyndige Magistraten til at tillade — foreløbig for et Aar — Etablering af en Omnibusrute ad Dronningensgade—Sankt Annæ Gade—Prinsessegade—Refshalevej til Refshaleøen.

B. F. 107. 1295—1301.

Meddelelse om en Voldgiftskendelse i Sagen mellem 31 Okt. Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune ang. Sporvejsoverenskomsten af 1938.

B. F. 107. 1301.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 4 Nov.

I Fortsættelse af Cirkulære herfra Nr. 22 af 18. f. M. angaaende Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af

- 1) Forslag til Ændringer af Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920 angaaende den lønmæssige Placering af Kommunens almindelige Sygeplejepersonale, og
- 2) Forslag til Kommunalbestyrelsesbeslutninger vedrørende nogle Ydelser til Sygeplejepersonale m. v. udenfor den normerede Løn,

skal man herved meddele, at Indenrigsministeriet under 31. f. M. har stadfæstet de omhandlede Vedtægtsændringer paa Vilkaar, at den trufne Kommunalbestyrelsesbeslutning vedrørende Ydelse af Arbejdsledertillæg til Sygeplejepersonale ikke ændres uden Indenrigsministeriets Samtykke, og at denne Bestemmelse ved først givne Lejlighed optages i Vedtægten.

Der vil herefter være at foretage Udbetaling til det paagældende Personale af de omhandlede Lønninger.

Cirk. Nr. 23.

Indenrigsmin.s Skr. til Københavns Magistrat. 9 Nov.

I Skrivelse af 24. April 1928 meddelte Indenrigsministeriet Samtykke til, at Københavns Kommune til Indfrielse af et ældre Laan optog et amerikansk Laan paa 12 Mill. \$, der forfalder til Betaling med Laanets fulde Beløb i Aaret 1953. Det var et Vilkaar for Ministeriets Tilladelse til, at Laanet optoges som uamortisabelt i Forhold til Laangiverne, at Kommunen fra 1. April 1930 aarligt skulde henlægge 3 Mill. Kr. til en til Stadens Kapitalformue hørende særlig Fond, hvis Midler skulde anvendes til Afdrag paa det

9 Nov. nævnte Laan eller til Opkøb af Obligationer efter nærmere Aftale.

Efter derom indgivne Andragender har Ministeriet senere bevilget Fritagelse for i Regnskabsaarene 1931—32 til og med 1946—47 at foretage Henlæggelser til nævnte Fond.

Magistraten har derefter i Skrivelse af 19. Oktober 1946 anholdt om Indenrigsministeriets Tilladelse til, at Kommunen ogsaa for Regnskabsaaret 1947—48 fritages for af efterkomme det givne Henlæggelsespaabud, idet Magistraten har henvist til Vanskeligheden ved paa Budgettet at afsætte Midler til den paagældende Henlæggelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet herved tillader, at den paabudte Henlæggelse undlades for Regnskabsaaret 1947—48.

L. J. 59. 23.

18 Nov.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 2, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse« (jfr. Bestyrelsesvedtægtens § 92, Stk. 3) beregnede Brændselspris for Juli Kvartal 1946 udgør 85 Kr. 72 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 2, Litr. a Afregningspris for Kul . . . 72 Kr. 48 Ø.

§ 7, Stk. 2, L. b, Gennemsnitspris f. Kørsel . . 13 — 24 —

§ 7, Stk. 2, Litr. c, beregnet Brændselspris . . 85 — 72 —

hvilken Pris i Henhold til § 7 Stk. 2, Litra d, vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Januar Kvartal 1947.

Cirk. Nr. 24.

19 Nov.

Raadstue Plakat, hvorved Magistraten i København gør vitterligt:

I Henhold til § 9 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1947 § 1, har Kommunalbestyrelsen vedtaget, at nedennævnte Gader, Pladser og Passager vil være at benævne som følger:

- 1) Den offentlige Plads imellem Roklubbernes Bygninger 19 Nov. og Strandvænget i Udenbys Klædebo Kvarter benævnes

S t r a n d v æ n g e t.

- 2) Navnet for den fra Drejervej til Bygmestervej førende Strækning af Alexandravej ændres til

R e b s l a g e r v e j.

Forlængelsen af Drejervej mod Øst til Lygten, herunder den lille Strækning af Alexandravej udfor Matr. Nr. 6 cv Utterslev, benævnes:

D r e j e r v e j.

Gaderne Kandestøbervej og Filosofgangen er nedlagt, hvorfor de paagældende Navne udgaar.

- 3) Navnet Kløver Allé ændres til:

H o l c k s P l a d s.

- 4) Den under Anlæg værende Gade langs Østsiden af Matr. Nr. 1999 Valby samt dennes projekterede Forlængelser nordpaa til Vigerslev Allé og sydpaa til Høffdingsvej benævnes:

R a m s i n g s v e j.

- 5) Adgangspassagen, der fra Gammel Køge Landevej fører til det kommunale Renseanlæg ved Damhusaaen, benævnes:

P a r k s t i e n.

- 6) Navnet for den Del af Hedegaardsvej, der fra Sumatravej i Retningen Nord—Syd fører langs Kommune-grænsen, ændres til:

N o r d m a r k s v e j.

De under Punkterne 2, 3 og 6 omhandlede Navneforandringer træder først i Kraft den 1. Januar 1947.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

19 Nov. **Handelsmin.s Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 30. Juli d. A. fulgte Sag, er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt den af Handelsmand H., her af Staden, drevne Virksomhed med Salg af Is fra Haandvogn paa Vibenshus Runddel vil kunne udøves i Henhold til Næringsbrev som Handlende.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende er i Besiddelse af Næringsbrev som Handlende i Københavns Kommune, at han paa privat Grund ved Vibenshus Runddel forhandler Is fra en tohjulet Haandvogn, der er overladt ham af Leverandørfirmaet.

Det fremgaar endvidere af Sagen, at nævnte Haandvogn ikke ved Opklodsning, Afskærmning, Stilling eller paa anden Maade er indrettet paa en saadan Maade, at der er tilkendegivet en fast Tilknytning til det paagældende Sted.

I denne Anledning skal man meddele, at den nævnte Haandvogn ikke efter Handelsministeriets Formening vil kunne karakteriseres som et fast Forretningssted, og at det rejste Spørgsmaal derfor maa besvares benægtende.

1. Afd. 1091.

21 Nov. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 11 000 Kr. til Køb af 1 100 Eksemplarer af en Bog om Københavns Vagtværn.

B. F. 107. 1339.

21 Nov. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at anvende Overskuddet paa 24 000 Kr. fra den i Raadhushallen i Dagene den 8.—25. April 1946 afholdte Mindeudstilling for den norske Maler Edvard Munch som Hædersgave til 2 norske og 2 danske Malere.

B. F. 107. 1365.

21 Nov. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, om Ændring i Anvendelsen af Bevillingen til Forlængelse af Linie 5 fra Italiensvej til Formosavej saaledes, at der anlægges Dobbeltspor fra Italiensvej til forbi Samosvej.

B. F. 107. 1366.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 21 Nov. vedtages at ændre Timeplanen for 1ste Grundskoleklasse, saaledes at Timetallet nedsættes fra 22 til 20 ugentlige Timer.

B. F. 107. 1349.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 21 Nov. vedtages at yde et Tilskud paa 9 000 Kr. til Oprettelse af yderligere et Værelse m. v. i Kvindekollegiet ved Aarhus Universitet.

B. F. 107. 1324—25. 1340.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved der 28 Nov. vedtages følgende Ændringer i Vedtægten for Fonden til kunstneriske FormaaIs Fremme af 21. Juni 1897.

§ 1: Antallet af de af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer forhøjes fra 3 til 5.

Til § 5 sker følgende Tilføjelse:

»Ved Indkøb af Malerier kan Udvalget uden forudgaaende Samtykke fra Kommunalbestyrelsen raade over det til Indkøbene af Malerier bevilgede Beløb. Kommunalbestyrelsen skal dog aarlig underrettes om de stedfundne Køb af Malerier.«

B. F. 107. 1364. 1544. 1. Afd. J. 1892.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 2 Dec.

Hoslagt fremsendes Aftryk af en Skrivelse af Dags Dato fra Magistraten til Borgerrepræsentationen angaaende Gennemførelsen af forskellige Ændringer i de gældende Bestemmelser vedrørende Overarbejdsbetaling og Tillægsbetaling for forskudt Arbejdstid til Tjenestemænd.

De i Cirkulære herfra Nr. 37 af 21. September 1945 angivne Satser for de nævnte Ydelser forhøjes herefter med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1946 som nærmere angivet i det stillede Forslag. Herudover sker der forskellige Ændringer i de hidtil gældende Regler. Forsaavidt angaar

2 Dec. Overarbejdsbetaling henleder man specielt Opmærksomheden paa, at der i Tiden 1. April 1946 til 31. Marts 1947 sker en midlertidig Forhøjelse af de normale Satser.

Idet bemærkes, at Sagen forventes behandlet i Borgerrepræsentationens Møde den 4. d. M. skal man henstille at de fornødne Udregninger fremskyndes, saaledes at Udbetaling efter de forhøjede Satser saa vidt muligt kan finde Sted inden Jul.

Vedrørende den Godtgørelse, der ydes visse Tjenestemænd m. fl., saafremt en inddraget Fridag ikke erstattes med en anden Fridag inden Udløbet af de følgende 2 Kalendermaaneder, jfr. det ovennævnte Cirkulære Nr. 37 af 21. September 1945, vil Meddelelse senere fremkomme.

Det tilføjes, at man til Brug ved Udarbejdelse af Tillægsbevillingsforslag til Budgettet for 1946—47 ligeledes senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

Cirk. Nr. 25.

4 Dec. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved der vedtages følgende Ændringer i Bestemmelser af 29. September 1919 om forskellige Ydelser til Tjenestemænd uden for den normerede Løn.

1. *Overarbejdsbetaling.*

§ 11 i de paagældende Bestemmelser affattes saaledes:

Stk. 1. For Tjenestemænd i 9de—15de Lønklasse fastsættes Vederlaget pr. Time til $\frac{1}{2424}$ af den paagældende Lønklasses Middelbruttoløn for gifte Mænd med Tillæg af 30 pCt. for Timer paa Hverdage mellem Kl. 6 og 18 og med Tillæg af 50 pCt. for Timer paa Hverdage mellem Kl. 18 og 6 eller paa Helligdage.

Stk. 2. Som en midlertidig og ekstraordinær Foranstaltning forhøjes de i Stk. 1 angivne Tillæg paa henholdsvis 30 og 50 pCt. for Tiden 1. April 1946—31. Marts 1947 til henholdsvis 40 og 70 pCt.

2. *Tillæg for forskudt Arbejdstid..*

4 Dec.

§ 20 i de paagældende Bestemmelser affattes saaledes:

Stk. 1. Naar en Tjenestemand efter speciel udtrykkelig Ordre fra en foresat eller ifølge en af en overordnet fastsat Tjenestefordeling forretter Tjeneste i Tiden imellem Kl. 18 og 6 eller paa Helligdage, kan der under Iagttagelse af det i nærværende Paragraf anførte og iøvrigt efter nærmere af Magistraten givne Regler ydes ham en Tillægsgodtgørelse for de paagældende Timer.

Stk. 2. Tillægsgodtgørelsen fastsættes til følgende Beløb pr. Time:

For Tjenestemænd i 5te Lønklasse.....	87	Øre
— — 7de —	72	—
— — 8de —	66	—
— — 9de —	57	—
— — 10de —	59	—
— — 11te — a	53	—
— — 11te — b	50	—
— — 12te —	48	—
— — 13de —	43	—
— — 14de —	42	—
— — 15de —	39	—

Stk. 3. De i Stk. 2 anførte Satser gælder uændret, saa længe Pristallet, jfr. Bestyrelsesvedtægtens § 39 a Stk. 3, befinder sig i Intervallet 280—291 Points, begge Tal inklusive. For hver 12 Points, Pristallet stiger udover 280 eller falder under 291, foretages Regulering af de nævnte Satser med følgende Beløb:

For Tjenestemænd i 5te og 7de—10de Lønklasse med 3 Øre.

For Tjenestemænd i 11te—15de Lønklasse med 2 Øre.

Stk. 4. Tillægsgodtgørelsen kan ikke ydes for Timer, for hvilke der ydes Overarbejdsbetaling.

Stk. 5. For Tjenestemænd i Brandvæsenet, der deltager i Døgnvagtjeneste, ydes for hver 3 Timer den ifølge

- 4 Dec. Stk. 2 gældende Tillægsgodtgørelse for 2 Timer, dog ydes der til Brandtelegrafister, der deltager i den nævnte Døgnvagtstjeneste, for hver 6 Timer Tillægsgodtgørelse for 5 Timer.

Ikrafttræden.

Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1946.

- 5 Dec. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 25 af 2. ds. angaaende Gennemførelse af forskellige Ændringer i de gældende Bestemmelser vedrørende Overarbejdsbetaling og Tillægsbetaling for forskudt Arbejdstid til Tjenestemænd skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 4. ds. har tiltraadt Magistratens med nævnte Cirkulære af 2. ds. i Aftryk fremsendte Indstilling af samme Dato, saaledes at der nu vil kunne finde Udbetaling Sted efter de ændrede Regler og Satser.

Cirk. Nr. 26.

- 11 Dec. **Indenrigsmin.s Skr.** til B. Byraad.

I Skrivelse af 25. November 1946 har Byraadet oplyst, at det ved Opgørelsen af Dødsboet efter afdøde Landsretssagfører N. N. havde vist sig, at han i Skatteaarene 1929—30 til 1943—44 havde selvangivet for lave Indtægter og Formuer, hvorfor Landsretssagførerens Enke nu har efterbetalt for lidt erlagt Kommuneskat med 23 576 Kr. 59 Øre og et Bødetillæg af samme Størrelse.

Under Henviisning hertil har Byraadet forespurgt Indenrigsministeriet, hvorvidt de paagældende Beløb omfattes af Bestemmelsen i § 1, Stk. 1, Punkt 1, i Lov Nr. 70 af 27. Februar 1946 om Anvendelse af de Beløb, der tilfalder Kommunerne som Efterbetaling af for lidt erlagt Kommuneskat m. v.

I denne Anledning skal man meddele, at det nævnte Spørgsmaal efter Indenrigsministeriets Opfattelse maa besvares bekræftende.

Skattedepartementets Skr. til Københavns Magistrat. 14 Dec.

Med Magistratens Skrivelse af 21. November 1946 er til Stempelprøve hertil indsendt 2 Udkast til Deklarationer, som henholdsvis af Københavns Kommune og af denne i Fællesskab med Frederiksberg Kommune paatænkes afgivet over for henholdsvis Bankhuset Messrs. Brown Brothers Harriman and Co. og The National City Bank of New York i Forbindelse med Hjemførsel af 2 Beløb, store henholdsvis 935 Dollars og 1 177,50 Dollars, som i Anledning af de af Kommunerne i 1919 og 1921 i Amerika gennem nævnte Institutioner optagne Laan, store 15 og 8 Mill. Dollars, hos disse indestaar til Dækning af endnu ikke fra de paagældende Obligationsejere fremkomne Kupons m. v., idet de nævnte Deklarationer afgives som Sikkerhed for Betaling af eventuelt senere fremkomne Kuponer m. v.

Magistraten har derhos under Henvisning til, at de Dokumenter, som er udstedt i Anledning af det førstnævnte Laan er behørigt stemplet, og at de i Anledning af det sidstnævnte Laan udstedte Dokumenter er stempelfri i Henhold til Lov Nr. 155 af 1. April 1921 forespurgt om, hvorvidt de ommeldte Deklarationer kan passere uden Stempel.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Forespørgslen maa besvares bekræftende, idet de nævnte Deklarationer som knyttende sig til de allerede i Anledning af Laanenes Optagelse udstedte Dokumenter i Medfør af Stempelovens § 9 kan passere uden Stempel, forsaavidt de forsynes med Paategninger om det til Hoveddokumenterne anvendte Stempel eller om, at disse er stempelfri i Henhold til den forannævnte Lov af 1. Januar 1921.

L. J. 64. 29.

Overborgmesterens Skr. til samtlige Afdelinger. 16 Dec.

Hoslagt fremsendes Aftryk af en Skrivelse af Dags Dato fra Magistraten til Borgerrepræsentationen vedrørende 2den Betænkning fra Fællesudvalget angaaende Ændringer i de for Kommunens Tjenestemænd gældende Be-

- 16 Dec. stemmelser med tilhørende Forslag til Vederlag m. v. til forskellige Grupper af »Andre Ansatte« under Københavns Kommune.

Idet bemærkes, at Sagen forventes behandlet i Borgerrepræsentationens Møde den 19. ds., skal man henstille, at de fornødne Udregninger nu iværksættes, saaledes at Efterbetaling i Overensstemmelse med Forslaget kan finde Sted snarest muligt efter dettes Vedtagelse.

Det tilføjes, at man til Brug ved Udarbejdelse af Tillægsbevillingsforslag til Budgettet for 1946—47 senere vil fremsætte Anmodning om, at Institutionerne vil fremkomme med Beregninger over de forøgede Udgifter paa Budgettets forskellige Konti.

Cirk. Nr. 27.

- 17 Dec. **Handelsmin.s Skr.** til Haandværkets Fællesrepræsentation.

I en hertil indkommet Skrivelse har Fællesrepræsentationen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Virksomhed med Montering og Opsætning af Rullegardiner og Opsætning af Spejle og Hylde i Badeværelser vil kunne udføres alene i Medfør af Næringsbrev paa Handel.

I denne Anledning skal man efter stedfundne Forhandlinger med de interesserede Erhvervsorganisationer meddele, at den omhandlede Virksomhed efter Handelsministeriets Formening ikke kan betragtes som haandværksmæssig, og at Handlende saaledes vil kunne udøve denne uden særlig Adkomst.

1. Afd. 134. 47.

- 17 Dec. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ved Cirkulære Nr. 14 af 5. Juli d. A. meddeltes, at Magistraten havde givet Fagforeningerne Tilsagn om Gennemførelse af en generel Ugelønsordning, hvorefter § 108 ansatte Lønarbejdere m. fl. skulde overgaa til Aflønning med Ugeløn fra 1. Juli d. A. Vedrørende den nærmere Gennemførelse af Ordningen skulde nedsættes et Udvalg af Repræsentanter for Institutionerne. Paa Grundlag af Ind-

stilling fra et ssaaledes nedsat Udvalg, har den samlede 17 Dec. Magistrat herefter nu truffet Vedtagelse om nedennævnte Ordning.

1. Lønarbejdere, der er fast ansatte i Henhold til Vedtægtens § 108, og Lønarbejdere, der har mindst samme Tjenestetid (opgjort i Overensstemmelse med den ved Foretagelse af fast Ansættelse fulgte Praksis) som de Lønarbejdere i samme Gruppe indenfor paagældende Institution, der sidst er blevet fast ansatte, men som ikke opfylder Vedtægtens Ansættelsesbetingelser, aflønnes med Ugeløn. Heldagsbeskæftigede Lønarbejdere, der indenfor den paagældende Institution har opnaaet en sammenlagt Beskæftigelsestid paa 10 Aar, og som har en uafbrudt Beskæftigelses-sæson paa mindst 9 Maaneder indenfor Institutionen, aflønnes dog altid med Ugeløn.

2. Aflønninger med Ugeløn indebærer dels, at der ydes de paagældende Lønarbejdere det samme Antal aarlige Fridage, som ifølge Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af 24. Februar 1944, jfr. Cirkulære Nr. 4 af 26. Februar 1944, tilkommer Tjenestemænd, dels at der Aaret rundt — bortset fra Tjenestefrihed og Ferie — ydes dem Løn for 48 Timer pr. Uge, selv om det faktiske Antal Arbejdstimer paa Grund af ekstraordinære Helligdage, Nedsættelse af den daglige Arbejdstid i December og Januar eller lignende, har været mindre.

3. For Lønarbejdere, der ikke hidtil har haft et aarligt Antal Fridage svarende til Antallet af Søn- og Helligdage, forhøjes Antallet af Fridage for de Maaneder, i hvilke der forekommer Helligdage udenfor Søndage (heri ikke medregnet Grundlovsdag) tilsvarende.

4. Betalingen for Timer i hvilke der efter foranstaaende ydes Løn under Frihed, beregnes efter den Løn, de paagældende sædvanlig oppebærer, dog saaledes, at Til-lægsbetalinger for Akkord, særlige Hverv, Overtidsarbejde, Arbejdstidens Beliggenhed udenfor de normale Dag-timer og andet lignende ikke kommer i Betragtning, jfr. Sygelønsregulativets § 17, Litra a.

17 Dec. 5. Er en Ekstrafridag, som tilkommer en Lønarbejder i Henhold til Stk. 3 ikke ydet inden Udløbet af de følgende 2 Kalendermaaneder, ydes der ham udover sædvanlig Løn og Tillægsbetaling paa den ekstraordinære Helligdag, i Stedet Grundbetaling, jfr. Stk. 4, plus et Beløb svarende til Differencen mellem Tillægsbetaling for Overarbejde og Tillægsbetaling for forskudt Arbejdstid, for saa vidt den paagældende for Helligdagen har faaet betalt Tillæg for forskudt Arbejdstid. Er der betalt Overarbejdstillæg for Helligdagen ydes kun Grundbetalingen.

6. Nærværende Ordning er ogsaa gældende indenfor Institutioner, der hidtil har haft en videregaaende Ordning, idet dog Lønarbejdere, der inden 1. Juli 1946 har opnaaet Ugeløn, bibeholder denne, ligesom Ordningen heller ikke medfører nogen Begrænsning i den for Kørselsafdelingens Kuske, Chauffører og Haandværkere ifølge Overenskomst gældende Ugelønsordning.

Cirk. Nr. 28.

19 Dec. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved der vedtages følgende Bestemmelser om Vederlag m. v. til forskellige Grupper af »Andre Ansatte« under Københavns Kommune.

§ 1.

1. *For Ingeniører* udgør den faste Løn i de 2 første Aar 6 490 Kr. aarlig. I de efterfølgende 3 Aar ydes Løn efter de for Tjenestemænd paa 5te Lønklassens 1ste Trin gældende Regler.

Senest 2 Aar efter Antagelsen gives der Ingeniøren Meddelelse, saafremt han ikke kan forvente fast Ansættelse. Fastansættelse sker i 5te Lønklasse i Løbet af ca. 5 Aar efter Antagelsen.

For Ingeniører, der ikke fastansættes, udgør den faste Løn det 6te og følgende Aar indtil videre 7 200 Kr. aarlig, stigende til 9 540 Kr. aarlig efter følgende Skala:

6te — 8de Aar.....	7 200 Kr.	19 Dec.
9de — 11te —	7 560 —	
12te — 16de —	8 820 —	
17de og følgende Aar.....	9 540 —	

Udover den faste Løn udbetales indtil videre efter Magistratens nærmere Bestemmelse til Ingeniører, der ikke fastansættes, fra det 6te og følgende Aar et Tilskud paa 10 pCt. af den faste Løn til den paagældendes Pensionering.

2. *For Konstruktører med Afgangsbevis fra et af Staten godkendt Teknikum eller fra en statsanerkendt Bygmesterskole* udgør den faste Løn 5 190 Kr. aarlig, stigende hvert Aar til 5 700 Kr. aarlig efter følgende Skala: 5 190, 5 360, 5 530, 5 700 Kr.

Senest 2 Aar efter Antagelsen gives der Konstruktøren Meddelelse, saafremt han ikke kan forvente fast Ansættelse. Fastansættelse sker i 7de Lønklasse i Løbet af ca. 5 Aar efter Antagelsen.

Til Konstruktører, der ikke fast ansættes, ydes i det 6te og følgende Aar Løn efter de for Tjenestemænd i 7de og 5te Lønklasse gældende Regler, idet Overgang til Aflønning med 5te Lønklassens 2det Trin finder Sted, naar paagældende i 3 Aar har været aflønnet med en Løn svarende til 7de Lønklassens Slutløn.

3. *For andre Konstruktører* udgør den faste Løn 4 590 Kr. aarlig, stigende hvert Aar til 5 100 Kr. aarlig efter følgende Skala: 4 590, 4 760, 4 930, 5 100 Kr.

4. *For Tegnereløver* udgør den faste Løn 1 320 Kr. aarlig stigende hvert Aar til 2 220 Kr. aarlig efter følgende Skala: 1 320, 1 620, 2 220 Kr.

5. *For Tegnere* udgør den faste Løn 2 900 Kr. aarlig, stigende hvert Aar til 4 150 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 900, 3 150, 3 400, 3 650, 3 900, 4 150 Kr.

6. Til den under Stk. 1—5 anførte faste Løn ydes Reguleringstillæg i Overensstemmelse med de for Tjeneste-

19 Dec. mænd i Bestyrelsesvedtægtens § 39 a fastsatte Bestemmelser.

§ 2.

1. For *Assistentelever* udgør den faste Løn 1 200 Kr. aarlig, stigende hvert Aar til 2 100 Kr. aarlig efter følgende Skala: 1 200, 1 500, 2 100 Kr.

2. For *Underassistenter* udgør den faste Løn i de 2 første Aar 3 200 Kr. aarlig. Derefter ydes Løn efter de for Tjenestemænd paa 9de Lønklassens 1ste Trin gældende Regler.

3. For *Kontoristaspiranter* og *Biblioteksskriveraspiranter* udgør den faste Løn 1 320 Kr. aarlig, stigende hvert Aar til 2 520 Kr. aarlig efter følgende Skala: 1 320, 1 620, 2 220, 2 520 Kr.

Til Aspiranter, der opfylder Betingelserne for Ansættelse i 14de Lønklasse, ydes der Løn efter de for Tjenestemænd paa 14 de Lønklassens 1ste Trin gældende Regler.

4. Til den under Stk. 1—3 anførte faste Løn ydes Reguleringstillæg i Overensstemmelse med de for Tjenestemænd i Bestyrelsesvedtægtens § 39 a fastsatte Bestemmelser.

§ 3.

1. For *Sygeplejeelever*, *Køkkenelever* og *Oldfrueelever* ansættes Pengelønnen saaledes:

Iste Aar.....	85	Kr.	pr.	Maaned
2det —	115	—	—	—
3die —	145	—	—	—
4de og følgende Aar.....	175	—	—	—

Til de anførte Lønninger ydes som en midlertidig Ordning et Løntillæg paa 50 Kr. maanedlig.

2. For *Klinikmedhjælpere*, *Laboratoriemedhjælpere*, *Journalførere* og *Fotografmedhjælpere* udgør Aarslønnen pr. daglig Arbejdstime:

Iste Aar	600 Kr.	19 Dec.
2det —	625 —	
3die —	650 —	
4de og 5te Aar	675 —	
6te til 8de —	725 —	
9de — 11te —	765 —	
12te — 14de —	805 —	
15de og følgende Aar	845 —	

3. For *Massøser* udgør Aarslønnen pr. daglig Arbejds-time:

1ste—3die Aar	750 Kr.
4de og følgende Aar	900 —

4. For *Plejere* og *Plejerelever* m. fl. fastsættes følgende Løn:

Plejerelevvikarer	365 Kr.	pr. Maaned
Plejerelever	370 —	—
Plejervikarer	410 —	—
Plejere 1ste og 2det Aar	420 —	—

§ 4.

For de i foregaaende Paragraffer omhandlede Personalegrupper, der har været berettiget til Børnetillæg i Overensstemmelse med den for Tjenestemænd før 1. April 1946 gældende Bestemmelse i Bestyrelsesvedtægtens § 39c, bringes de i Bestyrelsesvedtægtens § 124 c anførte Bestemmelser om Ydelse af Børnetillæg med et nedsat Beløb i tilsvarende Anvendelse.

Ikrafttræden.

Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1946.

B. F. 107. 2184—89. Till. 813.

Borgerrepræsentationens Beslutning, hvorved det 19 Dec. vedtages at bevilge 2 975 000 Kr. til Opførelse af en Skole i Husum ved Gislingevej.

B. F. 107. 2129.

- 19 Dec. **Borgerrepræsentationens Beslutning**, hvorved det vedtages at rette Henvendelse til Regering og Rigsdag vedrørende Boligsituationen.

B. F. 107. 1499—1540. 2189—2205.

- 20 Dec. **Overborgmesterens Skr.** til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Cirkulære herfra Nr. 27 af 16. ds. vedrørende 2den Betænkning fra Fællesudvalget angaaende Ændringer i de for Kommunens Tjenestemænd gældende Bestemmelser med tilhørende Forslag til Vederlag m. v. til forskellige Grupper af »Andre Ansatte« under Københavns Kommune skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 19. ds. har tiltraadt Magistratens med nævnte Cirkulære af 16. ds. i Aftryk fremsendte Indstilling af samme Dato, dog med følgende af Magistraten stillede Ændringsforslag til Bestemmelserne om Vederlag m. v. til »Andre Ansatte«.

§ 1, Stk. 1, 1ste Punktum, ændres til:

»For Ingeniører udgør den faste Løn i de 2 første Aar 6 490 Kr. aarlig«.

Det bemærkes, at det hertil svarende Reguleringstillæg for gifte Mænd andrager 2 640 Kr.

Der vil herefter nu kunne finde Udbetaling Sted efter de ændrede Regler og Satser.

Cirk. Nr. 30.

- 20 Dec. **Tillæg til Overenskomst af 7.—10. Januar 1911 mellem Københavns og Frederiksbergs Kommuner om delvis fælles Vandforsyning.**

I Henhold til Overenskomstens § 2 er der paa Frederiksberg Kommunes Bekostning i 1927 udført en ny Forbindelsesledning med Maaler m. v. mellem Københavns og Frederiksbergs Ledningsnet. Ledningen udgaar fra Københavns Vandforsynings Ledning ved Damhussøen fra Thorsbro og er ført ad Roskildevej til Frederiksberg Kommune. Maaler med Bygværk er anbragt umiddelbart efter Afgreningen fra Thorsbroledningen.

Der udføres nu yderligere en Forbindelsesledning mellem de to Kommuners Vandledningsnet fra Københavns Vandforsynings 1 100 mm Ledning i Aaboulevarden udfor Jakob Dannefærds Vej. 20 Dec.

Maaleren m. v. anbringes paa Frederiksberg Kommunes Grund umiddelbart ved Kommunegrænsen. Bekostningen ved Ledningsforbindelsen m. v. betales af Frederiksberg Kommune. Den nærmere Indretning af Anlægget bestemmes af Københavns Vandforsyning.

Samtlige Maalere paa Forbindelsesledningerne til Frederiksberg Kommune skal snarest muligt udskiftes for Frederiksberg Kommunes Regning med nye Maalere efter Københavns Vandforsynings Bestemmelse.

Iøvrigt bliver Overenskomstens Bestemmelser gældende.

Indenrigsmin.s Skr. til B. Byraad.

30 Dec.

Et Byraad har udbedt sig en Udtalelse fra Indenrigsministeriet om Forstaaelsen af § 43, Stk. 3, i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunen.

Byraadets Henvendelse til Ministeriet er foranlediget af en for X Ligningskommission verserende Sag vedrørende Restauratrice, Fru N. N., der for Skatteaarene 1926/27 til 1945/46 incl. har indgivet urigtige Selvangivelser.

Det fremgaar af Sagen, at der som Følge af de urigtige Selvangivelser er afkrævet den paagældende et Beløb af 36 994, 70 Kr. som Efterbetaling af for lidt erlagt Statsskat, hvortil kommer et Beløb af 54 080, 30 Kr. som Bødetillæg i Henhold til § 41 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst og Formueskat til Staten. Bødetillægget udgør 1,46 Gange den for lidt erlagte Statsskat. Efterbetalingen til Kommunen er opgjort til 30 522 Kr., hvortil er beregnet et Bødetillæg af 44 618 Kr., hvilket Beløb ligeledes udgør 1,46 Gange den for lidt betalte Skat.

Revisor M. S. der varetager Skatteyderens Interesser i Sagen, har i Skrivelse af 28. November 1946 henstillet til Ligningskommissionen, at det til den for lidt erlagte Kommuneskat beregnede Bødetillæg nedsættes, idet Revisoren

30 Dec. har gjort gældende, at Reglen i Statsskattelovens § 41, Stk. 4, hvorefter Bøde i Anledning af for lidt erlagt Skat til Staten i »intet Tilfælde kan beregnes i Forhold til et længere Tidsrum end af ialt 10 Aar«, maa tages i Betragtning ved Beregningen af det Bødetillæg, som en Kommune — uden Indenrigsministeriets Godkendelse — kan afkræve en Skatteyder i Henhold til Kommunalskattelovens § 43, Stk. 3, i Anledning af for lidt erlagt Kommuneskat.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet med Byraadet er enig i, at det Beløb, som en Kommune — uden at behøve at forelægge Sagen for Indenrigsministeriet — i Henhold til Kommunalskattelovens § 43, Stk. 3, kan afkræve en Skatteyder i Anledning af for lidt erlagt Skat til Kommunen, maa fastsættes efter Forholdet mellem den samlede efterbetalte Statsskat og Bødetillægget til denne uden Hensyntagen til, hvilke Aar der har dannet Grundlag for Beregningen af Bødetillægget til Statsskatten.

Indenrigsministeriet har herefter intet fundet at erindre imod, at der i det foreliggende Tilfælde er fastsat et Bødetillæg paa 44 618 Kr.

31 Dec. **Stadslægens Cirk.** til samtlige Apotekere i København.

Foranlediget af en fra Københavns Politi modtagen Henvendelse skal jeg tjenstligt indskærpe, at man sikrer sig Ægtheden af indleverede Recepter paa stærkt virkende Lægemidler, herunder *Mecodrin* og lignende Præparater, med hvilke der kendes Tilfælde af Sortbørshandel.

Ved at fremsende en fotostatisk Kopi af en falsk Recept paa *Mecodrin*, underskrevet med et her ukendt Navn anmoder jeg om, at Kopien opbevares synligt i Recepturen, og at Personalet instrueres om at have Opmærksomheden henledt paa mulige fremtidige Recepter fra samme Kilde. I Tilfælde af begrundet Formodning om Forfalskning bør Henvendelse uopholdelig rettes til nærmeste Politistation.

Tillæg.

1944.

Kirkemin.s Skr. til Biskoppen over Roskilde Stift. 24 Marts.

I et med Deres Højærværdigheds Skrivelse af 7. August 1943 hertil indsendt Andragende har Sognepræst for Strøby og Varpelev Menigheder N. N. med Henviisning til, at han den 28. Juli 1943 paa Strøby Kirkegaard har begravet Menig ved Garderhusarregimentet O. O. der den 23. Juli 1943 er dræbt ved et Ulykkestilfælde i Lejren ved Jægerspris, forespurgt, om han har været berettiget til at foretage Begravelsen af ovennævnte O. O. paa Grundlag af den i Genpart hosfølgende medicolegale Ligsynsattest, der ikke har været forelagt vedkommende Politimester, men derimod er forsynet med Paategning af Chefen for Garderhusarregimentet om, at der intet er til Hinder for, at Begravelsen kan finde Sted.

Paa Foranledning heraf har man brevvekslet med Justitsministeriet, der har indberettet en Udtalelse fra Krigsministeriet, i hvilken det er udtalt, at Chefen for Garderhusarregimentet har handlet i fuld Overensstemmelse med sine Beføjelser som Rettergangschef ved at give sin Tilladelse til Begravelse af den forulykkede Soldat, idet Sagen ifølge sin Natur var undergivet den militære Jurisdiktion og saaledes den paagældende Politimester uvedkommende.

Kirkemin.s Skr. til Stiftamtmanden og Biskoppen 3 Maj.
over Københavns Stift.

Ifølge derom fra Ministeriet for offentlige Arbejder modtagen Meddelelse har samme den 20. April 1944 til-

3 Maj. skrevet Bestyrelsen for Frederiksberg Begravelsesvæsen saaledes:

»I en til Indenrigsministeriet indsendt, af samme hertil oversendt Skrivelse af 17. December har Bestyrelsen rejst Spørgsmaal om, hvilken Betydning der bør tillægges en i Henhold til Byggelinien under 1. Februar 1932 paa Solbjerg Kirkegaard tinglyst Deklaration om, at der ikke maa opføres Bygninger eller udføres andre faste Anlæg af nogen Art, jfr. Lovens § 1, nærmere Roskildevejs Midte end 13,5 m.

Frederiksberg Kommunalbestyrelse har i en over Sagen afgiven Erklæring udtalt som sin Formening, at Paalæget af den nævnte Byggelinie maa betyde at Begravelsesvæsenet er afskaaret fra, f. Eks. ved Salg af Gravsteder, at foretage Dispositioner, der kan forrykke den Tilstand, der eksisterede ved Byggelinien Paalæg. Der er imidlertid solgt Gravsteder til Aaret 2020, og endvidere indebærer Salget af Gravsteder, selv om de kun er betalt for en kortere Tid, en Ret til Fornylse af Gravstedet. Kommunalbestyrelsen tænker sig derfor den Løsning, at det Areal, som omfattes af Byggelinien, efter Udløbet af en Frist paa mindst 30—40 Aar nedlægges som Kirkegaard. Efter Frederiksberg Kommunalbestyrelses Opfattelse maa Frederiksberg Begravelsesvæsen herefter være baade berettiget og forpligtet til at forny eksisterende Gravsteder indenfor en saadan Frist, ligesom Salg af Jord til nye Gravsteder efter Omstændighederne maa kunne finde Sted, saafremt der tages Forbehold om, at Gravstedet vil kunne forlanges nedlagt.

Kirkeministeriet, der ligeledes har haft Sagen til Udtalelse, har fremsendt en Erklæring fra Københavns Stiftsøvrighed, som tiltræder at der træffes en Ordning, hvorefter Arealet nedlægges som Kirkegaard efter Udløbet af en bestemt Frist, formentlig ikke under 40 Aar, og ved et Møde mellem de interesserede Parter har Kirkeministeriet derhos givet Udtryk for den Opfattelse, at Byggelinien ganske vist giver Hjemmel til ved Byggeliniepaalæg at hindre Anlæg af nye Kirkegaarde, men at der ikke i Medfør

af nævnte Lovs Bestemmelser kan gøres Indskrænkninger i Kirkegaardsbestyrelsens Adgang til at disponere over Arealer paa bestaaende Kirkegaarde. 3 Maj.

Under Hensyn til den Tvivl, der saaledes hersker med Hensyn til den Betydning, der bør tillægges det omhandlede Byggeliniepaalæg, maa nærværende Ministerium finde det naturligst, at Bestyrelsen indgiver Ansøgning til Kirkeministeriet om Tilladelse til efter en Frist paa 30—40 Aar at nedlægge den Del af Solbjerg Kirkegaard, der ligger udenfor en Afstand af 13,5 m fra Roskildevejs Midte.

Om, hvad der videre passerer i Sagen, beder man sig underrettet.

Hvilket herved tjenstligt meddeles til Efterretning, idet henvises til Stiftsøvrighedens Skrivelse af 19. Juni 1943.

Kirkemin.s Skr. til Stiftamtmanden og Biskoppen 24. Juni. over Fyens Stift.

Ifølge derom fra Socialministeriet modtagen Meddelelse har samme den 6. Juni 1944 tilskrevet Politimesteren i Nyborg saaledes:

»I et af Indenrigsministeriet til Socialministeriet oversendt Andragende har Hr. Politimesteren rejst Spørgsmaalet om, hvorledes der vil være at forholde med de med Begravelsen af 9 forulykkede engelske Flyvere forbundne Udgifter.

Det fremgaar af Sagen, at Ligene af de omhandlede Flyvere, der blev fundet i Storebælt (7 ud for Slipshavn og 2 ud for Øen Vresen), alle blev indbragt til Nyborg Sygehus' Ligkapel, hvorfra de ved den tyske Værnemagts Foranstaltning blev begravet paa Nyborg Kirkegaard. Begravelsen fandt Sted i en af Politimesteren rekvireret Gravplads, for hvilken Menighedsraadet ved Skrivelse af 24. Maj 1943 har krævet en Betaling af 1 000 Kr. Endvidere har Politimesteren foreløbig afholdt forskellige med Begravelsen forbundne Udgifter bl. a. Udgiften til Kastning af Grav og Transport af Kisterne, som Delinkventudgifter.

24 Juni. I denne Anledning skal man meddele, at Finansministeriet ved Skrivelse af 23. Maj 1944 efter Socialministeriets Indstilling har givet sin Tilslutning til, at Socialministeriet paa forventet Tillægsbevilling for indeværende Finansaar refunderer Politimesteren de udlagte Udgifter til Begravelse af de omhandlede engelske Flyvere og tillige dækker Udgiften til Gravplads, samt til at lignende Udgifter ogsaa i andre Tilfælde, hvor Gravpladsen ikke maatte blive udlagt uden Vederlag, eller hvor Udgifterne ikke maatte blive afholdt af Besættelsesmagten eller af de paa-gældende Kommuner, afholdes af Statskassen.

• Under Henvisning hertil skal man anmode Hr. Politimesteren om hertil at indsende specificeret Regning vedrørende de med de omhandlede Flyveres Begravelse forbundne Udgifter, hvorefter Beløbet vil blive anvist.

Hvilket herved tjenstlig meddeles Hr. Stiftamtmanden og Deres Højærværdighed til Efterretning og videre Bekendtgørelse, idet henvises til Deres Skrivelse af 17. Juli 1943.

26 Aug. **Kirkemin.s Skr.** til Biskoppen over Københavns Stift.

I et med Deres Højærværdigheds Skrivelse af 8. August 1944 hertil indsendt Andragende har Sognepræst for Asminderød og Grønholdt Menigheder Reumert forespurgt, hvorvidt det i Tilfælde, hvor en Person er afgaaet ved Døden udenfor København, men er begravet i København, paa-hviler Københavns Begravelsesvæsen eller den ved Begravelsen fungerende Sognepræst at videresende Oplysning om afdødes Forældre og ægteskabelige Stilling.

Saaledes foranlediget skal man efter stedfunden Brevveksling med Direktoratet for Københavns Begravelsesvæsen meddele til Efterretning og videre Bekendtgørelse, at den af Københavns Begravelsesvæsen i Tilfælde som det omhandlede benyttede Blanket, hvoraf et Eksemplar vedlægges, indeholder de Oplysninger, som Begravelsesvæsenet i Medfør af Ministeriets Cirkulære af 4. Juli 1893 er pligtig

at meddele Dødsstedets Sognepræst udenfor København, 26 Aug. naar Begravelsen er foregaaet i København, og at der yderligere i Blanketten er optaget en Rubrik til Oplysning om den afdødes ægteskabelige Stilling, hvorimod der ikke er afsat nogen Rubrik til Oplysning om afdødes Forældre.

I denne Forbindelse skal man derhos henlede Opmærksomheden paa, at de ommeldte Oplysninger om afdødes Forældre og ægteskabelige Stilling efter det i Kirkebogs-skemaet anførte kun skal skaffes »saa vidt muligt«, jfr. herved det i Ministeriets Skrivelse af 27. November 1926 til Biskoppen over Aarhus Stift udtalte, og det naturligvis forudsættes, at ogsaa Dødsstedets Sognepræst søger at skaffe de fyldigst mulige Oplysninger til Brug ved Førelsen af Ministerialbøgerne.

Bgrv. J. 968.
